

ஸ்ரீமத் தீகமாந்த மஹாதேவன்

நம்மாண்டவன் என்று ஸுப்ரஸித்தராக
 எழுந்தருளியிருந்த
 ஸ்ரீமதாண்டவன் (தேரமுந்தூர் ஆண்டவன்)
 ஸ்ரீமத் வேதாந்த ராமானுஜ மஹாதேசிகனுடைய
 நூருவது வருஷபூர்த்தி உத்ஸவ ஜ்ஞாபகார்த்தமாக
 இது வெளியிடப்படுகிறது.

ஸ்ரீ:

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

சீரார் தூப்பில் திருவேங்கட முடையான் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீமந் நிகமாந்த மஹாதேசிகள் அருளிச்செய்த

பதினான்காவது ரஹஸ்யம்

ஸ்ரீபரமதபங்கம்

நம்மாண்டவன் என்று ஸுப்ரஸித்தராக எழுந்தருளியிருந்த

தேமுந்தூர் ஸ்ரீமதாண்டவன்

ஸ்ரீமத் வேதாந்த ராமானுஜ மஹாதேசிகனுடைய

நூலுவது வருஷபூர்த்தி உத்ஸவ ஜ்ஞாபகார்த்தமாக

ப்ரக்ருதம் ஸ்ரீமத் திருக்குடந்தை ஆண்டவன்

ஸ்ரீமத் வேதாந்த ராமானுஜ மஹாதேசிகனுடைய நியமனப்படி

ஹை நூலுவது வருஷ பூர்த்தி உத்ஸவ கவிட்டியாருக்கு

சென்னை T. V. சுந்தரம் ஐயங்கார் & Sons

நிறுவனத்தாரால்

செய்யப்பட்ட த்ரவ்ய ஸஹாயத்தால்

அகில தம: கர்ச்சந ஸ்ரீ தேசிக தர்ச்சந ஸபையாரால்

இது அச்சிட்டு வெளியிடப்படுகிறது

முன்னாள் புணராத பரமதப் போர்பூரித்த

பொன்னயிந்தை நகர்

பரீதாபி வருஷம் வைகாசி திருவோணத் திருநன்னூள்

ஸ்ரீ:

ஆழ்வாரா திருவடிகளே சரணம்
சீராதூபபுல திருவேங்கடமுடையான திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீ பரமதபங்க வெளியீட்டு விழா

இந்த மஹோதஸவம் ஸவாமி தேசிகன முன்னாள் புணராத பரமதபபோர் பூரித்த பொன்னயிந்தை மாநகரில் 2-6-72 பரீதாபி வருஷம் வைகாசி மாதம் திருவோணத திருநன்னூளில் இந்த கிரந்தம் அச்சிட்டு வெளியிடுவதற்கு வேண்டிய திரவய ஸஹாயத்தை பெறுவதற்கு பரதாநராய இருநதருளிய ஸ்ரீமதி தயாதி பரகிருதம் ஸ்ரீமதாண்டவன (திருக்குடந்தை ஆண்டவன) ஸ்ரீமத வேதாந்த ராமாநுஜ மஹாதேசிகன திருமுன்பே நடத்தப்பட்டது

காலை 8 மணிகு ஸ்ரீ கோச ஊாவலம் அன்று வெளியிடப் படப்போகிற ஸ்ரீபரமதபங்க ஸ்ரீ கோசங்களை ஒரு தோளுக்கினி யானில் எழுந்தருளப்பண்ணி முன்னால மேளதாளத்துடனும் பின்னால ஸ்ரீதேசிகன அருளிச் செய்த ஸ்ரீ தேவநாயக பஞ்சாசுத முதலிய ஸதோதரங்களின் அனுஸந்தானத்துடனும் ஊாவலம் வந்து அடியவற்கு மெய்யனசநிதியில் சதயவாதியாய் சோபித்துக் கொண்டிருக்கும் ஆசாயஸாலவபௌமனிடம் ஸமாப்பிக்கப்பட்டது

இந்த ஸ்ரீஸூகதியில் முதலில்

“நிதயம் உதிதோயம் அஹஸகர.” என்று

அருளிச்செய்து இருக்கிறபடியே சூாயனபோல பரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும் ஸ்ரீதேவநாதன ஸநிதியிலிருந்து அவரைப் போன்ற தேஜஸ்ஸையுடைய ஸ்ரீதேசிகனும் ஒருசூாய பரபையில் திருவீதி அலங்கரித்து அவருடைய திருமாளிகையென்று இன்றும் ரக்ஷிக்கப்பட்டு போற்றப்பட்டு வரும் மண்டபத்தில் இறங்கி அருளிநா அங்கு, “நீ பிறந்த திருவோணம் இன்று, நீ நீராட வாராய” என்கிறபடியே ஸவாமி தேசிகனுக்கு திருமஞ்சனம் நடைபெற்றது. திருப்பாவை ஸேவை சாத்துமுறை கோஷடி விநியோகத்துடன் நீராடல் முடிவு பெற்றது.

ஸவாமியின் ஜீவியதசையில் பரமதஸதாகள் ஒன்று கூடி ஸவாமியுடன் வாதம் செய்ய வந்து தோற்று நின்றார்கள் அத தால பரீதனான அடியவாகத் தெய்வான ஸவாமிகு கவிதாாக கிக ஸிமஹம் எனகிற பிருதை அாசக முகேந பரஸாதிதது அருளினா. இதை இநதகரநதததில் நாலாவது அதிகாரததின் இறுதியில்,

“தரையநதத தராணமேதத கவிகதகஹரே: உததிதம் வேங்கடேசாத ’ என்று ஸூசிபிதது இருக்கிருா இததைப பின்பற்றி மாலை திருவீதி அலங்காரததிற்கு ஸிமஹவாஹனததில் சாததுபபடி ஆகிககொண்டிருநதபோது ஸ்ரீ உப. வே கோமடம் S S அயயங்காராலஇந்த ஸ்ரீ ஸூகதி திருவஹீநதிரபுரததி லேயே அருளிச செய்யப்பட்டது என்றும் இதற்கு மாருக இககா லததில் சிலா சொல்லுகிற அததம் நிபுணநிருபணததைப பொறுக்காது என்றும் திருவஹீநதிரபுரததிற்கு இருக்கும் பல ஏறறததைக கொண்டும் அததலததிலேயே இதைவெளியிடு வது மிகவும்பொருததமாகும் என்றும், ஸ்ரீ. உப E D ஸ்ரீனிவா ஸாசசாரியரால் மற்றுமசில ஏறறங்களும் உபனயஸிககப்பட டன ஸ்ரீமத திருக்குடநதை ஆண்டவன ஸ்ரீமத வேதாநத ராமா நுஜ மஹாதேசிகன கீழ உபனயாஸங்களில் கூறப்பட்ட விஷயங் களை அனுமோதிததுககொண்டு ஸ்ரீ பரமத பங்கததில் பலபாட டுக்களில் ஸ்ரீபாஷ்யததை காலக்ஷேபம் செய்து கஷ்டப்பட்டு அறியவேண்டிய பலவிஷயங்கள் கூலபமாக அறியும்படி அருளிச செய்யப்பட்டிருப்பதை உதாஹரணங்களுடன் எடுத்துக் காட்டி சரோதாக்களை ஆனநதபரவச மாககினா திருப்பாபபுலியூ அடவகேட் ஸ்ரீ. உப ராமானுஜாசசாரியாரும் ஸ்ரீபரமதபங்கத தைப பற்றிபேசினா.

இரவு எட்டுமணிகு ஸிமஹவாஹனததில் திருவீதி அலங்கரிதது ஆஸதானம் எழுநதருளினா இதில் காலை உறச வம், திருமஞ்சனம் முதலியவைகள் ஸ்ரீ உப பரகாலாசாரிய ரும், ஸ்ரீமதிதயாதி ஸ்ரீமத திருக்குடநதை ஆண்டவன ஸ்ரீமத வேதாநத ராமானுஜ மஹாதேசிகனும் செய்தருளிய த்ரவய ஸஹாயததால் நடத்தப்பட்டது

அபபடியே மாலை உதஸவம் ஸ்ரீமதாண்டவனுடைய திரு வடி ஸம்பந்தியான செனனை அடவகேட் ஸ்ரீ. உப K ஸ்ரீனிவாஸ னும், ஸபையின் பதிப்பாளர்களில் ஒருவரான கோமடம் S. S அயயங்காரும் செய்த உதவியினால் நடத்தப்பட்டதாகும் இநத உதஸவததை விசேஷமாக கூடஇருநது நடத்திவைதத தேவஸ தான அதிகாரிகளுக்கும், ஸநநிதி கைங்காயபராகளுக்கும் ஸதல வாலிகளுக்கும் நன்றியை தெரிவிததுக கொளகிறேன்.

ஸ்ரீ

ஆழ்வாரா திருவடிகளே சரணம்
சீராராதூர்ப்புல திருவேங்கடமுடையான திருவடிகளே சரணம்

பதிப்பாளரின் விண்ணப்பம்

இந்தகரந்தம் இதுவரையில் சுலபமாகப் படிக்கும்படி அச்சிடப் படவில்லை. ஸ்ரீ கோசங்களும் கிடைப்பது அரிதாய விட்டது. லோக த்தில் எல்லோருக்கும் பயன்படுமபடி ஸ்வாமி அருளிச்செய்த ஸ்ரீ ஸ்லோகங்களில் ரஹஸ்யங்கள் என்று ஒரு வகுப்பு இது 34 ரஹஸ்யங் கள் கொண்டது இதில் மூன்று லுப்தங்களாய்விட்டன. இந்த ரஹஸ்யங்கள் அருந்த ரஞ்சனீ ரஹஸ்யங்கள் '17' என்றும், அமரு தாஸ்வாதினீ ரஹஸ்யங்கள் '10' என்றும், ஸதேயாவிரோதம், ஸ்ரீ பரமபத் ஸோபாநம், ஸ்ரீஹஸ்திகிரி மாஹாதமயம், முனிவாஹனபோகம் பரமதபங்கம், குருபரம்பராஸாரம், ஸ்ரீமதரஹஸ்யதரயஸாரம் எனதனி ரஹஸ்யங்கள் '7' என்றும் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. திவ்யபரபந்தங் களைப்போலே எல்லோரும் இவற்றை அநுஸந்திக்க வேண்டும் என்கிற பரமகிருபையினால் ஸ்வாமி தேசிகன் இந்த ரஹஸ்யங்களில் ஓரிடத்தி லாவது சருதி வாககியங்களை நேரில் கூற்றில்லை இதைப் பின்பற்றி இப் பரமதபங்கத்திலும் ஓரிடத்திலும் சருதி வாககியம் உதாஹரிக் கப்பட்டவில்லை ரஹஸ்யதரய ஸாரத்தில் அாததாநுசாஸனபாகம் என்ற '22' அதிகாரங்களில் கிருபிக்கப்பட்டிருக்கும், அாததம் இதில் முதல் நான்கு அதிகாரங்களில் ஸங்கரஹிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஸதிரீ கரண பாகம் என்கிற இரண்டாவது பாகத்தில் பரபக்ஷ நிரஸனம் இல்லாமல் ஸம்பரதாய அாததங்களில் காணப்படும் அாதத பேங் களுக்கு ஸமாதானம் கூறப்பட்டிருக்கிறது இங்கு பரதானமாய பரமத நிரஸனம் செய்யப்பட்டு ஸம்பரதாய அாதத பேதங்களுக்குச் சுருக்கமாக ஸமாதானம் கூறப்பட்டிருக்கிறது ஆகையினால் இதன் விவரணமே ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரயஸாரம் என்னலாம்

இக் கிரந்தத்தை படிப்பவர்களின் செளகரியத்திற்காக விஷயங் களைப்பிரித்து எடுத்துக்காட்டி முதன்முதலில் பிரசுரித்த பெருமை ஸ்ரீ உப வே ஸ்ரீமஹாமஹோபாத்தியாய சேடலூரா ஸ்வாமியினுடைய தேயாகும் முதல் நான்கு அதிகாரங்கள் வியாக்யானத்துடன் கரந்தா க்ஷரத்தில் அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன. மேல் அதிகாரங்களுக்கும் வியாக்யானம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. காஞ்சீபுரம் ஸ்ரீ உப வே ஐயா கிருஷ்ண தாதாசாரியாஸ்வாமி இக்கிரந்தத்திற்கு விஸ்தாரமாக வியாக்யானம் எழுதியிருக்கிறார் ஆனால் அது வெளியிடப்படவில்லை

ஸ்ரீதேசிகனுடைய ஏழாவது நூற்றாண்டு விழாவைமுன்னிட்டு அவருடையஸ்ரீஸூக்திகளை வெளியிட ஆரம்பித்த அகில தம் காசன ஸ்ரீதேசிக தாசன ஸபையாரால் இதுவரையில் மூன்று ஸம்புடங்கள் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றன சில எதிர்பாராத ஸம்பவங்களினால் மேலே அச்சிட முடியாமல் நின்று போய்விட்டது என்ன செய்வது என்று மனச்சோர்வு அடைந்திருக்கும் ஸமயத்தில் நமமாண்டவன் என்று ஸுபரஸித்தமாக எழுந்தளியிருந்த, தேரமுந்தூர் ஸ்ரீமதாண்டவன் ஸ்ரீமத் வேதாந்த ராமானுஜ மஹாதேசிகனுடைய நூலாவது வருஷ பூத்தி உதஸவ ரூபகாததமாக இந்த கரந்தத்தை அச்சிடும் என்று பரக கிருதம் ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் ஸ்ரீமத் வேதாந்த ராமானுஜ மஹாதேசிகன் அடியேனை நியமித்தார். ஸ்ரீமதிதயாதி தேரமுந்தூர் ஆண்டவன் நூலாவது வருஷ பூத்தி உதஸவ கமிட்டியாரால் சென்னை T V S. நிறுவனத்தார் செய்த திரவய ஸஹாயத்திலிருந்து இந்த கரந்தம் அச்சிட்டு வெளியிடப்படுகிறது இந்த பேருதவி செய்ததற்கு அடியேனும் மற்றும் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸமுஹத்தாரும் ஸ்ரீமதாண்டவனுக்கு மிகவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

இதற்கு வேண்டிய ஜனாணம், சகதயாதிகள் இலலை எனப்பதையுடைய அறிந்திருந்தே கீழ்க்கூறிய ஸ்ரீ உப வே சேட்டலூர் ஸவாமியின் திருவடியின் ஸம்பந்த பலத்தினால் பெற்ற தைரியத்தினால் இதை ஒருவாறு அச்சிட்டு வெளியிட முன் வந்தோம்

இக்கிரந்தம் அச்சிடப்படுவதில் பலகஷ்டங்கள் உண்டாயிற்று பாட பேதங்களை ஆராயவதற்கு வேறுகிரந்தமே இலலை சில இடங்களில் சிலவாகியங்களுக்கு ஆததம் முற்றிலும் அறிந்துகொள்ள முடியவில்லை ஆனாலும் இக்கிரந்தம் வெளியிடப்படவேண்டும் என்கிற அவாவினால் உதப்பட்டு இதன் பிரசுரத்தில் ஓரங்கிளோம்.

இதில் சில லௌகிக அச்சுதாபங்களினால் சோதனத்தில் சில அச்சுப்பிழைகள் நேரிட்டுவிட்டன அவற்றைப் பொறுத்ததுகொண்டு இதை இன்னும் நன்றாக பரிஷ்கரித்து வெளியிடுவதற்குச் சில தேசிக பகதாக்களை உண்டாக்கும்படி பகவான் ஸங்கல்பிப்பான் என்கிற நம்பிக்கையினால் இது வெளியிடப்படுகிறது இதில் 13-ஆம் அதிகாரத்திற்குமேல் பிரமாண ஸலோகங்களுக்கு பொழிப்புரை எழுதிக்கொடுத்து உதவிபுரிந்தருளியதற்காகவும் சோதித்துக் கொடுத்து உதவியதற்காகவும், மற்றும் சில அம்சங்களைக் கூறியதற்காகவும், மீமாம்ஸாணவ மீமாம்ஸாகேஸரி பூரவோத்தர தந்தரபரதீப பண்டித ராஜ ஸ்ரீ உப. வே. D T தாதாசாராயர் ஸவாமிகு அடியேனுடைய மனமாரந்த கருதஜஞ்ஞையை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்

அப்படியே 16வது அதிகாரத்திலிருந்து இருபதாவது அதிகாரம் வரையில் மாதருகா சோதனாதிக்கள செய்து அச்சிட்டு உதவி புரிந்த ஸ்ரீ உப வே வங்கீபுரம் நவநீதம் விததுவான சிரோமணி ஸ்ரீராம தேசிகாசாரியாருக்கும் அடியேனுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்

சுமார் நான்கைந்து மாதங்களாக அடியேனுடைய நேத்திரத் திறகு ஏறப்பட்ட உபத்திரவத்தினால் சோதிககிற கைங்காயத்தில் பூண மானிகவனம் செலுத்தமுடியவில்லை அக்காலத்தில், கூட இருந்து படித்து உதவி புரிந்த ஸ்ரீ உப வே சிரோமணி விததுவான கொளத் தூர திருமலை சங்கபுரம் கிருஷ்ணமாசாரியா ஸ்வாமிகும, சிரோ மணி கரளப்பாக்கம் ராமாநுஜாசாரியா ஸ்வாமிகும, மாதருகை சில பாகங்களைப் படித்து சோதித்துக் கொடுத்த ஸ்ரீ உப வல்லீபுரம் ரங்க சாமி அய்யங்கார ஸ்வாமிகும, இதை அச்சிடுவதற்காக நாகரலிபி யில் எழுதப்பட்ட மாதருகையை அச்சிடப்பட்டிருந்த கிரந்த புஸ்தகத் துடன் ஒத்துப் பார்த்துக்கொடுத்த ஸரஸ் கலா நிலையம் ஸ்ரீ உப வே. ஸ்ரீனிவாஸ் ராகவாசாரிய ஸ்வாமிகும கரந்தலிபியில் இருந்து அச்சிடுவதற்காக நாகரலிபியில் மாதருகை எழுதிக் கொடுத்து உதவி புரிந்த சென்னை மாமபலம் ஸ்ரீ உப. வே. A S கிருஷ்ண ஸ வாமி அய்யங்கார ஸ்வாமிகும அடியேனுடைய நன்றியைத் தெரிவித் துக் கொள்கிறேன்

இப்பதிப்பால் உண்டாகிய விசேஷப்ரயோஜனம்

இப்புத்தகம் கிடைக்கும்படி செய்ததும் அச்சிடும் வகையில் நல்ல காகிதத்தில் நல்ல எழுத்தில் சாததியமானவரையில் அச்சுப்பிழைகள் இல்லாமல் அச்சிட்டிருப்பதும், இக்கிரந்தத்தைக் கண்டு பயந்து ஓடாமல் எல்லோரும் அதிக சுலபமாய் இல்லாவிடினும் அதிக கஷ்டமில்லாமல் இதை படிக்கும்படி விஷயங்களைப் பிரித்துக் காட்டியிருப்பதும் பிரமாணங்களுக்கு ஆகரமும் பொறிப்புரையும் அதிகாரப் பாட்டுக் களுக்கும் ஸ்வாமியினால் அருளிச் செய்யப்பட்ட சுலோகங்களுக்கும் பதவுரையும் கூடியிருப்பதாகும். இவை கீழ்ப்ரஸ்தாபிக்கப்பட்ட ஸ்ரீ உப வே சேட்டலூர் ஸ்வாமியின் வயர்கயானத்தைத் தழுவியும் பரமதபங்கப்பாட்டுக்களுக்கு ஸ்ரீ வகுளாபரணம் ஸ்வாமி எழுதிய பராசீனவயாகயானத்தையும் பின்பற்றி எழுதப்பட்டவையாகும் இதில் முதலநான்கு அதிகாரங்களில் நமக்கு அவசியம் வேண்டிய அர்த்தங்களெல்லாம் நிருபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன அப்படியே இறுதியில் சில பாட்டுக்களுக்கு விசேஷார்த்தங்கள் நிருபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றிற்கு மட்டுமே கொஞ்சம் விரிவான அர்த்தம் எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது இக்கிரந்தத்தை

படிக்க ஆசைப்படும்வார்களுக்கு உபயோகமாய் இருக்கும்படி இதில் உள்ள 24 அதிகாரங்களில் ஒவ்வொரு அதிகாரத்திலும் பிரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கும் அர்த்தங்கள் ஸங்கரஹமாக எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன இவற்றை அறிந்து கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகையினால் இவை மறுபடியும் அநதந்த அதிகாரங்களில், அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது.

ஸவாமிதிருக்கைகளாலே திருவரங்கத்து எம்பெருமான நியமனத்தின் பேரில் சிலபிராஜனை ஜயிப்பது என்கிற வியாஜத்தையிட்டு ஸ்ரீகோசஞான முததிரையுடன் ஏறியருளப் பண்ணப்பட்ட ஸவாமி தேசிகனுடைய திவ்யமங்களை விகரஹம் பரதிஷ்டிதமாய் சேவை சாதித்தருளும் இடமாயிருப்பதும், வேறொரு இடத்திலும் காணப்படாத எம்பெருமானுக்குப் போலதுவஜாரோஹண-தீர்த்தவாரியுடன் கூடிய பிரமமோத ஸவமுமமற்ற உதஸவாதிகளும் நடை பெற்று வருகிறதுமான திருவயிந்திரபுரத்தில் ஸவாமிதமமுடைய ஜீவியதசையில் பல ஆண்டுகள் எழுந்தருளியிருந்த இடமான திருமாளிகையிலேயே ஸ்ரீதேசிகன் திருமுனபே இதை வெளியிடுபடியான பாககியம் கிட்டிந்து அடியேனுக்கு ஒருமஹத்தான பெருப்பேறு ஆகும்.

ஸ்ரீதேசிக ஸ்ரீஸூகதிகளில் இன்னும் சில பாகங்கள் அச்சிட வேண்டி இருப்பதினால் அவற்றை வெளியிடுவதற்கு வேண்டிய பொருளுதவியை செய்தருளும்படி ஸ்ரீமதாண்டவனையும் மற்றுமுள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவ பரமுகாகளையும் தரவய ஸஹாயம் செய்யும்படி பராததிககிறேன் இப்படி செய்தால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பரயதனம் ஸபலமாய் விடும் இப்படி நடக்கும்படி அனுகரணிககுமாறு அத்தூரப்பூல மாபுருடனை இரு கையும் கூப்பி பராததித்துக் கொள்ளும்.

ஸ்ரீ

ஆழ்வாா திருவடிகளே சரணம்
சீரா தூபபுல திருவேங்கடமுடையான திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீமந் நிகமாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச்செய்த
பதினான்காவது ரஹஸ்யம்

ஸ்ரீ பரமதபங்கம்

சில விசேஷக் குறிப்புக்கள்

[ஸ்ரீ தேசிகனுடைய திருவவதார வைலக்ஷணயம்—இந்த ஸ்ரீஸூக்தி அருளிச்செய்யப்பட்ட காலம்—அருளிச் செய்யப்பட்ட தலம்—கரநத விஷய ஸங்கரஹம்—இப்பதிப்பின் சில விசேஷ அம்சங்கள்—பரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கிற சில ஆதத விசேஷங்கள்—உதாஹரிக்கப்பட்டிருக்கிற பூவாசார்யாகளும் ஸ்ரீஸூக்திகளும்—ஸவாமியின் ஸ்ரீஸூக்திகள்—இதிஹாஸ புராணதிகள்—நாம நிராததேசம் செய்யப்பட்டிருக்கும் வயகதிகள்].

ஸ்ரீ தேசிகனுடைய திருவவதார வைலக்ஷணயம்.

அன்று இவவுலகினைடாககி, அருமபொருள நூல விரிதது, நின்று தணநீள புகழ வேங்கடமாமலை மேவி நின்றருளும் எம்பெருமான தானே பின்னும் வென்றிபுகழ்த திருவேங்கட நாதன் என்னும் குருவாய நின்று நிகழநது மண மேல் நின்ற நோய்கள் தவிப்பதற்காக, அதாவது தாரணியிற் வாழ்வாக்கள் வானேறப் போமளவும் வாழவைப்பெறுவதற்காக, பார ஒன்றைச் சொன்ன பழமொழிகள் 116 என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றை ஸதோத்திரங்கள், ரஹஸ்யங்கள் பரபந்தங்கள், ஸ்ரீவிசிஷ்டாதவைதபரகரண கரநதங்கள், உபய வேதாந்த கரநதங்கள், காவய நாடகாதிகள், அனுஷ்டான க்ரநதங்கள், இதரகரநதங்கள் என எட்டு வகுப்புக்களாகப் பிரிப்பாக்கள் பெரியோர்.

இந்த ஸ்ரீ ஸூகதி அருளிச் செய்யப்பட்ட காலம்

அவற்றில் இது ரஹஸ்ய கரந்த வகுப்பைச் சேர்ந்தது ஸ்வாமி யின் ஸ்ரீ ஸூகதிகளின் நிர்மாண கால கரமத்தில் இது 58-வதாகவும், திருவயிந்தையில் அருளிச் செய்தவற்றில் 11-வதாகவும், ரஹஸ்யங்கள் வகுப்பில் 14-வதாகவும் இருக்கும். ரஹஸ்யங்கள் அமருதரஞ்ஜனீ ரஹஸ்யங்கள் என்றும், அமருதாஸ்வாதீரீ ரஹஸ்யங்கள் என்றும், தனி ரஹஸ்யங்கள் என்றும் முன்னு பிரிவுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கும் அதில் தனி ரஹஸ்ய வகுப்பில் இது இரண்டாவதாயிருக்கும்.

வைபவபரகாசிகை முதலிய கரந்தங்களில் இது திருவயிந்திரபுரத்தில் ஸ்வாமி ஸ்ரீ ஹயகரீவன அருள பெற்ற பிறகு, அடியவர்க்கு மெய்யனுடைய

‘முந்தை மறை மொய்ய வழி மொழி நீ என்று
முருந்தன அருள தந்த பயன பெற்றேன யானே’

எனப்பட்ட நியமனம் பெற்று, அருளிச் செய்யப்பட்ட ஸ்ரீ தேவநாயக பஞ்சாசத் முதலியவற்றுடன் இதுவும் அருளிச் செய்யப்பட்டது என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது, இதில்

பதினொராவது அதிகாரத்தில்

‘வேதாந்த ஸூத்திரங்கள் ஆமூல சூடம் இவர்களுக்கு விருத்தங்கள் என்னும் இடமும் சத் தூஷணீ பரபருதிகளிலே சொன்னோம்’ என்று ஸ்வாமி தாமே அருளிச் செய்திருப்பதினால் இது ஸ்ரீசத் தூஷணிக் குப் பிற்பட்டே அருளிச் செய்யப்பட்டதாகும், முதல் ஆவருத்தி அயிந்தைக்கு எழுந்தருளின பொழுது தம் ஆசாயரால் உபதேசிக்கப்பட்ட கருட மந்திரத்தை ஆவருத்தி செய்து, அவரை பரதயக்ஷீகரிக், அவர் உபதேசித்த ஹயகரீவ மந்திரத்தையும் அங்கேயே ஆவருத்தி செய்து, பன்னுகலை நால் வேதப் பொருளை எல்லாம் அருளிய பரமனுடைய லாலாமருத் பானத்தினால் ஸகல விதயா மூர்த்திகளும் இவருக்கு முன் தோன்ற, அவற்றில் வேதாந்த விதயையை மீட்டும தம்முடன் இருக்கும்படிக்கும், மற்ற விதயைகளைத் தாம நனைக்கும்போது தோன்றும்படிக்கும் பராததித்ததுவிட்டு, அங்கு கொஞ்ச காலம் தங்கியிருந்து, திருத்தண்காவிறகுச் செல்ல உத்தேசித்தபொழுது, அடியவர்க்கு மெய்யன ஸ்வபனத்தில் தோன்றித் தம் விஷயமாய் ஸதுதி முதலியவைகளைச் செய்யும்படி நியமிக்க, அந்த நியமனத்தைத் தலைக்கட்ட, அடியவர்க்கு மெய்யன விஷயமான ஸ்ரீ தேவநாயக பஞ்சாசத் முதலிய சில கரந்தங்களை

அருளிச் செய்தாரா. பிறகு திருத்தண்கா சென்று அங்கு சில காலம் வாஸம்பண்ணி, ஸ்தோத்திராதிகளை அருளிச்செய்து, ஸம்பரதாய பரவசனம் செய்து, உத்தர திவ்ய தேச யாததிரைபண்ணி, மீண்டும்திருமபி வந்து, அங்கு தேவாதிராஜனுடைய அருளினால் ஒரு குமாரர் அவதரிக்க, அவருக்கு வரதாசாராயர் எனத்திருநாமம் சாற்றி, அங்கு எழுந்தருளியிருந்தார். அப்பொழுது திருவரங்கத்தில் பரதிவாதிகளால் ஏற்பட்ட கஷ்டத்தை நிவருத்தி செய்வதற்காக அங்கு எழுந்தருளும்படி நியமனம் பெற்று, அங்கு சென்று, எம்பெருமானைத் தொழுது, சில ஸ்தோத்திரங்களை அருளிச் செய்து, பரதிவாதிகளை நிரஸனம் செய்து, எம்பெருமானாலும் பிராட்டியினாலும் முறையே வேதாந்தாசாராயர் என்றும், ஸாவதந்தர ஸ்வதந்தரர் என்றும் அநிதர ஸாதாரணமான பிருதுகளைப்பெற்று, அங்கிருந்து இரண்டாவது ஆவருத்தி எழுந்தருளினார் அயிந்தைக்கு. அப்பொழுதுதான் இது அருளிச் செய்யப்பட்டதாகும் இதே ந்யாயத்தினால்தான் கருட தண்டகம் கருட பஞ்சாசத், ஸ்ரீ ஹயகர்வ ஸ்தோத்திரம், அச்யுத் சதகம், ரகுவீரகதயம் முதலியவைகளும் இந்த இரண்டாவது ஆவருத்தியில் அருளிச் செய்யப்பட்டவைகளாகும். இதில் நாலாவது அகிகாரத்தில் தம்மை 'கவிகதகஹரே' என்று நிருபித்துக்கொண்டிருப்பதினால் அந்தப்பிருது பெற்ற பிறகே இது அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

இது ஸ்ரீ ந்யாயபரிசுத்திக்குப்பிற்பட்டது என்பது அதில் ஸ்வாமி சில ஸுத்திரங்களைச் செய்து காட்டி, இவை ஸுத்திரங்களாகாதா எனஎன்று அருளிச்செய்திருப்பதைஇதில் பதினாறாம் அதிகாரத்தில் 'கோதம் நூல்களைக் குற்றமில்லாவகை கூட்டலுமாம்

கோது கழித்தொரு கூற்றில் குணங்களைக் கொள்ளவுமாம்

யாது மிகழ்ந்து ஒரு நீதியை யாமே வகுக்கவுமாம்

வேதியா நனையவித்தரமென்பது மெய்யுளதே'

என்றும்,

'ஆன பின்பு ந்யாயசாஸ்தரங்களில் குசகாசாவலம்பேந கமனீகைய' தல், விருத்தாமசபரிதியாகமாதல், அநுகூல கரந்தாந்தரகரண மாதலடண்ணி சதுராதச விதயாஸ்ததான ஸம்பத்தி கொள்ளவும்' என்றும் ஸுசிப்பித்திருக்கிறபடியினால் இது அதற்குப் பிற்பட்டதே யாகும்

இப்படியே ஸமுதாய தோஷ நிருபணத்தீகாரத்திலும்

'அவ்வதிகாரணத்தில் சபதாத்தமும் தாதபாயாததமும் ஸேச்வ மீமாமஸையிலே விசதமாகச் சொன்னோம்'

என்று அருளிச் செய்திருப்பதினால் இது அதற்குப் பிற்பட்டது என்பது ஸித்திக்கிறது,

அருளிச்செய்யப்பட்ட தலம்

இந்த கரந்தத்தின் ஆரம்பத்தில் ஸவாமி தாமே

‘அஹீந்த்ரநகரே’

என்றும், இந்த கரந்தத்தின் இறுதியில்

‘பொன அயிநதை நகரில் முனனா புணராத

பரமதபபோ பூரிததோமே’

என்றும் அநுஸந்தித்திருக்கிறபடியினால் இது திருவஹீந்திர புரத்தில் அருளிச் செய்யப்பட்டது என்பது ஸித்திக்கிறது இப்படியிருக்க இறுதியில்,

‘வடகோங்கில் வானியாற்றில் வண்ணிகை நன்னடங்கண்டு’ என்கிற இடத்தில் கொங்கு என்பதை கொங்கு தேசம் என்றும், வானியாற்றில் என்றதை பவானியாறு என்றும், இந்த கரந்தம் அயிநதையில் ஆரம்பிக்கப்பட்டாலும் ஸதயமங்கலத்தில் முடிக்கப்பட்டது என்று சிலா சொல்ல முன வந்திருக்கிறார்கள். ‘வடககு’ என்பது குறுகி வடகு என்று நிற்கிறது, ‘வடகோங்கில்வானியாற்றில்’ என்பதற்கு பராசீன வயாகயானத்தில், வடககுத் திக்கில் பரவஹிக கிறகருட நதியில் என்று கூறப்பட்டிருக்கும் அாததம் இததால் அபல பிக்கப்பட்டதாகும். இப்படி ஒரு கரந்தத்தை இரண்டு இடங்களில் ஸாதித்தா என்று வேரோ இடம் ஏற்படவில்லை செனனை யூநிவாஸிடி யாரால் பரகரம் செய்யப்பட்ட தமிழகராதியில் வானி-பவானி என்பதற்கு ஒரு உதாஹரணம் கொடுத்தது, இப்பாடடையும் மேல கோளாக எடுத்துக்காட்டி இருக்கிறார்கள் இங்குமேல் ‘பொன்னபிநதையில்’ என்று ஸபஷ்டமாகக் கூறப்பட்டிருப்பதினால் பவானி ஆறு என்ன முடியாது இந்த க்ஷேத்திரத்தில் பரவஹிக்கும் கருட நதி அந்த திவய தேசத்திற்குக்கொஞ்சம் தூரம் வரையில் கிழக்கு முகமாய் ஓடி வந்து, இங்கு திருமபிவடக்கு முகமாய் பரவஹித்து திவய தேசத்தின் எல்லை தாண்டினதும் மறுபடியும் கிழக்கு முகமாய் பரவஹிக்கிறது, உத்தரவாஹினி நதிகளுக்கு ஒரு மஹிமை உண்டாகையினால் அந்த விசேஷத்தை இப்படிக்கூறியபடி யாயிருக்கும் ‘வடக்குப் பக்கம் ஓங்கி பரவஹிக்கும் ஆற்றில்’ என்றே அாததம் கூற வேண்டும் அல்லது வான என்றால் ஆகாசம். அதில் ஸஞ்சரிப்பவர்கள் வானி என்று கூறப்படுபவர்கள், அவர்களில்பரதானரானவா கருடன, ஆகையினால் வானி என்றதுகருட நதியையே கூறுமேயன்றி பவானி ஆற்றுக்கு இங்குபரஸ்தாவமே இல்லை அனரிககே வடக்குப் பக்கமாய் பரவஹிக கிற அதாவது வாஹினி என்பது வானி என்று சுருக்கிக் கூறப்பட்டது என்றும் கூறலாம். ஆக இது அருளிச் செய்யப்பட்ட இடம், அயிநதையேயாகும்

கரநத விஷய ஸங்கரஹம்

இது 24 அதிகாரங்கள் கொண்டது

முதல் நாலு அதிகாரங்களில் நம் ஸ்ரீ விசிஷ்டரத்வைத்ஸிததானதப்படித் தத்தவநிருபணமும், ஒரு அதிகாரத்தில்மேலே தாம் நிராகரிக்கப்போகிற மதங்களில் உள்ள ஸமுதாய தோஷங்களின் நிருபணமும், 15 அதிகாரங்களில் முறையே லோகாயதிக, மாதயமிக, யோகாசார, ஸௌத்திராந்திக, வைபாஷிக, பரசசனன பௌத்த, ஜைந, பாஸகீய, யாத்வபரகாசீய, வையாகரண, வைசேஷிக நையாயிக, கௌமாரில், பரபாகர, காபில், ஹைரணயகாபப பாசுபத்ருபமான பரித்ருசயமான பாஹ்ய மதங்களின் யுகதிகளை முதலில் அவர்கள் செரல்லும்படி பூாவபக்ஷத்தை நிருபித்து, மேலே அவை நிராகரணம் செய்யப்பட்டிருக்கிறன, பகவத் சாஸ்திரமாகிய பாருசராததிர விஷயமாகச் சொல்லப்படுமசங்கைக்ளை முதலில் நிருபித்து, மேல அதற்குப் பரிஹாரம் கூறப்பட்டிருக்கிறது, மேலே இரண்டு அதிகாரங்களில் பரமதங்களில் கூறப்பட்டிருக்கும் உபாயம், பலன இவற்றின் தூஷணமும், கடைசி அதிகாரத்தில் நிகமனமும் செய்யப் பட்டிருக்கிறது

இதில் நான்காவது அதிகாரமாகிய பரத்ததவாதிகாரத்தின் இறுதியில் ஒரு பிரிவு என்று குறிப்பிடுவதற்காக ஒரு சுலோகம் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது இப்படியே இருபத்திநாலாவது அதிகாரத்தின் இறுதியிலும் கரநதத்தின் பெருமையைக் காட்டும் சில சலோகங்கள் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன இதற்கு முன்புள்ள அதிகார ஸங்கரஹப் பாட்டுக்குப் பின்பு மூன்று பாட்டுகளும், ஆரம்பத்தில் போலே இறுதியிலும் ஸ்ரீஸுதாசநாமாவா விஷயமாக ஒரு பாட்டும் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது

இப்பதிப்பின் சில விசேஷ அம்சங்கள்

இது தமிழிலும் தெலுங்கிலும் சில பதிப்புகளாக வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது ஆனால் அவைகள் நன்குப் பதிப்பிக்கப்படவில்லை. படிப்பவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டே படிக்க வேண்டும் படிப்பவர்களின் ஸௌகாயத்திற்காக இதில் விஷயங்களைப் பாரபாராகக் களாகப் பிரித்து அதில் பரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கும் அம்சம் தலைப்பில் எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது,

பரமாண சலோகங்களுக்கு அகராதி சோககப்பட்டிருக்கிறது

இதில் உதாஹரிக்கப்பட்டிருக்கும் பரமாண சுலோகங்களுக்கு ஸாத்யமானவரையில் ஆகரம் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது அந்த சுலோகங்களுக்கு பொழிப்புரையும் எழுதப்பட்டிருக்கிறது,

திருவயிந்திபுரம் சேட்லூர் விதவான பகவத விஷயம் பண்டித பூஷணம் தேசிக தாசந விஜயதவஜ மஹா மஹோபாதயாய ஸ்ரீ உபவே நரஸிமஹாசாயா ஸ்வாமியினால் வயாக்யானத்துடன் ஒரு பாகம் கரந்தாஷ்ரததில் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது மேல பாகத்திற்கு வயாக்யானம் மாதருகையாக இருக்கிறது பெருமாள் கோயில் ஸ்ரீ உப வே ஐயாகிருஷ்ண தாதாசாயா விஸ்தாரமாக ஒரு வயாக்யானம் ஸாதித்திருக்கிறார். அது அச்சிடப்படவில்லை, அந்த மாதருகை சென்னை அடவகேட் ஸ்ரீ உப டி ராமஸ்வாமி ஐயங்காரிடம் இருந்து பெற்று அத்துடன் மாதருகாசோதனாதிக்கள் செய்யப்பட்டு இது அச்சிடப்படுகிறது அதிகாரம் தோறும் இருக்கும் ஆத்யந தபாட்டுகளுக்கும், ஸ்வாமி அருளிச் செய்திருக்கும் சுலோகங்களுக்கும் அாததம் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது.

இதில் பரததவாதி நிருபணங்கள் ஸங்கரஹமாய இருந்தபோதிலும் அாததம் காமபீய முள்ளதாயிருக்கும். ஸ்வாமி தமமுடைய அவதாரத்திற்குப் பரம் பரயோஜனமாகக் கருதிய ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரய ஸாரம் இதற்கு விவரணமேயாயிருக்கும்

ஒவ்வொரு அதிகாரத்திலும் பூவபக்ஷி சொல்லும் பரகாரங்களை எடுத்துக்காட்டி, அவற்றையே மேல எடுத்துச் சுட்டிக்காட்டி, இது உசிதமல்ல என்று பரக்க நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது ஸங்கரஹமாயிருப்பதினாலும் பரமதஸ்தாகள சொல்லுமகக்ஷிகள அனுவத்க்கப்படுகிறபடியினாலும் இதின் அாதத விசேஷங்களை அறிவது கொஞ்சம் சரமமாயிருக்கும் ஆகையினால்தான் மேலே இதில் பரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கும் அாதத விசேஷங்கள் ஸங்கரஹமாக எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றன,

சில விசேஷாததங்கள்

(1) ஆசாயன உபய விபூதியிலும் உததேயன்

சுருதிகளில் பகவானைப் போலவே ஆசாயனை உபாஸிக்க வேண்டும் எனப்பட்ட அாதத விசேஷத்தை

‘அத ரபரதரசாபி நிதயம யதீய சரணௌ சரணம் மதீயம்’

என்று உபய விபூதியிலும் (ஆழ்வாருடைய) ஆசாயனுடைய திருவடியே நமக்கு உததேசயம் என்றுபெரியமுதலியாரா உதகோஷித்தாரா.

அததையே ஸவாமியும் ஸ்ரீநயாஸவிமசதியில்

‘தேவவ ஸயாதுபாஸய’

என்று ஸங்கரஹிததருளிநா

அந்த ஆசாய சபதத்திற்கு ஸவாமியின் அவதாரத்திற்கு முன்பு பரதான பரதிபரதயராய இருந்தவா நமமாழ்வாரா ஆகையினால் அவரைக் ‘குலபதி’ எனறுவயவஹரித்துக் கொண்டாடினா ஸ்ரீ ஸம்பரதாய பரிசுத்தியில்

‘இந்தக் கலியுக ஆரம்பத்திலே பரஹ்மநதயாதிகளுக்குப் பின்பு நமமாழ்வாரா பரவாததகரானா’ என்றும், ஸ்ரீ ஸதோத்திர பாஷ்யத்தில்

‘ஸாவோப நிஷத ஸாரோபதேஷ்டாரம்’

என்றும் அருளிச்செய்யப்பட்டிருப்பதே இங்கு

‘குருகையில் வந்து கொழுப்படக்கிய

குலபதி தந்த குறிப்பில் வைத்தனா’ என்றும்

‘குலம் தீக்ரும குருக்கள் அடி சூடி மன்னும்
குறறேவல் அடியவா தம் குழாங்கள் கூடி’

என்றும் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது, இததையே ஸ்ரீமத ரஹஸ்ய தரயஸாரத்தில்

‘நாறுதுழாய முடிநாதனை நண்ணி அடிமையில் நம்
கூறுகவாந்த குருக்கள் குழாங்கள் குரைகழற கீழ்
மாறுதலின்றி மகிழ்ந்தெழும போகத்து மன்னுவமே’

என்று ஸாதித்தருளிநா

(2) ஸாவேசவரன பெருமை வாசாமகோசரம்,

ஸாவேசவரன பகலிலே ஸாவாதத கரஹணம் பண்ணியவா என்கிற ஏற்றம் பெற்ற கலியனும்

‘நான மறைகள் தேடிக் காணமாட்டாச் செலவன்’ என்று அருளிச் செய்ததா இததை இதில்

இருபத்திநாலாவது நிகமநாதிகாரத்தில் 53ம் பாட்டில்

‘ஐவாககனரோதுதுவனய ஒரு கோடி மறைகள் எல்லாம் தொடாநதோடத் தனியோடி’

என்று எம்பெருமானுடைய பெருமையை வாணிக்க வேதங்களாலும் முடியாது, அவைகள் அவனுக்குப் பின்னால் தேடிக் கொண்டிருக்கும் என்னும் அாதத்ததை நிரூபித்தருளினா,

‘நிகமாநதைரத நாபி மருகயமாணம்’

என்கிற ஸ்ரீ கோபால விமசதி சலோகம் இங்கு நினைவூட்டப்படுகிறது.

ஸாவேசுவரனுடைய கடாஷத்தினாலேயே அவனை அனுபவிககம் பெற்ற ஆழ்வாரும்

‘உயாவற உயா நலம்’ என்றா அதாவது தன்னுடைய பலத்தினால் பகவானுடைய திருக்கலயாண குணங்களை வாணிககிறேன் என்று கம்பீரமாய் பரதிஜைஞ் செய்துவிட்டு ஒரு குணத்தையே வாணிகக முடியாமல் திரும்பினான் வேதபுருஷன். ஆழ்வாரோ உமமுடைய குணங்கள் வாணிகக முடியாதவை என்று தத்தவாதத்ததைக் கூறினா.

(3) திருவாழியாழ்வாருடைய இரண்டு ரூபங்கள்

ஸுதாசநாழ்வார எட்டு ஆயுதங்களைத் தாங்கி ஸேவை ஸாதிக்கும் பரகாரம் முதல் பாட்டிலும், பதினாறு ஆயுதங்களைத் தாங்கி ஸேவை ஸாதிகும பரகாரம் இறுதி அதிகாரத்திலும் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது

(4) ஜீவன பகவானைவிட வேறுபட்டவன்

முக்தன் ஈசுவரனோடொன்றாகிருன என்றது மற்றவர்கள் சொல்லுகிறபடி ஐக்கியமாகி விடுகிருன என்றதல்ல, நதிகள் ஸமுத்திரத்தில் கலக்கிறப்போலே இருக்கும் அதாவது,

‘பூவ ஜலத்துக்கும் பரவிஷ்ட ஜலத்துக்கும், ஸவருபகயமிலலை’ ஸமசலேஷவிசலேஷமே உள்ளது என்னுமிடம் நீரணீராதி ஸமயோகத்திலே கண்டு கொள்வது இது பரிமாணதிகயத்தாலும் அறியலாம் ‘இருமபுண்ட நீரது போல’ என்ற தருஷ்டாந்தத்தாலும் ஐக்யம் சங்கிகக வொண்ணாது இருமபில் சவரின நீர் அதற்கு ஆபயாயமாயக கொண்டு ஸஞ்ஜீமமாயக கிடககுமளவே உள்ளது என்று நிரூபிககப் பட்டிருக்கிறது. அதாவது ஜீவாதமர என்பது ஈசுவரனைவிட வேறுபட்ட தத்தவம் என்றபடி,

இப்படியே இதில் பல விசேஷாததங்கள் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன அவற்றைத் தனியாக நிரூபிப்பதைவிட ஒவ்வோர் அதிகார விஷயமான ஸங்கரஹத்தை நிரூபித்துவிட்டு, அதன் கீழ் இந்ந அம்சங்களை நிரூபிப்பது உசிதமென்று சிலர் அபிபிராயப்படுகிறபடியினால் அதை அனுசரித்து மேலே குறிப்பிடப்படுகிறது

முதலாவது பரஸ்தாவனாதிகாரம்

இதில் இஷ்ட தேவதா நமஸ்காரமும் (இது அருளிச்செய்யப்பட்ட ஸதஸமான திருவயிநதிர புரத்தில் ஆசசா ரூபத்தில் ஸேவை ஸாதித்தருளும் எம்பெருமான விஷயமான மங்கள் ச்லோகமும்), ஸவபக்ஷஸ்தாபனமும் பரபக்ஷ பரதிக்ஷேபமும் சாஸ்தரீயம் எனபதும், நல்ல ஐஞானம் ஆசாரானுடைய உபதேசத்தால் ஸம்பாதிக்கப்படவேண்டும், அதுவும் ஸத ஸம்பாதாய மூலமாய இருக்கவேண்டும் என்றும் அருளிச்செய்யப்பட்டிருக்கிறது ஒரு பாடில் எட்டு ஆயுதங்களைத் தரித்துக் கொண்டு இருக்கும் சக்கரத்தாழ்வான விஷயமான மங்களமும் ஒரு பாடில் ஆசாராயாகள் இவ்வாததங்களை உபதேசித்தாராகள் என்றும் அவர்களில் நமமாழ்வாரா செய்தருளிய உபகார விசேஷமும் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன

இதில் அதிகாரம் தோறும் அதன் ஸங்கரஹமாக முதலில் ஒரு பாட்டும் இறுதியில் ஒரு பாட்டும் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

இதில்-பரபக்ஷ நிரஸனம் செய்யப்படுவது உசிதமா? ஏன பரம தங்களை நாம் கண்டனம் செய்யவேண்டும்? என்று சிலருக்கு ஸந்தேஹம் உண்டாகக்கூடும் நமமுடைய மதத்தை ஸ்தாபித்து அதன் கொள்கைகளை எல்லோரும் பின்பற்ற வேண்டும் எனபதற்காக அவர்கள் (பரமதஸ்தாக்கள்) சொல்லுமது வேதம் பரமாணம் அன்று என்றிவை முதலிய தோஷங்களுடன் கூடியபடியினால் அவற்றால் கலங்காமல் இருப்பதற்காக அவற்றை நிரஸிக்கவேண்டியது அவசியமாயிற்று.

இது ஸ்வாமிதேசிகன தாமாகப் புதிதாக இதைச்செய்யவில்லை. அநாதியான வேதம் தொட்டு இப்படியப்பட்ட நிரஸனம் செய்யப்பட்டு வருகிறது முதலில் வேதத்தில் விரோசனனுக்கு உபதேசம் செய்யப்பட்டதை “இது அஸூரர்களின் உபநிஷத்து” என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது

தாமிரபாணீ நகிககரையில் அவதரித்த ஸ்ரீ சடகோபன பரதயக்ஷீகரித்து வெளியிட்டருளிய ஸ்ரீதரமிடோபநிஷத்தில் இந்த நிரஸனம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது அதில் முதல பாடடிலேயே

“ உயாவற உயாநலம் உடையவன யவன அவன
மயாவற மதிநலம் அருளினை யவன அவன
அயாவறு அமராகள அதிபதி யவன அவன
துயரறு சுடரடி தொழு தெழு என மன்னே ”

என்று அனுஸந்தித்திருப்பதினால் பரஹ்ம குணங்கள் ஒன்றுமில்லாதது ரூபமில்லாதது, பரஹ்மத்தை தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை, இதயாதியாகச்சொல்லும் மதஸதாகளை பகவான எல்லையிலலாதவாறு இன்னும் உயாநது கொண்டேயிருக்கும் அநந்த கலயாணகுணங்களை உடையவனென்றும், அவன ஸமஸார கந்தம் ஒருநாளும் இல்லாத நித்ய ஸூரிகளுக்கு யஜமானன் என்றும் இன்னும் ஸமஸாரத்தில் இருக்கும் ஜனங்களுக்கு ஜனானம் முதலியவைகளைக் கொடுத்து அருள் செய்கிறுனென்றும் அவன திருவடிகளை ஆசரயித்து நாம் உஜ்ஜீவிகக வேண்டும் என்றும் அருளிச் செய்தா இங்கு ‘திருவடி’ என்று சொன்னபடியினால் பகவான் திவ்ய மங்கள விகரஹ விசிஷ்டரூப இருக்கிறான் என்று கூறப்பட்டதாயிற்று

இப்படியே மேலே பல பாட்டுக்களில் பரதிவாதிகளை நிரஸித்திருக்கிறா எண்பது எம்பெருமானாருடைய காலக்ஷேப ஸங்கரஹமான தாயும் அவருடைய ஜனான புத்திரரான திருக்குருகப்பிரான பிள்ளை னால் எழுதப்பட்டு எம்பெருமானாரால் அங்கீகரிக்கப்பட்டதாயும் இருக்கும் திருவாரூயிரப்படியில் நன்கு விளக்கப்பட்டிருக்கிறது

வேதங்களை வகுத்து அதன் ஸூத்தத்தை ஸூத்திரங்களாக நிரூபித்த வயாஸரும் இரண்டாவது (அபாதயதவம்) என்கிற அதயாயத்தில் வேதத்துக்கு புறம்பான பரமதங்களைக் கண்டித்திருக்கிறார். இந்த அமசம் இக் கரந்தத்தில் பல அதிகாரங்களில் இம் மதம் வயாஸரினால் இந்த ஸூத்திரத்தில் கண்டிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று எல்லோரும் அறிந்துகொள்ளுமாறு எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது

இந்த விசிஷ்டாதவைத் ஸித்தாந்தத்திற்கு இந்தக் கலியுகாரம்பத்தில் பரவாதத்கரான நமமாழ்வாரால் யோக தசையில் தோன்றி எல்லா உபநிஷத்துக்களின் ஸாராம்சத்தையும் எடுத்துரைக்கப்பெற்ற

ஸ்ரீமந் நாதமுனிகள் தம்முடைய நயாயத்ததவ கரநத்ததில் இந் நிரஸ னத்தைச் செய்திருக்கிறா அதனுடைய மங்கள் சலோகத்தில்

“ யோ வேததி யுகபத ஸாவம பரதயக்ஷேன ஸதா ஸவத ”

என்று அருளிச் செய்தாரா பரஹ்மம் ஜ்ஞானத்தை உடையது அது எல்லா வஸ்துகளையும் ஒரே காலத்தில் தானே எப்பொழுதும் கணக் கூடாகக் காண்கிறது என்று சொன்னபடியினால் பரஹ்மம் ஒன்றுமே தத்தவம் என்றே பரஹ்மே சிடையாது என்றே சொல்லும் இஃர மதங் களை நிரஸித்தருளினாராயிற்று

பெரிய முதலியாரும் (ஸ்ரீ ஆளவந்தாரும்) திவ்யபரபநானு ஸந்தான பரீவாஹமாய வெளிவந்த தமது ஸதோத்திரத்தில் சந்தமிழ் தமிழ் மறையில் செய்யப்பட்டிருக்கும் பரமத கண்டனத்தை ஆங் காங்கே சலோகங்களில் எடுத்துக் காட்டியும் ஸித்திதரயத்தில் அவற்றை நிரஸித்தும் செய்திருக்கிறா ஸதோத்திரத்தில்

“ நாராயண ! தவயி ந மருஷயதி வைதிக க ”

என்று அருளிச் செய்திருப்பதனால் வேதத்தை அங்கீகரித்த ஒருவரும் நாராயணனுடைய பரதவத்தை ஆக்ஷேபிப்பதில்லை என்ற தனால் அதை அங்கீகரிக்காதவர்கள் நிரஸிக்கப்பட்டார்கள் என்ற தாயிற்று எம்பெருமானா பரஹ்ம ஸத்திதிர வயாக்யானமாகத் தாம் அருளிச்செய்த ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் ஸத்திதிரகாரரைப் பின்பற்றிப் பரமதங் களை நிரஸித்திருக்கிறா, இது இரண்டாவது அதயாயத்தில் விஸ்தார மாகச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது ஆகையால் இவற்றை ஆதாரமாகக் கொண்டு ஸவாமி தேசிகள் ஸ்ரீ பரமத பங்கத்தில் இறங்கினாராயிற்று. அப்படி இறங்கினபொழுது பரதிவாதிகளின் கொள்கைகளை முதலில் நிரூபித்து பரமாண் உப்பத்திகளுடன் அவற்றை விஸ்தாரமாக நிரா கரித்திருப்பதும் அறியத்தக்கது ஸ்ரீஸங்கலப் ஸாலயோதயத்தில் குருவாக நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கும் எம்பெருமானுடைய நியமனத்தை அங்கு சிஷ்யராக நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கும் தாம் பெற்று பரமதங்களை நிரஸிக்கிறோம் என்று அனுஸந்தித்திருக்கிறா. அங்கு பரதிவாதிகள் எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து விவாதிக்கப்படுகநதால், என்ன விஷயம் சொல்லப்பட்டது என்பதை ஒருவரும் அறிய முடியாதாகையினால் ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியே வந்து தங்கள் மதத்தை நிரூபிக்க வேண்டும் என்றும் அதற்கு சிஷ்யன் பதில் அளிக்கவேண்டும் என்றும் அதற்குமேல் அவர்களால் ஸ மாதா ன ம கூ ற முடியாமல்

இருந்தால் அவர்கள் நிராகரிகப்பட்டார்கள் என்று நிர்ணயிக்கப் பட்டவேண்டும் என்கிற நியமம் ஏற்படுத்தப்பட்டது இந்த கரமம் ஸ்ரீ பரமத பங்கத்தில் ஸ்வாமி தம்மாலேயே வகுக்கப்பட்டதாகும் ஸ்ரீ அதிகரண ஸாராவளியிலும் இரண்டாவது அதயாய ஸங்கரகமான சுலோகங்களில் பரதிவாதி நிரஸனமும் செய்யப் பட்டிருக்கிறது அவற்றிற்கெல்லாம் மூலம் இந்த ஸ்ரீ பரமத பங்கமே பாகும் இதற்கு நிதாசனமாக யோகப்பரதயுகதி அதிகரணத்தின் ஸங்கரஹமாக ஸ்ரீ அதிகரண ஸாராவளியில்

“வேதாந பூவம் விதாதா அலபத பகவத: ஸாவ

விதயாநியுகதோ

வாகீஸஸசைஷ தஸமாத ததுதித விஹதௌ

கமபநம் வேத மூாதன: ||

மைவம், தஸயாபி வேதா பஹருதிமுக விபத தாசனாத

சுஷதரிபாவாத

பராநதயாதி ஸம்பவேத இதி அகதிக விஷயே

பூாவவத் நாவஹாம: || ”

என்று அருளிச் செய்திருப்பது இதில்

“தாவிப புவனங்கள் தாளிணைசூட்டிய தந்தையுநதிப பூவிற பிறக்கினும் பூதங்களெல்லாம் புணரத்திடினும் நாவிறபிரிவின்றி நாமங்கை வாழினும், நானம்றையில் பாவித்ததன்றி யுரைப்பது பாறும் பதாததிரளே ”

என்று அருளிச் செய்யப்பட்டதே ஸம்ஸ்கருத்தத்தில் அருளிச் செய்யப் பட்டதாகும் இப்படியே மேலும் பல சுலோகங்களுக்கும் மூலமாய நிற்கும் இப் பரமத பங்கம் இது தவிர ஸ்வாமி தேசிகன் ஸ்ரீ ஸேசவர் மீமம்மை, ஸ்ரீசத் தூஷணி, வாதிதரய கண்டனம் முதலிய கரந்தங்களில் பரமத நிரஸனம் செய்திருக்கிறா ஸ்ரீ பாஷ்யத்திலும் ஸ்ரீ பரமத பங்கத்திலும் ஸ்ரீஸங்கலப ஸூாயோதயத்திலும், ஸ்ரீ அதிகரண ஸாராவளியிலும் ஸாதித்திருக்கும் அர்த்தங்களை விசேஷித்து நிரூபித்து “ஸ்வாமி தேசிகனுடைய பரமத நிரஸக பரகரியை” என்கிற ஒரு தனிப்படித்தகமாக வெளியிடப்படுகிறது ஆக பரமதஸதாக்ளினுடைய வாக்யங்களைக் கேட்டு நாம் பரமிககாமல் இருப்பதற்காக

பரமத்தத்திலுள்ள தோஷங்களை அறிந்து அவற்றைப் பரிதயனிக்
வேண்டும் என்பதற்காக இது மிகவும் அவசியமாகும்

இரண்டாவது ஜீவ தத்தவாதிகாரம்

சருதியில், ஜீவனை போகதா, என்று பிரித்து நிருபித்திருப்பதைப் பின்பற்றி ஜீவாத்மாவின் ஸ்வரூபாதிகள் முதலில் நிருபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன ஏக ஜீவபக்ஷம், அதாவது ஒரே ஒரு ஆத்மாதான் உண்டு என்கிற பக்ஷம் நிராகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது, அப்படியே நித்யஸம்ஸாரிகள் என்று சிலா இருக்கக்கூடும் என்பதும் விசாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது இந்நிலைமேல இரண்டு அதிகாரங்களிலும் நிருபிக்கப்பட்டிருக்கும் அத்தங்கள் எல்லாம் ஸ்ரீ தத்தவமுகதா கலாப ஸாவாதத வித்தியில் நிருபிக்கப்பட்ட அத்தங்களின் ஸங்கரஹமாயிருக்கும் இதையே கொஞ்சம் எளிதமான ரீதியில் ஸ்ரீமத ரஹஸ்ய ரயஸாரத்தில் அருளிச்செய்திருக்கிறார். அங்கு அத்த நிருபணம் மட்டுமே இங்கு பரதிவாதி நிரஸனமும் செய்யப்பட்டிருப்பது விசேஷம்

மூன்றாவது அசீதத்தவாதிகாரம்

இதில் ஸாததவிகாதி புராண விபாகமும், ஸாதாரணமான சிலப் ஸாஸ்திரத்தில் கூட ஸத்தவரஜஸ்தமோ குணத்துக்கு அனுகுணமாக விமானங்கள் கட்டப்படுகின்றன என்றும், அந்தக் குணத்திற்குத் தேவதை பகவான், பரஹமா, ருத்திரன் என்றும் கூறப்பட்டிருப்பது உதாஹரிகப்பட்டிருக்கிறது, மாயை என்றால் பொய் என்று அத்தமில்லை ஆச்சாயமான சக்தியையுடையது என்றே அத்தம் என்று விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறது நீதி சாஸ்திரத்தில் கூறப்பட்ட ஸாம், பேத, தான், தண்ட, ஸந்தி, விகரஹ, தவைதீகரணங்களாகிற ஏழுவித உபாயங்களிலும் மாயை இந்நிரஜாலம் என்கிற பதங்கள் பரயோகிக்கப்பட்டிருப்பதினால் மாயை என்பதற்கு பொய் (இல்லாதவை) என்கிற அத்தம் பொருந்தாது என்னப்பட்டிருக்கிறது. பஞ்சபூதங்களை நிருபிக்கும் இடத்தில் திருமழிசைப் பிரானுடைய

‘பூநிலாய ஐந்தாமாய’

என்கிற பாட்டு மேற்கோளாகக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. த்ரிவருத கரணம் சொன்ன இடம் பஞ்சீகரணத்திற்கும் உபலக்ஷணம் என்று அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது

காலத்தை நிரூபித்தருளும் பரகரணத்தில் ஸ்ரீ நயாய ததவத்தில் 'ஒரு வஸ்துவை ஆதாரமாகவுடைய வயாபாரங்களின் எண்ணிக்கை காலம் என்னப்படுகிறது' என்றாததமுள்ள வாகயத்திற்கு காலம் இலலை என்று கூறுவதில் தாதபாயம் இலலை என்றும், அப்படியே பாஷ்யத்தில் ஜைநாதிகரணத்தில் (2-2-31) உப்பாதிககப் பட்டிருக்கும் வாகயங்களுக்கும் காலாபலாபத்தில் கருத்து இலலை என்றும் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது ஆதமஸித்திமங்கள சுலோகம் பரமாணமாகக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது இதின் உபஸம்ஹாரப் பட்டில் நம பூவாசாயாகள் ஸ்ரீ கருஷ்ணனுடைய அருளைப்பெற்ற வாகளான்படியினால் அவாங்களுடைய உபதேச பரம்பரையினால்பெற்ற அாததங்களே இங்கு தமமால் அருளிச செய்யப்பட்டவை என்று நிரூபிக்கும் பரகரணத்தில்

‘ஓ தோரில் ஆரணம் பாடிய நம தேவகி சீ மகனா’

என்று அனுஸந்தித்திருப்பதினால் கீதை ஒரு உபநிஷததாக பரமாண பரம்பரையில் சோநது நிற்கும் எனகிற அமசம் நிரூபிக்கப்பட்ட தாயிற்று இவ்வமசம் இவா தமமாலேயே, ‘சிலைவிசயன தேரணைய சிறு வேதததே’ என்று அருளிச செய்யப்பட்டிருக்கிறது

நாலாவது பரததவாதிகாரம்

இதில் முதல் பாட்டில்

‘மாலைப்பெற வழி காட்டிய தேசிகா வாசகமே

ஓலைப்புறத்தில் எழுதுகின்றோம் உள எழுதுமினே’

என்று அருளிச செய்ததையே தம்முடைய அவதாரத்திற்குப் பரம பரயோஜனமாகக் கருதிய ஸ்ரீமத ரஹஸ்ய தரய ஸாரத்தின் இறுதியில்

‘வெள்ளைப் பரிமுகா தேசிகராய விரகால் அடியோம்

உள்ளத தெழுதியது ஓலையிலிட்டனம்’

என்று அருளிச செய்திருக்கிறா. நாளேதுக கருபையை நிரூபிக்கும் பரகரணத்தில் ஒரு காரணமில்லாமல் பகவான ஒருவனுடைய பாபங் களை மன்னிப்பதில்லை, சிசுபாலாதிகள் விஷயத்திலும் பூவ ஜனம் கருத ஸுகருத விசேஷமிருந்தபடியினால் அவன ரக்ஷிக்கப்பட்டான் என்று நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியே ஆழ்வா

‘ ஓர் எண் தானுமின்றியே ’ (1-10-5)

என்று அருளிச் செய்திருப்பதற்கும் பகவான தன்னுடைய நித்ய நிரங்குச ஸ்வாதந்தாயத்தாலே மோக்ஷம் கொடுத்தான் என்று கருத் தன்று, அப்படிக்கொண்டால் ஸாவ முகதி பரஸங்கம் வரும் என்று நாம் எண்ணாமல் இருக்க பலம் கிட்டினதைப் பாரா என்றே கருத்து என்றும் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது

அப்படியே பஹிவாயாபதி என்பதும் பாஹ்ய பரதேசமுள்ள வஸதுக்கள் விஷயம் என்று விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறது

நாராயணன்தான் திவ்ய மங்கள விகரஹத்துடன் கூடிய பரபரஹம் என்று நிரூபிக்கும் பரசரணத்தில் பராதிகரண பாஷ்யத் தையும் விங்க பூயஸ்தவாதிகரண பாஷ்யத்தையும் மேற்கோளாகக் கூறியிருக்கிறார் இப்படி பரஸ்தாவனாதிகாரத்தில் கூறப்பட்ட சாஸ்த ரீயமான ஸ்வபக்ஷ ஸ்தாபனத்தை மூன்று அதிகாரங்களில் நன்றாக நிரூபித்தருளியிருப்பது அறியத்தக்கது ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யதரய ஸாரத்தில் தத்தவதரய சிந்தனாதிகாரத்திலும், பரதேவதா பாரமாத யாதிகாரத்திலும் இந்த அத்தங்கள் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கும் சாரீரக் சாஸ்திரங்களில் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கும் அத்தமான காரணதவம் (இப்படி ஐகத் ஸருஷ்டயாதிகளைப் பண்ணுவது) முதலியது இங்கு நிரூ பிக்கப்பட்டதாகும் இதற்கு மேல் அபாதயதவம் பரதிபாதிதமாகையி னால் அது, மேல் பரமத் நிரஸனமான அதிகாரங்களில் செய்யப் பட்டிருக்கிறது உபாயதவம் உபேயதா என்கிற மற்ற அத்தங்கள் இறுதியில் இரண்டு அதிகாரங்களில் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன

பரத்தவாதிகார இறுதியில்

‘ தரயயநத தராணமேதத் ’

நானுரம்பித்தது ஒரு சுலோகம் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது இந்த சுலோகத்தின் அத்தவிசேஷத்தை அதன் பதவுரை சொல்லும் இடத் தில் நன்கு எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது அதை அவசயம் படிக்கவும்

ஐந்தாவது ஸமுதாயதோஷ (பங்க)ாதிகாரம்

இதில் மேலே நிராகரிக்கப் படப்போகிற மதங்களில் இருக்கும் பொதுவான தோஷங்களை அனுவதித்து, அததோஷங்கள் பரிஹாரம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அதாவது வேதம் எப்படி நித்யமாகும்? ஸங்கேதமாய ஏற்பட்ட பதங்களே வேதங்களல்லவா? பாடபேதாதி

கள இருப்பதினால் எப்படி ஒரேவிதம் என்னமுடியும்? இதயாதியாக ஆக்ஷேபிததுக கொண்டு அவற்றிற்கு ஸமாதானம் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது

‘ நினமாட்டாய மலபுரையும் திருவுருவம் மனம் வைக்க மாட்டாத பல சமயம் மதி கொடுத்தாய ’

என்றும்,

‘ கள்ளவேடத்தைக் கொண்டு போய புரம் புககவாறும் கலந்தசுரரை உளளம் பேதம் செய்திட்டு உயிருண்ட உபாயங்களும் ’

என்றும்,

‘ வெள்ளியா பிண்டியா போதியா என்றிவா ஓதுகின்ற கள்ளநூல் ’

என்றும் அனுஸந்தித்திருப்பது, அவைகள் பரமானங்கள் என்ற படியன்று, பராணிகளுடைய துஷ்காமங்களுக்கு ஈடாக அவற்றை பரவாத்திப்பித்தான என்றும், காலாந்தரத்தில் பகவான்தானே அவதரித்து அவற்றை நிவருத்தி செய்வான என்றும் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது

பராசீன பதிப்புகளில் இந்த அதிகாரத்தை ஸமுதாய தோஷாதிகாரம் என்றே கூறப்பட்டிருக்கிறது, இதில் ஸமுதாய தோஷம் மட்டும் நிருபிக்கப்பட்டிருந்தால் அந்தப்பெயர் உசிதமாகும் ஆனால் இதில் மற்ற மதஸ்தாக்கள் எல்லாருக்கும் பொதுவாக இருக்கும் தோஷங்களை ஸங்கரஹமாக எடுத்துக்காட்டி, அவைகள் விஷயமாய் பரதிவாதிகள் சொல்லக்கூடும் ஆக்ஷேபங்களைக்கூறி அவற்றிற்குப் பரிஹாரம் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது எனவே முதலில் நிருபிக்கப்பட்ட தோஷங்கள் ஸதாபிக்கப்பட்டனவாகும் இந்த கரந்தத்திலேயே மேலே இரண்டு மூன்று இடங்களில் ஸமுதாயாதிகாரம் என்றே இவ்விதிகாரம் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது ஆகையினால் இந்த அதிகாரத்திற்கு ஸவாமி திருவுள்ளம்பற்றிய திருநாமம் எது என்று நிச்சயமாய்க் கூற முடியவில்லை இதில் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறபடியே ஸமுதாய தோஷ (பங்க)ாதிகாரம் எனத் கொண்டால் ஸமுதாய தோஷ விஷயமாய் எதிரிகள் கூறும் ஆக்ஷேபங்கள் நிராகரிக்கப்படும் அதிகாரம் என்று பொருள் கொள்ளவும் ஸமுதாய தோஷாதிகாரம் என்று கொண்டால் ஸமுதாய தோஷ விஷயமாய்க் கூறப்படும் ஆக்ஷேபம்

நிராகரிக்கப்பட்டு அநதஸமுதாய தோஷங்கள் ஸ்தாபிக்கப்படும் அதிகாரமென்று அாததமாகும் ஸமுதாயாதிகாரம் என்று பாடமானுல பரதிவாதிகள் எல்லோருக்கும் பொதுவாயுள்ள தோஷங்களைக் கூறும் அதிகாரம் என்று அாததமாகும்

சபர பாஷயத்தில் சபதாதி கரணத்தில் வாண நிதயதவ ஸ்தாபனம் உசிதமல்ல என்று 'ஸ்ரீ ஸேசவர் மீமாம்ஸையிலேயே விசதமாகச் சொன்னோம்' என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. நாராயண பரதவத்தை நாம் மட்டும் அங்கீகரிக்கவில்லை மதப்பற்று அதிகமில்லாத கவிகளும் சொல்லி இருக்கிறார்கள் என்பதை காட்டுவதற்காக மஹாகவியின் ச்லோகம் ஒன்றை மேற்கோளாக்கக்காட்டி இருக்கிறார்

ஆளுவது லோகாயதிக பங்காதிகாரம்

இதிலும் மேல பாமத பங்காதிகாரங்களிலும், அவர்கள் கொள்கையை முதலில் நிருபித்ததுவிட்டு மேலே அவற்றை நிரஸித்து இருக்கிறார் என்று கீழே கூறப்பட்டது இதில் கொள்கைகள் அதிகமாயிருப்பதினால் அவைகளை (1), (2) இதயாகி எண்ணிக்கையைக் குறித்து முதலில் காட்டி, மேலே அதே எண்ணிக்கையின் கீழ் அவை நிரஸிக்கப்படும் பரகாரம் கூறப்பட்டிருக்கிறது

இதில் 'நீதிசாஸ்திரமும் அநாபததில் தாம் விருத்த விஷயத்தை அபயனுஜைஞ பண்ணுது 'என்று அருளிச் செய்து, கலியன் செய்தருளிய ஸதேயம் (களவு) சாஸதரீடமானது என்று மேலே நிருபித்தருளி இருக்கிறார் ஸவாமியின் ஸஹஸர நாமத்தில்

'பரகால கருத ஸவாண ஸதேய சாஸதர அவிரோத தருக்' என்று அனுஸந்திசுக்கப்பட்டிருக்கிறது இது ஸவாமி திருவயிநதிர புரத்தில் அருளிச்செய்த மற்ற கரந்தங்களுடன் சோதது அனுஸந்திக்கப்பட்டிருப்பதினால், ஸவாமி இவ்விஷயமாக ஸதேயா அவிரோதம் என்கிற ஒரு ஸ்ரீ ஸங்கதியை அருளிச் செய்திருக்கிறார் என்பது ஏற்படும் என்று மஹான்கள் கூறுவார்கள்.

ஏழாவது மாதயமிக பங்காதிகாரம்

இமமதத்தை ஸங்கததிரக்காரா நிரஸித்திருக்கிறார் என்பதை இதன் இறுதியில்

'ஸாவதாநுபபததேஸச '

என்றும், ஆழ்வரா

‘ உளன எனில் உளன ’

எனகிற பாட்டிலே நிராகரித்தாரா ‘என்றும் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது இப்பாட்டின் திருவாரூர்ப்படியில் ‘இப்படி’ வேதாவலம்பி குதருஷ்டிகளை நிராகரித்து, பாமாணமுமில்லை, பரமேயமுமில்லை, ஸாவமும் சூநயமாகையாலே வேதமும் வேத வேதயனான ஈசுவரனும் அவனுடைய ஐசவாயமான ஐகததும் இல்லை எனகிற சூநயவாதியை நிராகரிக்கிறது’ என்று நிரூபிக்கப்பட்டிருப்பது இங்கு அனுஸந்தேயமாகக்கூடவது

எட்டாவது யோகாசார பங்காதிகாரம்

இதிலும் மற்ற அதிகாரங்களில் போலே மாதயமிகள் சொல்லும் கொள்கைகளை அனுவதித்து அவைகளை நிரஸித்தருள்கிறார். ஸுததிர காரரும் இமமதத்தை நிரஸித்திருக்கிறார் எனபதை நிரஸனம் செய்கிற ஸுததிரத்தை எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்

ஒன்பதாவது ஸௌதராந்திக பங்காதிகாரம்

இதிலும் இமமதம் ஸுததிரகாரரினால் நிரஸிக்கப்பட்டது எனபது எடுத்துக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது

பதாவது வைபாஷிக பங்காதிகாரம்

இதுவும் ஸுததிரகாரரினால் நிரஸிக்கப்பட்டிருக்கிறது எனகிற ஆகாரம் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது

பதினொருவது பரசசனன பௌதத பங்காதிகாரம்

இதில் ஆதம் ஸித்தியிலே இமமதத்தை நிரஸித்திருக்கும் பரகாரத்தை ‘இவ வாததம் ஆதம் ஸித்தியிலே பரக்க உப்பாதித்து’

‘ ‘அத பரதயக்ஷ ஸித்ததவாத உகத நயாயாகமானவயாத 1 அன்தயா யோகதச்சாதமா ஐரூதாஹமிதி பாஸதே 11 ’’

என்று நிகமிதமாயதது என்று அருளிச் செய்யப் பட்டிருக்கிறது. ‘இவாகளுக்கு சூதரங்கள் விரோதமாயிருக்கும் எனபதை வேதாந்த ஸுததரங்கள் ஆமூலகூடம் விருததங்கள் எனனுமிடமும் சததூஷணீ பரபருதிகளிலே பரக்கச் சொன்னோம் என்று அருளிச்செய்திருக்கிறார்.

பன்னிரண்டாவது ஜென பங்காதிக்காரம்

இதில் ஜெனாதிக்காரன் பாஷ்யத்திற்கு காலம் என்கிற ததவததை இலலை என்று சொல்லுவதில் தாதபாயமில்லை என்று அருளிசெய்யப்பட்டிருக்கிறது இந்த மதமும் வேதாந்த ஸூத்ரக்காரரினால் நிரஸிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது

பதினமூன்றாவது பாஸ்கர பங்காதிக்காரம்

இதில் சில மனுவசனத்திற்கும், கீதா ஸலோகத்திற்கும் கருத்து விளக்கப்பட்டிருக்கிறது அப்படியே ஸ்ரீ விஷ்ணு தாம் வசனத்திற்கும் விஷ்ணு புராண வசனத்திற்கும் 'ஸவரூப பேதம் நிறக ஒளபதிக வைதாமய ரூப பேத நிவருத்தி பரம் எனனுமிடம் பூவாபரபராமாசத தாலே அறியலாம்' என்று நிருபிக்கப்பட்டிருக்கிறது அப்படியே தாமரபாணி நதிககரையில் அவதரித்த ஆழவாரா பரதயக்ஷீகரித்து வெளியிட்டருளிய தரமிடோபநிஷத தாகிய திருவாயமொழியில்

“யானும் தானாய ஒழிந்தான்”

என்கிற பாட்டுக்கு இப்படி ஸாவானுகுணமாக தாதபாயம் கண்டு கொள்வது, என்று அருளிசெய்யப்பட்டிருக்கிறது வேதாந்த ஸங்கரஹத்திலும் இவ்வாதம் நிருபிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது ஸவருபைகயம் ஸவாபாவிசம் என்கிற பக்ஷம் கடியாது என்பது ஸௌபரி காதத வீயாதி நயாயத்தாலே உபாதி பேதம் போக வயவஸதாபக மாட்டாமையாலே' என்று அருளிசெய்யப்பட்டிருக்கிறது

பதினான்காவது வையாகரண பங்காதிக்காரம்

இதில் ஆலங்காரிகாக்கள் சொல்லும் ஸமாதானம் எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது பதினெட்டு புராணங்களையும் வயாஸா சொன்னா என்பதினால் எல்லாப் புராணங்களும் பரமானமாகாது என்பதை தெரிவிப்பதற்காக அப்புராணங்கள் ஸாதவிகம், ராஜஸம், தாம்ஸம் என்று பிரிக்கப்பட்டிருப்பதினால் ஸாதவிக புராணங்களே பரமானமாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது

பதினேழாவது வைசேஷிக பங்காதிக்காரம்

இப்பக்ஷம் சில புராணங்களிலும் ஸூத்ரக்காரரினாலும் நிரஸிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும், ஆழ்வாரும் 'சமணரும் சாக்ஸியரும் என்கிற நிலையிலே இப்படி கெரத்தவர்களை "மலிந்தது வாது செயவீகளும் என்று ஒரு கோவையாக அருளிசெய்தாரா, என்று நிருபிக்கப்பட்டிருக்கிறது

பதினாருவது நயாய விஸ்தார விரோதநிஸ்தாராதிகாரம்

இந்த அதிகாரத்தில் நயாயம் என்கிற ஒரு சாஸ்தரம் இருக்கிறது எனபதை தாம் ஆக்ஷேபிக்கவில்லை 14வித்யாஸ் தானங்களில் அது ஒன்றாக கணக்கிடப் பட்டிருப்பதனால் அதை நிராகரிக எண்ண மில்லை ஆனால் கௌதமரால் பரவாததிகப்பட்டு வந்திருக்கிற நயாய சாஸ்திரத்தில் பலவிதமான தவறுகள் இருக்கிறபடியால் அவற்றை கழித்து நிரூபிக்க பாரிக்கிறோம் இவ் அாததம் இவ் அதி காரத்தின் முதல் பாட்டில் ஸபஷ்டமாக ஸங்கரஹிக்கப் பட்டிருக்கிறது அதாவது கௌதமரினால் பரவாததிகப்பட்ட நூலில் தோஷ மில்லாமல் நிரூபிப்பதோ அல்லது அதிலிருக்கும் தோஷங்களை தள்ளி மற்ற அம்சங்களில் இருக்கும் அங்கீகரிக்கத்தக்க பாகங்களை அப்யுப கமம் செய்வதாதல் அவை முற்றுமே பரமாணமாகாது என்று அதை தள்ளி தனியாக ஒரு நீதிசாஸ்திரம் நாமே வகுத்தலாதல்- இம்முன்றில் ஏதாவதொரு பரகாரம் நயாய சாஸ்திரம் எனபது ஸித்திகுகும் என்று அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது

இங்கு ஸ்ரீமன நாதமுனிகள் அருளிச்செய்த இரண்டு கரந்தங் களில் ஒன்று ஸ்ரீ நயாயத்தவம் எனபது ஆகையால் நயாய சாஸ திரம் என்கிற பரமாணத்தை அவா அங்கீகரித்தாராயிற்று அதையே பின்பற்றி ஸ்வாமி தேகிகனும் ஸ்ரீ நயாயபரிசுத்தி என்னும் ஒரு நயாயகரந்தத்தை அருளிச் செய்திருக்கிறார் அதில் ஸ்வாமி தாமே சில ஸுத்திரங்களை வகுத்துக்காட்டி இவைஸுத்திரங்களல்லவா என்று அருளிச்செய்திருப்பதை இப்பாட்டில் அனுஸந்தித்தாராயிற்று

இம்மதமும் ஸுத்திரகாரரினால் நிரஸிக்கப்பட்டது என்று அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது

பதினேழாவது நிரீஸவரமீமாம்ஸக பங்காதிகார:

இம்மதமும் ஸுத்திரகாரரினால் நிரஸிக்கப்பட்டது என்று அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

பதினெட்டாவது நிரீஸவரஸாங்கய பங்காதிகாரம்

இதுவும் ஸுத்திரகாரரினால் நிரஸிக்கப்பட்டதாகும் என்று அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது

பத்தொன்பதாவது யோக ஸித்தாந்த பங்காதிகாரம்

இதில் இம்மாதம் பரும்மானினால் பரவசனம் செய்யப்பட்டது என்கிற ஏற்றம் பயன்றது எனபதை முதல் பாட்டிலே நன்றாக எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்.

தாவிப் புவனங்கள் தாளினை சூட்டிய * தந்தையுந்திப்
பூவிற பிறக்கினும் பூதங்களெல்லாம் புணாத்திடினும் *
நாவிற பிரிவின்றி நாமங்கை வாழினும் * நான் மறையில்
பாவித்தன நிறி யுரைப்பது பாறும் பதாததிரே.

என்ற இந்த யோக சித்தாந்த பங்காதிகாரப் பாட்டினபடியே
பிருமமா பகவானுடைய திருவுந்திப்பூவில் பிறந்த போதிலும், ஸரஸ்
வதீ வல்லபனினும், அண்டத்திற்குள் ஸருஷ்டி முதலியவற்றைப்
பண்ணுகிறவனாக இருந்தபோதிலும் வேதத்திற்குப் புறம்பாகச்
சொல்லுகிறபடியினால் அமமதம் பிரமாணமாகாது என்று நிரூபிக்கப்
பட்டிருக்கிறது ஸ்ரீ பாஷ்யத்தில் யோக பரத்யுக்தி அதிகரணத்தில்
இமமதம் நிரஸிக்கப் பட்டிருக்கிறது இதன் அதிகரண ஸாராவளி
யில் எம்பெருமானாரால் கூறப்பட்ட அம்சங்களை ஸங்கிரஹித்து
விட்டு அங்கு கண்டரவேண கூறப்படாத ஸரஸ்வதீ வல்ல
பதவத்தைக் கூறியிருப்பதற்கு இப்பரமத பங்கத்தில் கூறப்பட்ட
பிருப்பதே ஆதாரம் என்று அறியத்தக்கது

இருபதாவது பாசுபத பஹிஷ்கார அதிகாரம்

இதில் பாசுபதமதம் ஸுதரகாரரினால் நிரஸிக்கப்பட்டிருக்கிறது
என்பது எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது இத்துடன் அபாதயதவம்
என்கிற இரண்டாவது அதயாயத்தின் அாததம் பரமதங்களை நிரஸி
த்து ஸவபக்ஷ ஸதாபனம் பண்ணியபடியால் நிரூபிக்கப்பட்ட தாயிறறு

இருபத்தோராவது பகவத சாஸ்திர விரோத பங்காதிகாரம்

இதில் பாஞ்ராதர சாஸ்திரத்தின் ப்ராமாணயம் நன்றாக ஸதா
பிக்கப்படுகிறது ஸுததிரகாரரினால் இமமதத்தின் பராமாணயம்
ஸதாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது, என்கிற அம்சமும் கூறப்பட்டிருக்கிறது
இதில் வைகாணஸ சாஸ்திரமும் நமக்கு உபாதேயம் என்று
நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இருபத்திரண்டாவது பரோகத உபாய பங்காதிகாரம்

இது உபாயதவம் என்கிற முனருவது அதயாயத்தின் ஸங்கரஹ
மாய இருக்கும் இதில் கீழ் நிரஸிக்கப்பட்ட பரமதஸதாகள்
மோக்ஷோபாயத்தை நிரூபிக்க சகதியற்றவர்கள் என்பதை அவர்கள்

சொல்லும் கொள்கைகளை ஸங்கிரஹிதது எடுத்துக்காட்டி இக்காரணங்களினால் இவர்கள் மோக்ஷத்திற்கு உபாயத்தைக் கூற முன் வர முடியாது என்று நிருபிக்கப்பட்டிருக்கிறது தமது ஸித்தாந்தத்தில் கூறப்பட்டிருக்கும் பகதி பரபத்திகளே மோக்ஷத்திற்கு உபாயமாகும் என்பது கூடிக் காட்டப்பட்டு இதன் விஸ்தரம் தம்மால் பிரபந்தாந்தங்களால் பரக்கச் சொல்லப்பட்டது என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது இவ்வதிகாரத்தினோக்கம் பராகளுக்கு மோக்ஷோபாயத்தை நிருபிக்க வழியிலலை என்பதேயாகும் இதில் பரமதஸ்தாகளுக்கு மோக்ஷோபாயத்தை நிருபிக்க அதிகாரம் இல்லையென்று நிரூபித்துவிட்டு பரபத்தியை விதிக்கிற சரமசலோக விஷயமாய் சிலா கூறும் ஆததங்கள் உசிதமல்ல என்றும் நிருபிக்கப்பட்டிருக்கிறது இந்த அம்சம்தான் ஸ்ரீமத ரஹஸ்ய தரய ஸாரத்தில் ஸசீரகரண பாகத்தில் நிருபிக்கப்பட்டிருக்கிறது

இருபத்து மூன்றாவது பரோகத பரயோஜன பங்காதிகாரம்

இதில் மஹ மதஸ்தாகளினால் சொல்லப்படும் பிரயோசனம் மோக்ஷ பலமாகாது அது நம் விசிஷ்டாதவைத மதத்தில் ஸமயக பிரதிபாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது அதாவது நாம் வைகுண்டத்திற்குச் சென்றும் நம் பூவாசாயாகளின் திருவடிகளிலே கைங்காயம் செய்வதே உத்தமம் என பலன் என்று இவ்வதிகார ஸங்கரஹ பாட்டில்,

குலநதிகமும் குருக்களடி சூடி மனனும்

குறறேவல அடியவா தம் குழாங்கள் கூடி

வலநதிகமும் திருமகளும், மஹரிடத்தே

மன்னிய மணமகளாரும் நீளையாரும்

நலநதிகழ வீற்றிருந்த நாதன பாதம்

நமக்கிதுவே முடியென்ன நண்ணினோமே.

என்று அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

இருபத்து நான்காவது நிகமநாதிகாரம்

இதில் கீழ் பரமதஸ்தாகளை நிரஸித்த பரகாரங்களை ஸங்கரஹமாக ஒவ்வொரு மத விஷயமாக நிரூபித்துக்காட்டி இப்படி பரமதஸ

தாகள நிரஸிக்கப்பட்டார்கள என்று படிப்பவர்களின் சௌகாயத்திற்காக நிருபிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இதே கரமத்தான அதாவது கீழ் அதிகாரங்களில் நிருபிக்கப்பட்ட ஆததங்களை ஸங்கரஹித்து காட்டுவது ஸ்ரீமத ரஹஸ்ய தரயஸாரத்தில் பின்பற்றப்பட்டிருக்கிறது இதில் 53வது பாட்டில் இக்கிரந்தம் அருளிச் செய்யப்பட்ட இடம் திருவயிந திரபுரம் என்றும் இதில் பூர்வாசார்யாக்களினால் முனடி பிரதிவாத நிரஸனம் செய்யப்பட்டிருந்த போதிலும் அவர்களால் கூறப்படாத யுகதி விசேஷங்கள் உபபாதிக்கப்பட்டு அந்த பிரதிவாதி நிரஸனம் பூணமாகப் பட்டது என்று இக்கிரந்தத்திற்கு பிரயோஜனம் கூறப்பட்டிருக்கிறது இப்பாட்டில் வடகொங்கில் வானியாற்றில் என்கிற பதங்களுக்கு பரகரணம் பரமாணம் முதலியவைகளுக்கு முரண்படும் படி சில ஆததங்கள் சில வயாக்யானங்களில் நிருபிக்கப்பட்டிருப்பதினால் அது உசிதமல்ல என்று இப்பாட்டின் வயாக்யானத்தில் பரமாண உபபத்திகளுடன் விஸ்தாரமாக நிருபிக்கப்பட்டிருக்கிறது அதை அவசியம் ஒவ்வொருவரும் படிக்க வேண்டும் என்று பிரார்த்திக்கப் படுகிறார்கள் நிகமனப்பாட்டில் இக்கிரந்தத்தின் முதற் பாட்டிலேயே சுதாசனாவார விஷயமாக ஒரு பாட்டு அநுஸந்திக்கப்பட்டிருக்கிறது முதற் பாட்டில் எட்டு ஆயுதங்களைத் தரித்துக் கொண்டிருக்கும் பரகாரம் நிருபிக்கப்பட்டது இப்பாட்டில் பதினாறு ஆயுதங்களைத் தரித்துக் கொண்டிருக்கும் பரகாரம் நிருபிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஸ்ரீ

ஆழ்வாரா திருவடிகளே சரணம்
சீரரா தூபுல்திருவேங்கடமுடையான திருவடிகளே சரணம்

ஸ்ரீமந் நிகமாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச்செய்த
பதினான்காவது ரஹஸ்யம்

ஸ்ரீ பரமதபங்கம்

தனியன்கள்

श्रीमान् वेदन्तायार्थं कथिताकिंकसेसरी ।
वेदान्ताचार्यवयों मे सान्नेयसां सदा हृदि ।

रामायैज दयापात्रं ज्ञानवैराग्यभूषणम् ।
श्रीमद्वेदन्तायार्थं पदं वेदान्तदेशिकम् ॥

சீரொன்று தூபுல திருவேங்கடமுடையான
பாரொன்றச் சொன்ன டபுலிமாழியுள்—ஒரொன்று
தானே அமையாதோ தூரணியில் வாழ்வாககு
வானேறப் போமளவும் உழவு

முதலாவது ப்ரஸ்தாவநாதிகாரம்

[இஷ்ட தேவதா நமஸ்காரம்—ஸவபக்ஷஸ்தாபனமும் பரபக்ஷபரதி
க்ஷேபமும் சாஸ்தரீயம்—உச்சாபேர்பதேபத்தால் ஐஞான ஜனமம்—
ஸதஸம்பாதி யததின மூலமாய ஐஞானம் ஸம்பாதநீயம்.]

(இஷ்ட தேவதா நமஸ்காரம்)

अपास्यतु तम पुस्तमनपायभान्वितः ।

अहीन्द्रन गरे नित्यमुदितोऽयमहंकर ॥

1 அபாஸ்யது தம: புமஸாமநபாய பரபாநவித: |

அஹீந்தரநகரே நிதயமுதிதோயமஹஸக: ||

2 ** எண்டளவம்புயததுள் இலங்கும அறுகோணமிசை
வெண்பணிலம் திகிரி வளைவில வளை வாய முசலம்
தீண்டுகையில் அங்குசம் சீர்திகழும் கதை செங்கமலம்
எண்படை ஏந்தி நின்றன எழிலாழி இறையவனே 1

3 ** விடுநெறி அஞ்சி விடத் தொடக்கிய
விதியரடைநது தொழத் தழைத் தெழு
விழியருள தநது விலக்கடிக்களை
விரகில இயம்பி விலக்கி வைத்தனா

1 [ப-ரை] அநபாய—அபாயமில்லாத, அதாவது நாசமும் பிரி
வும் இல்லாத, பரபா—காந்தியுடன், அதாவது பெரிய பிராட்டியா
ருடன், அநவித — சோந்தவராயும் அஹீந்தர நகரே—திருவஹீந
திரபுரத்தில், நிதயம்—எப்பொழுதும், உதித —உதித்தவராயும்
இருக்கிற, அயம்—இந்த, அஹஸகர.—ஸூரியன், புமஸாம்—சேத
னாகளுடைய, தம் — இருட்டை தமோகுணத்தை, இது அதினகா ய
மான அஜனானத்திற்கும் உபலக்ஷணம், அபாஸ்யது—நிவருத்தி
செய்ய வேண்டும்.

2 [ப-ரை] எழில்—உஜ்ஜவலஞ் சிறகிற, ஆழி இறையவன்—
ஸூதாசன என்கிற ஹேதி ராஜன், எண் — எட்டு, தள—
இதழ்களையுடைய, அம்புயததுள்—தாமரைப்புஷ்பத்தில், இலங்கும்—
பரகாசிக்கிற, அறுகோணமிசை-ஆறு கோணமுடைய சக்கரத்தின்
மேல், வெண்—வெளுத்த நிறமுள்ள, வண் என்று பாடாநதரம், அப
பொழுது ஸூநதரமான என்றாததம், பணிலம் — சங்கம், திகிரி—
சக்கரம், வளை வில-வளைந்ததான தனுஸஸு, வளை வாய—வளைந்த
வாயை, அதாவது நுனியை உடைய பரசு, முசலம்-உலக்கை, அங்கு
சம்—மா வெட்டி, சீர—சலாகியமாக, திகழும்—பரகாசிக்கிற,
கதை, செங்கமலம்—செந்தாமரைப் புஷ்பம் (பத்மாயுதம்) ஆகிய, எண்
படை—எட்டு ஆயுதங்களை, திண்—தருடமான, கையில்-திருக்
கையில், ஏந்தி—தரித்துக்கொண்டு, நின்றன—நின்றன 1

3 [ப-ரை] பர மதம்—மற்ற மதம், அதாவது பாஹ்ய குத
குத்தி மதங்கள், பழமறையந்தி- அநாதியான வேதாந்தத்தில் பரதி
பாதிக்கப்பட்ட, நடைக்கு—மாககத்திற்கு, இடைச் சுவா-நடுவில்

ஸ்ரீ பரமத பங்கம

கொடுவினை எனபதனை தினைததனை

கொணாதல இகழ்நத குணத்தன[னை]ததினா

** குருகையில் வந்து கொழுப் படககிய

குலபதிநத குறிப்பில் வைத்தனா

கடுநரகனு கழற்றி மற்றொரு

கதிபெறு மனபில் எமைப்பொருத்தினா

கமலை யுகந்த கடற கிடைக்கடல்

கருணையுயாநத திடர்க்கொருக்கினா

படுமுதல (லி) னறி வளாதத நற்கலை

பலபல ஒன்ற எமக்குரைத்தனா

இருககும் சுவா, அதாவது இடையூறு, என்று—என்று அறிந்து, அது-அதை, இடித்த—பங்கம செய்த, பத்தரே—பகதாக்களான நம் பூவாசாயாகள், விடு நெறி—விட வேண்டிய மாராகத்திற்கு, அஞ்சி—பயந்து, விட—அதை விட வேண்டியதற்கு, தொடக்கிய—ஆரம்பித்த, விதியா-பாகயதையுடையவாகள், அடைந்து—தங்களை அணுகி, தொழ-ஸேவிகை, தழைத்து—அநேக முகமாக, எழு—மேன மேலும் வருத்தி அடைகிற, அருள விழி-கருபாகடாஷத்தை, தந்து-அவாகள் பககலிலே செய்து, விலக்கடிக்களை-விலக்கப்பட்டவாக்களாகக் களை, அனறிககே நல்ல மாராகத்திலிருந்துவிலக்குவதற்குக் காரணமானவிரோதிகளை, இயம்பி-உபதேசித்து, விரகில்-உபாயத்தினால், விலக்கி-அந்த விடவேண்டிய மாராகத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்தி, வைத்தனா-வைத்தவாகள் (நல்லமாராகத்திலேசேரும்படிவைத்தவாகள்), கொடுவினை-பாபம் எனபதனை-என்று சொல்லப்பட்டதை, தினைததனை-தினையளவும், கொணாதல-கொண்டு வருதலை இகழ்நத-விட்டவாக்களான குணத்தனத்தினா-குணமாகிற தனத்தையுடையவாகள், 'குணத்தனைத்தினா', என்று பாடாநதரம், எல்லாக்குணங்களையும் உடையவாகள் என்றாததம், குருகையில் வந்து-திருக்குருகா புரியில் திருவவதாரம் செய்து, கொழுப்படககிய - பர வாதிகளுடையகாவததைப்போக்கடித்த, குலபதி-ஸ்ரீவைஷ்ணவ குலத்திற்கு நாதனை நமமாழ்வாரா, தந்த-திருவாயமொழி என்னும் கிரந்த ரூபமாகக் கொடுத்தருளின, குறிப்பில்-மாராகத்தில, வைத்தனா, அனறிககே லக்ஷ்யமாகிற எம்பெருமானிடத்தில் அடைக்கலமாக வைத்தவாகள், கடு-கருரமான, நரகு-நரகத்தில், அனபு-பரீதியை, கழற்றி-போக்கடித்து, மற்று-அதை விடவேறான, ஒரு-ஒப்பற்ற, கதி-மோஷத்தை, பெறும்- அடையக்கூடிய அன்பில்-விசுவாஸத்தில், எமை-எமமை, பொருத்தினா-பொருந்தும்படி செய்தவாகள், அதாவது பரம புருஷாததத்தில் ஆசை மறவாமைக்குக்குமபடி செய்தவாகள், கமலையுகந்த-லக்ஷ்மீ பரீதி பண்ணின, கடல்

பழமறையநதி நடைக்கிடைசு சுவா
பரமதமென்று அது இடிதத பததரே

2

[ஸவபக்ஷ ஸதாபநமும் பரபக்ஷ பரதிக்ஷேபமும் சாஸ்தரீயம்]

1 आजासतङ्गजगानविषहवेगान् पादे यतिक्षितिभृतः प्रसभं निरुधन् ।
कार्यः कथाह्वकुन्हलिभिः परेषां कणं स एष कवितार्किकसिहनादः ।

ஆசாமதங்கஜகணநவிஷஹயவேகாந
பாதே யதிக்ஷிதிபருத: பரஸபம் நிருநதந ।
காாய' கதாஹவ குதாஹலிபி: பரேஷாம்
காணே ஸ ஏஷ கவிதாக்கிகஸிமஹநாத: ||

சகலலோகோஜிவநார்த்தமாக ஸ்வரூபங்களான அஃயாஸ்யாஸ்யங்களிலே
சிஹவாஸுதி ந்யாயத்தாலே தர்கினுஹீத ப்ராணங்களைக் கொண்டு சுவ
பக்ஷஸ்தாபநமும் பரபக்ஷபரதிக்ஷேபமும்பண்ணக் காணுநின்றோம் இவை
இரண்டும் கூட தர்வாஃயவசாயத்துக்குக் காரணமாம்

-ஸமுத்திரத்தில், கிடை-சயனித்தல் சொண்டிருக்கிற, கடல-ஸமு
த்திரம் போன்ற பகவானுடைய, கருணை-சருபையை, உயாநத-உநந
தமான, திடாககு-மேட்டு நிலத்திற்கு' ஒருக்கினா-சேருமபடி செய
தாகள, படுமுதலன்றி-தானே உண்டாகும் செடியைப் போலல்லா
மல், அதாவது அமுலமாகவன்றிக் கே மூல பரமாணங்களுடன் கூடின
வைகளாய், வளர்த்த-அபிவருத்தமாகும்படி செய்யப்பட்ட, பலபல-அ
னேகம் விதங்களான, நறகலை-நல்ல சாஸ்திரங்கள், ஒன்ற -சேருமபடி
அதாவது ஏக தாந்நாயமுடையவைகளாக, எங்கு, உரைத்தனா-உப
தேசித்ததாகள

1 [ப-ரை] அவிஷஹய வேகாந-பொறுசுக்குடியாத் வேகததையு
டைய, ஆசாமதங்கஜகணந-அநதநத சபதாதி விஷயங்களில் உண
டான ஆசைகளாகிற யானைகளின் கூட்டங்களை, அன்றிக் கே திககஜ
ங்களுடைய கூட்டங்களை, யதி க்ஷிதி பருத -எமபெருமானுடைய,
அன்றிக் கே ஒரு மலையினுடைய, பாதே-திருவடிகளில், அன்றிக் கே
தாழ்வரைகளில், பரஸபம் பலாத்காரம் செய்து, நிருநதந-தடுக்கிற
அன்றிக் கே அங்கேயே நிற்கும்படி வளைக்கக்கூடிய, ஸ ஏஷ -அநத இ
நத, கவிதாக்கிக ஸிமஹ நாத கவிதாக்கிக ஸிமஹம என்கிற குண
கருத்தமான திருநாமததையுடைய இடித ஆசாயனுடைய சபத ரூப

[ஆசாயோபதேசத்தால் ஜஞாந ஜநம]

வீஜஹ் வாயத்தாலே அனாதியாச நயுஜமான அநா ஹ் வி ஹ்
 ந்திசுத்தத்தாலே அநாநாநா தீப திசா பிறநது, அநாநாநாநா வந்
 கங்களான வந்நகலைபண்ணி, அவை அடியாக வந்நகலை வந்நகலை
 களாகிற சிறுநக கூடங்களிலே கட்டுண்டு, அநாநாநாநா தாரங்
 களாலே அடியுண்டு பீராதே (வீடு பெறுதே) போருகிற சா
 ரிகளுக்கும்

1 ' சாரீரமேதோ கருந. பிநா சநா ச பாரத ।

அவாரிய சிநாய ஜாதி சா தந்யா சாசநராபரா ' ॥

என்சிறப்படியே பிறப்பறுக்கும் பிறவியுண்டாம்

[ஸதஸம்பரதாயத்தின முலமாய ஜஞாநம் ஸம்பாருந்யம்]

2 ' ब्रह्म यस्वयनुज्ञानमवीयानादवाप्त्यात् ।

स ब्रह्मन्नेयमयुक्तो नाक प्रविशत्ये ॥

இ-யாதிகளில் போனன நேபதகா வாராதபடி சவ்வுணமூயிழ வ்ஹி
 லே ராசுரம் . சஹுந வாராதகா லே அபேஷித சந் து தி. ஹிதமா
 னுல அநித சந்முதலானபதிகுல வரரை தெய்யாது, முனடிபண்ணின
 வந்நகலை கலைகளில் வந்நகல்தால் கழிபாதவை வரந்நகலை பூவிகவிதா

மான இநத கருநதம், அநநிககே ஸிமஹத்தினுடைய காணம், கதா
 ஹவ குதாஹலிபி -வாதபரவங்கமாகிறயுத்தசதிலே உதஸாஹமுடைய
 வாகனினுல, பதேஷாம் காணே-எதிரிகளின காதின, காய யெய்யது
 தகதது

1 தகப்பனா தாயா ஆகி பவாகள இநதத தெஹததை, உண
 டாககுக்கிராகள, பரத உமசதநில பிறநதவனே ' ஆசாயனாநகொடுக
 கப்பட்டபிறப்பு சதவே. அது உணமைபாநது, அது கிழததமை மர
 ணம், இவைகளிலலாதது.

2 எவன அறுமதி செய்யப்படாமலே வேதபாசிற பரஹ்மததை அத
 யனம் செய்பவலிடத்திலிருந்து கற்றுக் கொள்வானே அவர் வேத
 ததைத் திருநு குற்றநதையுடையவனாய நரகததை அடைகிறான் .

விசேஷங்களாலே கழியும், இப்படி ஷ்ஜானத்தாலே சன்சார், த்வ ஜான ததாலே மோஹமெனகிற சர்வத்வோக்திகம விருத்தியிலே. ஆகையாலே சன்சாரநிவ்ருத்திகாமனுக்கு முற்பட த்வஜ்ஜானமசபாநியம்

1 போமுரைக்கும் பொருள் யாமறியோம் பொருளா மறையில் தாமுரைக்கின்றன தாமேயறியும் தரமுடையா ஆமுரைக்கென்றிவை ஆய்நகெடுத்து ஆரண நூலவழியே நாமுரைக்கும் வகை நல்லருளேநதி நவின்றனரே . 3

इति श्रीकवितार्किक सिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री प र म त भ ज्ञे

प्रस्तावनाधिकारः प्रथमः

[ப-ரை] பொருள்-அாததங்களிலை, அனறிககே பரயோஜனங் களிலை, ஆர்'நிறைநதிருக்கிற, மறையில்-வேதத்தில், 'போமுரைக்கும் பொருள்' எனகிற இடத்தில் 'பொருள்' சபதத்தை 'போம் பொருள்' என்றும் 'உரைக்கும்பொருள்' என்றும்இரட்டித்து அந்வயித்துக்கொ ளளவும், போம் - நசிக்கக்கூடிய பொருள்-பரயோஜனம், உரைக்கும் பொருள்,ஸ்திரமான பரயோஜனம் என்று ஸச்சிஷ்யாக்களுக்கு உபதேசி க்கத்தகுந்த பரயோஜனம், போம் பொருள்-ஆபாத பரதீதி காலத்தில் தோன்றி நிாணய தசையில் நிலை நிற்காதே போகும் பரயோஜனம், உரைக்கும் பொருள்-நிாணய காலத்திலும் நிலை நின்று அயலாருக்கும் உபதேசிக துமபடியான பரயோஜனம் என்றும் சிலா சொல்லுவர்கள், யாம்-நாம், அறியோம்-அறியுததகுவாக்களல்ல.பொருள் ஆாமறையில் தாம்-தாங்கள், உரைக்கின்றன-உபதேசிக்கிற அாததங்களை, தாமே-தாங்களே அறியும்-தெரிநதுகொள்ளக்கூடிய தரமுடையா-மேனமை யுடைய நம் பூர்வாசாயாசன, இது மேலுள்ள 'நவின்றனரே' எனப துடன் அந்வயிக்கிறது, இவை-இந்த அாததங்கள், உரைக்கு உபதே சிப்பதற்கு, ஆம்-யோகயங்களாகும்,என்று,ஆயநது-ஸாராஸாநவிவே கம்பண்ணி,இவைஎடுத்து-ஸாரமானபாகததைப் பிரித்து எடுத்து, ஆரண நூல்-வேதாந்த சாஸ்தரத்தில் சொல்லப்பட்ட, வழியே - மாக கத்தையே, நாம்-அஐருக்களான நாமும், உரைக்கும் வகை-உபதேசிக குமபடி,அல்லது உபதேசிககும பரகாரத்திலே,நல அருள்ஏநதி-நல்ல கருபையைத் தரித்து, கருபையுடன் கூடியவர்களாய் என்றபடி, நவின் றனா-உபதேசித்தாக்கள்.

॥ श्रीः ॥

श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

॥ जीवतत्त्वाधिकारो द्वितीयः ॥

[தததவ நிருபண பரயோஜனம்—தருதவலக்ஷணம்—ததவதரய நிருபணம்—ஜீவ தததவததை முதலில் நிருபிதததற்குக் காரணம்—ஜீவ லக்ஷணம்—ஆதேயதவம்—விதேயதவம்—சேஷதவம்—சரீரதவம்—அணுதவம்—அஹநதவம்—பரதயசதவம்—நிதயதவம்—தரி வித ஜீவ பேதம்—பதத நிருபணம்—ஏக ஜீவ பக்ஷ நிரஸனம்—நிதய ஸம்ஸாரி பக்ஷம்—மோக்ஷ நிருபணம்—முகத நிருபணம்—நிதய நிருபணம்—பதத முகத நிதய பரஸபர பேதம்]

சிததும்சிததும் இறையுமெனத தெளிவுற்று நின்ற
தததுவ மூன்றும் தனிததனி காட்டும தனி மறையால்
முததிவழிகிது மூலமெனத துணிவாகனையும்
கததிமயக்கும் கதகரை நாம கடிகின்றனமே

4

[தததவநிருபண பரயோஜனம்,]

இப்படி அவியா கமாபவாததிலே ஒழுகி அபாரமான து:ख सागरத்தில் அமுநதுகிற சேதனனுக்குத தன விசேஷங்களை விவேகியாமைபாலே வருகிற प्रज्ञात्म असमृद्ध,தன விசேஷத்தை

ப-ரை] சிததும்-அறிவுள்ள ஜீவாதமாவும், அசிததும் - அறிவில் ஸாத வஸதுவும், இறையும் - இவைகளுக்கு ஸவாமியான ஸாவேசவர னும், என-என்று, தெளிவுற்று - நிச்சயத்தை அடைநது, நின்ற - நிற்கிற, தததுவம்-தததுவங்கள், மூன்றும்-மூன்றையும், தனிததனியே தனிததனியாகப் பிரிதது, காட்டும - காட்டுகிற தனி-அதவிதீயமான, மறையால் வேதங்களால், இது இப்படிப் பிரிதது அறிவது, முததிவழி ககு-மோக்ஷ மாககததிற்கு, மூலம் காரணம் அதாவது பரமபரையாக க காரணம், என என்று, துணிவாகனையும் விசவஸிததிருப்பவாகனையும், கததிமயக்கும் பரமிகுமபடிசெய்கிற, கதகரை-வாதியரை, நாம-ஸதஸம்பரதாய ஸிதத தததவ ஜ்ஞானதையுடைய நாம , யதீசவர ஸரஸவதீ ஸுரபிதாசயாகளான ஸததுக்கனையும் சோததுக கொண்டு பனமையாக (பஹு வசனமாக) அருளிசெய்தபடி, கடிகின்றனம் - வெகு தூரத்திலேயே விலக்குகிறோம், ஏ அசை

4

[துத்துவ லக்ஷணம்]

[illegible]

[தத்தவ ததய நிரூபணம்]

தாயம் பரனுக்கு உக ஷிக்குமதென்றும் தனக்குத் தானே தோ
ன்றும்தென்றும் இரண்டுவகை. இவற்றை பரக்கென்றும், ப்ர
க்கென்றும், அந்நாவென்றும் அந்நவென்றும் சொல்லக்கடவ
து. அந்நமரோத்திலே சுவரஹிநிபாதிமாளே இஃபரணைப் பிறிதது. இத்
தரங்ககளைச் சிவசிவீஸ்வராகளென்னும்போது, ரோவநிபத் தியததாலே
விவரஹி ஜிவ விபதம் அந்நங்களுக்கும் தந்நங்களுக்கும் பொது
வாய் இஃபரணுகிலலாத அகாரங்களை அந்நிபதாதிதள

1 सर्वत्र वसति

1 ஸஹஸரநாம பாஷ்யம். எலலா வஸதுககளி லும வஸிககிருண

இत्याதி வ்யாசி மாத்ரம் । நியாம்யத்வ ஷேப்தாதிௌ ஆஸ்தித்வாத்வாத்யாதி ப்ரயு
க்தங்கள அசித்ததுகுகும் இஷ்வரனுகுகும் பொதுவாய ஜிவனுக்
கிலலாத ஆகாரம் பராபீன பாக்ருத்வாத்வாத்வம். ஜிவனுக்கு சுவாபீன
பாக்ருத்வம் ஆந்நி சித்ரும் । இஷ்வரனுக்கு பராபீனபாக்ருத்வம் குணகூதம். ஜிவீஷ்வ
ராக்ருக்குப் பொதுவாய அசித்ததுகுகிலலாத்வை ஜாத்வ பாக்ருத்வா
திௌ கரணங்குகுகு ஜாத்வாதி வ்யவகாரம் ஆபகாரிகம். இப்படி
ஓரொன்றுகுகுண்டாய இவவிரணடுகுகிலலாத ஆகாரங்கள அஜ
த்வாதிௌரும் பரதந்ரு சேதனத்வாதிௌரும் நிராபாரத்வாதிௌரும் அசித்ரு
காரமான அந்ருகரணததுகுகு ஜாத்வாதிௌ ச சௌலலுவாரங்குகுகும்
முடிவில ஆத்மாபலாபம் ப்ரஸங்குகுகும் ஜிவனுக்கு அவஸ்தா விசேபததிலே
நிரபேஷ சுவாத்வம் இஷ்வரனுக்கு அஜத்வம் கௌளளுவாராகுகும் இஷ்வ
ரபலாபம் வரும்

[ஜீவ தததவததை முதலில நிருபிததததற்கு காரணம்]

இததத்வங்கள முனறில சாஸ்த்ரபபதி நிரபேஷமாக சப்ரதிபதிசுக்ரு
ததாலே அசித்ததை முறபட நிருபிகக(கை) ப்ராமமா(கி)லும்
பாக்ரு என்னும், பாக்யம் என்னும், ப்ரரிதா என்னும், ஆதி சௌனன ஆ
டைவே தனனே அறிநது, தனகுகு த்யாய்யோபாதிௌங்குகுகு விவேகிகக
வேணடுகுகையாலே யத்யோபதிஷம் ஜிவ தத்வதை நிருபிககுகுகுகும்.

[ஜீவலக்ஷணம்]

ஜிவனுக்கு லக்ஷணம் ஆபேயத்வ விபேயத்வ ஷேபத்வ அபுத்வங்குகுகில் ஓரொன
ருடே கூடின சேதனத்வமாதல் அஹத்வமாதல் ஆபேயத்வாதி சவ்நய
நியமததாலே அசித்ருத்ருவ்யம் பாலே ஜிவனும் இஷ்வரனுக்கு சரீரமாயி
ருகுகும்

[ஆதிேயத்வம்]

சரீராதிௌங்குகுகு ப்ரகாரியாய வேருென்றுகுகு ப்ரகாரமனறிககே
தோற்றுகுகிற ஜிவன ஆபேயனுகுகுகு கூடாது என்னில் ? ஆதனஸ்வரூபமா
தல் அஸ்ஸாதிகுகுகுடைய த்ருமபூதஜ்ஞானமாதல் ஆப்ரயமான இஷ்வரஸ்வரூபத
தை அஹிககமாட்டாமையாலே கந்தாதி குணங்கள குணியை யொ
ழியத தோற்றுமாரபபாலவும், சதுஸ்ப்ரஸநங்குகுகுளாலே மனுவ்யாதிசரீ

ரங்கள் ஶ்ரீரீயையொழியத் தோற்றுக்ருப போலவும், ஜீவன
 ப்ரகாரியை யொழியத்தோற்றுக்ருளுகையாலே ப்ரகாரியோடே
 கூடகாட்டவல்ல ப்ரமம் பெற்றபோது ஆதேயனாய்த் தோற்றக்குறை
 யிலலை இந்த ந்யாய் பூத்யாதிக்களிலும் துல்ய்

[விதேயதவம்]

தான் நினைத்தபடி ட்யூஹ்யூத் ப்ரவூத்திபண்ண வல்லனாக
 யாலே ஸ்வந்நனாயப்போருகிற ஜீவன விதி நிபேத ஶாஸ்த்ரயோக்யனாய்
 வேறெருத்த(ருக்கு)னிட்ட வழக்காகான என்னில் ? இஶ்வரன்
 இவனுக்கு ஜ்ஞான ஶக்யாதிக்களைக் கொடுத்து ஹிதாஹிதோபதேஶங்களை
 அறிந்து ப்ரவூத்திக்க வல்லனும்படி நியமித்து வைக்கையால் இவ
 னுடைய விதேயத்வ ஶாஸ்த்ரவத்யாதிக்கள் கூடும் காய் கரண கர்ம வால்
 டி ஶாபேக்ஷனாய் ப்ரவூத்திக்கிறவனுக்கு விதி நிபேத சோதனா விபயத்வ் லோக
 வேத சர்வ் ஶித்வாந்த் ஶித்வமாகையாலே இஶ்வரஶாபேக்ஷதையிலொ(லுமொ)
 ரு விரோதம் வாராது

[சேஷதவம்]

சேதனனாகையாலே ஶ்வரமாகவன்றிக்கே ப்ரவூத்தியாத் ஜீவனை
 ப்ரஶோபஹூதன் எனனை ஒண்ணுது என்னில் ? ட்யூஸாதிக்கள் ஶ்வர்ப்ரவூத்திரா
 கானிறக்கச் செயதே ராஜாதிக்களுக்கு ஶோபமாக லோகசித்வ் ஶ்வர்ப்
 ப்ரவூத்தக்தீர்வை க்ரியாவிஶோபங்களுக்கு ஶோபமாக ப்ரீக்ஷகா நிர்ணயித்தா
 கள் இஶ்வரனைப் பற்ற இஶித்யங்களுக்குடைய ஶோபத்வ்

1 ' உறவேல் நமக்கு இங்கு ஒழிக்கவொழியாது ' எனனும்படி நிற்கும் என்கிற இது விஶய்

[சரீரதவம்]

ஶஜ்ஞாதாதி ரூபனனறிக் கே தான் ஶ்ரீரீயாயிருக்கிற ஜீவனுக்கு
 ஶ்ரீரீத்வ் கூடாது(டுமொ) என்னில் ? மற்றுள்ளாரா சொல்லும்
 ஶ்ரீரீ லக்ஷணங்கள் எல்லாம் அவ்யாசி அதிவ்யாசி துஷ்டங்களாகையாலே
 அநந்யதா ஶித்வ் லோக வேத்யோகானுஸாரத்தாலே சேதனனைக் குறித்து ஆதே
 யத்வ் விதேயத்வ் ஶோபத்வ் நியமத்தாலே அபூத்யாதித்வ் விஶோபமான த்வ்ய் ஶ்ரீ

ரமென்று லக்ஷமாணபின்பு அசித்ததைப்பற்ற ஶரீரியானஜீவனுக்கு
 ईश्वரனைப் பற்ற ஶரீரமாக விருத்தமன்று, அந்ந ஶ்வய் ईश्वரனுக்கு
 அஶ்ரகமாகவும் சஶ்ரகமாகவும் ஶரீரமாம். **चेतन** ஶரீரமாமிடத்
 தில் ஶ்ரப்சங்குமில்லை

[அணுதவம்]

शरीरं போனவிடமெல்லாம் ஜீவாகளுக்கு சுலாதி கார்யங்கள்
 காணகையாலும், அங்கே **आत्म**மனததையும் கல்கிகுமபோது
 गौरवं வருகையாலும், ஶ்ரங்களிலே இவாகளுடைய அஶ்ரவிசேஷங்
 களாலே भोग्य விசேஷங்கள் பிறககையாலும் யோகிகளும் நியுரும் முக்
 ரும் ஒருககாலே பல ஶரீரங்களை परिग्रहிககையாலும்,

1 'नित्यः सर्वगतः स्थानुः' (நிதய: ஸாவகத: ஸதாணு:)

इत्यादि प्रमाणங்களாலும், ஜீவனும் ईश्वरனைப் போலே விபுவாக
 வேண்டுகையால் அநு எனறஇடம் **अन्यार्थ**மென்று சிலா சொல்
 லுவாகள் எங்கும் சுலாதி கார்யங்கள் காணகையும், **यथा** ப்ரமாண்
 शरीर विशिष्टான **आत्मा**வினுடைய மனததாலே கூடும் **वचन**சி
 டத்தில் கலயா गौरवंவாராது அஶ்ரமாவது ईश्वर வுடிவிசேஷமாக
 யாலே ஶ்ரத்தில் भोग्य விசேஷ சூழிகு ப்ரகாவின சன்னிதிவேண்டா.
 योगिप्रभृतिக்கு ஒரு ஶரீரத்தில் ஶ்ரததிலே **आत्म** ஸ்ரூப மிருநதா
 லும் **एक** ஶரீரத்தில் शिरः पाणि पादादிகளிறபோலே ஶக்தி விசேஷ வி
 शिष्ट ज्ञान व्याप्ति விசேஷததாலே ஒருககாலே அனக ஶரீராதிப்ரான் கூடு
 கையாலே **अजागळ** ஸ்நகலு ஸ்ரூப வ்யாப்தியை கல்கிகு வேண்டு
 தில்லை. **अनन्यथा** சிஶ்ரானுதவ **उत्क्रान्ति** கலயாமி கண்டுக்கியாலே **सर्वग**
 तादिशब्द **प्रकरण**அநுமக அபுப்ரவீச யோய்வாதிக்களைச் சொல்லுகிற
 தெனனலாம் ஜீவன இப்படி விபுவனறிககே ஒழிநதாலும், 'स्थू
 लोऽहम्'. 'पादे मे वेदनः' இவாதி ப்ரதீதிகு அநுமக **आत्मा**, **देह**பரி
 मणवाणய அவலோ ஶ்ரங்களுக்கு ாடாகச சிறுப்பதுபெருப்பதா
 கிருனஎனகிற **जैन**புழும் இப்காரததாலே **निरस्तम्**। 'स्थूलोहम्'
 எனறது 'नीलोहम्' எனனுமாய் போலே **देह**தம்**भ्रमादि**மூலம்। **पादा**
 दिकளில் **वेदनादि** **व्यपदेश**மும் **ज्ञान**வ்யாப்தி விசேஷததாலே கூடும் இங்
 ங்ன லொள்ளாத போது யோகிகளுடைய **नाना** **देह** **परिग्रह** **दशैषी**ல

1 கீதை—2—24 அழிவிலலாதவன, எல்லா இடத்திலும் வயாபித
 திருககிறவன, அசையாமல் இருப்பவன்.

ஆத்மாவுக்கு விच्छேதாதி டோமுண்டாம் அஸரீர் ட்ரீயில் ஆத்ம பரிமாண ததுக்கு நியாமகமுமில்லையாம் நிவீகார ஸ்திவலததாலே முக்திட்ரீ யில் ஆனந்த ஸ்தி

‘1 ப்ரிபவடவீஸ:’

எனகிறபடியே ட்ரீ வ்யாஸியாலே ட்ரீககும் ட்ரீஸாஸ்களில் ஜீவன ஸீடட ப்ரிஸம் ஸூகமாம் எனறதுவும் அட்ரீ விஸேபநியத ப்ரிண வ்யவா ட்யுபாபி பரித்யாஸததாலே நிவீகிககலாம் ஸ்ரூபமொழிய ஜ்ஞானமில் லாமையாலே ஸ்ரூபவ்யாஸியை ஜ்ஞானவ்யாஸி எனறு ஸாஸ்யாடிகள் ஸொல்லுவா்கள இதுவும் ‘அஹ் ஜானாஸி’ எனகிற அவாஸித ப்ரித்யத தாலும், அஹமர்த்மே ஆத்மாஸெவனறு ஸ வ்ரிபமாண ஸிட்ரிமாதையாலும் ஆத்மா ஜ்ஞானஸ்ரூபனுமாய ஜ்ஞானஸூபகனுமாய இருககுமெனறு ஸொல்லு கிற ஸ்திஸ்தி ஸதங்களாலும் நிரஸ்தம் | ஜ்ஞானஸ்ரூபனென்னும் வாக்யங் களில் அவாஸண ஜடாஸ வ்யுடாஸாடிபர்

[அஹநகவம்]

இபபடி ஸ்தனத்வமுண்டாளுவும் அஹத்வ் கூடுமோ? அஹாரத் த்யாஜ்ய மெனறன்றே ஸாஸ்யங்களஸொல்லுவது? ஆகையால் அஹாரரூபமான அந்நகரணமே அஹமர்த்மெனறு ஸொல்லுவா்கள ஆத்மா ப்ரித்யரூபனெ ன்று அட்யாத்ம நிரூபகா எல்லாருமஇஸைகையாலும் அஹமர்த்மல்லாத துக்கு ப்ரித்யத்வ் கூடாமையாலும் அஹார த்யாஸ வஸன் டேஹாத்மஅம் ஸவாடி பரித்யாஸபரிமாதையாலும், தத்வ விஸேபததில் அஹார ஸத்வம் அஹமர்த்மல்ல லாதததிலே அஹம்துட்ரிஸை ஜனிபபிககையாலே ப்ரிஸுக்மா க்றதாதையாலும் ‘மமேட்’ எனறு இட்ரிஸகோஸரிமான ஸரீரததிற காடடில் அஹம்துட்ரியாலே ஆத்மாஸைப பரிபிககையாலும் அஹமர்த்மே ஆத்மா ||

[பரதயகதவம்]

இவன ட்ரீஸமூத் ஜ்ஞானததாலே தனக்குத தான ப்ரிஸாஸிககையே ப்ரித்யத்வமெனறு ஜடாத்ம வாடிகள் ஸொல்லுவா்கள. ஸ்தி ஸ்தி வலதததாலே ஸ்வப்ரிஸாஸத்வ ஜ்ஞானாஸ்யத்வாடிகள் (ங்கள்) ஸிட்ரிககையாலே

1. ஸாரீரக ஸஓதரம்—4—4—15 விளககைபபோலே எல்லா இடத திலும் வயாபிததிருககை

स्वरूप धर्मங்கள் இரண்டாலும் தனக்குத் தான தோற்றலாம். தோற்றமிடத்தில் ஶ்ரீராதிகளைப் போலே சதுராதிகளுக்கு விஷய மல்லாமையாலே அத்மாவை அவ்யக்ஷண என்கிறது. ஶ்ரீராதிக ளோடு சஜாதீயனென்று சிந்திக்கவொண்ணாமையாலே அவ்நிந்ய னென்கிறது, சிலா ஜ்ஞானவிஷயத்துக்கு ஸ்வய் பிரகாஸ்த்வ் கூடாதென பாகள். ஜ்ஞானவிஷயமானாலும் ஜ்ஞானந்தர நிரபேக்ஷமாகவும் பிரகாஸிக்கையாலே ஸ்வய் பிரகாஸனென்னலாம் இது ஧்மஸ்மூத் ஜ்ஞானத்துக்கும் துல்யம். ஜ்ஞானவிஷயமல்லாததொன்றை ஒரு ப்ரபாஸத்தாலே ஸ்வய் பிரகாஸமென்று சாதிக்கவொண்ணாது ஧்மீ தனக்குத் தானதோற்றும், ஧்மஸ்மூத் ஜ்ஞான விஷய பிரகாஸகாலத்திலே ஸ்வயாதத்துக்கு தானே தோற்றும் இரண் டொரும ஸ்வய் பிரகாஸ்த்விசையாதே ஜ்ஞானந்தர விஷயமல்லாததொன்றும் பிரகாஸியாதென்னுமவாகள் தாங்கள் இசைந்த சர்வஜ்ஞானத்தை யும் ஜ்ஞானலக்ஷणाதி ஜ்ஞானங்களையும் மற்றதாகளாமத்தனை. இவ்வுரணு க்கு ஁கோநஸர்வஜ்ஞத்வ கொள்ளுவாக்ககு ஶ்ரீதி த்ருதி ஸ்வாமிமத் விரோத முண்டாம். அவனுக்கு அந்யோந்ய ஶாஹகானெக ஜ்ஞானங்களைக் கல்பிப் பாராக்கும் முடிவில ஸ்வய் பிரகாஸ்த்வ் துஶ்ரஹர். ஒரு வஸ்துவை ஜ்ஞானவிஷ யமன்றென்பாராக்கு ஸ்வவ்ந விரோதாதி தோஷம் வரும் இததாலே ஜ்ஞானவிஷயமாகில விகாராதி தோஷம் வரும் என்கிற தர்க்மும வ்யாசிஸ்ந்ய் நிர்விகார வஸ்துவையும் நிர்விகாரமென்கிற ஜ்ஞானவிஷயமாக இசைய வேணுமிதே

[நிகதயதவம்]

அத்மவக்கும் ஜநம் மரண ஜ்ஞானஜ்ஞானாதி த்ரோகளும, ஜீவாகளைஶ்வ ரண ச்ருதித்தான என்கிற ஶ்ரீதியும்,

1 'புருஷாப்யுபாவேநௌ லீயேதே பரமாம்நி'

2 'வாஸுதேவே ப்ரலீயேதே'

ஐதாதி ஶ்ரீயங்களுமுண்டாயிருக்க ஜீவனை அவிசாய்நென்றும்நிந்ய நென்றும் சொல்லுகிறபடி எங்ஙனே என்னில? பிறப்பது இற ப்பதாக்கிற ஶ்ரீரத்தோடு உண்டான ஸ்வந்தாஸ்வந்த விசேஷ மாத்ரத்தா லே இவனுக்கு ஜநம் மரணங்கள் சொல்லுகிறது ஧்மஸ்மூத் ஜ்ஞானத்தி னுடைய விகாஸமும ஸங்கோசமுமே ஜ்ஞானஜ்ஞான த்ரோகள். ஜ்ஞானத்ரோகளில இவனுக்குஸுஶ்ருத்வ் த்ரேஷ ப்ரயத்னங்களும் ஧்மஸ்மூத் ஜ்ஞானத்தினுடைய

1. ஶ்ரீஷ்ணு புராணம்—6—4—39, புருஷனும் (பரகருதியும்,) இந்த இரண்டும பரமாத்மாவினிடத்தில் லயத்தை அடைகின்றன

2 வாஸுதேவனிடத்தில் லயத்தை அடைகின்றன

ऐकजीवன போதும் போன காலம் அனந்தமாயிருக்க இதனை நான் இவன் முகனாகாதொழிவானே ? என்று चोद्यम् வரும் இப்போதும் संसारம் காண்கையாலும் मोक्ष सामग्रीவாராமையாலும் என னும் परिहारம் அனேகம் வாத்திலும் तुल्यம் இதற்கு முன்னே अनन्तात्मாகளமுகரான இப்போது संसारிகள் शेषித்தபடி என'என்னில், அனந்தங்களான एकजाती யங்களில் கறுத்தவையும் வெளுத்தவையும் கழிந்தவையும் நின்றவையும் தனித் தனியே अनन्तங்களாய இருக்கிறுப் போலே अनन्तात्मாகள முகரானும் अनन्तात्मாகள शेषித்து संसारிகளாம் परावर जातीயங்களிலும் क्षण कलादிகளிலும் समुदायத்திலும் विभागத்தில் अनन्त्यं मात्रं तुल्यமாய तारन्यமுண்டாயிற்றே இருப்பது.

[நிதய ஸமஸாரி பகஷம்]

இப்படியானாலும் अवचरानुवृत्தியால் சிலாககு நित्य संसारம் கூடுமென்னும் पक्षத்திலும், ஓரளவிலே भगवत्कृपையாலே முகரான விடுவார்கள னன்னும் पक्षத்திலுமுள்ள प्रमाणवलावलங்கள் கண்டு கொள்வது

[மோக்ஷ நிருபணம்]

अनादि कर्मादि सामग्री प्रवाह वैषम्यத்தாலே வடிகாக்கு मोक्षத்தில் முற்பாடு பிற்பாடும் கூடும் முற்பட முகரானாகும் பிற்பட முகரானாகுமெல்லாம் पुनरावृत्ति இல்லாதமையும் மேலுள்ள भोगमும் समाप्तம் पुनरावृत्தியில்கேள்வதெனறது மீண்டும் संसारிகளையில்கேள்வதெனறபடி. अर्वाचीन भगवत्कृपाங்களில் भगवत् सालोक्यादि मात्रத்தைமோक्ष மென்றவிடம் आसत्तியாலே சொன்னதத்தை சர்வகர்மक्षயத்தில் आनन्दतारतम्यம் கொள்ளும் पक्षங்கள் प्रमाणोपपत्ति विरुद्धங்களாம் ஆகையால் स्वत्मानुभवத்தையும் मोक्षமென்றது अन्यपरं । तदक्षान्मोक्षத்தில் सालोक्यादிகளெல்லாம் अन्तभूतங்களாயிருக்கும் उभय विभूतिविशिष्टன் अनुभाव्यனாகையாலே कामादिनिर्वादிகள் சொன்னவிடம் विशिष्ट भगवदनुभवपरं । ज्ञानसंकोच निवृत्ति இப்போது साध्याया कस्येयதேபண்டுமுண்டாயிருக்கக் காணாத आकारங்கள் காண்கையாலும் उपाधि निवृत्तियில் स्वरूप प्राप्ताकारங்கள் வருகின்றனவாகையாலும் स्वरूपादिकளில் आविर्भावம் சொல்லுகிறது இங்ஙன இசையாதார்க்கு

“1 तथा हेय गुणध्वसादवबोयादयो गुणाः ।

प्रकाश्यन्ते न जन्यन्ते नित्या एवात्मनो हि ते ”

ததா ஹேயகுணதவமஸாதவபோதாதயோ குணா: ।

பரகாசயநதே ந ஜநயநதே நிதயா ஏவாதமநோ ஹி தே ||

இत्यादि ப்ரமணங்கள் விरोधिकமும், முக்ததரீயில் பாபாண கல்பதாதி பக்ஷங்கள் எல்லாம் ஶ்ருதி ஸ்முதி ஸ்ரோபபப்தி விருத்தங்களாகையாலே அநாத்ரணியங்கள் முக்தனுடைய அசரீர்த்வாதி ஶ்ருதிகளும் கர்மகூத ஶரீராதி நிவ்ருத்திபரங்கள் ஆத்மாகளுக்கு கர்த்வ ஸோக்த்வங்களன்றிகே யிருக்க வத்தா முக்தா நியா என்றிவ விபாஸமுண்டோ ?

“2 तस्मान्न वध्यते नापि मुच्यते नापि ससरति कश्चित्”

(தஸ்மான ந டதயதே நாபி முசயதே நாபி ஸஸரதி கசசித)

என்கிறபடியே சர்வமும் நியமுக்தா னனோ? என்பார்க்கு புரூப ஸோப வர் ததுபாய ஶாஸ்த்ரங்களும் ஸ்வசித்தாந் தாக்யங்களும் விரோதிகமும் இப்படியே ஸோதததை நியமாந் ஹேதுக் எனபார்க்கும் அவிதா கால நியதி யதூக்ஷாதி விசேஷ ஹேதுக் எனபார்க்கும் நிஹேதுக் எனபார்க்குமுள்ள விரோதிக் கண்டுகொளவது ஹேது ஶாஹ்யமானு லும் உத்தராவதியிலலை யாகலாம் எனனுமிடம் ப்ரயத்சித்தாதித்யாஹ்யபாபக்ஷயாதிக்களிலே ப்ரஸி த்தம். ஸ்ஸாரர் அரோபிதம் எனனிலும் அரோபாவஸ்யையும் அரோபநிவ்ருத்த்யஸ்யையும் பிரியக்கொள்ளவேணும் இவர்களுக்கு கர்த்வ ஸோக்த்வங்கள் இலலை என்கிற ஶாஸ்த்ரங்கள் நிரபேக்ஷ கர்த்வாதி நிபேதபரங்கள் குண கர்த்வம் ஸொனனவிடம் ஶ்வேதஜனுடைய கர்த்வவிசேஷம் குணவிசேஷா தீநிம் எனகையிலே தத்பர் । ஆத்மாவுக்கு கர்த்வமிலலை எனபாரை யும் இது ப்ரநிரபேக்ஷமெனபாரையும்

1 விஷ்ணுதாமம்-104-55 அப்படியே (ஐஞாநஸங்கோசம் முதலிய) கெட்ட குணங்கள் நாசம் அடைவதினால் ஐஞானம் முதலிய குணங்கள் ப்ரகாசம் செய்யப்படுகின்றன, உண்டாகக்கப்படவில்லை, அந்தக்குணங் கள் எந்தக்கரணத்தினால் ஜீவாத்மாவிற்கு நிதமாய இருக்கின்றனவோ .

2 ஸாங்கய காரிகை 62 ஆகையினால் ஒருவனும் பந்தததை அடைகிறதில்லை ஸோக்ஷததை யடைகிறதும் இலலை. ஸமஸாரத தில் இருக்கிறதும் இலலை

(பராதது ததஸுருதே)

[முகத் திருபணம்]

3 'मम साधर्म्यमागताः'

U — U-3

1 ' இருமபுண்ட நீரதுபோல '

என்கிற டிரான்ஸ்பாரன்ஸி எக்ஸ் ஷிக் கெண்ட்ரான்ஸி இரும்பில் சுவரின் நீர் அதுக்கு அபாயகமா யகெண்ட்ரான்ஸி மூலமாயக கிடக்கு மளவேயிறே உள்ளது

2 ' ஜகத்யாபார வர்ஜ '

' ஜகத வ்யாபார வர்ஜ '

என்றதும் மறந்தும் டிரான்ஸ்பாரன்ஸி என்கைக்கு அபாயகம் | ஜகத்யாபாரவர்க்கு உண்டாயிருக்க வ்யாபாரமாமே இல்லாதது எனபார்க்கு முகன சர்வோபாதனமாக வல்லென்னவேணும் அப போது சர்வசாரியாயத தலைக்கடடும். அது ப்ரமண விரூதமாகையாலே முகனுக்குள்ள சக்தி ப்ரவதம்மீத கீத்யாதிக்களிலே யாக்ககட வது சக்யததைப்பண்ணும் போதும் இவ்ரனுக்கு இவ்ரனறிககே யிருக்க இவ்ரனுக்கு இவ்ர உண்டென்னுதல் இவ்ரேதே க்கு முன்னே யாதல் சமமாகவாதல் இவ்ர உதிக்குமென்னுதல் சொல்லு வாக்கு,

3 ' இவ்ரத் ஏவ தவவிசவ பதாதத ஸததா '

(இசாத ஏவ தவவிசவ பதாதத ஸததா)

இவ்யாதிகள் விரோதிக்கும. ஆகையால இவ்ரேதேயாலே பிறந்தால இவ்ரனுடைய இவ்ரவிசய் தலைக்கடடுகை இவ்ரனுக்கு இவ்ரமாகையாலே முகன சத்யசங்கர்ப்புகிருன. இது நியாக்கும துய் | முகநாக்கு அடிமததாய அந்தரஹிதமான சாஹார்க்கும ப்ரஹிதமணியினுடைய ப்ரஹிதாசு போலே. ப்ரதிவ்யகநிவ்ர்தி இவ்ரேதேயாலே

1 திருவாய்மொழி 10-10-5

2 சாரீரக-ஸூத்-4-4-17 லோகங்களைப் பற்றிய வியாபாரங்கள் ஐகத ஸூத் ஸமஹாராதிகளான காரியங்களைத் தவிர

3 ஸ்ரீ வைகுண்டஸ்தவம்-36 உமமுடைய இசையினாலேயே எல்லா வஸ்துகளினுடைய ஸவரூபம் நிறகிறது

வந்தது நியுருடைய நியுசாஶ்லாகாராடிகளும் ஈஸ்வரனுடைய நியு
 ஶ்லாஸிதங்களாயிருக்கும். இவவர்த்ததை நியுஅயஸசையாலே நியு
 ஶ்லாஸசை எனனும் கணககிலே பரரை இசைவிப்பது

[நிதய நிருபணம்]

முனசொன்ன வடரும் முகரு மொழிய நியுசுடரென்று சில
 ஜிவாகளுண்டோ ? ஈஸ்வரன ஒருவனையன்றோ ஶ்வத: சர்வஜ்ஞன
 நியுசுடன ? எனபாக்கு ஶ்லாஸித நியுஸ்வரபரிஶ்ரஹ்யயத்தாலே
 நியுரையும் கழிக்க விரகிலலை அஜ்ஞபரஸங்கமில்லாத முகாக
 கும் நியுாககும் அஸ்யநமயமும பரவத்யுநாந்ஸர்வவிபரிபாத்தயும்
 சொல்லுமது அந்யபர் .

[பதத முகத நிதய பரஸபர பேதம்]

இப்படி ஜிவதர்வவிபரிபாக்க மற்ற்ரும் சொல்லும் விபரிபாக்க
 ளுக்கு பரிஶார் இததிககிலே கண்டு கொளவது இப்படிமுக
 நியுவர்க்களில் ஈகை வர்க்பரிபரிபாக்களான ஶ்லாஸகக ஶ்லாஸ ஶ்வந்
 களும் அடிமதர்மகூதசர்வீயாடிகளும் அந்நாடிபரதந்ந் சர்வீயாடிகளும்.
 வர்க்ஷயநியதங்களானவை ஶ்லாஸயந்நாடிபரிபாக்களும் பரதந்நா
 கர்மகூத சர்வீயாடிகளும் அடிமதர்மகூதசர்வீயாஶ்லாஸ பரதந்நா
 களும் எங்கும் சாபர்மயமாக வரும் ஈகய அமததுக்கு வீயர்மயர்ஷன்
 நிபர்தகமாம்.

*முததின் வடங்குளென முகூதந பூண்ட மூவகையாம
 சிததில் அரும் சுருதிச செவவை மாறிய சிநதைகளால்
 பததிலிரண்டு மெய்ககப பகடும் பரவாதிபாதம்
 கததில் விமூததடைந்த அமுககின்று கழற்றினமே (5)

ஐதி ஶ்லாஸிதாந்ஸர்வீயா ஶ்வத: சர்வதர்வ

ஶ்லாஸிதாந்ஸர்வீயா ஶ்லாஸிதாந்ஸர்வீயா ஶ்வத: சர்வதர்வ

ஶ்லாஸிதாந்ஸர்வீயா

ஜிவதர்வாஶ்லாஸ: ஶ்வத: சர்வதர்வ

* (ப-ரை) முததின-முத்துக்களினுடைய, வடங்கள்-ஸரங்கள், என-
என்று சொல்லும்படி, முருநதன் - பகவான், பூண்ட - ஆபரணமாகத்
தரித்துக்கொண்ட, மூவகையாம் - பத்தா, முகதா, நிதயா என மூன்று
பிரிவுள்ள, சித்தில - சேதன வாககத்தில், அரும் - அறிவதற்கு அசு-
யமான, சுருதி - வேதத்தில், செவவை - ஆர்ஜவத்தை விட்டு, மாறிய
- மாறியதான், சிந்தைகளால் - எண்ணங்களினால், இது பகடும்
என்பதுடன் அவையிக்ிறது, பத்தில் - பகதியில், அதாவது அதில்
விசுவாஸத்தைச் செயதால் என்றபடி, இரண்டும் - இஹலோக ஸுகம்,
பரலோக ஸுகம் எனலும் இரண்டு, எய்கக - இளைத்துப்போக,
கெட்டுப்போகும்படி என்றபடி, பகடும் - அயலாரை பரமிக்கும்படி
செய்யும், பரவாதியாதம்-இதரஸித்தநாதத்தில் இருக்கும் வாதி-
களினுடைய, கத்தில் - கத்துவதில், விழுந்து - ஸம்பந்தப்பட்டு, அடை-
ந்த, அழுகு - அழுகை, இன்று - இப்பொழுது, கழற்றினம் - நிவ-
ருத்தி செய்தோம், போகக்கூடதோம் என்றபடி

சீரரா தூப்புல திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

श्री:

॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

॥ अचित् तत्त्वाधिकारः तृतीय ॥

(மூன்றாவது அசித ததவாதிகாரம்)

[அசேதனலக்ஷணம் - தரிவித அசேதன நிரூபணமும் பொது
வான லக்ஷணங்களும் - தரிகுண நிரூபணம் - ஸதவ நிரூப-
ணம் - ரஜோ நிரூபணம் - தமோ நிரூபணம் - தரிகுணத்தின்
காயம் - ஸாதவிகாதி புராண விபாகம் - தரிகுணத்தின் ஸதத-
விகாரிதவம் - தமஸஸினுடைய லயத்தின் பரகாரம் - அக்ஷர

நிருபணம் - மஹத ததவ நிருபணம் - இநதரிய நிருபணம் - மனஸததவம் - இநதரியங்களின பரவருததி - அஹங்கார நிருபணம் - இநதரிய விஷய பேதாபேத வாதி பக்ஷ நிரஸனம் - இநதரியங்களின பரதிக்ஷேதர பிநந்தவம் - தநமாதர நிருபணம் - பஞ்சபூத நிருபணம் - பஞ்சீகரணம் - ஆகாசாதி நிருபணம் - பூதங்களின காயம் - தரிகுண விஷயபக்ஷாநதர நிரஸனம் - பரகருத்யாதி ததவங்களில ஏற்றச சுருக்கத்திற்குத தாதபாயம் - கால நிருபணம் - சுததஸதவ நிருபணம்]

*நாககியலும் வகை நமமை அளித்தவா நல்லருளால்
பாககிய மேந்திப் பரனடியாா திறம் பாரதததறபின
தாக்கிபா தங்கள் தலைமிசை தாக்கித தனி மறை தான
போக்கிய மெனறதனில பொய மதங்களைப் போக்குவமே ரீ

[அசேதன லக்ஷணம்]

सर्वेनियन्स्व मन्त्रिकके भोक्त्स्वமுण्डाकையाले भोक्ता
என்று ஸ்ரீதி சொன்ன சேதனவர்த்ததை நிரூபித்தோம். ப்ரக்ஷ்மோக்
ஸ்வங்கள் இரண்டுமன்றிககே ஸ்ரீய்வமுணடாகையாலே ஸ்ரீ
என்று சொன்ன அசேதனத்தினபடியைச் சொல்லுகிறோம் அசேதன
மாவது ஸ்ரீய்வமில்லாத வஸ்து । ஸ்ரீய்வமில்லாததுக்கு ஸ்ரீய்வமு
அஹ்வாதிருகும் கூடாதிருக்க ஸ்ரீய்வத்ததுக்கு ஸ்ரீய்வத்ததையும் அசி

*[பதவுரை] நாகு, இயலும் வகை - அசையும்படி, இயலுமை
அசைகை, அதாவது சபதோச்சாரணம் செய்யும்படி, நமமை, அளித்த
தவா - ரக்ஷித்தவாருடைய, நல அருளால் - நல்ல கருபையினால்,
பாககியமேந்தி - பாகயத்தை அடைநது, பரனடியாா-பரமாத்மாவிற்கு
சேஷபூதங்களான ஜீவாதமாக்களினுடைய, திறம் - ஸ்வபாவத்தை,
பாரதததறபின-சாஸ்திரங்களைக் கொண்டு நிரூபித்த பிறகு, தாக்கியா
தங்கள் - தாக்கிக்காருடைய, தலை மிசை - தலையினமேல், தாக்கி -
பரஹரித்து, தனி மறைதான - ஒப்பற்ற வேதம், போக்கியம் என்ற
தனில - போகயம் என்று சொன்ன அசேதன வஸ்துக்களில், பொய
மதங்களை - பொய சொல்லுகிற மதங்களை, போக்குவம் - நிவருத்தி
செய்வோம்

ஹிகார விசேஷத்துக்கு அஃயந்த்வ ஹிஸ்த்வாதிகளையும் ஈட்டின பக்டங்கள் சர்வபிராண ப்ரதிஹதங்களாம் ஃயம்ஹூதஜ்ஞானத்துக்கு ஜ்ஞானரூபநையாலே விசுத்வவாச்யத்வமுண்டானாலும் தானெரு ஜ்ஞானத்துக்கு அஃய்யமல்லாமை யாலே அவிசுத்வவாச்யத்வமுமுண்டு இப்படி ஜ்ஞானாதிகள இல்லா தமை அஃவ்யமான ஃயத்வ ஸ்பர்ச ரூப ரஸாதிவ்ரத்ததுக்கும் சயோகாதிமத்தை யாலே ஃவ்யமான ஃயம்ஹூதஜ்ஞானத்துக்கும் ஃபாதுவாயிருக்க இவையும் அவஹோ ஃவ்யங்களுக்கு விசேபணங்ளாயக்கொண்டு நிரூபிதங்க ளாய விடுகையாலும் ஃயயோகவிசேபமடியாக வந்த விவ்ரஹாவிசேபத்தா லும் விவிதாசெதனங்கள் என்று விசேபித்தது ஂடுதத்து

[தரிவித அசேதன நிரூபணமும ஃபாதுவான லக்ஷணங்களும்]

விவிதாசினு ஃவ்யங்களாவன :—விபுணமும் காலமும ஃதுஃசத்வ மும. வ்யக்தாச்யக்த காலங்களே விவிதாசனங்களென்னும்வாகள ஈத்வர நிரூபணத்திலே ஃதுஃசத்வத்தை ஃயாச்யப்ராப்யவிசேபணமாககி நிரூபித்தாா கள விபுணாதிசுளுக்குப ஃபாதுவாய ஜிவத்வராசளுக்கு இல்லா தவைஅஜ்ஞாதிகளென்று முனபே சௌனனேம இவற்றில விபுண காலங்களுக்கு சாஃதாரணமான அகாரம் அமித்ரஸத்வராஹித்யம். விபுணஃதுஃ சத்வங்களுக்குப ஃபாதுவான அகாரம் சத்வபுணாச்யத்வம். கால ஃதுஃ சத்வங்களுக்கு அநுவுத்வமான அகாரம் ரஜஸ்தமோபுணராஹித்யம். இப்படி கால ததுக்கும் அத்மாதிசுங்கும ஃபாதுவான புணத்ரய ராஹித்யாதிசுங்கும் கண்டுக்கொளவது அத்மாதிசுங்கும காலத்ததுசும வ்ரஹ்ணாதி விபாபமும சாரிதாதி விபஃபுமும் வஸந்தஹேமந்தாதிவிபஃபம் ஃபாலே ஃபுபாதிசுங்கம்.

[தரிதண நிரூபணம்]

விபுணமாவது சத்வ ரஜஸ்தமஸ்தமங்கள எனகிற புணத்ரய ததுக்கு அஃய்யமான ஃவ்யம். இது தன புணங்களேக் கொண்டு வஃதாசுங்கு ஜ்ஞானஸ்கோதிசுமூலத்தாலே பஃபாயத்வ ஸ்வரூபதி்ரோதானாதிசுங்குப பண்ணும் ஸ்வரூபாதிசுங்கு ப்ரகாசரஹிதமான நிவ்ரிசேபவஸ்து திரோஹிதம் எனபாாசு ஸ்வரூபநாசாதிசுங்குவரும் இசுபுணங்கு ஃவ்யங்கள்

என்றும் சாம்யாவஸ்யங்களான இவற்றினுடைய சமுடாயமே சூலவக்தி என்றும் சொல்லுகிற சாங்க்யாக்கும

1 'புருதே குணம்மூடா'

(பாகருதே: குணஸமமூடா)

2 'சத்வ ரஜஸ்தம் இதி குணா. ப்ருதிம்மவா'

(ஸதவம் ரஜஸ்தம் இதி குண: பாகருதி ஸமபவா)

இத்யாதி ப்ரமாணவிரோதமுண்டாம த்மம்மிகளுக்கு எவ்வுதே: மெதாதி களைச்சொல்லும் ப்ரபுஷ் ப்ரத்யக்ஷாதி விரூத் । சத்வ ரஜஸ்தம்மத்யக்ஷங்கள ள்வுங்களிலும் ப்ருத்யங்களாகிலும் இங்கு குணவிசேஷரங்கள இஸ் சத்வாதி குணங்களை இலலை எனபார்க்கும், இவை அனுமான வேத்யங்க எனபார்க்கும் அகம்மவாதிக்களைச் சொல்லுவது ப்ரஹ்மப்ரதிவிஸ்வயுக்தை யான மாயையிலே ஸந்திதானந்தங்கள் எனகிற ப்ரஹ்மாகாச்ய ஸ்஫ுரணமே சத்வரஜஸ்தம்ஸம்ஸுகள் எனகிற வாதிகளுக்கு ப்ரமாணாபாவமும் ப்ராய விசேஷமும் ஸ்வஸித்தான்தவிரோதமுண்டு தம்ஸஸை க்ருணமென்றும், ரஜஸஸை ரக்தமென்றும், சத்வத்தை ஷ்வெதமென்றும் சொல்லுகிற இத்யாதி வாக்யங்கள் உபசாரவ்யாபாரே நடக்கின்றன அகம்மவாத லோஹித க்ருணாஷ்டங்களே ஞான்தொயானுசாரததாலே தைவோந்நரூபவிகாஷ்ஸையிலே முக்யமாக வதிப்பிக்கலாம் சத்வ ரஜஸ்தம்ஸம்ஸுகளுக்கு அவாயிவாக்மாவமும் ஸன்னிவெசவிசேஷங்களும் சொல்லும் வாக்யங்களை உத்பூதசத்வாதி குணவிசேஷமான த்ரிகுணத்வ ப்ரதேசவிசேஷத்திலே த்-பரங்களாகக்கலாம்

[ஸததவ நிருபணம்]

இவற்றில சத்வமாவது லாபவக்ரகாச முக்யவிசேஷங்களுக்கு காரணமாயிருப்பதொரு குணவிசேஷ இது முக்ய சங்கததாலும் ஞானசங்கத

1 கீதை 3 - 21 பிரகிருதியினுடைய குணங்களினால் மோஹத்தை அடைந்தவர்களாய

2 கீதை 14 - 5 ஸதவம் ரஜஸ தம்ஸ எனகிற குணங்கள் பிரகிருதியில் உண்டானவைகள்

தாலும் ஶ்வேஜ்ஜரை வந்திககும் ஂனறது ஂநுசின ஸுஒ ஶ்நானஸஶ்ஶிஷ்யம். ிஸஸர்வம் ஸிலாககு

1 ‘ जायमानं हि पुरुष य पश्येत् मधुसूदन ’

(ஶ்ராமமானம் ஹி புருஷம் யம் பசயேத மதுஸூதந:)

ஶ்யாடிகளிறபடியே ஓரு புஷ்ய விபாகஶ்ரீயிலே ஂத்யந்தோஶ்மூதமாயக கொண்டு ஡கவதநு஡வஸுஒ.டி ஸஶ்ஶததாலே ஡ோஶ்ஶோபயுக்தமாம ிதறகு வுத்ர ஂஷ்டாகர்ண ஶ்ரவந்ஶு துலாஶ்ராம் விதூர ஶ்ம்ஸ்யாஶ்ர ஶாயரீ ஡ோபிகா கோஸல ஡ீஷா க்ஸ ஜஹ் ப்ஶ்ருதிகளும் ஂடாஶ்ரணம் ।

[ரஜோ குணம்]

ரஜஸஸாவது ஂலநோபஶ்ம்ஶ்ஶேதுவாய ராகவிஷோடி ஜநகமாயக கொண்டு கர்ம் வ்ஷ்ருடைய ப்ருத்தி விஷோங்களுக்கு காரணமான குண விஷோ. ிது காம்ய ஡ிஷ்டகர்ம்விஷோ ஸஶ்ஶததால வந்திககும். ிது தானே ஂதிப்ருத்ரு ஸர்வததுககு குணீ஡விதஸ் ஡ின்று ஡ிவ்ருத்தி ஶ்ம்ஸங்க ஂல ஶீஶ்ரப்ருத்தியாலே ஡ிஸ்தார ஶ்ஶுவுமாம.

[த஡ோ ஡ிருபணம்]

த஡ஸஸாவது ஡ோரவாஶ்ரண விஷோடி ஶ்ஶுவான குணவிஷோ. ிது ப்ர஡ாஶ்லஸ ஡ித்ராடிகளை ஂபாடிததுககொண்டு தத்ஸஶ்ஶததாலே வந்திககும். ிதின கார்யங்களில ஂநுசின விபயானுபலஶ்ஶியும் ஂவ ஸ்ரபாஸநித்ரையும் வந்திகங்களாகாது ிககுண வி஡ாகத்தை

2 ‘ तत्र सत्त्व निर्मलत्वात् प्रकाशकमनामय ’

(ததர ஸததவம் ஡ிராமலதவாத பரகாஸகமநாமயம்)

- 1 பார - ஸாநதி - 358 - 73 மதுவைக கொன்றவனாகிய பகவான ஂதபத்தியடையிற ஂலானை கட்டாஶ்ஶிப்பனே (ஂவன ஸாதவிகன) ஂன்று ஂறியப்பட வேண்டியவன
- 2 கீதை 14 6 ஂவைகளுக்குள ஸதவகுணம், ஡ிராமலமானதா கையால பிரகாஸத்தை ஂண்டுபண்ணக்கூடியது, ரோகமிலலா தது, ஂதறகு காரணம் ஂன்றபடி.

இயாதிகளிலும், गुणकार्य विभागத்தை சதததாஹயாதிகளிலும்
கண்டு,

1 ‘ सत्त्वोपादेयतान्तिमे ’

(ஸததவோபாதேயதாந்திமே)

எனகிறபடியே सारिकांशं उपादेयமென்று அறிநது கொளவது.
இவவிபா஑்

2 ‘ अवरावरं तमतमत्तु ’ எனகிற பாட்டிலும் संगृहीतம்

[த்ரிகுணத்தின் காயம்]

இவை மூன்றிலும் ஒரு த்வ்யத்தில் ரூப ரசாதி குணங்கள்
போலவும், ஒரு शरीरத்தில் वात,पित्त कफங்கள் போலவும், प्रदेश
ஸேததாலும் கால ஸேததாலும் साम्यवैषम्यங்களை அடைநது, वैषम्य
ததாலே अन्योन्यमभिभविதது, சில उद्भूतங்களாய சில सहकारि
களாயப போரா நிற்கும் सर्व रजस्तपःஸஸுக்களால் வரும் गति
களை मन्वादிகள் उत्तम मध्यम अधम विभागததாலே ஒனபது வகை
யாககி ब्रह्मादிகள் उत्तम सात्विक गति என்று சொல்லச செயதே,
ब्रह्मादிகளுக்குப பதினலு கூறு सर्वं, ஒரு கூறு रजःஸஸு, ஒரு
கூறு तमःஸஸு என்று தொடங்கி, सर्वजन्तुकளுக்கும गुणत्रय
तारतम्यं சொல்லுகையாலே,

3 ‘ ब्रह्माद्याः सकला देवाः ’

(பரஹ்மாதயா: ஸகலா தேவா:)

1 கீதா-ஸங்கிரஹம் — 22 கடைசி அத்தியாயத்தில் ஸதவ
குணத்தை உடையவைகளே அங்கீகரிக்கத தககவை (எனபது
சொல்லப்படுகிறது)

2 திருவாய 1 - 1 - 5

3 விஷ்ணுபுராணம் — 5-30-17 பிரமமா முதலிய எல்லா
தேவதைகளும் (மனுஷ்யாகளும், பசுக்களும் பகவானுடைய
பிரகிருதியாகிற பெரிய சுழலில் இருக்கிற அஜ்ஞான மாகிற இருட்டி-
னூல மறைக்கப்பட்டிருக்கிறவர்கள்)

1 'न तदस्ति पृथिव्या वा'

(நதஸ்தி பருதிவயாம் வா)

இत्याதிகளிற்படியே ஷேஷ்ரெல்லாரும் இககுணவ்யததாலே வஹா.
இப்படி

2 'तमः शूदे रज. क्षत्रे ब्राह्मणे सत्त्वमुत्तमम्'

(தம: சூதே ரஜ: க்ஷத்ரே பராஹ்மணே ஸதத்வ முததமம்)

இत्याதிகளும் ஶரீரோபாநத்வ தாரதம்யததைச சொல்லுகின்றன

[ஸாதவிகாதி புராண விபாகம்]

सात्त्विकादि कल्पभेदங்களுக்கீடான புராண ஸேதங்களைச் சொல்லி,

3 'सात्त्विकेषु तु कल्पेषु माहात्म्यमधिकं हरे ।

तेष्वेव योगमसिद्धा गमिष्यन्ति परा गतिम् ॥

(ஸாதவிகேஷு து கல்பேஷு மாஹாதமய மதிசம் ஹரே: ।

தேஷவேவ யோகஸம்ஸிததா கமிஷ்யந்தி பராம் கதிம் ॥)

எனகையாலே

'सत्त्वात्सञ्जायते ज्ञान'

(ஸதத்வாதஸஞ்ஜாயதே ஜ்ஞாநம்)

1. கீதை 18-40 இந்த லோகத்திலாவது (ஆகாசத்தில் தேவதைகளுக்குள்ளாவது) (குணதரயங்களினால் விடப்பட்ட) அப்படிப்பட்டது இல்லை.

2. பாரதம் ஆசவ—40 11 சூத்திரனிடத்தில் தமோகுணமும் க்ஷத்திரியனிடத்தில் சஜோகுணமும் பிராமமணனிடத்தில் ஸதவமும் உததமமாய இருக்கின்றன

3. மாதஸ்யபுராணம்—29-16 ஸாதவிக கல்பங்களில் விஷ்ணு விற்கு மஹிமை அதிகமாக (சொல்லப்படுகிறது) அந்தக் கல்பங்களிலே(யே) சொல்லப்பட்ட யோகத்தில் சித்தியை அடைந்தவர்கள் உததமமான கதியை அடையப்போகிறார்கள்

4 கீதை—3-21 ஸதவகுணத்தினால் நல்லறிவு உண்டாகிறது

இत्याதிகளிற்றபடியே சாஸ்விக புராணங்களினுடைய பாவஸ்யமும் ராஜச
தாமச சங்கீர்ண புராணங்களினுடைய தீர்வஸ்யமும் சொல்லப்பட்டது.
ஸாধারণமான ஸில்பஸாஸ்தத்திலுமுளபட,

1 “ஸ்யாந்நாகர த்ரா[விட]வ் வசர் ச க்ரமேந வை சஸ்வரஜஸ்தமாஸி ||
மஹீஸுரோவீர்பதி வைஸ்யகாஸ்தே
ஹரிவிதாதா ஹர ஆதி தேவ: ||”

(ஸயாநநாகர தரா(விட)வள வேஸரம ச
கரமேண வை ஸதவரஜஸ்தமாம்ஸி ||

மஹீஸுரோவீர்பதி வைஸ்யகாஸ்தே
ஹரிவிதாதா ஹர ஆதி தேவ: ||)

என்று குணோத்ஸர்பகர் க்ரமம் சொல்லுகையாலே சாஸ்விக புராணோக ப்ரக
தூத்கர் சுஸ்திரர் || இவ்விபா஑மெல்லாம காலஸ்வபாவநியதி யதஃஜாதி
ஸாத்ரததாலே எனனும் பஃஷங்கள உபநிபததிலே பூர்வபஃஷங்களாகச
சொல்லப்பட்டன.

[தரிகுணத்தின் ஸததவிகாரிதவம்]

2 “நியா சதத விக்ரியா ”

(நிதயா ஸதத விகரியா)

இதயாதிகளாலே ஃஷண ஃஷரண ஸ்வபாவமான த்ரிகுண த்ரவ்யததுககு
ப்ரஃய காலத்திலும் ஸுத்ரி காலத்தில் ப்ரதேஸாந்தரத்திலும் குணங்களினு
டைய ஃஃஃவாவிபவாதி ஸேதமற்று இவை ஸமங்களாய நிறகையாலே

1 நாகரம, த ராவளம வேஸரம எனகிற பெயருடைய விமானங
கள கரமமாக ஸதவம் ரஜஸ்தமஸ எனகிற குணங்களை யுடையவைக
ளாக ஆகும் அவைகள் பராஹமணன் ஃஷததரியன் வைஸ்யன் எனகிற
ஜாதியை யுடையவைகள், விஷ்ணு, பரஹமாருததிரன் இவர்கள் இவை
களுக்கு முதல தேவதைகள்

2 பரமஸமஹிதை-2 நித்தியமானது, எப்பொழுதும் விகாரத்தை
அடையும் தன்மை உடையது.

நிஸ்தர்ங்ஸமுத்தில போலவும் தர்ங்திகதேஸாவஸ்யில ஢ா஢ான்தரத்தில போலவும் ஸதஷ விகார ஸந்தானம் நடககும் இபபடி ஸம விபய விகார விசிஷ்டவேததாலே ஸமஸ்தி வ்யப்யாதி விபா஢ம் ஸாலலுகிறது மேல ஸத்ரோத்ரங்களுக்கு பூர்வபூர்வங்கள் ஸமஸ்திகளாய நிறகும்

[தமஸஸினுடைய லயத்தின ப்ரகாரம்]

அவ்யக்தம் அக்ஷரத்திலே லயிக கும் ஂனறும், அக்ஷர் தமஸஸிலே லயிககும் ஂனறும், தமஸஸ= ஂகீ஢விககும் ஂனறும் ஂதி ஸாலலு கையாலே அவ்யக்ததுககுமுனனே இரண்டு அவஸ்யை கௌள வேணும். இங்கு அக்ஷரஸ்தத்திலே ஂத்ரஜ ஸமஸ்தி விவக்ஷை கௌள டாலும் அவ்யக்தம் ஂத்ரஜ விகாரமல்லாமையாலும் ஂத்ரஜன் தம் பரிணாமல்லாமையாலும் ஂத்ரஜஸஸ்யாசித்வஸ்யாவிஸேஷ அ஢ீகார்ய லய ஸாலலுகிற ப்ரகரணத்திலே தமஸஸ= ககு ஂகீ஢ாவததைஸ ஸாலலு கையாலே தமௌவஸ்யை கழிந்தது மேல வருவாதோா அவஸ்யான்தரமிலலை ப்ரபஞ்ஜஸ்யஸ்யர்மா க வி஢க்தமான அஸம் ஢ஹா தமஸஸோடே அவி஢க்தமா மள வேயுளளது.

1 “ ப்ரஹ்மி யி ஢யாஸ்யாத்தா வ்யக்தாவ்யக்தஸவ்ருபினி ।

புருஷஸ்யப்யு஢ாவேதௌ லீயேதே பர஢ாத஢நி ॥

அவ்யக்தம் புருஷே ப்ரஹ்மந் நி஢ிக்ரயே ஸப்ரலீயதே ।

தஸ்யவ்யக்தஸுத்பன்னம் த்ரிஷுணம் த்ரிஜஸத்த஢ ॥ ”

பரகருதியாமயாகயாதா வயக்தாவயக்தஸவ்ருபினி ।

புருஷஸ்யப்யுபாவேதௌ லீயேதே பர஢ாத஢நி ॥

அவயக்ததம் புருவேபரஹ்மந் நிஷகரியேஸ஢ப்ரலீயதே ।

தஸமாதவயக்தமுதபநநதரிசுணம் தவிஜஸததம் ॥

1. விஷ்ணுபுராணம்—6 4-39, ஂனனூல ஂந்த வயக்தமாயும் அவயக்தமாயுமுள ஸவ்ருபததையுடைய பிரகிருதி ஸாலலப் பட்டதோ (அதுவும் ஜீவாதமாவும் இந்த இரண்டு஢) பர஢ாதமாவிடத் தில லயததை அடைகின்றன மூலப்பிரகிருதி, ஂ'பிராம஢ணரே' கரியை ஂன்றுமில்லாத புருஷனிடத்தில் லயததை அடைகிறது ஂ' பிராம஢ண சிரேஷ்டனே' அந்தப் பர஢ாதமாவின இடத்திலிருந்து மூன்று குணங்கடையும் உடைய பிரகிருதி உணடானது.

இத்யாதிகளிலே ப்ருதி பூரூர்களுக்கு உபப்தி லயங்ககாச சொல்லு கையாலே இவை, மஹாடிகள ப்ருதி பரிணாமங்கள் ஆனாபபோலே, இஃவரனுடைய ஸ்ரூப விகாரங்கள் என்று ப்ருமிதது இஃவராத்ருதி பூரூ ரங்கள் என்று சொல்லுமவாங்களுக்கு,

1 ‘ப்ருதி பூரூபு ஃவ வித்யநாதி உபாவபி’

(பரகருதிம பூரூபு ஃவ வித்யநாதீ உபாவபி)

இத்யாடிகளும் இஃவரனுடைய நியநிர்விகார நிரவ்யத்வ பூதிகளும் ப்ருதி பூரூபுஃவரங்கள் ஸ்ம்மாந் ப்ருதிததினுடைய நியநியபூதிகள எனகிற ஃவந் மூம் விரோதிகும. பூகூகங்களுக்கு ஸ்ரூபுத்பதி கௌளில ப்ரு தாப்யாபம் கூத விபூநாடாடிகளும் வரூம் ஆகையால் கார்யங்களான ஸர்வ தவ்யங்களுக்கு தத்தபூரூபிவ்ய பிதபிபிபிபி பரமாட்மாவின பகக லிலே விபூபணபாரகாவஸ்தாந்ரபதிபூபணஸூயாடிகளே யுள்ளது இவவர்த்ததை,

2 “ மநூப்யாஹ வேதார்த்த ஸ்மூத்வா ய் முநிஸத்ம || ”

(மநூபயாஹ வேதார்த்தம் ஸமருதவா யம் முனிஸததம்)

என்று பரிபூர்த்தான மஹி

3 “ ஂஸிதிதம் தமோபூதம் ”

(ஆஸீதிதம் தமோபூதம்)

என்று தௌடங்கி

1. கீதை—13-9 மூலபபிரகிருதியையும் ஜீவாதமாவையும் இவை இரணடையும் நியமமானதென்று அறி.

2 விஷ்ணுபூரணம் 6 - 5 - 63 மனுவும் எந்த வேதத்தின அாததங்ககா நினைததுக கௌண்டு ஃவானனாரோ

3, 4 மனூஸமிருதி — 5, 8 இநதபபிரபஞ்சம் தமஸஸாக இருந தது, அநதபபகவான ஸங்கலபிததுத தனனுடைய ஃரீரததில இருநது அனேக விதங்களான ஜனங்ககா ஸருஷ்டிககவேணும் எனகிற ஆஃ உடையவராய

“सोऽभिधाय गरीरात् सां सिद्ध्युः विविधाः प्रजाः”

(ஸோபிதயாய ஸாரீராத ஸவாம ஸிஸருக்ஷு. விவிதா

பரஜா:)

என்று உபநிஷததான். தமஸஸுக்கு அவ்வருகே என்றும், தமஸஸை மெடிக்கும் என்றும் ஸூதிகள் சொல்லுகையாலும்,

1 “तमसः परमो धाता”

(தமஸ: பரமோ தாதா)

2 “एकं पादं नोद्वगतिं स्वलीलायै समुद्ररन् ॥”

(ஏகம் பாதம் நோததரதி ஸலீலாததம் ஸமுததரன்)

3 “अपेत्याहमिमां हित्वा संश्रयिष्ये निरामयम् ॥”

(அபேத்யாஹமிமாம் ஹிதவா ஸமஸரயிஷ்யே நிராமயம்)

இत्यादि स्मृतிகளாலும் இததமஸஸுக்கு परिच्छिन्नत्वं सिद्धிகளையால் இதுக்கு व्यापित्वानन्तत्वं வசனம் स्वकार्यं व्याप्ति நியத்வாஸானந்த்யமோகான ந்யாதி பரம். இதுக்கு सांख्यन् சொல்லும் सर्व व्यापित्वானुमानं ஸூதாதிவாசிதம் இது லூகிக தமஸஸனறென்னுமிடம் தமோஜ்யோதிஸ்சு கசள இரண்டும் உத்யாத காலத்திலே வரிககிறதென்கையாலே சித்தம். இந்த தமஸஸைப்பற்ற மாயாசாஹ் விசித்ர சூர்யுபகரணதையாலே உபபநம் ॥ இது மித்யாஸ்வாசி எனபாக்ககு,

1 ராமா—யுத்த 114-5 தமஸஸுக்கு மேலபட்ட இடத்தில இருப்பவன் எல்லாவற்றையும் சிருஷ்டிப்பவன்.

2. அநதப்பகவான் எல்லாவற்றையும் உயரத் தூக்கும்போது விஜாயாட்டிற்காக ஒரு நாலில் ஒரு பங்கை தூக்குவது இலலை.

3. பாரதம்-சாந்தி 312-38 நாள் இந்தப் பிரகிருதியை விட்டு விட்டு விலகிப்போய உபத்திரவம் இல்லாத ஸதானத்தை அடையப் போகிறேன்.

1 “ देव मायेव निर्मिता ”

(தேவ மாயேவ நிர்மிதா)

2 “ तेन माया सहस्रं तत् ”

(தேந மாயா ஸஹஸரம் தத)

इत्यादि प्रयोगाद्वक्ता विरोधिककुलम्, प्रयोगान्तराद्वक्ता मिथ्यार्थे प्रकाश
 णाङ्गिणो मायाशब्दस्तु ककु मुरव्यत्वं, मिथ्यार्थे तत्तिल प्रयोगमौपचारिकम् ॥
 இப்படி நீதி ஸாஸ்த்ரோக சாமாதி சஸோபாயங்குளில் மஹேந்த்ரஜால விபாகமும
 அந்யதா பரிணாம ஸக்தியாலும அந்யதா ப்ரகாஸன ஸக்தியாலும கண்டு
 குளாவது.

3 “ प्रकृतिः कारणं माया तमस्सदसदक्षरम्

अव्या कृतमसद्वयोम योनिः शक्तिरजा त्रयी ॥

अलिङ्ग गुण सामान्यं प्रधानं मूलकारणम् ।

विद्या विद्यांगभावश्च ग्रन्थिः पाशश्च जालकः ॥

सलिलं प्रतिभा बुद्धिः कालोव्यक्तं कला निशा ।

मृत्युब्रह्म समुद्रश्च वाक्प्रज्ञा नियतिलयः ॥”

எனருபபோலவும, மற்றும் இதுக்குச் சொல்லும் ரஜ: ப்ரஹ்மி
 களான போகளுக்கெல்லாம் யதா சம்பவ் யோக ரூபி ஸௌ லக்ஷணாவுதி
 களாலே அந்நிவ நிர்வஹமுண்டு

[அக்ஷர நிர்நுபணம்]

अव्यक्त तमो मध्य पठितमान अक्षरशब्दतते जीव विषयमाक
 णाङ्गित त्त्रन्थङ्गकङ्गुकु तद्वत्थ त्रिगुणद्रव्य विशिष्टचेतन समष्टि विशेषत

1 ராமா—பால 1-26 தேவதைகளுடைய மாயையையப்போல
 சிருஷ்டி ககப்பட்டவன்.

2. விஷ்ணுபுராணம்—1-19-20 அநதச சககரத்தினுல அநத
 அனேகம் விதங்களான மரையகள (நாசம் செய்யப்பட்டன.)

3 நிகண்டு.

இதயாதி வவநங்கள அந்யபரங்களாமததனை.

இஸ்மஹான் க்ஷேத்ராக்கு மனஸ்சு அந்யவஸாய ஹேதுவாம் போது சஹ
காரியா னவளவாலே

1 "மஹன்வீ வுஹிலக்ஷண: "

(மஹாநவை புத்திலக்ஷண:)

என்று சொல்லப்பட்டது. இது தனக்கே ஜாத்வாதிகளைச்
சொல்லும் சாந்த்யாகும அம்மதவாததிலே ப்ரமணமிலையாம்

2 "சாதிவகோ ராஜஸசுத்வ தாமஸஸுத்வ தரிதா மஹாந"

(ஸாதவிகோ ராஜஸஸுத்வ தாமஸஸுத்வ தரிதா மஹாந)

எனகையாலே இது குணவீசயததாலே மூன்று படியாயிருக்கும்.
சிலா சாதிவகஹான் அந்யவஸாயக்ஷணமாய வுஹி என்று போ பெற்றி
ருக்கும் என்றும், இதுக்கு ஜநேந்திரியங்கள் ஐந்தும்துணை என்றும்,
ராஜஸ மஹான் க்ஷேத்ர லக்ஷணமாய ப்ரணென்று போ பெற்றிருக்குமென
றும், இதுக்கு கர்மேந்திரியங்கள் ஐந்தும் துணை என்றும், மனஸ்சு
இரண்டுக்கும் துணை யென்றும், தாமஸ மஹான் வுஹிலவாதி லக்ஷணமாய
காலமென்று போ பெற்றிருக்கும் என்றும் சொல்லுகிற பிரிவு
களுக்கு ப்ரதிவாக்யம் ப்ரமணவிரோதங் கண்டுகொள்வது இவை சந்த்ரா
மாநங்களாகில வக்யாந்தர விரோதமிலகை இம்மஹான் முதலான
சமஸ்தி தத்வங்களெல்லாம் பின்பு அஷ்டாந்த்வதி வ்யஸ்தி சூத்திரிலே க்ஷேத்ரா
க்கு ப்ரதிஸிரீர் விமக்நங்களாம்.

[அஹங்கார நிருபணம்]

இம்மஹானில நின்றும் பிறந்த விகாரவிசேஷ அஹங்காரம் || இது
அநாத்மாவான தேஹத்தில் அஹ் மானகரணததுக்கு சஹகாரியாகையாலே

1. விஷ்ணு புரா—6-4-28 மஹததானது புத்தியை லக்ஷண
மாக உடையது.

2. விஷ்ணுபுராணம்—1-2-34மஹததானது ஸாதவிகம் என்றும்,
ராஜஸம் என்றும், தாமஸம் என்றும் மூன்று வகையானது.

அஹ்ங்காரமென்றும் சொல்லப்படுகிறது. அஹ்ங்காரதவமே அஹ்மர்த்தம் என்று சாங்க்யரும் மாயாவாதிருளும் சொன்னது ஆத்மாநாத்ம விவெக்யத்யாதி விரூ஢ம் ॥ அஹ்ங்காரம் த்யாஜ்யமென்னும்து தேஹ்ம்மபிரமாதிருளையும் ஁கூ஢ ஜநா வமான் ஹேநுவான் கர்வததையும் விடச சொன்னபடி ஁த்ரவந்த்ரூத்மான அஹ்ங்காரதவததையாதல் ஆத்மாவான் அஹ்மர்த்தததையாதல் விடச சொன்னபடியன்று ஁ஸ்த்யஜங்களையும் ஁பா஁யங்களையும் விடச சொல்லுகை ஁த்திதமன்றிறே. இவ்வஹ்ங்காரதவமும் தனககூக காரண மான் மஹான் ஁பாலே குணவீசம்யததாலே த்ரிவிதமாய ஁டையே வீகாரிக், தீசன், ஁தாதி என்று ஁யரையுடையததாயிருககும் இவற றில சாத்விக்காஹ்ங்காரம் இந்஁ரியோபா஁னம், தாமசாஹ்ங்காரம் தன்மா஁ரோபா஁னம்.

1 “ரஜ த்ரவர்தகம் தத்ர”

(ரஜ த்ரவாததகம் தத்ர)

இத்யாதி வதனங்களாலே ராஜசாஹ்ங்காரம் இரண்ககூகம் த்ரவர்தகமாய்க் கௌண்க இந்஁ரிய தன்மா஁ரஸூதிகககூக நிமித்ககாரணம் ॥

[இந்஁ரிய நி஁ரூபணம்]

சாத்விக்காஹ்ங்காரததில் நின்றும் த்ரிநததவை இந்஁ரியங்க்ள, இவை அஹ்ங்கார த்ரவங்க்ள என்று கிற ஹேரண்ய கர்மபக்ஷம், அஹ்ங்காரததில் நின்றும் இவறறிறகூ ஁த்பத்தி சொல்லுகிற வாக்யங்ககூககூச சேராது இந்஁ரியங்க்ள ததினென்றில் கர்மேந்஁ரியபங்க்ளததை ராஜசா ஁கார கார்யமென்று சொன்ன சீவபக்ஷம் த்ர்திரமூதி சி஁தமன்று. ஁஁த்ய மாதததாலே கலிககூகம்போது அதித்ரஸங் வரும். கர்மேந்஁ரியங்ககூககூக த்ரிதிரீரஸூதிக்விநாசங்க்ளக கௌளளும் பக்ஷம் சூதிக காலததில் ஁கா த்ரேந்஁ரியங்க்ளும் அஹ்ங்காரததிலே த்ரிநததவென்கிற வாக்யங்க்ளோடே விரௌககூகம்.

1 ஁வனிடத்தில ராஜஸா஁஁ங்காரம் த்ரவருததிக்கூகம்படி செய கிறது

1 “மன: ஷ்ஞானிन्द्रியாணி ப்ருதிஸ்தானி”

(மந: ஷ்ஞடானீந்தரியாணி பரகருதிஸ்ததாநி)

इत्यादि वाक्य मुख्यपरम् ॥

[மனஸ்ததவம்]

ज्ञानेन्द्रियपंचकतत्त्वकुम् सहकारियाय संकल्प स्मृत्यादिकुम्
குத்தானே காரணமுமான இन्द्रியம் மனஸஸு॥ இது கர்மேन्द्रியங்கள வ்யா
परिकुम्போது ज्ञानचिकीर्षादिकளைப் பண்ணிககொண்டு உபகாரக
மாம் ஜானேन्द्रியங்களையும் கர்மேन्द्रியங்களையும் பிரியசு சொல்லி
मनस्सु उभयात्मकमेன்று सांख्या சொன்னவிடம் மந் ॥ வ்யாபாரமாத்
ததாலேயாதல கர்மேन्द्रிய வ்யாபாரததுக்கு பர்பரயா காரணமாகையாலே
யாதல இதுக்கு கர்மேन्द्रியத்வம் சொல்லில் ஶ்ரோதிகளுக்கும் கர்மேन्द्रியத்வம்
प्रसङ्गिकும மானஸங்களான கர்மங்கள் எனபதும் வுத்திவிசேபங்கள
யாதல அவற்றிற்குக் காரணங்களான மனோவ்யாபாரவிசேபங்கள
யாதலாமததனை இம்மனஸஸுதானே அப்யவசாயாபிமான சிந்தை
களெனகிற வுத்தி ஸேதங்களாலே சில இடங்களிலே வுத்தி என்றும்
अह्वारமென்றும், சித்தமென்றும் சொல்லப்படுகிறதென்று மாய்த
திலே சொன்னது महांदितस्வங்களே நிபேதத்த படியன்று புரூ
ணுக்கு வுத்திவுத்திவிசேபங்களபபண்ணும் ட்ரூயிலே இதற்கு நாமாந்தர
ங்களருண்டெனகையிலே தத்பரம் ॥ இததாலே கரணம் த்ரூயிவிதம்,
अन्तः कर्णं त्रिविधं, என்றபபோலே சாங்க்யாடிகள சொல்லுமது निर
स्तम्, இவஅப்யவசாய,டிகளும் காய்சங்கல்ப,டிகளும் புரூபனுடைய
धर्मभूतज्ञानवस्था; விசேபங்களாயிருக்க இவற்றை மனோவுத்திகள என்று
சொல்லுகிறபடி என்? எனனில், वद्धருடைய धर्मभूतज्ञानத்துக்கு
இவஅப்யவस्था,விசேபங்கள வருகைக்குக் காரணம் इन्द्रियावस्था,விசேபங்
களாகையாலே कार्यத்தையிட்டுக் காரணத்தை உபசரித்தபடி,

1. கீதை—15-7 தேஹத்தில் இருக்கிற மனதை ஆருவதாக உடைய இந்நிரியங்களை (இழுத்துக்கொண்டு போகிறான்)

1 'இन्द्रியாणि दशैकं'

(இந்தரியாணி தசைகமச)

இயாதிகளாலும் சாதிகாஹ்ஹார காரியத்யத்வம் இन्द्रிய லக்ஷணமாகையாலும்
மனஸ்சுக்ரும இन्द्रியத்வமுண்டாகையாலே ஂகவாக்யத்திலே மனஸ்சும
இन्द्रியங்களுமென்றது கோவலீவ்ந்யாயத்தாலே நிர்ஹம் இन्द्रியலிங்
மென்றது வ்யுத்பத்தி நிமித்தபாவரம் || இவ்விन्द्रியங்களெல்லாம
அஹ்ஹரிமாணங்களென்னுமிடம் 2 'அணயத்வ' எனகிற அதிகரணத்திலே
சமயிதம் || விகாரி த்வயங்களுக்கு உத்யாதிகளும் பூத்யாதிகளுங்
கூடும். ச்ரீகூத்ய சந்தான ச்ரீபிபிராயாதிகளுக்காக ச்ரீவிन्द्रியமென்றெரு
றையும், பூரூபகூத்யாதிகளுக்காக பூரூபேन्द्रியமென்றெருன்றையும், கர்ம
மூல ச்ரீபூராதி ப்ரவூத்யபூரூபஸ்த்யமாக ஜிவேन्द्रியமென்றெருன்றையுங்
கட்டி, இவை தேஹ்யாபாரங்களாய் நிற்கும் என்ற சௌதாக்க நபுங்
கேन्द्रியமென்றெருன்றையுங் கட்ட ப்ரஹ்ம் || அந்யதாசித்திபரிஹாரங்
ளும் பூத்யங்களாயிருக்கும். மனஸ்சே நியமென்றும் விபூவென்றும்
பரா சௌனன வய

3 'एकादशं मनश्चात्र देवा वैकारिकाः स्मृताः'

(ஏகாதஸம் மநஸ்சாத்ர தேவா வைகாரிகா: ஸமருதா:)

4 'मनष्षष्टाजीन्द्रियाणि प्रकृतिः स्थानि कर्पति ॥'

(மநஷ்ஷஸ்டாஜீந்ந்ரியாணி பரகருதிஸததாநி காஷ்தி)

இயாதிகளாலே வாதிதம் || மனஸை விபூவென்று கொள்ளும் ஸ்ரீ
காக்கு நிரஹ்யாவாகாஷ் ஶ்ரீத் பக்ஷந்யாயத்தாலே சர்வாதாக்களுக்கும் மனஸ்சு

1. கீதே 13-6 பததும் ஒன்றாமாய இருக்கிற அதாவது பதி
னென்றுகளான இந்திரியங்கள்

2. சாரீ-கூத 2-4-6 அணுககளாயும் இருக்கின்றன.

3. விஷ்ணுபூரணம் 1-2-47 இவைகளுக்குள் பதினென்ற
வது மனஸஸு ஸாதவிகாஹ்ஹாரத்திலிருந்து உண்டானவை இந்தி
ரியங்களாக எண்ணப்பட்டதுகள்

4 35—ம பககம் பாகக

ந்ர ப்ரிவெதகஙகளாகமாட்டாமையாலே அந்யபரஙகள ல்ய ப்ரகரணத் தில் அகாஷ் இந்ரியங்கனிலேயாகவும், இந்ரியங்கன த்மாந்ரிகனிலே யாகவும் ஓதுகிற வாக்யம் ச்ஸங்விசெபர் எனறு ப்ரவீபராதி ப்ரயாலெந் பணணின நிபுண ச்ஸங்ராய் || இஙஙனலலாதபோது சாதிகாஹார கார்ய ஃகளாகவும் கெவல விகாரங்களாகவும் இந்ரியங்கனை எண்ணுகிற சாஸ்த்ரிகளோடே விரெதமுண்டாம். ச்ரீகீதா மாயத்திலும் ச்வேதோபா தான த்வ்யங்களைப் பிரியக காட்டி இந்ரியங்களை ச்வேதாஸ்திர த்வ்யங்க ளெனறு அருசிசசெயதார,

[இந்நரியங்கனின பரதிக்ஷேதர பிரநதவம்]

இவவிந்ரியங்கன பதினெனறும் பூத்ய்வாதி த்ஸ்வங்கன போலே ப்ரத்யெக் அசரயாதங்களாய ச்வேதாக்ககு தனிததனியே விமக்தங் களாயிருக்கும்.

1 'तेषां त्वय्ययान् सूक्ष्मान् पणामयमितोजसाम् ।
सन्निवेश्यत्पमात्रासु सर्वभूतानि निर्ममे ॥'

(தேஷாம் தவயவாந ஸூக்ஷ்மாந ஷணாணுமபயமி
தெளஜஸாம்)

ஸநநிவேஸ்யாதமமாதராஸு ஸாவபூதானி நிர்மமே ||)

எனறதும் இந்ரியாந்ரோபலக்ஷணம் || மஹாதி பூதஸ்ஃஸ்பர்யந் த்ஸ்வங்களாலே அக்ஷயஸ்தாயியாயிருப்பதொரு ஸ்ஃஸசரிர் பிறககுமென்று சாஸ்த்ரா சொன்னதுவும்

2 'आहल्यैकोन विशत्या सूक्ष्मदेहः प्रजायते'

(ஆஹதயைகோந விம்சதயா ஸூக்ஷ்மதேஹ: பரஜாயதே)

1 மனுஸமருதி 1-16 அளவிலலாத தேஜஸஸை யுடைய ஆறுகளான அநத அவயங்வகளினுடைய ஸூக்ஷ்மங்களான அம்சங் களை ஜீவாதமாககளில் சோதது எல்லாப் பிராணிகளையும் ஸருஷ்டித்தார

2 ஒன்றுசோநது பததொனபது தத்துவங்களினுலே சூக்ஷ்ம மான தேஹம் உண்டாகிறது

என்று ஆனந்தானுமே சங்கீதத்துவும் அந்நபரவாக்யமூலமாகையாலே
அவிசம்பளியு ॥

[தநமர்தர நிருபணம்]

வாஹ்ந்ரீய விஷயங்களான ஶ்வாதிபுண விசேஷங்களுக்கு அந்ய
ங்களான த்ருவங்கள் மூலங்கள். இவை சூக்ஷ்மங்களென்றும், स्थूलங்
களென்றும் இரண்டு வகை. सूक्ष्मங்களை அவிசேஷங்களென்றும்
तन्मात्रங்களென்றும், स्थूलங்களை விசேஷங்களென்றும், मूलங்களென்
றும் விசேஷிததுச் சொல்லும். इन्द्रस शक्तिக்குப்போலே
गुण वैषम्यத்தாலே இந்த सूक्ष्म स्थूलविभाग तन्मात्रங்களில் गुण
ங்களுக்கு मृदु पुरुषादि विभागமற்று, असद्रूपलंभये गत्यैयம்மற்றிருக்
கும். उपलंबयोग्यगुण विभागத்தாலே स्थूलங்களில் शान्त चोर मूढ
विभागமுண்டாகிறது. शब्दादि गुणங்கள் தன்னையே तन्मात्र
களென்பார்க்கு सर्ववादिगुणங்களை मूलप्रकृति எனப்பாடுகுபோலே
उपादानत्वादि प्रकरण विरोधமும் வரும். अहङ्कारமும் तन्मात्रக்கள
தும் महानुடைய विशेषங்களென்றும் சொல்லுகிற हैरण्यगर्भपक्ष
மும் भ्रूति विरुद्ध ॥ तन्मात्रகள் भूतादियிலே लयिक्कुமென்கிற वाक्य मात्र
தைக்கொண்டு तन्मात्रகள் ஐந்தும் तामसाह्वारத்தில் பிறக்கு
மென்றும், இவை, ஐந்து तन्मात्रங்களில் நின்றமைவே आकाशादि
भूतங்கள் ஐந்தும் पूर्वापर भावेन பிறக்குமென்றும் சிலா நிர்வஹிப்
பார்கள். இது प्रकृतிகள் எட்டு, केवल विकृतிகள் பதினுறு என்று
எண்ணுகிற अथर्वण भूतिकளுக்குச் சேரும். आकाशத்தில் நின்றும்
वायु பிறக்குமென்றபடிபோலே சொல்லுகிற மற்றுள்ள பல भूतिकளி
னுடைய स्वारस्यத்துக்கு अनुगुणமன்று. तामसाह्वारத்தினுடைய
उत्तरोत्तर तन्मात्र जननத்தில் पूर्व पूर्व भूत सहकारि क्रमादि कल्पनैकिए
गति. வேறே சிலா पूर्व पूर्व भूतங்கள் उत्तरोत्तर भूतங்களுக்கு उपा
दानமென்றும் சொல்லுகிற பல भूति सभूतिकளைப்பாதது तन्मात्र रूप
ங்களான सूक्ष्म भूतங்களில் நின்றும் उत्तरोत्तर तन्मात्रங்களும் आका
श, दिकளான छोरोरात्र भूतங்களும் பிறக்கும். गन्धतन्मात्र வேறொரு
तन्मात्रத்துக்குக் காரணமன்றிகே पृथिवियाकिर भूतमोमान्हायम्
उपादिक்கு மென்பார்கள். இப்பక్షத்தில் आकाशத்தில் நின்றும்

வாயு பிறகு மெனருப்போலே சொல்லுகிற விடங்களில் உபாதின விசயங்களான அகாசாதி ஶ்வுங்கள் தன்மாந் விசேப பரங்களாம். உபாதின விசயங்களான அவை தானே உத்தரோத்தர தன்மாந்களையும் அகாசாதிக்களான பூவ் பூவ் பூதங்களையும் விவக்ஷிக்கின்றன வென்னுதல், இங்கு பூதஸூழியைச் சொல்லி தன்மாந் சூழிக்கு அநுக்தி எனனுதலாம். அப்போது பூழியில நின்றும் அபாதிக்களென்றது தொடங்கிச் சொல்லுமது விரூபமாம்.

சில புராணாதிக்களில் ப்ரதிதிவாஸ்யததைக் கொண்டு பூதாதி யில் நின்றும் ஶ்வுதன்மாந் பிறக்கும் இதில் நின்றும் அகாசம், அகாசத்தில நின்றும் ஶ்வுத் தன்மாந் இதில் நின்றும் வாயுவென்றும், மேலும் இக்ரமத்திலே சிலா சொல்லுவாக்கள் இப்படித்ததிலும் அகாசத்தில நின்றும் வாயு என்றபுபோலே சொல்லுகிற விடங்கள் எல்லாம் தன்மாந் தாரமாகக்கொள்ளுதல், காரண விசய வாய்விதி ஶ்வுங்கள் ஶ்வு வாய்விதி பரங்களாகவும் கார்ய விசயவாய்விதி ஶ்வுங்கள் க்ரமபாவிசூக்ஷ்ம ஶ்வுவாய்விதி விசயங்களாகவும் கொள்ளுதலாம். ப்ரகூதிகள் எட்டு என்கிற இடத்திலே பூவ் பூவ் பூதங்களையும் மடக்கி விவூதிகள் பதினொன்றை பதினாறு என்கிற இடத்திலே இந்நிவ்வுக்களுடனே ஶ்வுதி விசயங்களையும் கூட்டவேண்டுமபடி நிறுகும். ஶ்வுதியில் உதாஹரண விசேப வர்வ்யததைக்கொண்டு சிலப் பூவ் பூவ் பூதங்கள் உத்தரோத்தர பூதங்களுக்கு நிமித்த காரணங்கள். தந் தாம் தன்மாந்களை, இவற்றிற்கும் உத்தரோத்தர தன்மாந்களுக்கும் உபாதின காரணமென்பாக்கள். அப்போதும் உபாதின ப்ரகரணமும் பூதங்களினுடைய பஹு பவன ஶ்வுதியும்

1 ' அந்யவஸ்தே ச சலிலே '

(அகநயவஸ்தே ச ஸலிலே)

1 'वायवस्थे च तेजसि'

(வாயவஸ்தே ச தேஜஸி)

இत्याதிகளும் ஸ்வரங்களாகாது.

சூர்தாஸ்ததாலே ஸ்வரதானமாயும் ஸூர்தாஸ்ததாலே நிமித்தமாயும் நிறகிற ஈகாஸாடியில் நின்று வாஸ்தாதிக்கள பிறக்கின்றனவென்று விவக்ஷிக்கும்துவும் அதிவிஸ்தம்

இப்படி மற்றும் தோற்றும் நிர்வாஹங்கள் தோறும் ஓர்தாதிலே மிகுதி சுருக்கம் இருக்கக்க காண்கையாலே இவற்றினுடைய உத்தி க்ம் ஆனபடியாகிறதென்று உபேக்ஷித்து, இவற்றில்காட்டில் ஈத்மாஸின வேறுபாடு தெளிகைக்காக இவற்றின் ஸ்வரூப விபாகமாத்ததையும் உத்திமாத்ததையும் த்ரதானமாக சிலா ஈனுஸந்திப்பாக்கள்.

[பஞ்சபூத நிருபணம்]

இப்பூதங்களில் ஸ்வாதி குணங்கள் நிறகுமடைவை த்ரதாஸ்தம் 2 'பூ நிலாஸ வைந்துமாய' எனகிறபாட்டிலே ஈனுஸந்திப்பது வாஸ்தாதி பூதங்கள் நாலில் ஸ்பர்ஸி முதலாக உத்தரோத்தராதிக்கய் வைஸேஷிக்ரும் இசைவாக்கள். உத்தரோத்தர பூதங்களில் த்ரவ் த்ரவ் பூத ஸ்ஸர்ஸத்தாலே உஷ்ண ஜல் எனனுமாப தோலே ஸ்வாதி குணங்கள் தோற்று கின்றனவென்று சிலா சொல்லுவாக்கள் த்ரவ் த்ரவ் பூத த்ந்மாஸ்த்ர்களோடே கூடின த்ந்மாஸ்த்ர்களாலே பிறக்கையாலே குணாதிக்கய் மென்றும்சொல்லுவாக்கள் கரகையில ஸ்யைத் தோலே காரண த்ரஸ்யில குண் கார்யத்ரஸ்யிலும் நிற்கிறதென்றும் கொள்ளுவாக்கள் ஈத்ரவ் ஸ்வாவோ த்ரத்தியாலே த்ரத்வாந்தர த்ரரிணநையாளுலும் த்ரவ் த்ரவ் பூத விக்காரங்கள்

1 விஷ்ணுபுராணம் 6-4-22 தேஜஸஸானது வாயு எனகிற அவஸ்தையையுடைத்தாயிருக்கும்போதும்.

2 திருச்சந்தவிருத்தம்—1.

ப—ப—6

அவ்வோ மூல ஸ்வாவயங்களை விடாமையாலும் இவை எண்ணி முடியாதபடி இருக்கையாலும் பृथிவியளவிலே தத்வகளை பரீட்சிக்கிறது

[பஞ்சீ கரணம்]

பஞ்சீகரணம் பண்ணுமிடத்து.

1 'व्योम्नोर्धं भागश्चात्वारो वायु तेजः पयो भुञ्जं'

(வயோமநோதத பாகஸ்சாதவாரோ வாயு தேஜ பயோ புவாம்)

இत्याதிகளில் படியே தன கூறு விஞ்சியிருக்கையாலே

2 'वैशेष्यात् तु तद्वादस्तद्वाद्'

(வைஸேஷ்யாதது ததவாத: ததவாத:)

3 'त्रयात्मकत्वात् भूयस्त्वात्'

(தாயாதமகதவாதது பூயஸதவாத)

என்கிறபடியே பாகுயத்தாலே வ்யவஹர் நடக்கிறது த்ரிவ்யக்ரணம் சொன்னவிடம் பஞ்சீகரணாதிக்கும உபலக்ஷணம் || த்ரிவ்யக்ரணாந்யாதி களில் மூதான்தர ரூபம் சம்ஸர்த்ததாலே தோற்றுகிறதென்று ஶ்ரீதி சொன்ன ந்யாயத்தாலே அகாசத்தில நீலதாதிடனும், வாகுஸில சூரமி ஶீதஸ்தாதிடனும், வஹ்நியில சூகல க்ரணதாதிடனும், ஜலத்தில வர்ண ரசான்தராதிடனும், ப்ரதீவியில ஸ்ணதாதிடனும் பஞ்சீகரணாதிடனாயாகவந்த மூதான்தர சம்ஸர்த்ததாலே தோற்றுகின்றனவென்னுமிடம் ஶ்ரீமோபபத்திகளாலே அறிநது கொளவது

1. ஆகாசத்தினுடைய பாதி பாகமும் வாயு, தேஜஸ், ஜலம், ப்ருத்வீ, இவைகளினுடைய நானு பாகமும் சேர்நது பாதிபாகமும்,

2, 3 சாரீரக ஸூத்ரதிரம் 2-4-19, 3-1-2 அதிகமாக இருப்பதி னால் அநத பூதம் என்று சொல்லுகிறது இரணடுதரம் சொல்லி யிருப்பது அதயாயத்தின முடிவைக் குறிக்கிறது தேஹத்திறகு காரணமான வஸதுக்கள ப்ருத்வீ அப தேஜஸ் இவை மூன்றும் சோந தவைகளாகையினால் ஜலத்தைக் தனிதது சொல்லியிருப்பது அது அதிகமாயிருப்பதினால்

தநாந்ரேகனிலே ப்ஞீகரணமாககி ப்ஞீகரித்த அங்ஙனகளை ஂகா
 ஶா஢ிகளென்று சிலா சொல்லுமது தரஶபரிஶணனை பண்ணுகிற ஶ்ரீதி
 ஶ்ருதி புராணா஢ிகளுககுச சேராது

[ஂகாச நிருபணம]

இபஶூதங்ஙனில ஂகாஶ் அவகாஶபுரூபம் பண்ணுகையாவது
 ஶர்ஶவ் த்ருவங்ஙனககு புரிஶிதி பண்ணுதொழிகை இது பூவ் த்ருவ
 ன்ஙனககும துல்யம் ஂகாஶ் ஂனருரு த்ருவமிலலை ஂனறும்,
 இததை அநீந்ருயமென்றும், இது நிய நிரங்ஷ விஶுவாயிருககிறதென
 றும் ஂவாஶிக ஶு஢ி வுஷேஶிகா஢ிகள சொல்லுமது ஶுபலஶ்ரு யுத்யஶகம
 விரு஢் இததை ஶ்வீந்ருய புத்யஶ்ருவெமென்று சிலா சொல்லுமதுககு
 ஶ்வீருடையவும ஂந்ருய புத்யஶ்ருவெமென்று பபாருள கௌள புரூபம் |
 வாயு஢ிகள நாலு ஶூதங்ஙனம் ஶுபரூப புத்யஶ்ருவங்ஙன. வாயுவில ஶுபரூ
 மாத்ருமே புத்யஶ்ரு, த்ருவஶ்ருவெய் ஂனறும் வுஷேஶிகருககு தைஶ: ப்ருதி
 களிலும் ஶுபரூபா஢ி ஶுணங்ஙனகளை புத்யஶ்ருவங்ஙனகளை புரூபககும. தம்:
 புரிதிதியில பாரிவாயவங்ஙனகளுடைய நில்ஶுணமாத்ருமே புரூபககி
 றது ஂனபார்ககும தம்ஸஸென்று ஂரு த்ருவாந்ருர ஂனபார்ககும
 ஂவாஶுப புத்யஶ்ருபாவதூயிலே நில்ரூபஸ்ருதி புரூபமெனபார்ககும
 ஶுபலஶ்ரு விருத கலுபா ஶுரவா஢ி தூபம் வரும.

[பூதங்ஙன ஂகாரயம]

இபஶூதங்ஙன ப்ஞீகரணா஢ி புரிதூயிலே சேரது கம் விபா
 கானுஶுணமாக புரூப ஶெதததாலும் கால ஶெதததாலும் ஶுஶ்யஶுஶுபகரண
 ஶுஶ்யஸ்தான ஶுஶ்யதனங்ஙனா யககொண்டு புரிணமிககும புரூபமென்று
 ஂகாஶாதித்ய த்ருவமாய இது பாரிவ த்ருவங்ஙனகில த்ருவகதிநாஶ்யஸ்தூகள
 பூபால அநியதமாக வருகிற பூத்யஸ்தூக வாயுரூபாவஸ்தூகளை அடை
 கிறது ஂனபார்ககு கலுபாலாஶ்யபுரூபாஶ்யமாத்ரும த்ருவ த்ருவததினு
 டைய நியதகம் ஶூதஸ்தூக சொல்லுகிற நிய நிதூப துரபஶ்ரு ஶாஶ்யங்
 களாலே வாத்ரு கண்டு கௌளவது. ஶுஶ்யதனங்ஙன ஶுவா஢ி ஶெத
 தாலே ஂதூபித்யங்ஙனாயிருக்கும நாரகாந்ருமாகவும், ஶுவாராந்ரு

மாகவும் எண்ணின் இடம் ச்யாவர நாகங்களுக்கு உபலப்தம் ।
 யுக்யாபாசங்களாலே ச்யாவரங்களில் மோகங்களில் இலலை என
 பாகக்கு ஜஹ்மத்திலும் தேஹாதிருகமான அஹ்ம இலலை எனன ப்ரஸங்
 கும். இப்படி மோதிகப்யந்த கர்யங்கள் எல்லாம் ப்ர தாஹ்மிந்யாய
 ததாலே அவஸ்தாந்தரபத்ரிபுண ட்ரவ்ய தானே எனனுமிடம் சர்வப்ரபாநு
 குண் । அவயவி விவர்திமியக்தாதி ப்ரங்குள சர்வ ப்ரபாந விருஹ்ங்கள்

1 'அவிமீவதிருமாவ ஜந்மநாஷ விகல்பவத்'

(ஆவிபபாவதிருபாவ ஜந்மநாஷ விகல்பவத்)

இயாதிருகக்கும் அவஸ்தாந்தரபத்தியிலே தாத்ப்யம் ।

[தரிசுண விஷய பக்ஷாநகர நிரஸநம்]

புணுட்ரவ்யத்திலே சமுட்ரத்திலே வுட்ருட்ங்கள் போலவும், சர்வ்ர
 னுக்கு க்ரீடாக்நுதங்கள் போலவும் அவன கைவழியாக விழுவ
 தெழுவதாகிற ப்ரஹ்மங்களினுடைய யுகபத் க்ரம சூத்ரிப்ரங்குளில் யுஃ
 ப்ரபக்ஷ் வஹ் ப்ரமானுகுண் । வேதஸ்ப்ரடாய விசுஹ்மயததாலே யுகபத் சூத்ரி
 ப்ரகாராதிருகளையும் உபலப்தமாவததாலே மூல்ப்ரக்தி முதலான த்ரவ
 ங்ங்களையும் இலலை எனனும நிர்வ்ர மீமாஸகாதிருள வேதவிஹ்மிதா
 இவறறற இசைநது ப்ரவ்ரிசாதி த்ரவ்ராததபபற்றின ப்ரக்ஷ் ப்ரவ்ரிச
 ப்ரதிபாதிருகளான ப்ரஹ்ம வக்யங்களாலே வாதிதம் ।

[ப்ரகருதயாதி தத்வங்களில் ஏற்றச் சுருககத்திறகுத் தாத்பாயம்]

அஸ் தாஹ்மங்களில் சில இடங்களிலே ப்ரவ்ரிசகந் ப்ரமாத்மா
 என்றதுக்குத் தாத்ப்யத்தை

1 'अन्यश्च राजन्' स परस्तथान्यः पञ्चविशक ।

तस्थत्वादानुपश्यन्ति ह्येक एवेति साधयः ॥'

(அநயஸ்ச ராஜந ஸபரஸ்தாதநய: பஞ்சவிம்ஸக: |

ததஸ்ததவாதநுபஸ்யந்தி ஹ்யேக ஏவேதிஸாதவ ॥)

என்று மஹிதானே அருளிச்செய்தான். இஃவர்னை ஷட்விஷந் என்று தல ஸதவிஷந் என்றதல எண்ணவே ஸாஸ்தமென்று ஸுத்திதானே சொல்லிறிறே ப்ருதியில் தமோஸாவஸ்யாடிகளிலே ஒன்றைப் பிரிய எண்ணி ஸதவிஷந் என்று எண்ணலாம். இஃவர்னுடைய அந்ரயாமி ரூபத்தைத்தனித்தெண்ணி ஸதவிஷந் என்கிறதென்று சிலா சொல்லுமதுக்கு ஔசிய்யமிலகை. தைசிரியாடிகளில் ஸுபி வாக்யங்களைக் கொண்டு ஷட ஧ாதுவாத் சொல்லுவார்க்கு மற்றுள்ள ஸுயாடிகள விரோதிக்ரும தர்வங்களைச் சுருங்கச்சொன்ன இடங்களிலே ஏறச்சொன்ன இடங்களைக் கூட்டிக்கொள்ள ஸாஸ்த் |

2 'क्षीरादिं तत इदं च ततो दधीति क्षीरात् दधीति वदतामपि किल को विशेषः ।'

(க்ஷீராதிதம் தத இதம் ச ததோததீதி க்ஷீராத ததீதி வததா மபி கில கோ விசேஷ:)

என்றாகளிறே, இங்ஙன கொள்ளாதபோது ஸத்யாவாக்யத்தைக் கொண்டு ஸததும் தைவந்நங்களும என்று சதூர்துவாத் ஸஸங்க்ரும வுதிகா ஒருவரும இசையாத தர்வாங்களைக்கூட்டி ஷட விஷந் தர்வ சொல்லும் பஃ அஸ்பரிஃஹாடிகள இல்லாமையாலே அநாத்ரணிய் |

1 பாரதம், சாந்திபாவம் 323-78 ஓ ராஜாவே, அநதப பர மாதமா வேறு, அபபடியே இருபத்தைநதாவது ததவமாகிய ஜீவாதமா வேறு, அநத ஜீவாதமாவிறகு அநதராதமாவாக இருப்பதினால் சில பெரியோர்கள் இருவரையும் ஒன்று என்றே அறிகிறார்கள்.

2 இது பாலிலிருந்து உண்டானது, அதிலிருந்து இது உண்டாயிற்று, அதிலிருந்து தயிர் உண்டானது, என்றும் பாலிலிருந்து தயிர் உண்டாயிற்று என்றும் சொல்லுகிறவர்களுக்கு என்ன விசேஷம்.

திஃ எனறொரு நிய விஸு தவததை ஹேனுகா கடடினதும் தவ்ப்ளி யில பரிசஸ்யாதமனறு. திஃ ஸுப்யாதி சொலலும் இடம ஸ்வாந்தரி ஷாதி ஸுபிவாக்யம் போலே அந்யதாஸிதமா கையாலே தவ்வாந்தரகஸ்பக மாகாது. அகாசம் ஸூயதி விசோபிகளாலே விஸுமாயககொண்டு திகுக்ககளாகிறதென்றும் அஹாரம் இப்படியாகிறது என்றும் சிலா சொல்லுவாசன. இப்படி ககொண்டாலும் இவை இரண்டும் இல்லாத தேசங்களில் தூதவாஸந் தவ்வாபிவாதி வ்யவஹாரங்கள எல்லாம உசிதோபாதி விசோபிகளாலே நிவ்ஹிககவேணும் காலபரிவந்தி யையும் பராண வலததாலே நிரஸிககலாம.

[கால நிருபணம்]

காலமாவது ஷுணாதி பராத் பரீயந்தாச்சேததையுடைததாய் தூத தவ்வாஸந் தவ்வாபிவாதி வ்யவஹாரங்கககு விசோபிகளா மாயிருப்பதொரு தவ்வம் | நியமான காலததில் ஷுணாதி களை சிலா உபாதி களாலே வந்த பரிச்சேதங்களென்பாக்கள.

1 'காலம் ச பவதே ததர'

(காலம் ஸ பசதே ததர)

இத்யாதிகளாலே காலம் விகாரியாயத தோற்றுகையால ஷுணாதி கள கால விகாரவிசோபிகளென்று சிலா சொல்லுவாக்கள

2 'एकाश्रय क्रिया संख्या कालः'

(ஏகாஸரய கரியா ஸமகயா கால:)

எனகிற ஸ்ரீந்யாயதவ்வம் தவ்வததுககும் காலோபாதி ஸவூபம் சொல்லுகை

1. பாரதம் சாநதிபாவம் 196-9 அந்த நிததிய விபூதியில் அந்த பகவான காலததை பரிணுமததை அடையும்படி செயகிருன

யிலே தநயம் । ஜெனாடிகரணத்தில் காலவிஷயமாப்யமும் காலநிராகரண
பரமனறு எனனுமிடம்

1 'ரூபாந்தரம் தத் தவிஜ காலசம்ஜம்'

(ரூபாந்தரம் தத் தவிஜ கால ஸமஜமும்)

2 'புருஷ புருஷ கால வ்யக்தமுக்தா யதிச்சாம்'

(புருஷ புருஷ கால வ்யக்த முக்தா யதிச்சாம்)

இயாதி ப்ரமாண சம்ப்ரதய ப்ரத்யங்கனையும், ப்ரத்ய தன்னில வாக்ய ஸ்வாஸ்யத
தையும் கொண்டு அறிந்து கொளவது. உபாதி பரம்பராமாத்ரததைக
கொண்டு காலமென்று வேறு ஒரு தரமில்லை எனகிற வாக்யமதம் ப்ரத்ய
ப்ரத்யபுருஷபுருஷதாப்ய வாக்யங்கனாலே வாதிதம் । உபத்யப்ததையும்
அப்யப்ததையும் விட்டு உபபதிமாத்ரததாலே கலிப்பபாக்கிறே லாவ
தக் உத்தரமாவது

3 'அநாதிபகவாந கால:'

(அநாதிபகவாந கால:)

என்ற சாமானாடிகரணமும் அந்யபரம்.

4 'நித்யம் ஹி நாஸ்தி ஜகதி'

(நித்யம் ஹி நாஸ்தி ஜகதி)

1 விஷ்ணுபுராணம் 1-2-24 ஓ மைதரேயனே, காலம் என்று
பெயருடைய அது பகவானுடைய மற்றொரு ரூபம்

2 ஸ்ரீஆதம் ஸிததி மங்களசலோகம். புருஷன் ஜீவாத்மா, காலம்,
மஹான் அஹங்காரம் முதலியவைகள் முக்தாத்மாக்கள், இவைகள்
எந்த பகவானுடைய ஸங்கல்பத்தை (அனுசரித்து நடக்கிறார்களோ)

3 விஷ்ணுபுராணம் 1-2-26 அநாதியான காலமானது
பகவானுடைய விபூதி என்றபடி

4 பாரதம் - சாந்தி 347-32 இந்தலோகத்தில் (அந்த நாரா
யணனைத் தவிர) நிததியமான வஸது இல்லை.

இत्यादிகளைக்கொண்டு காலத்துக்கும் उत्पत्ति நாசं சொல்லும் பஃ அநாத்மன்த்வ வசன ததாலும், காலம் ஒரு காலத்தில் இல்லை என்றால் சுவசனவிரோதம் வருகையாலும் நிரஸ்தம் । அஃ சாஸ்த்ரங்களில் காலோत्பத்தி தோற்றுமிடம் परिच्छिन्न காலாதி பரம் । லீலாவிஹீதியில் காலம் उत्पत्ति விமாசாவததாய், நியதிவிஹீதியில் விஹீத்யநுரூபமாக நியத்யாயிருக்குமென்று சிலர் சொல்லுமது காலஹ்வி கல்பனத்துக்கு ப்ராணமில்லாமையாலும், ஒன்றே நியத்யுமாய் அநியத்யுமாய் இருக்கும் என்றால் அநேகாந்த்வாதம் ப்ரஸங்கிகையாலும், விஹீதிமேதம் விரோதம் அநாத்மன்த்வமையாலும், லீலாவிஹீதியில் அஹோராத்திராதி விபாகத்தையுடைய ப்ரமத்யோமத்தில் அநபாய ப்ரமாவ்நித்யான நியதிநித்யானுலே ஒரு பகலான நடப்பையும் பற்றி சொன்னதாமதத்தை அங்குதே சேதனாசேதனங்களினுடைய வ்யாபார பரம்பரைக்கு காலாதிந பௌர்வப்யக் கொள்ள வேண்டுமெனையாலே

1 'ந காலஸ்தத்வ வை ப்ரம'

(ந காலஸ்தத்வ வை ப்ரம)

2 'கலாமுஹூர்தி மயஸ்ச காலோ ந தத்வீத்யுதே: பரிணாம ஹேது:'

(கலாமுஹூர்தி மயஸ்ச காலோ ந தத்வீத்யுதே: பரிணாம ஹேது:)

3 'திவ்யம் ஸ்தானமஜரம் சாபரமேயம்'

(திவ்யம் ஸ்தானமஜரம் சாபரமேயம்)

இत्याதிகளுக்கு காலவிசேஷ நியத ஜராதிகள வராதபடி ப்ரஸஹ்ஸ்ய விசேஷமே அங்குள்ள விகாரங்களுக்கு நியத்யுமென்கையிலே தாப்யம் ।

1. பாரதம்-சாஸ்திர-196-9 அந்த நித்ய விஹீதியில் காலமானது சகதியுடையதல்ல

2 விஷ்ணுபுராணம்-4-1-84 காலம் எந்த விஹீதியினுடைய மாறுதலுக்குக் காரணமில்லையோ.

3. பாரதம்-மௌசல-5-27 ஆகாசத்திலிருக்கிற அந்த இடமானது கிழத்தனமில்லாதது, அளவிடமுடியாதது.

उत्तरप्रकारं तन्नुल्लेखे परमपदतिले कालमिलले एननुम पक्ष
 मुम कपियुम कालततुकु विभुत्वं कोण्डाल ईश्वरनुकतु सर्व
 व्याति कुडुमपदि एन? अन्यतरकर्मादिकल इललामेयाले विभु
 द्वयततुकु अन्योन्य सयोगं कुडातीहे एननिल? इन्द्रियादिकलान
 कारणङ्गलाननरिके इरुककुम ईश्वरनुकतु ज्ञानादिकलानतताङ्गल
 कल्पितत कडडलाले विभुककङ्कतुकुम अन्योन्य सयोगं कल्पिक
 लाम विशेषिततु ईश्वरल्ले व्यापकनेननुम, महरुणल्लेव
 येललाम इवनुकतु व्याप्यङ्गलल्लेननुम कोललुमतु नियन्तु
 नियाभ्य भ.वादिकलल कुडडि कोललुकिरतु ईश्वरन सर्वतति
 लुम अन्तर्बहि व्यप्तिनेननुम श्रुतिकु संभवद्विषयततिले तात्पर्य इल
 ङ्गलल्लेव तपोतु ईश्वरन तन्नुल्लेख धर्मभूतज्ञानततुकु वहि
 व्यप्तिकु प्रसङ्गिकुम आकलयाल अकाल काल्य शुद्ध सत्त्व विभूति
 यिलुम कलसद्भावततुकु विरोधमिलले.

[சுதத ஸதவ நிருபணம்]

शुद्ध सत्त्वमावतु रजस्तमो रहितमाय विलक्षण सत्त्व गुणाश्रय
 मायிருப்பதொரு த்வம் இதில் சத்வம் வந்தகசுவ சஜ்ஜஹெதுவாகாது.
 இதத்வம் ரஜா சிஷாபித்தனன ஸ்வந்ரவாமியுடைய ஸ்ரூப ரூப குண
 விபூதி சேர காரகமான லீலா விபூதி போலனனரிககே, கமோபாதிச
 ஶரீரத்ததைவிட்டு த்யா தத் தலவிசேய யோகத்தாலே உபாயோபேய பூதனன
 நிரூபாதிச ஶரீரிரையப பெற்றவாகனககு தத்கைத்வம் ஸ்வர ஜ்யஸ்தான
 மாயிருககும. இததை அபரிசுதேய ஸ்ரூப ஸ்வம் மெனனது தமஸஸு
 ககுமேல னனறதுககு விரோதம் வாராதபடி நிரீஹிககலாம அண்டத
 திறகுப புறம்பே லோகங்கல் இலலையெனனும, மூலப்ரஹ்தியினுடைய
 ப்ரதம விகாரமான சூக்ஷ்ம ப்ரதேச விசேயமே ப்ரமபத்மெனனும கோலலும
 பக்ஷங்கல தம: பரத்வாதி ஶ்ருதி வலத்தாலும இததை விசாதிசகரிககிற
 ஶாஸ்த்ரங்கலாலும நிரஸ்த்ரங்கல, அப்ராகுத தேசவிசேயமுணடானுலும
 அங்கு சப்தயத்ரமாயிருககிற விப்ரஹ் மஶ்ஶ்பாதிசகங்ககு நியத்வம் கோன
 னவிடம் தேவாகங்ககு அமரத்வம் கோனனாப போலவம் வாய்வந்தரிசு
 ங்கங்ககு அமரத்வம் கோனனாப போலவம் சிர்காலஸ்யாயித்வப்ரமாயித
 தனையனனே? னனனில; தேவாதிசகங்ககுப போல இவறறிறகு
 விசேயிதது உபதி லயவாத்திலலாமையாலும,

1 'ததாकाशं सनातनं'

(ததாகாஸம் ஸநாதநம்)

2 'सदा हि तस्मिन्निवसामि देवाः'

(ஸதா ஹி தஸமிநிவஸாமி தேவா')

3 'नित्यं नित्याकृतिधरं'

(நிதயம் நிதயாகருதி தரம்)

4 'नित्य सिद्धे तदाकारे'

(நிதய ஸிததே ததாகாரே)

5 'ध्यातव्यो नित्य लोकस्थ'

(தயாதவயோ நிதய லோகஸ்த:)

இत्यादிகளாலே விசேபித்து நित्यत्वं சொல்லுகையாலும், आगमविरुद्धமாக अनुमानं சொல்லில் அதிர்ஷ்டம் வருகையாலும் परमपदத்தில் नित्यमायस சொன்னவை நित्यங்களாகலாம் नित्य प्राचुर्यத்தாலே नित्यविभूति व्यपदेशः । அதில் उत्पत्तिक्रमसिद्धमன்றிகளே स्वभाव नियमமான शब्दादि गुणकமத்தாலே आकाशादि विभागमुपपन्नं । अप्राकृत

1 அநதப பரமாகாசம் எனப்படும் பரமபதம் எப்பொழுதும் இருக்கிறது

2 'ஓ தேவதைகளே' அநதப பரமபதத்தில் எப்பொழுதும் வஸிகிறேன்

3 பாரதம் நிததியமாயும் நிததியமான விககிரஹத்தை தரித்துக் கொண்டிருப்பவனாயிருக்கிற

4 பெளஷ்கரஸம்ஹிதை—எப்பொழுதும் இருக்கிற அநதபகவானுடைய திவஸிய மங்கள் விககிரகத்திலும்

5. நித்யமான லோகத்தில் இருக்கிற பகவான தியானம் செய்யத்தக்கவர்

பஞ்சபூங்கள பஞ்சோபநிஷத் ப்ரதிபாஷங்களாய பஞ்சசக்திகள் என்றும் பேராயிருக்கையாலே ப்ரகவத் விப்ரஹாடிகளை பஞ்சோபநிஷம்சயங்களென்றும் பஞ்சாங்கம்சயங்கள என்றும் சொல்லுகிறது இப்படியே இத ட்ரவ்ய ஷ டீஹ்ய ப்ரகாஸோபயோகாடிகளாலே ஷாட்ஹ்யம்சயமென்றும், அநுகூல ஸ்வபாவநையாலே அநந்ட்ரவ்யமென்றும், அத்யத் ஸோஹ்யமாயக்கொண்டு ப்ரஹ்யமாகையாலே ப்ரஹ்மமென்றும் சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாசுரங்களில் அபாந ப்ரதீத்யைக்கொண்டு அத்யந்தரங்களை க்ரஹ்யப்பாக்கத் அவகாசமிலலை.

*தீவகை மாற்றியனரோ தேரிலாரணம் பாடிய நம்
தேவகி சீாமகனா திறம்பாவருள சூடிய நாம்
மூவகையாமறியாத தததுவததின முகமறிவார
நா வழியே நடததும் நடைபார்த்தது நடநதனமே

7

इति श्रीकविनार्किक मिहस्य सर्वतन्त्र स्वनन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य वृत्तिषु

श्री परमतभङ्गे

॥ अचित् तत्त्वाधिकारः तृतीयः ॥

*(ப-ரை, அன்று - பாரத யுத்தாரம்பகதிலே, தீவகை - கெட்ட பிரகாரத்தை, மாற்றி - போக்கடித்து, ஓ - ஒப்பற்றதான, தேரில், ஆரணம் - உபநிஷத்தை, பாடிய - உபதேசித்தவரான, நம் - நம் முடைய சுவாமியான, தேவகீ - தேவகியினுடைய, சீ - கலயாண குணங்கடையுடைய, மகனா - திருக்குமாரனாக அவதரித்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடைய, திறம்பா - சலிக்காததான, அருள - கிருபையை, சூடிய - சிரஸா வஹித்தவர்களான, நாம், இதுமேலே 'நடநதனமே' எனபதுடன் அநவயிக்கிறது, மூவகையாம் - மூன்று வகையான அறியாத - ஒன்றையும் தெரிந்து கொள்ள சகதியில்லாத அசேதன மரண, தததுவததின - தததுவததினுடைய, முகம் - உட்பிரிவுகளை, அறிவார - அறிந்தவர்களான பராசரபாராசாய ஸ்ரீ குருகேச ஸ்ரீமந் நாதாதிகள், நாவழியே - நாககின் வழியாக, அதாவது அவர்கள் உபதேசித்த பிரகாரத்திலே, நடததும் - அவர்களுக்குப் பின்புள்ள ஸ்ரீயாமுநயதிவராதிகள் பரவசனம் செய்த, நடை - மாகக்கத்தை, பார்த்தது, நடநதனம் - நடநதோம்.

ஸ்ரீ:

॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

சீரார தூபபுல திருவேங்கடமுடையான திருவடிகளே சரணம்

॥ परन्तप्यधिकारः चतुर्थः ॥

(நான்காவது பர தத்வாதிகாரம்)

[ஈசவரலக்ஷணம்—ஈசவரனுடைய காதருதவ பரேரகதவாதிகள - அவாப்தஸமஸ்தகாமதவம்-உபாதான காரணதவம்-ஈசவரஸய ஸாவ சரீரிதவம் - சரீரகத தோஷங்களினால் தொடப படாமல் இருக்கை - துக்காதி தோஷங்கள் இல்லாமை - லீலா போக ரஸவதவம் - நிரஹேதுக கருபா நிருபணம் - ஜகத பரஹ மாமசதவ நிராகரணம் - பரஹம் தரைவிதய ப்ரகாரம்-பரஹ மசேதநாசேதந ஸாமாநாதிகரண்ய தாதபாயம் - பேதாபேத பரிணுமாதி பக்ஷ நிரஸனம் - தரிவித பரிசசேதராஹிதயபரகாரம் - தேசபரிசசேதராஹிதயபரகாரம் - காலபரிசசேதராஹிதய பரகாரம்—வஸது பரிசசேத ராஹிதய பரகாரம் - திவ்யமங்களவிக் ரஹயோகம் - நாராயணஸய பரதவம் - ஸர்வபலபரததவம் - பஞ்ச பரகார ரூபவதவம் - ஸாவகா மஸமாராதயதவம்-பராபதி பரகாரம்]

*வேலைப் புறமகம் காண்பதுபோல வேத நன்னெறிசோ

நுலைப்புறமகம் காண்டலில் நுண்ணறிவினறி நினறீர்

மாலைப்பெற வழிகாட்டிய தேசிகர் வாசகமே

ஒலைப் புறத்தில் எழுதுகின்றோம் உள்ளே எழுதுமினே 8

*(ப-உரை) வேலை - சமுத்திரத்தினுடைய, புறம் - வெளிப் பிரதேசம், அகம் - உள்பரதேசம், இவைகளை, காண்பதுபோல - பாபபதைப் போல, வேத நன்னெறி - வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட நல்ல மராககத்தை, அதாவது பகவானை அடைவதற்கு உபாயங்களை, சோ - அடைந்திருக்கிற 'நல' எனப்பது வேதத்திற்கு விசேஷணமாகவுமாம், அப்பொழுது அப்பெருஞ்ஜெயமாகையாலே பிரமணங்களுக்குள்

[எச்வர லக்ஷணம்]

உகங்களான चेतनावेदनங்களுக்கெல்லாய் ஒருயிராய்

1 'उत्तमः पुरुष त्वन्य'

(உததம்: புருஷஸ்தவநய:)

என்கிறபடியே உலகு தனனோடொன்றி நிறக வேறு நிற துவன
ईश्वर, सौगतः परिगणितो षोडशविधानुल्लिख्यकनालुम अतीन्द्रिय
களாய் शस्त्रैकवेद्यங்களான ईश्वर स्वरूप रूप गुण विभूति विशेषங்களை
निषेधिकक வெண்ணுது

2 'जन्माद्यस्य यतः'

(ஜநமாதயஸய யத)

உத்கிருஷ்டமானது என்றதாகும், இங்கு உபாயத்தைச் சொன்னது
புருஷாததங்கள் முதலியவைகளுக்கும் உபலக்ஷணம், 'நெறி' என்பது
பொதுவாக வழியைச் சொல்லி, வேதத்தில் சொல்லியிருக்கிற வழியை
அனுசரித்திருக்கிற என்றபடி, நூலை - சாஸ்திரங்களை, புறம் - வெளி
யையும், அதாவது மேல்முநதவாரியாகத் தோன்றும் அாதத்ததை
யும், அகம் - உட்புறத்தை அதாவது தாதபாயாதத்ததையும்,
காண்டலில் - அறிவதில், நுண - குக்ஷமமான அறிவு - புத்தி,
இனறி - இல்லாமல், நினறீ - நிறகிறவாக்ளை, இங்கு புத்தியில்லா
மையைச் சொன்னது காலம் இல்லாமைக்கும் உபலக்ஷணம், மாலை,
தனனை ஆசரயித்தவாக்ளிடத்தில் மிகுநதபீதியையுடையவனை -
பெற - அடைவதற்கு, வழி மாக்கத்தை (பசதி பிரபத்திக்ளை)
காட்டிய - காட்டிக்கொடுத்தவாக்ளான, தேசிகா - பூவாசாயாக்ளு
டைய, வாசகமே - வாதத்தையே, ஒலைப்புறத்தில் - ஒலையின்
வெளிப்புறத்தில், எழுதுகின்றோம், ஆசாயாக்ள உபதேசித்தத்தை
எழுவுதமாததிரம் செய்கிறோமேயன்றி நாமாகப் புதிதாய் ஒன்றையும்
எழுதவில்லை என்றபடி உள்ளே - மனதிற்குள்ளே, எழுதுமினே -
ஸதிரமாக வைத்துக்கொள்ளுங்கள் என்றபடி.

1. கீதை - 15—17 உததமனாகிய புருஷன் வேறுபட்டவன்.

2 சாரீரக ஸூத்திரம் - 1-1-2 இந்த சேதநாசேதன ரூபமான
பரபஞ்சத்திற்கு எந்தப் பகவானிடத்திலிருந்து உதபத்தி முதலிய
வைகள் உண்டாகின்றனவோ

இत्याதிகளில்படியே நிவிலஜகதேக காரணத்வமும் சர்வ் ஶ்ரீரீத்வ நிர்வ
 யாதிகளும் முமுக்ஷுஸ்யத்வ மோக்ஷப்ரதத்வ முக்யப்யாதிகளும் இஶ்வர
 லக்ஷணங்கள். சர்வகாரியங்களுக்கும் 'ச்யா' என்கிற சத்ய விசிஷ்
 ணையக கொண்டு, இஶ்வரன நிமித்தமாம். ஶ்வரன் சயோகாதி விசேஷங்
 களுக்கு சாக்ஷாதுபாநமானானாகிலும் இரங்களுக்கு சூக்ஷ்ம சித்சித்
 ஶிஷ்ணயக் கொண்டு உபாநமாகிருந்.

[நசவரனுடைய காதருதவ பரேரகதவாதிகள்]

இஶ்வரனுக்கு கர்த்தவாதிகளையும் உபாநித்வததையும் சர்வ் விபய
 மாகக் கொள்ளில் விருத்தமாம், நியத் விபயமாயக் கொள்ளுகைக்கு
 நியமக் காரணகிறிலோம், ஆகையால் இஶ்வர விபய ஶாஸ்த்ரங்கள்
 அந்ய பரங்களனனே, எனனில், சேதனாந்ர சங்கல்பமொழிய மஹாதி
 சூழிகளையும் பூஷாகளுடைய நித்ரா ப்ரவோதிகளையும் நடத்த
 மிடததில் தானே கர்வாம இந்ரகாரியங்களையபற்ற ஹேதுக்களான
 ஜானசிகிர்பாதிக்கைக் கொடுக்கும்து சேதனாபக்கல் இவனுக்கு
 விசேபிதது ப்ரேகத்வ் । அசேதனங்களில் ப்ரேகத்வமாவது காரியந்ரானு
 ஶுணவிகாரமத்ர ஹேதுத்வ் இவற்றாலே காரயிதா என்றும் ப்ரவ்ரக்
 ளென்றும் சொல்லுகிறது. சேதனாசேதனங்கள் இரண்டுக்கும்
 இப்படி ப்ரேகமான சேப்தானே நியந்நத்வ் । சேதன விபயமாக ஶ்வந்ர
 ஶாஸ்த்ர முவததாலே பண்ணும் நியந்நவிசேப் ப்ரஸாஸித்வ் । அசித்
 தைப்பற்ற ப்ரஸாஸந ஶத்வ் ஔபசாரிக் । ஜிவாகளுக்கு பராபீந கர்த்த
 முணடாகையாலே ஶாஸ்த்ர சாவகாஸ் । சர்வ்ஜ்னலலாதவனுக்கு
 உபதேஶ சாபேக்ஷமான ஜானமும் சர்வ் ஶக்தியலலாதவனுக்கு பரஸாபேக்ஷ
 கர்த்தமுணடாகை குறையிலலை ஜிவன் இஶ்வராயத் ப்ரவூத்தியாகில்
 ஶாஸ்த்ரவ்ஷ்யைகமாட்டான எனபாகக்கு காயகரண கர்ம காலாதிசாபேக்ஷ
 மாக ப்ரவூத்திகையாலும் ஶாஸ்த்ர வ்ஷ்யத்வ் ஶடியாதபடியாம். அந்ரயாபி
 யாயும் உபதேஶமுவததாலும் தான ப்ரேகக் ப்ரவ்ரீக்கிற சேதனரை
 அப்போதே மீழ்க்கவல்லனாயிருக்க மீழ்க்காதே 'அஸ்து' என்று
 நிறுகும் நிலை அநுபந்நத்வ் । ஒரு விபயத்திலே சேதனாசேதனங்களை
 ப்ரவ்ரீப்பிதத அளவால் அவ்வோ காரியங்கள் நிர்வஹியாமையாலே
 தானும் கூட ப்ரவ்ரீக்கை ஶஹாரித்வ் । ஜகத் சூழ்யாதிகளில் ஶஹாரி

யும் இவனதானே எனபாக்கு காலாடிகளான சஹகாரிகளும் இவனுக்கு ஶரீரங்கள் எனகையிலும் சங்கலிதத விஷயததில ய்யாசஹ்யம் பினனை வேருனறை அபேஷிகவேண்டா வெனகையிலும் தாத்யம் । இப்படி சர்வக்ய விஷயதாரவாண இஶ்வரன ஶ்வேஜருடைய விஷய சூழி ஹிதா ஹித ப்ரணாடிகளில் விஷே காரணமனறிககே அவாகளுடைய கர்மவீஷ்ய அவற்றிறகு ப்ரயோகமாகையாலே இவனை உதாஸினனெனகிறது கர்மானுபா கர்ய சூழி(யை) பண்ணுகிறதெல்லாம இவனுடைய கல்பதத்வ ப்ரகாரம். இததாலே வீஷ்ய நேர்ண்ய பரிஹாரமும் வரும

[அவாப்த ஸமஸ்தகாமதவம்]

சேதனனவன ஏதேனும் ஒரு ப்ரயோஜனததையொழிய ஒரு ப்ரவூதி பண்ணன. லீலாஸ ததையாதல ஜீவரக்ஷணததையாதல காமிதது ப்ரவூதிக்கிறானுகில் அவஸஸமஸ்த காமத்வ் கூடாது. ஆகையால இஶ்வரன இல்லையாதல திர்யாபாஶ்வரன காலாடிகளைப் போலே நிமித்தமாத்திரமாதல ஆமததனையனறே ? எனனில், நிய நிரதிஷ்யா நந்த்ரய நினைததபோதே தன அபிமதங்கனையெல்லாம தலைககட்டவல்லனாகையாலே அவஸ சமஸ்தகாமனெனகிற தாகையாலே இவனுக்கு தத்வ் காணாபிமதசூழ்யாடி லீலாஸமும் அபித ரக்ஷணாடிஸமும் நடக்கககுறையிலலை. சேதனருடைய கர்மப்ரஹ்மம் அசேதனங்களுடைய பரிணாம ப்ரவாஹ்மம் இஶ்வரனுடைய லீலாகாஹ்ய ரஸபரித சஹ்ய ப்ரவாஹ்மம் அநாடியாக ப்ரவூதியா நினரூல இவற்றில் விஷே ப்ரயோகத்வ ப்ரதானத்வாடி விபாகததே வஸ்வரூபமாக விவேகிப்பது.

[உபாதாந காரணதவம்]

இப்படி சத்யசஹ்ய்ரய சர்வ கர்ய காரணமான இஶ்வரன உண்டானாலும் பல ஶ்ருதி ஸ்மூதிகளினுடைய ஶ்வாஸ்யததாலும் லோக ட்ஷ ப்ரக்தியையாலும் இவன நிமித்தமாத்திரமாதனையனறே ? உபாநி ப்ரக்யாடிகளாக வேண்டாவோ ? இங்ஙனல்லாதபோது விகாராடி டோஷங்களும் வாராதோ ? எனறு யோபாஸுபத வுஷேஷிகாடி ஸிஶ்நாநி கள ஸாலலும்து ஶ்ருத்யாடிகளில் ப்ரதிஜ்ஹ்யாந் தஹ் பவன சஹ்ய வன

வृஷ்டி நிதநாந் காரண மூத யோநி ஶ்வாதிக்களினுலே நிரஸ்த் । லோகத்தி
 ளும நிமித்தோபாநமேத கண்டாபபோலே நிமித்தோபாநநையததையும
 சேதந:சேதந:யகள இரணடிபும ஸ்வய:பாரததாலே ஸ்வாதாவஸ்தா விசேஷ
 கள வருமிடங்கள் எல்லா இடத்திலும் காணலாம். நிமித்தாந்
 ஶ்வர வாதிக்களுக்கும் இஷ்வர சமவேத சயோகாநித்யகுணங்ளில் இஷ்வர
 னுக்கு உபாந:நத்யமுமிசைய ஶ்வணும். அபபோது உபாந:ந த்வய ஶரீ
 ரகனயக்கொண்டு உபாந:ந ஶ்வாந்யனானுல வாலன் யுவாநாமபோது
 ஆத்யஸ்வரூபத்தில் வாலய யோந:யங்கள் தட்டாநாபபோலே நாநாந்நர மஜ
 நாந் விகார விசேஷங்களும் கலேசாதிக்களும் இஷ்வர ஸ்வரூபத்தில் தட்டா
 மையாலே நிர்விகாராதி ஶ்ருதி விரோத்யிலலே

1 'சோமிய:ய ஶரீராத் ஸ்வாத்'

(ஸோபிதயாய ஸரீராத ஸ்வாத)

இத்யாதிக்களுக்கும் ஓர்ந் நாமி முதலாக ஶ்ருதி சொன்ன த்ருநதங்களுக்
 கும் இப்படி தாத்யக் கண்டு கொளவது.

[ஶசவரஸ்ய ஸாவ சரீரிதவம்]

அஶரீர ஶ்ருதியாலே இஷ்வரனை அஶரீரனென்று கொளளுதல்,
 இந்ராதி ந்யாததாலே கர்ம கூத ஶரீரங்களைக் கொண்டு கர்ம வஸ்யைஷ்வர
 ப்ரவாஹ பரிஶ்ரஹ் பண்ணுதல், இசுசாமாத் குஹீதானித்யஶரீரங்களைக் கொள
 ளுதல் போக்கி சேதநா சேதந த்வயங்களை எல்லாம் ஶரீரமென்று
 சொன்னததை முக்யமாகக் கொள்ளப் போமோ? ஆகையால
 ஶரீர ட்வா உபாந:ந் சொன்ன இடம் உபகார மாமததனையனரு?
 எனனில், இஷ்வரனுக்கு குணவிஶ்ரஹ் ஜந்ம கர்மாதி விதி நிபேதங்களை மங்ள
 ததிதரவிஷயவ்யவஸ்யாலே அவிரூபங்கள் ஆகையால இவனுக்கு
 கர்யாயத் ஶரீராதிக்களும், காலாயத் யோநாதிக்களும், கரணாயத் ஜானாதி
 களுமே நிபேத்யங்களாகிறனவாகையாலே அஶரீரத்வ சர்வ ஶரீரத்வாதி

1 மனுஸமருதி — அநதப்பகவான சங்கலபிதது தனனுடைய
 சரீரத்திலிருந்து.

களுக்கு விरोधமில்லை. அகर्मவश्यत्व நியத்வ த்ரैகாலிகத்வ सर्वेश्वरत्व
समाभ्यधिकारित्वादि श्रुति பலததாலே ईश्वर प्रवाह पक्षமும், முகனே
ईश्वरனஎன்னும் பक्षமும் घटियात् அனित்ய शरीरங்களை ईश्वரனுக்
குக் கொள்ள இசைநதால் तुल्य प्रमाण सिद्ध नित्य सर्व शरीरत्वமும்
கொள்ளலாம். ईश्वरனைப்பற்ற அध्येयत्व विधेयत्व शेषत्व नियமத்
தாலே अपृथक्सिद्ध विशेषणங்களாய स्वरूपेच्छायत्तங்களான चेतना
चेतन द्रव्यங்கள் எல்லாததுக்கும் दिव्यज्ञान विग्रहतत्त्वக்குப்போலே
चेतनனைக்குறித்தது अपृथक्सिद्ध विशेषणமான द्रव्यत्वं शरीरमेனகிற
लक्षणமுண்டாகையாலே இவனை शरीर द्वारा परिणमिकகிருன என
றது मुख्यं.

[சரீர கத தோஷங்களினால் தொடப்படாமலிருக்கை]

இப்படி विशिष्टपरिणामத்தில் இந்த शरीरभूत चिदचित्तதுக்
களில் காட்டில் வேறுபட்டவனாகையாலே இவனுக்கு தத் தோஷ
ங்கள் தட்டாது. स्वरूपपरिणाम योग्यனல்லாதபடி प्रमाण सिद्धனாகை
யாலே सामप्रक्षिप्तकाष्ठन्यायं வாராது सर्व प्रशासिताவான இவ
னுக்கு शास्त्रवश्यत्वकर्मवश्यत्वादிகள் கூடாமையாலே क्षेत्रज्ञाக்குப்
போலே सशरीरत्व सव्याव्यापारत्व प्रयुक्त दुःख (खित्वा)दि தோஷங்களும்
प्रसङ्गियाது. सर्वदा सत्यसङ्ख्यप्रत्यय தானே सहकारிகளையும் வகுத்
துக் கொள்ளுகிருன என்கையாலே इच्छा विघात सहकार्यलाभादि
प्रयुक्त क्लेशமும் வாராது.

[துக்காதி தோஷங்கள் இல்லாமை]

परदुःख निराकरणेच्छै कृपै எனகிற लक्षणததுக்கும

1 ' तेन वञ्चयते लोकान् '

(தேந வஞ்சயதே லோகாந)

1. பாரதம் — உதயோக — 67-15 (எல்லாவற்றையும் செய்ய
சுததியுடையவனாகிருந்த போதிலும் பகவான தூபபலனான மனுஷ்ய
னைப்போல சில காரியங்களைச் செய்து) அவற்றால் ஜனங்களை வஞ்
சனை செய்கிருன,

1 'மோஹிதவா ஜகத் சர்வ'

(மோஹிதவா ஜகத ஸாவம)

இத்யாதி ப்ரமணங்களுக்கும் சேர

2 'புஷ்ம் பவதி து:ஸித:'

(பருஸம் பவதி துககித:)

இத்யாதிகள அநுகூலஜ்ஞனார்த்தமாகவும் ப்ரதிகூலமோஹனார்த்தமாகவும் உண்டான அமினயததைப் பேசுகிறதாகையாலே பரது:ஸ து ஸிவதேஸங்களும் கூடாது. சர்வஜ்ஞனுக்கு அயதாரதரீயிலே அஜ்ஞானதுவாதிகளைச் சொல்லும் பக்ஷ் மேதமேத பக்ஷ் போலே ஜைநஸ்தியாகையாலே உபேக்ஷணியம்। கர்மவஸ்யருக்கு ஹேயங்களான சர்வவஸ்துகளோடும் இவனுக்கு சத்வரகாத்வரக சத்யஸ்வந்நமுண்டாயிருக்கச் செய்தே தனனைப்பற்ற ப்ரதிகூலமொன்றுமில்லாமையாலும், தனக்கு ஒரு அவஸ்தையிலும் ப்ரதிகூலம் வருகைக்கு யோగ்யதையில்லாமையாலும், இக்ஷேயுள்ளபோது சர்வருடைய ஹேயங்களையும் கழிக்கவல்லனாகையாலும், இஸ்வரனை ஶுக்லன அமலாத்மா ஹேயஸ்த்ரீகளை என்றும் சொல்லும் ஶப்தங்கள் எல்லாம் த்ரிவித ஷேதனாஷேதன ரூபயஸ்வந்தரஸாமான்யததாலே ஸ்வரூபகுணாதி விஸயமாக ஶக்லித தோஷங்களை வ்யவக்ஷேதிககின்றன.

[லீலாபோக ரஸவதவம்]

இப்படி ஜகந்நிஸிதோபாதான பூதஞ்ஞன இஸ்வரன

3 'விசித்ரா தேஹஸம்பததி:'

(விசித்ரா தேஹஸம்பததி:)

1. பாரதம் — மௌசல 9-34 எல்லா லோகததையும் மயக்கி விட்டு

2. இராமா — அயோததியா 2-41 மிகவும் துககப்படுகிறவனாக ஆகிருன

3. விசித்ரமான தேகமாகிற சம்பதது (பகவானுக்குக் கைங் கர்யம் செய்வதற்காக கை, கால முதலியவைகளுடன் கூடியதாக முன்பே சிருஷ்டிக்கப்பட்டது)

இய்திகளில்படியே சுவேவார்க்க கொடுத்த கரணகஜேவரங்களைக் கொண்டு ஆறு கடகக்கொடுத்த தெப்பத்தைக் கொண்டு நீவாககிலே ஒழுகி அகப்படுவாரைப் போலே அமார் ப்ருத்திரான வாகள லீலாஸ்ததுக்கு உறுப்பாய ச்ஸாரதீயந்ரத்திலே பரிப்ரிப பாகள. அவ்ர ப்ரிப்ரின ப்ரமகர்ணிகள 'யாவன ஒருவனை வரிககிருன' என்றும்

1 'ய் ப்ரயேத்' என்றும்

(யம ப்ரயேத்)

2 'வெறிதே அருள செயவா செயவாகட்கு'

என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஒரு வ்யாஜததாலே விசேஷ க்ரஹ் பண்ணப் பெற்றவாகள ப்ரோஸ யோய்ராமபடி புனராவ்ரிபிலலாத வழியே போவாகள.

[நிர்ஹேதுக க்ரபா நிருபணம்]

ஓரளவிலே அபாராஹ்மயஸ்தாமாதல அதடியாக வந்த து:வ ஹ்மயஸ்தாமாதல ப்ரவத் க்ரபைக்கு உத்ரஹ்மய அத்தாலே அஜாத சுகுதாதி ப்ர்ப்ரை வருகிறதென்னுமவாகளுக்கு அபாராஹ்ம உபகாரக மாய உபாஹ்மயாக ப்ரஸங்குகும் விசுபாலாதிக்களுக்கும் சில ஹ்துக்க ளாலே அபாராஹ் ஹ்ந்ரயமான அளவேயுள்ளது ப்ரவ் சுகுதவிசேஷமே உபகாரகம்.

3 'ஓர் எண்தானுமினறியே'

1 முனனல் பாகக

2 திருவாய 8-7-8-தான கிருபை செயதருள நினைத்தவாகளுக்கு நிர்ஹேதுகமாகவே கிருபை செயதருளவா (அதாவது சதருசமான காரணம் இல்லாவிட்டாலும் செயவாகட்கு அவனல் விதிக்கப்பட்ட பகதியை அவ்ரிடத்தில் செயதவாகட்கு அருள செயவான) என்ற க்ருதது.

3 திருவாய—1-10-5.

இत्याதிகளில் தாத்பயத்தைப்பாராதே நிய நிரங்குசா ஸ்வாத்வய நிஹ்துக
கூபாதிமாத்ததாலே மோக்ஷபுதான பண்ணுகிறுன எனனும் பக்ஷத்தில்
சர்வமுகி நியமுகி வைய்யநைர்ஹ்யாதி புசங்ங் வரும் நிரங்குசா ஸ்வாத்வய ஜகத்
சுஷ்டி மோக்ஷபுதானாதிக்களில் இச்சையுள்ளபோது வித்யத் பிறவாமைக்கு
உறுப்பாம் நிஹ்து கபை வசிகரண சௌக்ய அவசரபுதிஷண புவூத்திஷே புர
ணாதிக்கு நிடானமாம்

[ஜகத பரஹ்மாமசுதவ பிராகரணம்]

இஷ்வரனை ப்ரஹ்மத்தின் ஁கதேசமாக்கி அவன தனக்குவிஷ்வதேஜச
புராணாக்கள ஁னனும், வாங்மய புராணய மனோமயாக்கள ஁னனும் சில வ்யக்தி
க்கள உண்டனெனும்வார்களுக்கு அந்யபுரமனறிககே இருப்பது ஁ரு
புராண அரிது. இஷ்வரனும் மோக்தமோக்யங்களும் ஸ்வரூபேண உத்பத்தி ஁யவததுக்க
களான ப்ரஹ்மாசங்கள ஁னப்பார்க்கு சர்வ புராணவிரோதம் வரும்,

[பரஹ்மதரைவிதய பரகாரம்]

மோக்தமோக்ய நியந்தாக்கள ப்ரஹ் ஸ்வரூபைகதேசங்களல்லாதபோது
ஹம் த்ரிவிதம் ஁னகிற வாக்யம் நிர்வஹி க்குமபடி ஁ன? ஁ன்னில,

1 'உபாஸா த்ரேவித்யாத்'

(உபாஸா தரைவிதயாத)

஁னகிறபடியே ஶரீரமூதங்களான சேதனாசேதனங்களாலும் தன ஸ்வாவ
விஷேஷங்களாலும் விஷிஸ்டுக்க அநுசந்தேயஞகையாலே அநுசந்தேய அகா
ரத்ரேவித்யத்தை நினைத்து த்ரிவிதமெனகிறது ஁ன்னுமிடம் சர்வ ஶ்ரேயஸு
புண் .

1. சாரீ-ஸூத-1-1-32 உபாஸநத்தின் மூன்றுவிதமாக இருப்பதி
னலே அதாவது பரபுரமததைப் பற்றிய உபாஸநம் மூன்றுவிதமாக
இருப்பதினலே.

1 'या वेदवाह्याः स्मृतयः'

(யா வேதபாஹ்யா: ஸ்மருதய)

இत्याதிகளிலே கண்டு கொள்வது ஁க்தங்களான சரவோபாடானத்வ நிமித்த த்வாதிகளாலே ஁க்திங்ங்களான விகாரித்வ ஜடத்வ ப்ரதிகூலத்வ பரிச்சின்ன த்வாதிகளைக் கழிக்கக்கககாக ஁திகவாக்யங்ங்களிலே சத்யத்வ ஁னத்வாதி த்ரீங்ங்கள் சொல்லப்படுகின்றனவாகையாலே இவதிகவாக்யங்ங்கள் நிர்விசேஷ பரங்ங்களென்று சொல்லும் பத்ம் பூர்வபர ஁த்யந்தர ப்ரணான்தர சுவசன விரூத்ரமாம்.

[த்ரிவித பரிசசேத ராஹிதய பரகாரம்]

அனந்த ஁தத்தில் சங்கோசமில்லானமயாலே த்ரிவிதபரிச்சேத மும் கழிககுமிடத்தில்

2 'यथा सर्वं गतो विष्णुः'

(யதா ஁ாவ கதோ விஷ்ணு)

எனகிறபடியே சர்வ ஁சவர்தித்வ சப்ரதிபத்தியாலே ஁சபரிச்சேத ராஹி த்யமும்,

3 'श्रीवत्स वक्षा नित्यं श्रीरजयः शाश्वतो भूवः'

(ஸ்ரீவதஸ வக்ஷா நிதய ஸ்ரீரஜயய ஁ாஸ்வதோ தருவ:)

1 மனுஸமிருதி 12-95 ஁ந்த ஁மிருதிகள் வேதத்தை அஹ ஁ரிககாதவையோ

2 விஷ்ணுபுராணம் 1-8-17 எப்படி பகவான ஁ல்லா இடத்தி லும் வயாபித்திருக்கிறோ

3 ராமா—ஸுந்தர—36-28 ஸ்ரீ வதஸம் எனகிற மறுவைத திருமாமில் உடையவன எப்பொழுதும் ஁க்ஷ்மியை உடையவன. ஁ருவராலும் ஜயிக்க முடியாதவன அநாதியாக இருப்பவன அழிவில் ஁ாதவன.

என்கையாலே அபாகுதவிதாதி விசிஷ்ணுடைய கால பரிச்சேதாதி
யமும,

1 'ஜகத் சர்வ் ஶரீரம் தெ'

(ஜகதஸாவ ஶரீரம் தே)

இத்யாதிகளாலே சர்வ் வஸ்து சாமானாதிசுரணிய யோக்யதையாலும் விபூதி குண
யாபாரயோக்யதாதிகளால் தன்னில அதிசயித வஸ்துவந்தரமிலலாமை
யாலும் வஸ்து பரிச்சேத ராஹியமும சித்திககிறது.

[தேச பரிசுசேத ராஹிதய பரகாரம்]

சர்வ்வாதி சொன்ன இடத்தில் அந்தர்வாதிசியாவது நியதவங்
களோடு சாவயவங்ககளோடு வாசியற அவையுள்ள இடத்தில்
இவன இலலை எனனாதபடி பரிதாபமற்று நீங்காதபடி நிறகை.
இதில் பரிதவஸ்து பூர்ணவ் ஜான சத்தியாதி சங்கோபாவததாலே கண்டு
கொளவது இஷ்வரனுடைய சர்வ் வஸ்துமும அபபரிமாணமான ஁கத
திலே அடங்கும எனனும் பதத்தில் வஹிவ்யாதி சொல்லவொண
னது அபுதவ விபுதவாதிகளை அபதரித ததனா சக்தியாலே ஁ருககாலே
யாதல கமததாலேயாதல கொண்டால் ஁தா஁தாதிபதங்களைக
கழிகக விரகிலலை சர்வ் ததுககும் வஹிவ்யாதினெனனுமிடம் சம்பவி
ககும் இட ததிலேயாக வேண்டுகையாலே வஹிபரிதாதிமுள்ளவற்றுக்
கெல்லாம் வஹிவ்யாதினெனகிறது.

[காலபரிசுசேத ராஹிதய பரகாரம்]

காலபரிச்சேதமிலலை எனறவிடத்தில் சர்வ் துதததுககும்
வஸ்து நியதவ் சமானமாகையாலும், தர்ம பூதஜனாதி நியதவ் நியதூரி
கருககும் உண்டாகையாலும், இஷ்வரன வபததிலே நியதவ்
சொல்லுகிறது அந்வய வ்யதிரேகங்களாலே காரணதவ் அறுதியிட
வேண்டியிருகக வ்யதிரேக ப்ரஹ்மும வ்யதிரேக சபாவ்நையுமிலலாத

நியவிபுவான வஸ்துவககு காரணத்வ் கொள்ளுமபடி என ? எனனில், லௌகிக காரணவிசேஷங்களுக்குப் போலன்றிககே அந்யய்யதிरेक निरपेक्षமாக धर्मिग्राहकतதಾಲே नित्यविपुवककुम् नित्य पूर्वभावित्वलक्षण कारणत्वं अறियलाम. स्वरूपसहकारि वैषम्यतதालே नित्यविपुवककु ककु कार्य विशेष प्रतिनियमुम கூடும

[வஸ்து பரிசுசேத ராஹிதய பரகாரம்]

वस्तु परिच्छेद राहियतதை वस्वन्तराभावतதாலும் वस्वन्तर स्वरूपैक्यतதாலும் निर्वहिपபாாககு प्रत्यक्षादि सकलप्रमाण विरोधं वரும் सर्वशरीरिया नवனै

1 ‘அமலன்’

என்னுமிடத்தில் चेतन चेतनங்களுக்கு உள்ள दोषங்கள் இவனுக்கு இல்லை என்றும், आश्रितருடைய दोषங்களைக் கழிக்கவல்லன என்றும், प्रमाणानु गुणமாக तात्पर्य கொள்ளுவது.

[திவ்ய மங்கள் விகரஹ யோகம்]

இப்படி காரண லக்ஷண भेद तादात्म्य घटन शोधन विषय वाक्यங்களாலே सिद्धमाय परिशुद्धमायं परिपूर्णरसमान दिव्यात्म स्वरूप दुग्धाब्धिയിലே न्यासोपासनங்களை अवलम्बितது இழிந்தது எங்கும் அநு भविककपाारंककुमवनुककु दिव्य गुण विग्रहादिकள துறைகளாம். गुणங்களில் सर्वावस्थानुवृत्त ज्ञानशक्त्यादि पाङ्गुण्यतதின் प्रकारமும் இவ வா(ஆ)று முதலாக வந்த सौशील्याद्यनन्त गुणतरங்களும இருக்கும் படி भगवच्छास्त्रங்களிலே பரககககாணலாம். नित्यविभूति निरूपणத்திலே भगवद्विग्रह नित्यत्वादिकள घटिக்குமென்னுமிடம் சொன்னோம். स्वरूप तुल्य विग्रहव्याप्तिपक्षமும், व्यूहविभवादि सर्व विग्रहानित्यत्व पक्षமும், இவை எல்லாம் परमपदनिलय नित्यविग्रहपरिणति विशेषங்கள் என கிற பक्षமுமபிணங்கறும் प्रकारं सर्व दर्शित्वदर्शयिलே கண்டு கொள்வது

[நாராயணஸய பரதவம]

இப்படி விग्रहविशेष विशिष्टனயக்கொண்டு शुद्धशुद्ध सर्व
 सृष्टि कारणமான सर्वेश्वரன नारायणன எனனுமிடம் सर्वकारण वाक्य
 विश्रान्तियாலும், सार्विकोपब्रह्मணங்களான धर्म शास्त्रेतिहास पुराणादि
 களாலும் सिद्धமாகையாலே त्रिमूर्ति सास्यैक्योत्तीर्ण व्यक्त्यन्तरादि पक्ष
 ங்கள निरवकाशங்கள். सर्वकारण भूतनய उपाय भूतनुமான नारा
 यणனதானே मुक्तप्राप्यனென்னுமிடம் पराधिकरणத்திலே समर्थितं ।
 लिङ्गभूयस्त्वाधिकरणத்திலே नारायणனே सर्वपरविद्या वेद्यனென்று
 निर्णीतं । संकीर्णराजस तामस पुराणங்களைக கொண்டு तत्त्व निर्णयं
 பண்ண வொண்ணுதென்னுமிடம் सत्त्वादि गुणस्वभाव प्रतिपादक
 प्रमाणங்களாலும் सार्विक पुराणादि विभाग प्रकारங்களாலும் अन्यथा
 सिद्धकारण वाक्यादि बलத்தாலும் அறுதியிடலாம்

[ஸாவ பலபரததவம]

सर्वपरविद्यैகளிலும் प्रतिनियताकार विशिष्टनயக கொண்டு
 प्रधानप्रतिपाद्यन नारायणனே என்று श्रुति स्मृति शत सिद्धமாகை
 யாலே प्रतर्दनादि विद्यैகளில் प्राणायचेतनங்கள் போலே कञ्चुक कल्प
 रान इन्द्रादிகள் उपास्यरன்று सर्वान्तर्यामியான ईश्वरனெருவனுமே
 शास्त्रीय सर्वकर्म समाराध्यनय कल्पान्तरத்திலும் நின்று सर्व कर्मफलप्रद
 न्नाम ब्रह्म रुद्र इन्द्रादிகள் शास्त्र प्रवर्तनादிகள் பண்ணினார்களே
 யாகிலும், 'मोक्षयिष्यामि' எனகிற अव्यवहित सङ्कल्पத்திற்கு आश्रय
 மல்லாமையாலே मोक्षप्रदரன்று श्रीपौष्करத்தில் परव्यूहादि प्रकर
 णத்திலே

‘स्वभावमजहच्छ्वदाकारान्तरमाकृते: ।

यत्तत्त्वमब्जसंभूत प्रादुर्भावान्तरन्तु तत् ॥’

(ஸ்வபாவமஜஹ்ச்சுவதாகாராந்தரமாகருதே: ।

யதத்தவம்பஜஸம்பூத பராதூபாவாந்தரந்து தத ॥)

इत्यादिकளாலே चेतनान्तर स्पर्शरहितமான मुख्य प्रादुर्भावान्तरத்தைச்
 சொல்லி, गौण प्रादुर्भावान्तरं சொல்லத் தொடங்கி, हिरण्य गर्भ रुद्र
 ப—ப—9

வூதாதி ஸ்ரேஜாக்கள வித்யாதிதேவாதி ப்ராதுர்மாவிங்களாலே அபிஷித்தமாங்
என்று அறுதியிடப்பட்டது

1 'சுஷ்டி தத: கரிக்யாமி த்வாமாவிஷ்ய ப்ராபதே'

(ஸருஷ்டி தத: கரிஷ்யாமி த்வாமாவிஷ்ய ப்ராபதே)

இத்யாதிக்களிலுர் இவத்ய் கணடு கொளவது

[பஞ்சபரகார ரூபதவம]

பரவ்யூதாதி பஞ்சபரகார விப்ரஹ விசிஷ்டன ஈஸ்வரனை சூக்ஷ்ம வ்யூஹ விபவ
பேதமின்ன எனனுமிடத்தில் அந்தர்யாமி ரூபமும், அர்வாதாரமும், அவற
றின பரிணாம விசேஷ் என்று விவக்ஷிதமாகையாலே விசேஷமிலகை
அர்வாதாரத்தில் வர்ண பூஜ பூஷண அக்ஷலாங்கன பத்னி பரிஜனாதி விசேஷங்களும
பூர்வபூர்வ ரூபானுரூபங்களாயிறேயிருப்பது, குமாத்த்வத் இப்பஞ்சரூபங்களி
லும் ஂகரூபம்.

முக்தபாப்யதையில் சர்வ விசிஷ்டன ப்ராப்யனாகையாலே நியதரோடு
முக்தரோடு ப்ராஹ்மாதிக்களோடு துணாதிக்களோடு வாசியற எல்லாம்
ப்ராப்யந்தரீகதமாய பதியினுடைய அபரணாதிக்கள பதிக்ககு ப்ராப்யங்களா
கும் கணக்கிலே சர்வமும் ப்ராப்யமாம்

[பராபதி பரகாரம]

முனபு ஁பாபியாலே ப்ரதிகூலமானவத்துக்கும் மேல் ஁பாபி
நிவ்ருத்தியில் ஸ்வத: ப்ராப்தானுகூல்யததுக்ககு விசேஷமிலகை மற்றும் சர்வ
ஸ்வரனுடைய ஸ்வரூப ரூப குண விபூதிகளில் பாஹ்ய குஹ்ரிகள சொல்லும்
வூதாஜல்ப வல்வஜங்ககை எல்லாம் முனபு சொன்ன ப்ராபண தர்க்கங்க
ளாலே ஁ந்மூலந் பண்ணுவது

1. ஁' ப்ராபமாவே, ஁னை அனுபரவேசிதது ஸ்ருஷ்டியை
செய்யப்போகிறேன.

* சிறைநிலையாமபவத்தில் சிறுதேனின்பமுண்டு உழலவார்
மறைநிலைகண்டறிபா மயல மாற்றிய மன்னருளே
துறைநிலை பாரமெனத் துளங்கா அமுதக்கடலாம்
இறைநிலை யாமுரைத்தோம் எம் குருக்கள் இயம்பினவே.

* * त्रय्यन्तत्राणमेतत् कविकथकहरे स्तित्तं वेदशेतात्
दत्तं सद्भिः दधानः स्थिर चतुर मृदूदार गंभीरगुम्भम् ।
यः कश्चित् वामनोपि प्रकटित महिमा विक्रमैरुज्जिहीत
प्रज्ञा दौर्जन्य गजेत् परपत परिषन्वस्तक न्यस्तपादः ॥

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमत भङ्गे

॥ परतत्वाधिकारः चतुर्थः ॥

॥ स्वमतस्थापकः प्रथमो भागः ॥

*[ப-ரை] சிறை நிலையாமபவத்தில் - சிறையின் தன்மையுள்ள ஸம்ஸாரத்தில், சிறுதேன இனபம் - சிறுதுளி தேனபோல (அறபுமான்) சுகததை, உண்டு உழலவா - அனுபவித்து (அதிலேயே) மண்டியிருப்பவர்களுடைய (தும்), மறைநிலை - வேதத்தின் தாத்பாயத்தை, கண்டு அறியா - தெளிந்தது அறியமுடியாத (படி - செய்வதுமான), மயல மாற்றிய அஜ்ஞானத்தைப் போக்கிய, மன அருளே - வலிய கருபயிஞ்ஞல், எம் குருக்கள் இயம்பினவே - எங்கள் ஆசாயாக்கள் உபதேசித்தபடி, துறை நிலை பாரம என (ஆனந்தக்கடலில் இறங்கும்) துறையும் நிலையான நிறகுமிடமும் (ஸம்ஸாரத்தின் அக) கரையும் என்று சொல்லும்படி, துளங்கா - நிலைகலங்காத, அமுதக்கடலாம் - அமுருத மயமாகிய ஸமுதரமாகிய, இறைநிலை - பகவானுடைய பரகாரத்தை, யாம், உரைத்தோம் - சொன்னோம்.

** [ப-ரை] கவிகதகஹரே - கவிதாக்கிக லிமம்மான, வேங்கடேசாத - ஸ்ரீ வேங்கடேசன் என்கிற ஆசாயனிடமிருந்து, உத்திதம் - உண்டான, ஸதிர - உறுதியாயும், சதுர - சாதுரத்தையுடையதாயும், மருது - மருதுவாயும், உதார - அனேகராததங்களைத் தெரிவிக்க

கிறதாயும், கம்பீர - கம்பீரமாயுமுள்ள, குமப - பதங்களின் அமைப்பையுடைய, த்ரயயந்ததராணம - வேதாந்தங்களை ரக்ஷிக்கிற, ஸதபி - பெரியோர்களினால், தத்தம - கொடுக்கப்பட்ட, ஏதத - இந்த கரந்தத்தை, ததாந - தரித்துக்கொண்டிருக்கிற, ய கச்சித - எவனாவது ஒருவன், வாமனோபி - குளமாய, அதாவது ஜ்ஞானதிகளினால் குறைந்தவனாக இருந்தபோதிலும் பரகடிதமஹிமா - பரகாசம் செய்யப்பட்ட மஹிமையையுடையவனாகக் கொண்டு, பரஜ்ஞா - ஜ்ஞானத்தினால் உண்டான, தெளாஜ்ஜநய - கர்வத்தினால். காஜத - கத்திக் கொண்டிருக்கிற, பரமத - பரமதஸ்தாகளது, பரிஷத - ஸமுஹத்தின், மஸ்தக - தலையில், ந்யஸத - வைக்கப்பட்ட, பாத - பாதத்தை யுடையவனாகக் கொண்டு, விகரமை - பராகரமங்களினால் (அடிவைப்புக்களினால்), உஜ்ஜீவீத - வருத்தி அடைவான்.

இங்கு

‘त्रय्यन्तस्थापकोऽय दृढतरममुना तत्त्वदृष्टिश्च दिष्टा

दिष्ट्या चाऽऽदिष्टमेतत् दिशिदिशि लब्धो(ह)ङिण्डिमस्ताडनीयः ।

शुष्कोपन्यास शिक्षापटिम कटुरटद्वैरि विद्वत्करोटी

कुडाक क्रीडमष्टापदकटकमसौ वामपादे विभर्तु ॥’

என்று ஸ்ரீஸங்கலப ஸூரியோதயத்தில் இரண்டாம் அங்கத்தில் 101வது சுலோகமும், அதே அங்கத்தில்

‘यतीश्वर सरस्वती सुरमिताशयानां सता

वहामि चरणाम्बुजं प्रणतिशालिना मौलिना ।

तदन्यमतदुर्मद ज्वलित चेतसां वादिनां

शिरस्सु निहितं मया पदमदक्षिणं लक्ष्यताम् ॥’

என்கிற 43-ம் சுலோகமும், இவற்றுககு மூலமான பாரதம் ஸபாபாவம் 42-3, 4-ம்சுலோகங்களில் ஸஹதேவன் வாததையாக

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः॥

சீரார தூபபுல் திருவேங்கடமுடையான திருவடிகளே சரணம்

॥ समुदायदोष(भङ्ग)ाधिकारः पञ्चमः ॥

(ஐந்தாவது ஸமுதாயதோஷ (பங்க)ாதிகார

[பரபக்ஷ நிரஸன பரதிஜ்ஞை - பரவாதிகள் மதத் திலுள்ள ஸமுதாய தோஷ நிருபணம் -

வேத நிதயதவ ஸமர்த்தனம் - வாண நித்யதவ ஸமாததனம் - ஸாங்கேதிக பத பக்ஷ நிராகரணம் - யாஜ்ஞ வலக்யாதி கருததவாதி வாகயங்களுக்கு ஸமாதானம் - வேத

‘ अर्च्य अर्चितु इच्छाम् सर्वे सम्मन्तुमर्हय ।

यो वा न सहते कश्चित् राज्ञा सबलवाहनः ।

क्षिप्र युद्धाय निर्यातु तस्य मूर्न्याहित पद ॥’

என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதும் அநுஸந்தேயங்கள் ஆகும்.

அங்கேயே

‘ मानिना बलिनां राज्ञां मध्ये वै दर्शिते पदे ।

ततोऽपतत् पुष्पवृष्टिः सहदेवस्य मूर्धनि ॥’

என்று அந்த ஸஹதேவனுடைய வாராததையை அங்கீகரித்து, அதற்குப் பாரிதோஷமாக தேவதைகள் புஷ்பததை வர்ஷித தார்கள் என்று கூறப்பட்டதே இங்கு ஸங்கலபஸலாயோத யத்தில

‘ अष्टापदकटमसौ वामपादे विभर्तु ’

என்று அநுஸந்திக்கப்பட்டது.

ஸ்ருஷ்ட்யாதி வசனங்களுக்கு கருதது - ஸாரஸ்வதாதி பாட பேதங்களுக்கு கதி - தேசகாலாதி பேதத்தினால் கலி யுகத்தில் காணப்படும் வாண பாட பேதங்களுக்கு கதி - மாகதாதி அபரமஸ பாஷாந்தரங்கள் நிதயங்கள் ஆகமாட்டா - பரமவிபர லம்பாதி யுகதிகளினால் வேத பராமாணயம் பாதிக்கப்படாது - ஆகமங்களும் வேத பராமாணயத்தை நிஷேதிகக முடியாது - அந்யோநய விருத்தமாயத தோற்றம் வேத வாக்யங்களுக்கு ஸமாதானம் - ஸாஸ்தராதரங்கள் உதிப்பதற்கு காரணம் - இவற்றால் வேதத்தின் நாஸம் ஏற்படாது - எண்ணிக்கையின் ஆதிகயம் பராமாணயத்தை ஸாதிக்காது - வேத விருத்த மதங் கள் பரமாணமாகமாட்டா - கேவல தாககத்தினால் ஒரு ஸம யத்தை உண்டாக்க முடியாது - பாஞ்சராதராகமத்தின் பர மாணயம் வயாஸராலேயே நிரணீதம்.]

* வெறியா துளவுடை விததகன் தனமையின் மெய்யறிவா குறியா நெடியவரென்று ஒரு குற்றம் பிறாக்குரையா அறியா திறத்தில் அருளபுரிந்து ஆரண நன்னெறியால் சிறியா வழிகள் அழிப்பதும் தீங்கு கழிப்பதற்கே 10

[பரபக்ஷ நிரஸன பரதிஜ்ஞை]

प्रवलप्रमाण सिद्ध स्वप्नोपक्षेप पूर्वकமாக संग्रहेण परपक्षங்களைக் கழித்தோம். மேல் मन्दमतिकளுக்கு

*(பதவுரை) வெறியா - வாசனை நிறைந்த, துளவுடை - திருந் துழாய் மாலையைத் தரித்துக் கொண்டிருக்கிற, விததகன் - ஆச்சரிய மான சுபாவத்தை உடைய எம்பெருமானின், தனமையின் - சுபாவத் தின், மெய்-உண்மையை, அறிவா-தெரிந்த ஆசாயர்கள், குறியா - குள்ளர்கள். நெடியவா - நீண்டவர்கள், என்று, ஒரு, குற்றம் - தோஷத்தை, பிறாக்கு - அயலாருக்கு, உரையா - சொல்லமாட்டா கள், அறியா திறத்தில்-அறியாதவர்கள் விஷயத்தில், அருளபுரிந்து - கிருபை பண்ணி, ஆரண நன்னெறியால் - வேதங்களாகிற நல்ல மாககத்தினால், சிறியா - அலப்பலாறுகளுடைய, வழிகள் - மாககங் களை, அழிப்பதும் - நிவ்ருத்தி செய்வதும், தீங்கு - தோஷத்தை, கழிப் பதற்கே - போகக் கடிப்பதற்காகவே அன்றி வேறில்லை.

1 'अज्ञश्च अर्द्धज्ञानश्च संशयात्मा विनश्यति '

(அஐஞ்ஞாஸாஸரத்ததாநஸ்ச ஸம்ஸயாதமா விநஸ்யதி)

2 ' नायं लोकोस्ति न परो न सुखं संशयात्मनः '

(நாயம் லோகோஸ்தி ந பரோ ந ஸுகம் ஸம்ஸயாதமந:)

3 ' ससंशयान् हेतुबलान् नाध्यावसति मध्वः '

(ஸஸம்ஸயாந் ஹேதுபலாந நாதயாவஸதி மாதவ:)

இயாதிகளில் சொன்ன ட்ரௌ வாராமைக்காக பரபகங்களை நிர்ஷேபமாக கழிக்க வேண்டுமையாலே இவற்றுக்கு முற்பட சமுடாயதொ஢் சொல்லுகிறோம்.

4 ' यथाशक्ति निगृह्णीयात् देवता गुरु निन्दकान् '

(யதாஸக்தி நிகருஹ்ணீயாத தேவதா குரு நிரதகாந)

5 ' विद्या चोरो गुरुद्रोही वेदेष्वरविदूषकः ।

त एते बहु पाप्मानः सद्यो दण्ड्याः इति श्रुतिः ॥'

(விதயா சோரோ குருதரோஹீ வேதேஸவரவிதூஷக: ।

த ஏதே பஹுபாபமாந: ஸதயோ தண்டயா: இதி ஸருதி: ॥)

1 கீதை—4-40 தெரியாதவனும், (அறிந்ததில்) நம்பிக்கை இல்லாதவனும், ஸம்ஸயத்தையே ஸவபாவமாக உடையவனும் நாசத்தை அடைகிறான்

2 ஸம்ஸயத்தையே ஸவபாவமாக உடையவனுக்கு இந்த லோகமும் இல்லை பரலோகமும் இல்லை, சுகமும் இல்லை,

3 பாரதம்-சாநதி 359-71 ஸந்தேகத்ததுடன் கூடினவாகளி டத்திலும், தாககத்தையே பலமாக உடையவாகளி டத்திலும் பகவான் வஸிக்கமாட்டான்

4. — தேவதையையும் ஆசாயாகளையும் நிரதிப்பவர்களை தன்னுடைய சகதிகருத தககபடி சிஷ்டிக்கவேண்டும்

5 — விதயையைத் திருடுகிறவன், ஆசாயனுக்கு விரோதியாயிருப்பவன், வேதத்தையும் பகவானையும் தூஷிப்பவன், அந்தஇவாகள், அநேக விதங்களான பாபங்களைச் செய்தவாகள், அப்பொழுதே சிஷ்டிககத் தருநதவாகள் என்று வேதம் (சொல்லுகிறது).

இயாதி ப்ரமாணங்களாலும்

1 'तत्वाध्यवसाय संरक्षणार्थं जल्पवितण्डे
वीजप्ररोह संरक्षणार्थं कण्टकशाखावरणवत् '

(தத்வாதயவஸாய ஸமரக்ஷணாததம் ஜல்பவிதணடே
பீஜபரரோஹ ஸமரக்ஷணாததம் கண்டகஸாகாவரணவத)

என்று அக்ஷபாடொக்த ப்ரகாரததாலும் விஜிगीஸு கயீயிலே நின்று வேடொ
ஸூவக வாஹ்கூடஸ்டிகளை நிராகரிககை ப்ராப்தமாகையாலே

2 'न विगृह्य कथां कुर्यात् '

(ந விகருஹய கதாம் குராயாத)

3 'अधीयानः पण्डितं न्यमानो यो विद्यया हन्ति यशः परस्य
तस्यान्तवन्तश्च भवन्ति ' 'लोका नचास्य तत् ब्रह्मफलं ददाति ॥ '

(அதீயாந பண்டிதம்நயமானோ யோ விதயயா ஹநதி
யஸ. பரஸய தஸயாந்தவநதஸ்ச பவந்தி) (லோகா நசா
ஸய தத ப்ரஹ்ம பலம் ததாதி)

1. — தத்வங்களைப் பற்றிய நிச்சயத்தை ரக்ஷிப்பதற்காக ஜலபம், விதண்டம், இவைகளும், விதை முளைப்பதைக் காப்பாற்றுவதற்காக முள நிறைந்த கிளையைச் சுற்றிலும் வைப்பதுபோல.

2. மனு-4-72. சண்டைபோட்டுக்கொண்டு ப்ரஸங்கத்தைச் செய்யக்கூடாது,

3. — அத்யயனம் செய்கிற தான பண்டிதனய அல்லாமல் இருக்கச்செயதே தன்னைப் பண்டிதனாக எண்ணி இருக்கிற எவன விதையயினால் அயலானுடைய கீர்த்தியை அழியச் செய்கிறானே, அவனுக்குப்புணய லோகங்கள் நாசத்தை அடையக் கூடியவைகளாக ஆகின்றன. இவனுக்கு அநத வேதமானது பரயோஜனத்தைக் கொடுக்கிறதில்லை.

1 'वादेन ब्राह्मणान् जित्वा हृष्टो भवति यो नरः ।
श्मशाने पादपस्स स्यात् काकगृध्रनिषेवितः ॥ '

(வாதேந பராஹ்மணாந ஜிதவா ஹ்ருஷ்டோ பவதி யோ நர ।
ஸம்ஸானே பாதபஸஸ ஸயாத காக்கருதர நிஷேவித: ॥)

2 'गुरुं त्वंकृत्य हुंकृत्य विप्रं निर्जित्य वादतः '

(குரும் தவமகருதய ஹும்கருதய விபரம நிராஜிதய வாதத:)

இत्यादிகள வੀதராஹ வೈதிக விஷய நியதங்களாகக்கடவன வாட் ஒன
றுமே கதே எனறு ஜீநாடிகள கட்டினது ப்மாண தர்காஸங்ஙகளை
கொண்டு ப்வர்திககையாலே முடிவில தோறகிறோம் எனகிற ப்யத
தாலும் வீதராஹத்வ ப்ஸித்தியையிட்டு விப்ரலங்கைக்காகவுமாமித
தனை இப்படி ஶாஸ்த்ர ப்ராமாண்யததையும் த்மாத்மாடிகளையும் இசையா
தாரும், த்மாத்மாடிகள உண்டென்று இசைநது வேத ப்ராமாண்யததை
இசையாதாரும், இரண்டையும் இசைநதிருப்பாரை சட்டை
யாககி உள்ளே வேதவாஹ்ராயிருப்பாரும் நிராகரணியா எனனுமிடம்
மஹாபாரதாடிகளில பல ஸ்பாஸ்யாநங்ஙகளிலும் கண்டுக்கொளவது.

[பரவாதிகள மதத்திலுள்ள ஸமுதாயதோஷ நிருபணம்]

இப்பரபக்ஷங்களுக்கெல்லாம் அஶ்ரஹிதங்ஙளான தர்கங்களை
பரிகரங்ஙளாகக்கொள்ளுகையும், ஸ்பஜிவ்ய ப்ரத்யக்ஷாடி விஸ்த்ர ஹேதுக்களை
ப்ரயோகிககையும், அநாடி நிதநாவிஸ்சிந்ந ஸம்ப்ரதாயதையாலே நிர்டோஷமான
வேதத்திற்கு விருத்தங்ஙளைச் சொல்லுகையும், ப்ரம் விப்ரலிப்தாடி டோஷ
பிதாரான பூரூபாக்களுடைய வாக்யங்ஙளை ப்ரமாணமாகக் கொள்ளுகை

1 மனு— —எநத மனிதன பிராமமணாகளை வாதத்தில்
ஜயிததுவிட்டு ஸநதோஷததை உடையவனாக ஆகிறானே, அவன கடு
காட்டில் காககை, கழுகு இவைகளினால் அடையப்பட்ட மரமாக
ஆவான்.

2 ஆசாயணை நீ யென்று ஒருமையாகச் சொல்லியும், ஹும்
காரம் செய்து மிரட்டியும் வாதத்தினால் பிராமமணனை ஜயிததும்.

யும் தீரணட டோ. அவாகள ஸாலலும் தக்ங்களுடைய அ஢ாஸத
தையும், ஸ்யக்ஷாடி விரோததையும் அவவோ அஸஸரங்களிலே
காட்டககடவோம்

[வேத நிதயதவ ஸமாததனம்]

வேத நித்யநிர்டோமாயககொண்டு ஸமாணமாணுலனனேரு ஸரஸதங்
களுககு வேத விரோத டோமாவது? வர்ண ஸத வாக்யங்களுககு ஸ்யக்ஷாடி
களாலே அநித்யத்வ் தோனருநிறக வேத நித்யமாஸபடி என? எனனில,
ஸதததுககும் வேதததுககும் நித்யத்வமாவது ஸர்வகாலத்திலும் ஂக ரூஸகம்
விஸேஷ விஸிஸ்டமாயககொண்டு ஸயோகிககப்படுகையாலே க்ரஸவூத்தி
களுக்குப்போலே வர்ணததுககும் வேடோகமான ஁த்பத்தி ஢ாஸங்களைக
கொண்டாலும் ஂஸ்வரனும் ஢ற்றுள்ள ஸரீர்த்ரு஢ெலலா஢ ஂக ரூஸ
மாக ஸவாத்திபபிககையாலே ஸதததையும் வேதததையும் நித்ய஢ென
னலா஢.

[வாண நிதயத்வ ஸமாததனம்]

வர்ண நித்யத்வ஢ுண்டானுலும் ஸுஸுவூ஢்யதீன க்ரஸ விஸேஷங்கொண்ட
டபோது அநித்யத்வ் வரும் ஸத்வா஢ிகரணத்தில் ஸவர்ஸ்வாஸாடிகள வர்ண
நித்யத்வ வ்யாஸ்யா஢் பணணின ஁டம் அ஢ஸேஸ்திதவவ்஢். வோ஁ாடிகளைக
குறித்தது வ௢ஸ்வா஁மாகவு஢ாம். அவ்ஸ஢ிகரணத்தில் ஸத்வா஢்஢ு஢
தா஢்யா஢்஢ு஢் ஸேஸ்வர஢ீ஢ாஸ௢யிலே விஸத்வமாகஸ ஸொனனே஢ும்.

[ஸாங்கேதிக பத பக்ஷ நிராகரணம்]

ஸஸ்குத ஸதங்கள் ஂலலா஢் அ஢ா஁யாக அர்த்விஸேஷங்களிலே
அவா஁த நிதய ஸயோகங்களாயபபோராநிறக லோகத்திலே கில ஸத்வங்
கள ஸாங்கேதிகங்களாகக கணட அளவைககொண்டு ஢ற்று஢ுள்ள
ஸர்வ ஸதங்களும் ஸாங்கேதிகங்கள் ஂன்று அ஢ு஢ிபபாாககு விஸக்ஷ வாக்ய
஢ிலலா஢ையாலும் ஸஸ்குத ஸர்வ ஸத்வங்களுககும் ஸங்கேதயிதா ஂன்று ஂரு
வளை ஸ஢்஢ிப஢்஢மாகக காட்டவொணனு஢ையாலும், ஸர்வ லோக

परिग्रहमुण्डाभयम् अर्वाचीनरीले ஒருவன் இப்படி சங்கேதிகைக்கு
 संभावनेयिलலாமையாலும், शक्यभावादिमूल अपभ्रंशादि प्रतिबन्दि
 अनुपपन्नையாகையாலும், जगदादियीलே ईश्वरन சங்கேததபடி
 (து இப்படி) प्रवर्तिपतिததான் என(கைக்கு)கிறதற்கு ஒரு ப்ரமாணமில்
 லாமையாலும்

1 'सर्वेषां तु स नामानि कर्माणि च पृथक् पृथक् ।
 वेद शब्देभ्य एवादौ पृथक् संस्थाश्च निर्ममे ॥'

(ஸாவேஷாம் து ஸ நாமாநி காமாணி ச பருதக பருதக ।
 வேத ஸபதேபய ஏவாதௌ பருதக ஸமஸதாஸச நிாமமே ॥)

என்றும்,

2 'नाम रूपं च भूतानां कृत्यानां च प्रपञ्चनं ।
 वेदशब्देभ्य एवादौ देवादीनां चकार सः ॥

(நாம ரூபம் ச பூதாநாம் கருதயாநாம் ச ப்ரபஞ்சனம்
 வேதஸபதேபய ஏவாதௌ தேவாதீநாம் சகார ஸ: ।

என்றும் மனு பராஸராதி கள் நியமான வேததிலுள்ள ப்ரபங்கனையே
 जगत्कारण पुरुषन यथापूर्वं प्रवर्तिपतिककिருன என்று சொல்லுகை
 யாலும், இப்படிக்கு ஸருதிதானும் உணடாகையாலும், संस्कृत
 सर्वपदங்கள் அநாதிகளா(யா)கக் குறையிலலை. இவை சங்கேதி
 கங்கள் எனகிற वेदावलम्बि वैशेषिकादिकளுக்கு श्रुतिविरोधமும் तदनु

1. மனுஸமருதி 1-21 அவா எல்லா வஸதுககளுக்கும் தனிக
 யாகப் பெயாக்கையும் காயங்கனையும் ரூபங்கனையும் தனியான
 அமைப்புகளையும் முதலில் வேதங்களிலுள்ள சபதங்களிலி இருந்தே
 நிாமாணம் செயதா (ஸருஷ்டிததா)

2. விஷ்ணுபுராணம் 1-5-63 அந்தப் பகவான முதலில் தேவர்
 கள் முதலிய பராணிகளுக்குப் பெயாக்கையும் ரூபங்கனையும் காயங்
 களினுடைய விஸதாரகதையும் வேதங்களிலுள்ள சபதங்களிலிருந்து
 செயதா,

சாரி பராசார பதஞ்ஜலி ப்ருதி வாக்ய விरोधமும வரும் இததாலே வேத வாக்ய பௌபேயத்வ ப்ரதிபாदनமும டதோத்தர் । வாக்யத்வ வேத்யாதி அநுமானங் களுக்கு விபக்ஷே வா஑காபாபாதிக்களையும் வேदनியத்வம் சொல்லுகிற ஸ்ருதி ஸ்முதி வாக்யங்களாலே வா஑ததையும் கண்டு கொள்வது

1 'प्रतिन्यन्तरं चेषा श्रुतिरन्या विधीयते'

(பரதிமந்வநதரம சைஷா ஸ்ருதிரநயா விதீயதே)

என்றது ததத் கால நியந அநாதி வேத்ப்ரவ்ர்தன பர் ।

[யாஜ்ஞுவலகயாதி கருதவாதி வாக்யங்களுக்கு ஸமாதானம்]

ஈபிகளுடைய சூக்தகாண்டபந்நகுவ வசனமும யாஜ்ஞவல்க்ய வேத க்லஸ்திவசனமும, விஸ்வாமித்ராதி சஜ்ஜ பூர்வ பூர்வ ஈபி டஃ வேதபாகததை அந்யயந் பண்ணுதிருக்கச செயதே சுகூநவிசேப வசததாலே கண்டு ப்ரவ்ர்திபபிககைகையச சொல்லுகிறது நியமான வேதத்துக்கு அநியாத்ரீ ச்யோகவிरोधமும ப்ரோஹி(யத்)பஷ்வாதிக்களாபபோலே இந்தராதி களும் ப்ரவாஹ நியராகையாலே பரிஹதம். காடகாதி சமாஸ்யா விசேப ங்களும் இபபடி ப்ரவாஹ நியப்ரவ்ர்தக விசேப சவ்ந்ந நிவந்நங்ங்களாகையாலே பௌபேயத்வ ஹேதுக்களன்று.

[வேதஸ்ருஷ்ட்யாதி வசனங்களுக்கு கருதது]

ஜகத்காரண பூஷண பககலிலே வேதங்க்ள ஜனிததன என்ற தும் ஑ாத்வர்த்மான ப்ரா஑ுபிவததிலே தத்பர் । இது ப்ரஹ்மாவக்ரு வேதங் களாக கொடுததான எனகிற வாககியததாலே சுவயக்தம் । இவ்வர்த்

1 ஓவவொரு மநவநதரத்திலும் இந்த வேதமானது வேருக்கச செய்யப்படுகிறது

1 'अनादिनिधना ह्येषा वागुत्सृष्टा स्वयंभुवा ।
आदौ वेदमयी दिव्या यतस्सर्वाः प्रसूतयः ॥'

(அநாதி நிதநாஹயேஷா வாகஉதஸருஷ்டா ஸவயமபுவா ।
ஆதௌ வேதமயீ திவயா யத: ஸாவா: பரஸூதய: ॥)

इत्यादि महर्षि वाक्यनिर्णीतं । द्वापरान्तकाले व्यास प्रवाह मुक्ततालौ
शाखा भेदकरणमम काल(क्रम)संकुचित प्रज्ञरान अधिकारिकरुक्कु ग्रहण
सौकार्यार्थमान विभजनादि विषयमेननुमिदम

2 'तपसा ब्रह्मचर्येण व्यस्य वेदं सनातनं'

(தபஸா பரஹ்மசாயேண வயஸய வேதம் ஸநாதனம்)

इत्यादिकलिले परसिततम.

[ஸாரஸவதரதி பாடபேதங்களுககு கதி]

ஓர் அளவுகளிலே சாஸ்திரபாட சंहितைகடேர் அநுஸந்தானா
(புறநா)திகளாலே வரும் ஸ்லோகம் வைபவ்யமாந் ப்ராப்ய விருதியன்று
அவிச்சிந்ந்ர சந்திராயமாயக கொண்டு சர்வ லோகத்திலும் நடக்கிற வேத
த்தில் 'अन्यथाकरणे चास्य बहुभ्यस्याग्निवारणं' எனகிறபடியே ஓர்ஓர்
சர்க்கை இலலை.

[தேசகாலாதி பேதத்தினால் கலியுகத்தில் காணப்படும்
வாண்பாட பேதங்களுககு கதி]

कलियुगத்திலே पापरदेशங்களிலே சில மூர்வராலே वर्णपदादि

1 பார-சாநதி—23-93 ஆதியும் முடிவும் இல்லாததாயும்
மேனமைபொருந்தியதாயுமிருக்கிற இந்த வேத வாககியமானது முத
லில் பகவானால் பிரகாசம் செய்யப்பட்டது, எதிலிருந்து எல்லா
ஸருஷ்டிகளும் உண்டாயிற்றே !

2. பார-ஆதி 1-34 தபஸஸினாலும் பிரமமசாயத்தினாலும்
அநாதியான வேதத்தைப் பிரித்தது

களிலே அந்யாந்யதாபரணம் ப்ரஸக்தமாணலும் இது சில நிபுணராலே கடுக நிரஸ்தமாம. அநுவூத்மாணவையும கால க்ரமத்திலே கழியும். அபி காரியுடைய ஸக்திவீகர்பததாலே சில இடங்களிலே ஸாஸ்த்ரோக்ஷங்கள பிறநதாலும் மலய மஹேந்த்ர விஸ்ய ஹிமவத் ப்ரபூதி டேஸ விஸேஷவர்திகளான அஸ்ய பரஸுராம அபஸ்த்ர வ்யாஸாதி மஹர்ஷிகள அநுஸந்திததுக கௌண்டி ருநது க்ருத யுரீ பிறநதவாறே ஂங்ரும யதாபூர்வ ப்ரவர்திப்பிப்பாராகள ஆகையால வேதததுககு ஒருபடியாலும் உத்பத்தி விநாஸங்கள ஸௌலல வௌண்ணுது

[மாகதாதி அபபரம்ஸ பாஷாநதரங்ள நிதயங்ள ஆகமாட்டா]

மா஘ா஘பஞ்ஸ பாவீகளாலே பிறநத வா஘்யபங்க்ளககு வேதங்க்ளககுபபோலே நியத்வ் ஸௌலல விரகிலலை அவ்வோ ஸி஢்நாந்திகள தங்க்ளககும இஷ்டமன்று.

[பரமவிபரலமபாதி யுததிகளினுல
வேதப்ரமாணயம பாதிக்கப்படாது]

இப்படி நியமாய அதிந்ரித்யாதி வு஢்நி ஜனகமாண வேதததுககு ஸ்வ: ப்ராஸ்தமாண ப்ரமாண்ய் அப விப்ரலம்மாதி வக்து டோபாபாவ நிஸ்யதத்தாலே நிர ஸ்தாபவா஢்மாயக கௌண்டு ஸுப்ரதிஸ்டிமாம். காரண டோஷ்க்ளககுலோமா கிலும் வா஢்நக ப்ரத்யததாலே அபா ப்ரண்ய் வாராதோ? ஂனனில, அதிந்ரித்ய விஸயததில ப்ரத்யக்ஷவா஢் ப்ரஸங்மிலலை ஂந்ரித்யக விஸயததிலே விரௌத முண்டாயத தோற்றின இடங்க்ளககு அஸ்தவாக்யங்ளகளில போலே உப ஒாரததாலே நிர்வஹிக்ரும ஸம்வ஢்நு டேஹம்அமாதி ப்ரத்யக்ஷப்ரத்யததில காட்டிலும் நிர்஢்ஷஸாஸ்த்ரஜந்ய பரௌக்ஷ ங்ளந் தாணே ப்ரவலமாம. அந்யதா ஸி஢்நி ஸம்வாஸ்யுடைய அபரௌக்ஷ ப்ரத்யததில காட்டில் அநந்யதாஸி஢்நி பரௌக்ஷ ங்ளந் ப்ரவல் ஂனனுமிடம ங்ளவாஸே஢்நாநுமாநாடிக்ளகளிலும் அஸ்தவாக்யங்ள க்ளகளிலும் காரணலாம. காரியாடிக்ளகளில கா஢்நாதிக்க விஸ்வா஢் க்ரும க்ருத ஸா஢்ந வௌ்ருண்யததாலே வருகிறது அவிகலாநுஸ்டித காம்ய ங்ளதிஸ்டிமாதி க்ளகளில ப்ரலவிஸ்வம் ப்ரதிவந்நகாயத் (஢்ளின) அநுமாநமும வேதததோ஢் விரௌதிததால ஢்ளிஸா஢்நிஸே஢்ந ங்ளஹகா஘ம வா஢்நிதமாயபோம.

ஆகமான்ரங்கள் கா(க)ரணதொசங்கா கஷ்டிங்ஙகளாகையாலே வேத
துக்கு வாதிதிகளைப் பண்ணமாட்டாது.

[அநயோநய விருததமாயத தோற்றும்
வேத வாககிபங்களுக்கு ஸமாதானம்]

கர்வ்யததிலேயாதல சித்யததிலேயாதல வேத வாக்யங்கள்
அந்யந்ய் விதொதிததுத தோற்றும்ளவில சர்வ் லௌகிக பரித்க் சந்த
வாக்ய தர்க் சித்ய விகல்பவித்ய வ்யத்யாதித்களாலே யத்யா சத்பவ் விதொத ப்ரத்பந
முண்டாம். அபத்யததில ஒரு ப்ரயொததிலே வாதிமுண்டாநாலும்
ப்ரயொதந்ரப்ராமாந்ய விதொதமிலலை வேதவாக்யவிதொதங்களுக்கு அஸ்தததஸ்து
த்யெகத்ய விதொத் தோற்றிதில அஸ்ததததஸ்துதிகளையும் மூலத்யந சந்தவாச
த்யபங்களையும் பாததது யத்யாசத்ப் விகல்பஸ்துதி வாதிந்ரப்யாதித்களாலே
நிவாதி. உபமானாந்ய பத்யததவ சந்தவீதித்களென்று சில ப்ரமானங்களைப்
பிரிய கொளந்ரவாாகதும் அவற்றாலே வேததததுக்கு வாதி் ப்ரதங்கிக
வழியிலலை வாலித்குதர்க்கங்களாலும் வாதி் மாதததாலும் பண்ணும்
த்யுதொபத்யங்களை ஆகமான்ரங்களிலும் பண்ணலாம்

[சாலத்யநத்யங்களை உதிபதததகுத காரணம்]

இப்படி நிய நித்ய நித்ய நிவாதிமான வேதததை பரம காரணிகளுந்
சர்வ்த்யரந் ப்ரத்யாமுதலான த்யவீத்களையும் மத்யர்க்களையும் தொண்டு
ப்ரவதி் பிததது போரா நிறக, லொகததிலே அந்ர்த்யத்யெத்ககளான த்யாந்ர
த்கள உதித்கைக்கு அடி என? எனநில, சர்வ்த்யரந் அநாதி கர்ம
ப்ரவாதி வித்யமித்யாயப் போருகிற த்யெத்யாதிததததில சர்வ்சதந்ய்
கர்மானுரூப த்யப்ரத்யுதையாலே த்யாத்விக வித்யததில ப்ரதிகூலத்யான
ஆசுர ப்ரத்யுதிகளை அவாக்களுத்ய த்யுக்ர்த்யப்ரத்யமாக மொதிப்பிகதும்
போது உபகரணமான வேதவாக்ய விதொதங்களிலே த்யுண்டாதிருப்
பந் சில த்யுதொபாயங்களை வதித்யாமித்ய ந்யாதததாலே அவவோ ஆகமங்
களிலே நிவீத்யிப்பிதது அவாக்களை மொத்யிப்பிககிருதையாலே
அவ்வோ காலங்களிலே அவை ப்ரவூதங்களாகலாம் இவ்
வ்ர்த்யங்களை

1 'शुद्धोदनसुतो भूत्वा मोहयिष्यामि मानवान् '

(ஸுத்தோதனஸுத்தோபூதவா மோஹயிஷ்யாமி மானவாந்)

என்றும்,

2 'त्वं हि रुद्र महाबाहो मोहयास्त्राणि कारय ।

दर्शयित्वा लपन्नायासं फलं शीघ्रं प्रदर्शय ॥

कुहकानीन्द्र जालानि विरुद्धाचरणानि च ।

दर्शयित्वा जनं सर्वं ने ह्याशु महेश्वर ॥'

(தவம ஹி ருத்ர மஹாபாஹோ மோஹஸாஸதராணி காரய ।
தர்ஸயிதவாலபமாயாஸம பலம ஸீகரம் பரதாஸய ॥

குஹ காநீந்த்ரஜாலாநி விருததாசரணாநி ச ।

தாஸயிதவா ஜநம ஸாவம மோஹயாஸு மஹேஸவர ॥')

3 'अहं मोहं करिष्यामि यो जनं मोहयिष्यति '

(அஹம் மோஹம் கரிஷ்யாமி யோஜநம மோஹயிஷ்யதி)

என்றும்,

‘நின்’

4 மாட்டாய மலாபுரையும் திருவுருவம் மனமவைக்க
மாட்டாத பல சமய மதி கொடுத்தாய ’ என்றும்

1. சுத்தோதனருடைய பிள்ளையாயப்பிறந்து ஜனங்களை மோஹிப்பிக்கப் போகிறேன்

2. வாராஹே - ருத்ரகீதை. பராகரமசாலியான ருத்திரனே! நீ, மோஹஸாஸ்தரங்களைச் செய், ஸவலபமான வருததத்தை காண்பித்து பலத்தை சீக்கிரத்தில் காண்பி ஒ' ருத்திரனே, வருசனைகளையும் இந்நிரஜாலங்களையும் லோகங்களுக்கு விருததமான ஆசாரங்களையும் காண்பித்து எல்லா ஜனதையும் சீக்கிரத்தில் மயங்கும்படி செய்.

3 நான் மோஹத்தைச் செய்யப்போகிறேன் , எந்த மோஹம் ஜனத்தை மோஹிப்பிக்கப்போகிறதோ.

4 திருவாய—3-1-4

1. 'கள்ளவேடத்தைக் கொண்டு போய்ப் புரம் புககவாறும்
கலந்து அசுரரை

'உள்ளம் பேதம் செய்திட்டு உயிருண்ட உபாயங்களும்'
என்றும்,

2 'வெள்ளியா பிண்டியா போதியா என்றிவா ஓதுகின்ற
கள்ள நூல்'

என்றும், மற்றும் பல इतिहास पुराण प्रकरणங்களிலும் கண்டு
கொள்வது.

[இவற்றால் வேதத்தின் நாசம் ஏற்படாது]

இப்படியானால் களையை வளக்க பயிர்கழியுமாப்போல
வும், इयेन कपोतमध्यस्थ कपोत न्यायतதாலும் वैदिकदर्शनं முழுக்க
அழிந்து போகாதோ? என்னில்,

3 'काणाद् शाक्य पाण्डैः त्रयीधर्मो विलोपितः ।
त्रि दण्ड धारिणा पूर्व विष्णुना रक्षिता त्रयी ॥

(காணாத ஸாக்யபாஷணடை: தரயீ தாமோ விலாபித: ।
தரிதண்டதாரிண பூாவம் விஷ்ணுநா ரக்ஷிதா தரயீ ॥)

1 திருவாய—5-10-4

2 பெரிய திருமொழி—9-7-9

3 ஆதரிஸமருதி-காணாத மதத்தில் இருப்பவர்கள், சாக்யர்கள்,
பாஷணடிகள் இவர்களினால் வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட தாமத நாசம்
செய்யப்பட்டது தரிதண்டத்தைத் தரித்துக் கொண்டிருக்கிற
விஷ்ணுவினால் வேதமானது முன்னால் ரக்ஷிக்கப்பட்டது
ப—ப—11

1 “ धर्मस्य परिरक्षिता ”

(தாமஸ்ய பரிரக்ஷிதா)

2 ‘ त्वमव्यय शाश्वत धर्मगोता ’

(தவமவ்யய: ஸாஸ்வத தாமகோபதா)

3 “ नारायणस्सात्वत धर्म गोता ”

(நாராயண: ஸாத்வத தாமகோபதா)

4 “ धर्म संस्थापनार्थयि संभवामि युगे युगे ”

(தாமஸமஸதாப நாராததரய ஸம்பவாமி யுகே யுகே)

5 “ धर्म त्राणाय केवलं ”

(தாமதராணாய கேவலம்)

இत्याதிகளில் சொல்லுகிறபடியே சர்வீஹரண தா?ன வுதிக சமயத் துககு வேண்டும ரக்ஷண் பண்ணிககொண்டு போருகையாலே சவ்ஞ்ரராககலிலே இது ப்ருத்மாயப போராநிறகும்

[எண்ணிககையின ஆதிக்கயம பராமாணயத்தை ஸாதிககாது]

இப்படி (நிய) நிதீஷ வேத் நடவாநிறக அவவோ மதாந்தரங் கருககு அஸ் ரவ்யாத ஜநபரிஹ் லீகததில வநதபடி என்? எனனில்,

1 தாம்த்தை காபபாறுகிறவன்—(ராமா-பால 1-13).

2 நீர் அழிவில்லாதவராயும் அழிவில்லாத தாம்த்தை ரக்ஷிப பவராயும்—(கீதை 11-18).

3 நாராயணன ஸாத்வத சாஸத்திரத்தில் சொல்லப்படுகிற தாம்த்தை ரக்ஷிப்பவன்.

4 கீதை — 4 - 8, தாமததை ஸதாபிப்பதற்காக யுகம் தோறும் அவதரிக்கிறேன்

5. தாமததை ரக்ஷிப்பதற்காக மாததிரம அவனுடைய அவதாரம

வैदिक परित्यक्तरायकகொண்டு போககற்றவாகளை ஆளதிரளுகைக
காகக கூட்டிக கொள்ளுகையாலும், औषध मणि मन्त्र यन्त्र भावन
भाषित दृष्टि मुष्टि चेष्टादिविशेष सामर्थ्यங்களைககொண்டு प्रतिमाजल्पनं
पाषाणस्फोटनं आदित्यस्तम्भनं மற்றும் मायेन्द्र जालश्याकर्षण मोहनादि
களான क्षुद्रसिद्धिकளையிட்டு मन्दबुद्धिकளாய क्षुद्र कौतुकிகளாய இருப
பாாககு அவற்றிலே ஆசை விளைப்பிககையாலும், अन्तः करण संक्षो
भतதைப பண்ணி अनुप्रवेशிததுக கொள்ளுகையாலும், सप्तघटिका
भोजनादि जीविका सौकर्यததாலும் வார क्रम,दिकள போலே अवाधित
अनादि परंपरा प्रसिद्धियालே असंकेत संभावनाங்களான जाति विशेषங்
களை அழிததுச சொல்லுகிற नियम लाघवததாலே दृष्टादृष्टसौकर्यத
தைககாட்டி वशीकरीககையாலும் इन्द्र जाल कल्पங்களாய ஏழைக
ளுக்கு दोषं தெரியாத साधन दूषणाभासங்களையிட்டு अनतिप्रज्ञरான
तार्किकரை आकर्षितதுக் கொள்ளுகையாலும் இபப்காரங்களாலே
वहुजन परिग्रहமுண்டாம். ஆனபின்பு இதுதானே வழியாக

1 ' गतानुगतिको लोकः न लोकस्तत्त्वचिन्तकः '

(கதாநுததிகோ லோக ந லோகஸ்ததவ சிந்தக:)

என்றும்,

2 ' मूर्खाः पूजितपूजकाः '

(மூாககா: பூஜிதபூஜகா:)

என்றும் சொல்லுகிறபடியே परिग्रह परंपரை நடவாநிறகும். वेदங்
களுடைய परिग्रहததில் இவவுபாடிகள ஒன்றும் சொல்ல வொண்
ணுதென்னுமிடம் सर्वாககும் அறியலாம் ஆகையால वेदादित्य
सन्निधियில் विपरीत समयங்கள அந்ந்காரகல்பங்களாம்

1 லோகமானது ஒருவன போன வழியே போகிறது. லோக
மானது உண்மையை யோசிக்கிறதில்லை—(பார-உதயோ 33-62)

2 மூடாகள அயலாரால் பூஜிக்கப்படவனையே பூஜிக்கிறவர்கள்

[வேதவிருதத மதங்கள் பரமாணமாகமாட்டர]

இப்படி வுதிக சமயமொன்றையும் அவல்விதது மற்றுள்ள சமயங்கனையெல்லாம தள்ளப்போமோ? வுதிகரான ஸஹ்ஸிகள தாங்கனே சமயதர்ஸங்கனே அநுபாலிககவும் சொல்லி அவற்றை அதிக்ர சித்தவாக்கனே ராஜா த்ஷிககும்படியும் சொல்லிறறிலாகனோ? ஆகையால் சர்வ சமயங்களும் ப்ரமாணசித்ரங்களாக வேண்டாவோ? எனனில, ஸஹ்ஸிகள சமயானுபாலனாதிகளைச் சொன்னது பாஷ்ஷித் சமயவிதயமன்று. ப்ரஹ் தர்ஸரக்ஷணாத்ரிக்ரிகவ்யவஸ்தாதிகள போலே தர்ஸானுபா மாக வுதிகா தாங்கள் நியமித்த சமயவிதேஷ விதய மென்னுமிடம் அவலோ தர்ஸாஸ்த்ரங்களிலே ப்ரசித். இப்படியல் லாதபோது.

1 ' பாஷ்ஷித்னோ விக்ரம்ஸ்தான வுதாலத்ரிகான ஸ்தான |

ஹைகான வகவூத்ரிக்ரிக வாத்ரிகாபி நாத்ரிகேத் || '

(பாஷ்ஷித்னோ விக்ரமஸ்தாத்ரிகாந் பைடாலவரதிகாந் ஸ்தான |
ஹைதுகாந் பகவருத்தீம்ஸ்ச வாத்ரிகாத்ரேணூபி நாத்ரிகேத ||)

2 ' த்ரிகஹைதுகபாஷ்ஷித் வகவூத்ரிக்ரிக வ்ரிகேத் | '

' ச்ரிகாஷ்ஷித்நாத்ரிகா நராத்ரிகம் ப்ரிகாந்ரிகேத் '

(டம்பிஹைதுக பாஷ்ஷித் பகவருத்தீம்ஸ்சவாஜ யேத |
ஸம்பாஷ்ஷித்நாத்ரிகா நராத்ரிகம் ப்ரிகாந்ரிகேத் ||)

1. பாஷ்ஷித்ரிகனையும் வேதத்திறகு விருததமான காமங்கனே அனுஷ்ஷிப்பவாக்கனையும் பைடால வரதமுடையவாக்கனையும், குதாக்கங்கனே செய்பவாக்கனையும், கொக்கு வருத்தியை உடையவாக்கனையும், வாக்ராத்ரிகத்திறத்தினுலும் பூஜிக்கக் கூடாது—(மனுஸம்—4-30)

2. டாமபிகர்க்ரிகனையும், ஹைது வரதம் பண்ணுகிறவாக்கனையும், கவருத் செய்பவாக்கனையும், விட்டுவிடவேண்டும. மனிதா ப்ரிகவதிகை லேயும் நரகததை அடைகிறுர்க்ரிக—(யாஜு ஸ்மருதி 1-130).

1 ' வெறுப்பொடு சமணா முண்டர் விதியில் சாககியர் '

இயாதிகளோடு விரோதி க்கும் ஆனாலும்

2 ' பிணக்கற அறுவகைச் சமயமும் நெறியுள்ளி உரைத்த
கணக்கறு நலத்தனன் '

என்றும்

3 ' இலிங்கத்திட்டபுராணத்தீரும் சமணரும் சாககியரும்
மலிநது வாது செயவீர்களும் மற்று நும் தெயவமுமாகி நின்றான் '
என்றுதொடங்கி

' ஒன்றும் பொய்யிலலை போற்றுமினே '

என்றும் ஆழ்வார் அருளிச் செய்திலரோ? என்னில், அவ்விடத்
திலும் இவை ப்மாணமென்றபடியன்று பரஸ்பரவிரூங்களுமாய்
வேதவிரூங்களுமான இஸ் சமயங்களையெல்லாம் ப்ரணிகளுடைய
துக்ஸங்களுக்கீடாக ப்ரவர்த்திப்பித்தது அஹிதாக்கு அவற்றால் கலக்கம்
வாராதபடி வேதங்களைக்கொண்டு நலவழி காட்டி நடத்திப்
போருகிருன சுவேசுவரனெருவனுமே அவனை யதாஸாஸ்வ் யதாபிகார்
வல்லதொரு விரகாலே வரிகரித்தது ஁ஜீவியுங்கோள என்று
தாபய் | இததை

4 ' மாட்டாதேயாகிலும் ' எனகிற பாட்டிலும்

5 ' அறுவகைச் சமயமும் அறிவரு நிலையினே '

1. திருமலை 8

2 திருவாய 1-3-5

3 திருவாய 4-10-5

4. திருவாய 3-1-4

5. திருவெழு கூற்றிருக்கை

இயாதிகளிலும் கண்டு கொள்வது. மஹாபாரதத்திலே சாங்க்யயோக பாஞ்சராட்ர வேட பாசுபதங்களுன்று பஞ்சசித்ரான்தங்களாகச் சொல்லி

1 ‘एतान्यपि प्रमाणानि न हन्तव्यानि हेतुभिः’

(ஏதாநயபி பரமாணாநி ந ஹந்தவயாநி ஹேதுபி:)

எனகைககும் சாங்க்ய யோகாடிகளை ப்ரஸ்சிக்ைககும் தாத்யே என் எனினில, இ(அ)வறறை ஹேதுககளால வாடிககவொண்ணு தென கிறஇடம் அதிந்ரீய சாஸ்த்யேவிசயததில ஹேதுவுக்கு விதி நிபேத சாம ல்யமில்லாமையாலே யாமததனை டோஷசமாவனையுடைய பௌரவையாம நங்களுக்கு ஶ்ருதிவிரோதமுள ளவிடத்திலே ஶ்ருதியாலே வாடமுண்டாகக குறையிலலை

இப்படியானால்,

2 ‘सांख्यं योगः पांचरात्रं वेदाः पाशुपतं तथा’

(ஸாங்கயம்யோக: பாஞ்சராத்ரம் வேதா, பாசுபதம் ததா)

என்று தொடங்கி

2 ‘किमेतान्येकनिष्ठानि पृथङ्निष्ठानि वा मुने’

(கிமேதாநி ஏகநிஷ்டாநி ப்ருதங்நிஷ்டாநி வா முநே)

என்று ப்ரந்பண்ண

1. இந்த பரமாணங்கள் யுகதிகளினால் நிராகரிக்கத் தக்கவைகள் அல்ல.

2 பாரதம் சாநதி 359-122 ஸாங்கயமதம், யோக சாஸத்ரம், பஞ்சராத்ரம், வேதம், பாசுபதம் இவைகள் ஒரு முடிவில் நிஷ்டையுடையவைகளா? ஒ' ரிஷியே, தனிதனி நிஷ்டையுடையவைகளா?

1 'सर्वेषु च नृपश्रेष्ठ ज्ञानेष्वेतेषु दृश्यते ।
यथागमं यथा न्यायं निष्ठा नारायणः परः' ॥

(ஸாவேஷு ச நரூபசரேஷ்ட ஜநானேஷவேதேஷு தருஸ்யதே
யதாகமம் யதாநயாயம நிஷ்டா நாராயண: பர:)

என்று பञ்ஞ் சித்தாந்தங்களுக்கும் நாராயணனே ப்ரதிபாடியன என்றது
கூடுமோ ?

2 'बहुधा व्यागमैः भिन्नाः पन्थानस्सिद्धिहेतवः ।
त्वय्येव निपतन्त्योघा जाह्नवीया इवार्णवे'

(பஹுதா ப்யாகமை பிநநா பந்தாந: ஸிததி ஹேதவ)
(தவயயேவ நிபதநதயோகா ஜாஹ்நவீயா இவார்ணவே

என்று மஹாகவிகளும் சொல்லும்படி இவையெல்லாத்துக்கும்
(இததனைக்கும்) ப்ராபாண்ய் சுப்ரஸித்த மாயனரே இருக்கிறது'
என்னில, அவவிடத்திலே

3 'सांख्यस्य वक्तृकपिलः'

(ஸாங்கயஸய வகதா கபிலா:)

என்று தொடங்கி, மற்றுள்ளவை பௌரபேயங்கள் என்கையாலும்,

1 ஓ' ராஜசரேஷ்டனே' ஜஞானததிறகுக கரரணமான இந்த
எல்லா சாஸ்திரங்களிலும் வேதததை அனுசரிததும், நயாயபபபிகுகும்
எல்லாரையும் விட உயாநதவனுன நாராயணன முடிவான ததவ
மாக காணபபபுகிறுன

2. ரகுவ மசம ஆகமங்கினில அனேக விதங்களாகக் கூறப்
பட்ட மார்கங்குகள கங்கையினுடைய பரவாஹங்குகள ஸமுத்திரத்திலே
போல உம்மிடத்திலேயே வநது சேருகின்றன.

3. பாரதம் - சாநதி 359-65 ஸாங்கய சாஸ்திரத்ததைச்
சொன்னவா கபிலா

1 'அவாந்தரதமா நாம வேதாசார்ய: ச உத்யதே'

(அவாந்தர தபாநாம வேதாசார்ய: ஸ உத்யதே)

என்று வேதத்துக்கு பௌத்யதவபுஸத்டுமில்லை எனகையாலும் வேத
விருதமுண்டான ஢ாத்ததிலே அாமான்தரங்களுக்கு ப்ராமாண்ய
கூடா தெனனுமிடம் ஸுசிதம்

[கேவல தாககததினால் ஒரு ஸமயததை உண்டாகக முடியாது]

2 'தகோஃபுதிஸு. ஸுதயோ வி஢ினா :'

தாஃகோ அபரதிஷ்டட ஸருதயோ விபிநநா)

இத்யாதிஃளிறபடியே பரஸ்பர விருத வேதங்களபோலே எல்லா சமய
ங்களும் ஒரு விபயவ்யவஸ்துயாலே ப்ராணங்களாகாதோ? எனனில,
சித்யார்யவிபயததில விஃஸ்ப் கூடாது. வேதததில போலே தாத்பர்ய ஢ேத
ததாலே நிர்வஃககவொண்ணுதபடி தர்கங்குளியிட்டு ஃபிரிதாந்
மாக அவ்வோ வக்தாக்கள தாங்களே உபபாதிதது வைததார்கள.
அநுஸ்தானவியயததில விஃஸ்ப் ஃசொல்லும்போது க ரணதொபாஃய஢ாவததாலே
ப்ராமாண்ய சித்திதது நிரூபாதிஃக ஢ஃதான பரிஃஃஃமுண்டாகவேணும்.
எல்லா஢ ப்ராணமானால் ஃசாஸ்தா ஸூத்ர ஢ேதங்களில போலே வுதிகவிவாத
தத் வஃஃஃஃஃகளும் பாஷண்டத்வ ப்ராசித்யு஢னறிககே யொழியும். வேத
ருதங்களெல்லா஢ ப்ராண஢ெனகை வேதவாஃதாங்களுக்கு஢ இஃத஢ன்று
அதிநித்ய விபயததில அஃஃத் ஸுதாதிங்களில ஒருவனே அாஸனென்று
விஃவாஸிககைக்கு விஸேஷ ஃஃதுவிலலை. வுத்டி஢த் வஃதானபரிஃஃஃஃஃ ஃஃது
என்றால், தேசகால ஢ேதததாலே ப்ராஃதாதிஸவானகளுடைய அநுபுவேஸ
பரித்யாஃகளும் ஓரொன்று கிளாநது போருகையும் எல்லாத

1 பாரத஢ - ஃசாந்தி 359-66 அவாந்தர தபஸஸு
எனகிற பையரையுடைய அநத ரிஷி வேதங்களுக்கு ஆசார்யனாக (உப
தேசிததவராக) ஃசொல்லப்படுகிறா

2 பாரத஢ - ஃசாந்தி 359-66 யுகத்யான ஓர் இடத்தில்
முடிவை உடையதல், ஃருதிகள வெவவேறுய இருக்கினறன.

துக்கும் துலயம் । துர்வாசனாமூலமான சுகிமாந்ததாலே யாதல், துரமிமானதாலே யாதல், அவற்றிலே ஒன்றை ப்ரமாண மென்று பற்றுவாக்கும், கர்தவ்யபாகததுக்கு அலைந்து வேதமொழிய ஏதேனு மொன்று ப்ரமாணமாக அமையுமென்பாக்கும், ஓர் அநுஷ்டாதி வ்யவஸ்யை யன்றிகளே சார்விக்ஷேமாம்படியாம் சில காம்யங்கள் கலிக்கக்காண கையாலே அவற்றோடே சோந்த வாஹ்ஸாஸ்த்ரங்களை முழுகக் ப்ரமாண மென்று கொள்ளில் இதுவும் வேதத்துக்கும் வேதவாஹ்ஸங்கள் எல்லாத் துக்கும் ஒரொரு முலததாலே துலயமாயிரா நின்றது. பாஷ்யாஹ்ஸங்களில் ஶ்ருதங்களை விப்ரலம்பார்க்கமாக நிவ்ஷிப்பித்ததாகள் எனனு மிடம் முன்பே சொன்னோம் மாஜரீததை மதஜ்ஜ(மாதஜ்ஜ)மாக வர்ணி ப்பாரைப் போலே மஹாவித்யாதிக்களான சில அப்ரதிஸ்திதானுமானங்களைக் கொண்டு ஒரு சமயத்தை ப்ரமாணமாகும்போது துலய ந்யாயத்தாலே எல்லாததையும் ப்ரமாணமாகக்கலாம். அஜ்ஹ்ருதகீனதையாலே அப்ரதிஸ்தி த்தங்களான தர்க்கங்களையிட்டு ஒன்றை அழிக்கப்பார்க்கில் எல்லாத தையும் அழிக்கலாம். சுவமதஸ்துதியும் ப்ரமதநிந்நதையும் எங்கும் உண் டாநப்படியாலே இத்தாலும் ஒன்றாகும் உக்ர்ப்சொல்ல வொண்ணு து. ப்ரந்யாதி பூயஸ்தாதிக்களாலே ஒன்றிலே சமத்காரம் பண்ணப் பார்க்கில் அப்போதும் அனந்தங்களாய் அனந்தபரிகரங்களையும் உடைத்தான வேதங்களுக்கு மிகவும் சமத்காரஹேதுவமுண்டாம். மஹா பாரதத்ததில் சாங்க்யயோகங்களை ப்ரஹ்மி பலகாலம் ப்ரஸாசிக்கக் செயதே

1 'बहवः पुरुषा राजन् । सांख्ययोग विचारिणः(णां) ।

नत इच्छन्ति पुरुषमेकं कुरुकुलोद्वह ॥

समासतस्तु यद्व्यासः पुरुषैकार्थ्यमुक्तवान् ।

तत् तेऽहं संप्रवक्ष्यामि प्रसादादमितौजसः ॥ '

(பஹவ: புருஷா ராஜந் ஸாங்க்யயோக விசாரிண (ணாம்) ।

நைத இச்சந்தி புருஷமேகம் குருகுலோதவஹ ॥

ஸமாஸதஸ்து யதவ்யாஸ: புருஷைகாதயமுகதவரந ।

தத தேஹம் ஸம்பரவக்ஷ்யாமி ப்ரஸாதாதமிதௌஜஸ: ॥)

1 பாரத—சாந்தி 359-217—ஓ' ராஜாவே, அனேகம் புருஷா கள் ஸாங்க்ய சாஸ்த்ரத்தையும், யோக சாஸ்த்ரத்தையும் விசாரிப்ப வாகள் இவர்கள், ஓ' குரு குலத்தில் சிறந்தவனே, ஒரு புருஷனாகிய பகவானே இச்சிக்கிறதில்லை (அங்கீகரிப்பதில்லை). ஆகையினால் வயாலா சுருக்கமாக பரம புருஷன் ஒருவனே என்பதைச் சொன் னா. அதை உனக்கு நான் அளவில்லாத தேஜஸஸையுடைய அந்த ரிஷியினுடைய அனுகரஹத்தினால் சொல்லப்போகிறேன்.

இत्याதிகளாலே விருஷாங்கமுண்டென்று காட்டினான் பாசுபத் தாமச மோஹாத்மக ப்ருத்தமென்னுமிடம் கௌதமசாஸ்திரவியய வஹுபுராண (ப்ரம.௭) ப்ரசித்.

[பாஞ்சராத்திரகமத்தின் ப்ராமாணயம் வயாஸரினாலேயே நிரணீதம்]

ஸ்ரீ பாசுபாத்ததுக்கு வேதவிரோதமில்லை என்றும், இது க்ருத்ஸமும ப்ரமாமென்றும்

1 ‘**भविष्यति प्रमाणं वै एतदेवानुशासनं ।**’

(பவிஷ்யதி ப்ரமாணம் வை ஏததேவாநு ஸாஸநம்)

இत्याதிகளாலே பல இடங்களிலும் ப்ரப்சித்ததான. ஶாரீரகத்திலும் சாங்க்யாதி மதங்களில் வேதவிருஷாங்கங்கையெல்லாம் எடுத்தது தூஷித்தது, ஶ்ரீபாசுபாத்ததுக்கு அவற்றுகுப் போலே, வேதவிரோதமில்லாமை யாலே இததால வேததுக்கு ப்ரதிவிரோதமில்லை என்று சாதித்ததான ப்ரபக்ஷ தூஷணப்ரகரணத்திலே பாசுபாத்தமும வேதவிருஷமென்று சொல்லும் ப்ரபக்ஷத்தையே கழித்ததானாயது. ஆகையால்

2 ‘**यथागमं यथान्यायं निष्ठा नारायणः परः**

(யதாகமம் யதாந்யாயம் நிஷ்டடா நாராயண ப்ர.)

என்றதுக்கு சர்வேத வேதாந்தானுபுண சமீचीन न्यायोपबृह्मण विशेषங்களைக் கொண்டு அவ்வோ அகாமங்களை த்ரவ்வியத்தில ப்ரகூதி புரூஷ ப்ஷ

1 பாரதம்—சாநதி 359-69 இந்த சாஸ்திரம் தானே ப்ரமரண மாகவே ஆகப்போகிறது.

2. 87-ம் பக்கம் பார்க்க

பதி ப்ருதி சர்வத்வான்தயாமியான நாராயண பரங்களாக நிர்வஹிகக
 ஶ்ஞயமெனறு தாத்யம் । அல்லது வேத வஹிகமத விருதாசாராதி ப்ரதி
 பாடக பாாமெல்லாம அநுதாதமாகிறதன்று. இப்படி வேதவிருத
 சமயங்கள் அநாதரணியங்களானாலும் அவறறுககுள்ள டோஷங்களை
 யெல்லாம அநுசந்திககப்ப பாாத்தால அவற்றில ஓரொ(ஒனறெ)ன
 றைததெளியககறகும் அளவிலே ஆயுத்சேஷ கழியும்படி யாயிருகக
 ஒருவன இந்த வஹிக பத்யததில் துத்ப்ரதித்யித வுத்யியாமபடி என?
 எனனில், பரபத்யங்களில் அதிசுத்யம டோஷவித்யோஷங்களை அறிநதிலனாகி
 லும் ஶ்ருவின ஶரீரததில் சிராதி வித்யோஷங்களை அறியாதிருகக ஆயு
 தாதிர்களாலே அதை நிரஸிககுமாப்போலே ப்ரதான தூயாந்ததைத
 தெளியககறறு ப்ரதான தூயாந்ததையும் த்வவிதாசார்யோபதேததாலே
 தெளிறது விலககடிகளைவிட்டு த்யத்யப்ரவூதனாக குறையிலலை

* (மீ)மிணடுரைகக விரகுதரும தருககம கொணடே
 வேணடுமகால வேணடுவதே விளம்புகினறூ
 கணடதறகு விபரீதம கததுகினறூர்
 காணுத குறை மறையில காட்ட நிற்பா
 பணடொருததன கணடுரைததேன நானே எனனப
 பலவகையில் உபாதிகளால படிந்து வீழ்வா
 கொணடலொககும திருமேனீமாயக கூததன
 குரைகழல்சோ விதிவகையில் கூடாதாரே.

11

ஐதி ஶ்ரீகவிதார்த்திகசித்யஸ்ய சர்வதந்ந த்வதந்நத்யஸ்ய

ஶ்ரீமதேத்யுதநாத்யஸ்ய ஶ்ரீமதேத்யுதநாதாசார்யஸ்ய க்ர்திஷு

ஶ்ரீ ப ர ம த ப ங் க

சமுதாயதோஷ(பத்ய)ாதிக்கார: பத்யம: ॥

ஐந்தாவது ஸமுதாய தோஷ(பங்க)ாதிக்கார:

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

சீரார தூப்புல திருவேங்கடமுடையான திருவடிகளே சரணம்

॥ लोकायतिक भङ्गाधिकारः पष्ठः ॥

(ஆளுவது லோகாயதிக பங்கா திகார:)

[லோகாயதிகமத நிரஸந பரதிஜைஞ - அவாகள கொளகைகளின் ஸங்கரஹம் - பரதயக்ஷமொன்றுமே பரமானம் எனகிற பக்ஷ நிரஸநம் - அனுமானம் பரமாண்யமல்ல எனகிற பக்ஷ நிரஸநம் - மந்தராதிகள பரமானமாகாது எனகிற பக்ஷ நிரஸநம் - அதீநநாய விஷயமில்லை என்கிற பக்ஷ நிரஸநம் - ஆதமா இல்லை என்கிற பக்ஷ நிரஸநம் - பருதிவயாதிகளின் பரிணாமங்களே சைதநயஸூகாதிகள என்கிற பக்ஷ நிரஸநம் - அவைகளே இதர வயாபாரகரணம் எனகிற பக்ஷ நிரஸநம் - சைதநநாதர அதிஷ்டானமில்லை எனகிற பக்ஷ நிரஸநம் -

* (ப-ரை) கொண்டல் ஓகும் - மேகம் போன்ற, திருமேனி - திவ்யமங்கள விகரஹத்தை யுடைய, மாயக கூத்தன் - ஆச்சாய சேஷ்டிதனான பகவானுடைய, குறை - சபதித்துக கொண்டிருக்கிற, கழல் - திருவடிகளை, சோ - சரணம் அடைவதற்கு காரணமாகிய, விதிவகையில் - பாக்யவிசேஷத்தில், கூடாதா - சேராதவர்கள், மிண்டுரைக்க - மேலேமேலே யுகதிசனைச் சொல்ல, விரகுதரும் - உபாயத்தை கொடுக்கிற, தருக்கம் கொண்டே - யுகதிகளை கொண்டே, வேண்டும் கால - வேண்டும் சமயத்தில், வேண்டுவதே - வேண்டிய வாதத்தையையே, விளம்புகின்றா - சொல்லுகின்றார்கள், கண்டதற்கு - பரதயக்ஷத்தில் காணப்பட்டதற்கு, விபரீதம் - விருத்தத்தை, கததுகின்றா - உதகோஷிக்கிறார்கள், மறையில் - வேதத்தில், காணாத - கண்டறியப்படாத, குறை - தோஷங்களை, காட்ட - காட்டுவதற்காக, நிற்பா - முனவந்து நிற்பார்கள், பண்டு - முன காலத்தில், ஒருததன் - ஒருவனாகிய, நானே, கண்டு - உண்மையைக் கண்டு, உரைத்தேன் - சொன்னேன், என்ன - என்று சொல்ல, பல வகையில் - அனேகவிதமாக, உபாதிகளால் - அவரவர்கள் காமங்களாகிற காரணத்தினால், படிந்து வீழ்வார் - பரதிஷ்டதராய இருந்து நரகத்தில் வீழ்வார்கள்.

சுரீரநிவ்ருத்தியே மோக்ஷ மெனகிற பக்ஷ நிரஸநம் - தாமா தாம பல னிலலை எனகிற பக்ஷ நிரஸநம் - பரமமாவிஞால் உண்டாகப்பட்டது எனகிற ஏற்ற நிரஸநம் - ஈச்வரன இலலை எனகிற பக்ஷ நிரஸநம்.]

*கண்டது மெய்யெனில் காணுமறையில் அறிவு கண்டோம்
கண்டதலாதது இலதெனில் கண்டிலம் குற்றமிதில்
கண்டதுபோல மறைகாட்டுவதும் கண்டது ஒத்ததனால்
உண்டது கேட்கும் உலோகாயதா இன்று மீறுவதே

12

[லோகாயதிகமத நிரஸந பரதிஜகை]

उक्तप्रकारतथावे निस्सारङ्गकलायं வைதது मन्दमति मोहन(क)
ங்களான बाह्यकुट्टि मतங்களில் முற்பட लोकायतिकसिद्धान्तத்தை
अनुवदितदु दूषिककिण्ठम्.

[அவர்கள் கொள்கைகளின் ஸங்கரஹம்]

அவர்கள் சொல்லும்படி எது எனனில் :—

(1) 'प्रत्यक्षमोक्षणमेषमाणं அதுதன்னிலும் करणदोषादि
களுள்ளது प्रमाणम् அனறென்னுமிடம் सर्वं संप्रति यन् , (2) अनुमा
नादிகளிலே சிலவற்றை यादृच्छिक संवादத்தாலே प्रमाणமென்று भ्रमि

*(ப-ரை) கண்டது - தமமால் பரதயக்ஷத்தில் காணப்படுவதே,
மெய் - ஸதயம், எனில் - என்று சொல்லில், காணும் - நமமால் காதி
னால் கேட்டு பரதயக்ஷத்தினால் அறியப்பட்ட, மறையில் - வேதத்தில்,
அறிவு - ஜஞானத்தை, கண்டோம் - பாததோம், கண்டதலாதது -
கண்ணினால் பரதயக்ஷத்தில் பராககப்பட்டது, இலது - இலலை,
எனில் - என்று சொல்லில், இதில் - இந்த வேதத்தில் உண்டாகக்கப்
பட்ட ஜஞானத்தில், குற்றம் - தோஷங்களை, கண்டிலம் - நாம் பராகக
வில்லை, கண்டதுபோல - பரதயக்ஷம் பரமாணம் ஆனதுபோல, மறை
காட்டுவதும் - வேதம் தெரிவிக்கும் அர்த்தமும், கண்டது ஒத்ததினால்
- பரதயக்ஷத்திற்கு ஸதஞ்சமாக இருப்பதினால், உண்டது கேட்கும் -
முன்பு சாபபிடிப்பட்ட வஸதுகளை மறுபடியும் கேட்கிற, உலோகா
யதா - சாரவாகாகள், இன்று - இப்பொழுது, மீறுவதே - உத்ததா
களாய வருகிறார்களே.

க்கிரூர்களுததனை, இவற்றிலே சிலவற்றுக்கு **பிராமாண்யம்** கொள்ளும் ப்ரக்ததிலும் அவற்றை **ப்ரத்யக்ஷததிலே** **அந்நர்மவிபபிககலாம** (3) **விஷ்ணுரூபாதி மந்ந யந்ந சேஷாதி ஫ல சர்வாத் ஔஷத அய: சூர்யசந்ந கான்நாதி ந்யாயததாலே யயா தர்சந் வ்யவஸ்திதமாம**. இ **ப்ரத்யக்ஷததையும்** இதின் **விசேஷமான அந்வய வ்யதிர்ரகதர்சநததையும்** கொண்டு **ப்ரவூத்** மான **சாஸ்த்ர லோகாயத்**, (4) **லோகசித்யானுமானம் பூதக் ப்ரமாண மாநூலும்** **அநீந்நித்யமில்லை** இப் **ப்ரமாணம்** கொண்டு **அறிய வேண்நம்** **அர்த்** ததை

1 'அத லோகாயத்-பூதந்யாய ச்தேஜோ வாயுரிதி ததவாநி ।

தேஹ்யதேந்யம் கிஷ்வித்யோ மதர்சக்திவத் ॥'

(அத லோகாயதம்-பருதிவயாப ஸதேஜோ வாயுரிதி ததவாநி ।

தேபய: சைதநயம் கிணவாதிபயோ மதஸகதிவத் ॥)

என்று தொடங்கி **சூத்ரங்களாலே** **வூதஸ்பதிசொன்னான** இவற்றை **சார்வாகாதி** **சுக்ஷததாலே** **மாண்யாதி பூர்வகமாக ப்ரவர்திபபிபபதும்** **செயதான**. **ஆகாஸமும் தத்வமாக சம்ப்ரஹிககவுமாம** **சர்வ சம்ப்ரதிபந்நங்களாய** **ப்ரத்யக்ஷோபாய (சித்ய)சாண்யங்களுமான** **அர்த்காமங்களாகிற் பூஸுபாதிங்களு** **கதும்** **அவற்றை ப்ரயோஜநமாகப் பற்றின** **நீதி ச்தேய காம சாஸ்த்ரங்களு** **கும்** **பொருநதி இருக்கையாலும்**, **லோகசித்யங்களில் ஒருவருக்கும்** **பிணங்க வேண்டாமையாலும்**, **லோகோத்திரிங்களாக கொள்ளாமையாலே** **அவையடியாக** **வாடிஞ்சொல்லவொண்ணாமையாலும்** **'யாவஜ்ஜிவ் சுக்ஷ ஜிவத்'** என்றபபோலே **சொல்லும்** **சூரூபதேர் ப்ரஸுமூ** **நாதிக்களோடொகக** **சர்வசாமயிகாக்களுடையவும்** **ஹ்ருதயததைத்** **தொட்டுப் பாரததால்** **ஒத்திருக்கையாலும்**, **ப்ரவூத்மமான** **இத்யாஸ்த்ர மே ப்ரமஹித்**, (5) **கார்யங்கள்** **போலே** **கண்டறியாத** **ஜாதி விசேஷ**

1 பிறகு லோகாயத மதம் சொல்லப்படுகிறது பூமி, ஜலம், தேஜஸ், காற்று என்றவைகள் ததவங்கள், ஒன்று சோநத இவைகளினால் ஜஞாநம் உண்டாகிறது-ஒன்று சோநத கஞ்சா முதலிய வைகளினால் மயக்கம் முதலியவை உண்டாகிறுப்போலே

कर्तव्य विशेषादिकளைக்கட்டி கையிலுள்ள धनத்தை அழிககையும் கயக்லேசப்படுகையும், இரந்து உணகையும், தலைபறியும் சடைக்கட்டும் போலே சொல்லுகிற दुःखसाधनங்களை सुखसाधनங்கள் என்கிற मिथ्यादृष्टिमूल मतान्तरங்கள் बुद्धिமானகளுக்கு उपादेयங்கள் அன்று. बुद्धि पौरुषह, नाकகு जीविकையாய गतानुगतिकलोक चञ्चनार्यमाकையாலே राज्ञादि संकेत सिद्ध समयங்களைப்போலே அந்நாடு உறந்து பற்றி நிறக प्राप्त ; (6) शरीर प्राण वैश्वानरेन्द्रिय अवयव विशेष धातु विशेषादिकளையொழிய வேறொரு आत्माவும் உண்டாய அவன शरीरात्तरपरिग्रह்பண்ணும் எனனும் अर्थ மெய்யா கிலன்றோ नरकादिकளுக்கு அஞ்சி परहिसादிகள் தவிரவேண்டு வதும், तरुण, तांबूल शयनासनादि प्रत्यक्ष स्वर्गங்களை விட்டு परोक्षस्वर्ग ங்களைப்பற்ற படடிணியும் உபபிலிய முதலாகப் படாதன பட வேண்டுவதும், शरीरं अत्मा எனனுமிடம் 'स्थूलोहं, सूक्ष्मोहं' இயாதி सर्वं संप्रतिपन्न प्रत्यक्ष प्रत्यय सिद्धं । இததை வாழிக்கப்பாாததால 'अग्निरुष्णः' இயாதி प्रत्यक्षததையும் வாழிக்கலாமபடியாம். 'मम शरीरं' என்றது शिला पुत्रक शरीरादि व्यपदेश न्यायतதாலே 'ममात्मा' என்றதோடொககும் ; (7) अचेतन परिणामததுககு चैतन्यं கூடுமோ? எனனில, पृथिव्यादிகள் நாலும் ஒழிய வேறு ஒரு तत्त्व மிலலாமையாலும், இவற்றினுடைய यादृच्छिक संसर्ग विशेष दशैयிலே क्षिणादिद्रव्य विशेष संसर्गावस्थैयில மதशक्तिபோலவும், மற்றும் विचित्र द्रव्यसयोगविशेषததிலே विषरसायनादि शक्तिकளபோலவும், चूर्ण हरिद्रादि राग करक काठिन्यादிகளபோலவும், काल पाकादிகளாலே गन्ध रस रूपा स्पर्शादि परिणाम विशेषங்கள்போலவும், चित्ररूपபோலவும், कण्टकतैक्ष्ण्य वक्रतादிகளபோலவும், स्वभाव विशेष वैभवததாலே चैतन्य सुखादि परिणामங்களும் அவற்றில तारतम्यங்களும் इष्टानिष्टप्राप्तिपरिहारार्थं प्रवृत्ति निवृत्तिकளும் உண்டாகின்றன , (8) चैतन्यஎன்று ஒரு குறாத தனனையும் தவிரந்து चैतन्योन्पत्ति सामग्रीதனனாலே सहकारिविशेषமूल प्रतिमाजल्पनादि न्यायததாலும்,

1 'படி சம்மீலன விகாஸவத் ததிகார:'

(பதம ஸமமீலன விகாஸவத் ததவிகார)

எனகிறபடியாலும், ஁ச்சவாஸ நிஸ்வாஸம்மீலன நிமீலனாடிகள் போலே மறறுமுள்ள வ்யாபாரங்களும் உணடாகிறனவாகவுமாம் ; (10) வெட்டி நாட்டின கொம்புகள் சில உய்யக காண்கையாலும் வேறு ஒரு ஁தனாடிஸ்டான்கூடாது புண்ய பாபங்கள் அடியாக ஁ரீர பரிஸ்ஹ்மென்பார்க்கு மனுண்ய திர்யக்ஸ்தாவரங்களில் உத்ரோத்ராடிண்ய ததுக்கு விஸேஷஹேதுஸொல்லலெண்ணுது , (11) இப்படி ஁ு:ஸமும் பாபபலமல்லாமையாலே ஁ு:ஸ காரணங்களுடைய அத்யந்த நிவூத்தி மோக்ஷ மென்பார்க்கு ஁ரீரநிவூத்தியே மோக்ஷமாம். மஹந்நடலக்ஷணமே மோக்ஷமென்பார்க்கு ஁ஹ்ஸாடி வாக்யோக்தமே மோக்ஷமாம். விக்ஸ்ய ப்ராமாண்ய வாபாடிகளாலே குணகுணிஸேடமங்ளமாதல அஹேதுக விநாஸததாலே ஁்ஷணமங்ளமாதல நிர்வ்஁னாண்யதாடிகளாலே கார்யகாரண ஁ரூப மங்ளமாதல ஁்ராஹ் ஁க்ஷணா யோகடிகளாலே வாக்யார்த் மங்ளமாதல ஁ர்வானுபபத்திகளாலும் ஁ர்வ்஁ண்யத்வமாதல கொள்ளும் பக்ஷங்களுக்கு ஁ாத்வ கர்த்வ மோகத்வாடி விஸிஷ்டுண நிண்யாத்மாலை இஸைய வேணடாம் ஆகையால ஁ர்மா ஁ர்ஸங்களைவிட்டு ஁்தாவர திர்ய்க்குகளபோலே அயத்ந ஁ி஁஁மாயும் ஁யத்ந ஁ி஁஁மாயும் வருகிற ஁஁ஸ்டோகங்களை ஁ுஜிதது து஁த்ராயப போகவே யுள்ளது எனபார்க்கள்., (13) இப்பக்ஷததை ப்ராபாதி விர்ஸெந ஁ுக்கு உபதோஸிகக, அவ஁ும் தன வ்ஸ்துக்களுக்கெல்லாம் ஁ொல்ல, இததை ஁ஸுராகளுடைய உபநிஸததென்று வேத்தானே ஁ொல்லிற்று இதுவூ஁்ரிமானங்களுக்கு நிர்஁ர்ஷனமான வேடகுரவி஁ுடைய மத்மென்று இரணடுபடியாலும் இதற்குண்டான அவ்யததை வேடிகா தாங்களும் இஸைந்தார்கள. ஁ாவாலியும் உடகிடந்த ஁ோகாயத் (மத்)ததை ஁ுரளவிலே உமிழந்தான. மஹா஁ரதத்தில் கவாஸ்ரம வர்ணததிலே

1 தாமரைப்பூவின மூடிககொளவது மலாவது இவற்றைப்போல அந்த விகாரம்.

1 'லோகாயதிக முக்யைஸ்ச'

(லோகாயதிக முக்யைஸ்ச)

என்று மற்றுள்ள சித்தாந்திகளோடொக்க இவாகளையும் எடுத்தது. ஧்மவிருத்தார்த்தகாமங்களில் அனுதாபமற நிரந்தரவृத்தராய ஜனானுர஑மாந் ஧்நரானவாகளெல்லாம் இஸ சித்தாந்தத்துக்கு சமயிகள்., (14) லோக வ்யவஹார சித்தான்தை இஸ்வரன யதாலோக அர஑்யன வேறொரு வே அ஑ாராதி லக்ஷண வேண்டா ஆகையால இஸ சித்தாந்த் ஧்மாணதர்க் ஧்ர஑்யஸ்யு஑மங்களாலே ஧்வலத஧்மென஧ாகள

இமமதத்தை நிரசிககும஧டி சொல்லுகிறோம் :—

[஧்ரதயஸ்சுமொனறுமே ஧்ரமாணம எனகிற ஧்சு நிரஸனம]

(1) இவாகள ஧்ரத்யஸ்சுமொனறுமே ஧்மாணமெனறது அநு஧஧்ந். அநுமான அ஑மங்களாலும் ஜ்ந் ஧்றககக காணகையாலும், இந்த ஜ்ந் ச்ஸ்யரூ஑மாயிராமையாலும், இதுக்கு ஒரு வாத்க் காணமையாலும், விஸேஸு஑மா஧ாவித்யாதி஑ள ஸ்வ஑ன நிரோ஑ாதி஑ிதங்களாகையாலும் ஧்ரத்யஸ்சுத்துக்குப் ஧ோலே இவற்றுக்கும ஧்மாண்யமிசைய வேணும். இசையாதொழியில் ஧்ரத்யஸ்சு தானும் ஧்மாணமனறிககே ஒழியும். அநுமான஑மங்களிலே சில வாதிதங்களாகக காணகையாலே மற்றுள்ளவற்றிற்கும் யாத்஑ிக்ஸ்வாத்மேயுள்ளது எனனில்? இது ஧்ரத்யஸ்சு தனனிலும் சொல்லலாம் ஧்மாணாந்தரங்களை இலகை எனகிறவாகள தாங்களே, உண்டால் ஧்சி கெடும எனரு஧ ஧ோலே அநுமிதது ஧ோஜனாதி஑ளிலே ஧்ரவृத்தியா நினருாகள. தங்களுக்கு ஧்ரத்யஸ்சுஅநுமான விஸயமல்லாத நிலங்களிலே அத்வாக்ய ததை விஸ்வசிதது நிஸ்ஸஜ்ஜமாக ஑ன வ்யாதி஑ளைப்஧ண்ண நினருாகள. ஓர் அத்ஸன தங்களுடைய சித்தாந்தத்தைச் சொன்ன

1. ஧ார - ஆதி - 91 - 48 சாவாக மதஸ்தாகளில் சிறந்தவாகளினலும் (இந்த ஸிததாந்தத்திற்கு அதிகாரிகள நிரு஑ிக஑஧ ஧ுகிருாகள)

என்று கேட்டு அத்தை விவ்விததிரா நின்றார்கள். दृष्टार्थं मन्त्र औषध शिल्प ज्योतिष निमित्तादि शास्त्राங்குள அந்வய வ்யதிरेகங்களால் அறியவொண்ணாத விஷயங்களிலே நிபுணனுக்கு சாந்திககககாண நின்றோம் இப் ப்ரகாரத்திலே பாரலௌகிக் ஶாஸ்த்ரங்களிலும் அதிசங் கைபண்ண வொண்ணாது. ஶக்ஷமாநனுக்கும

1 ' अस्ति चेत् नास्तिको हतः '

(அஸ்தி சேத நாஸ்திகோ ஹத:)

என்கிற ந்யாயத்தாலே ஶாஸ்த்ராதிலுந்முசிதமன்று.

2 ' प्रत्यक्षा श्रुतिरर्थधीश्च '

(பரதயக்ஷா ஶ்ருதிரர்த்ததீஸ்ச)

என்கிற ஶ்லோகத்தை இங்கே படிப்பது.

[அநுமாநம் பரமாணமல்ல என்கிற பக்ஷ நிரஸநம்]

(2) அநுமானாங்கங்களை ப்ரத்யக்ஷத்திலே அந்ந்ர்ப்வி(பபி)ககலாம் என்றதுவும் வாஹ்நித்யமில்லாத ஶ்ரீயிலே ஶ்மூதங்களான லிஶ்டாதி களாலே ப்ரமிதி பிறககக காணகையாலும், सर्व साधारण मनो व्या पारं सहकारिमात्रमाकையாலும், परंपरया प्रत्यक्षमूलतையைக கொண்டு இவை ப்ரத்யக்ஷாந்ர்ப்விமெனபாாகும் இவை காட்டின அர்த்தங்கள இசைய வேண்டுகையாலும் அநுபபந்,

[மந்த்ராதிகள் ப்ரமாணமாகாது என்கிற பக்ஷ நிரஸநம்]

(3) விஷஶரண மந்த்ராதிகளில் அந்வய வ்யதிरेकान्ह விஷயமுண டெனனுமிடம் சொனனோம்

1 தெய்வம் இருந்ததேயாகில் தெய்வம் இலை என்றவ்ந கெட்டான

2. ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம் 2-5 வேதம் (காதினூல் கேடகப்படுகிற படியினால்) (காதுக்கு) ப்ரத்யக்ஷமாயிருக்கும், அதன அாததமும ப்ரதயக்ஷமாய் அறியமுடிகிறது.

அर्थகாமங்களைப் பயோஜனமாகக்கொண்டு ப்ருத்தமான நீதிशास्त्रம் அனாதத்தில் धर्मविरुद्ध விषயத்தை अभ्यनुज्ञை பண்ணுது, स्तेय शास्त्रமும்,

1 'असाधुभ्योऽर्थमादाय साधुभ्यस्संप्रयच्छति'

(அஸாதுபயோடாததமாதாய ஸாதுபய : ஸம்பரயசசதி)

2 'प्रसह्य वित्ताहरणं न कल्कः'

(பரஸஹய விததாஹரணம் ந கலக:)

எனகிறபடியே क्षत्रियादிகளுக்கு பரகாலாதி ந்யாயத்தாலே धर्मोपयुक्तமாக ப்ருத்தம் । காமशास्त्रமும் स्वदारसन्तोषार्थமாக

3 'धर्मविरुद्धो भूतेषु कामोसि भरतर्षभ'

(தாமாவிருததோ பூதேஷு காமோஸமி பரதாஷப)

எனகிற பாபரஹித காமோபயுக்தமாகையாலும், अदृष्टपञ्चपुरुषपरस्त्री விஷய நிஷேधादிகள் சொல்லுகையாலும், पारदारिकமும் स्वदाररक्षणाद्युपயுக்தமாகையாலும் धर्मविरुद्धமென்று நிர்ணயித்தார்கள்.

(4) “लोकसिद्धங்களில் ஒருவருக்கும் பிணங்க வேண்டா” எனந்து पक्षान्तरங்களுக்கும் तुल्यं । லோகோத்திஷங்களாக கொள்ளா மையாலே அவையடியாக வாங்கமில்லை எனகிற செட்டுச சொல்லில் सर्व परित्यागியான माध्यमिकனாகவே விஜயமாம்.

1. துஷ்டாக்களிடமிருந்து பணத்தை கரஹித்து ஸாதுக்களின் பொருட்டுக் கொடுக்கிறான்

2 பாரதம் - ஆதி 1-301 பலாதகாரம் செயது பணத்தை அபஹரிப்பது தோஷமல்ல

3 கீதை—7-11. ‘ஓ’ அாஜஙுந, பராணிகள் இடத்தில் தாமத் ஃறகு விரோதம் இல்லாத காமமாக இருக்கிறேன்

सर्वहृदयसंज्ञतार्थकथनं என்றது நிபுண வுद्धि சஜ்ஜதியில்லாமை யாலே அசிங் । லோகாயதிகன தானும் அஃமமுண்டாகில் செயவது என? என்று உள அஞ்சியிருக்கும்

[அதீதநரியவிஷயமில்லை என்கிற பகஷ் நிரஸநம்]

(5) ब्राह्मणभ्रष्ट्रियादि जाति विशेष गो महिषादि जातिकां போலே காணவொண்ணாதிருக்க இவற்றைத் துவக்கி வருகிற விதிகள் ப்ரமாணமாமபடி என? என்றதுவும் அநுபபந் । அவாதிதானாதி பரிஹ் பர்பரையாலே அஃமபால் ப்ரசித்தமான ஜாதிவிபாகத்தை அபஹ்விக்க (அபலபிக்க) வொண்ணாமையாலும்,

1 'अनादौखलु संसारे'

(அநாதௌகலு ஸமஸாரே)

இत्यादிகளிறபடியே சில விஷயங்களிலே விபூவமுண்டானாலும் அநுபபுத்தவ்ரீ அநந்தமாகையாலும், சંஸாரத்தில் சர்வோபபூவசாந்திபிறந்து மேலும் சாதுர்வ்யாதி வ்யஸ்தித சூத்திரமுண்டாகையாலும் வர்ணாதி வ்யஸ்தை க்குக்கஞ்றையிலலை.

2 'कस्यदोषः कुले नास्ति व्याधिना को न पीडयते'

केनदुःखं न संप्राप्तं सुखं कस्य निरन्तरं'

(கஸ்யதோஷ: குலே நாஸ்தி வ்யாதிநா கோ ந பீடயதே ।
கேந துக்கம் ந சம்ப்ராப்தம் ஸுகம் கஸ்ய நிரந்தரம்)

1 அநாதியான ஸமஸாரத்தில்

2 எ னுடைய வம்சத்தில் தோஷம் இலை? எவன ரோகத் தினால் பீடக்கப்படுவதில்லை? எவனால் துக்கமானது அடையப்பட வில்லை? எவனுக்கு ஸுகமானது இடைவிடாமல் இருக்கிறது?

ஐத்யாதிகளுக்க கு பரபரிவாதி நிவृத்திமாத்ததிலே தாத்யீ । கந்ந விசேஷ பய: ப்ரதரணாதி லிங்ஸஹ்ருத ப்ரத்யக்ஷததாலே வृதரந்ந விசேஷாதி ஜாதிகளாக காணுமாபபோலே ப்ராஹ்மண்த்வாதி ஜாதிகளாயும் காணலாமென்று நிர்வஹிப்பாகள.

1 'தமஸுத்ரே ரஜ: ஶ்வ

(தமஸா ஸாதிதரே ரஜ க்ஷதரே)

ஐத்யாதிகளிலபடியே ஶாரீரகுணத்ரய தாரதம்யலக்ஷண ஜாதி பக்ஷததில வார க்ரமாதிக்களபோலே அவாதித பரிஶ்ஹாதிக்களே ப்ரமாணமாம. மநுஷ்யத்வ ஜாதி யொழிய அவாந்நர ஜாதியுணடாமாகில அநுலோம ப்ரதிலோம சங்கீர்ணோத்பத்தி க்டிககுமபடி ஂன? ஂனனில, அக்ஷத்ய கர்஢்மத்வ கோமாயுத்வ ஶாரமேய த்வாதி ஜாதி ஶே஢்நகளுண் டாயிருக்க விஜாதிய சன்ஸர்ததாலே வெசரா த்யுத்பத்தியுணடாமாபபோலே சங்கீர்ணோத்பத்திககு விரோத்யமில்லை. வைதிக மார்க் வஹுவிதநியம க்லேசோத்தரமாய பித்ராதி க்ரமேண ப்ரவृத்தமாய போருகை யாலே வு஢்நிபௌஷ ஶீநஜிவிகை ஂனறும், கதானுபாதிகலாக வக்ஷநார்க் மெனறும் ஶங்கிககவொண்ணுது. அநாதி வேதமூலமாக அவிவிக்ஷிந்ந சன்ப்ராடயமான நடபபை ஓருவன கட்டிண இடஙகை வலஙகை போலேயாககி உறறது பறறெனனவுமொண்ணுது.

[ஆதமா இலலை ஂன்கிற பக்ஷ நிரஸநம]

6 ஶரிரமே அத்மா ஂனறதுவும அநுபபந்ந ।

2 'அவயவத்யேத் கர்வாணை: ' ।

(அவயவிதயேதம் குாவாணை:)

ஂனகிற ஶ்லாகததினபடியே ஶரீர் பாக்ஷமூதிக பாணி பாதிதி சன்ஜாதமாய்

1 26-ம பககம பாாகக.

2 ஸ்ரீரஙகராஜஸதவம 2-4 (சரீரமானது) அவயஙகளுடன் சோநதிரூபபதிஸை 'இது' ஂனறூ அறிகிற வெளி இநதரியஙகளாய (ஜீவாதமாஹிரகு ஆதேயமாயும் பரகாரமாயும் தோனறூகிறது)

இது எனனுடைய ஶ்ரீர் என்று தன்னில் வேறுபாடு தோற்றுவதாய், **चक्षुरादिकरणங்களுக்கு விஷயமாய் चक्षुरादिकरण** ச்யோமில்லாதபோது தோற்றுதிருக்கையாலும், **ज्ञाता**வான **आत्मा** **एकरूप**யை **सर्वविव**ப்ரதே **शत**தில் **सुखादिक**ங்களுக்கு **प्रतिसन्धाता**வாய் **अहं** **बुद्धि** விஷயமாய் **बाह्येन्द्रिय**ங்களால் தோற்றுதே **समाहित**னுக்கு **करण**ங்களுடைய **प्रत्याहरण**தசை யிலும் **काणलायि**ருக்கையாலும், **देह**ததில் **का**டடில் **इव**னுக்கு வேறுபாடு தோற்ற நிர்க், **काय**நத இரும்பில் **तेज**ஸஸைக்காண கிறவன இரும்பு சிவநதது, **उण**மாயிருநதது எனகிருபு போலே **ससर्गविशेष**ததாலே, '**स्थूलोऽहं**' இயாதி **प्रत्यय** வ்யவஹரங்களும் உண்டா கின்றன. **दीपैक्य** **प्रत्यभिज्ञा**திகள் போலே **अन्यथासिद्धि** சம்பாவனை யுள்ள **प्रत्यक्ष**ங்களை '**अग्निरुणः**' இயாதி **प्रत्यक्ष**ங்களோடொக்கச் சொல்ல வெண்ணுணமையாலே **अनन्यथासिद्ध** வ்யதிरेக **प्रत्यय**த தாலே **देहात्मभ्रमं** வாழிதமாம்

'**मम शरीरं**' எனகிற **प्रत्यय**ததுக்கு **वाधिनान्यार्थ**மான, **शिलापुत्रक** **शरीरादि** **दृष्टान्त**ம் **अनुपपन्नम्** | '**ममात्मा**' எனகிற இடத்தில் **आत्मशब्द** **स्वरूप** **पर्याय**மாகையாலே, '**मम गृहं**' எனனுமாய் போலே **अर्थान्तर** ததைக காட்டுகிற **शरीरशब्द**ததுக்கு **दृष्टान्त**மாகாது. **प्रत्यक्ष**விருத்தங் களில் **अनुमानागम** **प्रवृत्ति** கூடாதெனனுமது **दोषशङ्कानर्ह** **प्रत्यक्ष** விஷயம்

[பருதிவயாதிகளின் பரிணாமங்களே சைதநயம் எனகிற
பகஷ் நிரஸநம்]

(7) **पृथिव्या**திகளொழிய வேறொரு **तत्त्व**மில்லை எனறதுவும் **यथासंभवं** **प्रमाण**ங்களாலே **तत्त्वान्तर**ங்களும் **सिद्धि**கையாலும் **अतीन्द्रिय** விஷயங்களில் **योग्यानुपलम्भ**வாழ்மில்லாமையாலே **शास्त्र** **प्रवृत्ति**கூடுகையாலும் அவறறை இசையாதொழியில் இசைந தவை தன்னையும் தள்ளலாமபடி நிற்கையாலும் **अनुपपन्न**ம்

(8) **योग्यायोग्य**விभागமற **अनुपलम्भ**வாததாலே **वस्तु**வை இலலை எனபாக்களை,

1 'गृहाद्वहिर्गतश्चावकिस्सोरस्ताडनं शोकविकलो विक्रोशेत्'

(கருஹாத பஹிகதஸ்சாவாகஸ ஸோரஸதாடநம்
ஸோகவிகலோ விகரோசேத)

என்று உபலக்ஷித்தார்கள்.

[அவைகளே இதர வயாபார காரணம் என்கிற பக்ஷ நிரஸநம்]

(9) भूतचतुष्टय संयोगविशेषतதாலே கிஷாதி ச்யோகததில் மத
शक्त्यादिकளபோலே சைதன்யகுண் பிறககிறது என்றதுவும் ஸ்யேகஸமுதா
यदि विकल्पतதாலே டுபிதம் । शरीराव्यङ्गकளையெல்லாம் தனித
தனியே சைதன்யுகள என்றால் ப்ராமசமாபியாய பரஸ்பரயூஹித ப்ரதீசந்நா
மும் கூடாதே பரஸ்பரோபகார நியமமுமில்லையாம், இவற்றாலே
अव्यविगनறொரு ட்வ்யான்தர்பிறககும் என்று வுசோபாதிசுள சோல்லும்
अर्थ संप्रतिपन्नोपादानावस्था विशेषமொழிய அபூவ்மாகவருவதொரு
द्रव्यविशेष प्रत्यक्षाதிசுளளலே சித்தியாமையாலும், अनन्यथासिद्ध प्रत्यभि
ज्ञावतததாலும் நிரஸ்தம் अव्यविकொளளுவாககும் अव्यवगत
विशेषगुणங்களில்லாதபோது अव्यवியில் विशेषगुण பிறகக ப்ராதீ
யில்லை. मद्भक्ति विषयशक्त्याதிகளும் चूर्णहरिद्राதி ச்யோகஜராசமும் கரக
काठिन्यமும் ரூபசாதி விசித்ர பரிணாமமும் பகாதி நிமித்தவிசேஷ
களாலே ஸ்யவயவப் பிறநதன என்னுமிடம் உபலம்பயுக்யாதிசிடம்.

[சேதனாதர அதிஷ்டானமில்லை என்கிற பக்ஷ நிரஸநம்]

व्यवस्थितरूपங்களான अव्यवங்களில் இல்லாத விசித்ர ரூப் अव
यवியில் வநதபடி என? என்னில், यथादर्शनं अव्यवगतरूप विशेषங்
களாலே अव्यவியிலே ரூபவிசேஷ் பிறககிறது என்று இவ்வள
வும் கொள்ள வேணும். अव्यवसङ्घात மொழிய अव्यवि இல்லை
என்கிற பக்ஷததில் अव्यவगत சித்ரகாதி சமுதாய மொழிய வேறொரு
चित्ररूपமென்பதொன்றில்லை. இததாலே பாணி பாடாதி சங்காதமே

1 தனவீட்டிலிருந்து கிளம்பிப்போன சாவாகன மாடில்
அடித்துக்கொண்டு துக்கத்தினால் ஒன்றும் தெரியாதவனாய்
அழிபெறும்

अतः एनन्तुम पक्षतिलुम प्रत्येक समुदायादि विकल्पदोषं तुल्यमेन
 अनुमिदम सिद्धं । इतर्क

1 ' पिण्डः पृथग्यनः पुंसः शिरःपाण्यादि लक्षणः '

(பிண்ட : பருதகயத : புமஸ : ஸிர : பாணயாதி லக்ஷண :)

इत्यादि महर्षि वाक्याङ्गुल्लुम अमिप्रेतं (सिद्धं) । देहत्ववादतुक्कु

2 ' नान्यदृष्टं सत्यन्यो नैकं भूतमाक्रमात् ।
 वासनासंक्रमो नास्ति न च गत्यन्तरं स्थिरे ॥ '

(நாநய தருஷ்டம் ஸமரதயநயோ நைகம பூதமபகரமாத ।
 வாஸநா ஸங்கரமோ நாஸதி ந ச கதயநதரம் ஸதிரே ॥)

इत्यादि न्यायाचार्योक्त दूषणङ्गुल्लु कण्ठु कुललवतु. हेतु फल
 भावमिललै एनन्तुमवन्तुकु

3 ' तेभ्यश्चैतन्यं '

(தேபயஸ சைதநயம்)

எனறதுவும் அநுபபந்ம் ।

कण्ठक तैक्षण्यवक्रतादि दृष्टान्तमुम संनिवेश वैचित्र्यमात्रतुक्कु
 उद्हरणमां. अललतु अहेतुकोत्पत्त्यादिकुक्कु निदर्शनमाक माड

1. விஷ்ணுபுராணம் 2-13-89 தலை, கை இவை முதலிய
 வற்றை லக்ஷணமா வுடைய ஸரீரம் ஜீவாத்மாவை விட ஈந்தக கார
 ணத்தினால் வேறுபட்டதோ

2 வேறு ஒருவனால் பாககப்பட்டதை மறறெருவன் ஸமரிப
 திலலை முனக்ஷணத்தில் இருந்ததும் அடுத்தக்ஷணத்தில் இருப்பதும்
 ஒன்றன்று. முனக்ஷணத்தில் இருந்தது நசித்ததுவிட்டபடியால் ஒன
 றின் வாஸனை மறறெனறில் போய ஒட்டாது ஸதிரமான ஆதமா
 இருக்க மறறெரு கதியும் சொல்ல இயலாது.

3. 94-ம் பகம பாகக.

டாது. அங்கும கார்யவிசேஷனுரு காரணவிசேஷங்களுண்டு. भाव,भाव
 रूप सर्व कर्मेभ्यः कृतं कदाचित् स्वभावमात्रத்தை அவலंबிதது ஒரு
 வஸ்துவக்கு காரணத்வம் பரமாத்மாவில் நீலாடிகளைப்போலே 'सर्वं प्रति
 स्यत्' எனனுமிது ஸ்வாவிக்மாவில் 'सर्वदा सर्वं कार्यं कुर्यात्' என
 றும், ஔவாடிக்மாவில் உபாதி தனனிலும் ஸ்வாவிக்மவோபாடிக்ம விகல்ப
 ததாலே அதிப்ரஸங்க அனவஸ்தைகள் வருமென்று கார்ய காரண மாவததை
 அழிககசசொலலும் தர்க்கங்கள் மூல சைத்யித்யாடி துபித ககளாகையாலே
 தகமாவசங்கள், உமயாந்தவததுககளாயத தோற்றுகிற பதார்தங்க
 களுக்கு அவாினியம்கமில்லாதபோதும் இவை நியங்களாதல
 துங்களாதலாக வேண்டுக்கையாலும், வ்யக்திமாவததிலே கார்ய
 காரண மாவ நியம் சொன்னால் அதிப்ரஸங்காடி துஷம் வருக்கையாலும்,
 விசிஷ்டவ்யாப்தியில் வ்யக்தி விசேஷ நியம் யதா:தர்ஸன வ்யவஸ்தி:மாவக்கையாலும்,
 இங்ஙன இசையாதபோது

1 ' तेभ्यश्चेतन्यं '

(தேபயஸ்சைதநயம்)

இத்யாடி ஸ்வசித்தாந்த ஸ்வாப்யுபாஸ ஸ்வவ்ன ஸ்வப்ருத்தி விருதங்கள் வருக்க
 யாலும், சில் உபபத்திகளாலே ப்ரபக்ஷததைக் கழிததுத தங்கள்
 சித்தாந்ததை சாடிகக்கையாலும் நிரஸ்தம் யதாலுக் இஷாநிஷ ப்ராப்தி
 ப்ரிஹாராத் ப்ருத்திகளை இசைநது, லுக்விருத்மாவ கார்யகாரண மாவமில்லை
 என்றால், வா: ப்ருத்தியாடிகளும் வடிவாதிதே. சைதந்யசாமத்ரிமாவததைக்
 குாண்டு சைதந்ய தனனையும் கழிக்கும் பக்ஷ உபலம்மவிருத்ம் சைதந்ய
 சாமத்ரியில் ப்ராசம்னறிககேயிருக்க சைதந்ய ப்ராசமுன்னடென்னுமி
 டம் ஸ்வ ஜா஑ரங்களில் ஂாடி: ப்ரத்யயவங்களிலும் அநிரூபித ஸ்மூத்யாடி
 களிலும் காணலாம் ப்ரதிமாவலபம்மும தேவாஸுராடி ஜிவாவேச(விசேஷ)த
 தாலேயாதல சர்வக்மாரா஑்ய சர்வேஸ்வர சங்கல்பவிசேஷததாலேயாதல வரு
 கிறதாக்கையாலே அங்கும சைதந்யமூலத்வம் உண்டு. இததாலே பவ
 சம்மீலன நிஸ்வசாடி துஷாந்தமும நிரஸ்தம் ।

(10) வெட்டி நாட்டின கொம்பு உய்யுமிடத்தில் **क्षेत्रज्ञानान्त्य** ததாலே கர்நிரூபமாக வேறொரு **चेतनाधिष्ठानं** घटिकும் (கூடும்) **स्थावर** ஆகியவற்றைய **आधिक्यं** பாபகர்மங்களுடைய **आधिक्य** ததாலே கூடும் இது **देहात्म भावादि** க்கு **उपपादकं** ஆகாது.

[சரீரநிவருத்தியே மோக்ஷம் எனகிற பக்ஷ நிரஸநம்]

(11) இப்படி **शरीरातिरिक्त** னாய் **पुण्य पाप मूल** சுஷ்டு: **ख भोक्ता** வான **आत्मा** सिद्धிககையாலே **शरीरनिवृत्तिमात्र** மாதல **शरीरानन्द** विशेषமாதல **मोक्ष** ம்மனறதுவும் **निरस्त** |

[தாமாதாம் பலங்கள் இலலை எனகிற பக்ஷ நிரஸநம்]

(12) **प्रतिनियत दृष्टसागरी** ப்ரவாக்ததாலே **सर्व** மும் **निर्वहिक** க லாயிருக்க **सुखदुःखासाधारण** காரணங்களாக **धर्माधर्म** ங்களைக் கொண்டால் **कल्पना** **गौरव** முண்டாம் என்றதுவும் **नित्यागम** सिद्ध த தில் **वाच्य** மில்லாதாப போலே **कल्प** னையுமில்லாமையாலே **निरस्त** || **अदृष्ट** மென்றென்று கொள்ளப்பராததால் **दृष्ट** சாமுத்திரியுண்டாயிருக்கசெய்தே **कार्यं** பிறவாதேயொழிய வேண்டாவோ? என்னில், இது **शास्त्रसिद्ध** **प्रह्लाद** **हनुमद** ி **वृत्तान्त** ங்களிலும் **शपथ** விசேஷ ிகளிலும் கண்டபடியாலே **इष्ट** ப்ரஸங்க(மா)ம் **प्रत्यक्षानुमान** **लौकिका** சாஸ்திரங்களுக்கு ஒரு ப்ரகாரத்தாலே **अर्थसंबन्ध** முண்டாயிருக்கும், **नित्यागम** ததுக்கு **उत्त्व** ப்ராயித **वाक्य** ததுக்குப் போலே **पुरुषाशय** **दोष** மில்லையேயாகிலும் **अर्थसंबन्ध** ங்கூடும்படி யென? என்னில் **पद** ங்களுக்கு **स्वभाव** **शक्ति** யாலே **व्युत्पत्ति** सिद्ध **पदार्थ** சம்பந் ப்ரதிஸ்தித் இப் ப்ரதங்கள் **आकांक्षा** **सक्तियोग्य** தைகளுள்ள போது **विशिष्ट** **बोध** கங்களுமாம். இப்படி சம்பந் இசையாதபோது இவையடியாக **विशिष्ट** **ज्ञानं** பிறவாதொழிய வேணும்.

இப்படிப் பிறந்த **ज्ञान** ததுக்கு **करण** **दोष** **बाधक** **प्रत्यय** ங்கள கூடாமையாலே **प्रत्यक्ष** **ज्ञान** ததுக்குப் போலே **प्रामाण्य** ங்கொள்ளக் குறையிலலை **एकदेशवर्ति** **पुष्पफलादि** களாலே **वृक्षादि** களிலே **पुष्पि**

நயாதி வ்யபதேசீ போலே ஶரீரீகதேசவர்தீ ஜ்ஞானததாலே வ்யபதேச (ஶரீர)த
திலே ஜாதூத்வ வ்யபதேசமென்று சார்வாகா சொல்லுமது கருமிப்படிச
கொரு ப்ரத்யக்ஷமில்லை ட்யூய்நத் மாத்ரததாலே அபிமத சாப்தனீ பண்ணப
பாாததால ப்ரமண நிரபேக்ஷமாக சர்வாகும சுவபக்ஷசித்தியுணடாம
ஸ்தூல பிண்டததைவிட்டு சூக்ஷ்மேருதேசத்திலே சைவந்யமெனனபபுககாலஅது
ஶரீரீக தேசத்திலேயோ ஶரீராதிருக்த த்ரவ்யத்திலேயோ வென்று
நிர்வீசுதமாகக காட்டவல்லதொரு ப்ரத்யக்ஷமாதல, அநுமானமாதல
இல்லாமைபாலே சாப்தக வாதக ப்ரமணான்தரரஹித விபயத்தில ஸ்வந்ந
மான ஶாஸ்த்ரமே ஶரணம்

இப்படி ப்ரத்யக்ஷோபபத்தி ஶாஸ்த்ர வலததாலே அனேக சமுதாயாத்மக
மான ஶரீரீர் ஆத்மாவாகமாட்டாதெனற ந்யாயததாலே ப்ராண வைவ்ஶ்வானரா
த்ம வாதமும ததூதூதரம சில ஶுத்யயோகிகளும் ப்ராணாதினமான விசித்ர
கார்யங்களைககண்டு ப்ராணவாயுலே ஆத்மாவென்று அபிப்பாாகள .
ஆத்மவிஷயத்தில் ப்ராண ஶத் ப்ராண ஶூத்வாதி நிவ்ஶ்நம. எனனுடைய ப்ராண
எனகிருப போலே நான ப்ராண இத்யாதி ப்ரதீதி ப்ரஸங்முமில்லை இக
கட்டளையிலே இந்த்ரியாத்ம வாதமும நிரஸ்தம் । இந்த்ரியங்களை நியத விஷய
ங்களாயிருக்க, இவற்றாலே தனிததனியே அநுபூத் சர்வ விஷயங்க
ளையும் ஒருவன ப்ரதிஸ்தானீ பண்ணுகையாலே பலவாயக கரணங்
களும் தோற்றுகிற விவற்றை யெனனுடைய கரணங்களை
என்றொருவன கரண வுத்தி பண்ணுகையாலும் இந்த்ரியங்களொன்றும்
அநுபவிதாககளாகமாட்டாது அவற்றை ஆத்மா வென்றால் அநு
பவித்த சக்ஷராதிந்த்ரியங்களை நமமானபோது அவ்விந்த்ரியததால அநு
பூத்ததை ஶ்ரீரிகை தவிரப்ரஸங்கிகும அந்யகுணம் அந்யத்தில் போகா
மையாலே வர்ஸுநா சங்க்ரம் கூடாது. ஶ்ரீகாமத புப்புாதி வர்ஸுநே போலே
அவயவ சங்க்ரான்தியாலே வர்ஸுநையென்னில, அதிப்ரஸங் வரும். மாதாபிதா
ககளுடைய அவயவ சங்க்ரான்தியால புத்ரனுக்கு ஶ்ரூதி பிறக்கிறதில்லை
யிறே ஆகையால் பலவாயக கரணங்களாய தோற்றுகிற சக்ஷ
ராதிக்களில் காட்டில் வ்யதிருக்துண ஆத்மா ப்ரத்யக்ஷன. கண காணு
நின்றது, செவி கேளாநின்றது என்றப போலே சொல்லும்
வ்யபதேசங்களை உபசாரததாலே எனனுமிடம் என கணகாணுநின்ற
தென்கையாலே சித்தி.

சத்யதபாவின வாகயம் ஶரணாகத ரக்ஷணாமிஸங்கியாலே ஁ந்ய
பரம் ஶர்வ ஶரீர வ்யபியாயிருபபதொரு ஁ந்ரித்யமே ப்ரதேஶ ஶேதங்களாலே
ஶதாடிகளே ஶஹிககிறதெனனும் பக்ஷததில் ஁நுபவிதா ஒரு ஶரீரததில்
ஒருவனனமையும், ஁வனனககு ப்ரதேஶ ஶேதங்கள் ஁பகரணங்களானம
யும் கொள்ள வேணடினன இககரணையில் காடடில், கணட ப்ரமாண
நுஶரணம் ஁கிதம் ||

ப்ரதி நியத வ்யாபாரங்களான வாறகிகளையெல்லாம் ஒருவன
வ்யாபரிபகிகையாலே, ஁தாஶ கமேந்ரித்யங்களிலும் வேறுபடடவன,
ஶர்வ விஷய ஶா஁ரணமான ஶனஸஸு ஶவேந்ரித்யாஶ்஁ப்ரதிகஸந்தான பணணுகிற
தெனனும் பக்ஷமும் நிர்மூலம் | ப்ரதிகஸந்தாவான ஁தாஶ ஶித்தததால
இவனககு ஶங்கலாடிகரணமாக ஶாஸ்த்ரிஶித்தமாதல கலிபதமாதலாய வரு
கிற ஶனஸஸை இதுககுக கரணியாய்த தோற்றுகிற ஁தாஶவெனகை
கூடாதிதே ஶனஸஸு ஁னனெருரு கரணமும் இதுககுக கரணியாயிரு
பபதொரு ஁தாஶவமுணடோ? வுத்டி விஶேஶமேயனனேரு ஶனஸஸாவது?
இபவுத்டி விஶேஶ ஶான ஁னனறு தோற்றுகையாலே இதுதானே ஁தாஶ
வாம் ஁ததனை ஁னனறு ஶானாத்ரித்யாடிகளான ஁வாஶ்காடிகள ஶசால
லுவாகள. இபபக்ஷததில் ஁ணிகமமாகவாதல ஁நுவுத்தமாகவாதல
கொள்ளுகிற ஶானமாப்ரததுககு ஶாத்ரித்யமில்லாமையாலே பூர்வ ஶானத
தாலே ஁நுபூதமான விஷயததில் ப்ரயபிஶ்஁யும் ஶ்ருதிகுமனறிககே
யொழிய ப்ரஸங்கிககும். ஶந்தானேக்யாடிககுககு தூபண வுத்டிபக்ஷததிலே
ஶசாலலககடவோம். வுத்டி விஶேஶ பக்ஷததில் போல இவாகள பக்ஷ
த்திலும் ஶுபுதிததையில் ஶானமில்லாமையாலே ஶந்தானேக்யங்களான
ப்ரஸங்கமில்லை பூர்வ ஶாறததில் ஶஸ்காரததாலே ஁த்தர ஶாறார஁பததில்
ஶான பிறககையாலே ஶந்தானேக்யாடிகள நிர்வஹிக் கலாமெனனவு
மொணனது ஶஸ்காரததுககு ஁த்ரயமாயிருபபானெரு ஶிதான
஁தாஶவணடாகிலிதே இபபடிக ஶசாலலாவது. ஶிதர
மான ஶத்யாடி ப்ரதேஶ விஶேஶ ஶஸ்காரங்ககுககெல்லாம் ஁தரகமாய
ஶஸ்கார கோஶமெனறு போர்஁பெற்றிருக்கிறதெனனில்? ஁து தானே
ஶாதாவாய ஁தாஶவாக ப்ராதம். ஁பபடிக கொள்ளுகை ஶானாத்ரித்ய
ததுககுக ஶேராது. ஶத்யா஁வயவ விஶேஶததுககு ஶாத்ரித்யமும் ஶஸ்காராடி

யோமும் கொள்ளப் பார்த்தால், இப்படிக்காணாததொரு விச்சிவர்த் ததைக் கட்டுமதில் காரணதொடிகளில்லாத ஶாஶ்ஞசொன்ன கட்ட னையே கொள்ள ப்ராதம் । ஆத்மா ஶாதாவாயத் தோற்றுகையாலும் எனனுடைய ஶானமென்று தன்னில் காட்டில் ஶான் பிரியத்தோற்று கையாலும் அதுக்கொரு வாங்காணுமையாலும் ஶானாவமே ஆத்மா வென்கை தாங்களிசைந்த ப்ரதக்ஷ ப்ரமாண விரூதம் । மரண காலத்தில் ஶானவிரூதமே ஆத்மா விநாஶ் எனகிற இவ்வன மரணத்தில் ஆத்மா நாஸத் துக்கு அருகமாப் போலே ஶுபுதி வருகிறதென்று ப்ரதப்பட ப்ராதம் । இவ்வனனறிககே ஶுபுதியாலே தனக்கு விஶ்மாடிகள பிறந்து பின்பு தான் ப்ரவூத்யை ஶுத்யமே இருப்பானாக நினைத்திறே லோகாயதிகனும் ஶுபுதியை ஆசைப்படுகிறது இப்படி ஆதமாவுக்கு ஶிரத்ய் ப்ரதக்ஷ ததாலும் ஶரீரான்தரானுபுத்தியுண்டென்னுமிடம் வீதரண ஜன்மாடர்ஸந்த தாலும் நியனென்னுமிடம் ஶாஸ்ததாலும் அறியலாம். இவ்வாத்மா தேஶாதி விலக்ஷணென்னுமிடம் யுக்தி நிரபேக்ஷமாக ஶுஸ்யஜ ப்ராமாண்ய ஶ்ருதி தத்யாபந்திகளாலும் (சித்திகும) சித்தம் வ்யதிசைக ப்ரத்யாதி வலததை யிசைந்த ஆத்மாவை தேஶாவதி ப்ரத்யாவதி மோக்ஷாவதியென்று சொல் லும் ப்ரதக்ஷகனும் ஶ்ருதாதி வாதிதங்களாம் ஶக் தேஶாவதி எனகிற ப்ரதக் ஶங்கிக்ஷப்பற்றுமோ? வென்னில்

1 'ஸ ஶ்வது கர்மானுஸ்தி ஶத் விதிஶ்ய:'

(ஸ ஶ்வது காமாநுஸமருதி ஶபதவிதிபய:)

எனகிற அதிகரணத்திலே ஶுபுதிதனையகப்பட ஆத்மான்தரமென்று ஶங்கிக்ஷுப் பரிஶ்ரிககக் கட்டவதானால் தேஶாவஸானத்தில் ஆத்மா நாஸ் சொல்லுவா ப்ரதததை ஶங்கிக்ஷுப் பரிஶ்ரிககத் தட்டில்லை. ஶ்ருதியி லே 'பரலோகத்தில் என உள்ளமையும் இல்லாமையுமறிவாராரென ஶும்', ப்ரேதனனால் அர்த்தசஜ்ஜையிலையென்றும், விஶ்நானயனால் ஆத்மாவே

1 சாரீரக் ஶுதததி—2-3-29 அந்தத் தூங்கினவன் தானே (எழுந்திருக்கிறான், ஏனெனில்) தூங்கினவனால் செய்யப்பட்ட புண்ய பாபகாமங்கள் அவனாலேயே அனுபவிக்கப் பட்டவேண்டும், ஶ்ருதப்பக் படுத்திக் கொள்ளாதல், அதாவது தூங்கின நான் விழித்துக் கொண்டேன் என்று அனுஸந்தித்து, சருதியில் முன்பு தூங்கினவன் எப் படித் தூங்குவதற்கு முன்னால் இருந்தானே அப்படியே விழித்துக் கொண்டபிறகும் ஆகிறான் விதிகள் இருப்பதினால் பரதிதினமும் தூங்கும்பொழுது மோக்ஷம் வந்துவிட்டால் அதை அடைய உபாயங் களை விதிகளும் சாஸ்திரங்கள் நிஷ்பரயோஜனங்களாகும் என்றபடி

இப்பூதங்களோடொக்க எழுந்த இவை நசிக்கும்போது தானு
மொக்க நசிக்கிறனென்றும் சொல்லுகையாலும் பிறந்தான
இறந்தானென்கிற லோக வ்யவஹார ஸ்வரஸ்ததாலும், ஆத்மாவுக்கு ப்ரதி
சரீரம் உபத்தி நாஸங்களைக்கொள்ள வேண்டாவோ? எனபாக்கள
ஐதி மூலமாக இப்பஹங்கொள்ளப் பாரததால ஐதி தானே நிய
ன ஆத்மாவுக்கு சரீர பரம்பரா யோகத்தைச் சொல்லுகையாலும்,

1 'வாஸாஸி ஜிர்ணி'

(வாஸாம்ஸி ஜீர்ணாமி)

இயாதிகளான உப வஹங்களாலும் இப்பமாணங்களுக்கனு
மாக ப்ரேக்ஷாவன்கள் பண்ணுகிற நிர்வாஹ நிரூபாஹிக பார லூகிக
பவூத்திகளுக்கு நிர்யோஜனத்வ, தஃ ப்ரயோஜனத்வங்கள் கூடாமையாலும்
சரீராவஸானத்தில் ஆத்மா நாஸ சொல்லிறருகத் தோற்றுகிற ஐதி
களுக்கு அவ்யா விசேஷத்திலே தாத்ரய் கொள்ள ப்ராதம் இங்ங
கொள்ளாதபோது ஆத்மா நியத்வஞ்சொல்லுகிற ஐதிகள் போலே
இஐதிகள் தானும் ப்ரமாணமனறிககே யொழிகையால் இது மூலமாக
இவாங்களுக்கு ஸ்ரஹமுதியாது

லோக வேதங்களில் ஆத்மாவினுடைய உபத்தி நாஸ வ்யவஹார சரீ
ரோபத்தி விநாஸாதிக்கையிட்டு விசிற வேதத்திலே ப்ரவர்த்திகிறது.
ஆனாலும்

2 'ப்ரகூதி ர்ய மயாஸ்யயாதா வ்யக்தாவ்யகத ஸ்வரூபினீ ।

புரூஷாப்யுபாவேதௌ லீயேதே ப்ரமாதமனி ॥'

(பரகருதியா மயாஸ்யயாதா வ்யக்தாவ்யகத ஸ்வரூபினீ)
(புருஷம் சாப்யபாவேதௌ லீயேதே ப்ரமாதமனி)

1 கீதை—2-22 கிழிந்துபோன வஸ்திரங்களை (விட்டுவிட்டு
புதிய துணிகளை எடுத்துக் கொள்வதைப் போல பழைய சரீரம் போய்
புதிய சரீரம் வருகிறது)

2. 28-ம் பக்கம் பாரக்க

இய்திகளாலே ஆத்மாவும் அபரவ்யஸ்யாயியாம் அததனையனறே ?
எனபாகள். அபபோது

1 'प्रकृति पुरुषं चैव विद्वन्नादी उभावपी'

(பரகிருதிம் புருஷம் சைவ விதயநாதீ உபாவபீ)

இய்திடி ப்ரமாணங்கள் விரோதிககையாலும் இங்கு ப்ரவாஹனியத்வம் விவக்ஷித
மெனனவேணடுமபடிககொரு ப்ரவல வாதிகமில்லாமையாலும் ஶ்வேத
ர்க்கு உத்பத்தி நாசங்கள் கொணடால இஷ்வரனுக்கு வૈஷ்ணவ நேர்வுணய ப்ரஸங்
பரிஹரிகக வெண்ணுணமையாலும்,

2 'कर्मभिः भाविताः पूर्वैः'

(காமபி: பாவிதா: பூர்வை)

3 'नाभुक्तं क्षीयते कर्म कल्यकोटि शतैरपि'

(நாபுக்தம் க்ஷீயதே காம கல்பகோடி ஸதையபி)

இய்திகளாலே ஆத்மாவுக்கு கல்பான்தரஸ்திதி கர்டிகையாகையாலும்
அகூதாஶ்யாகம் கூத விப்ரணாசங்கள் கூடாமையாலும், 'லீயதே ப்ரமாத்மனி'
என்றவிடம் இருமபுண்டநீர் போலே வருகிற பூதவ்யபதேசானஹிவி
ஸ்திவிஷேபாபத்தியாலே நிர்வாஹ ஆகையால சூத்ரி ப்ரவ்யங்களில் ஆத்மா
திகளுக்கு ஸ்ரூபுத்பத்தி விநாசங்களை அவ்யவஸ்தித பாக்ரமாகவாதல
சொல்லுகிற ப்ரஹ்மதர்தாதி மதங்கள் வாக்ரமத துல்யங்களாம.

1 28-ம் பக்கம் பாகக.

2 விஷ்ணு—1-5-28 முனசெயத காமங்களினுல உண்டாககப்
பட்ட, அதாவது அந்த காமங்களை காரணமாகக் கொண்டு உண்
டாககப்பட்ட

3 ப்ரம்ம கைவர்ததம் - பரகருதிகாணடம் - 26-70 நூறுகோடி
கலபங்களிலும் காமங்களின் பலன்கள் அனுவிககப்படாததாய்க
கொண்டு நாசம் அடைகிறதிலலை

गुण गुणि भेदभंगक्षण भंगादि कृणां ककोणान्ति शिष्ट नित्यात्मा
 पन्हवं पण्णप पाकाकुमत्तुका परिहारं सौगतादि समय भंगदशै
 यीले कण्ठकोलावत्तु आकयाल प्रत्यक्षोपपत्ति शास्त्र प्रसिद्ध
 मान नित्यात् तत्त्वतथैयिनेकत्तु पारलौकिक सुख दुःख प्राप्ति परिहा
 राक्षगुणमाक वर्तिककप प्राप्तम् ॥

[பரமமாவிலுல உண்டாககப்பட்டது எனகிற ஏற்ற நிரஸநம]

(13) ஜபாபதியும் தேவகூருவும் தேஹம் வாத்ததைசு சௌன்ன
துவும் ஂசூர வ்யா஡ோஹநாஹ் ரா஡க்தி ஡ூல஡ான ஜாவாலி வா஡்யம் ரா஡வா஡
யநதனனூலே த்துத்தர் ஂ஡்ர஡ வர்ணானததிலே லோகாயதிக ஡ு஡்யரௌ
கிறது லோகாயதிக சித்தான்தததை துஷிககல஡஡டி தெளியக கறற
வாகளாசு சௌன்ன த஡ததனே. ஂகையாலதுககு வேதவீதிக ஡ரி
஡்ஹ லேச ஡ர்ஸங்மு஡ிலலை. ஡்஡ு஡்ராய கூதாசாய ஡ா஡ி஡ுஜன ஡ரி஡்ஹ ஡்ரேக்ஷவது
஡ாதித்சா ஡ூல஡ாகாது.

[ஈசவரன இலலை என்கிற பக்ஷ நிரஸநம]

(14) லோக வ்யவஹார சித்தேஸ்வரனையொரு பிரகாரத்தாலே ஈராதிகக பல் வருமென்று நிர்வயித்தது ப்ரவர்திககிருப போலே லோக வேத வ்யவஹார சித்தனான ஈஸ்வரனையும் ஈராதிகக பல் வருமென்று நிர்வயிககக்குறையிலலை ப்ரத்யக்ஷாத்ர பக்தருககும் ஸ்ரூபமும வேதஜந்ய ஜ்ஞானம் கண்டபடியாலே ஈபஹ்ரவிகக வொண்ணுது. இதுகக கரண ஈபமும வாதக ப்ரத்யயமும காணுமையாலே (ஈபராமாணயம்) இசைய வொண்ணுது இபபடியால ப்ரத்யக்ஷத்தப போலே வேதமாகிய ஸநாதன ஈப்யுஸ்சையும் கொண்டு ஈஜன விசேபாடிகளாலே நிர்விகாணு மாபபோலே ஈதீந்ரீயங்கனையெல்லாம் கண்டு கொள்ளலாம்.

* கண்டதனால காணுது ஈனுமிககினரூ,
கண்டொருத்தன ஈரைத்ததனைக் கவருகினரூ,
ஈண்டு பசிகெடுமென்றே யுணர்நதுணகினரூ,
ஈன்றலே யொன்றைத்தான சாதிககினரூ,
பண்டுமுலையுண்டதனால முலையுணகினரூ,
பாககினரூ பலரல்லாத தமமை மறறும்,
கண்டு மதிகெட்டநிலை காணகிலலார்,
காணுத்திலதென்று கலங்குவாரே.

13

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

॥ लोकायतिक भङ्गाधिकारः पष्ठः ॥

(ஈருவது லோகாயதிக பங்காதிகாரம்)

॥ ஸ்ரீ: ॥

॥ ஸ்ரீமதே நி஑மான்ட் மஹாடேஸிகாய நம: ॥

சீரார தூபபுல திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

॥ माध्यमिक भङ्गाधिकारः सप्तमः ॥

(ஏழாவது மாதயமிகபங்காதிகாரம்)

(மாதயமிக பங்க ப்ரதிஜ்ஞை — அவர்கள் கொள்கைகளின் ஸங்கரஹம் — புத்த ஸாவஜ்ஞுவ பக்ஷ நிரஸனம் — ஸதஸத பக்ஷ நிரஸனம் — ஸவாக்஑ாதிகருக்காக பரயதனம் வேண்டா என்கிற பக்ஷ நிரஸனம் — மோக்ஷமே இலலை என்கிற பக்ஷ நிரஸனம்)

* [ப-ரை] காணுதது - நமமால் கண்டறியப்படாதது, இலது - இலலை, என்று, கலங்குவாரா, பரமிப்பவர்கள், கண்டதினால் - பரத யக்ஷமாக பாககப்பட்ட புகை முதலிடவைகளைக் கொண்டு, காணு தது - காணப்படாத வஸ்துவை, அனுமிககின்றா - ஊகிககிறார்கள், ஒருததன் - ஆபதன் என்று நிச்சயிக்கப்பட்டவன், கண்டு - பரதயக்ஷ மாகப்பாராதது, உரைதததனை-சொன்ன வாராததையை, கவருகின்றா? - அங்கீகரிக்கிறார்கள், உண்டு - சாப்பிட்டு, பசிகெடும் - பசி தீராதது விடும், என்றே உணர்நது - என்று தெரிநதுகொண்டு, உண்கின்றா - சாப்பிடுகிறார்கள், ஒன்றிலே ஒரு வாராததையினாலே, ஒன்றை - மற்றைய ஒன்றை, தான் - தானே, சாதிககின்றா - சொல்லுகிறார்கள், பண்டு - பூவ ஜனமத்தில், முலையுண்டதனால் - ஸதஸ்யபானம் செய ததினாலே, (முலைப்பால் உண்டதினால்) முலை உண்கின்றா - (பிறந்த அடுதத நிமிஷத்திலேயே) அநத வயாபாரத்தில் பரவாததிககிறார்கள், பலரலலா - அனேகவஸ்துக்களாக அல்லாத, தமமை - தன் ஆத மாவை, பாககின்றா - நான் ஒருவன் என்று பாககிறார்கள், மற்றும் - இப்படி பலவேறு விதமாக, கண்டு - தாங்களே பரதயக்ஷத்தில் அறிநது, மதி - புத்தியானது, கெட்ட - கெட்டுப்போன, காண்கில லாரா - காண சகதி இல்லாதவர்கள், (அனறிககே) கண்டுமதி - பரத யக்ஷத்தினால் உண்டான ஜ்ஞானம், கெட்டநிலை - தோஷத்தை அடைந திருக்கும் நிலை, காண்கிலலாரா

காணுததிலதெனும் கலவியினுரைக்கடிந்ததற்பின்
கோணா குதாக்கங்கள் கொண்டே குழப்பும் புவுததாக்களில்*
நாணுததே தது மிலதென்றும் நால வகையன்றிதென்றும்,*
வாணுளறுககின்ற மததிமத்தான வழி மாற்றுவமே 14

[மாத்யமிக பங்க பரதிஜை]

பரோக்ஷமொன்று மிலலையெனகிற லோகாயதிகரை நிராகரித்
தோம இவர்களுக்குத் தோள தீண்டுகளான வௌ்டாகளில்
புத்யக்ஷ புதிவநித் சொல்லவொண்ணாதபடி புத்யக்ஷ பரோக்ஷங்களிரண்டு
மிலலையெனகிற மாத்யமிகனை நிராகரிக்கிறோம்

[அவர்கள் கொள்கைகளின் ஸங்கரஹம்]

அவன சொல்லும்படி பென்? என்னில் :—

சர்வஜ்ஞனென்று பேராம்படி பரி஑்ஹிதனான வுத்தன் சொன்
னதே ப்ராநானிகம் இவன ஶ்ணம், புத்யக்ஷார்த்தம், வாக்யார்த்தம், ஧ர்ம஧ர்மி
பாவம், டிகள சொன்னதுவும் பிஷ்டு பாதபுசரணம் பண்ணினபடி சர்வ
ஶூயத்ரமே ஶுபமனகாடே ஆனபின்பு அஹமித் ஜானாமி என்று ஜாத் ஜெய
ஜ்ஞானஸ்வரூபமாயத் தோற்றுகிற அர்த்தஜாதத்தை ஶதஸ்வபுபயானுபயகோடி
களிலே நடத்தப் பார்த்தால் ப்ரவ ஶுத்திகளாலே யொன்றிலும்
கூடாதபடியாயிரா நின்றது இவ்வர்த்தம்

* [ப-ரை] காணுதது - பரத்யக்ஷத்தினால், காணப்படாதது இல
தெனும்-இலலை என்று சொல்லுகிற, கலவியினுரை-வித்தையையுடைய
வாக்களை, கடிந்ததற்பின் - நிரஸனம் செய்த பிறகு, கோணா
கோணலாயிருக்கையினால் நிறைந்த, குதாக்கங்கள் - கெட்டயுக்தி
களை, கெட்டண்டே - ஆதாரமாகக் கொண்டு, குழப்பும் - லோகத்தை
பரமிகுமபடி செய்கிற, புவுததாக்களில்-(ஸௌத்திராநதிகள், யோகா
சாரன, வைபாவிதிகள், மாத்யமிகள்) என்று நாலவகைப்பட்ட பெளத்
தாக்களுக்குள், நாணுது - வெட்கடபடாமல், அனைத்தும் - எல்லாம்,

- 1 'न सन्नासन्न सदसन्न चाव्यनुभयात्मकम् ।
चतुकोटि विनिर्मुक्तं तत्वं माध्यमिका विदुः ॥'
- 2 'बुद्ध्या विविच्यमानानां स्वभावो नावधार्यते ।
अतो निरभिलापास्ते निस्स्वभावाश्च दर्शिताः ॥'

(நஸதந அஸதநஸத அஸதநசாபி அனுபயாதமகம் ।
சதுஷ்கோடி வினிராமுகதம் ததவம் மாதயமிகா விது: ॥
புதயா விவிசயமானாநாம ஸவபாவோ நாவதாயதே ।
அதோ நிரபிலாபாஸதே நிஸஸவபாவஸ தாஸிதா: ॥)

इत्यादिकं नीले संगृहीतम् ॥

இப்படியால் ஸ்வரூப ஜாగர ப்ரதிதி விஷயங்களும் ராகன குசுமாதி
கள் போலே துஞ்ஞங்களென்றறிநதால் ஸ்வர் மோஷாதி பாரலோகிக
பலாந் ப்ரவூத்திகள் பண்ணவேண்டுவதிலலை த்ரபூந் வ்யாபாரங்களு
மெலலாம் ஸ்வ வ்யாபாரங்கள் போலே அவிசாரித ரமணியங்களாய
நடக்கிறனவததனை. மோஷமாவது சர்வத்திலும் நடக்கிற சத்யதா
அம் கழிய நியத்சித நிரூபாதிசு ஶூந்யதாபத்தியே யுள்ளதெனபார்கள்.

இலது என்றும் - இலலை என்றும், (இது)-பரபஞ்சததிலுள்ள வஸதுக
கள், நாலவகையன்றி - நாலுவகைப் பட்டதல்ல, என்றும் - என்று
சொல்லிக்கொண்டு நாளகளை, அறுக்கின்ற - வீணாகப்போகுகின்ற,
மத்திமத்தான மாதயமிகனுடைய, வழி - மாககததை, மாற்றுவம் -
கண்டபுபோம்

14

1 நஸத - ஸததும்லல், நஅஸத - அஸததும்லல், நஸதஸத -
ஸதஸததும் அல்ல, இருவகைப்பட்டதும்லல் எனபதும் அல்ல கீழ்ச்
சொல்லப்பட்ட நாலு விதங்களை விட வேறுபட்டதான ததவததை
மாதயமிகாக்கள் அறிநதாக்கள் 2 புத்தியினால் பிரித்தது அறியப்படுகிற
இநத வஸதுககளுக்கு ஸவபாவமானது நிசசயிக்கப்படுகிறதிலலை,
ஆகையினால் அநத வஸதுககள், சொல்லத்தகாதவைகள்
ஸவபாவம் இல்லாதவைகள் என்று காண்பிக்கப்பட்டவைகள்

[புத்த ஸாவஜஞுவ பக்ஷ நிரஸனம்]

இவாகள ஸமதத்துக்கு மூலமாகச் சொன்ன சர்வஜ்ஞையும் வந்யாஸுத துல்யாக இசைகையாலும் சர்வஜ்ஞ சநாஹ்யாமாஶ் மஹாவூஷாதி ஶ்ஷங்கள போலே அந்வர்த்தமாகமாட்டாமையாலும் மற்றுள்ளாக கும இப்பேரிட ஶக்யமாகையாலும் ஒருவன பரஸ்பர விரூ஢மாக நானா மதங்களை ப்ரலபிதத இதில் ஒன்றிலே தாத்பர்யமெனகைக்கு நியாமக மிலலாமையாலும் இவற்றுக்கெல்லாம ஶ்ரமாதிகளே மூலமா மிததனை.

[ஸதஸதபக்ஷ நிரஸனம்]

இவாகள சதுக்ஷோதி விநிர்முகத் தத்வமெனறதுவும் அநுபபந்ம் । ஒரு ஶேஷாதிக்களிலே சத்யாயும் ஶேஷாந்தராதிக்களிலே அசத்யாயும் இப்படி உபயாகாரயோகததாலே சத்சத்யாயும் ஶ்வயதிரிசுத சத்சததுக்களில் காட்டில் வேறு பட்டிருக்கையாலே சத்சத்யிலக்ஷணமாயும் ப்ரத்யக்ஷாதி சி஢்஢மான வஸ்துவக்கு இப்காரததாலே க்ஷோதி சதுப்யமும கூடும. சர்வப்கார சத்வமாதல சர்வ ப்காரா சரஶ்மாதல, ஶேஷாதி ஶே஢் நிரபேக்ஷ சத்சத்யாமகவமாதல சத்வாஸத்வாத்யந்தாபாவமாதல கொள்ளும் பக்ஷங்களுக்கனறே? விரோ஢முள்ளது. இப்படி ஆகார ஶே஢் ததாலே இக்கோடிகளை யிசைநதால ஜீனன சொல்லும் சத்யபங்கி ப்ரஸங்கும வாறாது. நிரஶ்யமான அபாவத்துக்குச் சில ஶேதுக்கள உபா஢்ங்களாமபோது அநத ஶேதுக்களுக்கு நிர்விபயத்வம் ப்ரஸங்கிக்கையாலும் ஒரு ஶேதுவாலே வருமவைத்துக்கெல்லாம விநாசம் வேண்டுக்கையாலும் இவபுபபதி தனனாலே விநாச நிரபேக்ஷமாக ஶ்வத எவ நிரஶ்யமான அபாவத்துக்கு விநாசம் கூட்டாமையாலும், ப்ராபாவமென்றும், ப்ரஶ்வாபாவமென்றும் விகலிபமான அபாவம் நியமாய்கையாலே சர்வ பாவங்களும் எப்போதும் ஶ்வாபாவ ப்ரஸ்தங்களுக்கையாலே இவைத்துக்கு சத்வம் கல்பநாமாஶ் சி஢்஢மனறே? எனனில், பாவாந்தர ரூபமாயாதல, அதிரிசுதமாயாதல சி஢்஢க்கிற அபாவத்துக்கு ஶ்வெந் ரூபெந் நிரஶ்யத்வமில்லை. வஸ்த்வந்தர ரூபததாலே வரும நிரஶ்யத்வம் கார்யத்வம், காரணத்வாதிக்களுக்கு விரோ஢ியனறு இப்படியால அபாவத்துக்கு யதா ப்ரமாணம் நிர்வ்யத்வமும உபாபத்வமும, உபபந்நத்துக்கும உத்தராவதி ராஶ்யமுங் கூடு

கையாலே ப்ராபாவ ப்ரவ்ஸாபாவ மஃபவர்தியான பாவததுககு ஸ்கால சத்வ
 விरोधமில்லை விவேகத்ரீயில் ஸ்வபாவானவ்ஹாரணமும தன்னுடைய
 மதிமான்வ ப்ரயுக்தம். பாவபாவரூபமாயிருப்பது ஏதேனுமொன்றையும் நிர
 பாய்ய, நிரபிலய்ய, நிஸ்வபாவமென்றூப் போலே சொல்லுமவனுக்கு
 ஸ்வவ்ந விरोधமும ப்ராண விरोधமும வரும் பூவ் அஸத்தாகையாலே
 அப்போது நிஸ்வபாவமாய நின்றதுககுப் பின்பு சத்தாயோமாதல, ஸ்ரூ
 ப்ரே வியமானத்வமாதல கூடுமபடி யென்? எனனில், ஸ்காலத்திலே
 ப்ராண வ்யவஸ்தித ஸ்வபாவமான வஸ்துவககு பூவ்காலத்தில் சொல்லுகிற
 அஸத்வம் அபாவமாத்ரமாகையாலே இவ்வஸ்து பூவ் நிஸ்வபாவமாய நின்ற
 தில்லை. இவ்வபாவ் கார்யத்ததுககு ஸ்ரூபமாகில் ஒன்றுக்கே விரு஢்
 ஸ்வபாவத்வ் கொண்டதாம் ஸ்ரூபாதிருகமாகில் கார்ய் முன்பு எப்படி
 இருக்குமென்றுகேடக? இதின்னுடைய அபாவமாயிருக்குமென்ற அர்ய
 ந்ரததைச சொன்னால் கேட்டதுக்கெனன உத்ரஞ் சொல்லிற்ற
 மென்னில், இக்கார்ய் பூவ்காலத்திலுண்டாகிலன்றே அதுககொரு
 படி சொல்லவேண்டுவது, கார்யத்தின்னுடைய ஸ்ரூபநதான காலத்தி
 லில்லையென்று உத்ரதாப்யைமாகையாலே ப்ரஸ்ததோடு சங்ரதாம.
 தேவதத் ஸ்ரூபத்தை இசைநது, அவன எங்கே வர்திக்கிருனென்று
 தேச விசேஷ சவ்ந்யததைக கேட்டவனுக்கு தேவதத்னுண்டாகிலன்றே
 அவனிருக்கிறவிட கேடக வேண்டுவது, அவனில்லைகாணுமாம்
 எனனுமாப் போலே, பூவ்காலத்திலே த்ரஸ்ரூபததையிசைநது,
 அதெப்படிப்பட்ட ஸ்வபாவததையுடைத்தாயிருக்கிறதென்று கேட்ட
 வனுக்கு, அக்காலத்தில் கார்ய் ஸ்ரூபமில்லாமையாலே ஸ்ரூப விசேஷ
 ப்ரஸ்தததுககு அவ்காசமில்லையென்று உத்ரஞ்சொல்லிற்றயதது.
 இததாலே 'ந ஹஸந் தாதிந் பட்டாதி: எனற ஸ்ரஹந ஜல்பமும நிர
 ஸ்தம் || 'அஸிந்நேசே அஸிந்நகாலே கார்யம்ஸி எனகிறவிடத்தில் அஸி
 த்வாத் கார்ய்ஸ்ரூபமாகில் புந்ருகமாம். தேச காலங்களில் விதிநிபேத
 சாஹாரணமுமாம் ஸ்ரூபாதிருகமாகில் ஸ்ரூபச் சத்தாபபடியென்? எனனில்,
 தேசகால சவ்ந்யாதி ரூபமான அஸி த்வாத்மும் வஸ்துவககு ஸ்வபாவத
 விசேஷமாகையாலே இவ்வஸ்துவை சத் எனனலாம். சவ்ந்யாந்ர
 ப்ரேஷாதிக்களில்லாமையாலே அந்-ஸ்யாதி தோஷமும வாராது. அந்ரிக
 காரங்கள் தன்னிலும் சவ்ந்யித சத்யலோக வ்யவஹா சித்திககாக யதா த்ரீந்

2 காரணமாகிய வஸ்து காயத்தின் ஸ்வரூபத்தை உள்ளடக்கி கொண்டிருக்கிறது என்றால் இப்படி சொல்லுகிறபடியானால் இந்தக்

என்று படிப்பது

காரியமாயத்தோற்றினது உபநிசுக்ரு முன்னே சத்தாயிருக்குமாகில் உபநிசுக்ருகும் உபநிசுக்ருகுகுமொரு பயோஜனமில்லையாம். முன்பு அசத்தாயிருக்குமாகில் சூயசயதத் சூயாயிருக்குமாப் போலே பிறநதாலும் முன்பு போலே அசத்தாயிருக்க வேண்டுமெனயால் காரண வைய்யாதி டோப சமான்மாம் எனனில்? ட்ரவ்ய் நியசத்தாயிருக்க அவஸ்யா விசோபங்கள் அகந்ருகங்களாகையாலே காரணாதி சாபல்ய முண்டு. அவஸ்யைகள் தன்னில் பூவ் சடசத்ர விகலபததில் கத்யென? எனனில், பூவ் அசததுக்கு ஹேதுவததாலே சத்ரமும, பின்பு ஹேவந்ரவதததாலே அசத்ரமும வரககாணகையாலே கண்டபடி கொள்ளு வராககு விசோபமில்லை கண்டபடியை இலையெனபாககே விசோபமுள்ளது அததது சத்தாபடியென? விரூடங்குகுத தாடாத்ய் கொண்டால் பாகசத்தான தான தனககு உபநிசுக்ருமெனகிற ஜைவாடி மாகாதோ? எனனில், காலமேடிததாலே ஒன்றுக்கு சத்ரவஸ்தங்கள் வருகை விரூடமன்று பூவ் சிட்டாசத்ர பரல்யாகததில் ஸ்ரூப பரல்யாக மாம். அதைப பரல்யஜியாதொழியில் அசத்தான அவஸ்யைதன்னிலே சத்ரமுண்டாகாதோ? எனனில், பூவ்காலாசத்ரமெனகிற ட்ரம்ததை யொரு காலததிலும் விடாமையாலே ஸ்ரூபத்யாகமுமில்லை, ஸ்ரூப சத்ர விசோபமுமில்லை, சத்ரவஸ்தங்கள் ட்ரம்களானால் ஸ்ரூபமெதாவது? எனனில், அதுவுமிப்படிப்பட்ட சத்ரவஸ்தங்குகுடைய அத்ரய மென்று லோகட்ரம்

வநதேறியான சத்ர ட்ரம்ததுக்கு பூவ்சத்ரவஸ்தங்களில் விசோபவஸ்யாடிகள் வாராதோ? அததை சடசட்ரலக்ஷணமெனருல்

காரணம் ஸததாசும் அதாவது காரவஸது காரண தசையில் ஸவருபம் இருநது அதின் அவஸதை மாறிவருகிறபடியினால், அநத அவஸதை மாறுவதற்குககாரணம் அவஸ்யம் வேண்டியதாகையினால் அப்படி ஒப்புக் கொள்வது பரயோஜனத்துடன் கூடியதாகும்.

காரணமாகிய வஸ்து கார்யததின் ஸவருபத்தை உள்ளடக்கி கொண்டிருக்கவிலலை என்றால் இநதக்காரயம் ஸத அதாவது கால பூபதததினால் ஸத்வாஸதவங்குகு விரோதமில்லை என்றபடி.

அதுககந்த ரூபமநுபூதமாதல், வ்யாவூதமாதலாமபோது பரித்யாயா
 சத்வமும் ப்ராயசத்வமும் கூடாதபடியாய அககட்டனாயிலே சர்வமும்
 அநிர்வ்ஞனியமாம அநிர்வ்ஞனியத்வத்தை விட்டு சத்வம் வருகை விரு
 மானால் பிறந்தாலும் அநிர்வ்ஞனியமாய உத்பத்தி வ்யய்ய வாராதோ?
 எனனில், சத்வததுககுப பூர்வசத்வமாவது பூர்வகாலவதி விருத ஧்ம்
 ப்ரதியோகித்வம் சத்வமாவது ப்ராபணிகத்வம். இப்படி யயாத்தர்ன் கொண்டால்
 ச்வபரநிர்வாஹிகளாலே விருதானஸ்யதிகள வாராது, உத்பன்னமாகிற
 வஸ்து தன்னாலே பிறக்கிறதாகில் பூர்வசித்தமானதால் பிறக்க
 வேண்டா. ச்வாபாவகாலத்திலே ச்வசத்வா விருதமும் வரும். பரத்தாலே
 பிறக்கிறதென்றால் பரத்வவிசேஷத்தாலே எல்லாம் எல்லாததில்
 நின்றும் பிறக்க வேண்டாவோ? இரண்டாலும் பிறக்கிறதென
 றால், இரண்டு தோழமும் வாராதோ? எனனில், பரத்வ மாத் காரணத்வ
 நியாமகமென்றெருரு யுக்தி சொன்னோமாகில், இப்படி ப்ரஸங் வரும்
 அந்வய வ்யதிருக தர்ன் நியதாக்கார விசேஷ விசித்தமான வஸ்துவககு
 காரணத்வம் சொல்லுக்கையாலும் பரஸ்பர ச்வ்வங்களான காரணங்க
 ளெல்லாம் கூடிக் கார்யத்தைப் பண்ணுக்கையாலுமொரு தோழ்
 வாராது கண்டபடி காரணத்வமென்று கொண்டு கதார்த்தய நிரூப
 னார்த்த யுக்தியைக்கழிக்கப் பார்த்தால், தைலோத்பத்தி கண்ட திலங்க
 ளுக்கு தைலகாரணத்வமாய திலாந்தரங்களுக்குத் தைலகாரணத்வ் காணமை
 யாலே, அவற்றைத் தைலார்த்திகள் துபாத்ன் பண்ணத்தவிர வேண்
 டாவோ? எனனில், இது ததோத்தரம் || திலஜாதிய் தைலோத்பத்திகாரண
 மென்று ப்ரஸுத்ததாலே சாமான்யேன வ்யாதி ப்ரஹ்ம் பண்ணினால் விசேஷத்
 தில் அநுமானத்தாலே ப்ரவூத்தி கூடும். தைலோத்பத்தியில் பரத்வ திலத்வங்களி
 ரண்டுக்கும் காரணத்வ் அந்வய வ்யதிருக நியத விபய ப்ரத்யக்ஷ சித்தமாகை
 யாலே இவற்றில் ஒன்றைக்கொண்டு ஒன்றைத்தள்ள விரகிலலை
 பரத்வ் சர்வ காரணானுபூத்தி, திலத்வாதிகள காரண விசேஷ நியதங்களாயிருக்
 குமென்று இவ்வளவே விசேஷ் இப்படியே

1 'அசத்வாந்நாஸ்தி ச்வ்வந்: காரணை: சத்வஸங்கிமி: |

அசவ்ந்நஸ்ய சோத்பத்திமிச்சதோ ந வ்யவஸ்திதி: ||'

(அஸதவாநநாஸ்தி ஸம்பநத; காரணே ஸதவ ஸங்கிபி ।
அஸம்பததஸ்ய சோதபததிம் இச்சதோ ந வயவஸதிதி: ॥)

என்று சிலா சொன்னதுவும் இததாலே த்துத்தரம்

கார்த்துக்கு காரணத்வ் கொண்டு ச்யோகாதிச்வ்வ் வேணு
மெனகை அயுக்மாங் ச்விகாரமாம் காரணங்களுடைய அந்யோந்ய ச்வ்வ்
மும கார்த்ததைப்பற்ற நியத பூர்வ் ஖ாவித்வ்மும ச்வ்வ்மாகப்போரு
தென்றபோது யுக்மாங் பரித்யாங் வரும். மற்றும் விக்ரதாவிக்ரதாதி
விக்ரப பரிஹார் அரங்காங்கிகரணாதிக்களிலே கண்டுக்கொளவது உத்பத்தி
நாசங்களை கடியாததுக்கு சாச விபாணததுக்குப்போலே துக்ஷத்வ் நியத
மாகவேணுமென்னுமதுவும் ப்ரமாண சித்ர நியதசத்ராவததாலே பரிஹதம்

இவர்கள் சர்வததையும் பற்றி அசதவிக்ர சூந்ய துக்ஷ நிர஖ிலப
நிரபாரவ்ய நிஸ்வமா வ சித்யாதி சத்ரங்களை சொல்லுமவை லோகசித்ர
வ்யுத்பத்தி ப்ரகாரததாலே சொல்லப் பாகாக்கில் நிரபாங்கிக நிபேக் கூடா
மையாலே த்ர கால ச்வ்வ், நியத நிபேக் பரங்களைக்க கொள்ளவும்
வேணும். அப்போது த்ராதி ஖ேதததாலே வஸ்துக்களுக்கு சத்யத்வ்முண
டாம். லோகசித்ர வ்யுத்பத்தியை அநாத்ரிக்கில் இவற்றுக்கு ஒன்றைப்
பற்ற வோகத்வ்மும வாங்கத்வ்மும கூடாது வந்யா சூதாதி வாக்யங்களை
லும் வ்யுத்பத்தி சித்ரபதார்த்த் பரித்யாத்தில் ப்ரதிநியதார்த்த் வோகத்வ் கடியாது,
வ்யுத்பந்ந பதார்த்த் ச்விகாரத்தில் அநந்வயாத்ரஹாதிக்களாலே நிர்வாஹ்ம
அநந்வித நிர்விசோபாதி சத்ரங்களும அந்வித விசாட்ர வோகங்களைம்.

ஒரு காலத்திலேயாதல ஒரு த்ரத்திலேயாதல ஒரு ப்ரகாரத்
திலேயாதல நிபேக் விபம்மாயிருக்குமதுக்கு ஒரு காலத்திலும் ஒரு
தேசத்திலும் ஒரு படியாலும் விதி விபயத்வ் கூடாதென்று க்ரம்

ஸம்பநதம் இலலை அப்படி ஸம்பநதம் இல்லாத வஸ்துவிற்கு உத
பத்தியை இச்சிப்பவனும் இன்னதற்கு இன்னதுதான காரணம்
என்கிற நியம்ம சொல்லமுடியாது.

ரோமாதிகளிலே காண்கையாலும் சர்வதேச சர்வகால சர்வஸ்வभावங்களாலும் விधि விषயமாயிருப்பதொரு வஸ்துவிலலை யென்னுமிடம் விरोधाभ्युप गमतதாலே ஃபலிக்கையாலும் சர்வशून्यत्वं கொள்ளவேண்டாவோ? எனனில், நியாஸததில் கண்டபடியைப் ப்ரபஞ்சததிலே கட்டப்பபாத தால ப்ரபஞ்சததில் கண்டபடியை நியாஸததுதனனிலும் கட்டலாம்.

प्रमाणाप्रमाण विभागமில்லை யெனப்பாக்கு இரண்டும் தன்னிலுமொக்கும். गगन कुसुमादिकளைப்போலே சர்வமும் तुच्छமென்றும், स्वप्नज्ञानादिकளைப்போலே சர்வबुद्धिकளும் स्वरूपाश्रय விषयशून्यங்கள் என்றும்சில हेत्वाभासங்களைக்கொண்டு साधिकப்பபாத்தால், இவை माध्यमिकன தனக்கும் स्वरूपासिद्धि दृष्टान्तासिद्ध्यादि दोषங்களாலே निरस्तங்களாம்

இவாகள सत् எனகிற पक्षத்துக்குச் சொன்ன दृष्टं மெய்யாகில், அப்போது गत्यभावததாலே असदதெனகிற பக்ஷம் सुप्रतिष्ठितமாம் असत्पक्ष दृष्टं प्रतिष्ठितமானபோது सत्पक्षமே परिग्राह्यமாம். प्रमाण विरुद्धங்களான कोट्यन्तरங்களில் சொல்லும் दूषणங்கள் प्रामाणिकाக்கு इष्टங்களுமாய் अनुकूलங்களுமாயிருக்கும்.

இப்படியால் கண்டபடியொழிய पंचमकोटियைக் கட்ட விரகிலலை. இவாக்குக்கு स्वपक्षस्थापक प्रमाणं परमार्थமாகில் निरुपाधिक निषेधं सिद्धியாது अपसिद्धान्तமுமாம். अपरमार्थமெனனில், இதுக்கு संवृति सत्यादि नामकरणं பண்ணினாலும் स्वपक्षं सिद्धியாது. शून्यமானதுக்கு अविद्यादிகள் ஒருபடியாலுஞ்சொல்லவொண்ண மையாலே தோற்றுகிறவை अविद्यासिद्धங்கள். संवृतिसिद्धங்கள் भ्रान्तिसिद्धங்களென்றபுபோலே பண்ணும் व्यवस्थைக்கும் விரகிலலை. अपरमार्थ साधकததாலே स्वपक्षं सिद्धिक்கும் கட்டளை தன்னாலே परपक्षங்களுமெல்லாம் सिद्धिक்கக் குறையிலலை. இப்படிப் परपक्ष बाधक युक्तியிலும் परमार्थापरमार्थ विकल्प दूषणங்கண்டு கொள்வது. சர்வமுமில்லையென்னுயிவனைக் குறித்து நாமொரு साधनமாதல் दूषणमாதல் प्रयोगितதால் அவைததை असिद्ध्यादிகளாலே அவன निरसियाண்டு? எனனில், आभासानाभासादि व्यवहार व्यवस्थै இசைந்த

வணைக்குறித்து சாधன டூபாங்களை ப்ருத்தங்களாம். இசையாதவனோடு வாடிமுமிலலை. அசைதன பசு சூப வாலோம்சாதிக்களுக்கூப்போலே இவனுக்கும் வாடாபிகாரமிலையென்று ஸிப்யாதிக்களுக்கூசசொல்லு மததனை. இவவ்ந்ததை

1 “அபிகாரோ஽னுபாயத்வாத் ந வாடி ஸூந்யவாதின:”

(அதிகாரோ அனுபாயதவாத ந வாதே சூநயவாதிந:)

என்று சங்ரஹிததாராகள.

[மோக்ஷம் இலலை எனகிற பக்ஷ நிரஸனம்]

சர்வமும் துத்தமென்றறிந்து தானே ட்யூத்ய வ்யாபாரங்களைப் பண்ணாநின்றால் ஸர்வ மோக்ஷாத்யுத்ய ப்ருத்திகளையும் ப்ரதிபேதிககவேண்டு வதில்லை. நிய சிஹ ஸூந்யத்வம் சாஹ்யமல்லாமையாலே சவ்ஸாத்ரமும் நிஹயோஜனம். சய்யதாஹ்மந்தானும் துத்தமாகையாலே அததைக்கழிக்க வேண்டுவதுமில்லை இமமாஹ்யமிக ப்ரததை வேதாந்த சூவகாரா

2 “சர்வதானுபபதேச்ச”

(ஸாவதானுபபததேச்ச)

எனகிற சூவததாலே நிரசிததா. ஆழவாரும்

3 ‘உளனெனிலுளன’

எனகிற பாடடிலே சர்வசாரிர பரதத்வ சசூதாஹ்ரணமூதததாலே நிரகரிததா

1. பட்டாயா — ஸாவமும் சூநயம் என்று சொல்லுகிறவ னுக்கு உபாயம் ஒன்றும் இல்லாமையால் வாதததில் அதிகாரம் இலலை

2. சாரீ ஸூத 2-2-30 ஸாவமும் சூநயம் என்றவது, மற்ற எதவிதமாகவாவது சொன்னபோதிலும், எல்லாவிதததாலும் பொருநதாதாகையினால்.

3 திருவாய 1—1—9.

1 'प्रतीतिश्चेदिष्टा'

(பரதீதிஸ்சேதிஷ்டா)

என்கிற ஐலாகததையுமிங்கே ஸரிபபது,

* மானமிலை மேயமிலை யென்றும், மறரோர்
வாதநெறியிலை யென்றும் வாதுபூண்ட *
தானுமிலை தன்னுரையும் பொருளுமில்லை
தத்துவத்தினுணாததி சயமில்லையென்றும் *
வானவரும் மானவரும் மனமும வெளக
வளம்பேசு மதிகேடன மத்தி மததான *
தேனநெறி கொண்டனததும் திருடாவண்ணம்
செழுமதிபோலெழுமதியால சேமிததோமே.

15

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

॥ माध्यमिक भङ्गाधिकारः सप्तमः ॥

(ஏழாவது மாத்யமிக பங்காதிகாரம்)

1 ஸ்ரீரங்காஹஸ்தவம் 7 (ஒன்றும் இலலை) என்கிற அறிவா
னது உண்மையென்று கொள்ளப்பட்டல்,

*[ப-ரை] மானமிலை - (ஸாதக) பரமாணம் இலலை, மேயமிலை -
(அந்த பரமாணங்களைக் கொண்டு) அறிய வேண்டியது ஒன்றும்
இலலை, மறறு - இதைவிட வேறுபட்ட, (ஓ) வாத நெறி இலலை -
வாதத்திற்கு ஏற்பட்ட மாகக்கம் ஒன்றுமில்லை என்றும், வாது பூண்ட-
வாதத்தைப் பூட்டிக்கொண்டவனான, தானும் இலலை - வாதம் செய்ய
வனும் இலலை, தன உரையும் - தன்னுடைய வாதத்தையும், பொரு

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

சீரார் தூபபுல திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

॥ योग.चार भङ्गाधिकारः अष्टमः ॥

(எட்டாவது யோகாசார பங்காதிகாரம்)

[யோகாசார நிரஸன பரதிஜனஞ — அவன கொள்கைகளின் ஸங்கரஹம் — கார்ய காரண பாவ பக்ஷ நிரஸனம் — ஜஞாந ஜஞேயா பேத பக்ஷ நிரஸனம் — பரதயக்ஷம் பரமாணமாகாது என்கிற பக்ஷ நிரஸனம்]

* முற்றுஞ்செகததில்தெனறே பகட்டிய முட்டரை * நாம் *
சுற்றுநதுநது துறையில் நினறே துகளாககியபின *
மறறெனறிலது மதிபல வுண்டென்றுவஞ்சனையால் *
சுற்றுநதுநது யோகாசாரனைச சதிககினறனமே

16

னம் - அதற்கு அாததமும், இலை - இலலை, ததவததின உணாததி - ததவ ஜஞானமும், சயமில்லை - ஜயமில்லை, வானவரும் - தேவதைகளும், மானவரும் - மனுஷ்யாகளும், மனதும் - சொல்லுகிற தன்னுடைய மனதும், வெளக - ஜுகுபஸைபபடுமபடி, வளம் பேசும் - தன்னுடைய பெருமையை தானே பேசிக்கொள்கிற, மதிகேடன - புத்தி இல்லாதவனான, மததிமததான - மாத்யமிகன, தேனநெறி - திருடாகளுடைய வழியை, கொண்டு - அங்கீகரித்து, அனைத்தும் - எல்லா வஸதுகளையும், திருடாவண்ணம் திருடாமல இருக்கும் படியாக, செழு - சலாக்யமான, மதிபோல - சந்திரனைப்போல, எழு - வருத்தி அடைந்து கொண்டிருக்கிற, மதியால் - புத்தியினால், சேமித்தோம் - காப்பாற்றினோம்.

15

* [ப-ரை] செகதது - இந்த லோகத்தில், முற்றும் - எல்லா வஸதுகளும், இலது - இல்லாதது, எனறே - என்று சொல்லிக் கொண்டு, பகட்டிய - (ஜனங்களை) மயக்கின, முட்டரை - மூடாகளை,

[யோகாசார நிரஸந பரதிஜை]

कार्य कारण भावादिकलिलयैनेन चार्वाकानुक्तम् सर्वम्
मिलयैनेन मायमिकानुक्तम् सोनन तौशुङ्गकैत तपपला
मेननु पार्ततु ज्ञानमोमनरैयुमिसेन्तु अतिले कार्य कारण
भावततैयुम कोणन सुवदुःखादि व्यवस्यैककाकपपल ज्ञान
सन्ततिकैयुम कोणन योगाचारनै नरसिककिणैम.

[அவன கொளகைகளின் ஸங்கரஹம்]

அவன

1 'अविभागो पि बुद्धात्मा विपर्यासि तदर्शनैः ।

ब्राह्म ब्राह्मक संवित्ति भेदवानिव लक्ष्यते ॥ '

(அவிபாகோபி புததாதமா விபாயாஸி ததர்சனை: ।

கராஹய கராஹக ஸமவிததி பேதவாநிவ லக்ஷயதே ॥)

என்றும்,

நாம, சுற்றும் - எல்லாதிக்குகளிலும், துறந்து - விட்டு விட்டு
துறையில் நின்றே - (பூவாகள நின்ற) மாககத்திலேயே நின்று
கொண்டே, துகளாக்கிய பின் - சூர்ணமாககிய பிறகு, அதாவது
அவாகளை நிராகரித்தபிறகு என்றபடி, மறநென்று இலது - வேறு
ஒன்றும் இல்லாதது, அதாவது துககம் என்றபடி, பல - அனேகவித
மான, ிதி - ஜஞானம் உண்டு, என்று - ஜஞானம் மாததிரம் உண்டு
என்று, வஞ்சனையால் - கபடத்தினால், (மற்றும்) சற்றும் துறந்த - சில
வஸதுககளை விட்டவனான, யோகாசாரனை சதிககின்றனம் - துணடு
துணடுகளாகசசெயகிணை

16

1 ஒருபிரிவும இல்லாத ஜஞானத்தின் ஸ்வரூபமானது வித்யா
சத்தை உண்டாககப்பட்ட பாவையை உடையவாகளினாலே, அறியப்
படுகிற வஸது அறிகிறவன ஜஞானம் இவைகளாகிற பேதத்தை
உடையதைப் போல காணப்படுகிறது.

1 'சஹோபலம் நியமாந் அபேதோ நீலதத்யோ:'

(ஸஹோபலமப நியமாத அபேதோ நீலதததியோ:)

என்றும், இவன் சொல்லுமிததை அநுவதிககிறவாகளும்

2 'त्वत्पक्षे यद्यपि स्वच्छो ज्ञानात्मा परमार्थतः ।

तथाप्यनादौ संसारे पूर्व ज्ञान प्रसूतिभिः ॥

चित्राभिश्चित्र हेतुना द्वासनाभिरप मृगात् ।

स्वानुरूपेण नीलादि ग्राह्यग्राहक रूपितम् ॥

प्रविभक्तमिवोत्पन्नं नान्यार्थं प्रपेक्षते ।'

(தவதபக்ஷே யதயபி ஸவச்சோ ஜஞாநாதமா பரமார்த்ததத ।
ததாபயநாதௌ ஸமஸாரே பூாவஜஞான பரஸூதிபி:॥
சிதராபி: சிதர ஹேதுதவாத வாஸநாபி: உபபலவாத ।
ஸவாநு ரூபயேண நீலாதி கராஹய கராஹக ரூஷிதம ॥
பரவிபகதம இவோதபந்நம நாநயம அதததம அபேக்ஷதே ।)

என்றும் சொன்னார்கள்.

[காய காரண பாவ பக்ஷ நிரஸனம்]

இப்பக்ததை இவவுபல்மஸ்வாஸ்யாதிகளாலும் அநுமனங்களாலும்
சாங்கிகும் இவன் சொல்லும் மோக்ஷமாவது, விஷயோபராக்ஷ்ய வுத்தி

1 நீலரூபம் என்ன, அதைப்பற்றிய ஜஞானம் என்ன, இவைக
ளுக்கு எப்பொழுதும் ஒன்றாகவே (சோநதே) அறியப்படுகிறபடியினால்
இவை இரண்டுக்கும் அபேதமே

2 உன்னுடைய பக்ஷத்தில் ஜஞானஸவரூபம் உண்மையில்
அமுககற்றதுதான், அப்படி இருந்தபோதிலும் ஆதி இல்லாத ஸம்
ஸாரத்தில் முன்பு உண்டான ஜஞானத்தினால் ஏற்பட்டவிசிதரமான
காரணங்களை யுடைத்தாயிருப்பதினால் விசிதரங்களான வாஸனைகளி
னாலே கெடுக்கப்படுகிறபடியினால் அந்தந்த வாஸனைக்குத் தகுந்தபடி
நீலரூபம் முதலான அறியப்படவேண்டிய வஸ்துக்கள் அறிகிறவன்
இவர்களினால் கெடுக்கப்பட்டதாய்ப் பிரிக்கப்பட்டதைப் போல உண்
டானது வேறு ஒரு வஸ்துவை அபேக்ஷிக்கிறதில்லை.

ஸ்தான ஸ்஫ுரணம். இதுககு உபாயமாகச் சொல்லுமதும் இப்படியே தெளிந்து ஸாவிக்கை இவன தனகருச் சார்வாதிக்களில் காட்டில் வாசியாக கார்ய காரண ஸாங் கொண்டது நிர்வஹிக்கவொண்ணுது. எங்ஙனே யென்னில் :—

ஶ்ணிக ஸ்ஷண வ்யக்தி நியமததாலே கார்ய காரணஸாவ் சொன்னுல ஸர்வம் ஶூய். திக்குகும் கார்ய காரணஸாவம் சொல்லலாம். அப்போது, எல்லா பூர்வ்ஷணங்ளும் எல்லா உத்தர்ஷணங்ளுகும் காரணமென்ன லாமபடியாயததானிசைநத அநுஸானமும நிர்மூலமாம் ஸந்தானைக்ய ததுககு வ்யவஸ்தாபகம் கொள்ள விரகிலலை ஆகையாலே

1 ' यस्मिन्नेव हि सन्तान आहिता कर्मवासना ।
फलं तत्रैव वध्नाति कार्पासे रक्तता यथा ॥

(யஸமிந்நேவ ஹி ஸந்தான ஆஹிதா காமவாஸநா |
பலம் ததரைவ பதநாதி கார்பாஸே ரகததா யதா ||

என்று சொன்ன த்ரஶ்ணத் தாஶ்ரண்திகங்ளும் ஑டி யாது அந்வய வ்யதிருக் ஸிஶ்ஶ ஸாமான்ய நியமததாலே காரணவாதிக்கை கொள்ளுக்கை ஸாமான்ய ரூபததையும் அதுககு வ்யாஸ்தியை ஶ்ஹிக்கை க்ககு நிலை நினருன ஒரு ஶ்ஶாதாவையும் கொள்ளாமையாலே கூடாது.

கார்ய காரண ஸாநதானு ஶ்ணங்ளருடைய ஸத்வமும பூர்வோத்தர் கால ஸத்வமும ஸாஶ்ய ஸத்வாதிக்களும் ஶ்ணத் ரூபவிக்ரஶ ஸாந் ஸிஶ்ஶங்ள ளென்கையாலே ஶ்ணததுககு ஸாயாவாதிக்கை சொல்லும் நியத்வ மாதல், ஸாஶ்யஸிக்ள சொல்லும் துக்ஷத்வ மாதல் ஒழியக் கொள்ள விரகிலலை. ஶ்ணமதான ஸ்வய் ஶ்ஶாஸமானுல அதினுடைய ஸ்வய் ஶ்ஶாஸத்வ ஶ்ஶமான்தர் நிரபேக்ஷத்வ ஶ்ணிகத்வாதிக்கைகாட்ட ஸாடடாமை யாலே ஸர்வ ஸ்ஶ்ரஹக் ஶ்ணான்தரததாலே யறிய வேண்டியிருக்க

1 எந்த ஸந்தானத்திலேயே காமத்தின் வாசனை சேர்க்கப்பட டிருக்கிறதோ, பஞ்சில் சிவப்பு நிறம் உண்டாவதைப் போல, அந்த ஸந்தானத்திலேயே பரயோஜனத்தை உண்டாக்குகிறது.

ஸாகாரமே ஸாஹமென்கை ஸபக்ஷவிரூ஢ம் ஸந்தானாந்தரமும் ஂகஸந்தானததில் பூர்வ பரக்ஷாங்களும் ஁ணடென்று காட்டுகிற ஶானமும் ஸ்ஸஹபாதிர்ஶத ஸத்ய விஷயமென்னுமிடம் தனக்கே ஁சையவேணும் ஸந்தானாந்தரம் ஸாஹமலலாதபோது ஶிஷ்யாசார்ய ஶத்ரு ஶித்ர வாதி ப்ரதிவாதி ஸ்வயவஹாரங்கள஁னறும் கூடாமையாலே ஂகஸந்தான பரிஸேஷமாதல அ஢்வீதிகள ஶொலலும் ஂகஸ்திர பரிஸேஷமாதலாம் ஁கையால வாஹ்யஶ்ரஹததை வா஢ிககைகக்கு ஶொலலும் கதர்கங்களெலலாம் ஸ்ஶிஶ்ட்ரான்த வா஢கங்களாம் ஸ்பக்ஷஸ்தாபகன தானும் ஸ்ஶ்வேத விஷயததில் ப்ரமாணமன்றெனகிற விவனுகு மா஢்யஸிகனுகு ஶொன்ன ஢ூபததைததபபவொண்ணது

஁ஞாந ஁ஞேயாபேத பக்ஷ நிரஸனம்

ஶான ஶ்வேங்களுக்கு ஂகார஢ே஢்காணகிறிலோம் ஁னறதுவும் ‘஁஢்மஹ் ஶானாமி’ ஁னகிற த்ரத்யப்காஶாத்மக ஸ்ஶானு஢த்ர ஶர்வலோகானு஢த்ரங்களாலே நிரஸ்தங்கள் ஁து கௌளாதபோது

1 ‘ஸாஹ்யாஹக ஸ்வித்தி ஢ே஢்வானித்ர லக்ஷயே’

(கராஹய கராஹக ஸம்விததி பேதவானித்ர லக்ஷயதே)

஁ன்னவொண்ணது

஁வ பூபலம் பலததாலே கண்ட ஁காரததை ஶானாகாரமாகக ஁மையும் ஁ன்று லா஢்வம் ஶொன்னதுவும் நிரஸ்தம் || ஸம்ப்ரதிபத்ர விப்ரதிபத்ரங்களில் ஸம்ப்ரதி ஶ்ந்ரஶானததுக்கே ஂகாரமென்னுமதுவும் விப்ரதித்ரம் அர்த்ர ஶர்வலோக ஸம்ப்ரதி பத்ரமாகையாலும், ஁தினுடைய ஶி஢்ஶிரூபமாய் ஁ரு ஶ்னாவின் த்ரம்மாயலலது ஶ்னம் ஶி஢்ஶிராயாமையாலும், ஁஢்ய நிரூப்ய ஶ்னமாத்ரததைக கௌண்டு ஁஢்யாகாரபஹ்வம் பண்ண ஶக்யமன்று. விப்ரதிபத்ர மாத்ர வா஢கமாகாதென்னுமிடம் ஶர்வாதி ஸம்ப்ரதிபத்ரம்

஁பபடிககண்ட ஸாஹ்யாஹகங்களை கதர்கங்களாலே வா஢ிக

அதமா அணுவாகிலும் விபுவாகிலும் அஹமென்று தோற்றின் இதுககு ஜ்னததுக்குப்போலே வாத்ருசொல்ல வொண்ணுமையாலும் ப்ராஹ்மகாகாரமும் சத்யமாம் சஹோபலபநியமததாலே ஜ்ன ஜ்ஞயங்களை ஁கமென்னுமிடமும ச்வரந்நச்வரபதிபதி ச்வசி஁த்யந்தவிரு஁மாம் ப்ராஹ்யப்ராஹ்மகாகாரங்களை ஜ்னததோடே அபின்னங்களு ஁னருல சத்ய மித்யாந்ங்களுக்கு ஁கத்வம் ப்ரஸங்கிதது, ஁ந்ய வாத்மாதல் அனெகாந்த வாத்மாதலாம். தனனையொழிந்தவற்றை ஜ்னங்காணுமாகில் அதி ப்ரஸங் வாராதோ? ஁னனில், இவ விபய வ்யவஸ்யை யதா஁ர்ஷனம் மித்யா விபயததில் போலே சத்ய விபயததிலும் காணலாம் இததாலே ஁ப்படிபபட்டது ஁ந்த ஜ்னததுககு விபயமென்று ஁க்ஷணங்காண்கிற ஁லோம ஁ன்றதுவும் நிரஸ்தம்.

स्वप्न ज्ञानादि दृष्टान्तத்தைக்கொண்டு सर्व ज्ञानங்களுக்கும்
 निरालंबत्वं சாதிக்கும்துவும் सर्व लोकोपलंभ स्वप्नानादि विरुद्धமாகை
 யாலும் स्वप्नादि ज्ञानங்களுக்கு सत्यसंकल्प सृष्टि विशेषादிகளாலே
 तादात्विकமாகமாதல், (कल्प) कालान्तरादिकளிலேயாதல் आलंबनமுண்
 டாகையாலும் अनुपपन्नம்.

1 ' परिवाद् कामुक शुनामेकस्यां प्रमदा तनौ ।

कुणपः कामिनी भक्ष्या इति तिस्रो विकल्पनाः ॥ '

(பரிவராட காமுக சுனாம ஏகஸயாம பரமதா தனௌ ।

குணப: காமினீ பக்ஷ்யா இதி திஸரோ விகல்பநா:)

எனகிறபடியே बाह्यवस्तुவிலே परस्पर विरुद्ध विकल्पங்கள் பிறக்கை
 யாலே இது निस्भावமாகவேண்டாவோ? எனினில், ज्ञानம் தன்னி
 லும் परीक्षकाங்களுக்கு सत्यत्व तुच्छत्व जडत्व स्वयंप्रकाशत्व क्षणिकत्व
 नित्यत्वादि परस्पर विरुद्ध विकल्पशतமுண்டாகையாலே ज्ञानமதானும்
 निस्भावமாய்விடும்

एकवस्तुविलே विरुद्ध लिङ्ग संख्या परिणामादि व्यपदेशங்களு
 மெல்லாம் सोपाधिकங்களாகையாலே वस्तुவில் विरोधம் உண்
 டாகாது. இங்ஙன கொள்ளாதபோது ஒரொரு ज्ञानங்கள்
 தன்னிலே (पूर्वत्वापूर्वत्व) परत्वापरत्व कार्यत्व कारणत्व नील पीता
 कारत्वादि विरुद्ध विकल्पங்களாலே मिथ्यात्वं வந்து शून्य वादமே
 புகலிடமாம். இப்படி बाधितानुवृत्त्यादि शुद्धोपद्रवங்களுக்கு மெல்
 லாம் परिहारம் கண்டு கொள்வது ஒரு नील ज्ञान सन्तान स्वभावத்
 தாலே இதுக்குப் पीत ज्ञानांश அज्ञானமாமென்றும், पीत ज्ञानसन्तानादि
 களுக்கும் स्वभाव वशத்தாலே नीलादि ज्ञानांशங்கள் அज्ञானங்களா
 மென்றும், இப்படி स्वप्न ज्ञान सन्तानभेदங்களில் போலே अपयनुयोज्या
 नादि वासना वैभवத்தாலே बाह्यार्थ निरपेक्षமாக नील पीतादि विकल्प

1. ஒரு ஸதீயினுடைய சரீரத்தில் சநயாஸி காமத்தை உடைய
 புருஷன் நாய இவைகளுக்கு பிணம் யுவதி சாப்பிடக்கூடிய வஸது
 என்று மூன்று கல்பனை உண்டாக்கின்றன

ங்கள் மாறி மாறி வருகிறன என்கையாலும், வாசனைக்கும் ஆதாரமாக ஒரு स्थிரததைக் கொள்ளாமையாலும், ஜ்ஞான ஸ்வரூபமொழிய வாசனையென்றொரு குணத்தைக் கொள்ளாமையாலும், क्षणप्रत्यय ஸ்வரூப ப்ராஹ்மே வாசனையென்றறுதியிட்டபின் அநாதியான சંசாரத்திலே சர்வ ஜ்ஞான லக்ஷணங்களும் சர்வ வாசனா ரூபங்களாக வேண்டுமென யாலே நில பீதாதி ப்ரதிநியத விகல்போத்ய தவிராநது एकैक क्षणங்களே சர்வ விகல்போத்ய हेतुकகளாய சர்வ ஜ்ஞான ஸ்ந்த,நங்களும் சர்வ விகல்பயோగ्यங்களாயவிடும்.

இத்தாலே शुभैயான चित्तवासனை धर्मமென்கிற சௌகத ப்ரதிந்ந व्यवस्थையும் கழிநது, देश काल व्यस्थिந்ந शास्त्राथनुष्ठानங்களும் व्याकुலங்களாம். அவைதனையும் தவிர்நதுவிட்டால் मोक्षार्थं शास्त्र निर्माण श्रवणोपदेशादிகளெல்லாம் निरर्थकங்களாம், அநாதி ஸ்ந்தானத்திலே मोक्षமும் வநதபோது காணுமத்தனை என்றால் अज्ञान तत्त्वज्ञानங்களாலே संसार मोक्षங்களென்கிற சர்வ तन्त्रायुग्भगम विरोध வரும்

तत्त्व ஜ்ஞானம் தானும் வநதபோதுகாணுமத்தனை யென்றால், श्रवणादि ப்ரதிநியத कारण व्यवस्थापरित्यागतதாலே अहेतुक सर्वोत्पत्ति பக்ஷ துல்யமாய चार्वाक माध्यमिक स्यूथனும்தொழிய गतिയിலலை.

இப்படிக்களால் 'इदमह जानामि' என்று தோற்றின மூன்று அर्थத்தில் இரண்டுக்கு सत्यत्व नियமமும், विषयांशத்திலும் अधिष्ठान रूपादि सत्यत्वமும், आरोपितांशத்திற்கு देशान्तरादि सत्यत्वமும் கொள்ளவேண்டி இவற்றில थिरास्थिरविभागமும் यथादर्शनं கொள்ள வேண்டி பற்றின பின்பு ஜ்ஞானப்போலே ज्ञाताவும் ज्ञेयமுமுண்டாய ஜ்ஞானநதானும் क्षणिक सन्तति ரூபமனறிககே நிறகையால் அவர்கள் சொன்ன मोक्षमும் प्रामाणिकमல்லாமை யாலும் இதுக்கு वेदविरुद्ध वेषाचार ज्ञान योगादிகளை कारणமென நது समुदायाधिकारத்தில் சொன்ன न्यायங்களாலே निरस्तமாகையாலும் योगाचारपक्षமும் चार्वाक माध्यमिक पक्षங்களபோலே स्वर्गापवर्गादि सकल पुरुषार्थ विरुद्धம் இம் மதத்தை

1 'नाभाव उपलब्धेः'

(நாபாவ உபலபதே:)

2 'वैधर्म्याच्च न स्वप्नादिवत्'

(வைதாமயாசச ந ஸவபநாதிவத்)

எனகிற சூத்ரங்களாலே வேதாந்த சூத்ரகாரா நிராகரித்தார்.

* உளக்கதியை நாமுள்ளி உள்ளாதேறி

உலகத்தாரா உகந்திசைய உலகுண்டென்றேம் *

இளக்கவரிதாகிய நற்றருக்கம சோந்த

எழில் மறையில ரசனுடன் எம்மைக்கண்டோம் *

விளக்கு நிரைபோல மதிகள் வேறாய வேறென்றது

அறியாதே விளங்குமென விளம்புகின்ற

களக்கருத்தன கண்ணிரண்டுமழித்தோம், நாணக்

காகம் போல திரிந்திவன என கற்றுமாறே.

17

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतमङ्गे

॥ योगाचार भङ्गाधिकारः अष्टमः ॥

(எட்டாவது யோகாசார பங்காதிக்காரம்)

1. சரீ-ஸூ 2—2—27 வெளி வஸதுக்களின் அபாவம் இலலை நமமால் அறியப்படாருபபதினால

2. சரீ-ஸூ 2—2—28 ஸவபநத்தில் உண்டான ஜஞானத்திற்கு விருத்தமான ஸவபாவம் இருப்பதினால ஸவபநத்தில் உண்டாகும் ஜஞானத்தைப்போல் அல்ல, விழித்ததுகொண்டிருக்கும்பொழுது உண்டாகும் ஜஞானம்.

* [ப-ரை] உளக்கதியை - மனது ஸவரஸமாக ப்ரவ்ருத்திக்கிற

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः॥

சீரரா தூபுல் திருவேங்கட முடையான திருவடிகளே சரணம்

॥ सौत्रान्तिक भङ्गाधिकारः नवमः ॥

(ஒன்பதாவது ஸௌத்ராந்திக பங்காதிக்காரம்)

[ஸௌத்ராந்திக பங்க நிரஸன் ப்ரதிஜ்ஞை அ வ னு டை ய
கொள்கைகளின் ஸங்க்ரஹம் - அந்தக் கொள்கைகளின் நிரஸனம்]

* பொருளொன்றில் தென்று

போத மொன்றுங்கொண்ட பொய்யரை * நாம்

மாககத்தை, உளளி-யோசித்து, உளளமதேறி - மனதில் நிச்சயம்
உண்டாகி, உலகதூரா-லோகத்தில் இருக்கும் எல்லோரும், உகந்து
-ஸந்தோஷித்து, இசைய - அங்கீகரிக்கும் படியாக, நாம், உலகு -
லோகம், உண்டு என்றோம்-உண்டென்று நிரூபித்தோம், இளக்க-இள
கும்படி செய்வதற்கு, அரிதாகிய-அசக்யமான, நல-நல்ல, தருகம்
சோந்த-தாககத்துடன் கூடிய, எழில் மறையில்-பரகாசித்துக்கொண்
டிருக்கிற வேதத்தில், ரசனுடன்-ஸாவேசுவரனுடன் கூட, எம்மை -
ஜீவாதமாககளையும், கண்டோம்-பாாததோம், விளக்குநிரைபோல -
விளக்கின் வரிசையைப் போல, மதிகள் வேறிய-புத்தியின் ஸந்தானங்
கள் தனித்தனியாய், வேறென்று அறியாதே-தன்னை வேறெரு
ஜஞானம் அறியாமல், விளங்கும் பரகாசிக்கும், என்-என்று
விளம்புகின்ற சொல்லுகிற, களக்கருத்தன் - கள்ளாகளுடைய
கருதையுடையவனுடைய, கண் இரண்டு-இரண்டு கண்களையும்,
இவன்-இந்த யோகாசாரன், நாணக்காகம்போல - வெட்கம் இல்லாத
காகாஸூரனப்போல, திரிந்துலோகங்களை எல்லாம் பரிபரமித்து,
(சுற்றி), கதறுமாறு-கதறும்பரகாரம், அழித்தோம், அவன் சொல்லு
கிற பரதயக்ஷம் அனுமானம் இவைகளை நிராகரித்தோம். 17

* [ப-ரை] பொருள் ஒன்று-வஸதுக்கள் ஒன்றும், இலது-இலலை,
என்று-என்றும், போதம்-ஜஞானம், ஒன்றும்-ஒன்றையுமே, கொண்ட

தெருள கொண்டு தீர்த்தபின்
காண வொண்ணாப் பொருள் தேடுகின்ற *
மருள கொண்ட சூதுரைக்கும்
சௌத்திராந்திகன வண்ணிகை * நாம,
இருள கொண்ட பாழங்கிணறென்று
இகழநதோட இயம்புவமே

18

[ஸௌதராதிக பக்ஷ நிரஸன பரதிஜைஞ]

वाह्यार्थमिलयैत्येन योगाचारं सर्वलोक परिहास विषय
மானபடியைக்கண்டு வாஹ்ய்முண்டென்றெரு பேரையிட்டு அது
प्रत्यक्षமன்று, அதடியாகவந்த ஜானாகரமே தோற்றுகிறது.
இததைக் கொண்டு வாஹ்ய்த்ததை அநுமிககிறோம் எனகிறசௌந்
களை நிரஸிக்கிறோம்.

- அங்கீகரித்தவனான, பொய்யரை-மத்யாவாதியான யோகாசாரனை,
நாம - பரமானாதிகளை நன்றாக நிரூபித்திருந்த நாம, தெருள
கொண்டு-ஸமயகஜஞானத்தைக் காரணமாகக் கொண்டு, தீர்த்தபின்
- நிராகரித்த பிறகு, காணவொண்ணா-பரதயக்ஷத்தினால் அறியமுடி
யாததான பொருள்-(பாஹ்ய) வஸதுக்களை, தேடுகின்ற-ஜஞானத்தில்
உண்டாகி ஆகார பேதத்தைக்கொண்டு, அனுமிககவேண்டும் என
கிற, மருள கொண்ட - அஜஞானத்தைக் கொண்ட, சூது-கபடயுகதி
களை, உரைக்கும்-சொல்லுகிற, சௌத்திராந்திகன-ஸௌதராதிக
னுடைய வண்ணிகை-வாணிப்பதை, நாம, கீழே ஒரு நாம! எனகிற
பதமும், இங்கு மறுபடியும் அநதநபதத்தைப் பரயோகிப்பதற்குப் பொய
யரை நாம எனகிற இடத்தில் பரமதங்களை நிரஸிப்பதற்குக் காரண
மான நல்ல பரமான தாக்கங்களினால் உண்டாகக்கப்பட்ட நல்ல ஜஞா
னதையுடையவா என்பதையும் ' வண்ணிகை * ' நாம எனகிற இடத்
தில் பரமதங்களைத் தூரத்திலேயே தள்ளி விடுவதற்குக் காரண
மாகிய அநதநத மதங்களிலுள்ள தோஷங்களையும், அவைகள் அநாத
தத்தை உண்டாக்கக்கூடியவைகள் என்பதையும் தெரிந்து கொண்டு
நாம எனகிற அநாதபேதம் உண்டாகையினால் புனருகதி தோஷ
மில்லை, இருள கொண்டு - இருட்டை அடைந்ததான, பாழங்கிணறு -
ஜலம் இல்லாத கிணறு, என்று-என்று தெரிந்து கொண்டு, இகழநது
அவைகளைத் தூரத்திலேயே விட்டு விட்டு, ஓட - ஜனங்கள் ஓடும்
படியாக, இயம்புவம்-சொல்லுவோம்

[அவன கொளகைகளின் ஸங்கரஹம்]

இவன வாஹ்யங் கொண்டவிடத்திலும் அவ்யவி சங்காபங்களை அவஸ்துககளென்று கழித்தான பரமங்குகள தன்னையும் சாவ்யவ த்விதீ தீய மயத்தாலே நிரங்குகளென்று கொண்டான. க்ருத்ஸ்கேதேச விக்ரபததுகுகலலாத பரமங்குகளுக்கு சயோகநதனையும் விக்ரபமாந் சித்ருமென்றான சில ஸ்லக்ஷண விசேஷ ஸ்வாவத்தாலே இவறறுககு அந்யோந்ய் சயோக அம் பிறகுக சயுக்தவ்யவஹரம் வருமித்தனையென்றான, பரிசுந்நங்களான அங்குகளுக்கு க்டாதிக்குககுப போலே பார்வங்க கொள்ள வேண்டுக்கையாலும், பார்வ்கொள்ளாதபோது அகாசம் போலே சர்வகதங்களாக ப்ரஸங்குகையாலும், பார்வத்தாலே சயோக மாக வேண்டாவோ என்று சங்கத்தது. இதுககுபபரிஹரமாக பரமானு குகளுக்கு பரமானு:வ மென்றெருரு பாரமார்த்திக த்ரம்மிலலை, அந்நி சித்ரு பரமானு கலாபங்களிலே இயத்யையென்றும் பரிசுந்நத்வமென்றும் கண டோம். அது காணும் அகாசாது அதுவும் ப்ரஹ்மி மாந்மத்தனை, வஸ்துஹூத்மன்று. இப்படி கலாபங்களில் கண்ட அகாச ஹதுவை பரமானு குகளிலுங் கல்கிகுகிறோமாகையால ஸ்லக்ஷிக பரமானு மாந் ரூப வாஹ்யம் அநுமேயமென்றான.

[அககொளகைகளின் நிரஸனம்]

இப்படிப பரமானு குகளிலே சயோக அம்மென்றும் கலாப அம் மென்றும், பரிசுத்ரு ரூபாகாச ஹது அம்மென்றும் சொன்னாக்கள இவறறைக கொள்ளுகிறவனுக்கு வோபாஷிகன் சொல்லுகிற பரமானு பூக்ஷ ப்ரத்யக்ஷத்வமாகல், மறறுள்ளாரா சொல்லும் ஸ்திர ப்ரத்யக்ஷத்வ மாதல் ஒழிய மறறெருரு நிலை கூடாது.

சிர விப்ரஹ்மஹூத் மவிஷ்யத்ரிஷய ஜ்ஞானங்குகளுக்கு காரண ஹூத் விஷய த்தாலே அகார ஸம்பண்மென்றதுவும் கூடாது ப்ரத்யக்ஷார்த்தி விசேஷ த்தாலே ப்ரஜ்ஞானத்தை அநுமிகுகிறுப்போலே ப்ரத்யக்ஷ ஜ்ஞான விசேஷத்தாலே ஂர்த்தி விசேஷத்தை அநுமிகுகிறுமென்று த்ருபாந்ந்ஸொல்லும்துவும் ஸர்வார்த்தமும அநுமேயமென்கிறவனுக்குச சேராது. இவனுக்கு அகாச

புரீதீதீயககொண்டு ஂகாஸ்மென்றெரு ஸத்ய பதார்த்ததை அநுமி ககலாயிருக்க, இததை துச்சுமென்றதுவும் அநுபபந்நம், புரீதீதீதீய த்வம் உண்டாயிருக்க யுத்தியாலே ஒன்றை துச்சுமென்னபபாத தால ஡ாத்தீயக மய்யாத்தீயாலே நீலத்வாதீயையும் துச்சுமென்னலாம். ஂவரணாபாவத்வம் ஂகாஸ்மென்றவனுக்கு ஸஸரீயாபாதி விகல்பத தீலொரு கௌதி பரி஗்ரிக்க விரகிலலை. மத்தியாஸத்தீய தூரஸந்நத்வாதி விஸேஷங்களும் ஸொல்ல வழியிலலை.

தூரத்வாதி விஸிஷ கலாப கல்பணைகளாலே அலீகாந்நரலத்தீய கல்பநாபேதங்களென்றால், ஂகாஸத்தை ஸத்யமாககொண்டு, அதீலே ஸ்ர஡்ஜான துல்ய கல்பநாஸித்ர கலாப விஸேஷங்களாலே அவ்வோ பரித்ரேத ஂரமென்று கட்டலாம் ஸ்புடொபல்பாதி வலாந்வநம் பக்ஷத்யத துக்கும் துல்யம் இவவர்த்ததை

1 ' ஂகாஸே தாவிஸேஷாத் '

(ஂகாஸே ஸாவிஸேஷாத்)

என்று ஸூகாரரருளிஸெயதாா

ஜான வைத்தீயத்துக்கு அர்த்தவைத்தீய காரணமாகவேணுமெனகீற விதுக்கு, ஜானங்களுக்குள்ள வ்யாஸித்ரஹ் பண்ண விரகிலலை வ்யாஸித்ரஹ் பண்ணியலலது இவனுக்கு அர்த்த கல்பிக்க வொண்ணுமையாலே (விரகிலலாமையாலே) அர்த்தங்கள் தன்னிலும் வ்யாஸித்ரஹ் வொண்ணுது. ஜானங்களுயே விவித்ர காரணங்களாகக் கொண்டு வ்யாஸித்ரஹ் பண்ணினால், பின்பு வேறெரு ஜானத்தீய அர்த்ததைக் காரணமாகக் கல்பிக்க வேண்டா நீல ஜான ஸந்நாந் நடவா நிறக், த்ஸுராதீயங்களும் நீல பீதாதி ஸாத்தீயங்களாயிரா நிறக், பின்பு பீத ஜான்

1. ஸாரீ—ஸூத 2-2-23 ஂகாஸத்தீயம் துஸஸதவம் இலலை மற்ற வஸதுக்கள் விஷயத்தீய பாலவே ஜ்ஞானம் துல்யமாகீற படியினால்

வருகிறது **பீதமாயிருப்பதொரு வாஹ்யம்** சன்னிहितமாகப் பெற்றனளோ, அல்லாத போது முன்புபோலே **நீல ஜ்ஞான சந்தித்யே** நடந்து விடாதோ? என்கிற **அனுமேவாஹ்யம்** வாடிகு **சுபத்தில** **நீலபீதாதி ஜ்ஞான சந்திதிகள** மாறிவருகிறபோது முன்புபோலே **நீல ஜ்ஞான சந்தித்யே** வாஹ்யம்மனறிககேயிருக்க **வாசனாவசத்தாலே** வருகிறதென்று இவன தானும் **யோகாச்சாரனும்** கொண்ட கணக்கிலே **ஜாగரதஸ்யிலும்** **வாசனாவிசேஷ** **வैசித்யத்தாலே** **சர்வபரிமாசமும்** வருகிறதென்னும் வழியைத் தப்ப விரகிலலை **யோகாச்சாரன** சொன்ன **பாஹ்யக்ஷண யோகத்த** ககுப் **பரிஹாரமாக**விவன

1. ' भिन्न कालं कथं बाह्यमिति चेत् बाह्यतां विदुः ।
हेतुत्वमेव युक्तिज्ञाः ज्ञानाकाराणं क्षमम् ॥ '

(பின்னகாலம் கதமகராஹ்ய மிதிசேத கராஹ்யதாமவிது: ।
ஹேதுதவமேவ யுக்திஜ்ஞா: ஜ்ஞானாகாரார்பணக்ஷமம் ॥)

என்று **இन्द्रிய சம்பயோக** **க்ஷணத்திலே** **அஸ்திதமாய** **ஸ்வோப** **ஜ்ஞான** **க்ஷணத்திலே** **ஸாகார சமர்ப்கமான** **வாஹ்யத்ததைப்** **பேரிடுகிறோமென** **றதுவும்** **அனுபபன்னம்**. **வாஹ்யத்தனக்கு** **ஸ்வரூபமொழிய** **இவன வேறு** **ஒரு** **ஆகாரங்கொள்ளான** **கொண்டாலும்** **அது** **ஸ்வாப்யத்தை** **விட்டு** **வரப்புகிற** **ஜ்ஞானத்தில்** **சென்றேறமாட்டாது**. **அর্থ** **ஸ்வரூப** **தான** **ஸகாயமான** **ஜ்ஞான** **பிறககுமளவும்** **இராது**. **இரண்டும்** **நிர்ஹம்மாயிருக்க** **தவ்யமான** **ஆகார** **பிறந்ததென்ன** **வொண்ணுது**. **ஸ்வக்ஷமான** **ஜ்ஞானத்திலே** **அர்யாகார** **பரிபலிதமென்னும்போது** **லோக** **சமத்** **பரி** **பலன** **ந்யாயத்தாலே** **சபான** **காலம்** **ரூபவாதிக்கள** **வேணும்** **இத** **தர்க்கங்களாலே** **தபாய: பிண்ட மாப ராசி பரிபு மபி** **நிலோத்பல வன** **கத்** **காத்தாதி** **ந்யாயங்களும்** **கழியும்** **பூர்வாரங்களான**

1. வேறு காலத்தில் இருக்கும் வஸதுக்கள எப்படி அறியப்படும?
எனில் யுக்தியை அறிந்தவாகள ஜ்ஞானத்தில் தன்னுடைய ஆகாரத்
தைக் கொடுப்பதற்குத் தக்கதான காரணமாயிருக்கையையே அறியப்
பட்டிருக்கையாக அறிந்தார்கள்.

அந்நினைவுகளுக்கு பரோக ஜாதி போலே ஓர் அகாரங்கிடக்கிற தென்னுமது உபலம்போபபதி ஸ்சித்தாந்த விரூதம் ||

சூர் ஹரிதா ச்சர்ஜ ஜனிட ராம்போலே அந்நினைவுகள் இரண்டிலுமில்லாத அகார் அபபோது வருகிறதென்னும பஹும பூர்வபரங்களுக்கு ச்சர்ஜ கூடாமையாலே நிரஸ்த். இப்படியால் இவனுக்கு வாஹ்யகார் ப்ரத்யக்ஷமென்று கொள்ளுதல் வாஹ்யமன்றிகே யிருக்க வாசனாவசத்தாலே சர்வ ப்ரதிபாசமும என்னுதல் போக்கி மறுநிலையிலே. இவனுக்கு ப்ரத்யக்ஷமுமன்றிகே அநுமிதங்களான ஷ்ணிக பஹ்ய ப்ரோயாதிக்க பஹ்யாதி ப்ரவூதி விஷயமாகமாட்டாது ஜ்ஞானகாரத்தைத் தினனவும் மெல்லவும் ஒண்ணுது

அநுமித ஷ்ண அநிஷ்டமானால் உத்தரஷ்ணங்களும் பஹ்யஸ்தான ரூபங்களாய் விஷாட் ரூபங்களுமாம். உத்தரஷ்ணங்களும் பூர்வ ஷ்ணங்களென்று அநுமிகையில் சர்வ ஜ்ஞான சந்ததிகளின் விஷயங்களில் வச்சித்யம் கொள்ளவொண்ணாதபடியாய் அந்நினைவு வச்சித்யத்தாலே ஜ்ஞான வச்சித்யம் என்கிற கல்பனை கழியும் இப்பஹ்ய வாஹ்யங்கள் தன்னிலே ப்ரத்யக்ஷானுமேய் பண்ணி நடக்கிற ஸ்வோபலம்ப சர்வ லோகோபலம்ப விரூதமாகையாலும் அந்நினைவு த்ரஸ்திர கல்பமாய் அபஹ்யஸ்தம். இம் மதத்தை

1 ' நாஸதோ ட்ருஷ்டவாத் '

' நாஸதோ த்ருஷ்டவாத் '

என்று ஸூகாரர் நிரஸித்தார

* நிலையிலலாப பொருள் மதியை விளைத்துத் தான சோ நிறங்கொடுத்ததுத் தானழியும் * தன்னால் வந்த

1. சாரீரக—ஸூகத 2 2-25 இல்லாத வஸதுவிற்குத் தன்னுடைய ஆகாரத்தை ஜ்ஞானத்தில் ஸம்பாபிப்பது (காட்டி கொடுப்பது) ஸம்பவிககாது, இல்லாத வஸதுவின் ஆகாரம் மற்றொன்றில் தோன்றுகிறதென்பது லோகத்தில் காணப்படாமையினால்

* அடுத்த பக்கம் பாக்க

நிலையிலலாமதிதனனில நிறததைககாணும்

இதுகாணும் பொருள காண்கை என்ற நீசன *

முலையிலலாததாய் கொடுத்த முலைப்பாலுண்ணும்

முகமில்லாமொழியெனவே மொழிந்த வாராததை *

தலையிலலாததாளுரும் கணக்காய நின்ற

கட்டளை, நாம கண்டு இன்று காட்டினோமே

19

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

॥ सौत्रान्तिक भङ्गाधिकारः नवमः ॥

(ஒன்பதாவது ஸௌத்ராந்திக பங்காதிகாரம்)

* [ப-ரை] நிலை - நிலைத்திருக்கை, இல்லா-இல்லாததான், பொருள-வெளியில் இருக்கும் வஸ்து, மதியை-புத்தியை, விளைதது -உண்டாககி, தானசோ-தான் அடைந்திருக்கிற, நிறம்-ஆகாரத்தை, (ருபத்தை) அனறிககே, நிறம் எனபது கறுப்பு, மஞ்சள முதலிய வாணத்தைச சொல்லி, அததால் ஆகாரத்தை உபலக்ஷிக்கிறதாகவு மாம கொடுத்தது, தான், அழியும்-நசித்துவிடும், தன்னால் வந்த-உண்டாககப்பட்ட நிலையிலலா-ஒருக்ஷணத்திற்கு மேல் இருக்காத, மதித்தனனில-தன்னிடத்தில் இருக்கும், நிறத்தை-ஆகாரத்தை, காணும் -பார்க்கும், இதுகாணும்-இதுவே, பொருளகாண்கை-வஸ்துக்களைப் பற்றிய பரதயக்ஷம், என்ற-என்று சொல்லுகிற நீசன-நீசனான ஸௌத்ராந்திகனுடைய, இதுமேல் 'கட்டளை' எனபதுடன் அநவயிக்கிறது, முலையிலலா-ஸதநம் இல்லாத, தாய-தாயா, கொடுத்த, முலைப்பாலுண்ணும்-ஸதநயபானம் பண்ணுகிற, முகமில்லா-முகம் இல்லாமலே சொல்லப்படும் மொழி வாராததை (எனவே) என்று, இது, மேல், 'என்ற' எனபதுடன் அநவயிக்கிறது, மொழிந்த வாராததை-சொல்லப்படுகிற வாராததை, தலைஇல்லா-தலைமுதலிய மற்ற அவயவங்களில்லாத, தாள-பாதமானது, ஊரும் கணக்காய - ஊரும் பரகாரமாய, நின்ற - இருக்கிற, கட்டளை-பரகாரத்தை (கலப்பனையை என்றபடி) நாமஇன்று, கண்டு, காட்டினோம்-எல்லோரும் அறியும்படி உபதேசித்தோம். 19

॥ ஸ்ரீ: ॥

॥ ஸ்ரீமதே நிஃமான்த் மஹாடேஸிகாய நம:॥

சீரரா தூபபுல திருவேங்கட முடையான திருவடிகளே சரணம்

॥ வைபாஸிக ஸ்ரீபாஸிகார: ட்ஷம: ॥

(பததாவது வைபாஸிக பங்காதிதாரம்)

[வைபாஸிக மதநிரஸன ப்ரதிஜ்ஞை அவனகொள்கைளின ஸங்க்ரஹம் - அககொள்கைகளின நிரஸனம்]

*காணகினறவனில்லை, காட்சியும் கண்டது முண்டு *அவைதாம் ஏண கொண்டனவன்று, இவற்றிற்குணமு நிலையுமில்லை * சேணகொண்டசநத்தியால் சோந்துமொன்றென நிறகுமென்ற * கோணகொண்ட கோளுரை வைபாஸிகனகுறை கூறுவமே 20

[வைபாஸிக மத நிரஸன ப்ரதிஜ்ஞை]

முன்பு கழிந்த வௌ்கள முவாககுச சொன்ன டொப் தப பலாமென்று பாதது ஶானத்தோடொக்க வாஹ்யமும் ஸ்யக்ஷ ஶான ஶ்யங்களிரண்டு நிர்விஸோதமக ஶ்ரணிக ஸந்தான ரூபங்களாயிருக்கும். ஶாதாவொருவனுமே கஸ்பிதனெனகிற வைபாஸிகனை நிராகரிக கிறோம்

* [ப-ரை] காணகினறவன-அறிகிறவன, இல்லை, காட்சியும் -ஜ்ஞானமும், கண்டதும் - பாககப்பட்டதும், உண்டு அவைதான் -அந்த ஜ்ஞான ஜ்ஞேயங்களும், ஏண கொண்டன அன்று எண்ணிக கை உடையவைகளன்று இவற்றில், குணமும் நிலையிலை நீடித்திருப்ப தும், இல்லை, சேண கொண்ட-நீடித்திருக்கையை உடைய, சநத்தி யாரா-சநத்தியால், சோந்து-ஒன்றுசோதது, ஒன்று என-க்ஷணங்கள் தோறும் அவை வெவ்வேறாய் இருந்தபோதிலும் ஒன்று என்று சொல் லும்படி, நிறகுமென்ற கோண கொண்ட-கோணலை கொண்ட, கோள உரை-கருமரான வாராததைகளையுடையவனான, வைபாஸிகன் -வைபாஸிக னுடைய, குறை-குற்றங்களை, கூறுவமே (இந்த அதிகாரத் தில்) நிருபிப்போம்

[அவன கொள்கைகளின் ஸங்கரஹம்]

இவன கொண்ட ஷணிக பரமணுகுகள ப்ரத்யக்ஷங்களென்று தானே இசைந்தான். ப்ஜ ட்ரீயிலே ப்ரத்யக்ஷமென்னும்போது ப்ஜ மென்று ப்ரமாத்மாக வொன்றைக் கொண்டு, இவன ப்ஜமென கைக்கு ஹேதுக் சயோகமென்றதல நேரந்த்யமென்றதல ஒரு, ட்ரீயுங் கொண்டலன ஷணிக ஸ்ஷண விசேஷங்கள நிர்விகல்பததாலே தோற்றி ப்ஜ விகல்ப விஷயமாமென்னும்

[அக்கொள்கைகளின் நிரஸனம்]

இப்படி நிர்விகல்பநததாலே இவை தோற்றித்தென்று ஸாதிக்கைக்கு நிர்விகல்பம் ப்ரமாமாகமாட்டாது.

1 ' விகல்பே வஸ்து நிர்மாஸாத் அஸ்வாடாபுபஸ்தவ: '

(விகல்பே வஸ்து நிரபாஸாத் அஸமவாதாதபபலவ: '

என்றும்,

2 ' தஸ்தாசுரீபம் அபாதி வாஹமேகமிவான்யத: '

(தஸமாத யதரூபம் ஆபாதி பாஹபம் ஏகம் இவாந்யத.)

என்றும்,

3 ' வ்யாவூத்மிவ நிஸ்த்வம் பரிஷானக்ஷமாவத: '

(வயா வருததமிவ நிஸததவம் பரீக்ஷாநங்கபாவத:)

1 ஸவிகல்பகஜஞானத்தில் வஸ்து தோனுகிறபடியினாலும், மறறொரு பரமாணததை அனுசந்தித்திசாமையாலும் ஸந்தேகமுண்டு.

2 அநத ஸவிகல்பக ஜஞானத்தினால் வெளியிலிருக்கும் வஸ்து ஓன்றைப் போலவும், மறறொரு வஸ்துவில் இருநது வேறுபட்டவை போலும் எநத ஆகாரததை உடையதாகவும் தோனுகிறதோ.

3 விசாரிப்பதற்கு அநுமானம் இலாபமையினால், உணமையை உடையதல்ல

என்றுஞ்சொல்லி சவிகல்பமும் அநுமானமும் கல்பிதாசுர விஷயமென்று தாங்கள் கட்டுகையாலே அவையும் பரமார்த்தத்தைக் காட்டமாட்டாது இப்படி விகல்பம் ப்ரமாணமென்றெனகிறவனுக்கு - விகல்ப வ்யவசாயமான நிர்விகல்பமும் ப்ரமாணமாக விரகிலலை விகல்ப ப்ரமாண வ்யகானுமானத்துக்கு அநேகான்யாதி டோஷங்களவரும் விகல்ப மூல விசிஷ்ட வ்யவஹரமெல்லாம கல்பிதவிஷயமென்னுமிவனுக்கு ஸ்வாஸ்த்ர ஸ்வச்சன, டி விரோ஢ம் உண்டாம். ஆகையால் ஸ்பக்ஷஸ்தாபக ப்ரமாணபாவ் மா஢்யஸிகாதிக்களுக்கும் இவனுக்கும் துல்யம்

இததாலே வுத்தியிலும் வோ஢்யங்களிலும் ஸ்வபாவமென்னலாமவை ஸதம், விகாரமென்னலாமவை மித்யாவென்ற விபாகமும் கூடாது. விசிஷ்ட ஸ்திர விஷயமாயத தோற்றுகிற புத்தி விகல்பம் ப்ரான்தி ரூபமென்கையாலே இது ஸயூத்யா் ஸொல்லும் வாஸனாதி மாத்த்ரவாத தாலும் கூடுகையால் இவனுக்கு வா஢்யார்த்த ப்ரத்யக்ஷமென்னவிரகிலலை ஜ்ஞான ஜ்ஞேயங்களுக்கு ஸ்வந்நாந்ரம் வேண்டாம். ஸ்வபாவ விசேஷத்தாலே விஷய விஷயி பாவமென்றதுவும் ஜ்ஞானவிஷயமென்று ஒன்று ஸத்யமாயிறுலிறே ஸொல்லலாவது காரணபூத பூர்வக்ஷணம் இந்ரித்ய ஸம்ப்ரயுக்தமாகையாலே இது ஸ்வந்நமாக உத்தர ஜ்ஞானம் பூர்வக்ஷணத்தை ஢்ரஹிக்கிறதென்றதுவும் ஸவ் லோகோபலம் ஸித்தமான ஜ்ஞான ஸமகால விஷய ப்ரகாஸத்தாலே நிரஸ்தம்

வ்யவஸாய விஷயங்களான பூதபவிஷ்யவஸ்துக்களை வ்யவஸாயத் தோடொக்க அநுவ்யவஸாயம் ஢்ரஹிக்குமென்றும், விநிஸ்யதவஸ்தவஸ்து விஷய ப்ரத்யக்ஷம் விஷயவிநாஸத்துக்குப் பினனும் க்ஷணான்தர ஸ்தாயித்யென்றும் ஸொல்லவாா படியிலே பூர்வவிஷய க்ஷணம் உத்தரஜ்ஞான க்ஷணத்துக்கு விஷய மாகத்தட்டு என? எனனில, இப்படி ஸொன்னனும், ஸர்வலோகத்திலு முள்ள பூர்வக்ஷணங்களும் விஷயமாக ப்ரஸங்கிக்கும் அவற்றிற்கு இநத ஜ்ஞானத்தைக் குறித்து காரணத்வமில்லை எனனில? அல்வநக்ஷணம்போலே காரணங்களான அபிபதி ஸஹ்காரி ஸமனந்தர ப்ரத்யக்ஷங்களாக்கும் விஷயத்வம் வரும்

காரணத்வாதிக்கள துல்யமாயிருக்க ஸ்லக்ஷண, ஸ்வபாவ விசேஷ மாத்த்ர தாலே மித்தகாலம் ஢்ராஹ்யமென்றால் அப்படிப்பட்ட ஸ்வபாவ விசேஷ ஸம்பத்

தாலே சிரிவிபுருஷமும் தூரஸ்யமும் ஶ்ராவணமாகலாம் இப்படிக்கு அலங்கார
 ஶ்ராவண விசேஷம் கொள்ளுவார்க்கு அபிபதி சஹகாரிகளைக்கட்ட
 வேண்டுமெனினால். அவையுண்டானாலும் ஶ்ராவண விசேஷமில்லாத
 போது அலங்காரமாகமாட்டாது. ஶ்ராவண விசேஷமுள்ளபோது அவை
 யில்லையாகிலும் அலங்காரமாகலாம் ஶ்ராவண விசேஷ விசிஷ்டமான ஶ்ராவண
 ஶ்ராவணமவற்றையொழிய தோற்றுகிறதில்லை என்று வ்யமிசார்
 காட்டவிரகிலலை சந்தானந்தரத்திற்கு தோற்றுகிறதில்லையென்று
 நிலைநாட்டின ஶ்ராவண ஶ்ராவண ஶ்ராவண ஶ்ராவண ஶ்ராவண ஶ்ராவண
 காடிகள மூவரும் தந்தாங்கிசைந்த வஸ்துகளையெல்லாம் ஶ்ராவண
 மென்று கொள்ளுகிறவிது சர்வ லோக ப்ரஸித் நிர்வாஹ ப்ரத்யக்ஷாவிரூத்
 சந்திரபன்ன தீபாதி சந்திரபன்ன போலே ப்ரஜாத் ப்ரஜாத் ப்ரஜாத்
 களிலும் ஶ்ராவண சந்திரபன்னகளிலும் அகார சாஹச்யத்தாலே ஶ்ராவண
 வருகிறதாயினால் ஶ்ராவண கலிபதமெனினால்? அந்நியதாஸித்
 சாமத்ரி ஶ்ராவணிகளாலே மின்னமான தீபத்தில் போல இங்கு ப்ரத்யக்ஷை
 குப வாஹ் சொல்ல வெண்ணுது.

சர்வமும் ஶ்ராவணமாகலாம் ப்ரவீர சாஹச்யாதி ப்ரதிசந்தானத்திற்கு
 ஆளில்லாமையாலே ஶ்ராவண ப்ரத்யக்ஷையும் ஶ்ராவண மாத்ரமும் உதிக
 கைக்கு விரகிலலை. அப்படியே ஶ்ராவண ப்ரத்யத்தில் ப்ரத்ய ப்ரத்யாக்ஷைக்கு
 தத்பல மோக் கூடாமையாலே வேறொருததன ப்ரத்யக்ஷைப்புகலால்
 அதிப்ரஸங்கம் வரும

1 ' யஸின்னேவ ஶ்ராவணாநாஹிதா கர்ம வாஸநா '

(யஸின்னேவஶ்ராவண ஶ்ராவணாநாஹிதா காமவாஸநா)

2 ' ப்ரத்ய தத்ரேவ வஶ்ராவணாநாஹிதா கர்ம வாஸநா '

(ப்ரத்ய ததரேவ ப்ரத்யநாதி காமவாஸநா ரகததா யதா)

என்றும் சொன்ன ட்யூன்தமும அநுபபந்நம.வாஸநா஧ார ஸ்திர ட்ரவ்யானு
வூத்திகளாலே வருகிற நியமத்தை ஶ்ணிக சந்தானத்தில் சொல்ல
வொண்ணுது

நிரந்வய விநாஸ பஶ்ரத்தில் சந்தானீக்ய வ்யவஸ்துபகமில்லை
யெனனுமிடம் சொன்னோம். டீபத்தில் நிரந்வய விநாஸங்கண்டு
மென்று ஑டாடிகளிலும் நிரந்வய விநாஸ கட்டவொண்ணுது ஑டாடி
களில் கண்ட சாந்வய விநாஸத்தைக் கொண்டு இபபஶ்ரத்திலும்
சாந்வய விநாஸமெனகை ஁த்திதம். டீபாவயவங்கள் வுடவுடாவயவங்கள்
போலே அதிஸூஶ்ம ட்ரஸாயபந்நங்களாகையாலே, அநுபல்பம் வருகிறது.
ஸத்வா஑்நுமானங்களைக் கொண்டு சர்வத்திலும் ஶ்ணிகத்வம் கொள்ளு
கைக்கு ட்யூன்தமில்லை ஸ்திரங்களினுடைய பரஸ்பராவுச்சேட விஸேஸ மாத்த
தாலே ஶ்ணோபா஑ி நிர்வாஹ் கூடும் அபா஑ித ப்ரத்யபிஜ்ஞையாலே ஶ்ணிகவானு
மானங்களுக்கு பா஑முமுண்டாம்

ஸமமான ஸ்திர வஸ்துவக்கு கரணாகரணங்கள் ஸஹகாரி சம்பந்தா
சம்பந்தங்களாலே கூடும். அவை தானும் ஸ்வஸாமயிரி ப்ரவாஹநியதங்களாய
கால ஢ேட வ்யவஸ்திதங்களாகையாலே (கூடும்) விருத்யமில்லை ஁கவஸ்து
வக்கு ஸ்வகாலத்திலே ஁பா஑்யந்நர விருத்யமான அந்நாந்ர கால஢ேட விருத்ய
மன்று. விருத்யமுள்ள ஸ்வாபாவ காலத்தில் ஸ்வஸத்஁ கொள்ளோம்.
ப்ரத்யஶ்நதான வர்தமான ஶ்ணததை ஑ஹிககையாலே பூர்வாபர கால
வ்யாவூத்த வஸ்துவைக் காட்டுகிறதனரூ? எனனில், இது ஸ்வகால ஸத்஁
யைக் காட்டுமததனை போக்கி காலாந்நராஸத்஁யைக் காட்டாது.
அஹேதுக் விநாஸ சொல்லும் பூர்வாபாவிதானுபந்நமும அநீகாந்யாடி டு:ஸ்த்.

1 'நித்யம் ஸத்வம் அஸத்வம் வா ஹேதோரநயானுபேக்ஷணாத் |

அபேக்ஷாதோஹி பாவாநாம் காதாஸிதகத்வ ஸமபவ: || '

(நிதயம் ஸதவம் அஸதவம் வா ஹேதோரநயானுபேக்ஷணாத் |
அபேக்ஷாதோஹி பாவாநாம் காதாஸிதகத்வ ஸமபவ: ||)

1 காரணததையும் அபேக்ஷிக்காமல் இருப்பதினால் எப்போதும்
ஸத்தாயிருக்கையாவது, வேறு ஒரு காரணததை அபேக்ஷிததா
லனரூ வஸதுக்களுக்கு லசிகாலம் இருக்கை சமபவிகும.

என்று ஧்ம்கிரிதி ஞாவங்களில் சொன்னது, ஸ்வ்சத்துககும் வருகை யாலே இததை அஹெதுகமென்றால், இதுக்கு அனாதிவமுண்டாகை யாலே ஞாவமன்றிககேபோதல், இபஸ்வ்சத்தைத துஞ் என்று கொண்டபோது, ஞாவததுககும் ஸமாஸவியனறிககே போம்படி யாம். இபபடிகளால் எல்லா ஸமாஸங்களையும் ஆராயநதால், சில வஸ்துககளுக்கு அநியதா ஢ாத் கொண்டுமளவே யாகையாலே ஸரீராடிகளில் நிலையிலலாமை சொல்லுகைககாக வியு துவுதுதாதி துஸ்துநதங்களையிட்டு விராஸ்ய் பிறககுமளவே அஃயாஸ ஸாஸ்து க்யத். ஹெவை யொழிய ஢ாஸ் வரககடவதாஸல் இவர்க்கள சொல்லுகிற அஹிஸா ஧்ம்ததை விதிககிற ஸபதேஸங்களுக்கு ஸயோஜனமில்லையாம்.

ஞான ருபமான ஃதாஸாவுககாதல், ததஸுவந்நி ஸரீராடிகளுக்கு காதல், வேறென்றாலே ஢ாஸ் வரிலிறே இவைததை ஢சிப்பி யாதே கொள என்று ஓருவனுக்கு ஸபதேஸிககவேண்டுவது.

அஹிஸாதி விதியாவது விஸபாஸ ஸந்தானோத்பாந ஸதிஸேதமாதல் வேதா ருப சைத் விஸேத ஜநந ஸதிஸிஸேதமாதல் ஆகககுறை என்? என்னில், ஃதாஸவை ஃஸுநிகஞான ருபனென்று தெளிநதவனுக்கு விதி ஢ிஸேத ஸாஸ்தானுஸ்தானாடிகள கூடாது. விநாஸததோடே அந்ய வ்யதிரேக வ்தான ஹெவை விவித விஸபாஸ ஸந்தான ஢ாத்ரமாககி காடாசுதிகமான விநாஸததுக்கு அஹெதுகோத்பதி சொன்னால் பழைய சாஸ்திரிக ஸுக்ரியை யாலே ஞாவங்களையும் ஢ிஹெதுகங்களென்ன ஸஸங்கிககும். ஸர்வமுத ஃஸுநிகமென்றால் இசைவாரிலலை யென்று பாராதது ஢ியமாயிருப்ப தோரு தத்வமுண்டென்று சொன்ன விஸத்ய வஃபாஸிக ததததிலே,

1 'அதி ஹி விக்கோ அகத்யஜ ணதி ஃதஸ்ஸ் ஜந்நு ணு ஸத்'.

஢ாஸஸ் ஸுணரத்தாண் ஸபஜ ஃ ||'

'அஸ்தி ஹி ஢ிஸுஃஸுரக்யத் ஢ாஸ்யை தஸ்யஜந்நோஸஸத்வ்'.

஢ாஸஸ ஸுஸ்யாவஸ்தானு ஸபததே ||'

1. ஓ' சிஸ்யனே, ஢ித்யமான வஸது இருக்கிறதல்லவா, இநத வஸதுவிறகு அஸத்தாயிருககை இலலை, தனது இல்லாத அவஸ்தை, ஃருானத இல்லாத அவஸ்தை யுகதமாகாதல்லவா. (வைபாஸிக காரிகை)

என்று நியத்வாப்யுபகம் முதலாக எடுத்த வுத் வாக்யம் அபாஸோபபதி மூலம் என்னுமிடம் சுயக்ம். ஒரு நியத்வத்தை இசைந்ததுவும் க்ஷணம் விக்ஷிபித்வாதிக்ககுகுசு சொன்ன தூஷணங்குகுகுப பரிஹாரமாகமாட்டாது. ஒரு வஸ்துவை நியமென்று கொண்டவ னுகு க்ஷணிகத்வசாதக சத்வானுமானம் விக்ஷிபித்வம். நியமாக இசைந்த வஸ்துவை தூஷணமாகக் கொண்டு சத்வானுமானத்தனனாலே வஸ்வந்தரங் களை ச்ரீரங்கனென்று சாதிக்கலாம் படியாம்.

கூதகத்வாதிக்காளே நீக்கி உள்ளவற்றிறகு க்ஷணிகத்வத்தை சாதிக்கிறே மென்றால், இந்த ஹேது பதிவாதிக்ககுகு பாகாசித்வம். அது தனனையும் சாதிக்கும் ஹேதுக்களிலும் இப்படி தோக் கண்டு கொள்வது.

உபபதியை விட்டு உபதேச மாத்ர வலத்தாலே யொன்று நியமென்றும், மற்றுள்ளவையெல்லாம் க்ஷணிகங்களென றும் கொள்குகிறேமென்னில், இவ்வுபதேசம் அமாத்ரி மூல மாகக் கூடுமாகையாலே வித்வசனியமாகாது இங்ஙனல்லாத போது ஜனாதிக்ககுகும் உபதேச மாத்ரத்தைக் கொண்டு ச்வபக்யஸ்தாபந் பண்ணும்படியாம்

புருஷ வைத்மியோபபாதங்கூடாதென்று சமூதாயாதிக்கத்திலே சொன்னோம், ப்ரக்ஷணம் வுத்வன சொல்லும் நியானியத்வ விவக் க்ரமம் மேலே தூஷிதமாம், ஆகையால் சர்வ த்ரவ்யங்களும் ச்வரூபநியங்களாய் அகாந்தகாவச்யைக்ககுகே நிவ்ருத்தியுள்ளதென்கிறதே ப்ராதம்.

இவாக்கள் காலபநிக விசித்ரகலாபங்களிலே கலிபிதமான பரிச்ஷேத் அகாசம், இதுதான் ச்வபூஷ்ணோலே துக்ஷமென்னுமதுவும் ச்வோக்தி ச்வாப்யுபகத் பூத்வியாதி துல்யோபலம்பத்தாலே நிரஸ்தமா மென்னு மிடம் சூத்ரான்திக ங்மத்திலே சொன்னோம். பரிச்ஷேத் சித்வையானால் ப்ரமானுக்ககுகும் கலாபங்குகுகும் பரா சொல்லும் விபூக்ககுகுகுப போலே அபரிச்ஷேத் ப்ரஸங்கிக்ம். ஜானக்யங்களகுகும் பரிச்ஷேத் சித்வா வென்கையாலே ஜாலாஸ்ச்ரண ந்யாத்ரத்தாலே பூவ்நேத் த்யாக க்ரம் கோச

புரேசாடிகள ஸொன்னதுவும் ஁டியாதபடியாய ஁கேக ங்னங்களுக்கே ஸர்வ வ்யாபிதவ் கொள்ள வேண்டுமபடியாம வுடிஸ்தானமே ஁த்மா ஁னகிற வௌடா மூவாககும் ஁஁பர்த்ததில் பிறநது தோற்றுகிற வுடி ஁஁மர்த்தமெனகை ஁பல்தாடி வுரு஁மாம. சிதத விங்ன ஸந்தானமும் ஁லய விங்ன ஸ்தானமும் பிரியக்கடடினவாககும் ஁வற றிறகு பரஸ்பர஁வ்யங்கடாது ஁ரு஁ ங்ன ஸந்தானௌயமாதல் ங்ன ஸந்தானததுக்கு ரா஁ாடிகளுடைய ஁த்யந்தௌபடேஸமாதல் மௌமென்றது வம் ஁ணஸ்தாடி ஁ஷணததாலே நிரஸ்த ஁வாககளுடைய ப்வஸ்கந்஁ ஁ா ஁ஸாயதன சாதுரார்த்த ஸத்ய ஁ஸாடஸ ஁ாதுபஸுதி பரி஁ாஸேகளும் பரிபாடி களுமெல்லாம ஁ரு ப்மாணததோடு துவக்கற்று, நூல்லலா மாலை போலே நிறகும் நிலை நுண்ணிதாக்ககண்டு கொளவது. ஁ந்த வௌபாஸிக மதததை

1 ‘ஸமுடாய ஁஁ய ஁துகேபி தட்பாஸி :’

(ஸமுதாய ஁பய ஁ுதுகேபி ததபராபதி)

஁ன்று தௌடங்கி ஸூச காரா நிரஸிததாா.

* குமபிடுவாராரென்று தேடுகின்றார்

குணங்களையும் தங்களுக்குக் கூறுகின்றார் *

தம்படியைத தமாககு ஁ரைததுப படிவிககின்றார்.

தமக்கினிமேல் வீடென்றுசாதிககின்றார் *

தம்புடவை யுடலகுறிதது நெடிதெண்கின்றார்

஁ந்ததிககுத தவ பலிக்கததாம போகின்றார் *

1 சாரீ-ஸ-஁த-2-2-17 ப்ரமாணுக்களையும், ப்ருதிவயாதி பூதங்களுக்கும் காரணமாக ஁டைய குமபல்களிலும் ஸமுதாயததை ஁டைய தாயிருக்கை பௌருநதாது

* (ப-ரை) குமபிடுவாரா-நம்மை நமஸகாரம் ஸெயவார்கள யாா, ஁ன்று, தேடுகின்றார்-தேடிககொண்டே ஁ருப்பவார்களும், தங்களுக்கு

செம்படவா செயகின்றசிறறினிபபை

சேவகப்பற்றுடனே நாம சிதைத்திட்டோமே.

29

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

॥ वैभाषिक भङ्गाधिकारः दशमः ॥

(பத்தாவது வைபாஷிக பங்காதிக்காரம்)

-குணங்களையும் - சாந்திமுதலிய குணங்களையும், கூறுகின்றா-
சொல்லுகிறார்கள். தம்படியை தம்முடைய பரகாரத்தை, தமாகு-
தமமைச்சேர்ந்த சிஷ்யர்களுக்கு, உரைத்து-உபதேசித்து, படிக்கின-
ரா-படியும்படி செய்கிறார்கள். தமக்கு, இனிமேல்-இதற்குபிறகு, வீடு-
மோகும், என்று-கிடைக்கபோகிறது என்று, சாதிகின்றா-சாதிக-
கிறார்கள், தம்-தங்களுடைய, புடவை-வஸ்திரம், உடல், சரீரம் இவை-
களை, குறித்து, நெடிது-வெகுகாலம், எண்கின்றா-யோசிக்கிறார்கள்.
சந்ததிக்கு-ஐஞானசந்தானத்திற்கு, தவம்-தபஸஸ், பலிக்க - பலிப-
பதற்காக, தாம், போகின்றா- (தபஸஸ்செய்ய) போகின்றார்கள்.
செம்படவா-மீனபிடிப்பவர்கள் போல, செய்கின்ற-செய்கிற, சிறறி-
னிபபை அலபருசியை, சேவகப்பற்றுடனே-சாஸ்திரபரமாணங்களின்
அவலம்பத்துடனே, நாம, சிதைத்திட்டோம் - தூள்களாகும்படி செய-
தோம்.

29

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

சீரார் தூப்புல திருவேங்கட முடையான திருவடிகளே சரணம்

॥ प्रच्छन्नबौद्ध भङ्गाधिकारः एकादशः ॥

(பதினோருவது பரச்சந்ந பௌத்த பங்காதிகாரம்)

[பரச்சனன பௌத்த பங்க ப்ரதிஜைஞ — அவன கொள்கை களின் ஸங்கரஹமும் அவற்றின் நிராகரணமும்]

* வேதங்கள் மௌளி விளங்க வியாசன விரித்த நன்னூல் *
பாதங்களான பதினாறிலீசன படிமறைத்துப் *
பேதங்களிலலை யென்று ஓர் பிரமப்பிச்சியம்புகின்ற *
போதங்கழிந்தவனைப் புத்தர் மாட்டுடன் பூட்டுவமே. *

[பரச்சனனபௌத்த பங்க ப்ரதிஜைஞ]

बुद्धि ஒன்றையுங் கொண்டு बोद्धாவையும் बोधविषयத்தை யும் बुद्धि धर्मங்களையும் बुद्धियிலே कल्पितங்கள் என்ற योगाचारனை யும் இவனுடைய सयूच्यரில், नित्यமொன்றுண்டு மற்றுள்ளவை अनित्यமெனகிற वैभाषिकैकदेशियையும் निरसितத வளவிலே वेद् वाद् प्रच्छन्न बौद्धனை निरसिकகிறோம்

* (பரை) -வேதங்கள்-வேதங்களுடைய, மௌளி-தலை(உபநிஷத்து) விளங்க-பரகாசிகுமபடி. வியாசன-விரித்த-வியாசமஹர்ஷி விஸதாரமாக நிகுபித்த, நன்னூல்-நல்ல சாஸததிரததில், பாதங்களான பதினாறில்-ஒரு அதயாயத்திற்கு நாலுபாதமாக நான்கு அதயாயங்களுக்கு பதினாறுபாதங்களில், ஈசனபடி-பகவானுடைய பரகாரங்களை, மறைத்து - அபலபித்து, (இலலைஎன்று சொல்லி), பேதங்களிலலை - (குடம், படம் முதலிய) விதயாஸங்கள் கலபிதங்களே யன்றிவாஸத வத்தில் இலலை, என்று - என்று சொல்லி, ஓர் - ஒப்பற்றதான, பிரம பிச்சு - பரமிககச் செயது இயம்புகின்ற - சொல்லுகிற, போதம் கழிந்தவனை - ஐஞானம் இல்லாதவனை, புத்தர் மாட்டுடன் - பசுபராயனான் புத்தரோடு, பூட்டுவமே-ஒருகண்ணியிலே கட்டுவோம் இவனும் புத்தரோடு துல்யன் என்று நிருபிக்கிறோம் என்றபடி.] 30

[அவனுடைய கொள்கைகளும் அவற்றின் கிரஸனமும்]

இவர்களில் வுத்திக்வு ஶுபிக்வு வஹ்வாடிகள ஶொனன வுத்தி
னும், நிக்யத்வக்வாடிகள கொள்ளுகிற மாயாவாடியும், நிர்வி ஶேஷ
வுத்திக்வுத் தநதாம் ஶொலலுகிற ஧ர்மங்கனையெல்லாம் கலிப்தங்க
ளெனகையாலே நிகுண நிரூபண ஧்ரேயில் இரண்டு மதமும் ஒன்றும்.

ஶ்மத் ஶா஧நததுக்குத் தாங்கள் தனித்தனியே ஶொல்லும்
வுத்திஶ்மத் வுத்திஶ்மாதிகளுடைய ஶ்ரூபமும் ஶ்ராம்யமும், வுத்தி
ஶ்ரூபங்களும் ஶொய்யெனகிற இருவரும் மாய்மிக்வு கடையில்
ஶுதினவாகளாகையாலே இவர்கள் அவனை ஶ்ருவதிக்வுக்வே ஶ்ராம்ய

மாய்மிக்வு ஶ்ராம்யமில்லையெனறது ஶொய்யானபடியாலே
இவர்களோடொக்க ஶ்ராம்யமுண்டெனறதாம். இவர்கள் ஶ்ராம்யமுண்
டென்றொரு ஶ்ராம்யத்தாலே ஶா஧ிககிறது ஶொய்யானபடியாலே
அவனோடொக்க ஶ்ராம்யமில்லையெனறதாம்.

வுத்தி ஶ்ருதி ஶ்ருதித்தாலே ஶ்ருதி வ்யவஹரமெனறதுக்கும் மாயா
வாடி வ்யவஹரிக் ஶ்ருதித்தாலே ஶ்ருதி வ்யவஹரமெனறதுக்கும் ஶாஶ்ரத
தில் வேறுபாடொழிய ஶ்ருதிஶ்ருதித் தில் வ்யவ்யமில்லை, ஶ்ருதிவ்யவ்ய
நுத்திஶ்ருதி ஶ்ருதிங்களிலும் தாத்ர்ய நிரூபண ஶ்ருதிஶ்ருதி ஶ்ருதி
கூடாது.

வுத்திகளுமெல்லாம் ஶ்ருதி ஶ்ருதி ஶ்ருதி ஶ்ருதி, வுத்திக்
கர்மங்களுடைய ஶ்ருதி ஶ்ருதி ஶ்ருதி ஶ்ருதி இவை ஶ்ருதிஶ்ருதி
கள ஶ்ருதி ஶ்ருதி ஶ்ருதி ஶ்ருதி வுத்திஶ்ருதி ஶ்ருதி
ஶ்ருதிஶ்ருதிஶ்ருதி ஶ்ருதிஶ்ருதிஶ்ருதி, வுத்திஶ்ருதிஶ்ருதிஶ்ருதி
வாராதென்னும் இப்படி ஶ்ருதிஶ்ருதிஶ்ருதி வுத்திக்வுஶ்ருதிஶ்ருதி

ஶ்ருதிஶ்ருதிஶ்ருதி ஶ்ருதி ஶ்ருதி ஶ்ருதி ஶ்ருதி ஶ்ருதி
ஶ்ருதிஶ்ருதிஶ்ருதி, ஶ்ருதிஶ்ருதிஶ்ருதி ஶ்ருதிஶ்ருதிஶ்ருதி, ஶ்ருதி
மல்லாத தொன்றைக் கொண்டு காமமாத்ரத்தாலே ஶா஧ிக்வு
ஶ்ருதிஶ்ருதிஶ்ருதி ஶ்ருதிஶ்ருதிஶ்ருதி.

ஶ்ருதி வ்யதிரிக்வுமெல்லாம் ஶ்ருதிஶ்ருதிஶ்ருதிஶ்ருதி ஶ்ருதிஶ்ருதி
ஶ்ருதிஶ்ருதிஶ்ருதி ஶ்ருதிஶ்ருதிஶ்ருதி. ஶ்ருதிஶ்ருதிஶ்ருதி ஶ்ருதிஶ்ருதிஶ்ருதிஶ்ருதி

றையும் சாதிக்கமாட்டாது. व्यावहारिक प्रमाण व्यवस्थை கொண்டாலும் व्यावहारिकமானது सत्यபோலே சிறிது போது தோற்றியபின்பு निरूपितதவாறே பொய்யாய்ப் போமென்கையாலே स्वप्न प्रमाण तुल्यமானவற்றாலும் स्वप्न व्यवस्थை கூடாது प्रमाणத்தினுடைய प्रामाण्यமும் पारमार्थिक धर्मமன்றென்று தாங்களேயிசைந்தார்கள்.

विषय सत्यत्वक्षणமான प्रामाण्यं ज्ञानத்திலேயாதல तत्साधनத்திலேயாதல, भ्रान्तியாலே आरोपितமென்னும் पक्षத்திலும் ब्रह्मத்தினுடைய सत्यत्वादि धर्मங்களையும், प्रपंचத்தினுடைய मिथ्यात्वादि धर्मங்களையும் தாங்களே मिथ्या भूतங்களாய்க் கொள்ளுகையாலே ஒரு படியாலும் स्वप्न स्थापनத்துக்கு प्रमाणம் சொல்லவிரகிலலை.

निर्विशेषत्व प्रपंच मिथ्यावादिकளுடைய मिथ्यावादிகளாலே परपक्ष ज्ञान प्रपंच ज्ञानादிகள் सत्यविषयங்களாகையாலே அவை प्रमाणங்களாய்விடும் प्रमाणங்கள் போலே தோற்றியவை வாதிதங்களாமென்னில், श्रुதியும் प्रमाणं போலேதோற்றி मायावादि वाक्यத்தன்னாலும் शून्यवादि वाक्यத்தன்னாலும் வாதிதமாம் அதுக்குமேல் வேறொரு வாத்கமில்லை.

दुष्ट सामग्री मूलतयाபோலே அதுக்கு अप्रामाण्यं சொல்லில், இது தன் पक्षத்தில் वेदத்திலும் तुल्यம், स्वप्नगत वाक्यத்துக்கு स्वरूप मिथ्यात्वத்தாலும் प्रामाण्यं இல்லாதாப்போலே वेदத்துக்குமிது வரும். असत्यத்தாலே सत्यம் सिद्धிக்கும் எனக்கக்கு இவன் சொல்லும் दृष्टान्तங்களிலொன்றும் स्वप्न परपक्ष संगतமாகாது. तत्वावेदங்களென்று வகுத்த वेदान्त वाक्य विशेषங்களில் தோற்றின सत्यत्व ज्ञानवादிகள் ब्रह्मத்துக்கும் मिथ्याவென்றும் சொல்லுகிறவனுக்கு இவை கொண்டு प्रपंचத்தில் காட்டில் வேறுபாடு சொல்லவொண்ணாது असत्यत्वादிகளை प्रपंचத்தன்னிலும் मिथ्याவென்கையாலே प्रपंचத்துக்கும் ब्रह्मத்தில் காட்டில் பிரிவு கூடாது विशिष्ट ग्रहणத்தில் प्रत्यक्षத்துக்குச் சொன்ன अनुपपत्ति भ्रान्तியிலும் வரும் केवल प्रत्यक्षमात्र उपपत्ति सहित प्रत्यक्षमात्र निर्विशेषத்தைக் காட்டுமென்கை उपलंभादि विरुद्धम्.

மேததில சொன்ன **स्वरूप धर्म विकल्प दूषणं** அவ்வோ கட டனாகளிலே **अभेदततिलुम्** சொல்லலாம் **सर्वं भेद मिथ्यात्वं** சொல்லுவனாகு **प्रामाण्य तदभाव साध्य साधन, सत्यासत्य, स्वप्न परपक्ष, साधन दूषण, वादि प्रतिवादि, जय पराजय, भक्ष्याभक्ष्य, पायु मुखादि विभंगं घटिया ममया** லே **सर्वं व्यापार विरोधं** வரும்.

अवेद्य निर्विशेषादिकளைப் பற்றச் சொல்லும் **अनुमानगम** களுக்கு **स्वप्न विरोधादि दोषं दुष्परिहरं हेतुष्वप्य संबन्धसापेक्ष**மான **अनुमान**த்தைக் கொண்டு **निर्विशेष-वादि** **साधनं** காஞ்சோரியாலே பண்ணும் **कण्डूयन**மாம். **अनुमान**ங்களாலே **निरर्थ निर्विशेष** **स्वयं प्रकाशवादि ब्रह्म स्वभाव**ங்களைப்பெல்லாம் அறியலாமென்கிறவ னாகு **ब्रह्मविद्या विषय**த்தில் **अपशूद्राधिकरणं निरर्थक**மாம் **त्रैवर्णिक** ருக்கும் **सर्वं शास्त्र नैरपेक्ष्यं प्रसंगिक**கையாலே **शारीरकादि**களும் **निरर्थ** கங்களாம்

पदवाक्य ரூபமாய்க் கொண்டு **प्रवृत्त**மாகிற **आगप्र**த்தில் **निर्विशेष** வஸ்துவை **प्रतिपादि**க்க வலவது ஒன்றும்மில்லை யெனனு மிடம் **पापर परीक्षक**ரெல்லாரும் **परापरीक्षक**லாம்

निर्गुणवादि **व्यपदेश**த்திற்கு **तात्पर्य** **शास्त्र**த்தில் **निर्गुण-वादि**கள் சொன்ன இடம் **समीचीन न्याय**ங்களாலே **हेयगुण** **दि निषेध**பர். **परब्रह्म** **स्वरूप**த்தை **सर्वं कल्पनाहीन**மென்று **शस्त्र**ங்கள் சொல்லா நிற்க இதிலே யொரு பேராதல, **जाति**யாதல, **गुण**மாதல, **शक्ति**யாதல, **व्य** **पार**மாதல, **विभूत्यादिद्रव्य**மாதல, **अभाव**மாதல கொள்ளப்போமோ? இவையெல்லாம் **अन्ति कल्पित**மாகையாலே **परमार्थ** **निरूपण** **दशै**யில் **स्वरूप**மே **शेष**ிக்கும் **ततः**யன்றோ? வென்னில், இது **श्रुति** **स्मृत्यादि** **सर्वं प्रमाण** **विरुद्ध**மாய், **स्वप्न** **विरुद्ध**முமாயிருக்கையாலே **कल्पनाहीन**மென்றவிடம் இது தனக்குள்ள **विशेषण**ங்களைக் கழிக்கிற தன்று **वस्त्वन्तरस्वभाव**ங்களாய் **सामान्य दृष्टिया**லே இங்கே **शंकित**ங்களானவற்றை இல்லையென்கிறது.

இது தனக்குள்ளவையெவை? கழிக்கிற கல்பனைகளெவை? என்னில? **धर्मिग्राहक शास्त्र** **सिद्ध**மான **ईश्वरादि** **नाम**ங்களும், **आत्मत्व** **जातियुम**, **ज्ञानादि** **गुण**ங்களும், **सर्वाधिष्ठानादि** **शक्तियुम**, **जगत्सृष्ट्यादि** **व्यापार**ங்களும், **शरीर** **भूत** **विभूतिद्वय**மும், **स्वरूप**த்தில் **विकार** **पुरुषार्था** **भाव**மும் இவையெல்லாம் **अनन्य** **पर**ங்களான **शास्त्र**ங்களாலே **सिद्ध** **ह**ங்களாகையால் இவை **परस्वरूप**த்திலுண்டானவை. **अद्वारक** **मान** **मनुष्यादि** **नाम**ங்களும், **अव**வோ **जाति**களும் **रूप** **रसादि** **गुण**ங்களும், **स्वरूपेण** **परिणाम** **योग्य**தையும், **स्वकर्म** **मूल** **पराधीन** **व्यापार**மும், **दुःखावह** **शरीरादि**களும், **कल्याण** **गुणाभाव**மும் **प्रमाण** **विरुद्ध**ங்களாகையாலே இவை **परस्वरूप**த்தில் இல்லாதவை.

இப்படி ஜீவாத்ம விபயத்தில் சொல்லும் நிபேத ஶாஸ்த்ரங்களுக்கும் விபய வ்யவஸ்தை கண்டு கொள்வது

धर्म धर्मि भावादि भंगतत्त्वकुसुमसालयम् कुतर्कपङ्क्तुम्
परिहारं सौगत भंगतत्त्विले कण्ठु कोलवतु

இப்படியால் **வ்ஹ்ம்** சஜாதிய விஜாதிய ஸ்வகத் **மெத்** ஶூய்யம்
எனறது **சர்வ்** ப்ரமாண விருத்தம்.

அத்யாபத்யாதி ப்ரமாணாந்தரங்களை யிசைநதாலும் இவையும்पूर्वोक्त
तुल्य प्रकारங்களாகையாலே निर्विशेषத்தைக காட்டமாட்டாது
ப்ரமாணங்கள் ஒன்றும் வேண்டா, स्वयं प्रकाश स्वरूप मात्रத்தாலே
निर्विशेषं सिद्धिக்கு மென்னுமது स्वरूप मात्रத்தால் साधिकक வொண்
னாது. स्वयं प्रकाश सिद्धमेன்று வேறொரு ப்ரமாணத்தாலே साधिक
कप பாராததால், அது विशिष्टமாக வலலது காட்டாது निर्विशेष
स्वयं प्रकाश वस्तुவுக்கு अविद्यातिरोहितत्वाविशद्व्याध्यासभ्रम बाध/ங்கள்
சொல்ல வழியிலலை

செட்பக்ததில் ஆத்மாவுக்கு வஹு ஧்ம் விசிஸ்த்வமுணடாகை
யாலே சில ஧்ம்ங்களினுடைய திரோதநகதாலே ஆத்மாவுக்கு
அவிசத்வ விரஹாகாரஹ்யாசாடிகளும் ஘டிககும்

शरीरादिकளுக்கு ஜாத்வங் கூடாமையாலே இவை ஆத்மா வன்று என்று பிரிககிற இவனுக்கு நிர்விசேஷ ஜ்ஞமாத்மாவென்கை அநுபபந்மாதையாலே ஜாதாவான் அஹமர்த்மே ஆத்மாவென்று கொள்ள வேணும். அஹமர்த்மதுக்கும் அநாத்மத்வ ஜட்வாதிகளையும், சர்வின்மாத்மத்வ துக்கு சாஸ்த்வாத்மத்வ ப்ரத்யத்வ அபாஹர்த்வாதிகளையும் சொல்லும் அநுமானங்களுக்கு ப்ரத்யக்ஷா஑மாதி விரோதம் வரும். இவ்வர்த் ஆத்மாஸித் தியிலே பரகக ஁பாதிதது

1 ‘अतः प्रत्यक्ष सिद्धत्वादुक्त न्यायागमान्वयात् ।

अविद्या योगतश्चात्मा ज्ञाताहमिति भासते ॥’

(அத: பரதயக்ஷ ஸிதததவாத் ஁கத நயாயாகமானவயாத !
அவிதயா யோகதஸ்சாதமா ஜ்ஞாதாஹம் இதி பாஸதே ॥)

என்று நி஑மிதமாயதது.

अहमर्थम् आत्मावललातபோது அஹ ஶத் சாமானா஑ிகரணம் கொண்டு ஜிவ ப்ரஹ்மக்யம் சா஑ிககிறவிடம் சேராது. சித்சித்ப்ரபந்த துக்கு சாானா஑ிகரணமும் ஁க்யர்த்மும் வா஑ர்த்மமன்று. ஶரீராத்ம ஑ாவ நிர்வதநமென்னுமிடம் தடக ஶ்ரீத்யாதிகளாலே சித்தம் ஑ேத் நிஷே ஑ாதி வா஑்யங்கள் பூர்வாபரபரா஑ர்ஷாதிகளாலே அந்யபரங்கள். அநுமான ஁஑மங்களைக் கொண்டு ப்ரபந்த சித்தத்யாதிகள் சொல்லும்து காலத்ய யாபதேஷாதி நிரஸ்த். சர்வ ப்ரத்யக்ஷவா஑ம் பண்ணும்போது ஁பஜிவ்ய விரோத தாலே அநுமானா஑மங்கள் ப்ரமாணமாகமாட்டாது. ஁வாலேக்யாதி வா஑த திலும் ஁பஜிவ்ய விரோதமில்லை. கார்ய காரணாதி விஷயமாக மா஑்யஸிகாதி ஑தங்களிலே இரவல் வரங்கிச சொல்லும் கனர்க்கங்களுக்கெல்லாம் முனபே பரி஑ாரம் சொன்னேம்

ஆகையினால் பரதயக்ஷத்தினால் ஏறபட்டபடியினாலும் கீழ்சொல்லிய நயாயம் வேதம் இவைகளுடன் பொருந்தி இருபபதினாலும், அவித்யையினஸம்பந்தம் சொல்லப்படுகிற படியினாலும் ஆதமா அறி கிறவனாய் நான் என்று பரகாசிககிறான்

ப்ரவததுக்கு சத்சதிலக்ஷணத்வம் கொள்ளுமது சத்சத்வ சமூக்ய
வாத்போலே விரூத். அநிவ்ஞனியத்வத்தை சாதிககைக்குச் சொல்லும்
அத்யாப்திகளுக்கெல்லாம் அந்யதீவோபப்தியுண்டு சத்சந்நிபேத வாக்யம்
சத்சச்சத்வ வாக்ய கார்ய வர்ஜ்ய ப்ரத்ய பர் ப்ரப்சோபாதானமாக சத்சதநிவ்ஞ
னியா ஜ்ஞாததைக்கட்டுகைக்குச் சொல்லும் ப்ரத்யக்ஷாடிகளெல்லாம்
நிபுண நிரூபணத்தில் விபரித ப்ரத்யக்ஷங்களாம்.

ஏக்ய ஜ்ஞாததாலே அவித்யானிவ்ஞ்சியென்னுமது ப்ரேத ஜ்ஞாத
தாலே மோக்ஷமெனகிற ஸ்திதிகளோடே விரூத்வம் வந்நமும நிவ்ஞத் ஜ்ஞ
மும ஜ்ஞாதாவும் ஜ்ஞாத்ரதனும் ஜ்ஞாதோபாதக சாஸ்த்ரமும ஜ்ஞாத ப்ரத்யமான அவி
த்யா நிவ்ஞ்சியும், ப்ராயச்யெனகிறவனுக்கு ப்ரஹ் ஜிஜ்ஞாசாடிகளும் உப
தேசாடிகளும் நிப்ரத்யக்ஷங்களாம்.

ப்ரப்ச சத்யத்வம் சர்வ ப்ரமாண சித்ரமாகையாலே வாக்யாத் ஜ்ஞாத
தாலேயாதல், நிப்ரப்சாப்சீகரண நியோகததாலேயாதல் த்யானயோக ஜ்ஞ
சாஸ்த்ராத்ரததாலேயாதல் ப்ரப்சவாத்யமென்றதுவம் கூடாது.

அத்வ ஜ்ஞாத ப்ரத்யக்ஷ ஜிஜ்ஞாஸ்தியென்றப்போலே சொல்லுமதுவ
மெல்லாம் சர்வ லோகாபஹாஸ்யம் நிய மூகன ஆத்மாவெனகிறவனுக்கு
ஜிவ்நுத்தியும் சாஸ்த்ரானுத்தியும் சொல்ல வேண்டுதலிலை ப்ரஹ் வ்யதி
ரிக க்ருத்வ வாத்யஜ்ஞாதம் பிறநதவனுக்கு வாத்யதானுத்தி கொள்ள விர
கிலலை. லோகத்தில் வாத்யக ஜ்ஞாத வித்யமல்லாத சத்ய தோஷம் அநுத்த
மாகையாலே வாத்யதானுத்தி கூடும்.

சிஷ்யன சித்யாபூநனென்றபிறநதவனுக்கு உபதேசாடிகள்
கூடாது. சத்யமென்று நினைத்தபோது உபதேசா அத்தவத்தாவான்.

ஏக ஜிவ வாதததுக்கு சுத்யத்வ து:த்யத்வ சிஷ்யாசார்ய வத்ர மூகாதி
வ்யவஸ்தைகூடாது து:த்யாதி மோக்ஷம் சொல்லுகிற சாஸ்த்ரங்களும் வித்யாதிக்கும்.

ப்ரஹ் ப்ரதித்யத்ரமாக கலிதரான நானா ஜிவாகளைக்கொண்டவ
னுக்கு ப்ரதித்யத்ர த்ரத்யாவாக வொருவனைக் கொள்ள விரகிலலை.

निर्विशेष निर्विकार प्रकाश मात्र स्वरूपमान ब्रह्म अविद्यातरङ्गक
களான அனத்-கரணங்களிலே ப்ரதி ஫லிக்கையாலே த்ரங்கவந்நுகு
அனேகத்வ் வலத்வ் தத் ர்ஷாடிகள போலே ஸேதங்களும் விகாரங்களும்
விபய் ஸ்ரீங்களும் ப்ரதிஶாஸிக்கின்றன எனகிற வ்ரணன் நிப்ரஶ
மரகையாலே நாத்வ் கல்பனா துல்ய்.

प्रतिच्छन्दमान जीवனுக்கு மோக்ஷமும் ஆத்மநாஸமாய்த் தலை க
கட்டும் மாயாவித்யா விபாக வாத்ததில் ப்ரஹ்மததுக்கு மித்யா ஶூத் ஜீவத்ர்
நாடிகளைப் பண்ணுகிற மாயைக்கு அவித்யத்வ் துப்ரஹ்ரம் மாய, ஶத்வ்
அந்யாத்ம்மாக ப்ரயோக விஷோடிகளாலே சித்ரமாகையாலே மூல் ப்ரஹ்மாத்
களில் இத்ர்ஷத்வ் ஆத்ர்ய் ஶ்ரீ ஹேத்வ்ாதிகளாலே யென்னுமிடம் பூர்வ
பர் நிர்ரீக்ஷ்நாடிகளாலே அறியலாம்

अवतार दशैयिल ईश्वरனுக்கு அந்நானாடிகள் தோற்றநின்விடம்
அஸினய மாத்ரமாம்,

1 'परीक्षां च जगन्नाथः करोत्यदृढचेतसां '

(பரீக்ஷாம் ச ஜகநநாத: கரோதயத்ருடசேதஸாம்)

इत्यादिकளால ईश्वरனுக்கு அறியாமை சொல்லவொண்ணது,
இவற்றிற்கு ஹித் விஷே ப்ரவூத்தியிலே தாத்ர்யம்। மாயையைக்கொண்டு
ஸர்வீஸ்வரன் ஜகத் ஶ்ரீபண்ணுகிறுன்னென்றும், மாயையாலே ஜீர்ஷன்
கட்டுண்டு கிடக்கிறுன்னென்றும், இஜ்ஜீவனுக்கு ईश्वरன் கர்மானு
ரூபமாக வந்ந் ஹேத்வென்றும் வித்யா விஷோங்களாலே மோக்ஷ ஹேத்வென்
றும் ஶ்ரூதாடிகள் சொல்லுகையாலே சிர்சிதீஸ்வர தத்வங்கள் நிய
மின்னங்களாய இவையெல்லாம் ப்ரதி நியத் குணாடி விசித்ரங்களாய
ப்ரஶ ஶாத் ப்ரஸங்கமற்று நிறகின்றனவென்றன்றோ கொள்ளுகை
ப்ரமாணிகாக்கு ப்ராத்ம

1 லோகத்திற்கு நாதனாகிய பகவான் உறுதி இல்லாத மனதை
யுதையவர்களுக்கு பரீக்ஷையைசெய்கிறா.

இப்படித்தலை அநுபவிதரானவாகள முன்னில் ஊகருத்தகக படி ப்றவாஹீதம், சிவாஹீதம், வசுதேவாஹீதம், ஸ்ஹோதாஹீதம், சர்வதேஹீதம், சததேஹீதம் எனருபபோலே சொல்லும் வாலொபஹீதந்ந மெதங்களில் ப்ரணொபபத்தி சஹாயிருப்பதொரு சிலவான ப்ரமேயமுமில்லை யென்னு மிடமும வேதாந்ந சூத்ரங்கள் அமூல சூத்ரம் இவாகளுக்கு விருத்தங்களெ னென்னுமிடமும சதததபுணி ப்ரபுத்திகளிலே பரககசசொன்னோம்.

* பிரிவில்லா இருளொன்று பிணக்கொன்றிலலாப

பெரு வெயிலை மறைத்து உலகங்காட்டு மென்ன *

அறிவில்லா அறிவொன்றை அவிததை மூடி

அகம் புறம் என்றிவை அனைத்தும் அமைக்கும் எனபா *

செறிவில்லாப புத்தருடன் சோநது கெட்டா

சீவனையும் ஈசனையும் சிதைக்கப் பாததா *

நெறியில்லா நோவழியும் தானையானை

நெடுமாலை நாம அடைந்து நிலைபெற்றோமே.

23

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वत्र स्वतंत्रस्य

श्रीमद्वैकुण्ठनाथस्य श्रीमद्वैदान्ताचार्यस्य कृत्य

श्री परमतमज्ञे

॥ प्रच्छन्नबौद्ध भङ्गाधिकारः एकादश ॥

(பதினோவது பரச்சந்ந பௌதத பங்காதிகாரம்)

* [ப ரை] பிரிவில்லா - வேருக இல்லாத, இருள் ஒன்று - ஒரு இருட்டு, ஒன்று - ஒருவிதமான, பிணக்கு - தடங்கல், இல்லா - இல்லாததான். பெருவெயிலை - எல்லாவற்றையும் பரகாசம் செய்பககடிய பெரிய வெயில் போன்ற பரமமத்தை, மறைத்து, உலகம் - லோகம் இருப்பதாக, காட்டு - தோன்றும்படி செய்கிறது, என்ன - எனபதற் குஸதருசமாக, அறிவில்லா - ஜ்ஞானமில்லாததான், அறிவொன்றை - ஒப்பற்றதான் ஜ்ஞானஸ்வரூபத்தை, அவிததை - அவிததையானது,

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

சீரரா தூபபுல திருவேங்கட முடையான திருவடிகளே சரணம்

॥ जैन भङ्गाधिकारः द्वादशः ॥

(பன்னிரெண்டாவது ஜைன பங்காதிகாரம்)

[ஜைன மத பங்க பரதிஜைஞ — அவனுடைய கொள்கைகளின் ஸங்கரஹம் — அவற்றின் நிரஸனம்]

* சோதனை விடடொருத்தன சொலலை மெய்யெனச்சோகதரை,
 சோதனை யற்றவ ரென்று சிதைத்தபின் சீவாகடகோர்,
 வேதனை செய்கை வெறுமறமென்று விளம்பிவைத்தே,
 மாதவ மென்று மயிபறிப்பாரா மயல மாற்றுவமே. 24

முடி - மறைத்து, அகம் - உள்ளே இருக்கும் வஸ்துக்கள், புறம்-வெளியிலிருக்கும் (இடம் முதலிய) வஸ்துக்கள், என்றிவை - என்று சொல்லப்படுகிற இவை அனைத்தும், அமைக்கும் - ஸருஷ்டிக்கும், என்பாரா - என்று சொல்லுவார்கள, செறிவிலலா - ஜஞானமில்லாத, புத்தருடன் - புத்தாருடன், சோதது - அவன சொன்னபரகாரங்களை அனுசரித்து, கெட்டாரா - நஷ்டாக்களாய்ப் போனார்கள், ஜீவனையும் - ஜீவாதமாவையும், ஈசனையும் - ஈசவரனையும், சிதைக்க இலலை என்று சொல்ல, பாராததாரா, நெறியிலலா உபாயமில்லாத, நோவழியும் - தங்கள் புத்திக்கு நேராகப்பட்ட மாரக்கமும், தானேயானு - தான தானய நின்ற, நெடுமாலை - ஆசரிதாக்களிடத்தில் அதிகமான வயாமோஹத்தை உடையநெடுமாலை, நாம அடைநது-நாம ஆசரியித்து நிலைபெற்றோம் - நல்லஸதிதியை அடைந்தோம் (23)

* (ப-ரை) ஒருத்தன - யாரோ ஒருவன், சொலலை - வாதத்தையை, சோதனை - நிரூபித்துப் பாரப்பதை, விட்டு - தயஜித்து, மெய்யென - மெய்யென்று சொல்லுகிற, சோகதரை - செளகதாக்களை (புத்தாக்களை) சோதனையற்றவா-ஜஞானம் இல்லாதவர்கள், என்று - என்று நிரூபித்து, இசைத்தபின் - அவர்கள் சிதிலமாய்ப்போகும்படி நிராகரித்தபின், சீவாகடகு - ஜீவாதமாகக்களுக்கு, ஓ - ஒரு, வேதனை - துக்கத்தை, செய்கை - உண்டு பண்ணுகை, வெறும் அறம் - வயாதத

புத்தராயும் பஞ்சநாராயுமுள்ள சூதாடிகளை நிரஸித்தோம். அவர்களைப் போலே வேதாப்ததை ப்மாபமபறெபறு கழித்து வுடினைப் போலே அஹெபறெபறு விப்ரலங்களை சர்வஜாக அபிதது அவப வாப்யததைக கொப்டு தர்வாசார தபச்யாடிகளை வேறெபறு படி வகுதது, வுடிஔகசுப பங்காடி பர்த்யாபததாலும் அஸ்தி நாஸ்யாடி சபபங்கி பர்புரஔததாலும் சர்வாகுதம் நலல பிபளையாக நடககிற ஜைநதனை நிரஸிககிறோம்

அவன சொல்லும்படி யென்னெனனில் —

அசுரநாடிகளுக்கும் காணவுமிதான ஐஹ் நகரநாடிகளைச் சர்வ
லோக சந்திரம் பிறக்கும்படி உபதேசிக்கையாலும், காண்கிற அந்நாடு
களில் வுத்திரைப் போலே யொன்றையும் அபந்நவியாமையாலும்,
அவன தானும் அவனையனுவாததிதத ஐபுணாகளும் கட்டின மன்ன
கள் பலிக்கக்காண்கையாலும் அஹ்நனைச் சர்வநனைன்று கொள்ள
வேணும். சந்திரநாடியான தானுநதனைச் சர்வநனைன்று சொன்னான்.

வैयाக்யாஹிசாதிக்களைப் ப்ரதானமாக உபதேசிக்கிறவிவனுக்கு ராஜ
த்யூபாதிக்கள கூடாமையாலே இவன் சொன்ன சாஸ்த்ரத்யூக்கு ப்ராமாண்ய
மிசைய வேணும், இவன் சொல்லுகிற வஸ்து வ்யவஸ்யைக்கு ப்ரத்யூஷாதி
ப்ரமாண தர்காநுஸ்யமுண்டு ஆகையால இமமதமே ப்ரமோக்யதீர்க்கணுக்கு
ஸ்வீகார்யமென்று சொல்லும்.

இவன **வேதபிராமாணிய**ததைக கழிக்கபபார்க்குமதற்கெல்லாம்
பரிஹாரமதிகாராந்தரங்களிலே சொனனேம.

மாண தாமம், என்று, விளம்பி வைத்தே சொல்லிக்கொண்டே இருந்து, மாதவமென்று இது ஒரு பெரிய தபஸ் என்று, மயிர்ப்பறிப்பா, கேசங்கள் பிடுங்குகிறவர்களுடைய, மயல் - அஜ்ஞானத்தை, மாற்றுவோம் - மாற்றிவைப்போம்.

வேதோக மயா'தேய விட்டு இவன் பஞ்சாஸ்தி காயங்கள், ஜீவா ஜீவாஸ்வ நிஜர் சங்ர வந்மோஷங்கள் காதி கர்ம சதுஷ்ய மகாதி கர்ம சதுஷ்யமென்றப போலே கட்டும த்வானுஷான சங்ரங்கள்லி லு பரி லுபைகள் பட்டது பட ஂகார தபஸ்வாதி'களில கைமேலே லலிககிற தலை பறியொழிய வேறொரு ஸயோஜனமில்லை.

அஹ்ண ப சமுலமான ஜ்யோதிஸத்திலேயொரு ஸக்தியை யவல்விதது ஸாதிாதி'கள் ஸாணனவிடம ஂஸாதி'களுக்கும் துஸ்கரமன்று. இது வே திஸுஷாஸத்யோபதேஷ' பண்ணத தாடஙுகூறி விவனுக்கு விஸல்'ஸ ட்ராமு. இவன் ஸஹசுராதி'களில ஓராசாரததாலே சந்ரட்ரிவமாதி'ய ட்ரிவமென்றபபோலே கட்டினவையும் லுபதனாதி'கள் ஸாணனது லும ஂஸுபபந்மென்று ஂபாதிததாங்கள்.

ஸயக்ஷ ஸிட்ராத்'ங்களிலே சிலவறறை யதா ஸமாணஸுபதேசிததா னென்று இது காணாடிவனை ஂஸாஸககில ஓராசாரகாரததாலே ஸர்வஸிட்ரான்திகளுக்குமிது ஸாலலலாம இவா'கள் கட்டின மந்' லலிககிறது மந் வ்யாகரணாதி'களைக காண்டு வர்ணாதி' விஸேஷங்கள் னுடைய ஸாமத்ய' விஸேஷங்களை யறிந்து அதற்கு ஂஸுஸுணமான ஸந்'பண லுங்களைப பண்ணி ஂஸேஷதத்தைப பழததிலே மறைததுக காடுககு மாபபோலே வ்'வநாத்'மாக வர்ண' பதவாக்யாந்ரங்களைக் கூட்டி ஸயோகிகக லுத்ர லலங்களை ஸ்வாதி'கையாலே இது காண்டு ஸ்விஸிட்ரான்தத்தை விஸ்வஸிபமிதத விரகு இது ஂஸுட்ராதி'களுக்கும் துஸ்யம். இபபடிபபட்ட லுத்ர மந் ஸுஷ்யாதி'கள் குஹக மயா'தா வ்யுத்பஸ்தியுடைய ஂஸதனாகும் ஸக்ய' ஸர்வ விஸல்'ஸக ஸாடாரணமான ஂகதேஷ ஸத்ய வாதி'வதத்தைக காண்டு

1 'அஹ் ஸர்வஃ'

(அஹம ஸாவஜகு:)

என்கிற அஹ்ட்ராக்யதத்தையும் விஸ்வஸிககப பாத்தால

1 'அக்ஷிண: '

(அக்ஷிணுஷண:)

2 'அபொத்வா: '

(ஆபோத்ரவா)

இत्यादि बुद्धवाक्यं போலே बुद्धागममेवலாம் प्रमाण मेनपारंक्रम
प्रतिशेषमिलयाम

அஹீனப போலே बुद्धனும் தனனை सर्वज्ञனென்று சொல்லக
கேட்டவர்களிதை யவனுக்குப் போக்கினார்கள், அஹீன वैराग्याहि
சாதிக்களை उपदेशித்துக் கொண்டு विप्रलम्भகனென்று எனனும்துவும்
इत्तोत्तरम् ॥

அதில பவல दु खமான केशोल्लिच्छनादि ஹேதத்தை उपदेशியா
மையாலே अहिसोपदेशं बुद्धனுக்கு அதிகம். सौगतरोदोकाक
कारुणिकत्वं प्रसिद्धियैक கொண்டு कातररैरपपकட்டுகைக்காக
हिंसैयै धर्ममेनकिर वेदं प्रमाणमाकमाட்டாதென்று விட்டு
आत्मपीडादि रूप केशोल्लिछन कायक्लेशादिकளிலே மூட்ட இவற்றை
तपस्साक இசைந்து परपीडैयாகாதெனகிற இதுக்கு विरुद्धमाक
परवादிகளை निराकरीककैக்கு வழி தேடி प्रवर्तिकிறவனுக்கு हिंसा
विशेषं धर्ममेनன வேண்டுகையாலே धर्माधर्मव्यवस्थापकமான
शास्त्रतथालே अग्नीषोमीयादि हिंसैகளிலும் युद्धतதில் वधार्ह वधத்தி
லும் कालाधिकारि विशेष विषयங்களான अनशन भृगु सलिलादि हेतुक
मरणங்களிலும் पापत्वशकै பண்ணவொண்ணது.

இததாலே कर्म ज्ञानங்கள் विषयानु रूप फल प्रदங்களென்று
शुक्तिमात्रप्रधानர் கட்டின व्याप्तियुक्त கழிந்தது. இந்த उक्तियைப்
பற்றுவார்ககு

1. நெருப்பு குடு.

2. ஜலம் தரவமாக இருக்கும்.

1 'சंसार मोचकादेश्व हिंसा पुण्यत्वसंमता'

(ஸம்ஸார மோசகாதேஸச ஹிம்ஸாபுண்யதவஸம்மதா ||)

என்கிறபடியே ஒரோர் அவஸ்தையிலே பரஹிஸைதானும் புண்யமாக ப்ரஸங்கும இப்படியே ப்ரதார ப்ரமர்ஷாடிகளும் விஷயானு ரூப ஫ல ப்ரத்னாக வேண்டும் ஹ்ருதயக்ரோஷத்தாலேயவை பாபமென்னில ட்ரஃபு விரோஹிலலாத விடத்தில் ஶாஸ்த்ர விலக்காதபோது ஹ்ருதயக்ரோஷங்கூடாது. வೈதஹிசை ப்ரஸுபுக்கு ஹிதமென்று ஶாஸ்த்ரமாகையாலே அதுக்கு அநர்த்தேதுவன்று, இது சிகித்சுக் ஶல்ய ப்ரயோகாதிந்யாயத்தாலே ஹிதமாம் சூர் ட்ரஃபாடிகளிலுமிக கட்டளை கண்டுள்ளவது.

ஆகையாலே

2 'स्वप्नस्संकरस्सुपरिहरस्स प्रत्यवमर्शः'

(ஸ்வப்னஸ் ஸங்கரஸ் ஸுபரிஹ்ரஸஸபரதய வமர்ஸஃ)

என்றும்,

3 'करिष्यति'

(கரிஷ்யதி)

என்றும் சாந்த்யா சொன்ன ஸ்வப்னதோஷ சங்கரத்தாக்கும் அவகாஸமில்லை. இவ்வாததத்தை

1 அஹன் முதலியோருக்கு ஹிம்ஸை புண்யம் என்பது ஸம்மதம்.

2. அலை தோஷத்தின் ஸம்பந்தம் அனுதாபத்தோடே கூடிய தாயக கொண்டு ஸுலபமாய பரிஹ்ரிகக தக்கது.

3. உண்டாகுகிறது.

1 'अशुद्धमिति चेन्न शब्दात्'

(அசுத்தம் மிதிசேத ந, சபதாத)

என்று வேதாந்த சூত্রகாரர் அருளிச்செய்தார்

பிராச்சித்த பண்ணவேண்டும்படி பாபமான அபிச்சார ஹிசையை வேத விதிப்பானேன எனினில, துர்நிவார க்ரோதாந்நய ஶ்ருவை ஹிசை கப பராததவன ப்ரகாராந்ரததாலே பரஹிசை பண்ணினால் இது ப்ரஶூதாந்ர ஹேதுவாய ப்ரஶூத பிராச்சித்த விபயமுமாகையாலே அதில மூளாமைக்காக பிராச்சித்தாதி லாபவமுடைய அபிச்சார ௧.௧ந்ததை காட்டுகிறதாகையாலே,

2 'शास्त्रं हि वत्सल तर् माता पितृ सहस्रतः '

' சாஸ்தத்ரம் ஹி வத்ஸல் தர் மாதா பித்ரு ஸஹஸரத: '

எனறதுக்கு விரோதமில்லை

ஸ்தாவரங்களை நிராत्मகங்களென்று கொள்ளாதே ஸ்தாவர ஹிசை பண்ணியும், பண்ணுவிததும் வயிறு வளாதது வாணியமான ஧்மஞ்செய்கிறேமென்றும்வை ஸ்ஷாஸ்த்ர சிஶ்ட்ரோப கரணாந்மாக ஜ்ந்துஹிசா நுஜ்ஜ என்றுஞ்சொல்லுகிறவிவனுகு சர்வஹிசா பரீத்யாகததுக்கு ப்ரஸங் மில்லை.

இப்படியால் வேதத்தில் ப்ரஶுஹிம்ஸாஹிசைகளைச் சொல்லுகிற ப்ரதேஷ் ராஜஸ ப்ரக்ஷிதமென்று நிப்ரமானமாக ஸ்வேக்ஷாநாந்ரததாலே ஜ்ரஹிக கும சௌகாரஹிசைகளுக்கு ஸ்ஷாஸ்த்ர ச்ஷ்ஷோம் வரும். அநேகாந்ந வாஹிககுத தான சொல்லும் ஧்மததுக்கும அ஧்மத்வங்கொள்ளவேணும். தான கழித்த ஹிசைகளுக்கு ஧்மத்வமும துஶ்பரஹர் ||

1. (முனடி செயத யாகங்கள் ஹிம்ஸையுடன் கூடியிருப்பதால்) அசுத்தம், ஆகையினால் வரீஹ்யாதி பாவங்கள் வருகிறது எனினில இல்லை அது அசுத்தமான ஹிம்ஸையல்ல ச்ருதியில் புணயலோகம் கிடைக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதினால்

2 சாஸ்திரம் ஆயிரம் மாதாமிதாக்களைக் காட்டிலும் வாத்தஸல் யம் (அனடி) உள்ளதனறே

வேத வேதிக ஶாஸ்த்ரங்களில் சில ப்ரதேஸங்களிலே ஜிதேந்த்ரியராய் டிங்வரராய ஶ்ரமணஸ்த் வாச்யரான ஶ்ரஶிகளைச் சொல்லுகையாலே அஹ்நுபடித்ய ஧்மே வேதானு மதமாக வேண்டாவோ? என்னில், தூஷணர்த் மாக அஸ்த் கர்யவாதிக்களைச் சொன்னாப்போலே இதுவுமொரு ப்ரமதோ பந்யஸமாதல சில வேதிக த்ரதவிஸேஷ நிஸ்த்ரஶிவிஸேஷ விஸயமாதலாம இதுவும அஸுர மோஹர்த் ஧்மேப்ரதிஸ்த்நதஸ்த்ரயாதிக்களுக்கு த்வாரம

இவன த்ரவ்யங்களும் ப்ரயாய் ஶத் வாச்யாவஸ்தாவிஸேஷங்களையு மொழிய தத்வமில்லையென்னுமது நித்யங்களான த்ரவ்யங்களுக்குச் சில நியத்ய ஧்மங்கள ப்ரமாண சித்தங்களாகையாலே நிரஸ்த். சஹோத்பன்ன ஧்மங்கள குணங்கள் அரான்துக ஧்மங்கள் ப்ரயாயங்க ளனகிற விமாஸத தாலு மிதுக்குப் பரிஹாரமில்லை. த்ரவ்யங்களில் இஸ்வராதிக்களை ப்ரதி ஶ்லேபிக்குமது நியதித்ய வேதாஸம விஸ்த்ரம்

இவா களிசைநத ஜிவ ஧்ம஧்ம புத்த்ர காலாகாஸங்களென கிற த்ரவ்யங்களில் ஜிவன அனுபரிமாணனாலும் தேஹத்வ ஶ்ரமாதிக்களாலே ஶ்வ தீர்த் ஶ்தூல் க்ருஸாதி வ்யஸ்த்ரர் த்ரதிககையாலும் பாத் ஶிர: ப்ரவூதிகளில் சுலதூ:ஸானுஸவமும அவவோ க்ரமீனு ரூப ஜ்ஞான விஸ்பீததாலே கூடுகை யாலும் ஜிவனுக்கு தேஹ பரிமாணங்கட்கினவிடம அனுபபன்ன் ரகாதி ஶரீரங்களிலும் பிபீலிகாதி ஶரீரங்களிலும் மாறி மாறி ப்ரவேஸிக்கிற ஜிவனுக்கு க்ருத்ஸனோபல்த்மாதி சித்திக்காக நானாபரிமாண ப்ரயாயங்களைக் கொள்ளுமதுக்கு ஜிஸானுத்வ நிர்விகாரத்வ ஶ்ருதிவிருதமும வரும

ஶரீரமில்லாத முக்தி த்ரதீயில் பரிமாணததுக்கு வ்யவஸ்தாபகமில் லையாம. நியத்யோவீரமன்ன பண்ணுதல ஶ்வீரமன்ன பண்ணி அலோகாகாஸத திலேயொரு ப்ரதேஸத்திலே வர்திக்குமென்னுதல சொல்லுகிற வனுக்கு முக்தனை அபரிஸிதனென்ன வெண்ணுது முக்தரெல்லாரு மொரு நியத்யஶரீரத்திலே ப்ரவேஸிபுதல, தனிததனியே ஶரீரங்களை யெடுததுக் கொண்டுயிருபுதல செயவார்களென்றால் வேதாந்திகள் சொல்லுமாப்போ லிவனுக்கொரு ப்ரயோஜனஞ் சொல்லவிரகிலலை.

அத்மாவுக்கு பரிமாண மாத்ரசித்திக்காக ஶரீர பரிஸ்த்ரஹ்மெனகை அபஹாஸ்யம் ஧்ம஧்ம த்ரவ்யங்களை ஜகத்யாபிகளென்றது ஶ்வரூபேண வ்யாஸ்தியை

யாதல் அனுகளாய டாஸ்வஹ்யாடி ந்யாததாலே எங்குமுண்டென றுதல விவக்ஷிததாலிலை நியங்களாகையாலே புரூப வ்யாபார சாவ்யங் களாகாது சர்வபுரூபசாபாரணங்களுமாம்.

இவைத் தின பர்யாய விசேபங்கள் ப்ரதிநியதபுரூப வ்யாபார சாவ்ய ங்களென்னில அவைதானே டர்மா஧ர்மங்களாய அப்போதும் சம்ப்ரதி பன்ன ஜிவாடி ட்ரவ்யங்களுக்கே டர்மா஧ர்ம ஸ்ரூப பர்யாயங்களைக்கட்டவ மையும், விஹித நிஷிட்டானுஸ்தானாடிகளே டர்மா஧ர்மஸ்வ டாக்யங்களென்று மிவைததுக்கு ஫ல ட்ரான ட்ரார டேவநாப்ரீத்யாடிகளென்றும் நியாபாஸிட்ட இததாலே புரூபவிசேபங்கள் புப்ய ஫ாபங்களெனகிற பக்ஷமும் நிரஸ்த்.

புரூபமாவது ஸ்ரஸாடி யுக்த ட்ரவ்யமாய இதுதானே அநியதமாக வாயுவந்டி சலில பூதீவீ ரூப பரிணாமங்களை யடையுமென்னுமிது ப்ரத்யக்ஷததாலே கண்டதன்று. கல்பநா லாட்வர்த்தமாகக் கட்டுகிறே மென்றால் கண்டவளவைக் கொள்ளுமவனுக்கு கல்பநா லாட்வ முள்ளது. ஁கைக பூதங்களிலே அநியதானந்த பரிணாமங்கண்டிலோமோ? எனனில அதுவுங் கண்டவளவிலே நிறுததுமததனை, இது கொண்டு காணுத விடங்களிலே கட்டப்பாாததால் அதிப்ரஸங் வரும்

ப்ரகூதியென்றொரு ட்ரவ்யமேயெல்லா பூதங்களுமாய பரிணமிக கிறதென்று வுைடிகாங்களும் வுைவலங்வி சாங்யாடிகளும் கொண்டிலா களோ? எனனில, அதுவும ஃருதிபாாமாப்ய வலததாலே நியதக்ரம ஸ்வபாவ பரிணாமமாகக் கொண்டதததனை அப்படியிவனும் கொள ளில இதுக்கும (விரு஧்) (விருோதம) சொல்லோம்.

இவ்வஸது தனனை அபூத், அஸிந, பவிர்யதி என்றூப போலே சொல்லுக்கக்கு நிட்நமான காலததை இவாகள அபுஸ்வ ரூபமென்றது, சிறுமையாலே யாதல், சர்வ வ்யாபியாயிருக்கச செயதே அகாஸ்போலே ஸ்வக்ஷதாடிகளாலேயாதலானால் சம்ப்ரதி பன்னாளுக்களாலும் அவற்றின பர்யாயங்களாலும், கால வ்யாவஹரமெல லாம் நடக்கலாயிருக்க வேறு ட்ரவ்யததைக் கலமிகக் வேண்டுவ திலலை.

வீதிகர்க்கு வேதங்களும் வேதோபர்ஹங்களும் 'காலத்தை வேறு படக காட்டுகையாலே கல்பனா கௌரவமில்லை. அகாசாஸ்வரன் அஹ்தாஹ மததாலே தத்வாத்ர கொள்ளபபார்க்குமது அாசாஸாஹ்மாஹ,

ஜீனாஹிகரணததில் கால விஸய ஹாஹ்ததக்கு மிவவளவிலே தாதபாஹம். இததைக கொண்டு சர்வாஸ்த்ர விருஹ்மா க கால,பஹ்வ் பண்ண வொண்ணுது.

அகாசததை நிய்மாஹ அஹ்ந்ர ப்ரதேஸ்மாஹ, சர்வ வ்யாபியாஹ நிறகுமெஹ்நாவிடம் அகாசோஹ்யாதி ஹ்ருதிவிருஹ்மாகையாலும் இதுக குச சொலலும் தர்காஹ்மாஹங்க்கு வ்யாஸ்திசொலலவொண்ணுமை ஹாலும் அநாஹ்ரணிய்.

இவவாஹ ஹ்ருவ்யங்க்குக் கும் பர்யாயங்க்குக் கும் ஸேதாஸேஹ்ந கொண்டு

1 'ஸ்யாஹ்ஸ்தி ஸ்யாஹ்நாஸ்தி ஸ்யாஹ்ஸ்திவ நாஸ்திவ ।

ஸ்யாஹ்ஸ்திவ ஸ்யாஹ்ஸ்திவாஹ்ஸ்திவ்யம் ॥

ஸ்யாஹ்நாஸ்திவாஹ்ஸ்திவ்யம் ஸ்யாஹ்ஸ்திவ நாஸ்திவாஹ்ஸ்திவ்யம் ச '

'ஸ்யாதஸ்தி ஸ்யாஹ்நாஸ்தி ஸ்யாதஸ்திச ஸ்யாஹ்ந நாஸ்திச ।

ஸ்யாதஸ்திவாஹ்ஸ்திவம் ஸ்யாதஸ்தி சாவகதவயம் ॥

ஸ்யாஹ்ந நாஸ்தி சாவகதவயம்ஸ்யாதஸ்திச நாஸ்திசாவகதவயம்'

எஹ்நு சர்வத்திலும் ஸஹ்ஸங்கி கட்டிஹ்நவிது ஹாஹ்ஸிஹ்ந சொலலும் பஹ்ஸ கௌரீயை இசைஹ்நும் இவை தஹ்நேஹ்நே யததைக் கலஹ்நும்

1. இருககலாஹ் இலலாஹ்லும் இருககலாஹ்

இருஹ்நும் இலலாஹ்லும் இருககலாஹ்

சொல்லிவிலாத தாஹ்ருககலாஹ்

இருககலும் இருககலாஹ் சொல்லிவிலாததாஹ்லும் இருககலாஹ்

இலலாஹ்லும் இருககலாஹ் சொல்லிவிலாததாஹ்லும் இருககலாஹ்

இருஹ்நும் இலலாஹ்லும் சொல்லிவிலாததாஹ்லும் இருககலாஹ்

தவிர்ந்தும் சக்தோடியோடும் அசக்தோடியோடும் சதசக்தோடியைக் கூட்டியும் மெய்ந்நரங்கள் கட்டலாமாகையாலே சத மெய்யென்று நிறுத்தினது மதிபாந். அவை அநுபபந் மெனறறிந்து போக விட்டானாகில் பரஸ்பர விருத்ததாலே யிவை தனனையும் போக விடவமையும் அஸ்திவாதி விசித்தனககே நஸ்திவாதிக்கள வருமாகில் விருத்திபதார்த்தமுபந் மாகையாலே ஸ்பக்ஷ பரபக்ஷ ஸாதன பூஷன சத சதாதி வ்யஸ்தை கழிந்து சர்வ நிர்விவாத்வாதிக்கள வரும். தேச காலாபுபாதி ப்ரேததாலே அஸ்திவ, நஸ்திவ சதஸ்தவாக்தவ்யவாதிக்களைச் சொல்லப பாரததாலிது, மற்றுள்ள சித்தாந்திகளிசைகையாலே இவன தனக்கு ஸ்வதமாக அனெகாந் வாதங்கடட வேண்டா சர்வமும் அநேகாந்தமென்று கட்டுகிறவனுக்குத்தான பணணின தத்வ விபாகங்களும் அநுபநவி பாகங்களும் குலையும்படியாம்.

1 'அநெகாந் ஜகத்ஸவ் ஹேர்வநரஸிஹவத் '

(அநைகாந்தம் ஜகதஸாவம் ஹேரமபநாசிமஹவத)

எனறதுவும் தப்தானுபபத்தியாலே நிரஸ்த். விலக்ஷண ஸந்நிவேச விசேஷ விசித்தாவயவ சந்தாதத்தில் த்ரிஹியவ சங்கீர்ண ராசியில் போலே விரூ஢ த்மந்வயுஞ் சொல்ல விரகிலலை. இவவளவு அனெகாந்தத்வம் சொல்லில் இஃத ப்ரஸங்கமாம்

2 'சர்வமநெகாந் சத்வாத் பரபர ஜாத்யாதிவத் '

(ஸாவ மநைகாந்தம் ஸதவாத பராபர ஜாத்யாதிவத)

எனகிறதுவும், பரவாபரத்வ ஸ்தூலவாணுத்வ ஹ்ஸத்வ தீர்த்தத்வ பித்தத்வ புவத்வ த்ரஜத்வாவரஜத்வாதி ஸாமானாதிகரவ்ய் ப்ரதியொகி ப்ரேத நிர்வூ஢மாகையாலே இது ப்ரதி யொகி ப்ரேதரஹிதானெகாந் தப்தாந்மமாகாது.

1. உலகம் முழுதும் ஒரே தனமையுள்ளது என்ற நியமமல்லாதது, -பிள்ளையாரும் நரகிங்களும்மனுஷ்யனே அல்ல மிருகமே என்ற நியம மில்லாமல் இரண்டு தனமையும் கலந்திருப்பது எப்படியோ அப்படி.

2 எந்த வஸ்துவும் ஒரேவித ஸ்வபாவமுள்ளதன்று உளதுஎன்ற தனமை உள்ளதாகையால் பரமாயும் அபரமாயுமுள்ள ஜாதி முத லாலானவைபோல

சா்ஷங்களோடே அங்களுக்கும், ஸ்பர்யங்களோடே அஶ்ய ட்ரவ்யங்களுக்கும் அனேகா் கொள்ளுமளவேயுள்ளது எனனும் பக்ஷ மும ஸோபாபிக நிரூபாபிகானேகாந் விகல்ப டோஷததாலே பரிஹ்ந்.

ஸர்வ ட்ரவ்யங்களுக்கும் ஸாபாவிகா்ஷ் உணடெனகிறஇவன பரமாணுகங்களுக்கும் அனந்நா்ஷ் கொள்ளுகையாலே அணு ட்ரவ்ய வ்யதி ரிக்தங்களை அஸ்திகாயங்களுண்டு கடடுகைககு வ்யவஸ்திந்மாயிருப்ப தொரு அணுவிலலை அத்மாடிகளும் புட்ரஸ்க்ங்ஙங்கள் போலே ஸாபாவி கா்ஷவசுத்யாலே ஸங்஘ாட் ரூபங்களாம். அப்படிசு கொள்ளப்ப பாததால அத்மவிஸயததில் சார்வாக பக்ஷத்துககுசு ஸொன்ன ப்ரத்யேகஸமுடாயாடி விகல்ப டோஷ்ங்ரும

அஸேடமும ஸாபாவிகமாகையாலே ஁கத்வ ப்ரதிஸந்நாநாடிகள ஁ன? ஁ன்னில் ஸேடமும ஸாபாவிகமாகையாலே தடபாவமுண்டாம்.

ஸர்வநிகாந் வாடிககு அத்மஸேடங்களிலுமொரு அகாரததாலே அஸேடங்கொள்ள வேண்டுக்கையால அதிப்ரஸங்ங்ங்ரும. அ்ஷா்ஷிகங்கு கும் டர்ம டர்மிகங்குக்கும் ஸாபாவிக ஸேடதததைததானே இசைநதான, இவற்றுக்கு ஸாபாவிகாஸேடஞு ஸொல்லுமது ஸேடாபாவமென்ன வொண்ணுது அப்படிசு ஸொல்லில் ஸ்வவநவிரோடாடிகள வ்ரும.

அஸேடமாவது அந்நிர்மென்னில், அதுவும ஸ்ப்ரதிபந்நஸேடத தோடு விரோடாவிரோட விகல்பததாலும் ஸேடாஸேட விகல்பததாலும் டதூதூர்ம.

மிந்நங்களுக்கு அகார ஸேடததாலே அஸேடமென்னுமதுவும அகாராகார ஸேடாஸேட விகல்பாடிகளாலே அபஹ்ஸங் மற்றுமிவன ஜிவா வஸ்தாவிரோஷ ஜகத்ஸந்நாந டேவதாஸேட தடாராபந யா஁ாடி விஸயமாகசு ஸொல்லும் ஸுட்ரஜல்பங்களுக்கு இப்ரகாரங்களிலே டூஷ்ங்ங்கண்டு கொள வது.

இஜ்ஜை பக்ஷததை

1 'नैकस्मिन्नसंभवात्'

(நைகஸமிந்நஸம்பாவாத)

इत्यादि सूत्रங்களாலே वेदान्त सूत्रकारா நிரஸித்தாரா.

சொன்னா தாம் சொன்னதெலாம் துறவோமென்றும்
 சொன்னதுவே சொன்னதல தாகுமென்றும் *
 தினனாதும தினனுமது மேகமென்றும்,
 சிறியனுமாம் பெரியனுமாம் சீவனென்றும், *
 மனனாது மன்னுமது மொன்றே யென்றும்
 வையமெல்லாம் விழுகின்றதென்று மென்றும் *
 தென்னாடும் வடநாடும் சிரிக்கப்பேசும்
 சினநெறியாரா சினமெல்லாம் சிதைத்திடடோமே. 25

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

॥ जैन भङ्गाधिकारः द्वादशः ॥

(பன்னிரெண்டாவது ஜைன பங்காதிக்காரம்)

1 ஒரே வஸதுவில் விருத்த அநேக தாமங்களை இருக்க முடியாது ஸம்பவிககாதாகையால்

* [ப-ரை] சொன்னாதாம் - அநதந்த மதங்களை சொல்லுகிற வாகனினுலே, சொன்னதெல்லாம் - சொல்லப் பட்ட ஆததங்களை யெல்லாம், துறவோமென்றும் - விடோமென்றும், சொன்னதுவே - சொல்லப்பட்ட வஸதுவே, சொன்னது அலது - சொல்லப்படாதது, ஆகுமென்றும், தினனாதும - சாபயிடாததும, தினனுமதும - சாபயிடுவதும, ஏகமென்றும் - ஒன்றே என்றும், சீவன - ஜீவாதமா, சிறியனு

॥ ஸ்ரீ: ॥

॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

சீரார் தூபபுல திருவேங்கட முடையான திருவடிகளே சரணம்

॥ भास्कर भङ्गाधिकारः त्रयोदशः ॥

(பதிமுனருவது பாஸகர பங்காதிகாரம்)

[பாஸகர பங்க பரதிஜைஞ—அவனுடைய கொள்கைகளின் ஸங்கரஹமு—அவற்றின் நிரஸனமு]

ஐ[ஏ]காந்திக மொன்றுமில்லை யென்றசையைத் தாழுடுப்பார் *
 சோகாந்தமாகத் துறப்புண்டபின் தொழிலவைதிகமென்று *
 ஏகாந்திகள் சொன்னவீசன படியில் விகற்ப மெண்ணும் *
 லோகாந்த வீணாதம் வேதாந்த வார்த்தை விலக்குவமே * 26

மாம் - சிறிதாயும், பெரியனுமாம் - பெரிதாயும், இருக்கும்
 என்றும், மனனும் - தருடமலலாததும், மன்னுமதும் - தருடமாய
 இருப்பதும், ஒன்றையென்றும், என்றும் - எப்பொழுதும், வைய
 மெல்லாம் - லோகமெல்லாம், விழுகின்றது என்றும், தெனனும் -
 தகிணதேசமும், வடநாடும் - உத்தரதேசமும், சிரிகக - பரிஹசிக
 குமபடி, பேசும் - சொல்லுகிற, சின-ஜனனுடைய, நெறியார் மதத்
 தைச் சார்ந்தவர்களுடைய, சினமெல்லாம் - கோபத்தை எல்லாம்,
 சிதைத்திடோம் - துள்ளாக்குமபடி செயதோம் 25
 சிதைக்கின்றோமே என்று பாடாந்தரம்.

ஆசையை தாழுடுப்பார்—திகம்பரரான ஜைனர்கள்

* [ப-ரை] ஒன்றும்-ஒருவஸதுவும், (ஐ) காந்திகமில்லை-ஒரே
 விதமான ஸவபாவத்தை உடையதன்று என்று - இப்படிசொல்லி,
 சோகாந்தமாக - சோகத்தை, முடிவாகஉடைய, துறப்புண்டபின் -
 விலகப்ப்டபின், வைதிகம் - வேதவிசாரமே, தொழில் - காரியம்,
 என்று, ஏகாந்திகள் ஏகாந்திகளாலே, சொன்ன சொல்லப்பட்டதான,
 ஈசனபடியில் - ஈச்வரனுடைய ஸவபாவத்திலே, விகற்பம் - பேதா
 பேதங்களை, எண்ணும் - சிந்திக்கும்வரான, லோகாந்த வீணாதம் -
 லோகத்தில் அறிவிலலாதவாகளான அதாவது பிதற்றுகிற பாஸகர
 யாதவர்களுடைய வேதாந்த வார்த்தை - வேதாந்த வார்த்தைகளை,
 விலக்குவம் நிராகரிப்போம். 26

(பாஸ்கர பங்க பிரதிஜைஞ)

ஆறு ட்வயங்களும் அவற்றின் பரியங்களுமே தத்வமென்ற ஜைனரை நிராகரித்தவளவிலே அவாகள ரோத்ரமே ஸ்வோத்ரமாக்கி சதாत्मக ப்ராதி ஶத்வ வாஞ்யமான ஁கட்வயமும் இதின் வ்யப்திவிகாரங்களும் தத்வமென்கிற ஁னெக விதபெதாபெதிகளை நிராகரிக்கிறோம்.

[அவாகளின் கொளகைகளின் ஸங்கரஹமும் அவற்றின் நிரஸனமும்]

அவாகளிலே சிலா ஁வ்ஷக்தியாய ஁வப்கா஁மாய ஁ந்மாத்ரமான ப்ரஹ்மொன்றுமே தத்வம். இது ஁வ்ஷத்வங்களினுதைய ஁மப்தியாயிருக்கும். இதுவே ஁஁வ்ரன பூ஁யன ப்ரக்தி யென்று மூன்று விபாக் ந்த்யமாயிருக்குமென்று ஁ொல்லுமது ப்ரஹ் நிர்஁, ப்ரக்தி பூ஁ய விலக்ஷண், ஁஁வ்ரன஁ருவனுமே ப்ரஹ்மென்கிற ஁஁஁ங்களோடே விரோதிக்கும். ஁நுவூத்ரமான ஁ந்மாத்ர ஁஁ங்களில் காட்டில் விலக்ஷண மனரே? ஁ன்னில் மூன்றிலும் ஁த்ராமாத்ரமே ஁நுவூத்ரிகிற தாகையாலே மூன்றினுதைய த்ம் ப்ரஹ்மாக ப்ர஁கிக்கும்.

பெனதரங் வுத்வூ஁ க஁யமான ஁தி஁தி஁வ்ர விபாகத்தில் காட்டில் வேறுபட்ட ஁த்வம் ந்திரங் ஁மூத்ர்போலே நிறகிறதென்னில், தரங்ாதி ஁நானீயங்களான இவை மூன்றிற்கும் ஁த்திலே ஁யங் கொண்டு ஁வ்யவ஁த்திபாகமாக மீண்டும் ஁தபத்தி கொளளில், ஁தி஁தி஁வ்ர ந்த்யத்வாதி ஁தி விரோதம் வரும் ஁கூதா஁யாகாதி தோமூமுண்டாம்.

வ்யவ஁த்தி பாகோத்தியாலே இந்த ததவங்கள் மூன்றும் ந்தியங்களென்றே கொளளில் இவை மூன்றாக்கும் ஁திரிக்஁த்வமாக நாலு ஁வ்யமாய ஁ன்றுக்கொன்று துவகதும் ஁ல்லாததுக்கும் ஁தபெதப்கொள்ளுமது ஜைந்மாங்கா஁காரத்தில் தூபித்தோம்

஁஁வ்ரன ப்ரஹ்஁மாயைகையாலே நிரதி஁ய ஁நானந்஁வ்ய்஁யுணமும் படி ப்ரஹ் ஁க்திகள் ந்த்யமாக ஁வி஁஁த்வங்களாக விருக்குமென்றதும் ஁நுபந்நம். ப்ரஹ்ததுக்கு இந்த ஁க்திகளுண்டாகில் ஁மூத்ர஁நானீயமான

स्वरूपத்திலும் திரோதாயகமில்லாமையாலே இவை आविर्भूतங்களாக
प्रसंगिकமும் ईश्वरன பககலிவற்றுக்கு आविर्भावं ब्रह्मांशतैயாலே
யென்றால் प्रकृति पुरुषांशங்களிலும் இவற்றுக்கு नित्याविर्भाव
கொள்ள வேண்டுமபடியாம்.

ईश्वरனுக்கு मनोमयன், वाङ्मयன், प्राणमयன் என்று विभागं
கொண்டது स्वरूप भेदविषयமாகில் ईश्वरैक्य वचनशत विरोधं வரும்
सप्तान्न ब्राह्मणादிகளும் अन्यपरங்கள் मायावादிகள் சொல்லும்
विश्रुतैजस प्राज्ञ कल्पनैयிலும் उपाधि भेदத்தாலே भेदஞ்சொல்லு
மதொழிய गतिയിலலை.

मनो वाक् प्राणங்களை अधिष्ठிக்கிறவளவாலே मनोमयादि
भेदஞ சொல்லில் तत्त्वान्तराधिष्ठानங்களாலும் भेदஞ சொல்லலாம்
இவை மூன்றையும் अधिष्ठिकுமிடத்தில் आदित्याग्निचन्द्र तेजस्सுக
ளாய अधिष्ठिकுமென்றதுவும் स्वरूप परिणामத்தாலே யென்ற
போது श्रुत्यादि विरोधமுண்டாம்

वासुदेवादि विभागं स्वरूपमன்றிகேயிருக்கிற विग्रहादि
विशेषத்தாலே வருகிறதாகையாலே विरोधमில்லை. मनोवाक् प्राणங்
கள் सत्त्व तमोरजः परिणाम द्रव्यங்களென்னுமிவை संसारिकளுக்கு
मनस्सायம், शब्दमायம், प्राणायம், परिणमिकு மென்றும், मुक्तருக்
கும், ईश्वरனுக்கும் இவையடியாக त्रिविधप्रवृत्तिकளென்றும், இவை
இவாகளுக்கு, उपकारभूताகளான देवाகளென்றும் இக்கட்டளை
யிலே மற்றுள்ள करणங்களென்றும் प्राणमयனே अन्तर्यामியாய सर्व
तत्त्वங்களோடும் அவைத்திலுள்ள देवतादि चेतनरோடுங் கூட
कर्ताவாகிருனென்றும் कर्तावान जीवனுக்கு अन्तर्गतனை मनोमयन्
जीवनुக்குक कारयिताவென்றும் वाङ्मयன் எல்லாததிலும் परिणम
यिताவென்றும் சொல்லுமதெல்லாம் प्रमाणगतिकளைப் பாராததால்
उत्तान भाषितங்களாயிருக்கும்.

ईश्वर व्यतिरिक्त पुरुष निरूपणத்தில் ஒரு पुरुषன் भोक्तृशक्ति युक्त
னாயிருக்கும் அவனுடைய व्यूहங்கள் शरीररन्தோறும் பிரிய व्यवस्थित

ங்களாய அநுக்ளாய நியங்களாய அனந்தங்களாய ஜீவாகள என்று போ பெற்றிருக்கின்றன வென்றதுவும் एक पुरुष परिणाम विवक्षै யாலே சொல்லில் ஜீவநியத்வாதி ஸ்திதி விरोधம் உண்டாம். समुदायै कदेश विशेष विवक्षैயாலே சொன்னால் पुरुष शब्दार्थமான समष्टियुम ஜீவ शब्दार्थமாகக் குறையிலலை.

ஜீவாகள ब्रह्मांशமாகையாலே சில ஜீவர்கள் பக்கலிலே சில ब्रह्मगुणங்கள் आविर्भूतங்களாய சில तिरोहितங்களாயிருக்கு மென்று பிரிவு சொன்னதுவுங்கூடாது. ब्रह्मांशत्वं तुल्यமானால் எல்லா ஜீவாகள பக்கலிலும் எல்லா ब्रह्मगुणங்களும் எல்லாக் காலத்திலும் आविर्भूतங்களாயிருக்க ப்ராप्त. स्वभाव विशेषादிகளாலே நியமஞ் சொல்லில் रूपरसादிகளபோலே இவை ब्रह्मांशங்க ளென்னுமத்தனை போக்கி सर्वानुवृत्त ब्रह्मगुणங்களென்று கட்ட விரகிலலை.

ஜீவாகளை सिद्धरென்றும், वद्धरென்றும், मुक्तरென்றும் பிரித்தது सिद्ध वर्गத்தை आजान सिद्धरென்றும், योगसिद्धरென்று மிரண்டு கூறுககி आजान सिद्धरीश्वरனுக்கு उपकरण भूतरென்றும் योगसिद्धा வந்தேறியான अणिनादिगुणाविर्भावத்தையுடையவாக ளென்றும் பிரிவு சொன்னது योगसिद्धரை वद्धरிலே கூட்டப் ப்ராप्तமாகையாலே निरस्त

வட்காக்கு प्रकृति बन्धं वैकारिक बन्धं दक्षिणा बन्धं என்றும் बन्धं மூன்றுவகை அவைத்தில் पृथिव्यादிகளிலுண்டான अष्टप्रकृतிக்ளிலுண்டான रागं प्रकृति बन्धं विकारங்களான शब्दादிகளிலுண்டான बन्धं वैकारिक बन्धं कर्मங்களாலுண்டான बन्धं दक्षिणा बन्धं. இவை மூன்றும் तुषकंवूकங்களபோலே ஜீவனை வேஷ்டித்தது இவனுக்கு ब्रह्मगुणங்கள் आविर्भूतियाதபடிபண்ணி நிறுகிறன வென்றதில் बन्ध त्रैविध्यं पुण्यपाप रूप कर्मத்தாலே बन्धं இதுக்குக் காரணங்களாயும் காராயங்களாயும் रागादிகள் வருகின்றனவெனகிற निष्कर्षத்தாலே निराकृतं सांख्यादि ग्रन्थங்களில் त्रैविध्यं சொன்னதற்கும் இவ்வள விலே तात्पर्य கொள்ளலாம். मुक्ताக்கு सप्तगुणाविर्भावமென்றது

ईश्वरः शुद्धे मुक्ता वेषणा न भवति विभक्तं रायम् अविभक्तं रायम्
நிறபார்களுனறதுவும் ஸ்ரீவாகளுக்கு நிய சித் த்வாகாரைய மெத
கனொழிய மற்றுஞ சொல்லும் விபாகவிபாகங் கள மாஷ ராசி மயி
விபாக,விபாக துவ்யங்களாகையாலே அகிச்சிக்ரவசனம்.

प्रकृतिபோலே **ईश्वर**னும் **पुरुष**னும் **सतत**परिणामिकளல்லாகள். சில **हेतु**க்களையடைநது **ज्ञानादि**परिणாமத்தை **भजि**ப்பாக்கள் என்றதுவும் **धर्मभूत** **ज्ञान** **परिणाम**முகத்தாலே கொள்ளாதபோது **बहुश्रुति**விரோధं வரும். **प्रकृत्यं**शத்தில் **ब्रह्म**गुणங்கள் **प्रायेण** **तिरोहित**ங்களாகையாலே இத்தை **अचेतन**மென்றதுவும், **सर्वप्रमाण** **विरुद्धं**.

புகுத்தானே காலம் பரமாகாசி அவ்யக்தமென்று மூன்று வகையாயிருக்கமென்றதுவும் கால பரமாகாங்களுடைய புகுத்திவிலக்ஷணவகு சொல்லும் ப்ரமாணங்களானே நிரஸ்த். காலம் அநாத்யந்த் என்று கொண்டால் புகுத்தியில் கூறு எனன ப்ரப்தியுமில்லை உற்பத்திவிநாசவத தெனறால் சுவவசன விரோதாடிகள் வரும் சர்வநிமித்தமாய வருகிற காலத்தை பரிஸ்பந்தத்துக்கு விசேஷ காரணம் எனறதுவும் அநுபபந்த். காலம் சாமான்யகாரணமாய நின்று விசேஷ ஹேதுக்களானே பிரிந்த பரிஸ்பந்தங்களானே பரிசுத்திந்நமாமளவேயிறேயுள்ளது.

புலய காலத்தில் இருமபுண்ட நீர்போலே இஷ்வராந்ததிலே
சுவறி வேறெரு பேரிடவெண்ணுதபடியாய சக்தயவஸ்தையெனறும்
தமவென்றும் பேரிடுமபடி நிறகிற மூல பகூதிகுகு இஷ்வரணைககாடடில்
விபாகயபடேச யோகமாய அக்ஷரஸ்து வாக்யமான ஆத்யாவஸ்தை பரமாகாச
என்னுமிது ஸ்துபரிணாம ஸக்தியுக்மானபடியாலே வாக் எனறும்,
அக்ஷரமென்றும் போ பெறறதென்றும் இது இஷ்வரனுடைய ப்ரமயென

றும், இதுதான் தேசீரூபமாகையாலே இதுக்கு देशान्तरापेक्षையில்லையென்றும் மற்றுள்ள ப்மீகளுக்கு देशापेक्षையுண்டென்றும் பரமாத்மவுக்கு அदेशயோகத்தாலே ஜ்னாப்மீ அனந்தப்மீ க்ரியாப்மீ என்றிவை முதலாகவந்த ப்மீகளுண்டாமென்றும், அவனுடைய அனந்தப்மீ பூரூபாகள பக்கலிலே அபிவ்யக்தையாய்க் கொண்டு விபயசுலமென்று போ பெற்றிருக்கிறதென்றும் க்ரியாப்மீ ப்ராணமென்றும் இப்மீகளெல்லாங்கூட மிளிதங்களான வேதத்தாலே பரா ப்ருதியென்றும், பரமா காசமென்றும், ஜ்னாப்மீயினின்றும் சத்வமும், க்ரியாப்மீயினின்றும் ரஜஸ்சு, வாக்ஷக்தியும், தமஸ்சு பிறககுமென்றும், இஸ்ச்வாதிகளுக்கு பூர்வோக்த மனோமயாதிகள அபிப்ராபாக்களென்றும், விசாலமான சர்வத்தின் வயிறறிலே ரஜஸ்சாய, ரஜஸ்சின் வயிறறிலே தமஸ்சாய, இவை மிளிதமான வேஷத்திலே அவ்யக்தமென்றும், சத்வம் நடுவே நிறக இரண்டுக்கும் (பக்கம் 3) ரஜஸ்தமஸ்சுகள நிறகுமென்று ப்ராசுரன சொன்னான் என்றும் ஜீவாத க்மீங்களுக்கு பரஸ்பர சங்கரம் வாராதபடி காதது க்மீபல டேசாவிசேஷத்திலே ப்மோக்தாவை நியமிககையாலே நியதி யென்று போ பெற்றிருப்பதொரு அவஸ்தாவிசேஷத்தோடே கூட, ப்ருதி சதுர்விதீயாகவுமாம் என்றும், கால நியதிகள ஁க்சம்புரங்களாகையாலே ஁கவ்யபடேசமுமாம் என்றும், இப்புடைகளிலே சொல்லும் வாததைகளுக்கு அநந்ய பரமாயிருப்பன சில வே வுதிக வாச்யங்கள மூலமாகக் காணவரிது.

இவைத்தில் ப்ரசித ப்மாணங்களோடு விரோதமில்லாத அங்க கழிககவேண்டும நிர்வந்தமில்லை. க்மீந்ரியங்களக்கு ப்ரதி ஶரிரமூபக்திகொள்ளுமதுக்கு விசேபிததொரு வசனமில்லை. சர்வீந்ரியங்களக்கும தத்வஸூயாதி காலங்களிலே சூயிப்ரத்யங்கள சொல்லுகிற ஶாஸ்த்ரங்களோடே விசேஷமுண்டாம

1 'हस्तादयस्तु स्थितेऽतो नैवं'

(ஹஸதாதயஸது ஸதிதேதோ நைவம்)

1 மனிதன பிழைத்திருக்கும்போது கை முதலான இநதரியங்கள உண்டு ஏழுதான் எனபதில்லை சாரீ-ஸு 2-4-5

என்கிற சூத்ரமும் अन्यपरं.

1 ‘वाङ्मनसि दर्शान्छब्दाच्च’

(வாங்கமனஸி தர்ஸநாச்சபதாச்ச)

இत्यादிகளாலே सर्वेन्द्रिय संयुक्त सूक्ष्मशरीरத்தோடே ஜீவனுக்கு கமனா கமன பிரகாரம் நிர்ணிதமாயிற்று.

2 ‘तेषां त्वय्यवान् सूक्ष्मान् षण्णामप्यमितौजसां । सन्निवेश्यात्ममात्रासु सर्वं भूतानि निर्ममे ॥’

(தேஷாம் தவயவாந ஸூக்ஷ்மாந ஷண்ணாமபயமிதௌஜஸாம் | ஸந்நிவேஸ்யாத்மமாதராஸு சர்வ பூதாநி நிர்மமே ||)

என்கிற மனுவਚನமும்

3 ‘मनषष्ठानीन्द्रियाणि प्रकृतिस्थानि कर्षति’

(மநஷஷ்ஷடானீநதரியாணி பரகருதிஸததாநி காஷதி)

என்கிற भगवद्गीताவचनமும் प्रधानங்களையிட்டு அபுதானங்களை ஁பல஁ககிறது. இஙஙன கொளளாதபோது

4 ‘अत एव सर्वाण्यनु’

(அத ஏவ ஸாவாண்யநு)

1. மரிககும்போது வாககு மனஸஸில அடஙுகுகினறது காணப படுகிறபடியினுளும் ச்ருதியில ஁சாலலியிருக்கிறபடியினுளும்

சாரீ-ஸு 4-2-1

2. மனு 1-16

3. 35-ம பக்கம பாக்க.

4. சாரீ-ஸு 4-2-2

எனகிற சூழ்மும் இதின் விஷய வாக்யமும் விरोधिக்கும்

अधिष्ठान विशिष्ट सृष्टियालुम् आप्यायन विशेषततालुम् कर्मेन्द्रियங்களுக்கு प्रतिशरीरं सृष्ट्याकிறதென்னில, இது ஜானேन्द्रியாடிகளிலும் சொல்லலாம் இப்படி மற்றுமுள்ள विरुद्धार्थங்களுக்கெல்லாம் परिहारம் கண்டு கொள்வது.

இமமதததுககு மூலமாக

1 'ईश्वराव्याकृत प्राण विराट् भूतेन्द्रियोर्मिभिः।

यत्प्रनृत्यदिवाभाति तस्मै सद्ब्रह्मणे नमः॥'

(எஸ்வராவயாகருத பிராணவிராட பூதேந்தரியோர்மிபி:।

யத பரநருதயதிவாபாதி தஸ்மைஸத் பரஹ்மணே நம:॥)

என்று தொடங்கி कात्यायन காரிகையென்றும் पठिக்கும்துவும் आर्ष்மென்று विश्वसनीयமாமபோது प्रमाणाविरुद्ध तात्पर्यம் கொள்ளுதல்,

2 'उत्कमिष्यत एवं भावादित्यौडुलोमिः'

(உதகரமிஷ்யத ஏவம் பாவாதிதயௌடுலோமி.)

इत्यादि सूत्रங்களாலே மற்றும்சில ऋषिमताங்களை எடுத்ததுக கழித்தாபபோலே கழிப்புதல் செய்யலாம். ऋषिमताங்களை படுகிறபடிகண்டால வ்ஹததாடிகளை சொன்ன भेदाभेद पक्षத்துக்கும் कैमुतिकन्याயத்தாலே निरासமுண்டாம்

1. எஸ்வரன், மூலபரகருதி, பராணன், விராட், பூதங்கள், இந்தரியங்கள் இவற்றால் எது குத்தாக்குவதுபோல தோனறுகிறதோ அந்தப்ரஹ்மததுககு நமஸ்காரம்.

2 (ஜீவனைச் சொல்லும் சபதத்தால் பரஹ்மத்தைச் சொல்வது) சரீரத்தை விட்டுக்கிளம்பிப் போகிறவன் இவ்விதமாகிருக்கையால், என்று ஒளடுலோமி (சொல்லியிருக்கிறார்) சாரீ-ஸு 1-4-21

श्रुति स्मृत्यादிகளில் एकविषयங்களான एकानेक भेदाभेद शब्दங்கள் विशिष्टाकार भेदங்களாலே उपपन्नங்களாம். भास्कर मतத்தில் सदादि शब्द वाच्यமுமாய सर्वात्मकமான एक द्रव्यं ब्रह्म. இதில் ईश्वरांशं सर्वदा सर्वज्ञमाय सर्वशक्तियामிருக்கும் उपाधियेनனெரு அंशம் प्रकृत्यादि विभागवत्तாய नित्याचेतनमायிருக்கும் இவ்வுபாधि परिणाम विशेषங்களாலே अनादियாக अविच्छिन्नமான ईश्वरांशं जीवाகள் என்றுபேராய उपनिषत्तुकங்களில் சொல்லுகிற ऐक्य योग வலததாலே उपाधिसंसर्गம் निःशेषமாகக் கழிந்தால்

1 ‘घटध्वंसे घटाकाशो न भिन्नो नभसो यथा’

(கடதவமஸே கடாகாஸோ ந பிநநோ நபஸோ யதா)

என்னுமபடி ईश्वரனில் காட்டில் औपाधिकभेदं கழிந்தும் ईश्वரனோடு வேறுபட்ட अहन्तैयம் சவோதமுமில்லாத अविभक्तेश्वर तत्त्वमाय நிறகு மென்ற उपन्यासं नित्यः सर्वज्ञ एकश्चेत्यादிகளுக்கு अनुगुण்போலே தோற்றி தேன பூச்சி வரளிபோலே आपातरमणीयमाय निपुण निरूपणदशैयில் अत्यन्तानुपपन्नमायிருக்கும்

இப்பக்கத்தில் सद्द्रव्यमात्रं ब्रह्मமென்றதுக்கும் இததை चिदचिद्भागवत्என்றதுக்கும் இப்பாங்ககள் இரண்டுக்கும் उपाध्यंशங்களுக்கும் परस्पर भेदाभेदங்கள் स्वाभाविकங்களென்றும் மற்றுமிप्रकारங்களில் சொல்லு மவைததுக் கெல்லாம் श्रुति स्मृत्यादि सर्व प्रमाण विरोधமும் जैनादि मतங்களில் சொன்ன उपपत्ति विरोधமும் दुष्परिहरम् । जीबानुக்கும் ईश्वरனுக்கும் ऐक्यं स्वाभाविकं, भेदं औपाधिकं மென்ற विभागத்தில் प्रत्यक्षानुमानங்கள் प्रवर्तियாது ஒன்று स्वाभाविकं ஒன்று औपाधिकं என்று வகுத்துச் சொல்லுவதொரு शास्त्रमில்லை. ऐक्य भेद व्यपदेशங்களும் शक्ति शरीरादि शब्दங்களும் सामानाधिकरण्य

1 கடம் நாசமடைந்தால் கடாகாசம் ஆகாசத்தைக் காட்டிலும் பிந்நமாகாததுபோல

மும் விச்சிபுக்களிரண்டிலும் துலயமாயிருக்க இவைத்தில
கொண்டு இவனுக்கு அசுரததில் காட்டில் வேறுபட்ட சேதநாசத்
தில் ஔபாபிக் கெட் கட்டவொண்ணாது. முக்த ட்ரீயிலே விசேபிதது
ரேக்யம் சொல்லுகையாலே அசுரத் சுவாபிக்மரக வேண்டாவோ?
என்னில், இதுவும் சாம்ய ஸ்தூதி விருதததாலே,

1 'மம சாப்ய்மாபதா:'

(மம ஸாதாமய மாகதா:)

2 'பொமாத் சாம்ய லிபாச'

(போகமாத்ர ஸாமய லிங்காசச)

ஸ்தூதி ஸ்தூதி ஸூ விருதததாலும்

3 'ராம ஸூரீவயோரேக்யம் தேவ்யேவம் ஸமபாயத்'

(ராம ஸூரீவயோரேக்யம் தேவ்யேவம் ஸமபாயத்)

ஸ்தூதிகளில் போலே அந்யபரமாம. முக்தனுக்கு விசேஷிதது ப்ரஹ்
சத் சாமானாபிகரண்யமும் ஸ்தூத்யந்தரோக்த பரமசாம்ய விவக்ஷையாலே
புதிகமும் ப்ரஹ்மேயாமெனகிற அவதாரமும் ஸ்பர்ஷமானான பூரண
வாமன ப்ரவாஸ்ததாலே விஷ்ணுவேயாயிந்த லோகங்களைமெல்லாம்
பூதிகக்கு மெனனுமிடததில் போலே பரமசாம்ய விவக்ஷைக்கு அந்யந்தானு
பூதமாம.

1 எனக்கு ஸமானமான ஸவபாவததை உடையவாகளாயிருக்கையை அடைந்திருக்கிற, கீதை

2 அனுபவம் மாததிரம் ஸமமாயிருக்கும் எனபதில் ஸமருதி முதலியவைகள் இருக்கிறபடியினாலும். சாரீ-ஸு 4-4

3 ஓ தேவி ராமனுக்கும் ஸூரீவனுக்கும் இவ்வாறு ஐக்க்யம் உண்டாயிற்று (ராமா ஸுந)

நதிகள சமுத்ததிலே அஸ்தததை யடையுமாப போலே வித்ரான நாம ரூப விஸுக்ருயக கொண்டு பரம புருஷனையுடையுமென கிறவாக்யத்திலும் கர்மகூத நாமரூப நிவூத்யாதிகளாலே வருகிற விவக்ஷித் சாம்யமே பூர்வஜலததுகுகும் ப்ரவிஷ்ஜலததுகுகும் ஸ்வரூபீக்யமிலகை யெனனுமிடம் ஘ட கரக சலிலஸம்ஸேதததில் ஆதிக்ய டர்ஸனததாலே யறியலாம் இது கு஢்டோதகததிலே ஆஸித்ருமான ஁தகான்தர் நா஢் காமாபபோலே யெனகிற ஸூத்யந்தரததாலே வ்யாரவ்யாத் ஘ட஢்வஸத தில் ஘டாகாஸ ந஢்ஸஸோடே அ஢ிந்நமாபபோலே என்கிற ஸ்ரீவிஷ்ணு டர்ஸவ்ருநமும ஘டாகாஸ ஢ஹாகாஸ ஢ாகங்களுககு புதிதாகவொரு ஸ்வரூபீக்யாபத்தியே ஁஢ஹரிககிறதெனறு ஘ட சயோக லக்ஷண வுஷஸ்ய நிவூத்தி ஢ாவோ஢ஹரணததிலே (தாதபாயம்) தத்பரம்.

1 ‘ த஢்஢ாவ ஢ாவ ஢ாபந்ந ’

(தாதபாவபாவ ஢ாபந்ந)

2 ‘ விஸேத ஜநகே ஜானே ’

(விபேத ஜநகே ஜஞானே)

஁த்யா஢ி ஸ்ரீவிஷ்ணு புராண வ்ருநங்களும ஸ்வரூபஸே஢்நிற்ருக ஁பா஢ிக வு஢ஸ்யரூப ஢ே஢்நிவூத்தி பரங்களுெனனுமிடம் பூர்வபரா஢ி பராமர்ஸததாலே யறியலாம்.

3 ‘ ஆஸுக்ரு஢ே஢்஢்: ’

(ஆமுகதோபேத)

எனனும ஢கவ்ருக்ஷாஸ்ர வ்ருநங்களுகுகும்

-
1. அதன தன்஢ை வரபபெற்றவன.
 2. பேதததை ஁ணடாக்கும ஜ்ஞானம்.
 3. முகதி அடையும வரையில் பேதம்.

1 'யானுந்தானுயொழிந்தான்'

இत्यादि द्रमिडोपनिषद्वाक्यங்களுக்கு மிபபடி सर्वानु गुणमान तात्पर्यம் கண்டு கொள்வது. उपाध्यवच्छिन्नचिदंशं जीवनेनனகிற இவன உபாடியாலே घटादकांजलिन्यायத்தாலே छेदம் சொல்லுமாகிலு छेदनाद्यनर्हत्वं वचनं विरोधंवரும் घटाकाशादि न्यायத்தாலே प्राप्तस्वरूपத்தில் உபாதி संयुक्त प्रदेश் மேதங்களை जीवाकनेனனில் உபாதி संचार दशैयிலே पूर्वापर प्रदेशमेदத்தாலே पूर्वानु भूत प्रतिसंधानादिकளில்லை யாம் प्रतिक्षणं वन्ध मोक्षங்களும் प्रसंगिकமும்

उपाधिभुक्त प्रदेश் தன்னிலே उपाध्यन्तरागमतதாலே மீண்டும் ங்முண்டாம். व्यवस्थितैकैकं प्रदेशप्रतिक्लளாக சில உபாதிக்களை கட்டவொண்ணாது जीवविभुत्वादிகள சொல்லும் प्रकारத்தாலே உபாதிசंयुक्त ब्रह्म தனக்கே ஜீவதவமெனனில் जीवाणुत्वाभ्युपगम विरोधமுண்டாம். सर्वोपाधिकளால் வரும் सुखदुःखங்களெல் லாம் ब्रह्म தனக்கே யாகையாலே प्रदेश் नियम प्रयुक्त भोग व्यवस्थैयம் ईश्वरனுடைய निर्दु ख्वाभ्युपगमமும் निर्मूलमாம். உபாதி स्वरूप்தானும் ब्रह्मமாகையாலே उपाध्यवच्छिन्न ब्रह्मமென்று உபாதி தன்னை विवक्षिक्किट्टுமெனனில் चिदचिद्विभाग सिद्धान्तத்தை விட்டு चार्वाक पक्षத்தை परिग्रहिकமபடியாம் ஆகையால் उपाधि विशिष्ट चेतनान्तरங்களை जीवाகளாக இசைந்து உபாதிनिवृत्तियில் जीवனுக்கு ईश्वरனோடு जगद्व्यापारादि व्यतिरिक्त परम साम्यங்கொள ளுமதே श्रुतिस्मृति सूत्रानुगणम् ॥

जीवेश्वराकनुककु स्वाभाविकमाक मेदामेदङ्कनिरणदையும் கொள்ளுவாக்கும் औपाधिक मेदङ्कொள்ளுவாக்கும் பொது வான दोषஞ்சொல்லுகிறோம்:—

ब्रह्मांशमाय स्वतःसर्वज्ञान ईश्वरन अतु तननोटोदकक ब्रह्मांशमायாதल अतु तान उपाध्यवच्छिन्न प्रदेश विशेष मायாதल निरकिर जीवाकनुककु तनकु त स्वरूपैक्यततययिआनुकिल

சर्वज्ञனாக மாட்டான அறியுமாகில் सर्व जीवदुःखதைதையும் स्वदुःख
மென்று प्रतिसन्धानं பண்ணி नरकादिभोक्तாவாய जीवानन्यतதாலும்
अनादि संसारानु वृत्तिगलूम अनन्त नित्य दुःखவானாக प्रसंगिकகும்.

जीवाकள் தங்களுக்கும் स्वरूपैव स्व भाविकமென்கிற இவ
னுக்கு सौभरिकार्त्तवीर्यादि न्यायததாலே उपाधिभेद भोग व्यस्थापक
மாகமாட்டாமையாலே सर्वानु भूत सर्व सुखदुःखादि प्रतिसन्धानவரும்

1 'शाख फलं प्रयोक्तरी'

‘சாஸ்தர பலம் பரயோகதரி’

என்கிற व्यवस्थையுங்குலைநது कर्तृविशेष नियत विधिनिषेधशाख व्याकुलै
யும் உண்டாம் ईश्वराशததிலுள்ள आनन्दादிகளும் எல்லாம்
ऐक्याकारத்தாலே सर्व जीवाகளுக்கும் प्रतिसन्धेयங்களாம். सर्वத
தோடும் स्वरूपैवமுடைய सद्रव्य स्वरू ब्रह्मविषयததில் निरंशत्व,
निर्विकारत्व निर्दोषत्व ஸூதிகளும் அந்வியாதபடியாம்.

இப்படியால் இபபேதாபேதபக்ஷ் ब्रह्मज्ञान पक्षததிலும் காட்டிலும் पापीया
னென்று वेदार्थसंग्रहததிலேயருளிச் செயதார்

ஒன்றெனவும் பலவெனவும் தோற்றுகின்ற
உலகெல்லாமொரு பிரமநதானையாககி *
நன்றெனவும் தீதெனவும் பிரிநததெல்லாம்
நன்றென்று தீதனறேயென நவினரூ *
கன்றும்லா பசுவும்லராகி நின்ற,
கனருகிப பசுவாகி நின்றவண்ணம், *
இன்று மறை மாட்டுக்கோ ரிடையனான,
ஏகாநதி யறிநதிட நாமியமபிஞ்ஞேமே.

27

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

॥ भास्कर भङ्गाधिकारः त्रयोदशः ॥

(பதிமுனரூவது பாஸ்கர பங்காதிகாரம்)

[ப-ரை] ஒன்றெனவும் - ஒன்றாகவும், பலவெனவும் - பலவகைப் பட்டவைகளாகவும், தோற்றுுகின்ற-காணப்படுகின்ற, உலகெல்லாம்-லோகத்திலுள்ள வஸ்துகுகளெல்லாம், ஒருபிரமந்தானையாகுகி - ஒரு பரமமமாகவே இருக்கிறதாக்க கொண்டு, நன்றெனவும் - நல்லதுகளென்றும், தீதெனவும் - கெட்டதுகளென்றும், பிரிந்ததெல்லாம் - பிரிக்கப்பட்ட வஸ்துகுகளையெல்லாம், நன்றன்று - நல்லவையல்ல, தீதன்றே - கெட்டவைகளல்ல, என நவினரூ - இப்படி சொல்கிறவாகள, கன்றும் அலா-கன்றும்ல்ல பசுவும்அலா-பசுவும்ல்ல, ஆகி நின்றே-இப்படி சொல்லும்படியாக இருந்தே, கன்றுகி-கன்றுக குட்டிகளாகவும் பசுவாகி-பசுகுகளாகவும், நின்ற வண்ணம் - நிற்கும் ப்ரகாரத்தை, இன்று-இன்றைக்கு, மறை - வேதமாகிற, மாட்டுக்கு-பசுவுக்கு, ஓர்-ஒப்பற்ற, இடையனா-கோபாலனா, ஏகாந்தி-ஒரே நிலையில் உள்ளபகவான், அறிந்திட-அங்கீகரிக்கும்படி (ஒப்புக் கொள்ளும்படி) நாம், இயம்பினோமே-சொன்னோம்-அதாவது பகவான் ஸ்ரீபகவத கீதையில் சொன்ன அர்த்தங்களுடன் சேரும்படி பரமதஸதாகளை தூஷித்தோம் என்றபடி)

27

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

சீரார் தூப்புல திருவேங்கட முடையான திருவடிகளே சரணம்

॥ वैयाकरण भङ्गाधिकारः चतुर्दशः ॥

பதிநான்காவது வையாகரண பங்காதிக்காரம்)

[வையாகரண மத நிரஸன பிரதிஜ்ஞை அவாகள் கொள்கைகளின் ஸங்கரஹமும் அவற்றின் நிரஸனமும்]

சாயாமறைகளில் சததந் தெளிந்திடச் சாற்றுதலால் *
தூயாரிவரென்று தோன்ற நின்றே பலசூதுகளால் *
மாயாமதமும் மறு சினவாதும் பவத்தமும் சோ
வையாகரணா சொல்லும் மறுமாற்றங்கள் மாற்றுவமே 28

[வையாகரண மத நிரஸன பிரதிஜ்ஞை]

बौद्ध जैन निराकरण क्रमத்திலே ब्रह्म विवर्त परिणाम वादங்களை நிராகரித்தோம். वेद वाद कश्चिच्छन्नरायंक கொண்டு विपरीतஞ சொன்ன இவர்களைப் போலே वेदाङ्ग निर्वहण वारवाण संवृत्तरायक

[ப-ரை] சாயா - ஸவர, அக்ஷர, மாத்திரை இவைகளுடன் உச்சரிக்க வேண்டிய, மறைகளில் - வேதங்களிலே, சததம் - சபதங்கள், தெளிந்திட - தெளியும்படி, சாற்றுதலால் - நிரூபிக்கிற படியால், இவா - இவர்கள் (வையாகரணர்கள்) தூயாரா - தோஷமில்லாதவர்கள் என்று தோன்ற நின்றே - என்றும் தோன்றும்படி நின்று கொண்டே, பல - அனேகங்களான, சூதுகளால் - கபடங்களாலே, மாயா மதமும் - மாயாவாதி பக்ததையும், மறு - மற்றொன்றான, சினவாதும் - ஜைனாளுடைய வாதங்களும், பவத்தமும் - புத்தமதத்தையும், சோ-சேர்த்துக்கொள்ளும்வரான, வையாகரணா, சொல்லும்-சொல்லுகிற, மறுமாற்றங்கள் - வேறுவிதமான அாதங்களை, மாற்றுவம் - ஒழித்து விடுவோம், 28

கொண்டு சர்வமும் ஶ்வுத் த்ரஹத்தினுடைய விவர்த்மாதல பரிணாமமாத
லென்று சொல்லுமவர்களை நிரஸிக்கிறோம். (நிராகாரிக்கிறோம்)

[அவாகள கொளகைகளின் ஸங்க்ரஹம்]

இவாகள ப்ரத்யக்ஷஸித் த்ரவ்ணங்களையும் வ்ரணஸ்தாத விஸேஷ ரூப பத்ரங்
களையும் பத்ரஸ்தாத விஸேஷாத்மங்களான வாக்யங்களையுமொழிய அர்த்
விஸேஷ வோத்கமாக ஶ்வுடமென்று ஒன்றைக கட்டுமது ஶாத்வஸாத்ரு விவ்
கார்த்ஷ்வுத் த்ரபக்ரியாதிகளுக்கு ஁பகாரகமன்று. ஶ்வுத் த்ரதாலே அர்த்த்தை
அறியா நினரோமெனகிற விடத்திலே தத்வ ப்ரத்யக்ஷ் அந்யதாஸித் த்ர
நிபுண நிரூபண பண்ணின் வ்யாகரணா ஶெவியாலே கேட்டுப் பாத
தாலும வ்ரண்திரித்ரமாகவொரு வாக்ஷக் தோற்றுகிறதிலலை வ்ரண
களுக்கு அர்த்வோத்கத்வத்திலே ஶில அநுபபத்ரிகளைச் ஶொல்லி
வேறென்றை வோத்கமாகக கட்டுகிறவனதானே இவவாண விஸே
ஷங்கள தன்னை அநத ஶ்வுடததுக்கு விஸேஷ வ்ய்ஜகங்களாகக
கொள்ளுகையாலே இவைததுக்கு அர்த்வோத்கத்தில் ஶொன்ன அநு
பபத்ரிகளெல்லாம் ஶ்வுட வ்ய்ஜக(ந)த்திலே வரும். வ்ரண ஶந்த்ரயமாக
ஷ்வுடமென்றென்றை வ்யாஸாதி மஹி்ள ஶொன்னதுவும் வ்ரண
களுடைய ஶ்வர்த்ஷ்வுடீகரண ஶக்தி மாத்ரமாக அமையும்.

இபபத்ர பராமித ஶ்வுடரூப ஶ்வுத் த்ரதில் ப்ரமாணமில்லாமையாலே

1 ‘ ஶ்வுத் த்ரஹ யதேக் யக்ஷைத்ந்ய் ஶ்வுத் த்ரவ் த்ரதானா்

யத்ரரிணாம் த்ரிபுவந் மக்ஷிலமித்

(ஶ்வுபத்ர பரமம யதேகம யக்ஷைத்ந்யம் ஶ ஶாவ பூதாநாம

யத்ரபரிணாமம் த்ரிபுவந் மக்ஷிலமித்)

சம்பாவனாமாत्र வचनமானால் ப்ரமாணமாகாது. இத்தை அநுமானமாக வகுக்கும்போது ப்ரமாண விரோதம் வரும் வர்ணங்களில் வणन्तिरोत्पत्ति சொன்ன விடமும நியங்களான மந்தரங்களுக்கு बीज कृत्स्नि பண்ணினதுவும்

1 'स्युः शक्ति शालिनो मन्त्राः एवं सृष्टि विचिन्तनात्'

(ஸயு:ஸகதி ஸாலினோ மந்தரா: ஏவம் சருஷ்டி விசினதநாத)

எனகிறபடியே भावनादि विशेष विधिपरं

2 'न सोऽस्ति प्रत्ययो लोके यः शब्दानुगमादते ।

अनुविद्धमिव ज्ञानं सर्वं शब्देन गृह्यते ॥'

(ந ஸோஹஸ்தி பரதயயோ லோகே ய: ஸபதாநுகமாத்ருதே)

அனுவிததமிவ ஜ்ஞானம் ஸாவம் சபதேந கருஹ்யதே॥)

என்றதுவும் पशु मृग बाल मूकादि ज्ञानங்களில் शब्दानुमानं கூடா மையாலும் அங்குமிதைக கலப்பிக்கைககொரு ப்ரமாணமில்லாமை யாலும் निरस्तम् . अव्युत्पन्नावस्थैयிலும் வாசக शब्दத்துக்கு बोधकत्वं स्वभाव सिद्धमेनानுமது अनुपलम्भததாலும் व्युत्पत्ति नैरपेक्ष्य ப்ரஸங்கத தாலும் अनुपपन्नं

शब्दतिनुद्वेदय सूक्ष्मतैयாலே अनुपलम्भमेनனில் அப்படி अनुपलम्भ शब्दத்துக்கு बोधकत्वमில்லையாம்

1. இப்படி ஸருஷ்டியை (உத்தத்தியை) தயானிததால் மந்தரங் கள சக்தியுள்ளவைகளாயிருக்கும்.

2. சப்தத்தின சோககையிராமல் ஒரு அறிவும் உலகத்தில் இல்லை எல்லா ஜ்ஞானமும் சப்தத்தோடு ஒட்டினதாகவே தோன்று கிறது.

१ 'सूक्ष्मैः पश्यन्तिवैखरि'

(ஸூக்தம்: பர்யந்திவைகரி)

யென்று **शब्द**த்திலே சில **अवस्था**விசேஷங்கள் **आप्त वाक्य** **सिद्ध**ங்களா னாலும் **सूक्ष्माद्यसै**களில் **वाचकत्वं** **घटि**யாது. இவ்வி¹भागोपदेशமும **अन्यार्थम्** இவ்வ²र्थங்களைப்பற்ற சில **अनुमान**ங்களைக் கட்டினாலும் அவை **उपलंभोपपत्ति** **विरुद्ध**ங்களாம **वेदान्त प्रस्थान** **विरुद्ध**ங்களாம். **वेदान्त प्रस्थान** **विरुद्ध**மாக **शब्द स्वरूप** **नित्य**வாதிகள் சொன்னது **वाचकत्व**ததுக்காதல் **वेद** **नित्य**வாதிகளுக்காதல் **अनपेक्षित** **मात्र**கையாலே **वैभव** **वाद**மாமதனை **जैमिनि** **शब्दाधि** **करण**மும் **अन्यपरं**.

மற்றும் **பௌத்த** சொல்லும் **சுத்யாஸாதிகளுக்கும் பௌத்தநி**
வையகரணாதிகள சொல்லும் **பதிமா வாக்ய வாக்யார்த்தி வாடங்களுக்கும்**
புகாரங்களாலே உசிதோத்தரங்க ண்டுகொள்வது.

[illegible]

இப்போது எங்கும் நடையாடாத **என்ட் சான்ட் மாஹேஷ் தௌர்**
கௌமார் கபிசலாதி வ்யாகரணங்களில் சில **விரூத்யா**ங்களுண்டு என்று
 சொல்லுகைக்கு **பிரமாணமிலலை**. உண்டானாலும்

1 'अष्टादश पुराणानि अष्टौ व्याकरणानि च ।

ज्ञात्वा सत्यवतीसूनुश्चक्रे भारतं संहितां ॥'

(அஷ்டாதசு புராணானி அஷ்டௌ வ்யாகரணானி ச |

ஜ்ஞாதவா ஸதயவதீஸுநு:சுகரே பாரத ஸமஹிதாம்॥)

என்று சொல்லசெயதே சங்கீர் ராஜச தாமச புராணங்களில் விருஷா
விருஷாம்பண்ணும் கரமத்திலே நிவ்ஹங்கணடுகொளவது,

கலகத்தில் கலங்கிவரும் காணிககெலலாம்

கண்ணுறு சதிரவழி கட்டுவார்போல, *

உலகத்தில் மறை சோந்த வுரைகள் தமமால்,

ஒருபிழையும் சேராமல் உபகரித்தாரா, *

பலகத்தும் பவுததர் முதலான பண்டைப,

பகற களளர் பகட்டழிககப பரவும் டொய்யாம் *

சிலகற்றுச்சித்தநாதமறிய கிலலாச,

சிறுவரினி மயங்காமற சேமித்தோமே.

29

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

॥ वैयाकरणभङ्गाधिकारः चतुर्दशः ॥

(பதிநானகாவது வையாகரண பங்கரதிகாரம்)

1. பதினெட்டு புராணங்களையும் எட்டு வயாகரணங்களையும்
அறிந்து ஸதயவதீபுதரரான வயாஸா மஹாபாரதத்தைச் செய்தார்.

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

சீரார தூபபுல திருவேங்கட முடையான திருவடிகளே சரணம்

॥ वैशेषिक भङ्गाधिकारः पञ्चदशः ॥

(பதினேறதாவது வைசேஷிக பங்காதிக்காரம்)

[வைசேஷிக்காக்களின் கொள்கைகளும் அவற்றின் நிரஸனமும்]

கண்டதலாதன கட்டுதலால் கண்டுவிட்டதனால் *
பண்டுளதான மறைக்குப் பழமையை மாற்றுதலால் *
கொண்டது மீசனைக்கொள்ளா வகையென்று கூறுதலால்*
கண்டகராய நின்ற காணுதர் வாதங்கழற்றுவமே * 30

[ப-ரை] கலகத்தில் - விவாதத்தாலே, கலங்கி - கலக்கப்பட்டு, வரும், காணிக்கெல்லாம் - ஷேதரங்களுக்கெல்லாம், கண்ணாறு - கண்ணாற்றென்று போபெற்றிருக்கிற, சதிரவழி - சாமாத்யம் உள்ள மாகக்கத்தை, கட்டுவாராபோல - உண்டாகக்குவா போலே, உலகத்தில் மறைசோந்த - வேதங்களோடே கூடினவையான, உரைகள் தம்மால் - வாதத்தைகளினால், ஒருபிழையும்-ஒருதவறும், சேராமல்-வராதபடி உபகரித்ததா - உபகாரம் செய்தவாளுடைய, பலகதும் - அனேகவிதமாக பிதற்றுகிற, பவுத்தா முதலான - பௌத்தா முதலிய, பண்டை பராசீனங்களான, பகல்களளர் - பகலில் திருடுபவாளுடைய (திவாசோரர்) பகட்டு - பரமிக்கசெய்யும் வாதத்தைகளை, அழிக்க - போகக்கூடாக, பரவும் - (லோகத்தில்) பரவிக்கொண்டிருக்கும், பொய்யாம் - பொய்யான, சிலகற்று - ஜலபங்களுடைய, சித்தாரதம் - மதத்தை, அறியகில்லா - அறியகில்லாதவார்களான, சிறுவா - அலபாக்களாகிய வையாகரணங்கள், இனி - இதற்குப்பிறகு, மயங்காமல்-கலங்காமல் இருக்கும்படி, சேமித்தோம் - ரக்ஷித்தோம். 29

[ப-ரை] கண்டதலாதன - காணமுடியாத வஸத்துக்களை - கட்டுதலால் - இருப்பதாக சொல்லுகிறபடியினால், கண்டு - நேரில் பார்த்து விட்டதனால் - விட்டு விட்டபடியினாலும், பண்டு - முன்பே உளதான - இருக்கிற, மறைக்கு - வேதத்துக்கு, பழமையை - வெகு

[வைசேஷிகா களின் கொள்கைகளும் அவற்றின் நிரஸனமும்]

अत्यन्त वेद वाह्यங்களான गुरु सुतजिन மனங்களையும் तत्सग
न्धங்களான कुट्टिपक्षங்களையும் निराकरितதவளவிலே चार्वाकादि
களைப்போலே वेदத்தைப் पौरुषेयமென்றும் प्रकृत्यादिकளை யிலலை
யென்றும் द्रव्य विशेषங்களிலே वैभाषिकादிகளைப்போலே असत्कार्य
வாட்டுசொல்லியும் संप्रतिपन्न वर्णादிகளையொழிய अर्थबोधकமாக
வேண்டுண்டு கட்டுவாரைப்போலே सघातादि व्यतिरिक्तமாக अवयवि
तद्गुण सामान्य विशेष समवायाभावங்களைக் கட்டியும்

1 'काणाद शाक्य पाषण्डै खयी धर्मो विलोपितः '

त्रिदण्डधारिणा पूर्व विष्णुना रक्षिता त्रयी ॥ '

(காணாத ஸாகய பாஷணடை: தரயீ தாமோ விலோபித: |

தரிதண்டதாரிண பூாவம் விஷ்ணுநா ரக்ஷிதா தரயீ ॥ '

என்று धर्म शास्त्र निन्दितரான वैशेषिका वैदिकसंग्रहार्थமாக முற்பட

2 'अथाऽतो धर्मं व्याख्यास्यामो यतोऽभ्युदय

निश्रेयससिद्धिः सधर्मस्तद्वचनादाम्नाय प्रामाण्यं '

(அதா஽தோ தாமம் வயாகயாஸயாமோ யதோ஽ப்யுதய

நிசரேயஸஸித்தி: ஸதாமஸததவசநாதாமநாய பராமாணயம்)

காலமாக இருக்கையை, மாற்றுதலால் - இல்லை எனபதினாலும்
' ஈசனை - ஈசுவரனை, கொண்டதும் - அங்கீகரித்ததும், கொள்ளாவகை
-(வேதங்களை நம்புகிறவர்கள்) அங்கீகரியாத பரகாரம், என்று கூறுத
லால் - சொல்லுகிறபடியிலை, கண்டகராயின்ற - நல்ல மரக்கத
திறகு முன்போல நிறகிற, காணாதா - காணதாகளுடைய, வாதம்
- வாதத்தை, கழற்றுவம் - துகளாகுவோம் 30

1 81-ஆம் பக்கம் பாகக

2. இனி இதனை தாமத்தை விளக்குகிறோம் எதனை முகதியும்
மற்ற சிறு பலனகளும் உண்டாகுமோ அது தர்மம் இதைச் சொல்வ
தால் வேதம் பரமாணமாகிறது

ப—ப—25

என்று வேதோக்த ஧்மத்ததை வ்யாக்யானம் பண்ண சங்கலிபத்து ட்ரவ்ய குணாதி
ஷ்ட் பதார்த்த சா஧ர்ம்ய வ்யைர்ம்யாதி வர்ணனத்தோடே தலைக்கட்டிவிட்டார்கள்

இப்படி நிரூபிக்கிற பதார்த்த வர்ணத்தை பாபாபாவ ரூபத்
தாலே இரண்டு வகையென்பார்கள். பாபாதிர்ரிக்கமான அபாவம்
ஒரு ப்ரத்யக்ஷத்தாலே விஷ்மாக்கக்காட்ட வெண்ணணமையாலும்
அதிர்ரிக்காபாவத்தனனில் கொண்ட கட்டளையிலே பர்ஸ்பர விரூ஢்
ஸ்வரூபங்களான பாபாந்ரங்களுளாலே அபாவ வ்யவஹாரமெல்லாம் நிர்வஹிக
கையாலும் ப்ராபாபாதிக்களுடைய அபாவத்தை பாபமென்று தாங்க
ளுமிசைகையாலும் ப்ராபாபா ப்ரஹ்ஸங்களுக்கு பாபாபாவங்களிரண்
டுங்கூட ப்ரஹ்ஸ ப்ராபாபாங்களுண்டு கட்ட வேண்டுமென்கையாலும்
இப்பகாரத்திலே பூர்வவ்யா பர்பரே ப்ராபாபாபம். உத்ராபவ்யா பர்பரே
ப்ரஹ்ஸாபாவம். கால விசேஷ விசேஷித டேசவிசேஷாதி சஸர்ஜாபாவம்,
கோத்வாதி சஸர்ஜாபாவம், கோத்வாதி விரூ஢் ஧்மங்கள தானே அஸ்வ
த்வாதி ஧்ம ஧்மி நிரூபித விசேஷத்தாலே அத்யந்தாபாவ
மும அந்யோந்யாபாவமும ஧்மங்களே தனக்கு பராபிமதாபாபங்களுக்கு
குப்போலே பர்ஸ்பர ரூபங்களே அபாவங்களென்று நிர்வஹிக்கலாமாக்க
யாலே அவ்யா விசேஷாதி பாபாங்களு தானே அகார ஸேதத்தாலே
அபாவங்களான பின்பு பதார்த்தம் பாபாபாவ ரூபத்தாலே இரண்டு வகை
யென்ன விரகிலலை இவ்வர்த்தத்தை

1 ‘அஸத்ரஹ்யபடேசான்திசென்ன ஧்மந்ரேண

வாக்யசேஷாடியுக்தே: ஸ்ரவ்நாந்ரஹ்ய’

(அஸத் வயபதேசா நநேதிசேநந தாமாநதரேண

வாக்ய சேஷாதயுகதே, ஸபதாநதராசச)

1 அஸத இல்லாதது என்று வேதம் கூறுவதால் ஸதகாரய
வாதம் ஸரியன்று எனனில் அபபடியன்று இருக்கும் வஸதுவே வே
றொரு தனமையை இட்டு இல்லாதது எனப்படுகிறது அஸத என்று
சொல்லப்பட்ட பொருளே மேல் வாககியத்தில ‘ஸங்கலபிதத்து’
எனப்படுகிறபடியாலும் இருப்பு இல்லாமை இரண்டும் ஒருபொருளின
தனமையே யன்றி வேறிலலை என்ற யுகதியினாலும் ஸதேவ என்று ஸத
தாகவே மறறொரு சொல்லால் கூறப்படுகின்ற படியாலும்,
(ஸாரீ-ஸூத் 2—1—18)

எனகிற சூத்தரிலே प्रतिपादितதா.

அभावங்களுக்கு भावங்களோடே विशेषण विशेष्य भावமென்றொரு பதार्थान्तरத்தைச் சிலா கடடும்பும கர்பனிய சவ்வந்நி யாலே நிரஸ்தம் அபபடியே अपृथक्सिद्ध द्रव्य गुणादிகள் அருகுகும் தநதாம் அश्रयங்களோடே கூட சவ்வந்நமாகக கடடின சமவாய் நிய மாய एकमाय -வே சவ்வந்நிகளுடையவும் சவ்வந்நமாய நிறகிற தென பாகள் இதுககு சவ்வந்நி வஸ்துககளோடும் டேசகாலங்களோடும் சவ்வந்நாந்ரங்கொள்ளில் अनवस्थै வரும் என்று ஸயப்படடுததாங்களே இதுககொன்றோடும் சவ்வந்நிலிலை யென்று சவ்வந்நததாலே சவ்வந்நோடும் விசிஷ்ட வ்யவஹார விபயமாமென்றும் சோலலுவாகள்.

இபபடியாலு சமவாயமென்றொன்றை சவ்வந்நி விபய மென்னுதல அநுமிதி நிர்விகல்பக விபயமென்னுதல நியானு மெய்மென்னுதல சோலலி இதுககு சவ்வந்நி விபயமென்னுதல கடடும்பும கால டில், சவ்வந்நிபந்நங்களான அश्रयाश्रयिकளுக்கொரு சவ்வந்நததாலே விசிஷ்டபுத்ய விபயவ்யங்கொள்ளுகை உசித்

2 'धर्मिकल्पनातो वरं धर्म कल्पना'

(தாமிகலபநாதோ வரம் தாம் கல்பநா)

என்னுங்கணக்கிலே காணுத சமவாயத்துகககடடும் மஹிவாவை, கண்டவற்றிலே கடட ப்ராத்

சவ்வ கால சவ்வந்ந நியமெனபாக்கு நியமான சமவாயத் துககு கால சவ்வந்ந இலையென்ன வொண்ணுது அது கொண் டால அநவஸ்தை வரும். ஸாடிகளுக்குக காலததோடே சவ்வந்நமாய தத் குணாடிகளுக்கு கால சயுக்த ட்ரவ்ய ட்ரவ்ய கால சவ்வந்நமாபபோலே

1 புதிதாக ஒரு பொருளைக் கல்பனை செய்வதைக் காட்டிலும் இருக்கும் பொருளுக்கே ஒரு தனமையைக் கல்பனம் செய்வது மேலானது.

சமவாயததுக்கு சமவாயிதவாரா சவ்வறமென்னுமதுவும், சமவாயி
களோடே சுவ:சவ்வறமென்னுமரபபோலே காலததோடும சுவ:
சவ்வறமென்னலாமாகையாலே நிரஸ்த் சமவாயததுக்கு சர்வ கால
சவ்வறங் கொண்டால சமவாயிகளெல்லாம நியங்களாக ப்ரஸங்கி
யாதோ? என்னில, இது சுவபக்ஷொமூலநாமம்.

காலததீற்கும் காலகுண விசேஷங்களுக்கும் நியத சவ்ந்நத
கொளளுகையாலே சமவாய் சர்வகால சவ்ந்நதயாகையால தான
சொன்ன அதிபுரஸங்ம தனககே வரும். நியதத்வ்யாந்நதங்களோடே
சமவாய் நியதசவ்ந்நதமாயிருக்க த்வ்யாந்நத குணாதிங்களுக்கு தத் த்வ்ய சவ்
ந்நததை அநியமாகத தானுங் கொள்ளாதே காரணாவ மாத்த
தாலேயாதல், புவ்ஸாஹியததாலேயாதல், சமவாயததுக்கு நியதம்
கொள்ளுமபோது பராவாவ புவ்ஸாவங்களுக்கும் நியதத்வ் புரஸ
கிகக்கும்.

காலத்துக்குப்போலே ஁யாந்த ஁ந்யதை ந்யத்வமெனனில் இப்போதிதிலே குாதி ஁வாய் பிறந்ததெனகிற ஁ர்வ ஁க ஁தீதி வ்யவ஁ரங்களுக்கு வ்யு஁மாம ந்யமாய ஁ர்வத்துக்கும் ஁கமான ஁வாயம ஁ரு கால வி஁ரத்திலே ஁ன்றுக்கொன்றை வி஁ஷணமாக குகிறதெனகைக்குத தனககே ந்யா஁கவ்யகூடா மையாலே ந்ய குண குணங்களுக்குப்போலே ஁ர்வத்துக்கும் ந்யத்வம் ஁சுரிககும்.

विशेषण विशेष्य रूप वस्तु स्वभावतथावे नियमं च सोलल्लु
போது சமவாயம் அஜாங்ஸ்தன துல்யமாம். நியானிய நானா சமவாய
வாதத்திலும் ஒன்று ஆதாரமாகவும் ஒன்று ஆதேயமாகவும் ஏதிர்த்
ஆகைக்கு சமவாய சவரூபமாதரம் நியாமகமாக மாட்டாமையாவே
ஆதாராதேய சவாவ வ்யவஸ்தையைக் கொள்ளுகை உத்தித்

कार्यिङ्गकुकु कारण समवायमातल सत्ता समवायमातल
जन्ममेनन्नुम समवायतुक्कुम समवायमिललाभेयामे जन्म
मिल्लै येनन्नुकु सोललुकिरुवर्कुकुकु जन्म शब्दार्थिमान समवा

யததுககு அந்நிவாகொண்டால காரியங்களுக்கு அநிவாகொள்ள விரகிலலையாம. இககாயததுக கிபபோது ஜந்முண்டாயிற றென்கிற சர்வ பாமர பரிஷக வ்யவஹர விரூமுமாம.

நித்ய[மு]மாய நிறகிற சமவாய் காரியங்களடேவ வர அவைததின் ஜந்மென்று போ பெறறிருககு மென்னில, இபபடிக கொரு ப்ரத்யகாதி ட்ட ப்ரமாணமிலலாமையாலே சாமுரிசநிபாநாச வஸ்தா விசேஷமே காரியங்களுக்கு யதாலொக் ஜந்மென்று கொள்ள ப்ராத்ம் இபபடிக கொள்ளாதபோது ஜந்மார்த்தமான காரணங்களுக்கு வ்யவ்ஹ் வரும்.

காரணங்கள் உதபத்தியினுடைய உத்பதயாததமாக வரு கின்றனவன்று, காரியத்தினுடைய உத்பத்யார்த்தமாக ஂன்றதுவும் அநுப பந்ம் உத்பத்தியின் ஸ்ரூபத்தையாதல அதிசயததையாதல விளகக மாட்டாதததை உத்பத்யார்த்தமெனகை நிர்த்தக வாட் மாத்ரமாம.

காரியங்கள் காரணங்கள் ஂன்னும்போது கண்டதுககுமேல சமவாய்மென்றொரு உத்பத்திகட்ட வேண்டுவதிலலை. உத்பத்திககு உத்பத்திகொண்டால அந்வஸ்தை வருமென்னும் தர்க்மும சாமுரி ப்ரவாஹ் நாதிவாஹ்யுபகமததாலே நிரஸ்த்.

நித்யமான சமவாயததுககும விசேஷண விசேஷ்ய ஡ாவததை ஜநிப பிததுக கொண்டு காரணங்கள் ஸபலங்களாகின்றனவென்று சில ஜரஹ்ஸேபிகா சொல்லுமதுவும் விசேஷண விசேஷ்ய ஡ாவ் தன்னுடைய ஜந்ம் ஸ்ரகாரண சமவாயாதி ரூபமென்று கொள்ள வேண்டுகையாலே ததொத்ரர் அதிகொத்ரங்கள் கண்டுகொள்வது.

ஂகமாய நித்யமான சமவாயம் ஸர்வஸ்வநிதிகளுக்கும் ஸ்வந்஡மாய் நிறகிறதென்றவாகளுக்கு ஸர்வ ஡ர்மங்களுக்கும ஸர்வ ஡ர்மிகளோடும ஸ்வந்஡் ப்ரஸங்கிககும அவவோ ஡ந்஡்ஸ்வ஡ாவததாலே வ்யவஸ்தை சொல லில சமவாய்஡ கட்ட வேண்டுவதில்லை ஡ர்ம஡ர்மு஡்யங்களுடைய

வாய்ந்ததில் சமவாயமும காய்மெனனும் பக்ததில் சமவாயத்துக கவைததோடு பூர்வர சஹோதி விகல்ப டோஷங்கண்டுக்கொள்வது.

இவாகள முக்தாதி ட்ரவ்ய விசேஷங்களுடைய வ்யாவூதி ப்ரி ப்திககாக

1 ‘நித்ய ட்ரவ்ய வூத்தயோ஽நந்தா விசேஷா:’

(நிதய திரவய வருததயோ஽நந்தா விசேஷா)

என்று விசேஷாஸ்ய பதார்திரங்கடமினதுவும் அநுபான்மம். சர்வஜ் றான முகதருக்கு ஜான ப்ரஹ்மங்களில் அத்யந்த சாம்யமுண்டானாலும் வ்யாபாராதி ப்ரேதங்களாலும் பூர்வோ஽ஹ்யாதிங்களாலும் வ்யாவூதி வுத்தி கூடும்

சர்வ வೈசேஷிக குணோச்சேத் பிறககையாலே முக்தாதுக்கள பாஷண கல்பரென்று அநுபானததாலே கட்டுமது வேதாந்த விருத்த் ப்ரகூத்யாதி விசித்ர ப்ரஹ்மகாரண வாத்ததில் நியேக ரூபாய்ரமாஷாதிங்களில்லாமை யாலே அவைததிலும் வேறெரு விசேஷங்கடடவேண்டா, பாவாந்தர் ஒழிய அந்யோந்யாபாவததைக கட்டுமவனுக்கு வேறெரு விசேஷங் கட்டவேண்டுவதில்லை. சமான் ரூபங்களில் அந்யோந்யாபாவ் வ்யாவூதி ஜனகமாக மாட்டாதென்னில் தாங்கள கட்டின பூதக்வ குணத்தாலே நிவ்ஹிககலாம பூதக்வங்கள் ஁க ஜாதியோகத்தாலே வ்யாவூத்தங்களாக மாட்டாதென்னில் மேல கட்டின விசேஷங்களும் ஁கலக்ஷண யோகத் தாலே வ்யாவூத்தங்களாக மாட்டாதொழியும். இங்கு ஜாதி சாம்யத்துக கும ஁பாதி சாம்யத்துகும் வாசி சொல்லவும் ஒண்ணுது.

பராபர பாவேன வ்யவஸ்திதங்களான சாமான்யங்கள் ஜாதி சாமான்யங் களென்று சொன்ன அவைத்துக்கு ப்ரிதிநியத் வ்ய்ஜக சுவாபவங்கொள ளுக்கையாலே அது தன்னாலே ஁கரூப வ்யவஹாராதிக்கள ஃதிக்கும.

சுத்வாதி வுத்தி வ்யவஹார விஷயமென்று கொள்ளாதபோது கல்பனா கௌரவம்.

வுத்திपूर्वமன்றிககே ஜீவனपूर्वகமென்றெருகு ப்ரயத்னத்தைக்
கட்டினவிடம் அதிமந்நக்யம்

1 ‘अग्नेरूर्ध्वज्वलनं वायोस्तिर्यक् गगनं अणुमनसो
श्चाद्यं कर्मेत्येतान्यदृष्टकारितानि’

(அகநேருாதவ ஜவலநம் வாயோஸ்திராயக கமநம்

அணுமனஸோ ஸ்சாதயம் காமேதயேதா நயதருஷ்டகாரிதாநி)

எனகிறவிவாகளுக்கு அஹ்ர விசேஷத்தாலே உச்சவாஸ நி:ஸ்வாஸாதி
கள் ஘டிகும ப்ரயத்னோ த்யாஹ்ர விசேஷத்தையுங் கொண்டு இத்
தாலே ப்ரயத்னவிசேஷத்தையுங்கட்டினால் அதிௌரவ்வுரும.

சுபுத்தியாதிக்களில் ஜீவப்ரயத்ன நிர்பேஷமாக இஸ்வர சங்கல்பத்தாலே
உச்சவாஸ நி:ஸ்வாஸாதிக்கள் எனனுமிடம் உபநிஷத்ஸ்யயநாதிக்கள் பண்ணி
னாக்குமறியலாம். ஸ்மৃதி ஹேதுஸ்காரமாவது வேதாந்தமய்யா டேயாலே
தர்மபூதஜ்ஞானத்துக்கும த்ரவ்யத்வ் உண்டானால் வுத்தியவஸ்தா விசேஷ் என்ன
அமையும் தர்மாதர்மங்களாவன விதிநிவேத விஷய வஸ்துக்கள் எனனு
மிடம் த்லோக வேதாவரதம்.

ஶ்ணிகங்களான கர்மங்களுக்கு காலாந்தர ஶாவி ஫ல த்ரதானத்
தைப்பற்ற த்ரர் பூத்மான அஹ்ரமாவது இவாக்கள் தாங்களுமிசைநது
ஶ்ருதி ஸித்தங்களுமான தேவதா த்ரீத்யாதிக்களே யாகலாம் அஹ்ரவதா த்ரம்ஸ
யோரததாலே

1 ‘अग्नेरूर्ध्वज्वल

(அகநேருாதவ ஜவலநம்)

1. நெருப்பு மேலமுக்கமாக எரிவது காற்று குறுக்காக வீசுவது
அணுக்களுடையவும் மனஸஸினுடையவும் முதல் கரியை இவைவயெல்
லாம் அதிருஷ்டத்தினால் உண்டாகக்கப்பட்டவை.

இत्याதிகளென்னுமது அஃத். ட்ரஸாமுத்யை முன்னிட
டலலது கார்த்தியெய்யாதென்று தாங்கள சொல்லும் அததத்தோடே
விரோதிகமும். அஃதாபாவததாலே அநுபலங்கூடா நிறக யோத்யானுபல
வ்யயாலே பதார்த்தாபாவநித்யமும் கூடாதபடியாம் அல்லாதபோது
ஃதாசாமுத்யை உணடாயிருக்க ஒருககால கார்த்தாபாவம் கூடாத
படியாம்

இவ்வாதிதேவதா வுத்திவிரோதமஃதமென்னும்வா கருக்கு சாத்தானு
குணமாக யதோபலம் வ்யவஸ்யைகூடும். இக குணாதிகருக்கு அஃத்யங்
களான த்வ்யங்களை ஒனபதுவகையாக வகுத்ததுவும் உபபதி
சாத்த விருத்த்.

இவைததில் பூத்ய்வாதிகளெனதும் பகூதி பரிணதி விரோதங்
களென்று சாத்த சித்தங்களாகையாலே பூத்ய்வாதிகள நாலிலும்
கலிபதபரமாணு நியத்வமும் அகாசநியத்வ வியுத்வங்களும் மன: பரமாணு
நியத்வமும் அகமவாதிதங்களாம் இவைததுக்குச் சொல்லும்
அநுமானங்கருக்கு விரோதே வாதமுமில்லை. அதிபசங்காதிகளும் வரும்
பூத்ய்வாதி ததுபூதததில் சதாத்தாதி விரோதாதிருகமாக அவ்யவிரோதவாத்ய
மான த்வ்யான்தரததைக கடடுமது ப்ரத்யக்ஷ த்யூதாதி விருத்த் இதுக்கு
கலபநா கார்த்தாதிகருமுண்டு ஆகையால தாங்களிசைநத அத்யந்த
தந்துச்யோக பூர்வ கால பத ப்ரதிபத்யாதிகளைப் போலே உத்தரகாலததிலும்
வுத்திசந்தான்தராதிகள நிர்வஹிககலாம்

தாழ பகாச தாத்தாதி ததீயில் வேறெருரு அவ்யவி உத்பன்னமாகா
திருக்க தாத்தாதி வுத்திசந்தான்தராதிகள நடக்கின்றனவென்று தாங்
கருமிசைநதார்கள இப்படி சந்திபந்நாதிருகாவ்யவிரோதார்த்தில்
லாமையாலே அவ்யவிகுணாதிகளைப்பற்றும் ப்ரகிரையகருமெல்லாம்
அகாசலிபிகளாம்.

திக்கெனறெருரு நிய வியுத்தவ்யத்ததைக கலபிக்கும் அநுமானங்
கருக்கு வ்யாவ்யாதிகளில்லை. இப்படிக் கடடுவது வேதான்தாபிமத
மன்று திக் சூத்யாதிகள் சொல்லுகிற வாக்யங்களும் அந்யபரங்கள

ஜீவீஸ்வர ஸேதமின்னுமான ஆத்மவஸ்துவை ஜடமென்னுமதுவும் அநந்யதா
 சித்ர ஸ்வயம் ப்ராசாத்வி ஶாஸ்த்ர விருத்ரம் இவாகள விபுக்ககௌன்னுமது
 அபூத்ர கப்தோக்திபாலும் ஆத்மஸ்வரூபததுக்கே உத்ரான்த்யாடிகள ஸொலஸ்து
 கையாலும் அநுபபன்னம்

யோகிகளுடைய யுகபதனாக ஶரீராதிஸ்தானம் அஹ்ரவிஸேஷ ஶஹகூதஜ்ஞான
 வ்யாப்தியாலே கூடும். போன போன விடமெல்லாம் ஆத்மோபலம்பமும்
 ஸுஶ்ர டு:ஶ்ராத்நுபவமும் ஶரீர விஸிஸ்தாத்தமகமனத்தாலே நிர்வஹிக்கலாம்
 ஶரீர கமனத்தையும் ஆத்மகமனத்தையும் கஶிபத்தால ஶூரவ்
 வாராதோ ஂனனில உபலம்பஸ்வாஸ்யத்தாலும் ஶாஸ்த்ரத்தாலுங்
 கொள்ளுகிறவனுக்கு கஶ்நா:ஶூரவ் வாராத். ஂரு ஜீவனுடைய
 அஹ்ரத்தாலே டேஸான்தரத்தில் ஡ோக்ய பதார்தோத்த்யாடிகளுக்கு ஜீவஸன்னி
 தானாபேக்ஷையிலஶை கர்மானுரூப பல்பப்ர ஶர்வஜ்ஞ ஶங்கல்ப விஸேஷங்களாலே
 ஶர்வமும்கிடைக்கும்

ஜீவ விபுத்வங் கொண்டால் ஂகடேஸ வர்தினிஸித்தாஸமவாயிக
 ஂாலே பிறககிற அஹ்ரத்தை ஶ்ராத்ர வ்யாப்தியென்று கொள்ளவொண்ணு
 னுது. இபபதிக கொள்ளப பாககில [கில] ஸுஶ்ர டு:ஶ்ராதிகளுக்கு
 கும் விபுவாக இஸைநத ஆகாஸாடிகளில ஶஶ்ராடிகளுக்கும ஶ்ராத்ர
 வ்யாப்திவ் ப்ரஸங்கிககும் அஹ்ரம் ஆத்ரயைக் டேஸவர்தியென்றால் அவ்அஹ்ரத்தில்
 ஶன்னிதானமில்லாத ஶர்வடேஸத்திலும் ஡ோக்ய பதார்தோத்தி கூடாதபடியாம்

அத்ரவ்யமான அஹ்ரத்தை ஶங்காரியாகக வொண்ணுது. அஹ்ர
 ஶங்க்ரணவாதம் டானவிஸேஷாடிகளாலே அஹ்ரான்தரோத்திபரம். ஆத்மீக் டேஸ
 வர்தியான அஹ்ரத்தாலே ஆத்மாவுக்கு காய க்ரணாடி ஶன்னிதானமுடைய
 ஶர்வப்ரடேஸத்திலும் ஡ோகோத்தியென்றால் விபுத்வா஡ிஸமதாகாஸத்தில் ஂக
 டேஸவர்தி வி஡ாக ஶஶ்ரங்களாலே கூத்ஸநாகாஸத்திலும் ஶஶ்ரோத்தி ப்ரஸங்கிதது
 ஶஶ்ரங்களும் ஶார்வத்ரிகங்களாய் ஶர்வருக்கும் ஶர்வ்ஷஶ்ரோபலம்பப்ரஸங்க்வரும்.

ஶீஸ்வரனுக்கு ஜ்ஞான சிகிஸி ப்ரயத்நங்கள் மூன்றையுமாதல் ஜ்ஞான
 ப்ரத்யயங்களிரண்டையுமாதல் கொண்டு இவற்றை நியமாககி

जीवाद्यं सहकरित्तपोत्तु இவை காரணங்களாமென்னுமவனுக்கு
ईश्वरस्वातन्त्र्यं अपहास्यमात्रம் इच्छेयुः ஸ்வரூபமும நடவாநிறக
गमनादिक्षमराललातवार्कनाप போலே ईश्वरனும் தன்னுல்லலது
जीवाकुरुं सुख दुःखकुरुं கொடுக்க முயாசப்படடுக கடைப படா
மலிருக்கிறும

இவாகளில் சர்வாத்ம மோக்ஷம் கொள்ளுமவர்களுக்குப் பின்பும்
ईश्वरனுடைய इच्छाபுருஷங்கள் நடக்கையாலே कार्य கடைப்படும
பக்தத்தில் கர்ம நிரபேக்ஷ சன்சாரமாய, கடைப்படாத பக்தத்தில்
संसरिककककु सन्नद्धयुय सर्व लोक दुर्जननुन ஈசவரனுக்கு நிய
மாக நெஞ்சாரலாம(படும்)படியாம. மற்றிவாகள பாகுத ப்ரகியை
द्वयणुकादि ப்ரகியை द्विपृथक्त्वादि ப்ரகியை विभागज विभागादि ப்ரகியை
எனருப்போலே சொல்லும परिभाषाप्राय ப்ரகியை ஜாலங்கள் எல்லாத்
துக்கும் உகத ந்யாயங்களாலே उत्तरங்கள் கண்டு கொள்வது.

இவ்வைசேஷிக பக்தத்தை

1 'धर्मं व्याख्यातुं कामस्य षड्पदार्थोपवर्णनम्'।

सागरं गन्तुकामस्य हिमवद्रमनोपमं ॥'

(தாமத வயாகயாதுகாமஸ்ய ஷட்பதார்தோபவாணநம ।

ஸாகரம கநதுகாமஸ்ய ஹிமவதகமநோபமம் ॥)

என்றும்

1. தாமதத்தை விளக்குகிறேன என்றவா ஆறு பதார்த்தங்களை
விளக்குவது ஸமுத்திரத்திற்குப் போக விருமபுகிறவா இமயமலைக்குப்
போவது போன்றது.

2. 'कण्वा भक्षयेत्कामं माहिषाणि दधीनिव ।

युक्तियुक्तं तु गृहीमो न तु तद्वावाक्यगौरवात् ॥'

(கணுவா பக்சயேதகாமம் மாஹிஷாணி ததீநிவ ।

யுகதியுகதம் து கருஹணீமோ ந து ததவாகயகௌரவாத॥)

என்றும் உபாலம்பித்தார்கள் வேதாந்த சூகாரரும்

3. 'महद्दीर्घवद्वा ह्रस्व परिमण्डलाभ्यां'

(மஹததீாகவதவா ஹரஸவ பரிமண்டலாபயாம் ॥)

என்று தொடங்கி

4. 'अपरिग्रहाच्चाल्यन्तं अनपेक्षा'

(அபரிகரஹாசசாதயநதம் அநபேக்ஷா)

இயந்தங்களான 'சூக'களாலே வஹிகரித்தார்கள்

ஆழவாரும்

2. கணங்களை-நொயயை-தின்று காணாதா என போ பெற்றிருக்கட்டும் எருமைததயிரை அருந்தி மறநெருபெயரை பெற்றிருக்கட்டும் அவா சொஸவது யுகதிக்குப் பொருந்தியிருந்தால் கரணிககின்றேம அவா சொல என்ற மதிப்பால் கரணிககமாட்டோம்

3

4 பெரியோர்கள் அங்கீகரிககாதபடியாலும் மோக்ஷமபெற விரும்புகிறவர்கள் வைசேஷிக தாசனத்தை ஆதரிககக் கூடாது

5 'சமணரும் சாக்கியரும்'

என்கிற நிலையிலே இப்படிக்கொத்தவர்களை,

6 'மலிந்து வாது செய்வீர்களுட'

என்றொரு கோவையாக அருளிச் செய்தாரா

ஆகமத்தை அனுமான மென்கையாலும்

அழியாத மறையழிக்க நினைத்தலாலும் *

போகமற்று ஓர் உபலம போல் கிடக்கைதானே

புண்ணியாக்கு வீடென்று புணாததலாலும் *

மாகமொத்த மணிவண்ணன படியை மாற்றி

மற்றவனாக கொடுபடியை வகுத்தலாலும் *

காகமொத்த காணாதன கண்ணை வாங்கிக்

காக்கைக்கு ஆரென்று அலறறல் காட்டினோமே 31

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

॥ वैशेषिक भङ्गाधिकारः पञ्चदशः ॥

(பதினைந்தாவது வைசேஷிக பங்காதிக்காரம்)

[ப-ரை] ஆகமத்தை வேதத்தை, அனுமானம் - ஊகித்தறியும் பரமானம், என்கையாலும் - என்று சொல்லுகையாலும் அழியாத - ஒருநாளும் நாசமடையாத, (அதாவது நிகயமாய இருக்கிற) மறை - வேதத்தை, அழிக்க இலலை என்று சொல்ல, நினைத்தலாலும் - எண்ணுகிறபடியினாலும், போகமற்று - சுக துக்காநுபவம் இல்லாத, ஓர் - ஒரு உபலமபோல - கலைப்போல, கிடக்கைதானே - இருக்கைதானே

புண்ணியாக்கு - நல்லகாமங்களை செயதவாகளுக்கு, வீடென்று - மோக்ஷமென்று, புணாததலாலும்- சொல்லுகையாலும், மாகமஓதத - ஆகாசத்தைபோல தோஷமில்லாமல் இருக்கும், மணிவண்ணை - ரத்தினங்களபோன்ற ஸ்வபாவத்தைஉடைய பகவானுடைய, படியை, ப்ரகாரத்தை (ஸ்வபாவாதிகளை) மாற்றி - வேறுவிதமாக சொல்லி, அவனுக்கு - அநதபகவானுக்கு, மற்று - ஸாஸதிரங்குள இசையரத வேறு ஒரு பரகாரத்தை, வகுத்தலாலும் - இருபபதாக சொல்லுவதாலும், காகம் ஓத்த - காகாஸூரனுக்கு ஸதருசமாக இருக்கும். காண்தன - காண்தருடைய, கண்ணை-கண்களை, வாங்கி - பிடுங்கி, காககைக்கு - ரக்ஷிகைகைக்கு, ஆ - யாசகதி உடையவாகுள, என்று, அலறறல் - கததும்படி, காட்டினோம் - நிரூபித்தோம் அவாகுள மதத்தை, நிரஸிததுக் காட்டினோம் என்றபடி

ஸ்ரீ பரமதபங்கே ந்யாய விஸ்தார விரோத நிஸ்தாராதிகார 201

॥ श्री : ॥

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नम ॥

சீராதாபபுல திருவேங்கடமுடையான திருவடிகளே சரணம்

॥ न्यायविस्तारविरोध निस्ताराधिकार षोडशः ॥

பதினாறுவது

ந்யாய விஸ்தார விரோத நிஸ்தாராதிகாரம்

[ந்யாயவிஸ்தார விரோதநிஸ்தார பரதிஜ்ஞை—அவர்கள் ஸ்வமதத்திற்குச் சொல்லும் ஏற்றம் (1) பதினான்கு வித்யாஸ்தா நங்களில் ஒன்றாக மநவாதிகளினால் கணக்கிடப்பட்டிருக்கை, (2) ஸமாததா எனப்படும அக்ஷபாதரால் பரவாதிக் கப்பட்டிருக்கை (3) வேதாதத ஸங்கரஹத்தில் நிர்ஸிக் கப்பட்டுப் பது மற்ற அவாசீன மதங்களைப் பற்றியதாயிருக்கை (4) சீக்ஷாயாம வாணசிக்ஷா எனகிற சுலோகத்தில் ஸதாபிக் கப்பட்ட பராமாணயத்தையுடையதாயிருக்கை எனப்பவை — தந்நிராகரண பரகரணத்தில் அதிலுள்ள தோஷாதிகள மட்டுமே நிர்ஸிக் கப்பட்டுப் பதினால வித்யாஸ்தாநம் பாதிக்கப் பட்டவிலை—கௌதமா வைசேஷிகாதிகளைப் பின்பற்றவில்லை - உதயநாதி மதபரவாததநத்திற்குக் காரணம்]

* கோதம் நூலகளைக் குற்றமிலாவகை கூட்டலுமாம்
கோது கழித்தொரு கூற்றில் குணங்களைக் கொள்ளவுமாம்
யாதுமிகழந்தொரு நீதியை யாமே வகுககவுமாம்
வேதியா நன்னய விததரமென்பது மெய்யுளதே 32

* [ப - ரை] கோதம் நூலகளை — கௌதமருடைய ந்யாய ஸூத்ரங்களை, குற்றம் இலாவகை—வேதவிரோதம் இல்லாதபடி, கூட்டலுமாம் — நிருபணம் செயதலோ, கோது கழித்து — அததகைய தோஷத்தைத் தள்ளி, ஒரு கூற்றில்—ஒரு பாகத்தில், குணங்களை- நல்ல அம்சங்களை, கொள்ளவுமாம்—ஏற்றுக்கொள்வதோ, யாதும் — எல்லாவற்றையும், இகழ்ந்து — தள்ளி விட்டு (உபேக்ஷித்துவிட்டு), ஒரு நீதியை — புதிய ஒரு நீதி கரந்தத்தை, யாமே — நாமே, வகுககவுமாம் — இயற்றுவதோ (செய்யலாம்), வேதியா — வேதவேதாந்தங்களின் பராமாண யத்தில் நம்பிக்கையுடையவா அங்கீகரித்த, நலநய விததரம் எனபது — சிறந்த ந்யாயவிஸ்தரம் என்னும் வித்யாஸ்தாநம் எனகிற ஒன்று, மெய் உளது — உண்மையில் இருக்கிறது

[ந்யாய விஸ்தார விரோத நிஸ்தார ப்ரதிஜ்ஞை]

வீனாசிகாதி மதங்கள் போலே அர்வ வீனாசிகாதி மதமும் அபந்யாயமூலமென்று அறிவித்தோம். இத்தை சமன தந்ரமாக சங்ரஹித்த ந்யாய சித்தாந்திகளை நிரஸிக்கிறோம்

[அவர்கள் ஸ்வமதத்திற்குச் சொல்லும் ஏற்றம்]

- 1 “புராணந்யாயமீமாஸாஸாஸ்வாஜ்ஜிஸிஸ்திதா :
வேதா. ஸ்யானி வித்யானா ஧்மஸ்ய ச சதுர்ஷ ||” என்றும்,
- 2 “அஜ்ஞானி வேதாஸ்வாரோ மீமாஸா ந்யாயவிஸ்தர |
புராண ஧்மஸாஸ்வம் ச வித்யா ஹேதாஸ்வதுர்ஷ ||” என்றும்

மந்வாதி மஹிர்கள் ஧்மவித்யாஸ்தானங்களாகப் பரிராணித்த பதினாலில் ஒன்றான ந்யாய ஸாஸ்த்ரத்தை நிரஸிக்கலாமோ ? இத்தை நிரஸிக்கில் மற்றுமுள்ள வித்யாஸ்தானங்களையும் யதாரூசி நிரஸிக்கத் தட்டென்ன ?

லோக வேதோபயுக்த வ்யவஹரமான ப்ரமாணாதி ப்ரஸ்தானத்தில் வேத வாஹா சொல்லும் வழிகள் அநுபஜிவ்யங்களாகையாலே வீதிகோத்தமனாய் மந்வாதி துல்யமாக மஹாஸ்தீக்களிலே ஒருத்தனாகப் பரிபூஹிதனாய் மஹேஸ்வரவாத் வுத்தான்த விஸேஷத்தாலே அஹ்நாபாத்தென்று போர்பெற்றுப் பஹிலனாகிற மஹர்ஷி பாஸ்யம் பண்ணும்படி சூத்ரம் சொன்ன ஸூத்ரமனாடைய பஹததை உபேக்ஷிக்கப்போமோ ? ஆனபின்பு உத்யோதகர வாசஸ்பதிப்ரஹ்திகள் உபந்யஸிக்கும் அர்த்தங்களிலே சில வற்றை உபேக்ஷித்தாலும் சூத்ரபாஸ்யங்களை ஸ்வீகரிக்க வேண்டாமாவோ ? வேதார்த்தங்ரஹ்திலும்

1 யாஜ்ஞ—ஆசார—3. புராணம், நயாயம், மீமாமலை, தாமசாஸதரம், ஆறு அங்கங்கள் இவற்றுடன் கூடிய நானகு வேதங்கள் இவை பதினான்கும் கலவிகும் தாமத்துக்கும் ஆதாரங்கள்.

2 வீஷ்ணுபு—3—17—27. அங்கங்கள் ஆறு, வேதங்கள் நானகு, மீமாமலை, நயாயம், புராணம், தாமசாஸதரம் இவை பதினான்கும் வீத்யைகள் (சாஸ்தரங்கள்).

1 “चावकशाक्यौलूक्याक्षपादक्षपणककपिलपतञ्जलि -

मतानुसारिणो वेदवाह्या. वेदावलम्बिकुट्टिभिः सह निरस्ताः”

என்று தன்மதானுசாரிகளான அர்வாசீனரையன்றோ நிரஸித்தது ? இப்படி யுத்திபண்ணியன்றோ அமியுந்ரும்

2 “शिक्षायां वर्णशिक्षा”

என்கிற ஷ்லோகத்திலே வித்யாஸ்தானங்களோடொக்க ந்யாயத்தையும் பரமார்த்த ஜ்ஞானோபயுக்த வேதோபகாரகமாக சமர்த்தித்தது என்னில் ?

[வித்யாஸ்தாநம் பாதிக்கப்படவில்லை]

ந்யாய விஸ்தரம் என்கிற வித்யாஸ்தானத்தை நிரஸிக்கின்றோ மல்லோம். சூர்தமனனுடைய ப்ரமாவத்தை அபஹ்விப்பதும் செய்யோம். வேதவிरोधமுள்ளபோது ப்ரஜாபதி ப்ரஹ்மபுத்ரி ப்ரஹ்மபுத்ரிக்குடைய வாக்யங்களை வேதவிரুদ্ধமாக நிர்வஹிக்கலானவை நிர்வஹிக்கவும், ப்ராசூர்யேண சவாடமுள்ள ப்ரவந்ஹங்களில் விరోஹாஹிகரண ந்யாயத்தாலும்

3 “मन्वर्थविपरीता तु या स्मृति. सा न शस्यते”

என்று நியமிக்கையாலும் ப்ரதிகூலாஸ்த்தைக் கழிக்கவும், ப்ரஹ்ம தாத்ரய விరోஹமுள்ளபோது லோகாயத ஷாஸ்த்ரத்தைப்போலே ப்ரவந்ஹமாக உபேக்ஷிக்கவும் ப்ராப்தமானூஹ்போலே இங்கும் சர்வ சூத்ரங்களையும் சமீகீனார்த்த விபரணமாக யோஜித்தல், நிர்வஹிக்க அரிய ஷக்ஷேஷங்களே உபேக்ஷித்தல், வேதோபகார வஸ்து வ்யவஸ்தையிலே தாத்ரயமென்று

1 சாராவாக பௌத்த வைசேஷிக ந்யாய ஜைந ஸாங்கய யோகமத அநுஸாரிகளாய வேதத்துக்குப் புறம்பே இருப்பவர்கள், வேதத்தை பரமாணமென ஏற்று அதற்கு லீபரீதார்த்தம் சொல்லி அதனால் குதருஷ்டிகளென்று வழங்குமவரோடு நிராகரிக்கப் பட்டனர்

2 ஸ்ரீநங்கராஜஸ—2—18 சீகை எனனும வேதாங்கத்தில் அக்ஷரங்களின் உச்சாரண கரமாதிகளுடைய சீகை செயப்படுகிறது

3 மனு கூறிய அத்தத்துக்கு முரண்பட்ட ஸமருதி ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதில்லை

வர்ணிக்கிறவர் படியாகில் வைசேஷிகன்தன்னைப்போலே
நிசேபமாக உபேக்ஷித்தல் செய்கை உபபன்னம்.

மோक्षத்துக்கு சாஸ்தா அஹம்ல்லாமையாலே த்வயகுணாதி பதார்த்
சிந்தையை உபேக்ஷித்த ஈதமன் வைசேபிகோக்தத்தை உபஜிவித்துப்
போகிறுனென்கைக்கு ஒரு ப்ரமாணமில்லை.

1 “வ்யக்தவாக்ருதிஜாதயஸு பதார்தா:”

இயாதி சூத்ரங்களிலே ப்ரஸுக்ருமான பதார்த்தத்தை லோகவேதானுசாரேண
சிஷ்யர்கள் கண்டுகொள்ளுகிறார்கள் என்று நினைத்தாகாக
அமையும்

அகாமத்தை அநுமான வஹிமூத்ருமென்றும் வாயுப்ரஸுக்ருவாதிகளையும்
கொள்ளுகிறவர்களுக்கு வைசேபிகரோடு நிசேப சவாடமில்லை.
விவாடம் பண்ணத் தவிராதபின்பு யதாப்ரமாணம் சர்வ பதார்த் சிந்தையும்
பண்ண அமையும்

[உதயநாதி ப்ரவர்த்தநத்துக்குக் காரணம்]

இப்படிக் கொண்டன்றோ ந்யாயந்தன்னில் மூஷண உதயநாதி
மத்ருதேப்ருவூதி வருகிறது வைசேபிகக்ருத்யையிலே வேதான்தாவலம் மதான்தரங்
களில் சொன்ன அர்த்தங்களுள்ளவையும் சுவர்ணச்யாமிகா ந்யாயத்
தாலே ஶோதித்துக்கொள்வது ஆனபின்பு ந்யாய ஶாஸ்த்ரங்களில்
கூடாகாஸாவலம்வந் ரமநிகையாதல் விரூடாஸ பரித்யாகமாதல் அநுகூல
ப்ருத்யான்தர கரணமாதல் பண்ணிச் சதுர்த்ர வித்யாஸ்த்யானஸபதி கொள்ள
லாம்

இங்ஙனம் கொண்டாலல்லது வித்யாஸ்த்யான பரிஶணரை பண்ணு
கிற த்ருமஸாஸ்த்ரங்கள்தம்மோடு த்ருரோதம் கழிக்க விரகில்லை ஆன
பின்பு ப்ரமாணுகாரணவாதம் கேவலநிஸித்ருவரவாதம் வேதபூர்ஷேயத்ருவம் பாஷாண
கல்பமோक्षமென்றுறபோலே சொல்லும் விபரிதார்த்தங்களில்
தாத்பர்யம் கொள்ளத் தவிர்த்து தாங்களே தாத்பர்யான்தரம் கட்டும்
சூத்ரான்தரங்களில் போலே எங்கும் வேதான்தங்களோடு ஁கரஸமாக
யோஜிககை அக்ருபத்ரு மக்ருக்கு அநுரூபம்.

1. வயகதி - தனித்த உருவம், ஆகருதி - அவயவ அமைப்பு,
ஜாதி - கோதவம் முதலியது. இவை மூன்றும் சொல்லின
பொருள்.

நானமறைக்குததுணையாக நலலோரெண்ணும்
 நாலிரண்டிலொன்றான நயநூல்தனனில
 கூன மறைத்தல கோதுளது கழித்தல மறறோ
 கோணாத கோதில் வழிவகுத்தலன்றி
 ஊனமறைத்த வழிரொளி போலொத்த தொவவாது
 உயிரிலலாக காணாதமுரைத்த தெலலாம
 வானமறைக்க மடிகோலும் வண்ணமென்றோ
 மறறிதற்காரா மறுமாற்றம் பேசுவாரே.

33

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रसूतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिपु

श्री परमतभङ्गे

न्यायविस्तार विरोध निस्ताराधिकार पौडश ॥

பதினொருவது நயாய விஸ்தார விரோத நிஸ்தாராதிகாரம்

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नम ॥

(பதவுரை) — நானமறைக்கு — நானகு வேதங்களுக்கும், துணையாக — ஸஹகாரிகளாக, நலலோரா — ஆபத்தமாகளான பூவாகளாலே, எண்ணும் — எண்ணப்பட்ட, நாலு இரண்டில ஒன்றான (எட்டு) ஆறு பரமாணங்களில் ஒன்றான, நயநூல்தனனில — நயாய சாஸ்தரத்தில், கூன — குற்றங்களை, மறைத்தல — மறைத்துவிடுதல, கோதுளது — அஸாரமாக இருக்கும் அம் சததை, கழித்தல - தளளிவிடுதல, மறறோ — வேறென்றான, கோணாத — ருஜுவான, கோதுஇல — அஸாரமல்லாத, வழி — மாகக்கத்தை வகுத்தல நிஷ்காஷித்தல, அன்றி இப்படிப்பட்ட வழிகளில் ஒன்றன்றி ஊன-சரீரத்தாலே மறைத்த-மறைக்கப் பட்டிருக்கும், உயிர-ஜீவனுடைய, ஒளிபோல பரகாசம்போல (தாமபூதஜ்ஞாநம்போல), ஒத்தது - (நயாய சாஸ்தரம் என்று எண்ணப்பட்டதோடு) ஸத்ருசத்தோடே, ஒவ்வாது - ஸத்ருச மாகாது, உயிர இல்லா - உயிர இல்லாத, காணாத - காணாத சாஸ்தரத்தாலே, உரைத்தது எல்லாம் - சொல்லப்பட்ட பரமேயங்களெல்லாம் என்றோ - ஏதேனும் ஒருநாள, வான மறைக்க-ஆகாசத்தை மறைக்க, மடிகோலும் வண்ணம் - மடிகட்டுவது போலாகும், மறு-வேறு, ஆர்-எவாகள, இதற்கு மறு மாற்றம் - வேறு விதமாகக் கூறுவதை, பேசுவாரா - சொல்லுவாரா ?

33

॥ श्री ॥

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

சீராதாபபுல திருவேங்கடமுடையான திருவடிகளே சரணம்

॥ निरीश्वर मीमांसक निराकरणाधिकार. सप्तदशः ॥

பதினேழாவது நிரீச்வர மீமாம்ஸக நிராகரணாதிகாரம்

[நிரீச்வர மீமாம்ஸக நிராகரண ப்ரதிஜ்ஞை — அவர்களின்
கொள்கைகளும் அவற்றின் நிரஸநமும்]

* ஈசனு மறறணங்கு மிலதெனறெழில நானமறையில
பேசிய நலவினையால பெருமபாழுகு நீரிறைக்கும்
நீசரை நீதிகளால் நிகமாந்தததின நூலவழியே
மாசின மனங்கொடுத்தும் மறுமாற்றங்கள் மாற்றுவமே 34

வேட்புரிகளான வித்யாநங்கள் பத்தில் வ்யவஹாராதி
மயாதி வ்யவஸ்தாபமான ப்ரதான ந்யாய விஸதர சாஸ்த்ரத்தில்
உபநிஷதங்கள் பரிஹிதகும்படி சொன்னோம். இத்தாலே ஸாமாந்
யேந ஸிஸ்திங்களான ந்யாயங்களை வேத வாக்யங்களிலே
உதாஹரித்துக்கொண்டு வேதார்த்த வித்யாநமாக ப்ரவृத்தமான மீமாம்ஸா
சாஸ்த்ரம்

* [பதவுரை] ஈசனும் — ஸாவேசவரனாகிய பகவானும், மறற
அணங்கும் - இதர தேவதைகளும், இலது - இல்லை, என்று -
என்று சொல்லிக்கொண்டு, எழில் - பரகாசமுள்ள (அதாவது
ஸ்வயம்பரமான) நானமறையில் - நான்கு வேதங்களில்,
பேசிய - சொல்லப்பட்ட, நலவினையால் - நல்ல காமங்களால்,
பெருமபாழுகு - சாகுபடி செய்யமுடியாத உபயோகமற்ற
நிலத்திற்கு, நீர் இறைக்கும் - தண்ணீர் பாயச்சும, நீசரை -
அறபாகளான மீமாம்ஸகர்களை, நீதிகளால் - ந்யாயங்களின்
உதவியால், நிகமாந்தததின நூல் வழியே - வேதாந்த சாஸ்த்
ரத்தின்படியே, மாசில் - குற்றமில்லாத, மனம் கொடுத்தும் -
மனத்தைக் கொடுத்தும், மறுமாற்றங்கள் - வேறு விதமாகச்
சொல்லுவதை, மாற்றுவம் - கண்டித்திடுவோம்

[குறிப்பு — கீழ் அதிகாரங்களில் போலே இந்த அதி
காரத்தில் நிரஸந ப்ரதிஜ்ஞைக்கு அடுத்து அந்த மதத்தின்
கொள்கைகளை நிரூபித்து அவற்றை மேலே ஒன்றொன்றாய்
நிராகரணம் செய்யவில்லை நிரஸந ப்ரதிஜ்ஞையானதும்
அவர்கள் கொள்கைகளில் ஒன்றைக் கூறி அதை நிரஸித்து,
அதற்குமேல மறொரு கொள்கையைக் கூறி அதை நிரஸித்து
இப்படியே மேலே நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிற விதத்தியாசம் கண்டு
கொள்க]

1 “கர்மதேவதாபரஹ்மகோசா சா விதோஹ்மீ சூவகாரத: ||

என்கிறபடியே காண்ட த்ரயரூபமாய் ஂகரூபோபகார விசேஷத்தாலே ஂக வித்யாஸ்தானமாய் ஷட் அஹ்யாதிக்களில் போலே அவாந்தர விஷயாதி ஂதமும், த்ரவந்த்யவிதோதமும் இல்லாதபடி ஂசூவிய நியதகரம விசேஷத்தாலே ஂகத்ரவந்த்யமாய் நிற்க, இதில் கர்ம த்ரஹ்ம ஂகாங்களைப் பரஸபர விருத சாஸ்த்ரங்களைக்கிக் கர்ம ஂக த்ரதிபாதி கர்ம கரண ஂகாஹ்ய ஫லாதி ஂதங்களை ஂகாந்தி த்ரகரஸ்திதங்களைன்று கழித்து, ஂகிரோ சாஸ்த்ரத்தைத் தத்தவ விஷயமென்று பற்றின ராஹ்மீ மீமாம்ஸகரை முன்பே நிராகரித்தோம்.

உத்தமாங்கத்தை உதேகஸித்தக கர்ம ஂகாஸாதத்தைப் பற்றின க்ரவந்த் மீமாம்ஸகரை நிராகரிக்கிறோம்.

இவர்கள் ஈச்வர நிராகரணம் பண்ணுமிடத்தில் அநுமாநமும் நிரஸ்தம். நேஸ்வர என்றது யதாஹ்மயமாகில் அநுமானிகேஸ்வரவாதிக்களை நிராகரித்து வேதாந்த த்ரஸித்தேஸ்வரனை விதாரிக்கிற த்ரஹ்மகாண்டத்தோடு விதோதயில்லையாக்கலாம். ஂகாஸிகான ஸர்வேச்வரனை யும், ஂகர்வாதின தேவதையையும் பற்ற

2 “வித்யஹ்ம விதிராதின யுதபத் கர்மஸந்நிதி: ||

த்ரதி. ஫லத்ரதின ச தேவதாநாந் ந வித்யை ||”

என்றும் சொல்லுமது கர்ம த்ரஸ்த்யாஸிஸந்நிதியாலே அதிவாதமாகில் அஸித்யா விதோதயில்லாமையாலே அநாத்ரியா தொழியலாம். இதுவே ஸித்தாந்தமென்று அஸித்யைமானால் ஂகாஸ சித்தமான அதிந்த்ரிய விஷயத்தில் இவர்களை அஹ்லோகாயதிகரென்று அநாத்ரிக் த்ரதினம்.

1 அநத மீமாம்ஸை காமத்தைப் பற்றியது - தேவதையைப் பற்றியது - த்ரஹ்மத்தைப் பற்றியது என்று முன்று வகையாக முறையே ஜைமிநி - காசகருதஸநா - த்ராத்ராயணா என்ற முன்று ருஷிகளிடமிருந்து உண்டாயிற்று

2 யாகவகளில் உததேசயாகளான தேவாகளுக்குச் சீரம கிடையாது ஹ்விஸஸை அவாகள் ஏற்பதில்லை, ஒரே காலத்தில் யாகம நடக்கும் பல இடங்களில் அவர்கள வந்து இருப்பதில்லை, த்ரதி அடைவதில்லை, த்ரன த்ரவத்யுமில்லை.

शब्दाधिकरण अर्थवादाधिकरण देवताधिकरण अपूर्वाधिकरणादிகளிலே वेदान्त विरुद्धமாக இவர்கள் வ்யாககயாநம் பண்ணுமிடங்களுமெல்லாம் वेदान्तानुगुणமாகவே நிர்வஹிக்கலாம். ஜைமிநிக்கு ब्रह्म विषयाभ्युपगमமுண்டென்னுமிடம் பல வேதாந்தஸூத்ரங்களிலே प्रसिद्धம் ஜைமிநி மதமாகச் சில அर्थங்களை எடுத்துக் கழித்ததும் अन्य परोक्तिकளைக் கொண்டு सन्दमतிகள் கலங்காமைக்காமத்தனை. प्रधान अर्थ सवाद भूयस्यैयुण्डाனால் स्मृत्यधिकरण न्यायத்தாலே कचिन् क्षुद्रविरोधங்களுண்டாய்க் கழிந்தாலும் प्रबन्धैक्य विरोधம் வாராது.

1 “सहितमेतच्छारीरकं जैमिनीयेन षोडशलक्षणेनेति शास्त्रैकत्वसिद्धिः॥”

என்கிற वृत्ति ग्रन्थத்தின்படியே काण्डव्यமும் एकप्रबन्धமாகக் குறையில்லை मन्त्र अर्थ वादங்களிலும், धर्मसास्त्र-இதி ஹாஸ-புராணங்களிலும் विधिशेषமாகவும், ஸ்வதந்த்ரமாகவும் சொல்லும் அर्थங்களுக்கு प्रत्यक्षादि विरोधமில்லாதபோது सूत ப்ராமாண்ய ந்யாயத்தாலே सत्यत्वம் கொள்ள முடும்.

अन्य पर वाक्यங்களிலும் तात्पर्य अनुगुण स्वार्थसत्यत्वம் லௌகிக வாக்கியங்களிலும் रात्रि सत्ताधिकरणादிகளிலும் सर्वसमतம்

இப்படியால் கூணிக கர்மம் காலान्तर भावि फलத்தைத் தரும்போது நடுவே घटकமாக க்ரியா சக்தியாதல் फलத்தினுடைய உத்பத்தி சக்தியாதல் இரண்டுமொழிய வேறோர் அபூர்வமாதல் கட்டவேண்டுவதில்லை श्रुतिप्रतिपन्न देवता प्रीत्यादிகளை अनादरित்து வேறென்றை द्वारமாகவாதல் प्रधानமாகவாதல் கட்டுமவர்களுக்கு श्रुत हान अश्रुत कल्पनादि दोषம் வரும். शब्द व்யापार विषेक्षित्तையாதல், அபூர்வத்தையாதல் विधि प्रत्यय वेद्यमेன்னுமதுக்கு व्युत्पत्त्यादि विरोधம் கண்டுகொள்வது. पर्याय शब्द भेदத்தாலும், विशेषण भेदத்தாலும் देवता भेदம் சொல்லுகிற வித்தால் देवतेக்கு मिथ्यात्वமாதல், शब्दादिमात्र रूपत्वमாதல் உண்டாகமாட்டாது. चदेश्याकारभेदம் வரும்ளவேயுள்ளது.

द्रव्य देवता ஸாமான்யத்தில் द्रव्य बलीयस्त्वம் சொல்லுமதும் प्रमाणासक्ति विशेष मात्रमूलம் மற்றிவர்கள் पदार्थचिन्तैகளில் ஜைந வைசேஷிகாதிகளை अनुवर्तिத்து भेदाभेद - अवयवि - परमाणु - ஸமவாயாதிகளை प्रतिपादிக்கும் அம்சம் तत्तत्तिसद्धान्त दूषणத்தாலே दत्तोत्तरம் ஸ்வதந்த்ரமாக अनुमानाभासादிகளைக் கொண்டு

தம ப்ருதிகளை விஷயமாகக் கட்டும் அம்சங்களும் ஸ்விமஸ-
ஸ்யாதி விருத்தாலே நிரஸ்தமாம்.

ஆனபின்பு வேதாந்தானுபாசக த்வயாத்வயத்தைக் கொண்டு
புதாரியவயசுயை நிறுத்தி, ஸர்வாந்தர்யாமி பரமபுருஷ ஸமாரா த்ந
ருபமாக ஶாஸ்த்ரிய கர்மவர்த்ததையும் இசைந்து தத்ததிகாரானுபாச ப்ருதி
நிவ்ருத்தி த்மர்மங்களை விம்சதி லக்ஷண மீமாம்ஸா ஶாஸ்த்ரத்தைக்
கொண்டு விவேகிக்கை உத்திம்.

பரஸ்பர விருத ஶவர குரு குமாரிதாதி வதுஜல்ப ஶக்தியாலே பற்றி
னது விடாதே நின்றால்

1 “ஃத்பூர்வஸுதோ மூர்தீ த்மர்மானாவிஸாரத: |

வூதானபூக்ஷந் சதேஹாந்ந: ஶ்ரஶ்மிவக்ஷதி ||”

என்னும்படியாம். இப் ப்ரகாரங்களெல்லாம் ஸேச்வர மீமாம்
ஸாதிகளிலே ஸோபபத்திக சூத்ரஸ்வரஸஸித்யமாக ப்ரஸிபாதித்தோம்.

களைகடல போலொரு நீராம் துத்திரததைக்

கவநதனையு மிராகுவையும போலக் கண்டு

நினைவுடனே நிலைததரும் மிகழநது நிற்கும்

நீசாநிலை நிலைநாடா வண்ண மெண்ணி

1. பார காண. 72-74 முனனூல அநிந்தததையே உறுதியாக
வுடையவனாய் மூடனாய் தாமங்களின் விஷயத்தில ஜஞாநமில்லாத
வனாய் ஸந்தேஹங்களைப் பெரியோர்களிடம் கேளாதவனாயிருப்ப
வன குருடன பள்ளத்திலவியுபவதுபோல அநாதத்ததை அடைவான

[பதவுரை] களை கடலபோல - சபதிகும ஸமுத்திரம்
போல, ஒரு நீராம் - ஒரே ஜல ரூபமாகவிருக்கும், துத்தி
ரததை - மீமாம்ஸா ஸதிதரங்களை, கவநதனையும் இராகுவை
யும் போலக் கண்டு - கபநதனையும் ராகுவையும்போல
(அதாவது கபநத மீமாம்ஸகன, ராஹு மீமாம்ஸகன என்று
இரு பிரிவுகளான மீ ம ம ஸ க ா க ள ா க), கண்டு,
நினைவுடனே - அறிவுடனே, நிலை - ஸதிர்மாக இருக்கிற
தருமம் - தாமமாகிய ஶசுவரனை, இகழநது - இலலை என்று,
நிற்கும் - நிற்கின்ற, நீசர் நிலை - அலபார்களான மீமாம்ஸகா
களின் மதம், நிலைநாடாவண்ணம் - ஸதிர்மாக இல்லாத
வாறு, எண்ணி - நினைநது, வினை பரவு - காமங்களைப்

வினை பரவு சைமினியார் வேதநூலை

வேதாந்த நூலுடனே விரகால கோதத
முனையுடைய முழுமதி நமமுனிவா சொன்ன

மொழிவழியே வழியென்று முயன்றிடடோமே. 35

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे निरीश्वर मीमांसक निगकरणाधिकार. सप्तदशः ॥

பதினேழாவது நிரீச்வர மீமாமஸக நிராகரணதிகாரம்

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

—

புகழ்க்கின்ற, சைமினியார் வேத நூலை - ஜெமினி ஸூத்ரங்களை, வேதாந்த நூலுடனே - பரஹ்ம ஸூத்ரங்களுடனே, விரகால கோதத - இரண்டும் ஒரே சாஸ்தரம் என்று நிரூபித்த, முனையுடைய-கூாமையுள்ள, முழு-பூரணமான, மதி-ஜஞாந்ததை யுடைய, நம் - நம்முடைய, முனிவா - போதாயந, டங்க, தரமிடாதிகளுடைய க்ரந்தங்களைப் பின்பற்றி மன்னசீலரான எம்பெருமானா, சொன்ன - வெளியிட்ட, மொழி வழியே - ஸ்ரீஸூகதி மார்க்கமே, வழியென்று - சிறந்த வழியென்று, முயன்றிடடோம - பரவாததிததோம்.

ஸ்ரீ

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नम ॥

சீராதாபபுல திருவேங்கடமுடையான திருவடிகளே சரணம்

अथ निरीश्वर साख्य निराकरणाधिकार अष्टादश ॥

பதினெட்டாவது

நிரீச்வர ஸாங்க்ய நிராகரணாதிகாரம்.

[நிரீச்வர ஸாங்க்ய மத நிரஸந பரதிஜனா—அவனுடைய கொள்கைகளின் ஸங்கரஹமும் அவற்றின் நிரஸநமும்.]

*முககுணமாய நின்ற மூலப்பிரகிருதிக் கழியா
அக்குணமற்ற அருதுணை மறறதற கீசனிலலை
இககணனைப்படி ஐயைநது மெண்ணில முனமுததியென்னும்
பக்கண வீணா பழம்பகடடைப் பழுதாகுவமே 36

பரம வேதிகரென்று பேரிட்டுக்கொண்டு ஸர்வ வேதர்
நிருபண ஸங்கல்பத்தைப் பண்ணி ஸர்வ வேத தாத்பர்ய
விஷயமான ஸர்வேச்வரனையும், அவனுக்கு ஶரீர மூரான
ஸர்வ தேவதைகளையும் இல்லையென்னும் நிரீச்வர மீமாம்
ஸகனை நிராகரித்தோம். இவனைப்போல் வேதத்தை நித்யமாக
இசைந்து வேதேசு பரமபுருஷனை இல்லையாக்கி ப்ரக்ருதி புருஷர்
கள் என்ற இரண்டைத் த்ரவமென்கிற நிரீச்வர சாங்க்யனை நிரா
கரிக்கிறோம்.

*[ப - ரை] முககுணமாய் நின்ற - ஸததவ ரஜஸ தமோ
ருபமாய நின்ற, மூலப்பிரகிருதிகு - மூலபரக்ருதிகு, அழியா -
அழியாத, அக்குணம் - அநதக குணங்களினாலே, அற்ற -
சூநயமான, அரு - ஸலக்ஷமமான ஜீவன், துணை - ஸஹாயம்,
அதற்கு - அநத பரக்ருதிகு, மற்று - வேறு, ஈசன் இலை -
ஈசன் இலை, இக கணனைப்படி - இநதக கபிலனால சொல்லப
பட்ட கணக்கின்படி, ஐயைநதும் - இருபததைநதும், என
ணில - விசாரிததால, முனமுததி - பூவஸீததமான மோக்ஷம்,
அனறிககே முன - எதிரே நிற்கும், என்னும் - இப்படிச் சொல்லு
மவரான, பக்கண வீணா - சபராலய வாததிகளான வீணாகச
சொல்லுமவாகள், பழம் பகடடை - அநாதியான வயா
மோஹத்தை, பழுதாகுவம் - வ்யாததமாகுகுகின்றோம் 36

- 4 “ तदेतदक्षयं नित्यं जगद् द्विजबराखिलम् ।
आविर्भावतिरोभावजन्मनाशविकल्पवत् ॥”

இயாதிகளுக்கும் ட்வயாந்தரோத்பத்திபகத்தைக் கழித்துப் பூர்வசிட் ட்வயம் தனக்கே டபலம்பாதி யோய்யாயோய்யாவஸ்தாத்திலே தாத்பர்யம்.

ஆலம் வித்தினுள்ளே ஆலிருக்குமா போலே என்னும் த்ரான்தமும், விதையினுள்ளே வ்ருக்ஷயில்லாமையாலே வ்ருக்ஷ மாய்ப் பரிணமிக்கவல்ல ஸூக்ஷ்ம ட்வயம் விதையினுள்ளே இருக்கிறதென்கைக்கு உடலாம். சத்கார்யவாத்ரத்யாலே சர்வ நியத்வம் சொல்லுகிற இவனுக்கு அமிவ்யக்தி நியத்வமும் கொள்ள வேண்டுகையாலே கால விசேஷத்திலே அமிவ்யக்தி சொல்ல விரகில்லை. அமிவ்யக்திக்கு அமிவ்யக்தி கொண்டால் அனவஸ்தையாம். அதுக்கொன்றுக்கும் துத்பத்தி கொள்ளப்பார்த்தால் துத்யந்யாத் தாலே சஹதாயவஸ்தா விசிஸ்டரூபத்தாலே நியத் ட்வயம் தனக்கே உத்பத்தி சொல்லலாம் இங்ஙன் கொள்ளாதபோது

- 5 “ सिसृक्षुः विविधाः प्रजाः ।
अप एव ससर्जादौ तासु वीर्यमपासृजत् ॥”

- 6 “ स सिसृक्षुः सहस्रांशदण्डमुत्पादयन्ति ते ।”

இயாதி ப்ரமாணவ்யாகோபம் வரும்.

துத்பத்யாதி ஶத்ங்களுக்கும் அமிவ்யக்தி பொருளென்றால் அமி- வ்யக்தி ஶத்ங்களுக்கும் உத்பத்தியே பொருளென்னலாம்

- 7 “ न चेदुत्पत्तिरुत्पत्तेर्नित्यत्वमनवस्थितिः ।
उत्पत्तावित्यतः कार्यं कारणं चानिरूपितम् ॥” என்றும்,
8 “ असत्त्वात् नास्ति संबन्धः कारणैः सत्त्वसगिभिः ।
असंबन्धस्य चोत्पत्तिमिच्छतो न व्यवस्थिति ॥” என்றும்,
9 “ कार्यत्वं कारणत्वं च संबन्धः सोऽसतां कुत ।
सच्चेत् कारणवैयर्थ्यमसच्चेदनवस्थितिः ॥” என்றும்,
10 “ कुर्वत्कार्यमकुर्वद्वा कारणं तत् कुतो भवेत् ।
कुर्वच्चेदनवस्थानं अकुर्वत्यनवस्थितिः ॥” என்றும்

சார்வாகாதிசம்மதமான குதர்க் வர்கத்தைக கொண்டு கார்ய காரண பாவத் தைக கலக்கப் பார்த்தால் ஸர்வ ப்ரமாண விரோதமும், சுவத்சநாதி விரோதமும் வருமென்று முன்பே சொன்னோம்.

மார்டர்ஷன் தடுபதேக்ஷமனா பஹுவம் ஸ்ரவணாதிக்ஷமனாய் ப்ரவூத்தி ஸக்தி யுக்தனா அந்நமும் கூடி விவக்ஷித கமனாதி ப்ரவூத்தி பண்ணு மது உபபந்ம். இங்கு ப்ரக்ருதி புருஷ தத்த்வங்கள் இரண் டுகும் ஜாதுவாதிக்களில்லையென்று தானே சொல்லுகையாலே பரஃபரோபதேசாதிக்களும், பரஃபர ஧ர்மா஧்யாஸாதிக்களும் ஑டித்யா. சநிதி மூலா஧்யாஸம் சொல்லுமவனுக்கு சநிதி நியதையாலே நியா஧்யாஸமும் ப்ரஸங்கிகதும்.

புருஷ ஸோகாபவரீர்யமாக ப்ரக்ருதி ப்ரவூத்தி பண்ணுமென்னு மதுவும் புருஷனை நிய நில்பன் நியமுக்தன் என்கையாலே நிரஸ்தம். ப்ரக்ருதி காரீயங்களில் பூத்ரி லக்ஷணமான மஹாந் புருஃபரா஑ம், விஃயோபரா஑ம், வ்யாபாராவே஑ம் என்ற அங்ஙவயத்தை யுடைத்தாயிருக்கும். விஃயோபரா஑ லக்ஷணமான ஜ்ஞாநத்துக் குப் புருஃபரா஑த்தோடே சிஃயா஑ூதமான ச்வந்஑ம் உபலந்஑ம். இம் மஹாந் ஧ர்மா஑பூதாபா஑்ரயமாயிருக்கும். ஸாத்த்விக மஹாந் அ஑்வஸாய வூத்தி விசிஷ்டமாயாகையாலே பூத்ரிசங்ஜமாயிருக்கும்.

இதுக்கு ஜ்ஞாநேந்த்ரியங்களைந்தும் ஑வ்஑ாதிக்களுடைய அபரோக்ஷாபாஸ ரூபமான அலோசனத்தாலே உபகரிக்கும். மநஸ்ஸு- பரோக்ஷாபரோக்ஷாபாஸ ரூபங்களுமாய் ஑மூதி சிந்தா தர்க் சங்ஜாதி ரூபங் களுமான சங்கல்ப ஑வ்஑ வாக்ய வூத்தி வி஑்ஷேபங்களாலே உபகரிக்கும். அஹங்காரம் ஒரு சரீரியைப் பற்ற முன்னே பின்னே, தூரத் திலே ஑மீபத்திலே பார்ச்வத்திலே ஑வ்஑மென்றாற்போலே ஑ே஑த்தாலும் புருஷனுடைய வர்தமானத்வ ப்ரதீதியடியாக ‘அ஑ூத் அஸ்தி ஑வி஑்யதி’ என்று காலத்தாலும் வரும். சவந்஑ாபாஸ ரூபமான அஸிமாநத்தாலே உபகரிக்கும் என்றாற்போலச் சொல் லுமவையெல்லாம் பூத்ரி ஑வ்஑ வாக்யமான அசித் த்ரவ்யத்துக்கு வோத்ருத்வ ஑ோக்த்ருவாதிக்கள் கூடாமையாலும் இதுக்கு இவை கூடில் வேறு ஆத்மாக்களைக் கட்டவேண்டாமையாலும் ‘அந்ந கரங் த்ரிவிதம்’ என்கிற ஑்வி஑ித்யந்தத்துக்குச் ஑ேராமையாலும் அஸிமா- நாலோசன ரூபஜ்ஞானங்களும் அ஑்காரா஑சித்ருர்மங்களாக மாட்டாமையாலும் நிரஸ்தம்.

அ஑்காரத்தை ஑ோக்தாவுக்கு அபிஜ்ஞானமென்று கருத்கோதிதிலே ஑ோருகி பூத்ரியும் மநஸ்ஸுமாக இரண்டும் அந்ந கரணங் களென்னும் ஑ாங்஑்யைக் ஑ே஑ிகளுக்கும் பூத்ரிக்கு ஑ோக்த்ருவம் கொள்ள

விரகில்லை வ்யாசஜ்ஞகியாலே மன கர்பனம் பண்ணுமதுவும் மநுஷ்யனுக்கு ஸ்வபாவசுயையில் வ்யாபாசமிமானத்தைக் கொண்டு அஹ்ருத்ததை சுபுத்தியில் நிவ்ராசாதி ப்ரயத்னாபாரமாகக் கட்டினதும் அந்யதாசிதம். “ராஜஸ மஹாந் ப்ராணன் என்கிற வாயுவை அபிவித்தித்வச் சேஷிப்பிக்கும். இதுக்குக் கர்மேந்திரியங்களைந்தும் வचनाதான மனநானந்த விசரங்களாலே உபகரிக்கும்” என்னுமதுவும் இப்படி ப்ரமாணோபபத்திபராஹதம் தாமஸ மஹாந் காலம் இதில பரிணாமங்கள் க்ஷணதிகள் என்று இவை ஸூத்ரீய ரஸாதி களாலே பரிமதிங்களாய்க் கொண்டு நாடி முஹூதி ஸம்ஜ்ஞை யைப் பெறுகின்றனவென்னுமதுவும் காலத்தை அநாத்யநந்தம் என்கிற ப்ரமாணங்களுக்கு விருத்தம். இப்படிக் கொண்டால் மஹானுக்கு முன்பு காலமில்லாமையாலே ப்ரளயகாலாதி வ்யவசுயில்லையாம்

ப்ரகூதி பரிணதி ப்ரபரா மாத்ந்தாலே அங்குக் கால நியதி யென்னில், பின்பு காலமென்று தனித்தொரு ப்ரக்ருதி பரிணாம விசேஷம் கட்டவேண்டுவதில்லை. அசித்தபரிணாமமான அந்த; கரணத்துக்கு வோதூதாதினைக் கொண்டு ஆத்மாவுக்கு ஜாதூதாதி கள் கூடாவென்னுமது புருஷனுக்கே வோதூதாதினைச் சொல்லு கிற ப்ரமாண ததங்களாலே ப்ரதிஹிதம். ஜ்ஞானமாவ்ஸ்வரூபன்-நிர்முணன்- நிஹிக்ரயன்-நிர்வ்யாபாரன்-நிர்விக்காரன் என்றூற்போலச் சொல்லும் வாக்யங்களுக்கு அந்ய பரத்வம் ப்ரக்ருத வோதூ நிராகரண த்ரீயிலே சொன்னோம்

அஹ்ருதம் அஹமர்த்தமாகமாட்டாது; ஆத்மாவே அஹமர்த்த மென்னுமிடமும் ப்ரத்யக்ஷாதிர்களாலே ப்ரதிபாதித்தோம். கூடஸ்தானகை யாலே புருஷனுக்குக் கர்மத்வ மோக்தவங்களில்லையென்கிறவர் களுக்கு அகர்த்தாவாய் அமோக்தாவான புருஷனைப் பற்றக் கர்மத்யா- கர்மத்யங்களைச் சொல்லுகிற விதிநிபேத சாஸ்த்ரங்களெல்லாம் நிரர்த்தங்களாம் கர்மத்வாதி நிபேத வாக்யங்களுடைய அந்யபரத்வம் மஹாத்ரிதா சிதம்.

ஸர்வ புருஷ சாதாரணியான ப்ரக்ருதி தானே ஸர்வ கர்மங் களையும் பண்ணுகிறதென்றால் ஸர்வ புருஷர்களுக்கும் சர்வ மோகங்களும் ப்ரஸங்கிக்கும். வதூ முக்த வ்யவசுயில்லையாம். காய- கரண சங்காத ப்ரதிநியமத்தாலே மோக நியமமென்னுமதுவும் காயாதி

களுக்க கு நியாமகத்வமில்லாமையாலே நிரஸ்தம் காந்தாலே
காயாதி நியமமென்னும்போதும் சர்வமாடாரண ப்ருதி கனகர்மத்துக்கு
நியாமகத்வம் கூடாமையாலே அநுபபந்ம்.

ஸர்வாத்மாக்களும் சர்வகரென்னுமவனுக்கு ஶரீராடிகளில்
சனியி விசேஷத்தாலே ஢ோக நியமமென்னவொண்ணது அந்
கரண விசேஷத்தோடே புருஷ விசேஷத்துக்கு ஁க்ய ஢்ரமமடி
யாக ஢ோக நியமமென்னில், இப்படி ப்ருதி ஢்ரமகதும்போது
சர்வாத் கரணங்களுக்கும் ஸர்வ புருஷாங்களோடே ஁க்யம்
ப்ரஸகிக்கும் புருஷாங்களுக்குத் தனித்தனியே அந் கரணங்
களோடே ஁க்ய ஢்ரமமென்கைக்கும் வ்யவஸ்தாபகமில்லை.

ஶாத்வ கர்வத்வ ஢ோக்த்வாடிகளில்லாத புருஷனுக்கு ஢்ரமிக்கப்
பாநியுமில்லை. புருஷனுக்கு ஢்ரமாதி விகாரம் கொள்ளில் அப-
சி஢்நாந்மாம். ஆகையாலே சர்வத்வ ஢ோகதர்சனத்தாலே ஆத்மா
வுக்கு சர்வகத்வம் என்றதுவும் அநுபபந்ம். ‘அஹ் கஞ்ஞாமி’
என்கிற ப்ரதீதி ஸ்வாஸ்யானுஸூனாக சரீர விசேஷத்வ ஆத்ம கமனத்
தாலே சர்வத்வ ஢ோகங்களும் வடிக்கும். த்ரேஸூய ரஹிதனான புருஷ
னுக்கு கமனக்ரியா கர்வத்வம் கூடும்படி என் ? என்னில், ப்ரகிஞ்ஞ
னாபடியாலே கர்மாதிவ்ஸத்தாலே இது கூடும். ஆத்மோக்நாந்யாதி
வாக்யங்களையும் அநுஸாநிப்பது. கமன ஸத்தேஹ மாத்ரத்தாலும்
கமனமில்லையென்று அறுதியிடவொண்ணது.

ஆனாலும் ஢ோகதர்சனத்தாலே எங்கும் புருஷ சனியி கொள்ள
வேண்டினால் ஶரீராஶ்ரவாஸாத்ரத்தாலே ஢ோகானுதயம் கூடும்படியா
யிருக்க, புருஷனுடைய அவாத்ந்தையும் கல்பித்தால் கரீரவம்
உண்டாகையாலே எங்கும் நியசனியி கொள்ளவேண்
டாவோ ? என்னில், இது கல்பிக்கிறோமல்லாமையாலே
நிராக்ரத்வம். ஶரீராஶ்ரவாஸாத்ரத்வம் ஢ோகாவமென்றால் ஏதேனு
மொரு ஶரீராதி ச஢்நாவமுள்ள ப்ரதேஸங்களில்லாவற்றிலும் எல்லா
ஆத்மாக்களுக்கும் ஢ோகமும் ப்ரஸகிக்கும்.

12 “சங்காபரார்த்தவா”

இயாதிகளாலே புருஷனுக்குக் கர்வ மோகாதிகளைச் சொல்லித் தாங்களே புருஷனுக்குக் கர்வாதிகள் இல்லையென்றும்

13 “புருஷஸ்ய தர்ஸனார்த்த”

என்கிற ஆர்யையிலே புருஷனுடைய மோகாபவரங்களுக்காகப் ப்ரக்ருதி ப்ரவர்த்திக்கிறதென்றும் சொல்லி

14 “தஸ்யந் வ்யயதே”

என்கிற ஆர்யையிலே புருஷர்கள் ஒருவருக்கும் வ்யயமோகங்கள் இல்லை; ப்ரக்ருதிதனக்கே வ்யயமோகங்கள் என்றும் இப்படி ப்ரஸ்பர விருத்தமாக வருஷனீ விவாஹ மந்த்ர க்ரமத்தாலே சொல்லும் அர்த்தங்கள் எல்லாவற்றையும் பற்ற

15 “விப்ரதிபேதாச்சமஸ்யஸம்”

என்று ஸ்தூத்ரகாரர் அருளிச்செய்தார்.

ஆத்மாவுக்குக் கர்வாதிகள் இல்லையென்கிற சித்தாந்தத்தில் ப்ரகூதே: ப்ரணை புருஷனென்று ஒருவனைக் கட்டவேண்டுவ தில்லை. ப்ரயஜாதிகள் எல்லாம் கர்வாதி விசிஷ்டனாக ஆத்மாவைக் காட்டுகையாலே ப்ரகூதாஸ் வாத்தே நிலைநிற்கும். புருஷனை அபௌவாக்கி ப்ரக்ருதியை விசுத்திவிசுத்தியென்று சொல்லுகிற வனுக்கு ப்ரமாதாவாகக்கூடாமையாலே ப்ரமாமில்லையாய் மாஃய-மிக் மாயாவிதி மஃய நிலைவசம் உண்டாம்.

* ஈசனிலனென்பதன லென்றும்சீவர்

எங்குமுள்ளிலருணாவை யெனறவததால்

பாசமென்னும்பிரகிருதி தனனலென்றும்

பலமுமில் வீடுமில் யென்னும்பண்பால

* [ப-ரை] ஈசன இலன - பகவான் இல்லை, எனபதனல - என்று சொலவதினலும், சீவர் - ஜீவர்கள், என்றும் - நிதய மாயும், எங்கும் - எல்லாவிடத்திலும், உளர் - இருப்பவர், உணாவை - ஜ்ஞாநத்தை, இலர் - இல்லாதவர், எனறவத தால் - என்று சொல்லுகிறபடியினலும், பாசமென்னும் - பாசம எனபபடுகிற, பிரகிருதி தன்னல-மூலபரகருதியினல, என்றும்- எப்பொழுதும், பலமும இலை - பரயோஜநமும இல்லை, வீடும் - மோக்ஷமும, இலை - இல்லை, என்னும் - என்று சொல்லுகிற, பண்பால - வார்த்தையினலும், காசினி - பூமி, நீர் - ஜலம்

காசிநிநீாமுதலான காரியங்கள்

கசசபததின காலகைபோல் என்னுங்கததால,

நாசமிலதிலைகாணும் ஞாலததுள்ளீர்

நாமிசையாசசாங்கியததை நாடுவாக்கே.

37

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

निरीश्वरसांख्य निराकरणाधिकारः अष्टादशः ॥

பதினெட்டாவது நிர்ச்வர ஸாங்க்ய நிராகரணாதிகாரம்

முதலான, காரியங்கள்-வஸதுக்கள் உண்டாவதும் அழிவதும், கசசபததின - ஆமையின, காலகைபோல் - (நீட்டுவதும் சுருங்குவதுமான) கால கைபோல், என்னும்-எனகிற, கததால-பிதற்றுதலாலும், நாம இசையா - நாம் அங்கீகரிக்க முடியாத, சாங்கியததை - ஸாங்க்ய மதததை, நாடுவார்க்கு - பின்பற்றி யிருப்பவாக்கு, நாசம் இலது - அழிந்துபோவதைவிட வேறு பலன், இலை காணும் - இலையென்று தெரிந்துகொள்ளுங்கள், ஞாலதது உள்ளீர் - உலகத்தில் இருப்பவர்களே! நீங்கள் இதைக் கண்டுகொள்ளுங்கள்.

॥ श्री ॥

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

சீராதூரப்பல திருவேங்கடமுடையான திருவடிகளே சரணம்

॥ योगसिद्धान्त भङ्गाधिकारः एकोनविंशः ॥

பத்தொன்பதாவது யோகஸித்தாந்த பங்காதிகாரம்

[யோகமத நிரஸன பரதிஜைஞ - அமமதத்தின கொளகைகளின் ஸங்கரஹம்-பரவாததகருடைய ஏற்றத்தினால் இம் மதத்தின் அங்கீகரண பக்ஷநிரஸனம் - மற்ற கொளகைகளின் அநுவாதமும் அவற்றின் நிரஸனமும்].

*தாவிப்புவனங்கள் தாளிணைத் துடைய தந்தையுந்தீப
பூவிறபிறக்கினும் பூதங்களெல்லாம் புணாததினும்
நாவிலபிரிவினறி நாமங்கைவாழினும் நானமறையில்
பாவித்ததனறியுரைப்பது பாறும் பதாததிரளே

38

*[ப - ரை] புவனங்கள்-எல்லா லோகங்களையும், தாவி-(தரிவிக்காமாவதாரத்தில) அளந்து, தாளிணை துடைய - இரண்டு திருவடிகளையும் சிரஸஸில வைத்து அலங்கரித்த, தந்தை - பிதாவான பகவானுடைய, உந்திப்பூவில - திருநாபிக் கமலத்தில், பிறக்கினும் - பிறந்தவன என்ற பெருமையுடையவனாயினும், பூதங்களெல்லாம் - எல்லாப் பூதங்களையும், புணாததினும் - ஸருஷ்டிப்பவனாயிருந்தபோதிலும், [இங்கு சொல்லப்படும ஸருஷ்டி மஹாபரளயத்திற்குப் பிறகு பகவான தானே அண்டங்களை ஸருஷ்டித்து ஒவ்வோர் அண்டத்துக்குள்ளும் ஒரு பரஹ்மாவை உண்டாக்கி அவனிடம் அந்த அண்டத்துக்குள் மேல் ஸருஷ்டியைச் செய் என்று நியமிக்கிறான் என்று சுருதிபரஸித்தமாகையாலே அண்டத்துக்குள் செய்யப்படும் ஸருஷ்டியை மட்டும் குறிக்கிறது என்றபடி] நாவில - நாககில, பிரிவினறி - ஒருகாலும் விட்டுப்போகாமல், நாமங்கை - ஸரஸ்வதி, வாழினும்-வசித்துக்கொண்டிருந்தாலும், அதாவது-பரஹ்மா இப்படிப்பட்ட பெருமையுடையவனாயிருந்தபோதிலும், (அவனால் பரவர்த்திக்கப்பட்ட யோகமதம் பரமாணம் ஆகாதோ என்று உண்டாகும் சங்கைக்கு ஸமாதாநம் மேலே அருளிச்செய்யப்படுகிறது) நான மறையில் - நான்கு வேதங்களில், பாவித்ததனறி - சொல்லப்பட்டிருக்கிறதைத் தவிர, உரைப்பது - வேறு விதமாகச் சொல்வது, பாறும் - அழிந்து போகக்கூடிய, பதாததிரள் - கருக்காயின் கூட்டம்போல ஆனது - அதாவது அபரமாணம் என்றபடி.

38

நிரிசுவர சாஸ்யனை நிராகரித்தோம். அனந்தரம் செஷ்வரசாஸ்யம் என்னும்படி நிறுகிற ஹேரண்யகர்மசிட்஢ாந்தத்தில் விரு஢்வாவிரு஢்வாங் விபாகம் பண்ணுகிறோம் கபிலாதிகளைப் போலே ஒரு ருஷிமாத்தர மன்றிககே ஜக஢்வாபாராடி விசேபாபிக்ருத த்ரிமூர்திகளில் த்ரதமனாய் ஸாவேசுவரனாகுத ஓரீசபுத்ரனாய் அவ்யவஹிதசிஷ்யனாய் சகல வேத த்ரவர்த்தனாபிக்ருதனாய் ரு஢்வா஢்வாதிருகுகெல்லாம் உபத்யவித்ய குருவாய் சர்வ-தர்மயா஢்வாஸ்தாபகனாக த்ரதவானான ஹேரண்யகர்மன் வேதோக்த தத்வாசார வித்யாஸமதர்ச சோன்ன யோகதர்சவத்தை அத்ரமாணமென்னகை ஸாஹஸதமாகையாலும், த்ரகருதி த்ருஷ் ஈசுவர விபாகாடி சத்ய-த்வத்தை இசைசகையாலும், த்ருக்ரகர்மத்யதராமூத்ரனாய் த்ரதவ த்ரதிபாதினாய் சர்வலோக குருவான த்ருஷ்ன் ஈசுவரனென்று யோக சிட்஢ாந்த வித்ய தாத்ஜலசுவதாப்யங்க்ளிலே த்ரதிபாதிக்கையாலும்

16 “ हिरण्यगर्भो योगस्य वक्ता ”

என்று महाभारत परिगृहीतமான योगशास्त्रம் கृதன்மும் ப்ரமாண
மாக வேண்டாவோ ? என்னில், இதுவும்

17 “बहवः पुरुषा राजन् संख्ययोगविचारिणः”

इत्यादिकणा ७७ दत्तोत्तरम्

கேஷத்ராஜ்ஞான ஹிரண்யகர்மனுக்குப் பரமபுருஷ ஸங்கல்பா நுபுணமாக ஞ்மாடிகள் கூடுகையாலும், ப்ரக்ருதி புருஷ சரீரக னுன பரமாத்மாவுக்கு ஜகதுபாடானத்வமும் ஓபபந்மென்று வேதாந்த ஸ்தாபிதார்த் விரு஢்மாகக் கேவல நிமித்தேச்வர பக்ஷத்தைப் பரிஸ்ரஹிக்கையாலும், ஈச்வரன்தான் க்ரியாஸக்தி விஷ்ணுபரஹிததேயாலே ஸாக்ஸ்ய புருஷனைப் போலே நிர்வ்யாபாரணம் ஸ்னிஹிமாஸூபகரகன் என்கையாலும்,

18 “योगी चकार प्रतिफलनमिवैश्वर्यमूचे कयाचित्”

என்கிறபடியே ஐச்வர்யம் உபாதிவிசேஷமுந் என்கையாலும், தத்த்வ ஸ்ருஷ்டிகரமங்களிலும் மஹானுக்கு அஹங்காரமும் தம்மாத்ரங்களும் என்று ஆறு விசேஷங்கள், அஹங்காரத் துக்கு ஏகாத்ரையங்கள் விசேஷங்கள். தம்மாத்ரகளுக்குப் பञ्चமூலங்கள் விசேஷங்கள் என்றாற்போலே சொல்லுமவை க்லிஷ்ட நிர்வாஹங்களாகையாலும், மோக்ஷபாயமாக

விதித்த யோகத்திலும் பரமபுரூபாராதனத்வ விவகையற்று ப்ரத்யுக்ரதம்
 தர்சனப்ரதானமாக நடத்துகையாலும், ஆத்ம கைவல்ய மாத்ரமே
 மோக்ஷமென்று கொள்ளுகையாலும்

19 “एतेन योगः प्रत्युक्तः”

என்கிறபடியே வேதவிருதா்ரத்தில் யோகதர்சனமும் அனாதரணியம்.
 ஸஹாபரதோபாதனஸாத்ரம் காபிலாதிகளுக்குப் போலே விருதா்ர ஶோதன
 ஸஹம் கபில ஹிரண்யகர்மாதிகளுக்கு வேதவிருதா்ரங்களில் தாத்பர்ய
 மில்லை.

20 “सांख्ययोगविचारिणः”

என்று சொல்லப்பட்ட ப்ரவர்தகா் வுதாநிர்வஹம் பண்ணினா்ர்கள்
 என்னுமவர்களுக்குப் பின்புள்ள ப்ரவர்தக ஸந்தங்கள் உபேக்ஷ
 ணியங்கள் என்னுமிடம் நிர்விவாதம்.

* காரணனூயலகளிக்கும் கண்ணனதேசைக்

கண்ணாடிநிழலபோலக் காணகையாலும்

தாரணியின் முடிவான சமாதி தன்னைத்

தனககேறறும் விளககென்று தனிககையாலும்

* [ப - ரை] காரணனூய்-ஐகததை ஸ்ருஷ்டிக்கும் எல்லாக்
 காரணனூய், உலகு அளிககும் - லோகததைக் காப்பாற்றுகிற,
 கண்ணன்-பகவானுடைய, தேசை - தேஐஸ முதலியவைகளை,
 கண்ணாடி-கண்ணாடியில் காணப்படும், நிழல போல-உருவத்
 தைப் போல, காணகையாலும் - சொல்லுகிறபடியினாலும்,
 தாரணையின்-தியானத்தின், முடிவான-முடிவு நிலையான, சமாதி
 தன்னை-பகதியோகததை, தனககு-ஆதமாவாகிய தனககு, ஏற
 றும் - ஏறறப்படுகிற, விளககு என்று - தீபம் என்று, தனிககை
 யாலும்-தனிததுச சொல்லுகையாலும், காரணமாம-காரணமா

காரணமாமது தனக்குப் பயனும் சீவன

கைவலிய நிலையென்று கணிககையாலும்

கோரணியின கோலமெனக் குறிக்கலாகும்

கோகனகததயன கூறும் சமயக்கூறே

39

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे
योगसिद्धान्तभङ्गाधिकारः एकोनविंशः ॥

பததொன்பதாவது யோகஸித்தாந்த பங்கா திகாரம்

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

யிருக்கும், அது தனக்கு - அநதப பக்தியோகமாகிய உபாயத்
துக்கு, சீவன - ஜீவனுடைய, கைவலிய நிலை - தன்னேத தானே
அநுபவித்துக்கொள்கிற கைவலயமே, பயன ஆம் - பய
னாகும், என்று கணிககையாலும் - என்று நினைப்பதனாலும்,
கோகனகதது-பகவானுடைய திருநாபிக்கமலத்தில் உண்டான,
அயன - பரஹ்மா, கூறும் - சொல்லுகிற (வெளியிட்ட), சமயக்
கூறு-யோக மதம், கோரணியின-கோமாளியினுடைய, கோலம்
என - வேஷம் என, குறிக்கலாகும் - குறிப்பிட்டிருக்கூறும்படி
யுள்ளது.

॥ श्री . ॥

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

சீராதாபபுல திருவேங்கடமுடையான திருவடிகளே சரணம்

॥ पाशुपत वहिष्काराधिकारो विशः ॥

இருபதாவது பாசுபத பஹிஸ்காராதிகாரம்

[பாசுபத நிரஸந ப்ரதிஜ்ஞை — ஷடதரிமசத தததவபக்ஷ நிரஸனம்—நியதிததவகலபன நிராகரணம்—காலத்தின மாயா காயதவபக்ஷ நிரஸனம் — ஸுகாநுபவாததம் ராககலபன நிரஸனம்—விதயாதததவபக்ஷ நிரஸனம்—கலாதததவபக்ஷ நிரஸனம் — ஜீவன மலமாயாகாமங்களினுல கட்டுபபட்டவன எனகிற பக்ஷ நிரஸனம்—பசுக்களின அனாதிசிவதவபக்ஷ நிரஸனம்—ஸோமஸித்தாநத நிரஸனம் — பாசுபத மதத்தின ஆறு பிரிவுகளின நிரஸனம் — தீக்ஷாதிக்களினுல ஜாதி ஒழியும் எனகிற பக்ஷ நிரஸனம் — பாகவத ஸமயத்தில் ஸாமயம் கூறுவதற்குக் கருதது—ஆகமானுமான கலபன நிரஸனம் — அதாவ சிரோவாகயததுக்குத் தாதபாயம் — மற்றும் சில அநுஷ்டானங்களின நிரஸனம்—நிசவாஸ ஸமஹிதாபரமானாதவ நிரஸனம் - பஹு பராசாயபக்ஷ நிரஸனம் — மஹாபாரத ஸங்கரஹம் பாசுபத மதத்தின பராமானயத்தை ஸாதிககாது — வகதருவைலக்ஷணய ஏற்றத்தின நிரஸனம்—இமமதம் ஸூத்ரகாரரால நிரஸிககபபட்டிருக்கிறது]

* சாதுசனங்களெல்லாம் சசசையென்னும் சலமபுணாததார கோதமசாபமொன்றற கொடுங்கோலங்கள் கொண்டுகில பூதபதிக்கடியாரென நின்றவன பொய்யுரையால வேதமகற்றிநிற்பா விகற்பங்கள் விலக்குவமே 40

* [ப - ரை] சாது சனங்களெல்லாம் - எல்லா ஸாது ஜநங்களும், சசசையென்னும் - ஸாரமல்லாதது என்று கழிக்கிற, சலம் - சலம் என்ற தோஷத்தை, புணாததார - அங்கீகரித்தவர்களாயும், கோதம சாபம் ஒன்றால் - கௌதமருடைய சாபத்தால், உலகில - லோகத்தில், கொடும் - பயங்கரமான, கோலங்கள் - வேஷங்களை கொண்டு - தரித்துக்கொண்டு, பூதபதிக்கு - பூதங்களின நாயகனுள் சிவனுக்கு, அடியா - தாஸர்கள், என நின்று, அவன பொய்யுரையால் - அவனுடைய பொய்மொழிகளாகிய பாசுபத நூல்களால், வேதம் - வேதத்தை, அகற்றி - தள்ளிவிட்டு, நிற்பா - நிற்கிற பாசுபத மதத்தினருடைய, விகற்பங்கள் - அநேக விதமாகச் சொல்லப்படும் அாததங்களை, விலக்குவம் - தள்ளிவிடுவோம் சலமென்பது - அயலாருடைய அபிப்பிராயத்தைத் தெரிநதுகொள்ளாமல் அவாமீது பொய்யாகக் குற்றம் சாட்டுவது.

प्रकृत्यादिकளையும் கொண்டு ஈச்வரனே நிமித்தமாத்ரனாகவும் கொண்ட யோగ सिद्धान्तிகளே நிராகரித்தோம். இவ்வம்சத்தில் அவர்களோடு துல்யராய் அந்ரங்களை அந்யதாவாகச் சொல்லும் பாசுபதரை நிராகரிக்கிறோம். शैव-पाशुपतादि-भेदத்தாலே चतुर्विधமாகவாதல் षड्विधமாகவாதல் विभक्तமான पशुपतिமதத்தில் சைவர்கள் சொல்லுகிற षट्त्रिंशत् तत्त्वங்களில் மஹானுககக் காரணமான ப்ரக்ருதியை அவ்யக்தம் - த்ரைகுண்யம் என்று இரண்டாக்கி இக் குணங்களினுடைய सूक्ष्मावस्थै அவ்யக்தமென்றும், स्थूलாவस्थै த்ரைகுண்யமென்றும் சொன்ன விபாகத்துக்கு சபாவநாமாத்ரமாதல் உக்திவிசேஷமாத்ரமாதல் மூலமென்றால் இस्थूल सूक्ष्मविभागம் महदादितत्त्वங்களிலும் கட்டலாம்.

அவ்யக்தத்தோடொக்க நியதி கால ராக விஷய கலைகள் என்று ஐந்து தத்த்வங்கள் புருஷனைப் பற்றி மாயையினின்றும் பிறக்குமென்றதுவும் ஶாப்தாகம யுக்தி விரஹ நிரஸ்தம். श्रुताश्रयनश्रुதியில் கால சவபாவ நியதி यदृच्छादि शब्दங்களைக் கொண்டு तत्त्वान्तरங்களைக் கட்டப் பார்க்கில் அதிப்ரஸங்மம் வரும்.

पुरुषனுடைய कर्म फल देश नियமத்துக்கும் कर्म फलங்களுடைய संकरम् वारामைக்கும் நியதி என்று ஒரு தத்த்வம் வேண்டாவோ? என்னில், ஸ்வதந்த்ர ஈச்வர ஸங்கல்ப விசேஷத்தாலே ஸர்வ நியமங்களும் घटियाநிற்க வேறொரு நியாமகம் கட்டவேண்டுவதில்லை. श्रुति लवादि लक्षणமான கால தத்த்வ ஸ்வரூபம் பூர்வோத்த்ர காலங்களில்லையென்னும் பக்ஷம் स्ववचन व्याहृतமாகையாலே காலம் மாயாகார்யமென்னவொண்ணாது.

சில தந்த்ராத்ரீயர்

21 ' कालश्च नियतिश्चैकसंपुटत्वादेकं भुवनम् '

என்றதுவும், வேறே சிலர் நியதிக்குக் காலதத்த்வத்திலே அந்ரமாவமென்று சொன்னதுவும் சம்புடத்வாசம்பவத்தாலே जरदु-वादि वाक्य तुल्यம். दु.खाभावमात्रத்திலே सुखभ्रमहेतुவாகவும் तदर्थं प्रवृत्तिकளில் புருஷனுக்கு शक्ति जनकமாகவும் ராகம என்றொரு தத்த்வம் வேண்டாவோ? என்னில், கர்மானுரூப பரம புருஷ ஸங்கல்ப घटित ஸத்த்வாத்ரி குணவிசேஷ விசிஷ்ட மந.

प्रभृति मात्रத்தாலே சுவ ஶ்மாடிகள் ஶ்டிக்கும். புருஷனுடைய ஜானவ்யக்த்யமாக வேஷ விசேஷத்தில் வ்யாபரிப்பதான விஷயென்று ஒரு தத்தவம் வேண்டாவோ? என்னில், ஜ்ஞாநத்தக்குக கர்வ்வகர்மங்களிலும் உபகாரகமாகத் தாங்கள் இசைந்த த்வ ஶ்மத்தில் இந்திரியாதி மூல ப்ரஸரண தசையிலே ஸ்வயம்ப்ர காசத்வமுண்டாகையாலே வ்யஜ்ஞகந்தரம் கட்டவேண்டா. காலாந்தரங்களில் ஜானாந்தரத்தாலே ப்ரகாசிக்கும்.

மல சரூ஢் சைதந்ய அமிஷ்வலநார்த்தமாக மல விதாரண ஹேதுவாய்க் கொண்டு ஜ்ஞாநசக்திகு வ்யஜ்ஞகமாகக் கலையென்று ஒரு தத்த வம் வேண்டாவோ? என்னில், மலவிதாரணம் பண்ணுமது

21A. “तेषामेवानुकम्पार्थम्”

இயாதிகளின்படியே சர்வீஸ்வர அநுஶ்ரஹமாகையாலும் இதுதன்னைத் தாங்களும் இசைகையாலும் அஸ்துத த்வாந்தரம் கல்பிக்க வேண்டா.

ஜ்ஞாநத்தை த்விவிதமாக்கி ஶோசரத்தை அவேதிக்குமது ப்ர மாணம். சுவாதிசையான வேதனை ஶலமென்ற இவ்வளவில் விருதயில்லை. ஶோசரத்தை த்விவிதமாக்கி ஶவ்நாநுரதையாய் சுவ து:ச மோஹ ரூபையான புருஷபுத்தி ஶாக்ஷாந் ஶோசரமென்றும் ஶவ்நாதிசைகள் பர்பரயா ஶோசரமென்றும் ஶொன்னது புருஷ புத்தி வுத்தி தானே ப்ரமாண ரூபஜ்ஞாநமாகையாலே நிரஸ்தம்.

ஸத்த்வ ரஜஸ் தமஸ்ஸூக்திகள் பூத்தாதிசைகளுக்குப் புந புந. புரகத்வெந உபகரிக்கின்றனவென்றும் காலநியதிகள் புருஷ னுடைய க்ரியாபுத்தி ஹேதுக்களென்றும் ஶொல்லுமது வ்யாகுல வசனம். புத்தி ஶீலத்வ யுக்தியாலே கர்மேந்திரியங்களை ராஜஸ் அஹங்கார கார்யங்களாகச் சிலர் ஶொன்னதுவும் அதிபுரஸா- தூபிதம்.

ஸர்வசக்தியாய் அணுவான ஜீவாத்மா மல மாயா கர்மங் களென்கிற மூன்று வ்நாங்களாலே திரோஹிதனும் என்றும் இந்த வ்நாங்கள் மூன்றும் விட்டவாறே ஸர்வஜ்ஞானம் சர்வகதனும் ஸர்வசக்தியாய் சிவ துல்ய ஜிவ்வர்யனமென்றும்

22 “सुक्तात्मानोऽपि शिवा किंवेते तत्प्रसादतो मुक्ताः ।
सोऽनादिमुक्त एको विज्ञेयः पञ्चमन्त्रतनुः ॥”

இத்யாதிகளாலே மோக்ஷதசையிலே ஈச்வரனோடே விசுவ பரீந்த அயந்த சான்யவானென்றும் சொன்னதுவும் அவனுடைய சமாதிக்க டரித்வ ஶ்ருதியாலும் ஜீவனுடைய நித்ய அனுத்வ நிர்விகாரத்வ ச்ருதியாலும் நிராகுதம்.

माया कार्य रागादिकளாலும் கர்மத்தாலுமுள்ள வன்யமொழிய மற்றும் அநாதி சலவன்யமென்னும் கட்டலாவதொன்று இல்லை பக்க்களுக்கு அநாதி மல திரோஹிதமான அநாதி சிவத்வம் சல- விதாரணமான அநாதி சிவ ப்ரஸாதத்தாலே அபிவ்யக்தமாகிறதென்றும் சொல்லுகிற அர்த்தம் ஈச்வரனுக்கு அஜ்ஞானாதிகளைக் கல்பித்த பக்ஷத்தோடு துல்யமாம்.

ஈச்வர விஷயத்திலே ஐந்து தத்த்வங்களைக் கல்பித்து அவற்றில் சிவனாவான் ஜ்ஞான க்ரியா ஶக்தி ப்ரதானனாய் சர்வஜ்ஞான க்ரியா- ஶக்தியுமாயிருக்கும் என்றும் ஜகத்ஸுஸ்டி ஁ஸ்ருவனான அவனுடைய அஃயமான உர்மேஷம் சக்தியென்றும்

23 “चिदचिदनुग्रहहेतोरस्य सिसृक्षोर्य आद्य उन्मेषः ।
तच्छक्तितत्त्वमभिहितमविभागापन्नमस्यैव ॥”

இத்யாதிகளாலே சொல்லுமதுவும் இந்த ஶக்தியை ஸர்வஜ்ஞான ஸர்வகர்த்தீ என்று சொல்லுமதுவும் த்ரம் த்ரமயீக்ய விரோதாதி டுபிதம்.

24 “ज्ञानक्रियाख्यशक्तयोः अपकर्षोत्कर्षयोरभावेन ।
यः प्रसरस्तं प्राहु सदाशिवाख्यं बुधास्तत्त्वम् ॥”

என்றதுவும் ஜ்ஞானக்ரியாஶ்யஶக்திகளுடைய பூத்ரகிவசர்பண ப்ரழயதசைகள் நிர்வஹிக்க அரிதாக்கையாலும் ஶ்ரூப விகார ஜ்ஞான சகோதிகள் த்ரத்யாமையாலும் அநுபபந்ம்.

25 “न्यक् भवति यत् शक्तिज्ञानाख्योद्विक्तां क्रिया भजते ।
ईश्वरतत्त्वं तदिह प्रोक्तं सर्वार्थकर्तृ सदा ॥”

என்று சொன்னதுவும்

26 “न्यक् भवति कर्तृशक्तिज्ञानाख्योद्रेकमश्रुते यत्र ।

तत्तत्त्वं विद्याख्यं प्रकाशकज्ञानरूपत्वात् ॥”

என்றதும் ஜ்ஞானாதிசூடைய ந்யமாவாதி நிரூபணானந்தையாலே நிரஸ்தம்.

27 “नादो बिन्दु सकल. सदाशिवं तत्त्वमाश्रितौ कथितौ ।

विद्येशः पुनरीशे मन्त्राविद्याश्च विद्याख्ये ॥”

என்ற விபாகத்துக்கும் ஒரு வ்யவஸ்தாபகம் இல்லை. இவை மூன்று தத்த்வங்களும் காலானவச்சிஷ்டங்களாகையாலே அகம்மாவிகளென்றும் அவற்றினுடைய வ்யாபாரங்கள் கம்மாவிகளென்றும் சொல்லி இத் தத்த்வங்கள் மூன்றும் சக்தியிலே லயிக்குமென்றும் சக்தி சிவன் பக்கமில்லே லயிக்குமென்றும்

28 “पञ्चानामप्येषां न हि क्रमोऽस्तीह कालरहितत्वात् ।

व्यापारवशात् तेषां विहिता खलु कल्पना शास्त्रे ॥

तत्त्वं वस्तुत एकं शिवसंज्ञं चित्रशक्तिशतखचितम् ।

शक्तिव्यापृतिभेदात् तस्यैते कल्पनाभेदाः ॥

मायायाः परतोऽश्वा शुद्धः शक्तौ निलीयते सकल ।

परमात्मनि साऽपि शिवे तिष्ठत्यविभागमापन्ना ॥

माया पुरुषः शिव इत्येतत् त्रितयं महार्थसंहारे ।

अवशिष्यते पुनस्तत् प्रवर्तते पूर्ववत् सृष्टौ ॥

तत्त्वानां स्थितिरेषा कथिता सृष्टिक्रमेण सर्वेषाम् ।

प्रतिलोमात् परिणामात् मायायां ता निलीयन्ते ॥”

என்றும், शुद्धவியை சிவனுடைய தேஹேந்த்ரியங்களென்றும், ஈசுவரன் அஹங்காரமென்றும், சதாசிவன் வுத்தி என்றும், சக்தி ப்ருத்தி-
स्थानीय என்றும், சிவன் புருஷ स्थानीयன் என்றும் சொல்லு
மவை பூர்வ அபர விரூபங்கள்.

சிவாத்விதாதி பக்ஷங்களில் சொல்லும் குதர்க் வாஹ்யம் க்ருத்தி களுக்கெல்லாம் தூஷித விவித சித்தாந்த ந்யாயத்தாலே நிராஸம் கண்டுகொள்வது.

ஸர்வ விகார காரணமூத்யாயம் ப்ரக்ருதி மாயாதி ஸ்ந்வாச்சய யான சூக்ஸ்மதம்சுசக்தி ப்ருத்தி குதே என்று பேராயம் மதுகோசாதிசூதாப

போலே சுபிர புட ஶத சங்குலையாய் அனந்தஸ்தஸ்யாய்க்கொண்டு எங்கும் ப்ரஸூதையாய்க் கிடக்குமென்றும் ஸுஷிரம் தோறும் தனித்தனியே மொக்தாக்களான ருத்ரர்களாலே அபிஷிதே என்றும் இப்ப்ரகாரங்களிலே சோமஸித்வாந்தத்தில் சொல்லுமதுவும் ப்ரமாண உபபத்திசஹம்நு.

அப்படியே “அயாதோ ருத்ரஹத்ய” என்று தொடங்கிச் சொன்ன பாசுபத மதத்தில் பசு பாச விதி யோகங்களென்று பாசுபதம் நாலு வகையாயிருக்குமென்று சொல்லிப் பசுக்களை ஸ்வாபாவிக கார்யகாரணரென்றும், அரஹ கார்யகாரணரென்றும், வ்யாவ்ரத கார்யகாரணரென்றும், சரஹ கார்யகாரணரென்றும், சமூஹ கார்யகாரணரென்றும், அஹ கார்யகாரணரென்றும் ஆறு வகையாக்கி இவர்களில் ஸ்வாபாவிக கார்யகாரணராயிருப்பார் சிலர் ப்ரஸூத தத்வத்தினுடைய மூர்ஷாஸ்திரம் ப்ரஸூத குஹ்யஸ்திரம் வர்த்திப்பார்கள் என்றும் இவர்கள் தேஹேந்த்ரிய சபஹராயிருக்கச் செய்தே ப்ரஹ்மராகையாலே பசுக்கள் ஆகார்கள் என்றும் தொடங்கிச் சொல்லும் பிரிவுகளும் ட்ராதச புவன சமூதாயம் ஜால மென்றும் சொல்லி ப்ரஸூதக்குக் கீழும் நடுவும் மேலுமாக இப் புவனங்களென்றும் இப் ப்ரகாரங்களில் சொல்லுமவையெல்லாம் சர்வ சமத ஸ்மதி இதிஹாச புராணாதி விருத்தத்தாலே உபேக்ஷணீயங்கள்.

இப்படியே

29 “தீக்ஷாப்ரவேசமாந்ரேண ப்ராஹ்மணோ பவதி ப்ரவமூ ।

காபாலம் ப்ரதமாஸ்தாய யதிபவதி மானவ: ॥”

இயாதிகளும் அபாபாப விருத்தங்களாகையாலே அநாத்ரணீயங்கள்.

பாபாவத சமயத்தில் ப்ரஹ்ம ஜ்ஞானமுடையார் எல்லாரும் ‘ஸமா’ என்னுமது ஶச ட்மாதி குண ஸாம்யத்தாலும் ஆசார்ய மூல ஜ்ஞாந ஜ்ஞம் ஸாம்யத்தாலும் அபிமத புருஷார்த்த ஸாம்யத்தாலும் ஆமத்தனை.

இப்படியே பாசுபத தந்த்ரத்தில் சொல்லுகிற ஜாத்யுத்தாராதி-வாதமும் அந்யபரம் என்னில் மற்றும் வேதவிருத்த அஞ்ஜமெல்லாம்

அந்யபரம் என்னவேண்டும் அது தத்தந்நங்களுக்கும் தந்நிபுர்
களுக்கும் அபிசமதமன்று. எங்ஙனே ? என்னில்.—

இவர்கள் வேதங்களையும் தங்கள் மந்த்ரங்களோடு ஒக்கப்
பெளருஷேயங்களென்றும், வேதங்களில் சிவஜ்ஞாநம் காசித்க
மாகையாலே ச்வாசங்களாலே த்ஸ்வசித்தி என்றும், அநுமானத்
தாலே நிமித்தமாத்ர ஈச்வர கல்பநை பண்ணியும், பராவர
தத்த்வங்களை மாருகக் கட்டியும் மற்றும் வ்யபதேச அநஹ் வேத விருத்த
த்வானுத்யந ப்ரகியா ஜாலங்களை ப்ரதிபாதித்துமிதே ச்வ சித்த்வாந்
ஸ்தாபநம் பண்ணுவது. இப்படியாகையாலேயன்றே

30 “சைவான் பாஸுபதான் ஸ்ருஷ்டா லோகாயதிகநாஸ்திகான் ।

விகர்மஸ்தான் த்விஜான் ஸூத்ரான் சச்சலோ ஜலமாவிஸேத் ॥”

என்று தர்மஸாஸ்த்ரபவர்தகர் இவர்களை வஹிஸ்கரித்தது

இப்படி பாஸுபத மதம் வேத வৈதிக வஹிஸ்க்ருதம் என்றால் அத்
ஸிரஸ்ஸிலே ருத்ரோபாஸநத்தை ப்ரஸங்கித்து சமந்நக ப்ரஸ்ஸலேபநாதிக்கை
யும் சொல்லி இது பாஸு விஸோஸ்த்யர்மான பாஸுபத வ்ரதமென்றும்
சொன்னது நிர்வஹிக்கும்படி என் ? என்னில், அங்கு சொன்
னவை அஸத் கார்ய வாத அநுவாதிதிக்கைப் போலே ப்ரபக்ஷானுவாதமான
மென்று சிலர் நிர்வஹிப்பார்கள். தாமச தர்ம விசேஷ விஷய
மென்றும் சிலர் சொல்லுவார்கள்.

ஸ்ரீமத்நாஸ்திகாரர் ப்ரதேந வித்தாதி ந்யாயத்தாலே இது ருத்ரஸிரிக
ப்ரமாத்மோபாஸந விசேஷபரமென்று அருளிச் செய்தார். ஆகை
யால் அத்வே ஸிரஸ்ஸைக்கொண்டு பாஸுபத தந்நத்துக்கு ஸ்ருதிமூலத்வம்
கொள்ளவொண்ணாது

இப்படியே ஷதருத்ரயாதித்களும் இஸானவலி சொன்னதுவும்
இஷ்ட தேவதா அர்ச்சந ஸ்மதிகளும் ப்ராயஸ்சித்த விஸேஷத்தில் ப்ரஸ்ஸசிஹ்வாதி
வதநங்களும் பாஸுபத அாஸவிதித்களுக்கு மூலகல்பநாலிங்மாக
மாட்டா.

இத் தந்த்ரம் இப்படி நிர்மூலமாகில் இதில் சொன்ன
ப்ரக்ரிஸையாலே லோகத்திலே ப்ரதிஸ்தா அர்ச்சநாதித்கள் நடக்கிறபடி
என் ? என்னில், இதுவும் பூத்தாதி துல்யமாகையாலே ப்ராஸாந்ய
ஸ்தாபகமன்று. வேத விஸேத ப்ரதூர சைவதந்ந அகதேஸமான நி:ஸ்வாச

सहितेंकु ஒரு புராணத்தில் ग्रामाण्य अभ्यनुज्ञै பண்ணினதுவும்
श्वदति क्षिप्त कर्त्तरंययत्ताले आश्वास हेतुवाक्यात्

லோகப்ரவ்ருத்தி சபவம்

31 “ त्वं हि रुद्र महाबाहो मोहशस्त्राणि कारय ।
दर्शयित्वाऽल्पमायासं फलं शीघ्रं प्रदर्शय ॥”

என்று பகவத்யுக்த பசுபதி விபரம்மம் வைபவத்தாலும் கௌதம சாப அபிமூத அபுதவாரிசுந் சஹச தாமச பुरुஷ சந்ததி சந்தராய பர்பரையாலும் கூடுமென்னுமிடம் நிர்விவாத நானாபுராண சவாதத்தாலே நிர்ணயிக்க லாம்.

३२ “ऋचो यजूंषि सामानि वेदाध्यात्मं तथैव च ।
न्यायशिक्षा चिकित्सा च ज्ञानं पाशुपतं तथा ॥”

என்று **மஹாபாரத** **புதிபாசு** **சங்கத்திலே** **பாசுபத** **ஜ்ஞாநத்தை**
எடுப்பானேன் ? என்னில், இது

३३ “वासुदेवस्य माहात्म्यं पाण्डवानां च सत्यताम् ।
वृत्तं च धार्तराष्ट्राणां उक्तवान् भगवान् ऋषिः ॥”

என்று சதூதத்தோடே அசதூதத்தையும் எடுத்தாற்போலே
 स्वपक्ष परपक्ष समभिव्याहारமாமத்தனை. இவ் அर्थம்

34 “पूर्वपक्षोक्तिसिद्धान्तपरिनिष्ठासमन्वितः।”

என்கிற வாக்யாந்தரத்தாலே सिद्धம். இம் மஹாபாரதத்தில் உபநிஷத் மென்று சொன்னதுவும் பாஸுபத அகம்சமூலமென்கைக்குப் ப்ரமாணம் இல்லை. सहस्र ग्रन्थ समिताति वितताध्याय रूप उपमन्यु उपाख्यानம் अनाप्तம் என்று சிலர் சொல்லுவார்கள். அப்தமகிஷும் தாமச அதிகாரிகளுக்கு அடைத்த தாமச ஧ர்ம விசேஷ பரமாகையாலே சாந்நிகர்க்கு உபாடேயமன்று.

३५ “ उमापतिः पशुपतिः श्रीकण्ठो ब्रह्मणः सुतः ।
उक्तवानिदमव्यग्रो ज्ञानं पाशुपतं शिवः ॥”

என்று வக்த்ருவைலக்ஷண்யம் சொன்னது ப்ரவ்ந் ப்ராமாண்யர்த்
மன்ரு ? என்னில், இது

36 “सांख्यस्य वक्ता कपिलः”

இயாதிகளுக்கும் துலயமாயிருக்க அவற்றுக்கு விருद्ध வ்யாஸிஸ்ரீ யாலே காஸ்யேன ப்ராமாண்யம் கூடாதாப்போலே இங்கும் நிஷேஷ ப்ராமாண்ய நியாமகமாகமாட்டாது.

निष्ठा निर्णयाध्यायத்திலே

37 “किमेतान्येकनिष्ठानि पृथङ्निष्ठानि वा मुने ।”

என்ற ப்ரஸ்துத்துக்கு உத்தரமாக

38 “ज्ञानान्येतानि राजर्षे विद्धि नानामतानि वै ।”

என்கையாலே மதபேதங்களைப் பார்த்தால் இவை பிழ்நிஷ்டங்கள் என்று சொல்லிற்றாயிற்று.

39 “सर्वेषु च नृपश्रेष्ठ ज्ञानेष्वेतेषु दृश्यते ।

यथागमं यथान्यायं निष्ठा नारायणः परः ॥”

என்றதுக்கும் பெளருஷேய அகமங்களுக்கு ப்ராமாண்யம் கொள்ளும்போது வேத விரோதம் வாராதபடி நிர்வஹிக்க வேண்டு கையாலே ந்யானுபுத்தி தத்தா஘ம பராமர்ஷம் பண்ணினால் அவ் அகமங்கலையெல்லாம் வேதாந்த வேத விச்வாந்தர்யாமி நாராயண பரங்களாக நிர்வஹிக்கலாமென்று தாத்பர்யம் 40 “तमेव शास्त्रकर्तारः प्रवदन्ति मनीषिणः ।” என்றதுக்கும் இதுவே நிர்வாஹம்.

இப்படி சாண்யாதிகளில் சொன்ன காரண ஸோசர ப்ரக்ருதி புருஷ சிவாதி ஸ்ஹ்ருதங்களை வேதாந்த வ்யுத்தபத்தியாலே விஷேய ப்ரூத நாராயண பர்யந்தங்களாக்கி விரோத சமநம் பண்ணினாலும் பாஶுபத அகாரங்களுக்கு வேத விரோதத்தைச் சமீப்பிக்க விரகில்லை. தாமஸ புராணங்களைப் பசுபதி தந்த்ரங்களுக்குத் துணையாகப் பார்க்குமது ஓட்டை ஓட்டத்தோடே ஒழுகலோடத்தைச் சேர்த்தபடியாம். பஶ்மவேத ப்ரணேதாவான ப்ரகவாந் வாத்ராயணன் 41 “पत्युरसामञ्जसात्” இயாதி சூத்ரங்களாலே பாஶுபத ப்ராமாண்ய ப்ரதிஷேதம் பண்ணுகையாலே பாரதாடிகளிலும் இதன் ப்ரா மாண்யம் அப்யுபகரமன்று என்னுமிடம் அறுதியிடலாம்.

*மாதவனே பரனென்று வையங்காண
மழுவேந்தி மயலதீகக வல்லதேவன
கைதவமொன்று கந்தவரைக் கடியசாபம்
கதுவியதாலதன் பலத்தைக் கருதிப் பணடை
வேதநெறி யணுகாது விலங்கு தாவி
வேறாக விரித்துரைத்தவிகற்பமெல்லாம்
ஒதுவது குத்திரததுக்கு என்று உரைத்தான்
ஓதாதே யோதுவிககு மொருவனதானே

41

*கந்தமலர் மகளமின்னுங் காராமேனிக
கருணை முகில கண்டகண்கள் மயிலாயாலும்

* [பதவுரை] மாதவனே - சரியபதியான நாராயணனே, பரன் என்று - பரத்தவமென்று, வையம் காண - எல்லா லோகமும் அறியும்படி, மழு ஏந்தி - மழுவெனகிற ஆயுதத்தை ஏந்தி, மயல - அஜஞாந்ததை, தீககவல்ல - போகக்கூடிய, தேவன் - தேவனாகிய ருத்ரன், கைதவம் ஒன்று - ஒரு கபடத்தை, உகந்தவரை - சந்தோஷத்துடன் ஒப்புக்கொண்ட வாகளை, அதாவது - கௌதம ருஷியிடம் பொய்க் குற்றத்தைச் சுமத்தியவாகளை, கடிய - கொடியதான், சாபம் - சாபமானது, கதுவியதால் - பற்றிக்கொண்டதால், அதன் பலத்தை - அந்தச் சாபத்தின் பலத்தை, கருதி - நினைத்து, பணடை - அநாதியான, வேதநெறி - வேதமாகக்கத்தை, அணுகாது - பின்பற்றாமல், விலங்கு தாவி - குறுக்கு வழியாகத் தாண்டி, வேறாக - புதியதாக, விரித்துரைத்த - விஸ்தாரமாகச் சொல்லிய, விகற்பமெல்லாம் - அநேகவிதமான அாததங்களையெல்லாம், ஒதுவது - கற்பது, குத்திரததுக்கு என்று - மிகவும் அறப்பமான பலன்களைப் பெறுவதற்காகவே என்று, ஓதாதே - தான் ஒருவரிடமிருந்தும் அதயயநம் செய்யாமல், ஒதுவிகும் - மற்றவர்களுக்கு அதய யநம் செயதுவைக்கும், ஒருவன் தானே - பகவானே, உரைத்தான் - சொன்னான் [இங்கு மாமல்லபுரத்தில் காணப்படுகிற, அரஜுநன் தபசு என்று சொல்லப்படுகிற கல்வெட்டு, இப்பாடடில் அபிபராயத்தில் கொள்ளப்பட்ட எம்பெருமானுடைய பரதவத்தை ருத்திரன் கையில மழுவேந்தி லோகத்துக்குத் தெரிவித்த விருத்தாந்தத்தைக் குறிக்குமென்பா பெரியோ] 41

* [பதவுரை] கந்த-வாஸனையுள்ள, மலர்-தாமரைப்பூவில் பிறந்த, மகள் - பெண்ணான லக்ஷ்மி, மின்னும் - (திருமார்பில்) பிரகாசிக்கும், காராமேனி - கருமையால் நிறைந்த திருமேனியையுடைய, கருணை முகில - கருணையை வாஷிக்கின்ற மேகத்தைப் போன்ற பகவானே, கண்ட கண்கள் - பார்த்த கண்கள், ப-ப-30

அநதமில் பேரினபததிலடியரோடே

அடிமையென்னும் பேரமுத மருநதிவாழத
தந்தமதி யிழநதரனா சமயம் புகுகுத

தழலவழிபோயத தடுமாறித தளாந்து வீழ்ந்தீர்
சந்த நெறி நேரறிவா சரணம் சோந்து
சங்கேதத தவமுனிவீர் தவிமினீரே

42

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्वस्वतन्वस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

पाशुपत बहिष्काराधिकारो विशः ॥

இருபதாவது பாசுபத பஹிஷ்காராதிகாரம்

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

மயிலாய ஆலும் - மயிலபோல நின்று ஆடும் ஸதலமாகிற
அநதம் - முடிவு, இல - இல்லாத, போ - பெரியதான, இனபத
தில் - ஆனந்த ரூபமான ஸ்ரீவைகுண்டத்தில், அடியரோடே -
தாஸாகளான நிதயமுகதருடன், அடிமையென்னும்-கைங்காய
மெனனும், பேரமுதம் - பெரிய அமுதத்தை, அருநதி - அநுப
விதது, வாழ - வாழ்வதற்காக, தந்த-கொடுத்த, மதி-புத்தியை,
இழந்து-நழுவவிட்டு, அரனா சமயம் புகுகு-பாசுபத மதத்தை
பரவேசித்து, தழல - அகநி போன்ற, வழிபோய - மாககத்தில்
சென்று, தடுமாறி - இன்ன இடம் போகிறோம் என்று அறியா
மல் தத்தளித்து, தளாந்து வீழ்ந்தீர்-கஷ்டத்துடன் விழுந்தவா
களே ! சந்தநெறி - வேதாந்தத்தில் கூறப்பட்ட மாககத்தின்,
நோ அறிவா-உண்மையறிந்த ஆசார்யார்களுடைய, சரணம்-
திருவடிகளை, சோந்து-அடைந்து, சங்கேதத்து-(பாசுபத மதஸ
தர்களுடைய) கட்டுப்பாட்டுக்களான, அவம் - குற்றத்தை
யும், முனிவீர் - வெறுப்பவர்களான, நீர் - நீங்கள், தவிமின -
அநத மதக் கொள்கைகளை விட்டுவிடுங்கள். [பேரமுதம் எனப
தற்குப் போகமுதம் என்று பாடாந்தரம் அநுபவிக்கும் அமுதம்
என்று அாததம்]

42

ஸ்ரீ பரமதபங்கே-பகவச்சாஸ்த்ர விரோத பங்காதிகார 235

॥ श्री ॥

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

சீராதாபபுல திருவேங்கடமுடையான திருவடிகளே சரணம்

॥ भगवच्छास्त्र विरोध भङ्गाधिकारः एकविंशः ॥

இருபத்தொன்றுவது

பகவச்சாஸ்த்ர விரோத பங்காதிகாரம்

[பகவச சாஸ்தர பராமாணயத்தில் ஆகேஷுப நிரஸந பரதிஜைஞ - வகதருவைலக்ஷணய விஷயமான சங்காபரி ஹாரம் - வேத நிநதை காணப்படுவதால் வந்த அபராமாணய சங்காபரிஹாரம் - புராண நிநதை காணப்படுவதால் வந்த அபராமாணயசங்கா நிரஸநம் - தத்தவ நிருபண விஷயத்தில் பேத சங்கா பரிஹாரம் - யாதவ பரகாசோகத சங்கா பரி ஹாரம் - மற்றும் சில சங்கைகளுக்குப் பரிஹாரம் - முகதாக்களுக் குச் சில விசேஷ சகதி கூறியிருப்பதன கருத்து - ஜீவபரஹ மைகய வாதநிரஸநம் - ஸங்காஷ்ணதிகளின் உதபத்தி விஷய மான சங்கா பரிஹாரம் - அநுஷ்டாந விஷயமான சங்கைகளுக் குப் பரிஹாரம் - அஷ்டகால பஞ்சகால விபாகத்தின் கருத்து - பகவதாச்சநா விஷயமான சங்காபரிஹாரம் - பஞ்சராதராகம் விதியால் அாச்சா பரதிஷ்டா நிருபணத்திறகுக் காரணம் - இச சாஸ்தரத்தின் உட பிரிவுகளுக்கக் காரணம் - சூதரனுக்கு அாச்சநாதிகார விஷயமான சங்கா பரிஹாரம் - இதில் விதிக கப்படும் தீக்ஷா விஷயமான சங்கா பரிஹாரம் - எம்பெருமா னைச் சிவனாகவும் பிரமனாகவும் சொல்லும் ஆழ்வாா ஸ்ரீஸூகதி யின் கருத்து - நாச்சியாா செயத காமதேவாாச்சநம் தேவ தாநத்ரபஜநமன்று - அது கருஷ்ணரூபாநத்ர விஷயம் - மற்ற ஆகமங்குளில் போல இதில் வேதத்துக்கு முரணான அம்சம் இல்லாமை - ஆகம ஸமருதிகளுள் ஆகமமே முக்கிய பரமாண மாதல - இச சாஸ்தரம் நாலு வகையாகப் பிரிதல - வைகாநஸா கமத்துக்கு பராமாணய நிருபணம் - ஸௌமயதவ ஆகநே யதவ நிாததேசங்களுக்குக் கருத்து - வயாஸரால பாஞ்சராதர பராமாணயம் நிாணயிக்கப்பட்டமை]

*யாது மிலாதவனறும் யாவர்க்கும் நனறியெண்ணியநம்
மாதவனா வதனததமுதுணனும் வலம்புரிபோல்
வாதுகளாலழியா மறைமெளலியின வான பொருளே
ஓதிய பஞ்சராததிர முகவாரை யொழுக்குவமே

43

இப்படி நிரஸ்தங்களான சர்வ யோ பாதுபனங்களோடொக்க
மகவந் ஶாஸ்த்ரமும் விரு஢் வ்யாமிசுரமென்று சொல்லுவார் பக்ஷத்
தைப் ப்ரதிசுக்ஷேபிக்கிறோம். இச் சாஸ்த்ரத்துக்கு வேதாந்த
ப்ரதான வேத நாராயண வாஸுதேவாதி ஶ்ந் வாக்ய நிரூபாதி
ஸர்வஜ்ஞன் வக்தாவாகையாலே ஶ்ரம ப்ரமாநங்கள் மூலமாகா
அவன் ஸர்வ சக்தியாகையாலே அசுக்திமூல உபநிவ ஶ்நேயுமில்லை

42 “வேதாந்தேபு யதாஸார் சங்ரஹ மகவாந ஶரி: ।

மக்தானுகம்பயா வித்வாந் சன்விசுலேப யதாஸுசுவம் ॥”

என்று சாஸ்த்ரத்திலே ப்ரதிபாதிக்கையாலும், ஸநத்குமார, நாரத,
சாண்டில்யாதிர்களான அநுக்ரஹ விஷய மஹர்ஷிகளுக்கும்
உபதேசிக்கையாலும், பின்பு ப்ரவர்த்தகர்களும் அவர்களே
யாகையாலும் நிரஶ விஷய தேயாதி மோஶார்யங்களான வாக்யாசங்களிற்
போலே விப்ரஸம்ப மூலத்வமும் ஶ்நிக்கவொண்ணாது

அப்ரஸி஢் ஶஹிதீகளில் அர்வாசீந ப்ரவர்தக மூலமாக வரும் அதிசுக்ஷே
பம் ஶாஸ்த்ராதிர்களிலும் சமவிக்கும். இப் ப்ரதிபந்டியாலே மகவாந்
போலே வேருரு விப்ரஸம்பகன் இத் தந்த்ரத்தைப் பண்ணி
னாலோவென்கிற ஶ்நேயும் கழியும். ஸர்வ வேதங்களிலும்

*[ப .. ரை] யாதுமிலாதவனறும் — ஒன்றும் இலலாத
அநதக காலததிலும் அதாவது — மஹாபரளய காலததிலும்,
(ஸதீரமாய நினறு), யாவர்க்கும் — எலலா ஜீவாகளுக்கும்,
நனறி எண்ணிய — நனமையை ஸங்கலபிதத, நம் — நம்
முடைய, மாதவனா — சரிய பதியான பகவானுடைய, வத
னதது அமுது உணனும் — வதனாபவமாகிய அமுதத்தை
புஜிக்கிற, வலம்புரி போல — வலம்புரிச சங்கததைப் போல,
வாதுகளால — யுத்திகளால, அழியா — நசியாத, மறை —
வேதங்களின, மெளலியின — சிரஸஸான வேதாநதங்களின,
வான பொருளே — உததமமான பொருள்களையே, ஓதிய —
வெளியிடுகிற, பஞ்சராததிரம் — ஸ்ரீ பாஞ்சராதர சாஸ்த்ரத்தை,
உகவாரை — அங்கீகரியாதவரை, ஒழுக்குவம் — திருதது
வோம்

நித்யே பிறவாதபடியாலே சாண்டில்யன் பாஞ்சராத்திர சாஸ்த்ரத்தை
அध्यயனம் பண்ணினான் என்கையாலே வேத நிந்தையும் வேதார்த்த
விरोधமும் தோற்றுகையால் இது ப்ரமாணமாய்ப்படி என் ?
என்னில், இந்தச் சோத்யமும் அநுதித ஹோம நிந்தா ந்யாயத்தா
லும் பூமவித்யோபகரம் ந்யாயத்தாலும் நிரஸ்தம் இச் சாஸ்த்ரத்தை
ப்ரதான தம க்ருதநார்த்த ஸங்க்ரஹததாலும் அர்த்த வையாதிசயத்தாலும்
ப்ரசம்ஸிக்கப் ப்ராப்தமிதே.

43 “புராணம் வேதவேதாந்தம் ததாஸ்யந் சாஸ்த்ரயோஜம |
பஜ்ஜபகாரம் விஜ்ஞானம் யத்ந ராஜ்யாயதேஸ்யஜ |
பலோத்கர்ஷவசேநைவ பஜ்ஜராஜமத: ஸ்மृतம் ||”

என்கிற ஸ்ரீ பெளஷ்கர வசனம் 44 “பலோத்கர்ஷவசேநைவ” என்கை
யாலே புராணாதி நிந்தாபரமன்று என்னுமிடம் ஸுவ்யகத்தம்,
பலோத்கர்ஷம் தானும் வில்வ வ்யவதான ரஹித சபரிகர பகவத்ப்ராபி சாபந
விஷத சப்ராதிக்களடியாக வருகையாலே விரோதமில்லை. இச்
சாஸ்த்ரத்திலே

45 “அசேதனா பரார்த்தி ச நியா சததவிக்கிரியா |
த்ரிபுணா கர்மிணா க்ஷேத்ர ப்ரகூதே ரூபமுச்யதே ||
வ்யாபிரூபேண சபந்த: தஸ்யாஸ்ச பூரூபஸ்ய ச |
சஹநாதிர்நந்தாஸ்ச பரமார்த்தேந நிஸ்தித: ||”

இத்யாதிக்களாலே ப்ரக்ருதி புருஷ ஈசுவர தத்த்வங்களை யதாஸ்யஸ்திதங்
களாக விவேகிக்கையாலே தத்வவிரோதம் இல்லை 46 “வ்யாபி-
ரூபேண சபந்த:” என்கிறது

47 “தாரூபயக்ஷிநியதா தைலம் திலே ததந் பூமானபி |
ப்ரதானேஸ்யஸ்திதோ வ்யாபி ||”

இத்யாதி புராண வசன உபவ்யூஹிதமாகையாலே ஜீவ அணுத்வ விருத்
தமன்று.

48 “அகாசேநாவூதோ வாயு அகாசம் மனசா பூந: |
மனோஸமிமானேந ததா பூத்யாஸஹ்கார எவ ச ||
அவூதா மஹதா பூத்ய: அவ்யக்தேந மஹான் ததா |
அவ்யக்த தமசா வ்யாபி ரஜசா தத் தமஸதா ||

ரஜ' சத்வகுணவ்யாபிச் சத்வ் காலாत्मना पुनः ।
 காலோ நியத்யா வ்யாபிஹி சா ச ஶத்த்யாऽऽवृता पुनः ॥
 पुरुषेणावृतमिदम् अन्तरं च बहिस्तथा ।
 हृत्पद्मकर्णिकान्तस्थः पुरुषः सर्वतोमुखः ॥
 सर्वज्ञः सर्वगः सर्वः सर्वमावृत्य तिष्ठति ।
 तस्मात् तु परमं सूक्ष्मम् आकाशं भाति निर्मलम् ॥
 शुद्धस्फटिकं सङ्काशं निर्वाणं परमं पदम् ।
 तत्पदं प्राप्य तत्त्वज्ञा मुच्यन्ते च शुभाशुभात् ॥
 त्रिसरेणुप्रमाणास्ते रश्मिकोटिविभूषिताः ।
 भूयस्तेनैव जायन्ते न लीयन्ते च ते क्वचित् ॥
 मद्रूपधारी द्युतिमान् सायुज्यं च स गच्छति ।
 प्राप्य तत् परमं स्थानं दीप्यमानो विराजते ॥”

என்று யாதவ்ரகாஸோபாத்த் பகவத்சாஸ்த்ர வசநங்களில் ஶக்தி ஶத்வ வாச்யை யான மூலப்ரக்ருதியினுடைய அவஸ்தா விசேஷங்களில் அதிஸூக்தம் வைஷ்ணவமடியாகச் சில ஸம்ஸ்க்ருத விசேஷங்களும் ந்யுநாதிக்கவமும் சொல்லுமதில் விரோதயில்லை இவ்வளவைக கொண்டு அந்த கரணம் சதுர்விதம் என்றும் சதுர்விதத் தத்வங்களென்றும் சித்தாந்தமாகக் விரகில்லை

யுக்தி பலத்தாலும் அநாப சாஸ்த்ரங்களாலும் கட்டும் தத்வாந்தரங்களை முன்பே கழித்தோம். 49 “புருஷேணாவ்ரதமிதமந்தர்வ் பஹிஸ்ததா” எனறது வாக்ய சேஷவசத்தாலே ஈச்வர விஷயம்.

50 “தஸ்மாத்த் பரம் சூக்ஷ்மம் ஆகாஸம் பாதி நிர்மலம்”

என்கிறவிடத்தில் தத்வதம் ஈச்வர வ்யாப்தமாகப் பூர்வ வாக்யத்தில் ஸர்வ ஶத்வத்தாலே நிர்देशித்த லீலா விபூதியைச் சொல்லுகிறதாய்கையாலே விரோதயில்லை. அநந்த ஶக்ஷையுடைய முத்தரை த்ரிசரேணு ப்ரமாணரென்று சொல்லுகையாலே வத்ய த்ரையில் அஸ்த்வ அப்யுபகமம் கைமுதிக ந்யாய சித்தம். ஆகையாலே 51 “அஸுக்தேர்மத” இயாதி வசநங்களுக்கும் கர்மகृत ஜ்ஞா ஸுதாதி வைஷ்ணவ நிவ்ருத்தி ரூப பரம ஸாம்ய மாத்ரத்திலே தாத்பர்யம்.

52 “जगद्व्यापारवर्ज” என்று வேதாந்த ஸூத்ரம் சொல்லா நிற்க ஆப்த சாஸ்த்ரங்களிலே முக்தருக்கு அடிமத்தான பகவ-
த்வமும் சர்வத்வமும் சர்வசக்திவாதிகளும் சொல்லுவானேன் ?
என்னில், இதுவும் ப்ரஹ்மாவத்தையும் குணாக்ரயோகத்தையும் பரம
ஸாம்யத்தையும் சொல்லுகிற ஸூதிகளை நிர்வஹிக்கும் க்ரமத்
திலே சர்வோபாதி நிருததியாலே ஜ்ஞான ப்ரோ ஸாம்யமுண்டாகை
யாலும் இத்ரேச்யோடு ஏகரஸையான இக்ருக்து வித்யாமில்லா
மையாலும் உபபந்நம்.

एकान्ति धर्म निष्ठीलै सीलं शङ्कर भास्करादिमत वासनेय
இலே ஜிவப்ரஹ்மேய ப்ரேதா ப்ரேதாதிக்கைச் சொல்லுமது தந்மூல ஸூதாதி
களுக்கும் இவற்றுக்கும் வ்யாக்யாநாக்களான உபேந்ர ஹஸ்தி வல தேவா
சாயி வரதராஜபண்டிதாதி ப்ரந்யங்களுக்கும் அநுகுணமன்று. குண-
சமுதாய வசனத்தாலும் குணயுக ஶ்ந்ரங்களாலும் விசிஷ்ய வ்யபேதம்
பண்ணுவது தந்ருசாராதி ந்யாயத்தாலே நிர்வஹிக்கலாம். சட்கு-
பாதிக்கை ஜிவ மனோஹாரங்களென்றதுவும் அபிஜ்ஞா ப்ரகரணத்தாலும்
மோக்ஷதர்ம வசனங்களாலும் ததந்மூர்தி விசேஷங்களிலே அடைப்புண்ட
தத்வாபிமான விசேஷமடியாக என்று நிர்ணயித்தம். ஆகையாலே
வாஸுதேவன் பக்கவிலே ஸங்கர்ஷண ஸம்ஸ்க்ருதான ஜீவன்
பிறந்தானென்றும், இவன் பக்கவிலே ப்ரத்யக்ஷ சஜ்மான மநஸ்ஸு
பிறக்குமென்றும், அங்குநின்றும் அநிர்ருத சஜ்மான அஹங்
காரம் பிறக்குமென்றும் சொன்னதுவும் ததத்ருத வாக்ய வ்யூத்ய
விஷயமாகையாலே விருத்யமில்லே.

संकर्षणादिकलै भगवानुदय बुद्धि मनोऽहंकारमात्रमेன்பार्ङ्कु
சர்வசஹிதாதி விருத்யம் வரும். இச் சாஸ்த்ரத்தில் ஜீவ உத்பத்தி
யும் வ்யுத்த்ரம ஸ்ருஷ்டியும் அபிமதீயன்று என்னுமிடம்
53 “स ह्यनादिरनन्तश्च” இயாதி வாக்ய ஶத சித்தம். சமாஹ்யாதி த்ரேயில்
ஜிவபரீக்ய பாவனை தோற்றமதுவும் வேதாந்நங்களில் அஹ்மஹோபாசநாதி
ந்யாயத்தாலே ஸ்வரூபீக்ய ஜாபகமன்று.

இப்படி தத்த்வ விஷயத்தில் விருத்யங்களை ஶமிப்பித்தாலும்
வேதிருத்யமாகவும் பரஸ்பர விருத்யமாகவும் சொல்லுகிற அநுபூந
விருத்யத்தைப் பரிஹரிக்கும்படி என்? என்னில், கர்ஷணாதி ப்ரதிபூந

கிரியாகலாபங்களுக்கும் மேலுள்ள சர்யா விசேஷங்களுக்கும் இப் போது இங்கு உபலப்யமானங்களான வேதங்களில் மூலம் காணு தொழிந்தாலும் எதிர்ப்பு வாக்யமில்லாமையாலே கல்பசூத்ராதி எதி-
பாதித ஧ர்மவிசேஷங்களுக்குப் போலே மூல கல்பநை பண்ணலாம். இவ் அர்த்தம் 54 “சுதிமூலமித த்ந்வ் ப்ரமண கல்பசூத்ரவத்” என்று இச் சாஸ்த்ரந்தன்னிலும் எதிபாதிதமாயிற்று.

குஹ்யனுக்கு திவசத்தில் ததன் சொன்ன காலாஃக விபாகமும் பகவத்சாஸ்த்ரோக்த அபிபகமநாதி கால பத்ரக விபாகமும் ஒரு விருதமுமற நிர்வஹிககலாம். இதுக்கு ஂகதேச விருதம் சொல்லுகிற அஃதி களும் 55 “அபிபகமநாத்ய. க்ரியந்தா நாம” என்று அநுஜ்ஞை பண்ணினார்கள். விசேஷ ஧ர்மங்களுள்ளவை பத்ரிபத்ரி த்வி ஃம சோமாதி ந்யாயத்தாலே ஂகபுருஷன் பக்கலிலே யதா காலம் அந் வயிக்கலாம்.

56 “ஸ்வகர்மணா தமப்யதர்ய சித்ரி விந்தி தானவ” என்றும்

57 “வ்ரணாஸ்ரமாதாரவதா புகுபேண பர: புகமந் |

விஷ்ணுராஃயதே பந்தா: நான்யஸ்ததோபகாரக: ||”

என்றும் சொல்லாநிற்க வேறே ஒரு பகவதர்சனம் கூடுமோ ? என்னில், பகவதர்சனம் நித்யமான வ்ரணாஸ்ரம ஧ர்ம விசேஷமென்னு மிடம்

58 “சூனகோஃஹ் ப்ரவத்யாமி ந்த்ய் விஷ்வர்சனம் பரம் |

ப்ரவ: பான்தமந்ஃசோதீத்யத்வ்ரர்சந்ய விதானத. ||”

என்ற சூனகீய வாக்யத்தாலும்

59 “ந விஷ்வாராதநாத் பூந்ய் விததே கர்ம வதிகம் |

தஸ்தாத் அநாதிமப்யான்த் ந்த்யமாராதயேத்வ்ரம் ||”

என்கிற வ்யாஸ ஸம்ருத்யாலும்

60 “அராதநாதிகம் கர்ம யந்ர சூக்தம் மயா தவ |

ததஸர்வ ப்ரணவநைவ கர்த்வ்யம் த்ரகபாணயே ||”

என்கிற யாஜ்ஞவல்க்ய ஸ்மृतியாலும் மற்றும் பல ஸ்மৃति வचனங்களாலும் சுபிரசிद्धம்.

61 “पद्ममध्ये चतुर्बाहुं नारायणमनामयम् ।
पूजयेत् ब्राह्मणो विद्वान् श्रौतस्मार्तपरायणः ॥”

62 “लैकाल्यमर्चनं विष्णोः परमं मुक्तिसाधनम् ।
पलाशैः पद्मकुसुमैः अर्चनं शस्यते हरे ॥”

இத்யாதிகளாலே भगवदर्चनம் अधिकारानुगुणமாக மோக்ஷ பாய்ந்தமு
மாம்

63 “पल्लं पुष्पं फलं तोयं”, “पल्लेषु पुष्पेषु फलेषु तोयेषु”

இத்யாதிகளுக்கும் ஆர்ச்சந விசேஷத்திலே தாத்பாயம்.

ஆனாலும் செளநக போதாயநாதிகள் சொன்ன प्रतिष्ठा-
नादிகள் உண்டாயிருக்க भगवच्छास्त्रத்தில் அபேகை என் ?
என்னில், होतृ शाखोक्त हौत्र परिग्रह न्याययत्तालே இது परिग्राह्यतमம்.

64 “अलाभे वेदमन्त्राणां पञ्चरात्रोदितेन वा ।”

என்பானேன் ? என்னில், இது

65 “वैदिकं तान्त्रिकं चैव तथा वैदिकतान्त्रिकं ।
त्रिविधं कर्म संप्रोक्तं पञ्चरात्रामृतार्णवे ।
वैदिकं ब्राह्मणानां स्यात् राज्ञा वैदिकतान्त्रिकम् ।
तान्त्रिकं वैश्यशूद्राणां सर्वेषां तान्त्रिकं तु वा ॥”

இத்யாदि வசநங்களாலே இச் சாஸ்த்ரந்தன்னிலே वैदिक समाख्ये
யாலே विभजित्त அம்சத்துக்கு प्राधान्यமுண்டென்று தோற்று
கைக்காகவுமாமத்தனை. இந்த वैदिक तान्त्रिक विभागம் श्रौतस्मार्तादि
न्याययत्ताலே अधिकारि विशेष नियमाद्यर्थमाकையாலே अवैदिकांश-
शङ्काहेतुவன்று.

66 “अनुक्तमत्र यत्किञ्चित् गृह्णीयात् तन्त्रतो बुधः ॥”

இத்யாதிக்களாலே இத் தந்த்ரம் धर्मशास्त्रानुमतமாயிற்று.

குத்ரனுக்கு அர்ச்சநா விசேஷம் சொன்னது ரத்காராதி ந்யாயத்தாலும் ஶூத்ர விஷய ஹிஸ்குத் வஹ்யாஜி ஶந்ந் நிர்வாஹ க்ரமத்தாலும்

67 “भार्यारतिर्भृत्यभर्ता शुचिः श्राद्धक्रियान्वितः ।

नमस्कारेण मन्त्रेण पञ्चयज्ञान् न हापयेत् ॥”

என்று குத்ரனுக்கு மந்த்ர விசேஷ ஸூத்ர பஞ்சமஹா யஜ்ஞா நுஷ்டான ஸ்மரண ந்யாயத்தாலும் யதாபிகாரம் நிர்வாஹ்யம் இவ் வர்த்தம்

68 “ब्राह्मणैः क्षत्रियैर्वैश्यैः शूद्रैश्च कृतलक्षणैः ।

अर्चनीयश्च सेव्यश्च नित्ययुक्तैः स्वकर्मसु ॥

सात्वतं विधिमास्थाय गीतः संकर्षणेन यः ।

द्वापरस्य युगस्यान्ते आदौ कलियुगस्य च ॥

वसन्ते दीक्षयेत् विप्रं ग्रीष्मे राजन्यमेव च ।

शरदः समये वैश्यं हेमन्ते शूद्रमेव च ।

स्त्रियं च वर्षकाले तु पञ्चरात्रविधानतः ॥”

இத்யாதி மஹாபாரத வசநங்களாலும் ப்ரதிபாதிதமாயிற்று. இங்குச் சொல்லுகிற டீக்ஷை 69 “दीक्षितं व्रतसपन्नं” இத்யாதிகளிற்போலே வೈதிக டீக்ஷா விசேஷமாகையாலும் சைவ பாசுபதாதிகளிற்போலே ஜாத்யந்தராதி ப்ராப்தியாதல் வೈதிக மர்யாடா த்யாகமாதல் இல்லாமையாலும் இச் சாஸ்த்ரத்திலே வர்ணாச்ரமாதிகளையும் அவற்றுக்கு அநுருபமாக மனவ்ரக்யாதி விபாகம் பண்ணுகையாலும் வர்ணாச்ரமாதி டீக்ஷைரஹிதனுக்கு சமாரா஢ன யோగ்யதைய நிஷேதிக்கையாலும் தந்வாந்தரங்களில் போல் வேதவிரோத ஶக்ஷை பண்ணவொண்ணாது.

சப்ரதிபந் குண டீக்ஷை ந்யாயத்தாலே தீக்ஷிதனுக்கு தேவதாந்தர வர்ஜனாதி நியமங்களுக்கும் விரோதமில்லை. சில ஸம்ஹிதைகளிலே சந்ந்யோபாசனாதி வைஷ்ணவம் தத் தத் சூத்ராதி ஶேதத்திற்போலே நிர்வாஹ்யம். 70 “ये यजन्ति पितॄन् देवान्” இத்யாதிகளிற்படியே நித்ய கர்மங்களில் தேவதாந்தர விசிஷ்ட பரமாத்ம அநுஸந்தானத்தாலே ஐகாந்த்ய விரோதம் வாராது. மஹாபாரதாதி ப்ரஸித்ர ஐகாந்திகளும் ஶ்ரீத் ஶ்மர்த் கர்ம யுக்தராய்ப் போந்தார்கள். ‘ஈண்டுள்ளிருக்க மனை

நீராட்டி' என்றும், 'மற்றொரு தெய்வம் தொழாள்' என்றும், 'மற்றிங்கோர் புதுத்தெய்வம் கொண்டாடும் தொண்டர் பெற்ற தாயிருக்க மணைவென்றீர் ஆட்டுதிரோ' என்றும், 'வாயவனையல்லது வாழ்த்தாது' என்றும் இत्याதிகளாலே தேவதான்தர் வர்ஜனம் சொல்லுகையாலே 'கடிகமழ் கொன்றைச் சடையனே என்னும் நான்முகக் கடவுளே என்னும்' இत्याதிகள் விஹிதி விசேஷ விசிஷ்ட அநுசதானபரங்களாமத்தனே.

'நாராயணனே நமக்கே பறை தருவான்' என்றும், 'எற்றைக்கும் ஏழேழ் பிறவிக்கும் உந்தன்னேடுற்றேமே யாவோம் உனக்கே நாமாட் செய்வோம்' என்றும் நாச்சியார் கிருஷ்ணனைப் பெறுகைக்காகப் பண்ணின காமதேவ அர்சனம் ஸ்ரீங்ார சமாஹ்நுங்ண க்ருணரூபான்தர் விசயம்.

71 "व्यासवाक्यजलौघेन कुतर्कतरुहारिणा ।
वेदशैलावतीर्णेन नीरजस्का मही कृता ॥"

என்னுமபடி ஸர்வ ஸம்மோஹ சமநமான மஹாபாரதத்திலே மோக்ஷ தர்மத்திலே

72 "गृहस्थे ब्रह्मचारी च वानप्रस्थोऽथ भिक्षुकः ।
य इच्छेत् सिद्धिमाप्नुतुं देवतां कां यजेत सः ॥"

என்று சாமான்யேன ப்ரநம்பண்ண சபரிசராதி வ்ருத்தாந்தத்தை உபகேஷிபித்துக்கொண்டு ங்ஞாநகாண்டமென்று ப்ரவृத்தமான திருநாராயணீய ப்ரபஞ்சமெல்லாம இப் ப்ரகவக்ஷாஸ்த்ரோக்த பரமேகாந்தி த்ரம் வஹ்வபரம்.

அங்குற்ற நாரத ஸ்தோத்ரத்திலே ப்ரகவாணையே பாவ்ராவிக் ணென்று ஸ்துதித்து சாஸ்யயோகங்களைப் பலவிடங்களிலும் ப்ரசம் ஸிக்கச் செய்தேயும்

73 "बहवः पुरुषा राजन् सांख्ययोगविचारिणः ।
नैत इच्छन्ति पुरुषं एकं कुरुकुलोद्वह ॥
समासतस्तु यद्व्यास पुरुषैकात्म्यमुक्तवान् ।
तन् तेऽहं सप्रवक्ष्यामि प्रसादादमितौजस ॥"

இயாதிகளாலே சாங்க்யயோகங்களிலே வ்யாசமதவிருதாங்கும் உண் டென்று சொல்லப்பட்டது அப்படி இங்கு விருதேகதேச சூகந வகனம் இல்லை. விசேஷித்து ‘ஃருவேதபாடு ப஠ிதம் வரமேதத்’ எண் னும் இத் தர்மத்தை த்யக்ஷ ஸ்திதி ப஠ிதமென்றால்

- 74 “ இத் ஸ்ரேய இத் புருய் இத் ஹிதமநுத்தமம் ।
 தவியதி த்ரமணம் வு எததேவானுசாசனம் ।
 இத் மஹோபநிஷத் ததுவ்வேதசமந்விதம் ।
 சாங்க்யயோக க்ருதாந்தேன பஃவ்ராத்ரானுசந்திதம் ।
 இத் ஸதசஹஸாத் து தாரதாஸ்யானவிஸ்தராத் ।
 அவித்ய ததிமந்நானம் தத்யோ த்ருதமிவோத்யதம் ॥”

இயாதிகளாலே இச் சாஸ்த்ரத்துக்கு வேத விரோத த்ரஸங் ரஹிதமாக த்ராமாந்யத்தை த்ரபஞ்சித்தான்

- 75 “ த்ரவ்ராத்ரஸ க்ருதநஸ வக்தா நாராயண: ஸ்யம் ।”

என்றதுவும் த்ந்வாந்தரங்கள் தோலன்றிககே க்ருதநமும் த்ரமாணம் என்கையிலே த்ந்ரம்.

சித்ர ஸிஷ்ணித்ர சந்திதேயை த்ரஸங்கித்து

- 76 “ அஸாத் த்ரவத்யதே த்ரமான் மநு ஸ்வயதுவ: ஸ்யம் ।
 த்ரானா த்ருஃததித்ரேவ யதேத்யந்நு தவியத: ॥”

இயாதிகளாலே மந்வாதி சாஸ்த்ரங்களுக்கும் இது துலமென்கை யாலே த்ரகவத் சாஸ்த்ரமும் மந்வாதி சாஸ்த்ரங்களும் விரோதித் தாலும் துலமான இதுவே துஸ்யதமமாம். வேதம் நாலு வகை யானுத்ரதோலே இச் சாஸ்த்ரமும் அகதம ந்ந்ர த்ந்வாந்தர ஸித்யாந்த ருபத்தாலே நாலு வகையாகக் காண்டு யதாதிகாரம் த்ரம்தேத்ரதரமாதையாலே த்ரஸ்தர விரோதயில்லை. இப்படி த்ரவ்ராத்ர வுஸ்தானஸ ஸ்தோ த்ரதங்களும் ஒன்றுக்கொன்று தாதிதமமாகா. இஸ் ஸ்தோதஸஸுக்களில் த்ராத்யாந்தர த்ரதா த்ரதங்களும் விதி விசேஷ நியதமாதையாலே விரோதயில்லை இவ் வுஸ்தானஸ ஸாஸ்த்ரமும் த்ருதா

பாரதத்திலே கர்ம காண்டத்திலும் ஆஷ்மேதிகத்தில் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ ஧ர்மசாஸ்த்ரத்திலும் ப்ரமாத் சமாஸந ப்ரமாத்மக உபாத் தமாயிற்று ஸ்ரீஸிஹ் ஸ்தானங்களிலே ஸ்ரீஸிஹ்முமுண்டு. டேஸ்கால ஸேஷங்களாலே வரும் ஸ்கோதாதிஶ் வேதஸ்துதிகளிலும் துல்யம். அதர்வ வேதம் அதர்வணம் ஆங்கிரஸம் என்று விஸ்த்ரமாத்ரபாலே ப்ரமாத் ஧ர்ம விஸ்த்ர சாஸ்த்ரமும் இப்படி டிவித்யமாகக் குறையிலை இவறறில் அந்யபரங்களாயும் அநாத்ரங்களாயுமுள்ள வதனங்களைக்கொண்டும் யுத்யாபாஸங்களைக்கொண்டும் பரஸ்பர விரோதம் சொல்லவொண்ணது.

அஸிதேவ்யமென்னுதல் அஸிஸ்ரணீதமென்னுதல் உஸ்தேவநா சவ்ஸ்ய மென்னுதல் சொல்லவொண்ணதிருக்க ப்ரமாத் ஸாஸ்த்ரத்தை அஸ்தேயம் என்றும் ஸ்ரீவீஸ்தானஸ்த்ரத்தை ஸௌஸ்யமென்றும் சொல்லுமது வும் ஸௌஸ்யப்ரதானத்வ ப்ரமாத்ரதானத்வங்களாலேயானால் ஒன்றுக்கும் ஒரு வாத்ரமும் வாராத்ர. இந்த ஸௌஸ்யத்வ அஸ்தேயத்வங்களை மாஸ்துப்ச் சொல்லுவார்க்கும் உதீத தாத்ரபாயம் கண்டுக்கொள்வது

77 “ வ்யாஸவாக்யஜலௌபேண க்ருத்கத்ரஹரிணா ।

வேதஸௌவாஸ்த்ரீண நிரஜஸ்கா ஸஹீ க்ருதா ॥”

என்னும்படி ஆப்ததமனான ஸ்ரீ வேதவ்யாஸபகவான் த்ரக்பாதத் திலே பரபக்ஷங்களையெல்லாம் ஸ்திஸ்தேதீதது ஸ்ரீ பாஸ்ச்ராத்ரத் துக்குப் பரபக்ஷத்வ சங்கையைப் பரிஹரித்தானாகையாலே இது வேதவிருத்யமென்னும் பரஸதம் ஸஶ்ஜனீயம். அாஸமப்ரமாஸ்யாதி களிலே விஸதரம் கண்டுக்கொள்வது. 78 “ வேதே க்ருத்யாபாவாந் ” என்கிற ஸ்லோகத்தை இங்கே பதிப்பது.

¹ பூவலரும திருவுநதிப புனிதன வையம

பொன்னடியாலளந திருவா போற்ற நினற

* [பதவுரை] பூ அலரும — தாமரைப புஷ்பம் விகஸிககிற, திருவுநதி — அழகிய நாபியையுடைய, புனிதன — தூயமையையுடையனும், வையம — லோகத்தை, பொன்னடியால — ஸவாணம்போல ஸபருஹணீயமான திருவடிகளால, (தரிவிகரம் ரூபியாய) அளநது (அககாலத்தில்), இருவா — பரஹம ருதராகள, போற்ற — துதிசெய்யும்படி, நினற — (வீறுடன)

நாவலரும் கலைகளெல்லாம் தனனை நாட
 நாடாத நன்னிதியா நணுகு நாதன
 கோவலனாய நிரையளித்த நிரைபோல வேதம்
 கோவாகக கோமானாயதன பால சோததுக
 காவலிது நல்லுயிருக்கென்று காட்டும
 காராததயுகக கதிகண்டோம கரை கண்டோமே 44

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य
 श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

भगवच्छास्त्र विरोध भङ्गाधिकार एकविंश ॥

இருபத்தொன்றாவது பகவச்சாஸ்தர விரோத பங்காதிக்காரம்

॥ श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः ॥

நின்றவனும், நாவலரும் கலைகள் எல்லாம் — நாககிலிருந்து
 வரும் சாஸ்தரங்களெல்லாம், தனனை — தன் ஸ்வரூபாதிக்களைத்
 தெரிந்துகொள்ள, நாட — தேடி நிறக, நாடாத — நாடப்படாத,
 நல நிதியா — நல்ல நிதியையுடையவாகளால், நணுகும் —
 அணுகப்படுகிற, நாதன — ஸாவ ஸவாமியான பகவான்,
 கோவலனாய — கிருஷ்ணனாய அவதரித்து, நிரை — பசுக்கூட
 டங்களை, அளித்த — காப்பாற்றின, நிரை போல — பங்கதி
 போல, வேதம் — வேதங்கள், கோவாக — பசுவாய நிறக,
 கோமானாய — அவற்றைக கற்க்கும் இடையனாகி, அதன்பால்
 சோதது — அந்த வேதங்களிலிருந்து கற்க்கப்பட்ட பாலைப்
 போன்ற ஸாரமான அாதத்ததை, சோதது — ஒன்றாககி,
 இது — இந்த ஸாரமானது, நல்லுயிருக்கு — பகவத சேஷ
 தவத்தையுடைய ஆதமாககளுக்கு,காவல — ரக்ஷகம், என்று,
 காட்டும — உபதேசிக்கிற, காராததயுககதி — கிருதயுக தாமங்
 களைச் சொல்லுகிற பாஞ்சராதர சாஸ்தரத்தை, கண்டோம,
 கரை கண்டோம — ஸமஸாரமாகிய ஸமுதரத்தின் எல்லையை,
 கண்டோம அதாவது ஸமஸாரத்தைக கடந்து மோக்ஷமடை
 யும் மாகக்கத்தைக கண்டோம என்றபடி 44

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

சீரார் தூப்புல திருவேங்கட முடையான திருவடிகளே சரணம்

॥ परोक्तोपाय भङ्गाधिकार द्वाविशः ॥

(இருபத்திரண்டாவது பரோகதோபாய பங்காதிகாரம்)

[பரோகதோபாய பங்கபரதிஜைஞ-லோகாயகமதப்படி மோக்ஷோபாயம் நிருபிககமுடியாது - மாதயமிகள மோக்ஷோபாய நிருபணம் செய்ய முடியாது - யோகாசார ஸௌதராதிக வைபாஷிகாதிகளும் நிருபிகக முடியாது - பரசசனனபௌததாகளும் நிருபிகக வழியிலலை - அஹதன உபாயம் கூறவழியிலலை - வையாகரணனும் மோக்ஷோபாயத்தை நிருபிககமுடியாது-வைசேஷிகனும் உபாயத்தை நிருபிகக முடியாது-நையாயிகனும் உபாயம் கூறவிரகிலலை-நிரீச்வர மீமாமஸகனும் உபாயத்தை கூறமுடியாது-ஸாங்கயனுகும் மோக்ஷோபாயத்தை கூறவிரகிலலை - யோகமதஸதாகளும் உபாய நிருபணம் செய்ய முடியாது - பாசபத மதஸதாகளும் மோக்ஷோபாயத்தை நிருபிககமுடியாது-மோக்ஷோபாய நிருபணத்தில் பரமதஸதாகளுக்கு உள்ள ஸமுதாயதோஷநிருபணம் அவதாரரஹஸ்யாதிகளமோக்ஷோபாயம் எனபதற்குக்கருதது-நயாஸவிதயா நிருபணம்-சரமசலோகாதத விஷயமான அதத பேதங்களுக்குக் கருதது]

நமக்கு ஆ துணையென நாம் என்றருளதரு நாரணனா *
உமக்கு ஆறு இவை என்றடியிணை காட்டவுணாந்தடையும் *
எமக்கு ஓ பரமினியிலலாது இருவினை மாற்றுதலில் *
தமக்கே பரமென்று தாமுயருமதரகு சாற்றுவமே

45

[ப-ரை] * நமக்கு, ஆ - யார, துணை - ஸஹாயர, என - என்று சொல்லவே, நாம் - நானதான (துணை) என்று, அருளதரும் - கருபையை கொடுக்கும்வனான நாரணனா - நாராயணன், இவை - இந்ததிருவடிகளே, உமக்கு - சோகிகக்கும்உங்களுக்கு, ஆறு - உபாயம், என்று, அடியிணை - இரண்டு திருவடிகளையும், காட்ட - காண்பிகக(உபதேசிகக,) உணாநது-அதைவிசவஸிதது, அடையும் - சரணமடைகிற ஸமஸாரிகளுக்கு,ஓபரம-ஒருகஷ்டமும் இல்லாது-இல்லாத ப-ப-32

(பரோகதோபாய பங்க பரதிஜை)

वाह्यकुदृष्टि मूल परमतங்களெல்லாம் कुतर्कादि மூலங்களாய்
प्रत्यक्षादि विरुद्धங்களானபடி சொன்னேனும். இவை யெல்லாததி
லும் प्रवृत्ति निवृत्तिरूप हितोपदेशादிகள் घटियाதென்னுமிடம் சொல்லு
கிறோம்.

[லோகாயத மதப்படி மோக்ஷோபாயம் நிருபிக்க முடியாது]

लोकாயत मतத்தில் कार्य कारण भावमिलலை யென்கையாலும்
பரதயக்ஷமொழிய பரமாணமில்லை யென்கையாலும் शास्त्र
निर्माणोपदेश श्रवण वाद जल्पादिकளும் स्वाभिमतार्थ (காம)सिद्धिकका
நீதிநிர்மாண प्रयोगங்களும் ஒரு சாத்ததை சாத்திகமாட்டாது.

1 “ तेभ्यः चैतन्यं ”

(தேபய: சைதநயம்)

என்று भूतसमुदाय விசேஷத்தாலே चैतन्यமென்ற स्वप्नமும்
'किण्वादिभ्यो मदशक्तिवत्' என்றதருஷ்டாந்தமும் 'यावज्जीवं सुखं
जीवेत्' इत्यादிகளான உபதேசங்களும் अप्रत्यक्ष भविष्यत् सुखादि
सिद्ध्यर्थं प्रवृत्ति निवृत्तिकளும் கூடாது.

(மாதயமிகன் மோக்ஷோபாய நிருபணம் செய்ய முடியாது)

ஸாவ சூநயவாதிககு स्वसिद्धान्त स्थापकशक्त्यादिकளுடைய
शून्यत्व ஜூநாநாஜூநங்களிரண்டிலும் शून्यवाद साधनமும்

படி, இனி-சரணமடைந்த பிறகு, இருவினை-புணயபாப ரூபங்களாய்
இருக்கும் காமங்களை, மாற்றுதலில்-போக்குகையிலே, தமக்கே-ஸ்ர்வ
லோக சரணயனான தனக்கே, பரம என்று, தாம்-அந்நாராயணன்
உயரும்தரம் - உயர்ந்துவிளங்கும் பரகாரத்தை, சாற்றுவம் - உத
கோஷிக்கிறோம்.

भोजनादिकं च घटियात् सावज्ஞानाங்கங்குகும் स्वस्वरूपातिरिक्तमा
 யிருப்பதொரு ஸத்யம் வேதமென்கிறவனுக்கு स्वसन्तानத்தில்
 ஒன்றிலே வரக்கடவதான स्वर्ग अपवर्ग भुञ्छन्ति 'फलங்களும் இவற
 றுக்கு घटक्कமாய்க்கொண்டு நடுவே நடக்கிற வாஸநாதி शब्दवाच्य
 க்ஷணஸந்தானமும் விஷயமல்லாமையாலே तदर्थं प्रवृत्ति संभव
 மிலலை.

[யோகாசாரஸௌதராந்திக வைபாவிக்காதிங்களும் நிருபிக்கமுடியாது]

க்ஷணமஹம் சொல்லுகிற மூன்று வுடாகளுக்கும் सर्वोपाय
 फलங்களும் एकाग्र्यம் அல்லாமையாலும் அந்யன அந்யஸுவாசுத்ய
 மாக பரவாததிக்கை கூடாமையாலும் உத்தரஜ்ஞானத்தோடே
 தனனை ஏகமாக ஐமிகைக்கு பூவ ஜ்ஞானத்துக்கு ज्ञातृत्वं இல
 லாமையாலும் இப்படித தெளிந்த சௌதாக்கு अन्यार्थं प्रवृत्ति संभा
 व्ணை இல்லாமையாலும் संतान स्वभावத்தாலே ஸாவமும் வருகிற
 தெனால

1 “ उदासीनानामपि चैवं सिद्धिः ”

(உதாஸீநாநாமபி ச ஏவம் ஸித்தி.)

என்கிறபடியே शास्त्रोपदेशादि नैऋत्यம் प्रसङ्गिककையாலும் ஒன்றாக
 கும ஓர் உபாய விசேஷ परिग्रहம் பண்ணவேண்டா.

[பரச்சனனபௌததாகளும் அது நிருபிக்க வழியிலலை]

प्रच्छन्नं बौद्ध पक्षतथीलும் ब्रह्मव्यतिरिक्त मिथ्यात्वம் அறியாத
 வனுக்கு ஸமஸார வா஑கஜ்ஞாந சंपादनादிகள கூடா(து) இது அறிந்
 தவனுக்கு வேறொரு வா஑க ஜ்ஞாநம் தேட வேண்டுவதிலலை
 வா஑ிதானுவृत्ति शमनार्थமாக ஜ்ஞானந்தரம் தேடுகிறுன எனனில இது
 இவாகளுக்கு सिद्धान्तமன்று चक्रभ्रमादिन्यायத்தாலே தானே

கழிநதுவிடுமதுககு சன்யாச யோகாடி புடபாக டு:வானு஢வம் பண்ண வேண்டா. இவாகள சொல்லும் ஶத்யன்ய ஶத்யக்ஷ நிஷ்பபக்ஷீகரண நியோகாடிகள் நிஷ்பபரமாணஙகளாகையாலே இவை ஢ோக்ஷ ஸாதனஙகளாகா(து.)

டி஑ஸ்வர் பக்ஷத்தில

1 “தர்மாஸைதததர்மாஸ”

(தாமாய ஏதத அதாமாய)

இத்யாடிகளினபடியே தர்மாதர்மாடி சர்வ விஷயானைகான்தவாடம் நடகக வேண்டுக்கையாலே ஢ோ஑஢ோக்ஷார்த் ஸ்வஸிஃத்யந்த தர்ம் நியமங்ளைப பற்ற அஃதுபதேசாடிகள் அநர்த்ஙகளாம் ஶக்ஷன்ன ஜைந பக்ஷங்ளிலும் இப ஶஸங் வரும். இவாகள சொல்லுகிற ஐஞாந காம ஑ோவர் ஸம விஷமஸமுசசய பக்ஷங்ளும் காமஐஞாந ஶாஃத வித்யா விசேஷங்ளாலே ஢ோக்ஷமென்று வேத்யந்த நிர்ணீத மாக்கையாலே நிரஸ்தம்

[வையா கரணனும் ஢ோக்ஷோ பாயததை நிருபிகக முடியாது]

ஶத்ய விவர்த ஶரிணா஢ வாடங்ளிலும் ஶூர்வோக்ததூஷித விவர்த ஶரிணா஢ வாடங்ளிற்போலே தத்வஜ்ஞானாஜ்ஞானதஸூக்ளில ஢ோக்ஷாஃதர்த் ஶரிநியத ஶவூத்ய ஢ுபபதி கணடுகொளவது

[வைசேஷிகனும் உபாயத்தை நிருபிகக முடியாது]

வைசேஷிக பக்ஷத்தில் வேதபராமாண்யம் இசைநதிருக கசசெயதேயதாவேதம் அஃதாசவர் ஶ்ரீத்யாடிரூபமென்று கொளளாமை யாலும் உபாஸநாடிஜனித ஢஑வத்ஶஸாதததாலே ஢ோக்ஷமென்று கொள ளாதே ஶசவர் ஶரித்யானததைப ஶரிகர் கோடியிலே வைதது ஆத

மாவலோகநத்தை प्रधानமாகி அது தானுமउत्तर बन्धक कर्मानुष्ठान निवृत्ति मात्रार्थமென்கையாலே இந்த விபரீத உபாய நிஷ்காஷம் மோக்ஷோபயோகியாகாது.

[நையாயிகனும் உபாயம் கூறவிரகிலலை]

இப பரகாரத்தை அநுவாததிதத நையாயிகனுகும் இவ அநுபாயத்வம் வரும்

[நிரீச்வர மீமாம்ஸகனும் உபாயத்தை கூறமுடியாது]

நிரீச்வர மீமாம்ஸகபக்ஷத்தில் कर्मारब्धदेवता तत्प्रसादादि களைக கழிக்கையாலும் वेदान्त विहित परब्रह्मोपासनத்தை अपवर्गोपाय மென்று அங்கீகரியாமையாலும் பண்ணுகிற शास्त्रार्थங்களெல்லாம் பாழுகு நீரிறைத்தபடியாம்.

[ஸாங்க்யனுகும் மோக்ஷோபாயத்தைக் கூறவிரகிலலை]

सांख्यபக்ஷத்தில் புருஷனுக்கு ஜாத்வ கர்த்தவங்கள் இல்லை என்கையாலும் இவனுக்கு स्वभोगापवर्गार्थं प्रवृत्तिकள் கூடாமையாலும் सर्वसाधारण प्रकृति विकारगतங்களாக धर्माधर्म ததலங்களைச் சொல்லுகையாலும் ஜாத்வமில்லாத புருஷனையாதல பரகருதியை யாதல இரணடையுமாதல பற்ற शास्त्रादि प्रवृत्ति घटियाது.

[யோகமதஸதாகளும் உபாய நிருபணம் செய்ய முடியாது]

योगदर्शनத்திலும் ஈசவரனை இசைநது வைத்து अवह्मात्मक स्वात्म दर्शनप्रधानமாகச்சொல்கிற யோகம் औपनिषद् योगவிருடிமாகையாலே அநுபாயமாம்.

[பாசுபத மதஸதாகளும் மோக்ஷ உபாயத்தை நிரூபிக்க முடியாது]

शैवादि पक्षத்திலும்

1 “ அஸ்தாஸ்தே சமஸ்தாஸ்து ”

(அசுததாஸதே ஸமஸதாஸது)

என்னுமபடி நிறகிற கர்மவஸ்ய ஸிஸுவை ஸாவேசவரனாகுகையாலும் அவனுடைய உபாஸநத்துக்கு வேதவிரஹாசார ஸஸ்காரங்களை இதிகர்தவ்யதையாகுகையாலும் இது ஸ்வர்பிவர்டு பூரூபார்பாயமாகமாட்டாது.

[மோஷோபாய நிரூபணத்தில் பரமதஸதாஸகனாகு உள ஸமுதாய தோஷ நிரூபணம்]

இஸ ஸிஸ்தாஸ்தங்கள் எல்லாவற்றிலும் சித் அசித் ஈஸ்வர த்வ விவெகம் அந்யதாவாய நிற்கையாலே இதடியாகவரும் உபாயங்க ளெல்லாம் நிஃபலங்களென்று இவற்றுகுசாஹரண டூஷணம்.

இபபடிபரவாடிகள் ஸொல்லும் உபாயங்களெல்லாம்

2 “ யயா டர்ஸமடம் ச; அடர்ஸ டர்ஸஸிதி யா ”

(யயா தாமம் அதாமம் ச அதாமம் தாமமிதி யா)

இத்யாடிகளிறபடியே ராஜஸ தாமஸ வுடி ஸிஹங்களாகையாலே ஸாவாஸதாயாமியான பரமபூருஷனுடைய ஸமாராடன ரூபமாக வேத வேதிகஸாஸ்த்ர விஹித யாடானோபாஸநாசுநுஷாணமே யதாஹிகாரம் த்ரிவர்டாபவர்டு சாடனமாகக்கடவது. கா஢ஜஞாந யோகங்களை மோஷு சாடனமென்னுமது பர்பரயா சாடனத்வததாலே ஸபந்நம்.

[அவதார ரஹஸ்யாதிகள் மோஷோபாயம் எனபதற்குக்கருதது]

இபபடியே அட்ரேஸாஸிஸூரஸ்யாடிமாஸ்தம் — அவதாரரஹஸ்யஜ்ஞாநம்—பூருஷோததமவிதயை—ஸ஢பநதஜ்ஞாநமாதரம்—அஸ்யவ

1. அவாக்கள எல்லாரும் அசுததாக்களே.

2. ஸதபுத்தியினூல தாமததையும் அதாமததையும் உளபடியல்லாமல் வேறுவிதமாக அறிகிறுனோ ஸதபுத்தியினூல அதாமததை தாம்மென்று அறிகிறுனோ.

சாயமாத்ரம்—சஜீதிநமாத்ரம்—உக்திமாதரம் — பரார்த்தநாமாத்ரம்—
விஷயவாஸாதிமாதரம் — ஸவபரவருததிநிவருததி—வைஷ்ண
வாபிமாநம்—आचार्यपरिग्रह—புருஷகாரவிசேஷம்—ரசவர ஸவா
தநதர்யம் கூப,நிஹ்துக விபயிகாராடிகள ஂனறுஇவறறைத தனித
தனியே மோகோபாய மெனனும் பாசுரங்களெலலாம் நயாஸ
உபாஸநருப வித்யாவிதிகளுக்கு விரோதம் வாராதபடி நிர்வஹிததுக
கொளவது.

உபாஸநரூப விதிகளொழிய தனிதது ந்யாஸரூபையாய இருபப
தொரு விதீஉணடோ? ஂனனில

1 “ भजस्व मां ”

(பஜஸ்வ மாம)

ஂனறு விதிததாறபோலே

2 “ मामेकं शरणं ब्रज ”

(மாம ஏகம் சரணம் வ்ரஜ)

ஂனறு விதிககையாலே இதுகருவேறுபாடுண்டு. ஆகிலும்
भाष्यानुसारतதாலே இதுமக்தியோகததுகருஉறுபபாமததனையனறே?
ஂனனில

3 “ तावदासिस्तथा वाञ्छा ”

(தாவதாாததிஸததா வாஞ்சா)

1. பகவத கீதை 18-66 ஂனனீ சரணமாக அடை.

2. ஂனனீ ஒருவனையே சரணமாகபற்று

3. அதுவரையிலதான வருததம் ஆசை. ”

1 “ यद्येन काम कामेन ”

(யதயேந காம காமேந)

2 “ प्रपत्ते कचिदप्येवं ”

(பரபததே: கவசிதபயேவம்)

இत्याதிகளிலபடியே யதாधिकாரं இது ஸ்வதந்ரமாயும் ஫லஸாஸநமாம்.

सर्वे धर्मங்களும் மோஷவிரு஢ங்களாகையாலே அவறறை ஸ்ரூபேணவிடடு சர்வ் விஸேஷ ஸூந்ய ஃ஢்஢மான ஁னககும் எனககும் ஁க்யஜ்நாததை ஸமபாதிதது அநத ஜ்ஞான விஸேஷத தாலே முகதஞயப் போவது எனறு சரம ஸலாக தாத்யார்த்தமாககி இததைக கொண்டு விஹித நிஸி஢் த்யா஢ம் பண்ணிநிறறல விதி நிபே஢் அதிலஜ்நம் பண்ணுதல செயவாாககு ஃத்யக்ஷாதி ஃமாணங்க ளும் சர்வ்ஸாஸ்த்ரங்களும் இச ஸலாகததில் பத் வாக்யங்களும் இவ்வுப தேசாதி ஃவ்ருத்தியும் அதின ஃர்வாஃபரங்களுமெல்லாம் விரோதிககும்

सविशेष जीवब्रह्मैक्य ज्ञानविधियुम् स्वाभाविकपरमार्थ भेद समर्थन ததாலே ஢்ருதிவிதிதூயம் ஃர்வா஢்ருதி ஫லாதிர்களில் போலே ஢்ரம்த்யா஢ததில் தாதபர்யமறறு யதா஢்நான்யபி கர்மாணி ஃரிஹஸ்ய ஢்ரிஜோத்தம ஆத்ம ஜ்நானே ஸ்மே ஢் ஸ்யாத் வேடா஢்யாஸே஢் யத்நவான் அ஢்ருத்வாஃபி மஹாயஜ்நான் அநிஃ஢்வாபி ஃபி஢்ருத்ந்ஸ்வ஢்யம் க்ருணம்஢்யர்஢்யே஢்ருக்ந்யா நைவ் வோமரணம் தபேத்஢்யாதிர்களிறபடியேஸர்வ்஢்ரம்களையும் விடடாகிலும் ஢்வஸாரணா஢திகையபபண்ணெனனறு ஢்ர஢்வத்ஃரஸ்தி ஃரஸ்சாமாத்ரததிலே தாதபாய மெனபாாககு நிரகாஸ்த்நிர்வா஢்ம் ஸம்஢ாவித மாயிருகக அபிஸ஢்஢்஢்யாஹாஸம் பண்ணுகையும் ஃயோஜநான்த்ரம் கொள்ள மாயிருகக ஃரஸ்சாமாத்ரஃரமெனகையும் ஁஢்஢ிதமனறு. ஃரமேகாந்நித்வ விரு஢ங்களான ஢்வதான்த்ர ஸ஢்஢்ரிஃ ஢்ரம்கள்களா ஃரித்யஜித்து ஃரமேகாந்நி

தம்ததைப பறறென்று விதிககிறது எனபாககும் இதில் ஸ்வ
சுரஸுஹானியும் புநருகியுமுண்டாம்.

1 'திரைர்கிாஸுஜெ஢்மாந் '

(தரைவாகிகாந தயஜேத தர்மாந)

எனகிறபடியே திரைர்கிாங்குளான தர்மங்களைவிட்டு பூர்வ ஸ்லாகததின
படியே மோக்யமாசு எனனைபபற்று எனகிறதெனபாாககு சுரஸு
ஹி புநருகியாதி டோஷ வரும் பூர்வீக கர்ம யோகாதி சர்வ தர்மங்குளில்
அநதிகாரிகளான சுவீசூராதிக்கு பாப ஸுயார்க்மாசு ஢கவசுரணா
கதியை விதிககிற தெனபாாககும் யரிகசுரி஢்மாநதிகூதா ஓருவரும்
இலலாமையாலும் சுவீசூராதிக்கு ஓருவரும்னறிககே கர்மணுயைவி
காரஸுதேஸுதாதிக்குளாலே கர்மயோகாதி காரியாக முன்பு சாலலபபட்ட
அர்ஜுநனதனைக குறிதது விதிககிறதாசையாலும் இ ஸ்லாகம்
அநநிவதார்க்மாசு

2 ' பரண஢ுங் த்ரஜுநசுவ ஢ுக்வா சாநுதராயணம் சரேத '

(பரண஢ும் கரகூசனம் சைவ புகதவா சாநுதராயணம் சரேத)

சுரணாகத் பரத்யுஜயவெ஢் வி஢ாவ்ய ச ஢ிஜ:| சவ்ஸர் நிராஹாஸுத்பாபமவஸுததி
ஸுதாதிக்குளாபயோலே இது நிமிததவிசுஷததை அநுவதிதது நைமிததிக
விசுஷததை விதிககிறதெனனும் பசுஷமும் காஸ்ய கர்ம த்யாக் பாபமல
லாமையாலே ப்ராயசுரிதம் விதிகக வேண்டாமையாலும் பரலோகிதி
ரு஢்மாசு கைவல நைமிததிகத்வ சுவீகாரம் கூடாமையாலும் நிய தர்ம த்யாக
மும சுநைமிததிகாவிரு஢்மாசு கையாலும் அவறறேரூடேவிகலபிதது ப்ர
பததியை விதிககிறதெனரூல கத்யநுதரமுளவிடததில் அஸுதோஷ஢ு

விகல்பம் அங்கார்ய மல்லாமையாலும் அநுபபந்நம். இங்கு எனிமித்த திலே நைமித்திகத்யம் விதிககிறதனறிககேசர்வனிமித்தததையும் பற்ற எனைமித்திகம் விதிககிறதென்ன வேண்டுக்கையாலே சாமான்ய விஹி தத்துக்கும் விசேஷ விஹிதங்களுக்கும் விகல்பம் கூடாது.

இப்படியானால் உபஹோமங்களுக்கு அக்ஷயாதி விசேஷங்களோடே சமூக்யமானாற்போலே இங்கும் சமூக்யமாவதென்பாக்கும் கத்ய ந்தர சத்பாவததாலும் ப்ரபத்திகு நைரபேக்ய த்ரஹ்ஸத்வந்யாயங்களைச் சொல்லு கிற வகவலததாலும் ப்ரதிபேதமுண்டாம் வ்யகித்வங்கள் விசேஷிதது சந்நிஹிதவ்யகித்வ விசேஷவிசயங்களென்று அக்ஷயாதி கரணத்திலே நிராண யித்ததாகள். அப்படியே இங்கு த்ரம் ஶத்வமும் ஶ்ரூபமாதல த்யாகமா தல ப்ரஸக்தமனறிககே (நிறகிற) நித்ய த்ரம் சாத்ரததைச் சொல்லுகிற தென்கை நிபுண கத்யமன்று.

அர்ஜுன இப்போது நித்யவிதிநிபேதாதி க்ரமம் பிறந்து ப்ராய்ஸ்சித்தார்த்தியாய நிறகிறவன் அன்று அப்ரஸக்த நிமித்தனுக்கு ப்ராய்ஸ்சி ததத்தை விதித்ததால் அதிப்ரஸக்தம் வரும். நைமித்திக த்யாகத்தில அதிகாரானுபாயத்தாலே வேறென்னறையிட்டு வৈகுண்யம் ப்ரஹ்ஸத்வமா காது இப்போது த்யாகத்தை விதித்தது அதுதனக்கே ப்ராய்ஸ்சித்த ததையும் இங்கே விதிககிறதென்பாக்கும் ஶாஸ்த்ரான்தர ஶ்வகநோ ப்பத்தி விரோதம் வரும்.

ஶக்தியோகத்தில் அர்ஜுன இதுக்கு முன்பு ப்ரவூத்தனாய அத னுடைய அங்கங்களையும் அநுக்ரிககப்படுக்குவிட்டவன்ல்லாமையாலே ஶக்த்யக்ஷம் த்ரம்ங்களினுடைய த்யாகத்தை நிமித்தமாக அநுவதிக்கிற தென்றதுவுமொண்ணாது ‘யஜ்நதானதப: க்ரம் ந த்யாக்யம் கார்யமேவ தத்’ யஜ்நோ தானம் தபசுஷ்வ பாவநானி ஶநிபிணாம் இத்யாதிகளாலே ஶக்தி ப்ரிக்ரங்க ளாக ப்ரஸக்த த்ரம்ங்களுக்குமேல த்யாகம் வர சம்பாவிதமன்று அநாகதாபேக்ஷ ந்யாததாலே ப்ராய்ஸ்சித்தத்தை விதிககிறதானாலோ? எனனில அப்போது அங்கசாத்ரத்திலே த்ரம் ஶத்வததை சங்கோசிககை க்கு நியாமகமில்லை ப்ரதிபதோகநானாபாயாசிவத்வங்களும் உண்டாயி

ருககையாலே **பாஸுக்ஷோபம** வரும். இங்கு **ஸர்வபாப** ஸ்வுததாலே **நிஸித்ம** தோற்றூநிதக வேறு **நிஸித்ம** ஸோலலவேணடுவதிலலை **‘ஸர்வ பாப’** ஸ்வுததை **தர்ம** த்யாஸரூப விஸேஸத்திலே ஸஹீவீதம ஆகருகையும ஸபபந்நமனறு

ஆனபீனபு **பாஸித்வீதவித** எனபாாககு **பக்தியோகம** தனணைப போலே **யதாபிகாரம** அநாதி கால ஸத்வீத ஸர்வ பாபத்துகருமிது **பாஸித்வீதமெனனப** பாத்ம.

1 ‘ **ஸாஸூவ:** ’

(**மாஸூஸச**)

எனகிற வாகயமும் அபபோது **பூர்ண** ப்ரயோகனமாம் இஸுலோகம் கர்தவ்ய விதபரமா லானறூ **நிஸித்ாதி** விமர்ஸம் பணணவேணடுவது. இது ஸித்ஓபாய ஸரூப மாத்ர பரமனறூ வெனனும் பக்ஷமும் **ஐக்யவோகன** மாத்ர பக்ஷபோலே **பத்** வாக்ய ப்ரமாணாதி வேதிகள ஒருவருககும் வுத்யாரூதமாகாது

ஆத்மாவுககு **கர்தத்வாதி**களிலலாமையாலே இவ விதிகூடா தெனனும் பக்ஷம் ஸார்வ்யாதி நிராஸததாலே **த்தோத்தரம**. ஸரூப ப்ரதிபத்தி மாத்ர விதேயமெனனும் பக்ஷமும் ஸரூப பர வாக்யததாலே ஸித்மாந தறகு விதேயத்வம் கூடாமையாலே அநுபபநநம்

2 ‘ **ஸரேத்வா விணுஸவ்யயம்** ’

(**ஸமரேதவா விஷ்ணுமவயயம்**)

இத்யாதிளிறபடியே **பகவத்ஸரூப ப்ரதிபத்தியுடையவன** தனககே தத்ரிஸய ஸரூப ப்ரதிபத்யந்தரத்தை விதிககிறதெனறூல் **கர்தவ்யாந்தர** விதிகையக கழிககவிரகிலலை.

ஸாத்வா ஸுஜீத எனகிற ந்யாயததாலே சிஹோபாய ப்ரதிபத்தி யுடையவனுக்கு சர்வ ஧்ம ஸ்ரூப த்யா஑ மாத்ரததை விதிககிற தென னும பக்ஷம் இவவாகய சகதியால சொல்ல வொண்ணுது. இப பதிக கலபிககவேணடுமபடி இங்கு சொல்லலாவதொரு அநுபபத்தி யுமிலலை. இபபக்ஷத்துக்கு ப்ரபன்னைப பற்ற ப்ரவூத்நங்களான மனிஷி பீதிகாசார் மனஸா஽பின ல்஑யேத் இத்யாதி வசனங்களும பூர்வானுஸ்தான சப்ர டாயங்களும ஸ்வாஸிமத ஂசார்ய வந்நாதிக்களும வி்ரோதிககும் இத தாலே சர்வ ஧்ம ஸ்ரூப த்யா஑ வி்ரஹித் ப்ரபத்தி விதி பக்ஷமும் விதி நிஷே தாதி லக்ஷனம் அக்ஷம் எனனும பக்ஷமும் ஂஶானுபாலனம் பணணவ்மாம தவிரமாம எனனும பக்ஷமும் நிரஸதம்

சில ஧்மங்களுக்கு ஸ்ரூபத்யா஑மும் சில ஧்மங்களுக்கு வுத்திவி்ரேஷ த்யா஑மும் ஒரு ப்ரயோ஑ம் தனனூலே விதிககபபடுகிறதெனருல விதி வீபஸ்யதோபம் வரும் தீக்ஷித த்ஷையில ஧்மா ந்தர த்யா஑மபோலே தக்கால மாத்ரததில் சர்வ ஧்ம ஸ்ரூப த்யா஑ம் விதிககபபடுகிறதெனனும பக்ஷத திலும் பூர்வோக்ஷிஸ்தானுஸ்தானாதி வி்ரோதம் துஸ்பரிஹ்ரம்.

ப்ரஸ்துத ஸக்தி யோ஑ாதிக்கள அநுபாயங்களாகையாலே ஶுக்்திகா ரஜத த்யா஑ விதி ந்யாயததாலே அவற்றின ஸ்ரூப த்யா஑ம் விதிக்கப படுகிறதெனபாாககு ஸ஑வத்யா஑ா ப்ரயந்த சர்வஸாஸ்த்ரவ்யாகுலதையுண டாம

1 ' சர்வ ஧்மாந் பரித்யஜ்ய '

(ஸாவ தாமான பரித்யசசய)

எனகிற நிதீ்ஷமும் விவக்ஷித வி்ரத்யாமம் அ஑்மம்மாயிருக்க அர்ஜுந வுத்தி யாலே ஧்மம்மென்று தோற்றினவற்றை அவன நினைவாலே ஧்மம் மென்று அநுவதிக்கிறதானூலோ வெனனில அர்ஜுனன இப

போது **சுவோபததாலே சில அர்ச்சவங்களை** **தர்மங்களாக** **அமிததமை**
யிலலை **இப்படியிருக்கிறவனை** **கருதித்து** **கர்ம யோகா****திகளை** **ததானே**
சுவர்த **தர்மங்களாக** **பரக்க** **உபதேசித்து** **அவன** **தனனையே** **குறித்து**
உபசஹரத்திலே **இவற்றை** **எல்லாவற்றையும்** **எகக்லிஷத்தில்**
காக்காதி **மாத்ததாலே** **அதர்மங்களாக** **காட்டுகிற** **எனென்றால்** **இப**
பக்தம் **பூவபக்தம்** **எனெனவும்** **பற்றாது** **கூணபக்தமுமாகாது.**

இத்தாலே இச இலாகத்தில் விதிககப்படுகிற ப்ரபத்தினையும

१ ' सर्व धर्मान् परित्यज्य '

(சாவ தாமான பரிதயஜ்ய)

என்கிற இததாலேயாதல एक शब्दतதாலேயாதல अत्यन्त अनुपाय
மாககநினைப்பா பக்ஷங்களும் அதிவாட் சாமாஜ்ய விஷயமா
மிததனை.

[illegible]

லோகசிவ ரத்ன வாணிஜ்ய க்ஷயாதி விகல்பமும் அதிகாரி ஸேத
நியதம் பூர்வோக்த சாத்விக த்யாகததையும் பூர்வோக்தாங் ப்ரபத்தியையும் இங்கே
நிர்மிககிறதென்றால் க்ருதகர்மாய மந் ப்ரயோஜனமுமாம். இப்போது
விசேபிதது

1 ' மாஸூச: '

(மாஷூசச:)

எனகிற இதுக்கும் அநுஙுணம் ஆகாது சர்வ் தர்ம சஷ்ட்ரமும் ஔபசாரிக
மாம் இததாலே சாத்விக த்யாக விசிஸ்ட தர்மங்களை அங்ங்களாக
வுடைய ஸ்ரணாபத்தியை விதிககிறதென்னும் பக்ஷமும் நிரஸ்தம். இது
ப்ரபத்தியினுடைய தர்மான்தர் நேரபேத்யாதி வசன விரூபமுமாம்

இப்படி நிஷ்ரமாணமாக அங் அங் த்ரவததை பாராட்டினாலும்
அபிமத ப்ரயோஜனம் சித்தியாது காம்யங்களில் அங்ங்களுக்கும் சகலா
நுஸ்தானம் வேணடியிறே இருப்பது ப்ரபன்ன வர்ணாசிரமாதிகளில் நிலைகுலை
யாதே நிறகிறதாவும் த்ரவந்நாஜ்நாநிவந்நம் அநுகூல்ய சங்ஸ்யாதிமாந்ரமே
அங்மாக த்ரபக்ரண சித்தம். த்ரகாலததில் அங்லி ப்ரணாமாதி கூடுமவை
யும் அநுகூல்ய த்ரஸ்யாதி பரிவாஹரூப வ்யவசக விசேபங்களாமததனை.

இப்படி த்யாக மாந்ராத்ரவதர்ந்ரத்ர பக்ஷங்கள் போலே நிரங்ங்ரபக்ஷமும்
வித்யாசாதி ஁கதேசாங்ங்ரவபக்ஷமும் நிரஸ்தமாயிறு ப்ரபத்தியோடு துவக
கற்ற தர்மங்களிலே த்ர சங்ஸ்யாதி த்யாகததையும் ப்ரபத்தியையுமிங்கே
விதிககிறதென்பார்கு இது ப்ரஸ்பராசங்ங்ர வசனமாம் ப்ரபத்திபண்ணு
கிறவனுடைய ப்ரபத்திங்ங்ரமலலாத தத் கால த்ரகாலகூல்யங்களிலே
இது த்ரபுக்ரமாமாதோ எனனில் த்ரப விதி வாக்யததில் த்ரபாபுபுக்ரமா

ரீம கொள்ளவாயிருக்க உபாயா஽னுபயுக்மாய உபாயவானுக்கு
 ஸபயுக்மான அரீம சொல்லுகையில் ஔசீத்யம் (போதாது) ஸரணாஸதீ
 வரூத ஧ரீங்களைவீட்டு ஸரணாஸதீயை ஂனுஸ்தீனனு வரீதீகரீற தென
 றூல உபாய ஸபயுக்மான ஂனனும பகூததீலும் ஔனறை வரீதீகரும
 போது ததீரூததை வரீடுகை ஸோமான்யை ஂரீஸரீதீமானகையாலே வரீதீ
 கருப் பரீயோனாஸதீயம் இலகை ஂனபரீனபு பரீஸ்தீ பரீகரணாஸ்தீகளை
 ஂனுஸஸ்தீததுககொண்டு நரீரபேதீயாடீ வரீஸரீ வரீதீஂனனுதல ஂதீகாரீ
 வரீஸே ஂனுவாடீபூவீக யதாஸவஸ்தீன பரீஸ்தீவரீதீஂனனுதல சொல்லும் பகூ
 ங்களுக்கு பரீமானாஸ்தீ பூவரீபர ஸவாக்ய வரீரோதீகள வாராது இபபரீ
 பததீயை பகூதானுஸாததாலே பகூயோகாரீம் வரீரோதீ பாயஸயாரீயமாக
 ஸரீகீதா பாயததீல ஂருளரீஸசெயததறகு இதீஂஸ பூரண பகாவகூலா
 தானுஸாததாலே ஸாஸ்தா ஡ோஸமாஸனமாக கயங்களரீல ஂருளரீஸசெயத
 துகரும வரீரோதீமுண்டாக ரீனீதது ஔனறை உபேகூததது ஔன
 றைப்பறறுவார பகூதங்கள ஸகல ஫ல ஸாஸனமான பரீஸநததீ
 ஂனுடைய ஸடாஂரண தீய வரீஸய வரீவகூ ஂனாலோஸநததாலே வரீதவை

1 ' நேஂாஸரீ கரீமானாஸோஸ்தீ '

(நேஂாபரீகரம நாஸோஸதீ)

ஂனகரீற ந்யாய் ஂத்யஸ்த ஂகரீஸ்தீன வரீஸயததீல கீஸுதீகந்யாயஸரீதீ

2 ' ஡ரீவாஸை ஸபாஸீ '

(஡ரீபரீபாவேஸ ஸமபரீபதம்)

இதீயாடீகளரீலு஡ரீது கண்டுகொளவது. ஡றறும் இஸ சரீம ஸ்லோகாரீத
 தைபபறறுவரும வரீபரீஸ்தீபஸ்தீகளுக்கு பரீஂஂாரமும இதீல ஫ட வரீஸய

வिवक्षितங்களுமெல்லாம் பவ்வ்யந்தரங்களிலே பரககச சொன
னோம். இங்கு பரமதங்களுடைய உபாய அநுபாயத்வமும் ச்வமத உபாய
சூர்யமும் உதாஹரித்தோம்.

*பலத்திலொரு துவக்கற்ற பதவிகாட்டிப்

பல்லுயிருநதடுமாறப் பண்ணுகின்ற*

கலித்திறளின கடுங்கழுதை கததுமாற்றிக்

கண்ணுடையா கண்டுரைத்தகதியைச் சொன்னோம்*

வலத்திலரு மருவொன்றால் மறுவொன்றிலலா

மாமணியாய மலாமாதா ஒளியாம்* அநநல

நலத்திலொரு நிகரிலலா நாதனபாதம்

நலவழியாம் அல வழக்கா நடத்துவாரே

46

[ப-ரை] * பலத்திலொருதுவக்கற்ற-அடையும் பரயோஜனத்தில் ஒருவிதஸம்பந்தமும் இல்லாதபடி அதாவது வயாததமான பதவிக்கு உபாயத்தை, காட்டி - வெளியிட்டு, பல - அநேகங்களான, உயிரும் - ஜீவாதமாககளும், தடுமாறப்பண்ணுகின்ற, கலித்திறளின - பாபராசியுடைய, கடும - க்ரூரங்களான, கழுதை - கழுதைகளின், கதது - ஆரவாரிப்பை, அன்றிகே மற்றமதஸ்தாகளான கலிபுருஷன போன்ற கூட்டத்தின் கடுங்கழுதைக்கத்து என்றபடி ஆகவுமாம், மாற்றி - போக்கி, கண்ணுடையா - நல்ல ஜ்ஞானத்தையுடைய நம்பூரவாசாயாகள, கண்டு - சாஸ்தரத்தைக்கொண்டு, அறிந்து, உரைத்த (நமக்குச்) சொன்ன, கதியை - உபாயத்தை, சொன்னோம் - வெளியிட்டோம், (அந்த உபாயமாவது எது எனினில்) வலத்து (தன்னுடையதிருமார்பின்) வலப்பக்கத்தில், இல்கும் - பரகாசிக்கும், மருவொன்றால் - ஸ்ரீவதஸ்மென்கிற மருவினோடு, மறுவுஒன்று இல்லா - வேறொருகுற்றமில்லாத, மாமணியாய-பெரிய இரத்தினமாய, மலாமாதா-தாமரைப்புஷ்பத்தில் அவதரித்த பிராட்டிக்கு, ஒளியாம்-ஒளிபோன்று இருப்பவனும், அநநல - அந்த உத்கருஷ்டமான, நலத்தில் - ஆனந்தத்தில், ஒருநிகரிலலா - சமமான வஸ்து இல்லாதவனுமான, நாதன் - ஸவாமியினுடைய, பாதம் - திருவடியே, நலவழியாம் - நல்ல உபாயமாகும், அலவழிக்கு - இவ்விஷயத்தில் யுகதமல்லாத ஆக்ஷேபங்களை, ஆர் நடத்துவா - யாா செய்ய முடியும்? அதாவது இப்படி தமமால் நிருபிக்கப்பட்ட உபாய விஷயத்தில் யுத்திவாதிகள் ஒருவரும் செய்ய முடியாது என்றபடி.

* எல்லாக்கும் எளிதான ஏற்றத்தாலும்

இனியுரைக்கை மிகையான இரக்கத்தாலும்

சொல்லாக்கு மளவாலும் அமைதலாலும்

துணிவரிதாயத துணைதுறக்கும் சுகரத்தாலும்

கல்லாக்கும் கற்றா சொல் கவாதலாலும்

கண்ணுரை முடிசூடி முடித்தலாலும்

நல்லாக்கும் தீயாக்கும் இதுவே நன்றும்

நாரணாககே யடைக்கலமாய நன்னு(ல)குவீரே 47

इति श्रीकविताकिंकिर्हिंस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री प र म त भ ङ्गे

॥ परोक्तोपाय भङ्गाधिकारः द्वाविंशः ॥

(இருபத்திரண்டாவது பரோகதோபாய பங்காதிகாரம்)

* [ப-ரை]எல்லாக்கும் - ஜீவாத்மாககள் எல்லாருக்கும், எளிதான - சுலபமாக அனுஷ்டிக்கும்படி இருக்கையாகிய, ஏற்றத்தாலும் - பெருமையாலும், இனி - ஒரு தரம் அனுஷ்டித்ததின், உரைக்கை - மறுமடியும் (அதேபலத்துக்காக) சொல்லுதல், மிகையான அதிகம் எனலும்படி இருக்கிற, இரக்கத்தாலும் - பகவானுடைய கருபயினாலும், சொல் - மந்தரம், ஆக்கும் அளவாலும் - பூணமாய சொல்லப்படுவது மாததிரம், அமைதலாலும் - (பலன் கொடுக்க) பாயாபதமாக இருக்கையாலும், துணிவரிதாய - மஹாவிஸ்வாஸம் ஆகிற அங்கம் கடினமானாலும், துணை துறக்கும் மற்றும் இன்னும் கடினமான ஜ்ஞான யோகாதிகளான அங்கங்களை விட்டு விடுவதாகிய, சுகரத்தாலும் - சுலபமாயிருப்பதினாலும், கல்லாக்கும் - ஜ்ஞானம் இல்லாதவர்களுக்கும், கற்றாசொல்-நல்ல ஜ்ஞானமுடைய ஆசாரயாக்களுடைய வாககியம், கவாதலாலும் - பலனைக் கொண்டிருந்தலாலும், கண்ண - ஸாவலோக உஜாததமாக அவதரித்த கண்ணனுடைய, உரை -

॥ श्रीः ॥

॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

சீரார தூம்புல திருவேங்கட முடையான திருவடிகளே சரணம்

॥ परोक्त प्रयोजन भङ्गाधिकारः त्रयोविंगः ॥

(இருபத்திமூன்றாவது பரோகத பரயோஜன பங்காதிக்காரம்)

(பரமதஸதாக்கள் சொல்லும்-விஜயாதிகள், சூனயாபத்தி, க்ஷணிக நிகுண ஐஞான ஸந்தானம், நிதய நிகுண சைதன்யமாதரம், அவித யாஸவ ரூபத்தின் நிவருத்யாதிகள், ஸாவம் அனேகாந்தம், பரமஹஸவ ரூபையம் பாஷாணகலபம், ஸவாதமானந்த அனுபவம், கைவல யானந்த அனுபவம், அஷ்டைஸவாயாதிகள், பசுபதி ஸாரூபயம் - இவைகள் மோக்ஷம் எனபது உசிதமல்ல-விபவாதி லோகானுபவம் மோக்ஷம் எனபதற்குக்கருத்து—ஸாக்ஷாத மோக்ஷபல நிருபணம்)

பண்டை மறைக்குப் பகையென நின்ற பரமதங்கள்
கொண்டவா கொள்ளும் பயனென்றிலதெனும் கூர்மதியால்
வண்துவரைக்கரசான நம் மாயனை வானுலகில்
கண்டு களிப்பதெனும் காதலொன்றைக் கருதுவமே. 48

ஸ்ரீகீதோபநிஷததில், முடிசூடி - இறுதிபாகமாக அதாவது உத்தம மான அத்தமாக முடிததலாலும் - முடித்திருப்பதினாலும் அதாவது தனக்குச்சரேயஸஸ்கு உபாயத்தைச் சொல்லும்படி கேட்ட அா ஜுனனுக்கு ஒன்பதாவது அத்யாயத்தின் இறுதியில் உபதேசிக்கப்பட்ட பக்தியோகத்தையே பதினெட்டாம் அத்யாயம் 65 ஆம் சுலோகத்தில் மறுபடியும் உபதேசிக்க அததால் திருபதியடையாத அாஜுன னுடைய சோவைக்கண்டு கருணையினால் தூண்டப்பட்டவனைய பர பத்தியாகிற உபாயத்தை உபதேசித்து கீதாசாஸ்திரத்தைத் தலைக் கட்டுகையாலும் நல்லாக்கும் - புணயங்கனையுடைய வாகளுக்கும், தீயாக்கும்-பாவங்கனையுடையவாகளுக்கும், இதுவே- இப்பரபதியே நன்றும்-நல்லஉபாயமாகும், (என்று அறிந்தது) நாரணற்கே - ஸ்ரீமந் நாராயணனுக்கே அடைக்கலமாய - ரக்ஷயவஸதுவாக, நணுகுவீர் - கிட்டுங்கள், ஆசரயங்கோள் என்றபடி நல்குவீரே என்று பாடாந்த றம் பரிதராகுங்கள் அதாவது பரீதியுடன் மஹாவிஸவாஸத்துடன் அவனை ஆசரயங்களென்றபடி 47

* [ப-ரை] * பண்டைமறைக்கு-அநாதியான வேதங்களுக்கு பகையென-விரோதிகளென்னும்படி, நின்ற - நிற்குமவையான, பர

(பரமதஸ்தாகள சொல்லும் விஜயாதிகள முதலியவை
மோக்ஷம் எனபது உசிதமல்ல)

இப்படி ப்ரமாணோபபத்தி விருத்தத்வஹித் விஷயங்களான ப்ரமதங்
களில் ஒரு அநுகூல ஫லமுமில்லை எனனும் அர்த்தம்

1 'सर्वज्ञाः निष्फलाः प्रेत्य'

(ஸாவாஸதா: நிஷ்பலா: பரேதய)

என்று சகல துரித மெய்ஜ சுவாக்யமநுத்சனசித்தம். ஹேது஫ல ஹாவம்
இலலை எனறும் ப்ரத்யக்ஷமொழிய ப்ரமாணம் இலலை எனறும் சொல்லு
மவாகளுக்கும் சுவாக்ஷததாலே ஜ்ஞான ரூ஫லம் பிறக்கையும் கயா
விசேஷங்களாலே விஜயாதி ஫லம் உண்டாகையும் சுக் சந்தன மோஜ
நாடிகளால் இஷ்டபாதி அநிஷ்ட நிவ்ருத்திகளை அபிசந்நிய பண்ணுகையும்
கூடாதபடியாம். ஶூன்யாபத்தியே மோக்ஷமெனனும்வனுக்கு நிய
சித்த ஶூன்யத்வம் காரணசாபேக்ஷமல்லாமையாலே மஹிமாநிர்மாண அந்
நாதி வ஫ல்யமுண்டாம் ஆத்மாவை க்ஷணிக நிர்ஶுண ஜ்ஞானசந்தானமென
பார்க்கும் நியநிர்ஶுண சேதந்ய மாந்ர மெனபார்க்கும் சுகூத஫ல மோகா
ருஹன இல்லாமையாலே சர்வ ஶாக்ஷ ந஫்஫லம் வரும்.

அவித்யா சுவரூப தந்நிவ்ருத்தாதிக்களைத்தாங்களே மித்யாபூதங்
கெனகையாலே சுவாக்யததாலும் சுவாமிமத ப்ரயோஜன மஶ்ஶம் சித்திக்கும்.
சர்வம் அநேகாந்நம் எனபார்க்கு சுகூதது:சுகூத வந்ந மோக்ஷாதி வ்யவஸ்தை கூடா

மதங்கள - பரமதங்களை, கொண்டவா - அங்கீகரித்த வாதிக்களாலே,
கொள்ளும் - அங்கீகரிக்கப்படுமதான, பயன - பரயோஜனமானது,
ஒன்றிலது - ஒன்றுமில்லை, எனனுகூாமதியால் - எனகிறகூாமையான
புத்தியினாலே, வண-வில்லக்ஷணமான, துவரைக்கு-துவாரகா நகருக்கு,
அரசான-அரசனான, நமமாயனை-நமக்கு ஸ்வாமியாய ஆசாயசேஷி
தனான ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை, வானுலகில் - ஸ்ரீவைகுண்டத்தில், கண்டு
அனுபவித்தது, களிப்பது-சந்தோஷிப்பது, எனும் காதல் ஒன்றை - என
கிற ஆசை ஒன்றையே, கருதுவமே - எண்ணுவோமே

பாஷாணகல்ப மோக்ஷம் சொல்லுகிற வைதீக பிராமாகராதி பக்ஷங்
களுக்கு சுபுதி அவஸ்தையில் மோக்யபிரதிபேத பண்ணி குணாழக விசிஷ்ட
மோக்ஷாவஸ்தையக காட்டுகிற ப்ராபதிவாக்யம் முதலான பல உபநிஷத்
துககளும் ப்ரதிகூலவ்ர்த்திகளாம்.

ந்யாய பூஷண குமாரிலாதிகளா சொன்ன ஸ்வாத்மான்ந்நமாத்ர அநுபவ பக்ஷமும ஸர்வோபநிஷத்ஸித்ந ஸமஸ்த குண விஹீதி விசித்ர பர ப்ரஹ்மானுபவரஸத்ந தைப பற்ற பரித்நிந்ந பூரூயத்ரமாதையாலே பரம ப்ரயோஜனாந்நிவத்நமன்து ந்திய சித்ந ஸ்வாத்ந கைவல்ய மாத்ர மோக்ஷ ஂனகீற்ற ஸாந்ந்யாதி பக்ஷத்திலித்ந ஸாத்யமாக மாட்டாதையாலே ப்ரயோஜனமாகாத்ந அஶ்ரேஷ்வர்யாதி மாத்ந தை மோக்ஷமெந்நபா பக்ஷமும ஁பாா்வாத்நமாத்நத்நே ப்நுபதீஸாரூப்யாதி க்நம் இந்ந்நாரூப்யாதி க்நா போலே வந்நவிஷேபமாம்.

விभवव्यूहलोक मात्रத்தில் भगवत्प्राप्तियும் मोक्षासत्तियाலே
मोक्षमेன்று சொல்லப்படுகிறது.

ஆகையால் **शरीरक निर्णीतमाण** படியே **परमात्माधीन** **तत्त्व**
तदनुभव **महानन्द**மே **परम** **प्रयोजनम्**

* கலநதிகழும் போகநுகள் கண்டு வெளகிக
காரியமும் காரணமும் கடநது நாம்போயக *

குலநதிகழும் குருகுகள் அடி சூழமன்னும்
குறறேவலடியவாதம் குழாநுகள் கூடி *

ப-ரை) கலந்திகழும்-கலந்து பிரகாசிக்கிற, போகங்கள்-போகங்களை, கண்டு-பாத்து, வெளகி-வெடகப்பட்டு, காரியமும்-காரியங்களையும், காரணமும் - காரணங்களையும், கடந்து -தாண்டி நாமபோய், குலம் - கூட்டமாக, திகழும் - விளங்குகிற, குருக்கள் - ஆசாராயா

வலநதிகமும் திருமகளும் மறறிடத்தே
மன்னிய மணமகளாரும் நீளையாரும்*

நலநதிகழ வீற்றிருநத நாதன பாதம
நமக்கிதுவே முடியென்ன நண்ணினோமே.

49

इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य

श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु

श्री परमतभङ्गे

॥ परोक्त प्रयोजन भंगाधिकारः त्रयोविंशः ॥

(இருபத்திமூன்றாவது பரோகத பரயோஜன பங்காதிகாரம்)

களுடைய, அடி - திருவடிகளை, குடி - சிரஸாவணிதது, மன்னும் -
திடமான, குறறேவல் - கைங்காயத்தையுடையவரான, அடியவாதம்
- பகவத தாஸாகளுடைய, குழாங்குள - கூட்டங்களுோடு, கூடி -
கலநது வலம் - வலது பக்கத்திலே, திகமும் - விளங்குகிற, திரு
மகளும் - பெரிய பிராட்டியாரோடும், மறறிடத்தே - இடது பக்கத்
திலே, மன்னிய - ஸ்திரமாகயிருக்கிற, மணமகளாரும் - பூமி பிராட்டி
யாரோடும், நீளையாரும் - நீளாப் பிராட்டியாரோடும் கூடி, நலம் -
ஆனந்தமானது, திகழ - விசேஷமாக பரகாசிகுமபடி, வீற்றிருநத -
வீறு தோன்றும்படி இருநதவனுன, நாதன -
ஸ்ரீவைகுண்ட நாதனுடைய, பாதம் - திருவடிகளை, நமக்கு - தாஸ
பூதராண நமக்கு, இதுவே - இநதத் திருவடிகளை, முடி - சிரோ
பூஷணம், என்ன - என்னும்படி, நண்ணினோம் - அடைந்தோம். 49

॥ ஸ்ரீ: ॥

॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

சீரார் தூபபுல திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளே சரணம்

निगमनाधिकारश्चतुर्विंशः ॥

(இருபத்திநாலாவது நிகமனாதிகாரம்)

(லோகாயாதிக மத நிரஸன ஸங்கிரஹம் — மாதயமிக மத நிரஸன ஸங்கரஹம் — யோகாசார மத நிரஸன ஸங்கரஹம் — ஸௌதராதிக மத நிரஸன ஸங்கரஹம் — வைபாஸிக மத நிரஸன ஸங்கரஹம் — பரசசனன பௌதத மத நிரஸன ஸங்கரஹம் — ஜைந மத நிரஸன ஸங்கரஹம் — பாஸகர மத நிரஸன ஸங்கரஹம் — வையாகரண மத நிரஸன ஸங்கரஹம் — வைசேஷிக மத நிரஸன ஸங்கரஹம் — நையாயிக மத நிரஸன ஸங்கரஹம் — நிரீசவாமீமாம் ஸக மத நிரஸன ஸங்கரஹம் — ஸாங்கய பக்ஷ நிரஸன ஸங்கரஹம் — யோகஸித்தாநத நிரஸன ஸங்கரஹம் — பாசுபத மத நிரஸன ஸங்கரஹம் — பாஞ்சராதர டராமாணய நிருபண ஸங்கரஹம் — இனி உண்டாகக் கூடிய மத நிரஸன அங்கீகார கரம் நிருபணம்)

மானங்களினறி வகுத்துரைக்கின்ற மதங்களெல்லாம்

தானங்களன்று தருமநெறிகளென்று சாற்றியபின்*

வானங்கவாநது மறைமுடி சூடிய மாதவதேதாரா*

ஞானங்களொன்ற நடக்கின்ற நலவழி நாடுவமே

50

* [ப-ரை] மானங்கள் - பரமானங்கள், இனறி - இல்லாமல், வகுத்து தங்கள் இஷ்ட பரகாரம் கட்டி, உரைக்கின்ற-சொல்லுகின்ற, மதங்கள் எல்லாம் - எல்லா மதங்களும், தரும நெறிக்கு தாம் மாகக்கதிற்கு, தானங்கள் அன்று - இடமல்ல என்று, சாற்றியபின் - கூறிய பிறகு, வானம் - ஸ்ரீ வைகுண்டத்தை, கவாநது - ஆசைப்படட்டு, மறைமுடி - வேதாநதத்தை, சூடிய - சிரஸாதரிதத, மாதவதேதாரா - பெரிய தவதையுடையவர்கள் அதாவது பரபத்தியை அனுஷ்டித்தவர்கள், ஞானங்கள் ஒன்ற - சாஸ்திரங்களுக்கு மாறு பாடில்லாமல் ஒரே விதமாயிருக்கும்படி, நடக்கின்ற, நலவழி - நல்ல மாகக்கத்தை நாடுவம்

50

[லோகாயதிக மத நிரஸன ஸங்கிரஹம்]

1 ‘ तमो निष्ठाहि ते स्मृताः ’

(தமோ நிஷ்டாஹி தே ஸம்ருதா)

என்று மரு சொன்ன வாஹுகுட்பி ரூப பரமதங்களில் ப்ரத்யக்ஷமே ப்ரமாண மென்கிற லோகாயதமதம் ப்ரத்யக்ஷம் போலே அநுமான அகமங்களும ப்ரதீதியை ஜனிப்பிக்கக் காண்கையாலும் இவற்றிற்கு வாஹுகம் காணாமையாலும் சார்விகன தானும் அநுமானங்களையும் அசுவாகயங் களையும் கொண்டு நிஷ்டாஹி ப்ரவृத்திகள் டணணக் காண்கையாலும் நியமான வேதாஸததில் காரண தோஷம் சொல்ல விரகில்லாமை யாலும் அதிநித்யாஹங்களில் ப்ரத்யக்ஷ வாஹ் சொல்லவொண்ணாமை யாலும் நிரஸதமாய்தது

[மாத்யமிக மத நிரஸன ஸங்கிரஹம்]

சதுர்வீதமான பௌத சித்தான்ததில் சர்வ ஶூன்யதம் சொல்லுகிற மாத்யமிக பக்ஷம் சுவக்ஷஸ்தாபக ப்ரமாண பாரமாத்யம் கொள்ளா மையாலும் தான உபாதிதத அர்த்தனையுமதானே ஶூன்யமென்கையாலும் இதுதனாலே பரபக்ஷம் ப்ரதிநிதமாக்கையாலும் ப்ரதிநிதமாயிற்று.

[யோகாசார மத நிரஸன ஸங்கிரஹம்]

ஜானம் ஒன்றுமேயுள்ளது ஜாத் ஜெயங்கள் ஜானத்திலே கஸ்பிதா காரங்களென்கிற யோகாசாரபக்ஷம் இம்மஹ் ஜானாமி என்று ஁க ஜானத் தாலே ப்ரகாஸிக்கிற வஸ்து த்ரயத்தில் குருக் தாததைக கொண்டு இரண்டைக கழிக்கப்பாராததால் மாத்யமிக தக்ததாலே ஜானததை யும் அபஹவிககப் ப்ரஸங்கிகையாலும் உபலக்ஷன வலததாலே ஜானததை இசையில் அபபடியே ஜாத் ஜெயங்களையும் கொள்ளவேண்டுகையா லும் நிராகூதமாய்தது.

[ஸௌதராதிக மத நிரஸன ஸங்கரஹம்]

ஜாதாவை கழித்தது ஜான ஜெயங்களிரண்டையும் கொண்டு ஜெயத்தை ஜானாகரத்தாலே அனுமேயமெனகிற சௌந்திக பக்ஷம் ஜானா காவ்யதிரிதமாக நீலபிநாயகார்கர் சர்வ லோகபலம் சித்தமாகையாலும் இததை உபபதி விசேஷங்களாலே ஜானாகாரம் என்று பாத தால இததைகொண்டு அர்த்தாகாரம் அநுமிக்க வொண்ணுமையாலும் நீல ஜான சந்தானத்தில் பீதஜானோதயம் அர்த்த விசேஷ நிரபேக்ஷமாக சுவாதி ந்யாயத்தாலே யோகாசாரன சொல்லுகிறபடியே அநாதி வாசனா வசத்தாலே இவனுக்கு நாவஹிக்க ப்ரஸமாகையாலும் நிஷேபித மாயிறறு

[வைபாஸிக மத நிரஸன ஸங்கரஹம்]

இவனைப்போலே ஜான ஜெயங்கள் இரண்டையும் கொண்டு ஜெயத்தை ப்ரத்யக்ஷமெனகிற வைபாஸிக பக்ஷமும் ஸவிகலபமெல்லாம் பரமாணமன்று என்கையாலும் விகல்பசித்த சூலதத்வங்களை மித்யா பூதங்களென்கையாலும் இவற்றைகொண்டு பரமாணவருமானமே பண்ணிக்கொள்ள விரகிலலாமையாலும் முடிவில் யோகாசாரன சொல்லுகிறபடியே அர்த்தபலாபமே ப்ரஸங்கையாலும் இம் மூன்று வௌடாகளும் சுவாப்யுபகத வஸதுககளுக்கெல்லாம் க்ஷணிகத்வம் கொளளுகையாலே ஜகத்தில் ஒரு ச்ருதி ப்ரத்யபிஜ்ஜைகளுமினறிககே யொழிய ப்ரஸங்கையாலும் அந்ய சூகூதாதிபலங்களுக்கும் அந்யன ப்ரோகாவாய முடிகையாலும் அவதூதமாயிறறு.

[பரஸ்சனன பௌத்த மத நிரஸன ஸங்கரஹம்]

வௌடாகளில் யோகாசாரனைப்போலே ஜானவ்யதிரிதமெல்லாம் மித்யா பூதமென்று கொண்டு ஜானத்துக்கு ஁கத்வ நியத்வங்களைக் கொண்ட ப்ரக்ஷண வௌடந் பக்ஷமும் யோகாசாரன சொன்ன வஹ்ந் க்ஷணிகத்வங்களைப்போலே இவனதான சொல்லுகிற ஁கத்வ நியத்வ ப்ரம்ஸங்களும் மித்யா பூதங்களென்கையாலும் வௌடாநாதிங்களைப்போலே

[ஹைந மது நிரஸன ஸங்கரஹம்]

[பாஸ்கர மத நிரஸன ஸங்கரஹம்]

[வைபரகரண மத நிரஸன ஸங்கரஹம்]

[illegible]

மான பதத்திலும் பத சங்காது விசேபமான வாகயத்திலும் சொன்ன
வோதக்தவானுபபதி ஸுபுட் பகூதம் தனனிலும் வருகையாலும் ஸுபுடிகுத
தோபமாயிறு.

[வைசேஷிக மத நிரஸன ஸங்கரஹம்]

வாகிக வுடி அஹ்தாககூபபுலே வேதங்ககூப புரூபேயங்க
ளாககி அகமம தனனையும் அனுமன பகூதத்திலே அனுபவசிப்பிதத
வூசேபிக வாதமும நிபுண நிரூபணத்தில ஸ்வாமிமத வேத பராமாணய விரூத
மாகையாலும் வேதூக பகூதி மஹ்தாதி தத்வங்ககூக கழிககையாலும்
பரமாண விரூத அவயவ்யாதிக்கூ அங்ககீகரிககையாலும் அநுமான அமா
ஸங்ககூகக் குகாணடு கட்டும அர்த்தங்ககூளல்லாம் அபாத்மாத்ர ரமணிய
மாக நிறகையாலும் அர்த்த வூநாசிகபகூதமென்று அபிஷிதமாயிறு

[நையாயிக மத நிரஸன ஸங்கரஹம்]

இநத வூசேபிகா குலாலுமாததங்ககூச குருககமொழிய
ஸூகரிதத நூயாயிக தர்சனமும வூசேபிக நிராகரணம தனனூலே ததூதூதர
மாகையாலும் வேதபரிகரங்ககூளான தர்ம வித்யாஸ்தானங்ககூ பதத்தில் ஒன
ருன நூய விஸ்தர ஸாஸ்த்ரததே வேதானுபுணமாக ஂங்கும் யூலூயாமே
யாலும் நிராகார்யபகூதத்திலே நிஷிதமாயிறு

[நிரீத்வரமீமாமஸக மத நிரஸன ஸங்கரஹம்]

வேத பரிகரமான நூய ஸாஸ்த்ரத்திலே வேத விரூத அர்த்தங்ககூ
நிவூசிப்பித்த வூசேபிக பகூதங்ககூபபுலே விஸாதிஸகூண மூமாஸா
ஸாஸ்த்ரத்தில் கர்ம பாக்மாத்ரததேதப்பறநின கவந்த மூமாஸகாரில கூமா
லா ஜூனூக பூதாபூதாதிக்கூ ஸூகரிககையாலும் பராமகரா வூசேபிகூக
பாபாண கலப மூகூதாதிக்கூப பரிஸுஹிககையாலும் இவரும அவயவிவா
தாதிக்கூ அகூகரிககையாலும் அபராமாணிக அபூர்வ ததூதூதூதாதிக்கூ
கலபிதது அகம ஸிதூத தேவதா விஸுஹாதி நிராகரண பணணூகையாலும்
இவாககூ பகூதம் அர்த்தலூகாயதம ஂன்று அவதூரிதமாயிறு.

[ஸாங்கய பகஷ் நிரஸன் ஸங்கரஹம்]

இங் நிர்வீர மீமாஸகரைப போலே ந்த்ய-வீத ப்ராமாண்ததை இசைநது வீதோகனா ஂசவரணே அபஹ்விக்கீற சார்வ்ய பக்ஷமும் ப்ருத்தி யை குணத்ரய சமூதாயமெனகையாலும் குணங்கள் தனணே த்ரவ்யங்க ளெனகையாலும் ப்ரத்யக்ஷாதி விருத் அமீவ்யக்திவாதம் பணணுகையா லும் அத்மாவுக்குத் தாங்கள் சொன்ன ஜாத்வ க்ர்த்வ பந்த்மோக்ஷங களைக் கழித்துத் தாங்களே ப்ருத்திக்கு இவற்றைச் சொல்லுகை யாலும், மற்றும் பரஸ்பர விருத் அனேகார்த் ப்ரலாபத்தாலும் இவ்ராபஹ் வரூபத்ரானத்ரதோஷத்தாலும் விபசித்ரான்த் போலே ஁பஜீவ்யசத்ரவ் உணடா யிருக்க உபேக்ஷிதமாயிற்று.

[யோகஸித்தாந்த நிரஸன ஸங்கரஹம்]

சார்வ்யா சொல்லும் தத்வ ப்ரக்ரீயைமீலே நின்று இஷ்வரன என
 றொரு பुरुஷ விநோபததையும் கடமின யோగ சித்தாந்தமும ஈசுவரன
 நிமித்தமான்மெனகையாலும் இவனுடைய ஂஷ்வரய்ததை ப்ரதிபலன
 கஃயம் எனகையாலும் யமநியமா஢ிகளை யதா஢்ரம் வஃருததுச சொலலச
 செயதே அபவரீ தத்ஸாபந ஸ்ரூபங்களை அந்யதாவாக நாவஹரீக்கையா
 லும் லக்ஷய வேதாந஢் தானு஢் வலிதமபோலே அபஹஸிதமாயிற்று

[பாசுபத மத நிரஸன ஸங்க்ரஹம்]

இந்த யோக சிद्धान் தம போலே ப்ருதி புருஷ ஈஸ்வராக்ளைப் பற்றி வகுத்த பாசுபத மதமுத் ஈஸ்வரனுடைய உபாदान க்ருத்தையறியாதே ராஜராஜ் பாசு ந்யாயத்தைக் கொள்ளுகையாலும் பராவர த்வ வ்யத்யயம் பண்ணுகையாலும் அநபெசித் தத்வான் த்ருங்களைக் கடடி படி த்ரிசத் த்ருங்களென று சங்ரஹிக்கையாலும் வேத விருட் டாচার ஖ூயிசுமாக்கையாலும்

1 'शैवान् पाशुपतान् स्पृष्ट्वा'

(சைவநாடு பாசுபதாநம் ப்ருஷ்டவா)

இயாதிகளிறபடியே தந்நிஷ்டரை ஸ்பரிததால சவேலஸ்தானம் பண்ண வேண்டுமபடி டூரபரிக்யக்மாயிறு.

[பாஞ்சராத்தரபராமாணய நிருபண ஸங்க்ரகம்]

இஸ ஸாங்கய யோக பாசுபதங்களோடு ஒரு கோவையாக எண்ணின ஸ்ரீ பாஞ்சராத்தரத்தை இவை போலே விரூத வ்யாமித்ரமென்று சிலா சொல்லும்தும் மதான்தர சமஸிவ்யாஹர மாத்ரத்தைக்கொண்டு ஸாஹிககில வேதாநதம் தனனிலும் அதிஷ்டை பண்ண ப்ரஸங்ககையாலும் இசசாஸ்தரத்தில வேதநிந்தை பண்ணித்தாக ப்ரதி ஸாஸிககுமிடம் அநுதித ஹம் நிந்நாதி நயாயததாலே அநய பர மாகையாலும் இதில ஜீவோத்பத்யாதி வாதி ஜீவஃயஸிமானி ஸஹ்ரணாதி வ்யூஹ விஷயமாகையாலும் அநுதான விஷேங்ககளும் கர்பஸூ வ்ருணதர்ஸேத நயாயததாலே நிர்வ்யூஹமாகையாலும் இதுமஹா ஸார்தாதி பரிவூஹித ப்ராஸ்யாதி ஸ்யததையு முடைத்தாகையாலும் ஔபநிஷத பரமபுரூப தடுபாஸந த்ரபாஸ்தாதிக்களை இச சாஸ்தரத்திலப்ரதானமாக ப்ரதிபாதிக்கையாலும் இதற்கு விரூத வ்யாமித்ரவாரோபமாத்ரமே என்று வ்யக்ஷிதமாயிறு.

[இனி உணடாகக கூடிய மத நிரஸன / அங்கீகார கரம் நிருபணம்]

இப்படி லோகாயதிக ஸாஹ்யஸிக யோகாசார ஸௌதரான திக வையாஷிக மாயாவாதி ஜைன ஸாஸ்கரீய யாதிவ ப்ராஸீய வையாகரண வையேஷிக நையாயிக கௌமாரில ப்ராஸ்கர் காபில ஹைரணய காப பாசுபதரூப பரிவூத்யான பரமத (பரமத) ங்களை பரதிஷேபித்தாலும் தேச காலாநதரங்களிலே அஸ்தவதித ஸித்நா ந்தங்கள உணடாகககூடுமென்னும் அதிஷ்டைக்குப் பரிஹாரம் என? என்னில, அவற்றிலும் நிர்ஸ்த துல்யமான ஸாஹம் ததோத்தரம்

ஸித்நாந்த துல்யமான ஸாஹம் தூஷிகக வேண்டுவதிலையாகையாலே ப்ராஸாந தர்ஸாஸ மூலங்களான ஸூத ஸவத் ஸாவிபரமதங்களெல்லாம் பதநபர்யந்தங்களாமென்று பரமஸித்தது ஸேத்யூதிகளாலே சித் அசித் ஸசவரததவங்களை விவேகித்தது வடக ஸூதி ஸித்ர சவ்நத விஷேததாலே அஸேத ஸூதிகளை விஷிஷேக்ய விஷயத்திலே முஸ்யவூதி

களாககி நிலை நிறுத்தி ஸ்யயோபாடேய விசேஷநிக்ஷததாலே முமுக்ஷு வாநவனுக்கு ஸ்யக் நயாய அநுக்ரஹீத சோப வூஹண வேதந விசேஷ விधि वाक्यसिद्धमाय वैदிகாग्रेसर मनुपरासर पाराशर्य शुक्र शौनक नाथ यामुन श्रीमद्रामानुजादि मुनिवर साधंसञ्चार समीकृत सन्मार्गमे परिग्राह्यம்

1 ' तर्कोऽप्रतिष्ठः '

(தாகோடபாதிஷ்டத)

எனகிற ஸ்லோகத்திலும் கேவல தர்க்கங்கள் அर्थ निर्णय कारणமல்லாமை யாலும் அஃப ஸ்தூதாக்ககு சர்வாவிரூ஢் சம்யகர்த் நிதரிரண சாமர்த்யமில்லா மையாலும் ஸ்கல துரித ரோக ஸேபஜ ஸ்வாக்ய ம்நவாதி மஹத்தரஜந மஹாபதத தாலே க்நத்வ்யமென்று நிர்மஸிதமாயிறுறு.

*தன்னடிககீழ்முல் கேழையும் வைத்த தனித்திருமால்
பொன்னடிக கேற்கின்ற புண்ணியா கேணமின* புகலறிவா
முன்னடிபாரதது முயலுதலாலவா சாயையெபை*
பின்னடிபாரதது நடநது பெருமபதமேறுவமே

51

*[ப-ரை] தன்னடிக கீழ் - ஸன்னுடைய திருவடியின கீழே, உல் கேழையும் வைத்த - ஏழு ஸோகத்தையும் வைத்த அதாவது அவை களை ஆளுமவனான, தனி - அதவிதீயமான, திருமால் - சீரிய ப தியான பகவான, பொன்னடிககு - ஸ்பருஹணீயமான திருவடிகளை அனுபவிக்க, ஏற்கின்ற - உரிமையுள்ள, புண்ணியா - புண்ணியசாலி களே', கேணமின - கேளுங்கள் புகல் - உபாயத்தின ஸவருபத்தை, அறிவா - அறிந்த நமஸூவாசாயாகள், முன் அடி பார்த்தது - (அவா கள்) பெரியோர்கள் நடந்த வழியைப் பின்பற்றி, முயலுதலால் - அதன்படியே நடக்கிற படியினால், அவா - அவருடைய, பின்சாயை - நிழல், என - என்னுமபடி, அடி பார்த்தது - நடந்த வழியைப் பார்த்தது, நடநது, பெருமபதம் - உயர்ந்த பதமான பரமபதத்தை, ஏறுவம் - அடைவோம்

51

ஈவையமெல்லாமிருள நீக்கும் மணிவிளக்காய்
மன்னிய நானமறை மௌலியே கொண்டு*
மெய்யலது விளம்பாத வியாசன காட்டும
விலக்கிலலா நலவழியே விரைநதுசெலவீ*
ஐயமறஅறுசமயக்குறும்பறுததோம்
அணியரங்கா அடியவாககே அடிமைசெயதோம்*
மையகடல் வட்டத்துள மற்றும் தோற்றும்
வாதிபாதம் வாயப்பகட்டை மாற்றினோமே.

52

**கோதவமொன்றிலலாத தகவேகொண்ட
கொண்ட லென வந்துலகில் ஐவாககன்று* ஓர்
தூதுவனாய் ஒருகோடி மறைகளெல்லாம்
தொடாநதோடத் தனியோடி ததுயரந்தீராத

*[ப-ரை] ஐயம் - ஸந்தேஹம், அற - இல்லாமல், அறுசமய -
ஆறு மதங்களின், குறும்பு - வலிமையை, அறுததோம் - போக்கடித்
தோம், அணியரங்கா - ஸ்ரீ ரங்கநாதனுடைய, அடியவாககே - தாஸ்
பூதாககே, அடிமை செயதோம் - கைங்கர்யம் செயதோம், மைய
கடல் வட்டத்துள - மைபோன்ற கருவாணமுடைய ஸமுத்திரத்தால
சூழப்பட்ட பூமியில், மற்றும், தோற்றும்-காணப்படும், மற்ற வாதிபா
தம் - பரமதஸ்தாகளின், வாயப் பகட்டை - வீண ஆடம்பர வாத
தையை, மாற்றினோமே - அடக்கி விட்டோம், வையம் எல்லாம் -
எல்லா லோகங்களிலும், இருள - இருட்டை [அஜ்ஞானத்தை]
நீக்கும் - போக்கும், மணிவிளக்காய் - ரதன தீபமாய், மன்னிய,
பொருந்திய, நான் மறை மௌலி - வேதங்களின் சிரோபாக
மான உபநிஷத்தின், மதியே - ஜ்ஞானத்தையே, கொண்டு - ஆதார
மாகக் கொண்டு, மெய் - உண்மை, அலது - இல்லாததை, விளம்பாத
- கூறாத, வியாசன் - வயாஸ மஹாஷி, காட்டும் - பரமம் ஸூத்திரங்
களின் மூலமாய் தெரிவிக்கிற, விலக்கு இல்லா - விரோதம் இல்லாத,
நலவழியே - நல்ல மாரகத்தில, விரைநது செலவீர் வேகமாய்ச்
செல்லுங்கள், இதைப் பின்பற்றிச் செல்லுங்கள்

52

**[ப-ரை] கோது-அஸாரம், அவம்-தோஷம், ஒன்று இல்லாத
- ஒன்றும் இல்லாத, தகவே - கருபையை, கொண்ட - ஸவீகரித்த
தான், கொண்டல் என - காமேகம் போலே, உலகில் - இந்நப
பூலோகத்தில், வந்து - அவதரித்து, ஐவாக்கு - பஞ்ச பாண்டவாக்கு
அன்று - அந்த பாரகயுத்தம் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்பு, ஓர் ஒப்பற்ற,
தூதுவனாய் - தூதனாய், ஒரு கோடி - எண்ணிறந்த, மறைகளெல்லாம்

மாதவனா* வடகொ[க]ங்கில வானியாற்றின
வண்ணிகை நன்னடங் கண்டு மகிழ்நது வாழும்
போது* இவைநாம பொன்னயிந்தை நகரில் முன்னுள்
புணராதபரமதபபோ பூரித்தோமே.

53

- வேதங்களுல்லாம், தொடர்ந்து ஓட - பின்னால் ஓடிவர, தனி - வேறொரு உதவியின்றி, ஓடி - விரைவாக நடந்து சென்று துயரம் - துக்கத்தை, தீர்த்த - போக்கடித்தவரான, மாதவனா - ஸ்ரீய பதியான பகவான், பொன் - ஸபருஹணியமான, அயிந்தை நகரில் - ஓரு வஹீந்திர புரத்தில், வடகொங்கில - உத்தர பாசசுவத்தில், வானி - பரவஹிககிற, ஆற்றின் - நகியினுடைய, [கருட நதியினுடைய], வண்ணிகை - வருணிககத் தகுந்த, நன்னடம் - நல்ல நடனத்தை, அதாவது நல்ல நாட்டியம் போலே ஏறிககுத்தித்துப் பரவஹிப்பதை கண்டு - பார்த்து, மகிழ்நது - சந்தோஷத்துடன், வாழும்போது - வஸிக்கும்போது, நாம - பகவதனுபவத்தில் ஆழங்காலப்பட்ட நாம அனறிககே பரதிவாதிகளை நிரஸிகக வேண்டிய ஞான சகதியாதிகளை யுடைய நாம, முன் நான் - இதற்கு முன்பு, புணராத - செய்யப்படாத தான், இவை - இந்த, பரமதபபோ - பரதிவாதி நிரஸனமாகிற யுத்தங்களை, பூரித்தோம் - பூர்த்தி செய்தோம்

53

இங்கு கோது அவம் என்றது தன்னுடைய பரயோஜனத்தை எதி பாரப்பது கோது, அவமாவது அங்கீகரித்தபிறகு தோஷங்களைக் கண்டு, விட்டுவிடுதல்

ஓர் தூதுவரைய - பகவான் அவதரித்தது ஸாது பரிதராணத்திற காக செய்த காரியங்கள் பல. அவற்றிற்கெல்லாம் சிகரமாய் நிற்பது இரண்டு காரியங்கள் அவை தூதரையச் சென்றதும், தோ ஓட்டியதும் ஆகும் இவை இரண்டிலும் தூதரையச் சென்றதே சிறந்தது என்பது ஸ்வாமியின் திருவுள்ளம் சந்தமிகு தமிழ் மறையிலும் இன்னா தூதன் என நின்றான் எவவுள் கிடந்தானே என்று ஓதப்பட்டது ஸ்வாமி தாழும் “செஞ்சொல்லன் பாசிறதை கொண்டு தீதிலாத தூதரைய”

என்று அடியவாக்கு மெய்யன் விஷயமாக நவமணி மாலையில் அருளிச் செய்தார், ஸ்ரீ தேவநாயக பஞ்சாசத்திலும் திருவடிகைய அனுபவிக்கும் பரகரணத்தில்

‘दूत्ये’ என்று

தூத கருதயத்தையே முதலில் அருளிச் செய்திருக்கிறார். “அடிய வாமெய்யாமலாப பதங்களே” என்றும், “விடலரிய பெரிய பெருமான மெய்ப பதங்களே” என்றும் பகவானுடைய திருவடிகளின் பல வேறு

கருதயங்களை நிரூபிக்கும் இடத்தில்

‘தருமன விடு தூதுக்குகந்தன’

‘தருமன இரந்தது இசைந்து சென்றன’

என்று இத ஸ்ரீ கருத்யம் பேசப்பட்டிருக்கிறது.

உவாகளும் இந்தப் பெருமையை

‘பஞ்சவாகுத தூது நடந்தானே’

என்று சிலப்பதிகாரத்தில் கூறினார்கள்.

ஒரு கோடி மறைகள் பின் தொடர - எம்பெருமான செலவும் இடங்களில் எல்லாம் வேதங்கள் அவன் பெருமையை உத்கோஷித்துக் கொண்டு செல்லா நிற்கும் எனபது ஓர் மரபு

‘மறையும் உரலும் பின் தொடர்’

என்றா விலிபுத்தூரார்

‘வேதத்தின் முன செலக’

என்றான் கம்பனும்

‘படர்ந்து ஆரணமுழங்க’

என்று இளங்கோவடிகள் களாலும் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஸாவேஸவரன் பக்கலிலே ஸாவராததகரஹ்ணம் பண்ணின கலியனும் அறிவு தரும் பெரிய திருமொழியில்

‘நான் மறைகள் தேடியோடும் செலவன்’ என்றும்

‘நான் மறைகள் தேடியோடி என்றும் காணமாட்டாச் செலவன்’

என்றும் உத்கோஷித்து இருக்கிறார், ஸ்ரீ கருஷ்ணனுடைய பால் சேஷ்டிதங்களை வாணிகரும் ஸ்ரீகோபால் விமசுதியிலும்,

‘निगमान्तै रघुनापि मृग्यमाणं’

என்று அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது ஆனால் பாரத யுத்த ஸமயத் தில் தூதனாய் சென்ற கருஷ்ணனைப் பின்பற்றி வேதங்கள் சென்றன என்பது எப்படிப் பொருநதுமென சிலருக்கு சந்தேஹம் உதிகலராம. கருஷ்ணன் தூதனாய் எழுந்தருளப் போகிறான் என்று கேள்விப்பட்ட தும் ஹஸ்தினபுரத்திலுள்ள பாகவதோத்தமர்கள் கருஷ்ணனை எதிரா கொண்டு அழைக்கச் சென்று அவனுடைய பெருமையை,

‘सर्वविनाशः’

[எல்லா விதத்திலும் குருடன் என்று] ஸ்ரீ பாஷ்யகாரரால் கீதா பாஷ்யத்தில் நிரூபிக்கப்பட்ட தருதராஷ்டரனுக்கும் அவனுடைய குமாரர்களான தூயோதனாதிகளான நூற்றுவாக்கும் ஒரு புத்திமதி கூறுவதற்காக பகவான் நடந்து சென்ற ஸமயத்திலும் அவன் பின் வேத பாராயணம் செய்து கொண்டு போனார்கள் என்பது ஸஞ்சிபிக்கப்பட்டதாகிறது. ஒரு கோடி என்றது எண்ணிறந்தவைகள் என்றபடி வேத புருஷனதானும் பகவானுடைய குணங்களை கணக்கிடுகிறேன் என்று முதலில் கம்பீரமாக பரதிஜைஞ் செய்து ஒரு குணத்தையே முற்றிலும் வருணிக்க முடியாமல் திருமபி விட்டான்,

‘यदेकैक குணப் பராந்தே சராந்தா நிகமவந்திந:’

எனப்பபட்டதிறே தரமிடோபநிஷத்திலும் வேதங்கள் பகவானை அறிந்ததாகக் கொள்வோம் என்பது,

‘அறிந்தன வேத அருமபொருள் நூல்கள் அறிந்தனகொள்க’

என்று உத்கோஷிக்கப் பட்டிருக்கிறது

மாதவனா என்றதினால் நமக்கு உபாய தசையிலும் பராய தசையிலும் ஸ்ரீய பதியான எம்பெருமானே உததேசயம் என்று காட்டப் பட்டது அபியுகதார்களும் பரபரமஹம் யா என்று நிரணயிப்பதற்கு வவனுடைய திருமரபில் சந்தனக்குழம்பால் பிராட்டியின் திருவடிகள் அடையாளமாகக் காணப்படுகிறதோ அவனதான் பரததவம் என்று நிரணயிப்பதற்கு பரமானமாகக் காட்டினார்கள் இந்த ஸ்ரீய பதிதவ ஏற்றத்தை ஸவாமி தேசிகனைப்போலே வேறு ஒருவரும் தமமுடைய கரந்தங்களில் பலவற்றில் எடுத்துக்காட்டவில்லை தரமிடோபநிஷத்தில் பரதிபாதிக்கப் பட்டிருக்கும் ஆதத விசேஷத்தை நிரூபிக்கும் பிரகரணத்தில்

280 ஸ்ரீ தேசிக ஸ்ரீ ஸூக்திகள்—ரஹஸ்யங்கள்

‘தேவ ஸ்ரீமான ஸவஸித்தே; கரணம்’

என்றும்

ஸ்ரீ ஹமஸ ஸந்தேசத்தில்,

‘தேவ ஸ்ரீமான ஜனக தனயானவேஷணே ஜாகருக ’

என்றும்

தசாவதார ஸதோத்திரத்தில்,

‘தேவஸ ஸஹைவ ஸரியாயா ’

என்றும், ஸ்ரீதேஹீச ஸதுதியில் பரமமசாரி வேஷத்தோடு யாசகம் செய்யச் சென்ற போதும்,

‘कुणाजिनं यवनिकां कृतवान् प्रियाया: ’

என்று அருளிச் செய்து இருக்கிறபடியே திருமார்பில் இருக்கும் பிராட்டியை விட்டுப் பிரிய முடியாமையினால் அவளை மறைப்பதற்காக யக்ஞோபவீதத்தில் கிருஷ்ணஜினத்தினால் மறைத்துக் கொண்டு சென்றான் என்றா, நியாயஸித்தாஞ்சனத்தில் முதலில் நாராயணன் பரதேவதை என்று கூறி அததால் திருபதிபெருமல் அதிலேயே மேலே ஸ்ரீய பதியான நாராயணன் பரதேவதை என்றா, தருசய காவயம் என்னப்படும் நாடகமான ஸ்ரீஸங்கலபஸ-ஞாயோதயத்திலும் தேவ ஸ்ரீமான நிரவதிதயாலிநது ‘என்றும் ஸ்ரீமான அஸ்து மே என்றும் இப்படியே மற்றும் ஸ்ரீததவ முகதாகலாபம், கீதாபாஷ்யதாதபாய சந்திரிகை முதலியவைகளிலும் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்ரீ கீதாத்த ஸங்கிரஹப் பாட்டிலும்

‘தீதற்ற நற்குணப் பாற்கடல் தாமரைச்
செம்மலாமேல் மாதூற்றமாயன் மருவ ’

என்றும், பிரதிதினம் அனுஸந்திக்க வேண்டும் என்று ஸவாமிதானே அருளிச்செய்த ஸ்ரீபிரபந்தஸாரத்தில் சேமமதாம் திருமால்தன் கருணையாலே என்றும் கூறியுள்ளார் பரதேவதா பாரமார்த்தபாதிகாரத்தில்

(ஸ்ரீமதரஹஸ்யதரயஸாரததில்) இநத ஸ்ரீய பதிதவஹறம் நனகு நிரு பிககபபட்டிருக்கிறது மறறபூவாசாயாகளின கரநதங்களில் சிற சில இடங்களில் தவிர இநத அமசம ஸபஷ்டமாக நிருபிககபபட் விலலை அததால்தான 'எமபெருமானை சொன்ன இடமெல்லாம் பிராட்டியையும் சொல்லிறறும் என்று அததம் சொல்லிக்கொள்ள வேணும் என்று அருளிச்செய்யப்பட்டது ஆகையினால்தான் நம பூ வாசாயாகளின கிரநதங்களை விபஜிக்கபபுககால் உககிகள், ஸுககி கள், ஸ்ரீஸுககிகள் என்று பிரிப்பாக்கள் அதில் ஸ்ரீய பதிதவததை பிரதிபாதிக்கும் ஸுககிகளே ஸ்ரீஸுககிகளாகும்.

வடகொங்கு வானியாறநில ஂனறது வடக்கு முகமாக பிரவஹிக கும் ஆறநில அதாவது கருடநதியில் ஂன்று பூவாகளின நிரவாஹம் உததரவாஹினியான நதிகளுக்கு ஓர்ஹறம் உண்டு கருடநதியானது அயிநதை பிரவேசிககும்வரையில் கிழக்குமுகமாக ஓடிவநது அயிந தை அடைந்தபொழுது வடக்கு முகமாகததிரும்பி பிரவஹிதது அவ லா ஂலை தாண்டியதும் மறுபடியும் கிழக்கு முகமாகத திரும்பி ஓடி ஸமுததிரததை அடைகிறது. வடக்குஂனபதில் 'க' ஂனபது தொக்கி வடக்கு ஂன்று இங்கு இருக்கிறது ஓங்கி ஂனறது பிரவஹிக்கிறது ஂன்றும் 'வானி' ஂனறது கருடநதி ஂன்றும் அததம் கொள்ளலாம் வானில் வசிப்பவாக்கள் வானி ஂன்னப்படுவாக்கள் அவாக்களில் சிரேஷ்டனான கருடன இங்கு அபபதததால சொல்லப்படுகிறுன வானி ஂன்னும்பதம் பவானியாறறைச சொல்லும் ஂன்று செனனைசாவ கலாசாலைப பதிப பான தமிழ் அகராதியில் கூறப்பட்டுஂளது. அதறகுஓரு பிரயோககும் ஂடுததுக காட்டப்பட்டுஂளது அதறகுமேல மறறெரு பிரமாணமாக இப்பாட்டு ஂடுககப்பட்டுஂளது வடகொங்கு ஂன்றால் கொங்குதேசம் ஂன்று சொல்லி அங்கு ப்ரவஹிக்கிற பவானிஆறு ஂன்று சிலா சொல்லுகிறாக்கள் இப்பாட்டில் பொன்னயிந்தை நகரில் ஂன்று ஸபஷ்டமாக திருவஹிநதிரபுரம் கூறப்பட்டிருப்பதினால் வடகொங்கு தேசததிறகோ, பவானி ஆறுககோ பரஸக்தியே இல்லை.

வாழும்போது ஂனபதை மாதவனா ஂனபதுடன் அநவயிதது அததம் கூறப்பட்டது வாழும்போது ஂன்னும் பதததை ஆகாஷித்து நாமஂனபதுடன் அநவயிதது கூறினாலுமஓககும் அப்பொழுது ஸவாமி யினுடைய சரித்திர ஸங்கிரஹமான ஆசாய சம்புநில ந்யவஸத அதி ஸுகம் பணீநதிரபுரயாம் நிகமகீர்ட விசார நீதகாஷ. ஂன்னப்பட்டது அனுஸநதேயமாகும்.

முன்னா புணராத பரமதப்போபூரித்தோமே — முன்னா கீழே நிருபித படியே ஸூதரகாரா ஸ்ரீமந்நாக ஸ்ரீமதயாமுன ஸ்ரீமத ராமா நுஜமுனிகள் பரமத நிரஸனம் செயதிருந்த போதிலும் அவாகளைப் பின்பற்றியே இந்த கிரந்தம் அருளிச்செய்யப் பட்டிருந்தபோதிலும் அவர்கள் இந்த கிரந்தத்தில் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிற படியே பரமதப்போபூரித்தார்களல்லா. அவர்கள் கிரந்தத்திலே மட்டும் இந்த நிரஸனத்தைச் செய்தார்கள் ஸ்வாமியும் முதலாவிருந்த ஸ்ரீரங்கம் எழுந்தருளி அதைவதிகளை வாதத்தில் ஐயித்தாரா மற்ற மதஸ்தர்கள் அங்கு நிரஸிக்கப்படவில்லை ஸ்ரீரங்கத்தில் சிலகாலம் வாசஞ்செய்து எம்பெருமானாலும் பிராட்டியாலும் போற்றப்பட்டு ஸம்பிரதாய பிரவசனம் செய்தருளி மறுபடியும் முந்தை மறைமொய்யவழி மொழி நீ என்று அருள்தந்த முருந்தனும் வைராகய சிரோமணியான ஸ்வாமி தம்மையும் தம்முடைய அதயாசாயமான பரதயங்க பூண ஸூஷ்மாவினாலே மோஹிப்பித்து தனனைப் பாததாவாகச் காமுறுமபடி செய்தருளியவனும் அடியவாகக் மெய்யனுமான தேவநாதனை ஸேவிப்பதற்காக மீண்டும் அயிந்தை எழுந்தருளி அங்கே கீழ்கூறியபடியே வேதாந்தவிசாரத்தைச் செய்து கொண்டும் ஸ்ரீ அசுபுத்தகம் ஸ்ரீஹய கிரீவ ஸதோத்ரம், மஹாவீர வைபவம், கருடதண்டகம், கருடபஞ்சாசுத முதலிய கரந்தங்களை அருளிச்செய்தும் தம்காலத்தை கழித்துக் கொண்டிருந்தாரா அப்பொழுது முன்பு திருவரங்கத்தில் தோற்ற அதவைதிகள் நாம் ஒருவராய்ச்சென்று அவரிடம் தோற்றோம் மற்ற மதஸ்தர்களையும் கூட்டிக்கொண்டு பலராய்ச்சென்றால் எல்லோரையும் அவாநிரஸிக்க முடியாது நாம் அவரை ஐயித்து விடலாம் என்று மனோரத்தித்துக் கொண்டு பரமதஸ்தர்கள் எல்லோரையும் கூட்டிக் கொண்டு அயிந்தையை அடைந்து ஸ்வாமியை வாதத்திற்கு அழைத்தார்கள். அப்பொழுதும் ஸ்வாமி சற்றும் தயங்காமலும், பின்வாங்காமலும் அவர்களை நிரஸிக்க முன்வந்து அவர்களை நீங்கள் ஒவ்வொருவராக வந்து உங்கள் மதக்கொள்கைகளை உங்களிஷ்டப்படி சொல்லுங்கள் அவற்றைநாம் பரமாண உபததிகளுடனும் ஸூதரகாரின் அபிராயத்திற்கு அநுஞ்ஞமாகவும் நிராகரிப்போம் என்று ஏற்பாடுசெய்து கொண்டு அவர்கள் எல்லோர் மதங்களிலுமுள்ள வேத விதோதம் முதலான பொதுவான தோஷங்களை ஒரு அதிகாரத்தில் எடுத்துக்காட்டி அதற்கு பிரதிவாதிகள் சொல்லும் ஆஷேபங்களைக் கண்டித்து முதலில் கூறப்பட்ட ஸமுதாய தோஷத்தை நினைநிறுத்தி மேலே கிரமமாக அந்தந்த மதஸ்தர்களுடன் வாதஞ் செய்து அவர்களை நிரஸித்தருளினாராயிற்று இந்த கரந்தத்தில்

ஸங்கிரஹிகக பட்டிருக்கிறது இப்படியே ஸ்ரீ ஸங்கலப
 ஸ்ரீயோதயத்திலும் பரதிவாதிகளை ஒவ்வொருவராக வந்து
 வாதிகுமபடி சேனாபதியை ராஜா உததரவிட்டதாக அருளிச்
 செய்யப் பட்டிருக்கிறது ஸஞ்சகாரருடைய அபிபராயமாக
 எம்பெருமானால் நிருபிக்கப்பட்ட அநதநத மதநிரஸன பிரகரணத்
 தில் கூறப்பட்ட அம்சங்களையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு அவா
 கண்டரவேண கூருமல் திருவுள்ளத்தில் வைத்திருந்த அதத விசே
 ஷங்களையும் இதில் ஸவாமி நிருபித்திருப்பதினால் ‘முன்னுள் புணராத
 பரமதபபோ புரிந்தோமே’ என்றா உதாரணமாக யோக பரத
 யுகத்தி அதிகரணத்தில் எம்பெருமானால் சொல்லப்பட்ட பிரம்மா
 வுக்கு குறைவான கேஷத்திரிபாவம், பரமாத்ரி ஸம்பவம் முதலிய
 காரணங்களை அதிகரண ஸாராவளி ச்லோகத்தில் எடுத்துக்காட்டி
 அதற்குமேல் அவன் ஸரஸவதீ வல்லபன் ஆயினும் பகவானுடைய
 சிருஷ்ணி தாமரைப்பூவில் அவதரித்தவரைய இருந்தபோதிலும்
 வேதங்களை ஸதா உச்சரித்துக்கொண்டிருந்தபோதிலும் வேதத்திற்கு
 புறம்பாகச் சொன்னால் கீழிலபோல யோகமதத்திற்கும் சொல்லு
 வேம என்று கூறியுள்ளா இப்பரமதபங்கத்தில் நாவிற பிரிவின்றி
 நாமங்கை வாழினும், தந்தையுநதிப் பூவில் பிறக்கினும் என்று
 அருளிச் செய்யப்பட்டதே அதற்கு ஆதாரமாகக் கொள்ளப்பட்டது

பூவவந நிரவஹாம் என்று ஸங்கிரஹமாக கூறினா இந்த
 அம்சம் இக்கிரந்தத்தில் நானமறையில் பாவித்ததனறி உரைப்பது
 பாறும் பதாததிரனே’ என்று கூறப்பட்டது இப்படி மேலே பல உதா
 ரணங்களை எடுத்துக் காட்டி ஒரு தனிப் புத்தகமாக வெளியிடப்
 படுகிறது

‘பூரித்தோமே’ என்றதற்கு பூணம் செய்தோம் என்று பொருள்
 ஆதலினால் முன்னுள் நம் பூவாசாராயாளினால் துவக்கப்பட்ட பரமத
 பங்கமானது சரோதவய சேஷமில்லாமல் பரமாண உபபத்தி பூவக
 மாக மிகவும் விரிவாக இதற்கு மேல் ஒருவரும் புதுகோடிகள் சொல்ல
 முடியாதபடி மதங்களை நிரஸித்து அவாகளது திருவுள்ளக்கருத்தை
 நிறைவேற்றினோம் என்றதாய்ற்று

இப்படி இப்பாட்டிற்கு அததம் கூறுவதுதான் உசிதம் என்று
 ஸ்ரீ தேசிக பித்தா என்று அவருடைய தேசிக பகதியை புகழ்ந்து பலர்
 சொல்லும்படி நின்ற திருவஹீநதிப்புரம் மஹாமஹோபாததியாய்
 சேட்டலூர் ஸவாமி ஓர் உருவில் நிரவஹிக்குமபடி இருந்தது ஆகை

யால் இதுதான் தேசிக பகதார்களுக்கு உகந்ததாயிருக்கும் எனபதில் ஸந்தேஹமிலலை.

இப்படி கீழே நிரூபித்தது ததவாததமாக இருக்க பிற பட்ட சிலா இது விஷயமாக வேறு விதமாக அர்த்தங்களைக் கூறியும் இப்பாட்டுக்கு கீழ் நிரூபிக்கப்பட்ட அர்த்தங்களில் சில குறைகள் இருப்பதாக பிரமித்து அவற்றிற்கு ஒருவித சமாதானமும் கூறாமல் விட்டுவிட்டிருக்கிறபடியினால் அவை ஸாமானயாகளான தேசிக பகதார்களின் மனதைக்கலக்குமபடியாய் இருக்கிறது. ஆகையினால் இவ்விஷயத்தில் கூறப்பட்டிருக்கும் அம்சங்களை அவார்களின் வாதத்தைக்களைக் கொண்டே எடுத்துக்காட்டி அவைகள் அவிசாரிதரமணீயங்களேயன்றி விமாசனத்தை பொறுக்காது என்று நிரூபிக்க வேண்டிய கடமை ஏற்பட்டு விட்டது.

இதில் முற்பட கொங்குமண்டல சதகத்தில் 71 ஆம் பாட்டில் காஞ்சியில் இருந்துவந்த வேதாந்த தேசிகன் ஸதயாகால (சத்திய மங்கல)த்தில் பரமதபங்கம் எனனும் கரந்தத்தை அருளிச செயததாக கூறப்பட்டு இருக்கிறது. இந்த க்ரந்தம் செயத வா ஒரு ஜைனர் ஆகையினால் விஷயங்களை நன்றாக தெரிந்து கொள்ளாமல் தவறாக எழுதி இருக்கிறா என்று ஏற்படுகிறது ஏனெனில் இதிலிருந்து இவா இந்த கரந்தத்தைப் பார்த்ததாக ஏற்படவில்லை. பார்த்திருந்தால் அதில் முதல் ஸலோகத்தில் 'அஹந்திர நகரே' என்றும் இப்பாட்டில் 'பொன்னயிந்தை நகரில்' என்றும் அருளிச செயதிருப்பதை உபேக்ஷித்திருக்க முடியாது. இக் கிரந்தத்தை சிஷ்யார்களுக்கு ஸவாமி தேசிகன் அங்கு ஸதய மங்கலத்தில் கொஞ்ச காலம் எழுந்தருளியிருந்தபோது காலஷேபம் சாதித்திருக்கலாம் அதைக் கொண்டு இது அந்த ஊரில் செய்யப்பட்டது என்று சொல்லி இருக்க வேண்டும் அதைக் காண பரமபரையாகக் கேட்ட இவா இப்படிச் சொல்லியிருக்க வேண்டும். ஆகையினால்.

அப்படியே ஸவாமி ஸதயமங்கலம் எழுந்தருளியது காஞ்சீபுரத்திலிருந்து அல்ல ஸ்ரீரங்கத்தில் துலுக்காக்களினால் உண்டான கலாபத்தினால் அரங்கத்தை விட்டுச்சென்ற ஸவாமி சத்தியாகாலம் சென்று அங்கு ஸவலபகாலம் எழுந்தருளியிருந்து அரங்கத்திலிருந்து தப்பிவந்த தமமுடைய சிஷ்யர்களை சோதனாக கொண்டு திருநாராயணபுரம் சென்று அங்கேயே சிரகாலம் எழுந்தருளி இருந்து ஸம்பரதாய பரவசனம் செய்து வந்தார் என்றும் கலாபம் நிவிருத்தியாகி ஸ்ரீரங்கத்தில் திருபரதிஷ்டை செய்தபோது ஸவாமி அங்கு எழுந்தருளினார் என்றும் பரமானந்தர்கள் கூறுகின்றனர்

இவ்விஷயத்தில் தேசிக ப்ரபந்த உரையிட்டவர் எழுதியிருப்பது—

இப்பாசுரத்தின் பிற்பகுதிக்குப் பொருள் கொள்வதில் சில இடங்கள் உள. கொங்கு என்னுஞ் சொல் பக்கம் என்ற பொருளைத் தருவதாகக் தமிழ் நிகண்டுள்ளிலோ இலக்கிய நூல்களிலோ, காணப்படவில்லை. மேலும் 'வானி' என்னுஞ் சொல் பவானிநதியையோ அமராவதி நதியையோ கூறுமேயன்றிப் 'பெருகுற' என்னும் பொருளைத் தருமா வென்பா தமிழா 'வண்ணிகை' என்னுஞ் சொல் 'வாணிககத்தகுந்த' என்ற பொருளைக் கொடுப்பதும் ஆராய வேண்டியதாகும் இங்ஙனம் இடங்கள் உள்வாதலின் பிற்பகுதிக்குப் பின்வருமாறு பொருள் கொள்ளுதல் சிறகு மென்பா பலா—

என்று இந்த ஆசைபங்களை எழுப்பிய இந்த ஆசாரியரின்கருத்து என்னவென்று புலப்படவில்லை. இந்த ஆசைபங்கள் சரியென்று கருதுகிறாரா அல்லது உசிதமல்ல என்று கருதுகிறாரா? இதன் இறுதியில் புதியதாக ஒரு அாதம் எழுதியிருப்பதினால் கீழ் தமமால் எழுப்பப்பட்ட சந்தேஹங்கள் அவ்வளவு சரியில்லை. அவைகளிலும் குறைகள் இருக்கின்றன என்று கருதியிருக்கிறார் அப்படியிருக்க இந்த ஆசைபங்களை ஏன் எழுப்பினார் என்பது

புலப்படவில்லை இவ்விஷயத்தில் ஸ்ரீ தேசிக பகதாக்கள் கலங்காமல் இருப்பதற்காக அந்த ஆக்ஷேபங்கள் ஒவ்வொன்றையும் எடுத்து அவற்றில் ஒன்றுகூட விமாசனத்தைப் பொறுக்காது என்று மேலே நிரூபிக்கப்படுகிறது.

‘கொங்கு’ என்னும் பதம் பகதம் என்னும் பொருளைத் தருவதாக தமிழ் நிகண்டுகளில் காணப்படவில்லை என்று கூறியிருப்பதை விசாரிப்போம். தேசிக பரபந்த பாட்டுக்களுக்கு வயாக்யாணம் எழுத முன்வந்த ஸ்ரீவகுளாபரண ஸ்வாமிகளுக்கும் தமிழில் நல்ல ஜ்ஞானம் இல்லை என்று சொல்ல ஒருவராலும் முடியாது அவர்காலத்தில் அப்பத்திற்கு அப்பொருள் சொல்லப்பட்டிருக்க வேண்டும் தமிழில் முன் பழக்கத்திலிருந்த பல பதங்கள் மாற்றப்பட்டு இருக்கின்றன உதாரணமாக ‘ஆகலின்’ என்னும் பதம் இப்போது ஆதலின் என்று மாற்றப்பட்டிருக்கிறது அப்படியே ‘என்னப்பட்டதிறே’ ‘என்றிறே’ இதயாதி பரயோங்கள் இப்பொழுது காணப்படவில்லை ஆகையினால் இக்காலத்திய நிகண்டுகளில் இல்லையென்பதினால் அப்பதங்கள் ஸுஷ்டி அல்ல என்ன முடியாது அன்றிகே வடகொங்கில் எனப்பதற்கு பதிலாக ‘வடகங்கில்’ என்று பாடம் இருந்திருக்கலாம் ‘கங்கு’ என்றால் கரை கீழ் நிரூபிக்கப் பட்டிருக்கிறபடியே வேறு அாததங்களும் உண்டு ‘வானி’ என்னும் பதம் பரவஹிகிற என்கிற அாததத்தைக் கூறுது என்கிற ஆக்ஷேபமும் உசிதமல்ல வாஹினி என்னும் ஸமஸகருத பதம் பரவஹிகிற என்கிற அாததத்தைக் கூறுகிறது என்பதை ஒருவரும் ஆக்ஷேபிக்கமுடியாது ஸமஸகருதத்திலுள்ள பல பதங்கள்—‘வேதம், ஏகம், அவதாரம், பகவன்’ முதலிய பதங்கள் தமிழிலும் இருக்கின்றன பிறபட்ட நிகண்டு காராகள் அப்பதங்களை நீக்கிவிட முயலுகிறார்கள் ‘கைத்து’ என்னும் பதம் தமிழ் அகராதிகளில் காணப்படவில்லை ஆகையினால் தமிழ் அகராதி சரியாகப் பதிப்பிக்கப்படவில்லை என்று ஏற்படுகிறது ஆகையினால் அதை பூர்ணப்பிரமாணமாக அங்கீகரிக்க முடியாது சந்தமிழ் தமிழ் மறையும் தேசிக பரபந்தமும் தமிழ் இலக்கிய கரந்தங்கள் ஆகையினால் அவற்றில் பர

யோகிககப்பட்டிருக்கும் பதங்களை அங்கீகரிக்க வேண்டுமே யன்றி நிகண்டுவிட இலலை என்ற காரணத்தினால் அவற்றைத் தள்ள முடியாது கீழ் கூறிய இரண்டு கரந்தங்களும காலக்ஷேப கரந்தங்களுக்க வைக்கப்பட்டிருந்தமையால் அவற்றை கேவலம் தமிழாக்க பரிசயம் செய்ய அவகாசம் ஏற்படவில்லை.

‘ யாமே ஒரு நீதியை வகுககவுமாம் ’

என்று ஸவாமி தேசிகன அருளிச செய்திருக்கும் நயாயத தைப பின்பற்றி நாமே ஒருதமிழ் நிகண்டுவகுப்பதே ருஜுவான மாககமாகும் ‘வானி எனனுஞ்சொல் பவானி நதியையோ அமராவதி நதியையோ சொல்லும் என்று தமிழா கூறுவதில் நமக்கு ஒருவித ஆக்ஷேபமும்இலலை ஆனால் அப்பதம் ‘பெருகும்’ என்ற அதத்ததைச சொல்லாது என்று ஒரு தமிழனும் சொல்ல முடியாது. அப்படி வந்தால் அவன தமிழ் மொழியை அறிந்தவன அல்ல என்று சொல்ல வேண்டி வரும். ஸவாமி தாமும் ‘ஸதேம்’ முதலிய சில வட சொற்கள் ஸுஷ்டி, அதாவது வயாகரணத்தை அனுசரித்து, அல்ல எனகிற ஆக்ஷேபத் திற்கு தாம் ‘அவாக்கை சாப்திகாக்களாகக் கருதவில்லை’ என்று அருளிச்செய்திருப்பது இங்கு கைக்கொள்ளப்படுகிறது மேலும் எந்தத் தமிழன் இப்படி ஆக்ஷேபித்திருக்கிறான் எனபது இந்த உரையிலிருந்து ஏற்படவில்லை தமிழா என்னும் பதம் ஆழ் வாரையோ ஸ்ரீ தேசிகனையோதான் ப்ரதானமாகக் குறிகும். ஆழ்வா தாமே ‘பாலேய தமிழா—பரவும் என்கிறபடியே திரு வாய் மொழிசிறந்த இலக்கிய க்ரந்த மாகையினால் தமிழரால் அது பரவப்பட்டு நிற்கிறது என்று அருளிச செய்து இருக்கிறார். அப்படியே ஸவாமியும் ‘சந்தமிழ் தமிழ் மறையோன்’ என்று தமமை தரமிட சாகாதயாய் என்று நிரூபித்துக்கொண்டு இருக்கிறார். ஸமஸகருத் பாஷையில் வேதாந்தாசாயராயும் கவிதாக்கிக ஸிமஹமாயும் விளங்கிபுப்போலே தமிழ் பாஷை யிலும் ஸவாமியின் ஞானம் அநயாதருசமானது. ஆகையினால்

ஸவாமியின் பதபரயோகங்களுக்கு பரகரணனு குணமாக ஆத தங்களை நிகண்டுகளில் சோததுக்கொள்ள வேண்டும்

வாஹினி (பெருகிற) என்னும் ஸமஸ்க்ருதபதம் இங்கு குறுகி வானி என்று அதே ஆததத்தைச் சொல்லுவதாக ஸ்ரீ வகுளாபரணஸவாமியினால் வயாக்யானம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையினால் அதை குறை கூறுவது உசிதமாகாது. வண்ணிகை என்னும் பதம் வருணிக்கத் தகுந்த என்ற பொருளைக் கொடுப்பதும் ஆராயவேண்டியதாகும் என்று எழுதி இருப்பதும் உசிதமல்ல. தமிழ் நிகண்டுவிட வண்ணிகை—எழுது பவன வண்ணிகை வாணிகை— என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையினால் அப்பதத்திற்கு பிராசீன வியாககியானதில் கூறப்பட்ட ஆததத்திற்கு ஆசேஷம் ஒருவராலும் சொல்ல முடியாது செனனை ஸர்வ கலா சாலையாரால் பதிப்பிக்கப்பட்ட தமிழ் நிகண்டு பதிப்பாளரும் இவவுரையாசிரியரும் இப்பாட்டில் பொன்னியந்தை நகரில் என்று ஸபஷ்டமாக இக்கிரந்தம் திருவயிநதிரபுரத்தில் அருளிச்செய்யப்பட்டது என்று நிரூபித்திருப்பதுடன் முரண்படுமபடி வடகொங்கு எனபதற்கு ‘கொங்கு தேசத்தில்’ என்று ஆததம் கொண்டது தவறே அன்றி வகுளாபரணம் ஸவாமி அருளிச்செய்த ‘வடக்குப்பக்கத்தில்’ என்று ஆததம் கூறியிருப்பது தவறு அல்ல அது பரமாணத்தை அனுசரித்தே இருக்கிறது எனபது ஸபஷ்டமாக நிரூபிக்கப்பட்டதாகிறது. செனனை ஸாவகலாசாலையினரால் பதிப்பிக்கப்பட்ட தமிழ் அகராதியில் பலதவறுகள் இருக்கிறபடியினால் அதை பரமாணமாகக் கொண்டு மறறவா பேரில் குறை சொல்லுவதை பராமாணிகைகள் அங்கீகரிக்க மாட்டார்கள் கீழே எடுத்துக்காட்டியபடி ‘கைத்து, வண்ணிகா, வண்ணிகை, கொங்கு’ முதலிய பதங்கள் அதில் காணப்படவில்லை. இதைப் பற்றி ஸாவகலாசாலையாருடன் கடிதப் போக்குவரத்து நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. கூடிய சீக்கிரத்தில் பிழைத்திருந்ததம் வெளியிடப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

மேலும் பரமத பங்கம திருவயிந்திரபுத்திலேயே ஆரம்பிக
கப்படடிருந்தும் நடுவில் கலாபம் முதலிய இடையூறுகளால்
பூததி செய்யப் பெருமலிருந்து ஸ்ரீதேசிகன கொங்கு நாட்டில்
எழுந்தருளி இருக்க நேரிட்டு அப்பொழுது பூர்த்தி செய்யப்பட்ட
ருக்கும் என்றும் சிலா கருத்து உரைப்பா என்றும் அநுப்பந
நம் கலாப உபத்திரவம் திருவரங்கத்தில் ஏற்பட்டதேயன்றி திரு
வயிந்திரபுத்தில் ஏற்பட்டது என்பதற்கு ஈஷத்தம் பிரமாணம்
கிடையாது அப்படிக்கூறும் இவா யா? எங்கு அவ்வாறு கூறி
யிருக்கிறார்கள் என்பதும் விளக்கப் படவில்லை. வைபவப் பிரகா
சிகாதி சுரநதங்களில் பரமதபங்கம் திருவயிந்திர புத்தில்
அருளிச் செய்யப்பட்டது எனறே கூறப்பட்டிருக்கிறது ஆகை
யினால் பிராமணமில்லாத ஒரு அாதத்ததைக் கூற முனவந்தது
யுகதமாகாது

இவ்வுரையாசிரியா தாமே சத்திய மங்கலத்தில் இந்த கரந
தம் அருளிச் செய்யப்பட்டது என்று ஏற்படவில்லை என்பதை
ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார். கொங்கு என்னும் பதம் பாசுவத்
தைச் சொல்லாது என்று கொண்ட இவா பரசரணத்துக்கு அநு
குணமாக கங்கு என்று பாடபேதம் கூறியிருக்கவேண்டுமேயன்றி
ஸவாமி ஸ்ரீ ஸூகதிகு விரோதமாக கொங்கு தேசத்தில் பவானி
ஆற்றங்கரையில் அருளிச் செய்யப்பட்டது என்கிற அாத
தத்தை அபயுகமம் செய்திருப்பது பெரிய தவறாகும்

நன்னடங்கண்டு மகிழ்ந்து வாழும்போது என்கிற இடத்தில்
நன்னடங்கண்டு என்றது எம்பெருமான தன் பகதர்களை அனுகரணிப்
பதற்காக திருவீதியை அலங்கரிக்கும்போது கருட நதியை கடாக்கித்
துக் கொண்டு பிறகு திருவீதி செல்லும் கரமம் அனுஸந்திக்கப்பட்ட
தாயிற்று. பகவான கிழக்கு முகமாய இததிவய தேசத்தில் ஸேவை
ஸாதிககிறபடியினால் ஸநந்திகு மேற்கு பகதத்தில் பரவணிகு
நதியைக் கண்டு மகிழ் முடியாதல்லவா? எம்பெருமானுடைய தாஹ
சாந்திகென்று பெரிய திருவடியால் கொண்டு வரப்பட்ட இந்த
கருட நதியானது கீழ் கூறிய காலங்களில் பகவானுடைய திவ்ய
கடாக்கத்தை பெற்ற ஸமயங்களில் தன் பரவாஹத்தி
னால் நன் நடனம் செய்து காட்டிற்று என்றபடி. இங்கு பொன்

அயிநதை நகரில் என்னும் பதத்தை வடகொங்கில இதயாதிக்கு விசேஷணமாககி இப்பாட்டுக்கு வயாகயானமிட்ட வகுளா பரண ஸவாமி நிருபித்திருக்கிறா

இந்த யோஜனைக்கு தூராநவயம் எனகிற குறைகூறக்கூடுமாகி லும் வாததமான ஸதிதியை குறிககிறபடியினால் உசிதமாயிற்று. பதக கரமத்திலே அந்வயிததால் இந்த திருவயிநதிர புரத்தில பரமதப்போ பூரிததோம என்றபடியாகும்.

உரையாசிரியா தாமே தம்மால் எழுப்பப்பட்ட சந தேஹங்களை நிலை நிறுத்த முடியாது என்று மேலே தாமே எழு தியுள்ளாரா அப்படி இருக்க இந்த ஆக்ஷேபங்கள் எதற்காக எழுப்பப்பட்டன என்று புரியவில்லை.

இவ்வாக்ஷேபங்களை யெல்லாம் ஒரு வாறு நிவாததி செயது விடலாம் என்று ஒரு புதுஅாததம் கலபிதது இருக்கிறா அதில் இவா கீழே கொங்கு எனபது 'பாச வததை என்னும் அாததத் தைச சொல்லாது எனகிற ஆக்ஷேபத்தைத் தாமேமீறி வட கொங்கு எனபதற்கு வடக்குப் பக்கம் என்று அாததம் சொல்லி யிருக்கிறா. கிருஷ்ணவதார சேஷடிதங்களை அடியவாககு மெய யன இவாக்குக் கூட்டியருளினா எனகிற அாததத்தில் ஒரு ஆக்ஷேபணயிலையே ஆகிலும் எந்த சந்தாபத்தில் எதற்காக அவா கிருஷ்ணவதார சேஷடிதங்களை அயிநதை யில் செயது காட்டினா எனபதை நிருபிக்கவில்லை அதுவும் வானியாற்றின நன்னடங்கண்டு என்றிருபபதுடன் சேராது ஏனென்றால் இவாகூறும் உரையில் கிருஷ்ணனுடைய நடனங்கள் அபிப ராயத்தில் கொள்ளப் பட்டிருக்கின்றன. மூலப் பாட்டிலோ 'ஆற்றின் நன்னடம் கண்டு' என்றிருக்கிறபடியினால். இப்படி பிரகரணத்திற்கு அநுகுணமான அாததங்களை எடுத்துக் காட் டாமல் புதிதாகச்சில அாததங்களை கலபிதது இக்காலத்திய பண்டிதாகள் நிருபிக்கிறார்கள இதுவும் உசிதமல்ல உதாரண மாக ஸவாமி 'தோராத தனிவீரன்' என்றும் 'தோரா விசய னுக்கு' என்றும் அருளிச செயதிருபபது உசிதமல்ல என்று கொண்டு 'தோலாத' என்று இருக்கவேண்டும் என்று கூறி

யிருக்கிறார்கள். ‘ரலயோரபேத:’ என்கிற நியாயத்தினால் தோலாத என்கிற ஆததத்தை ‘தோராத’ எனனும் பதம் சொல்லும் என்று உணர்ந்து நிகண்டுவிட தோரா, எனனும் பதம் ‘தோலா’ எனனும் பதத்தின் ஆததத்தைச் சொல்லும் என்று சோததுக கொள்ள வேண்டு மேயன்றி பட்டததை மாற்ற முன்வருவது பண்டித கிருதய மல்ல.

இப்படியே நவமணி மாலையில் ஸவாமி தேசிகள்

“ பணிய இசைவில் திசை முகனதன முடிகள் பத்து அறுததனை ”

என்று அனுஸந்தித்து இருப்பதிலுள்ள ஸவாரஸ்யமான ஆததங்களை அறிந்து கொள்ளாமல் திசைமுகன எனனும் பாடம் தவறு. தச முகன என்றே இருக்கவேண்டும் என்று திருத்திவிட்டார்கள் இப்படி திருத்தினால் ஒரே வரியில் ஒரே பதமே இரண்டு முறை பரயோகிக் கப்பட்டிருக்கிறது என்கிற தோஷம் வரும் திசைமுகன என்கிறபதம் ராவணனைக் குறிக்கும் குறிக்காதா என்பதே இங்கு விசாரிக்கப்பட வேண்டிய விஷயம்

“ திசைகள் பதூய ”

என்றிறே பாலேய தமிழா பாவும் திருவாயமொழியில் கூறப்பட்டிருக்கிறது இதைப் பின்பற்றி ஸவாமி தேசிகனும்

‘ திசாஸு த்ஸு ’ என்று

பரயோகித்து இருக்கிறா நான்கு திசைகள்தான் பரயோக பராசுர்யத்தில் காணப்படுகிறது என்பதைக் கொண்டு திசைகள் பத்து என்பது தவறு என்று சொல்லமுடியுமா? ஸவாமி உபயபாஷா கவியாகையினால் தசரதன என்கிறவிடத்தில் ‘தச’ என்பது திக்குகளுக்கு உபலக்ஷணம் இங்கு ஸவாமி ‘திசை’ (திக்கு) என்று கூறி இததால் பத்து உபலக்ஷிக்கப்படுகிறது என்று திருவுள்ளம்பற்றி இருக்கிறா ஆகையினால் திசைமுகன எனனும் பதம் இராவணனைக் குறிக்கும் என்று கூறியது தவறு என்பதே தவறு திசை முகன எனனும் பதத்தை இங்கு பரயோ

கித்திருப்பதற்கு இரண்டு பரயோஜனம் உண்டு முதலாவது பணிய இசைவில திசைமுகன என்று ப்ராஸ அனுபராஸம் கூறப்பட்டது. இரண்டாவதுதான் பரதான பரயோஜனம் அதாவது ராவண்ணுடைய பதது முகங்களும் பததுத திக்குகளையும் பாததுககொண்டிருந்தன என்கிற விசேஷாததத்தை இப்படி வெளியிட்டு அருளிநா. ஆகையினால் இப்பொழுது நாடகாதிகளில் காட்டப்படுகிற ராவண்ணுடைய பதது முகங்களும் ஒரே திசையை பாககும்படி காட்டிக்கொண்டு வருவது உசிதமில்லை என்று ஏற்படுகிறது. இங்கு திசை முகன என்னும் பதம் பரயோகிககப் பட்டிருப்பதினால், தரிமுக, சதுரமுக, ஷண்முகாக்களுக்கு, மூன்று, நான்கு, ஆறுதிக்குகளையும் நோக்கிக் கொண்டே முகங்கள் இருக்கின்றன ஒரே திக்கை நோக்கி இல்லை. இதுவே ராவண்ணின் விஷயத்திலும் என்று ஸ்வாமி வெளியிட்டாராயிறது.

இதற்கு முன்பு பரயோகம் இல்லாமையினால் திசை முகன் என்கிற பதம் ராவண்ணைக் குறிக்காது என்று ஒரு ஆக்ஷேபம் சொல்லப்படுகிறது பரயோகம் என்றால் எது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளாமல் இந்த ஆக்ஷேபம் எழுப்பப்படுகிறது வாலமீகி உபயோகித்திருக்கும் பதங்களுக்கு முற்பட்ட பரயோகம் எது? ஸரஸ்வதியின் கட்டாக்கூத்தரால் பெற்ற பெருமையினால் வாலமீகிக்கு ஆதி கவி என்று பெயர் உண்டாயிறது. அவரைப் போய் ஸ்வாமியுடன் எப்படிச் சீர்தூக்கிப் பாகக முடியும்? இவா விதயா தேவதையினுடைய அனுகரஹத்தினால் பெற்ற ஜ்ஞானததையுடையவராகையினால் இவருடைய பரயோகங்களுக்கு முன்பு பரயோகம் எப்படி இருக்க முடியும்? சில விசேஷ பதங்களை ஸ்வாமி பரயோகித்திருக்கிறார் அதைப் போல திசைமுகன என்னும் பதமும் ஸ்வாமியினால் புதிதாகக் கூறப்பட்டிருந்தாலும் அது ஸுஷ்ருவான பதமே அதை ஆக்ஷேபித்தல் முற்றிலும் தவறு நமமுடைய ஸவலப் ஜ்ஞானததைக் கொண்டு ஸாவ ஜ்ஞான ஸ்வாமியின் பரயோகத்தை ஆக்ஷேபிப்பதைவிட பெரிய அபசாரம் ஒன்றும் இருக்க முடியாது.

*திகிரிமழுவயா குந்தநதண்டங்குசமபொறி
 சிதறு சதமுக வங்கி வாள்வேலமாநததும்*
 தெளி பணில சிலைகண்ணி சீரங்க செவவிடி
 செழிய கதை முசலம் திரிகுலம் திகழநததும்*
 அகில வலகுகள் கண்டையாய ஓரலங்கலில
 அடைய அடைவில இலங்க வாசினறி நின்றதும்*
 அடியும் அருகணையுமரவாமென்ன நின்ற அடி
 யடையும் அடியரை யன்பினாலஞ்ச லென்பதும்*
 மகிழும் அமரா கணங்கள் வானங்கவாநதிட
 மலியுமசுரா கொணாந்தமாயம் துறநததும்*
 வளரணிகள் மணிமின்ன வானந்திகொண்டிட
 மறைமுறை முறைவணங்க மாறினறிவென்றதும்*
 சிகியிரவி மதியுமிழு தேசுநத வெண்டிசைத்
 திணிமருள செகவுகநது சேமங்கள் செய்ததும்*
 திகழ அரவணையரங்கா தேசென்ன மன்னிய
 திரிசுதரிசனா செய்ய ரெண்புயங்களே...

54

*[ப-ரை] திகழ - விளங்குகிற, அரவணை - ஆதிசேஷனாகிய
 படுககையையுடைய, அரங்கா - ஸ்ரீ ரங்கநாதனுடைய, தேசு என்ன -
 தேஜஸஸு என்று சொல்லும்படியாக, மன்னிய - பொருந்திய, திரி
 சுதாசனா - ஸ்ரீ சுதாசனுடைய, செய்ய - சிவந்தவைகளான,
 அனறிககே - ருஜுககளான, ராஎன - பதினாறுகளான, புயங்களே -
 புலங்களே, திகிரி - சக்கரம், மழு - பரசு, உயா - உயர்ந்ததான,
 குந்தம் - குந்தம், தண்டு - தண்டம், அங்குசம் - அங்குசம், பொறி -
 பொறிகள், சிதறு - வெளிக்கிளம்புகிற, சதமுகம்-நூறு முகமுடைய,
 அங்கி - அகநி, வாள் - கத்தி, வேல் - வேலாயுதம், அமாநததும் -
 இவைகளை அமரும்படி தரித்ததும், தெளி - நிராமலமான, பணில,
 சங்கம், சிலை - தநுஸஸு, கண்ணி - பாசம், சீர அங்கம் - கலப்பை
 செவவிடி - சிவந்த இடி, செழிய - பிரகாசிக்கிற, கதை - கதை,
 முசலம் - முஸலம், திரிகுலம் - திரிகுலம், திகழநததும் - பிரகாசித்
 ததும், அகில - எல்லா, உலகுகள் - லோகங்களும், ஓர் அலங்
 கலில - ஒரு மாளையில், கண்டையாய - மணிகளாய, அடைய - முழு
 வதும், அடைவில - வரிசையாக, இலங்க - விளங்கும்படி, ஆசு
 இனறி - குற்றமில்லாமல், நின்றதும் - நின்ற இடமும், அடியும் - திரு

வடி நிலைகளாயும், பாதுகைகளாகவும், அருகணையும்-தலையணையாகவும், ஆம் - ஆகின்ற அரவு என நின்று - ஸ்ரீ ஆதிசேஷன் போல அதாவது ஆதிசேஷனைப்போல கைங்காமயத்தில் ஈடுபட்டவா எனனும் படி, அடி அடையும் - திருவடிகளை ஆஸரயித்த, அடியவா - தாஸபூதாகளை, அன்பினால் - பரீதியால், அஞ்சல எனபதும் - பயப்படாதே என்று அபயம் கொடுப்பதும், மகிழ் - மகிழ்கிற, அமரா கணங்கள் தேவர்களின் கூட்டங்கள், வானம் - சுவாககததை, கவாந்திட - அடைவதற்காக, மலியும் - கூட்டமாக நிற்கும், அஸுரா - அஸுரர்களாலே, கொணாந்த - உண்டாக்கின், மாயம் துறந்ததும் - மாயைச் செய்கைகளைப் போக்கினதும், வளா - வளாந்து கொண்டிருக்கிற அதாவது நிறைந்திருக்கிற, அணி - திருவாபரணங்களுடைய, மணிமின்ன - இரத்தினங்கள் பிரகாசிக்க, (அத்தால்) வான - ஆகாசமானது, அந்தி - ஸந்தியா காலத்தை, கொண்டிட - (அதாவது சந்தியா காலம்போல ஜவலிக்க), மறை - வேதங்கள், முறை முறை வணங்க - முறை முறையாக ஸேவிக்க, மாறினறி வென்றதும் - திருமபாதபடி, (இவர்கள்) உமிழ் - உமிழ்கிற அதாவது வெளியிடுகிற, தேச - ஸ்தலஸங்களை, உந்த - வீசுகிற, திணி - தருமான, மருள் - அஞ்ஞானம், செக - நசிக்கும்படி, உகந்து - பரீதியுடன், சேமங்கள் - சேமங்களை, செயததும் - பண்ணினதும், இந்த கரியாபதங்களுக்கு ஈரெண்புயங்களை எனபதுடன் அநவயம் அதாவது இந்தக் காயங்களைச் செய்தது பதினாறு ஆயுதங்களை தரித்திருக்கிற திருக்கைகள் எனற்படி.

இப்பிரபந்தத்தின் ஆரம்பத்தில் 'எண்டள அம்புயத்துள்' என ருரம்பிக்கும் பாட்டில் ஸ்ரீ சுதாசனமுவான எட்டு ஆயுதங்களைத் தரித்துக் கொண்டிருக்கிறா என்று கூறப்பட்டது இப்பாட்டில் அவரே பதினாறு ஆயுதங்கள் தரித்து ஸேவை ஸாதிக்கிறா என்று அவருக்கு இரண்டு ரூபம் உண்டென்று அருளிச் செய்யப்பட்டதாயிற்று பகவான் தன்னுடைய பிரதிவாதிகளை நிரஸிப்பது சக்கராயுதத்தினால்லவா? அதைப்போல அவன குருவரராய அவதரித்த காலத்தில் அசுதாசனமுவானைக் கொண்டே வாதத்திற்கு வந்த பிரதிவாதிகளை நிரஸித்தாராயிற்று

இங்கு திகிரி என்று ஆரம்பிக்கும் பாட்டில் கூறப்பட்ட பதினாறு ஆயுதங்களையும் ஷோடசாயுத ஸதோத்திரம் எனனும் ஸதோத்திரத்தில் ஒவ்வொரு ஆயுதத்திற்கும் ஒரு ஸலோகமாக ஸதோத்திரம் செய்திருக்கிறா ஷோடசாயுத ஸதோத்திரத்தில் அனுஸந்திக்கப்பட்டிருக்கும் பதினாறு ஆயுதங்கள் சக்கரம், மழு, குந்தம்'

इति यतिवर संप्रदायविद्वयः श्रुतमवधार्य विमृश्य वेङ्कटेशः ।
प्रमितिपरिषदा समेतमेतं परमतभङ्गमभ्युर् व्यधत् ॥

இதி யதிவர ஸம்பரதாய விதபய:

சருதம் அவதாராய விமருசய வேங்கடேச |

பரமிதிபரிஷதா ஸமேதமேதம்

பரமதபங்கம அபங்குரம் வயததத ||

தண்டம், அங்குசம், அகநி, வாள், வேல், பாஞ்சஜனயம், சாங்கம், பாசம், கலப்பை. வஜ்ரம், கதை, உலககை, திரிகூலம் எனப்பவை இவைகளே இப்பாட்டிலும் அதே கரமத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

இப் பரபந்தத்தில் சாரீரகாதத கரமத்தைப் பின்பற்றி காரணதவம், அபாதயதவம், உபாயதவம், உபேயதா என்கிற நாலு அாததங்கள் அருளிச் செய்யப்பட்டதாகும். அதாவது நாலதிகாரங் கொண்ட முதல் பாகத்தில் பகவானுடைய காரணதவம் நிரூபிக்கப்பட்டது. அதை ஒருவராலும் மறுக்கமுடியாது என்பதை மேல் 17 அதிகாரங்களில் அதை அபலாபம் செய்யும் பரமதஸ்தாகளை நிரஸித்தாராயிற்று. மேல் இருபத்திரண்டாவது அதிகாரத்தில் அவனுடைய உபாயதவமும், இருபத்து மூன்றாவது அதிகாரத்தில் அவனே உபேயம் என்றும் அதாவது அவனே அடையும்பயன் என்றும் நிரூபிக்கப்பட்டது 24-வது அதிகாரத்தில் கரந்தநிகமனம் செய்யப் பட்டிருக்கிறது

* [ப-ரை] இதி - இப்படி, யதிவர ஸம்பரதாய விதபய - யதிகளில் சிரேஷ்டரான ஸ்ரீ பாஷ்ய காரருடைய ஸம்பரதாயததை தெரிந்தவர்களிடம் இருந்து, சருதம் - கேட்டதை, அவதாராய - மனதில் நன்றாகத் தரித்துக் கொண்டு, விம்ருசய - நன்றாக விசாரித்து, வேங்கடேச - ஸ்ரீவேங்கடேசன் என்னும் திருநாமம் உடையவா, ப்ரமிதி பரிஷதா ஸமேதம் - ததவ ஜஞாநம் நிரம்பிய மஹான்களின் பரிஷததுக்கு அங்கீகரிக்கத்தக்கதான ஏதம் - இந்த, பரமதபங்கம் என்னும் க்ரந்தத்தை அபங்குரம் ஒருவாரலும் சலிப்பிக்க வொண்ணாதபடி, வயததத - அருளிச் செய்ததா,

இந்த சலோகத்தில் இப்படி தமமால இந்த கரந்தத்தில் அருளிச் செய்யப்பட்டது எல்லாம் எம் பெருமானுடைய ஸம்பரதாயததை

மூற்றிலும் பின்பற்றியிருக்குமென்று இந்த கரநதத்தின் உபாதேயதவத்
தைவெளியிடுகிறா ஸம்பரதாயவிதபய எனகிற பஹு வசனத்தினால்
ஸ்ரீ பாஷ்யகாரா தமக்குப்பிறகு இந்த ஸம்பரதாயத்தை பரவசனம்
செய்வதற்காக நியமித்த

ஸ்ரீ பாஷ்யம்	ஸ்ரீ பாஷ்யம்	ஸ்ரீ பாஷ்யம் ஸ்ரீ கீதா
ஸ்ரீ கீதாபாஷ்யம்	ஸ்ரீ கீதாபாஷ்யம்	பாஷ்யம் ரஹஸ்யம்
ஸ்ரீ பகவத விஷயம்	ஸிமஹாஸனாதிபதி	ஸிமஹாஸனாதிபதி
ஆகிய உபய		
வேதாந்த		
ஸிமஹாஸனாதிபதி		

திருக்குகைப் பிரான	நடாதூர் ஆழ்வான	கிடாமபி ஆச்சான
பிள்ளான	பரமபரையாக	
	நடாதூர் அம்மான	கிடாமபி ராமானுஜா
எங்களாழ்வான		
(விஷ்ணு சித்தா)		கிடாமபி ரங்கராஜா
நடாதூர் அம்மான		

கிடாமபி ராமானுசப் பிள்ளான என்னப்பட்ட பரமபரையாக கிடைத்த
அாததங்களை உபதேசிக்கப் பெற்றதென்றபடி

இங்கு,

“ஸ்ரீமதபயாம் ஸயாதஸாவித்யநுபதி வரதாசாராய
ராமானுஜாபயாம் ஸமயக தருஷ்டேன”

“யதீஸ்வர மஹாநஸ ஸம்பரதாயம்”

“வேதாந்தோதயந ஸம்பரதாய ஸுதாம்”

*यतीश्वर सरस्वती सुरभिताशयाना सतां
वहामि चरणाम्बुजं प्रणतिशालिना मौलिना ।
तदन्यमत दुर्मद ज्वलित चेतसा वादिना
शिरस्सु निहितं मया पदमदक्षिणं लक्ष्यताम् ॥

யதீஸ்வர ஸரஸ்வதீ ஸுரபிதாஸ்யாநாம ஸதாம்
வஹாமி சரணுமபுஜம் பரணதிசாலிநா மௌளிநா ।
ததந்யமத தூமத ஜவலித சேதஸாம் வாதிநாம
ஸிரஸஸு நிஹிதம் மயா பதமதக்ஷிணம் லக்ஷ்யதாம் ॥

“ இததம் ஸதஸம்ப்ரதாயகரம்
ஸமதிகதாசேஷ வாணாஹவேத
ஸரததாஸுததாஸ்யாநாம ”
“ கீதாவிஷ்ணுபதீ யதீஸ்வரவசஸ தீரததைரவாகாஹயத ”
“ யதி பதி ஹருதயாருட... ..
வாதி ஹம்ஸாம்பு வாஹை: ”

என்று ஸ்வாமி தமமாலேயே அருளிச்செய்யப்பட்டிருப்பது அனுஸங்
தேயங்களாகும் இப்படி இநதகரநதம் எமபெருமானுருடைய ஸம்ப்
ரதாயாத தங்களை நனகு அறிந்த ஆசாயாகளினால் உபதேசிக்கப்
பட்ட அததங்களின் ஸங்கரஹம், ஆகையினால் இதன் உபாதேயத
மதவம் நிருபிக்கப்பட்டதாயிற்று.

* [ப-ரை] யதீஸ்வர - ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடைய, ஸரஸ்வதீ - ஸ்ரீ
ஸூகதிகளினால், ஸுரபித-பரமளிதத ஆசயாநாம - மனதையுடைய,
ஸதாம் - ஸததுக்களுடைய, சரணுமபுஜம் - திருவடிததாமரைகளை,
பரணதிசாலிநா - வணக்கமுடைய, சிரஸா-சிரஸஸினால் (தலையினால்)
வஹாமி-தரித்துக் கொளனாகிறேன், ததநய - அதைவிட வேறுபட்ட,
மத - மதங்களில், தூமத - கர்வததினால், ஜவலித - பற்றியெறிகிற,
சேதஸாம் - மனமுடைய, வாதிமம் - வாதிக்களுடைய, சிரஸஸு -
தலைகளினமேல், மயா - எனனால், அதக்ஷிணம் பதம் - இடதுகால்,
நிஹிதம் - வைக்கப்பட்டது, லக்ஷ்யதாம் - பார்க்கப்பட்டும்.

இந்த சலோகமும் மேல சலோகமும் ஸ்ரீ யதிராஜ ஸபததியிலும் ஸ்ரீ ஸங்கலப ஸஞ்ஜயோதயத்திலும் உசித பரகரணத்தில் ஸவாமி தம் மாலேயே சோககப்பட்டிருக்கிறது.

இதில் இரண்டு அாததங்கள் நமக்கு உபதேசிக்கப்படுகின்றன ஸ்ரீவைஷ்ணவஸம்பரதாயத்திற்கு அஸாதாரணமானதிருவெட்டுமுத தின அாதததை அதன ப்ரதிபாதய தேவதையான ஸாவேஸ்வரன பககலிலே கரஹித்தருளிய கவியன அதன அாததமாக இந்த ஸலோகத்தில் உபபாதிக்கப்பட்ட இரண்டு அம்சங்களையும்

‘மற்றுமோர் தெயவம் உளதென்று, இருப்பாரோடு
உற்றிலேன்* உறறதும் உன்னடியார்க்கடிமை*
மற்றெல்லாம் பேசிலும் நின் திருவெட்டுமுததும்
கற்று நான்* கண்ணப்பரததுறையமமானே ’”

என்று நமக்கு உபதேசித்து அருளிஞா அதுவே இங்கு ஸ்ரீ ஸ்வாமியால் அருளிச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது ஸ்ரீமத ரஹஸ்யதரய ஸாரத்தில் புருஷாதத காஷ்டாதிகாரத்தில் பாகவத தாஸயத்தின பராகாஷ்டையில் நின்றிருந்த ஸவாமி அந்த புருஷாததத்தை எம் பெருமானிடமும் யாசிக்கமாட்டோம் பாகவதாகனே அதை தமக்கு அருளபுரியவேண்டும் என்று “நாதே ந:” என்கிற ஸலோகத்தில் அருளிச்செய்து இருக்கிறார்.

ததனயமத இத்தயாதி மேல பாதிஸலோகத்தின் அாததமாக இந்த கரணத்தில் நாலாவது அதிகாரத்தின் இறுதியில்

“தரயயந்தத தராணமேதத ”

என்கிற சலோக விவரணத்தில் விவரித்து கூறப்பட்டிருப்பதை சோதது படித்துக் கொள்ளவும்.

“யதீஸ்வர ஸரஸ்வதீ ஸஞ்ஜயோதயாநாம ஸதாம்” என்றது ஸ்ரீ குருபரம்பராஸாரத்தில் ஸவாமி தம்மாலேயே அருளிச் செய்யப்பட்ட ஸ்ரீபாஷ்யம், ஸாரம், தீபம் வேதாதத ஸங்கரஹம், ஸ்ரீ கீதாபாஷ்யம் பெரிய கதயம், சிறிய கதயம், ஸ்ரீ வைகுண்ட கதயம், நித்யம் என்கிற ஓனபது ஸ்ரீ ஸங்கீதிகளாகும் இவற்றில் முதல நான்கும் ஸமஸகருத வேதங்களின் அாததங்களை விளக்கிக் கூற நிற்கும் வேதங்களைப் போலவே பகவானுடைய திருவாக்கிலிருந்து கிளம்பிய உபநிஷத

தாகிற கீதையின் அாத்தததை விளககும் ஸ்ரீ கீதாபாஷ்யம். ஆக இநத ஐநது கரந்தஙகளும் உபய வேதாநதஙகளில் ஒரு பாகமான ஸமஸகருத ச்ருதிகளின் அாததததைக கூரு நிறகும்.

கதயஙகள மூன்றும் தரமிடசருதிகளின் அாத்ததத்தை பரதிபரதிக் கும் பரபநநனுக்கு உபாயாநுஷ்டானததிறகுபபிறகு வேருள றும் செய்யவேண்டியது இஸையே யாகிலும் இஸஸமஸாரத் தில் இருககும் வரையில் சாஸதரஙகளில் விதிககப்பட்ட நிதயகாமா நுஷ்டானஙகளை பரபநநனும் ஸாதவிகதயாக பூாவகமாக பகவதாராத னம் ஂன்று கௌண்டு செய்யவேண்டும ஂன்பதை நியமிககிறது நிதய மௌனும் கரநதம் இவவாததததை ஸவாமி தாமே உததர கருத்யாதி காரததில்

‘ஸநதோஷாததம் விமருஸதி
முஹு: ஸதபி: அதயாதம் விதயாம
நிதயம் பருதே நிசமயதி ச ஸ்வாது
ஸுவயாஹருதாநி
அங்கீகூாவந அநகலளிதாம் வருததிம்
ஆதேஹ பாதாத தருஷ்டாதருஷ்ட
ஸவபரவிகமே ததத தருஷ்டி பரபநந: |

ஂன்று அருளிச்செய்திருக்கிறா,

ஆக இநத சலோகததால பகவதாராதன ரூபமாக நிதயகாமா னுஷ்டானஙகளை செயது கௌண்டும உபய வேதாநத கரநதஙகளை ப்ர வசனம் செயதுகௌண்டும தஙகள காலஙகளைககழிககும் பாகவதோத தமாகளே நமமால் ஸேவிககததககவாகள. அதற்குப புறம்பான மறற வாகள ஂல்லோரும் தூர தளளபபட வேண்டியவாகள ஂன்று உபதேசிக கப பட்டதாயிறறு

இபபடி ஓர் உருவில் அஸமத ஸவாமி குருபரம்பராஸாரத்தின் வாககியததிறகு விவரணம் அருளிச் செய்யும்படியாய் இருநதது.

மறறோர் உருவில் மாறன மறையும் இராமானுசன பாஷ்யகும் தேறுமபடி உரைககும் சீருடைய ஸவாமி தேசிகன திருவுள்ளப்படி ஸ்ரீ பாஷ்யகாரா ஸ்ரீஸூகதிகளௌல்லாம் மாறன மறையைப பினபறறிய தாய இருககும் ஆகையால் இஙகு

*इदं प्रथमसंभवकुमतिजालकूलङ्कषा
मृषामत विपानल ज्वलित जीव जीवातव ।
क्षरन्त्यमृतमक्षरं यनिपुरन्दरस्योक्तयः
चिरन्तन सरस्वती चिकुरबन्धसैरन्ध्रिकाः ॥

இதம் ப்ரதமஸம்பவதகுமதி ஜாலகூலங்கூஷா
மருஷாமத விஷாநல ஜவலித ஜீவ ஜீவாதவ: ॥
க்ஷரநத்யமருதமக்ஷரம் யநி புரநதரஸயோகதய:
சிரந்தன ஸரஸவதீ சிகுரபநத ஸைரந்தரிகா: ॥

इति श्री कवितार्किक सिहस्य सर्वतन्त्र स्वतन्त्रस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य श्रीमद्वेदान्ताचार्यस्य
कृतिषु श्री परमतभङ्गे निगमनाधिकारश्चतुर्विधः
இருபத்திநாலாவது நிகமனாதிக்காரம்

इति उपेय निरूपणः चतुर्थो भागः

श्री परमत भङ्गः संपूर्णः

कवितार्किक सिहाय कल्याण गुणशालिने ।
श्रीमते वेङ्कटेशाय वेदान्त गुरवे नमः ॥

वादिद्विप शिरोभङ्ग पञ्चाननपराक्रमः ।
श्रीमान्वेङ्कटनाथार्यः चिर विजयता भुवि ॥
॥ श्रीमते निगमान्त महादेशिकाय नमः ॥

“ யதீசவர ஸரஸவதீ ஸுரபிதாச யாநாம ” எனறது

பின்னருளால பெரும பூதூாவந்த வளளல
பெரிய நம்பி ஆளவந்தார் மணக்கால நம்பி

நன்னெறியை அவாககுரைத்த உயயக கொண்டார்
நாத முனி சடகோபன

என்னப்பட்ட ஸ்ரீமதயாமுந, ஸ்ரீமந்நாத, ஸ்ரீ சடகோபாகய ஆசாயாக
ளுடைய ஸ்ரீ ஸுகதிகளையும் உபலக்ஷிக்கிறது என்று—நிாவஹிகும
படியாய இருந்தது யதிபதி, யதீசவர முதலிய பதங்கள பராதாந
யேன எமபெருமானுருடைய ஸ்ரீ ஸுகதிகளை குறிககுமேயாகிலும்
அவைகள் யெளகிக வயுதபத தியினுல மன்ன சீலாகளான ஸ்ரீசடகோப
ஸ்ரீமந்நாத’ ஸ்ரீமதயாமுனாகளையும் குறிககிறது அததால அவாகள
ஸ்ரீ ஸுகதிகளும் இங்குவிவக்ஷிதம் ஆகின்றன

*[ப-ரை]இதம்-இத, பாதம் ஸம்பவதபுதிதுபுதிதாகக்கிளம்புகிற
கும்பி - கும்பிகளுடைய, ஜால - கூட்டங்களை, கூலங்கஷா - போக
கடிக்கிறதும், மருஷாமத - மாயாமதமாகிற (அதவைதமாகிற) விஷா
நல - விஷம்போன்ற நெருப்பினுலே, ஜவலித - ஜவலிக்கிற, ஜீவ -
ஜீவாகளுக்கு, ஜீவாதவ - ஜீவித்திருப்பதற்கு மருநதாயிருப்பதும்,
சிரந்தன ஸரஸவதீ - வேதவாணியினுடைய, சிகுர பந்த-கேசபாசத
தைப்பரிஷ்கரிக்கிற, ஸைரந்தரிகா - தாதிகளாக இருக்கிறதுமான,
யதிபுரந்தரஸய - யதிகளுள சிரேஷ்டரான ஸூ பாஷ்யகாரருடைய,
உகதய -ஸ்ரீ ஸுகதிகள், அக்ஷரம் - நாசமில்லாததான, அமருதம் -
அமிரதத்தை, அதாவது மோக்ஷத்தை, க்ஷரந்தி-பெருக்குகின்றன.

கீழ சலோகத்தில் எமபெருமானுருடைய ஸ்ரீ ஸுகதிகளுக்கு
உண்டான பெருமையை இரண்டு விதமாக எடுத்துக் கூறினா அதா
வது பாகவத பகதியை உண்டாகுவதும் பரதிவாதிகளை விரட்டியடிப்
பதும் ஆகும். இந்த ச்லோகத்தில் அந்த ஸ்ரீ ஸுகதிகள் ஸமஸாரத
தில் அழுந்திக்கொண்டிருக்கும் ஜீவாதமாககளுக்கு நிதயமான அம
ருதமாக நின்று மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கும் எனகிற மறனெரு ஆகா
ரம் நிரூபிக்கப்படுகிறது

பரமதபங்கம் முற்றும்

U—U—39

பரமாணங்களின் அகராதி

उपासा	60	किमेतान्येक	88	तथा हेय गुण	16
उमापतिः	231	कुर्वत्कार्य	213	तदाकाश	50
ऋ		ग		तदेतदक्षय	213
ऋचो यजूषि	231	गतानु गति	83	तद्भाव	182
ए		गुरु त्वकृत्य	73	तपमा	77
एकं पादं	30	गृहस्थे	243	तम शूद्रे	26
एकादशं	36	गृहाद्धर्गि	103	तमस	30
एकाश्रय क्रिया	46	ग्राह्य	130	तमोनिष्ठाहि	266
एतान्यपि	86	घ		तर्कोऽप्रतिष्ठ	88
एतेन योगः	222	घटध्वसे	180	तस्माद्य	143
क		च		तस्मात्तु	238
कणान्वा	200-4	चार्वाक	203	तस्मान्न	16
करिष्यति	164	चिदचिदनु	227	तावदात्ति.	253
कर्ता शास्त्रार्थ	17	ज		तेन माया	31
कर्मदेवता	207	जगत् सर्व	63	तेन वंचयते	57
कर्मभिः	111	जगद् व्यापार	18	तेभ्यश्चै	104
कलामुहू	48	जन्माद्यस्य	53	तेषा त्ववयवान्	38
कस्यदोषः	100	जायमानं	24	तेषामेव	226
काणाद	81	ड		त्रयात्मक	42
कालश्च	225	डम्भिहैतुक	84	त्रैकाल्यमर्चनं	241
कार्यत्व	213	त		त्रैवर्गिकान्	255
कालं स पचते	46	तत्र सत्वं	24	त्वत्पक्षे	128
		तत्वाध्यवसाय	72	त्वमव्ययः	82
				त्वंहिरुद्र	231

பரமாணங்களின் அகராதி

द		न सनासन्न	116	पद्मसंमीलन	96
दारुण्याग्निः	237	नसोऽस्ते	189	परमज्योति	188
दिव्यस्थान	48	नादोविन्दुः	228	परात्तु	17
दीक्षाप्रवेश	229	नान्यदृष्ट	104	परित्राट	132
दीक्षितंत्रत	242	नाभाव	134	परीक्षा च	158
देवता	188	नामुक्त	111	पुरुषश्चाप्यु	13
देवमायेव	31	नाम रूपच	75	पलण्डुं	255
दृढपूर्व	209	नाय लोको	71	पाषण्डिनो	84
		नारायणः	82	पिण्डः	104
ध		नासतो	140	प्रत्यक्षा	98
वर्मस्य परि	82	नित्यद्रव्य	198	पुराण न्याय	202
धर्म संस्थापना	82	नित्य.	11	पुराण वेद	237
धर्म त्राणाय	82	नित्यसिद्धे	50	पुरुषस्य	218
धर्माविरुद्धो	99	नित्या सतत	27	पूर्वपक्षोक्ति	231
धर्मियैतत्	250	नित्यं नित्या	50	प्रकृतिर्या	28
धर्मिकल्प	195	नित्यं सत्व	146	प्रकृतिः पुरुष	47
धर्म व्याख्या	200-3	नित्यं हि	47	प्रकृतिः कारणं	31
ध्यातव्यो	50	नेहाभि क्रम	261	प्रकृति	29
		नैकस्मिन्	171	प्रतिमन्वं	78
न		न्यकूमवति	227	प्रपचः	23
न कालस्तत्र	48			प्रदीप	12
नचेदुत्पत्ति.	213			प्रसह्य वित्ता	99
न तदस्ति	26	प			
न विगृह्य	72	पत्रं पुष्प	241	पचाना	228
नविष्णवाराध	240	पद्ममध्ये	241	पंचरात्रस्य	244

பரமாணங்களின் அகராதி

फ		मामेकं शरण	253	ल	
फलं तत्रैव	145	माशुचः	257	लोकायतिक	97
व		मित्रभावेन	261	व	
बहवः पुरुषा	89	मुक्तात्मनो	227	वर्णाश्रम	240
बहुधा	87	सूखाः पूजित	83	वाङ्मनसि	173
बुद्ध्या	116	मूल प्रकृति	212	वादेन ब्राह्म	73
ब्रह्माद्याः	25	मोहयित्वा	58	वाव्यवस्थे च	41
ब्रह्मयस्त्वननु	5	य		वासासि	110
ब्राह्मणैः	242	यथागम	90	वासुदेवस्य	231
भ		यथाशक्ति	71	वासुदेवे	13
भजस्वमां	253	यथा सर्व	62	विकल्पेवस्तु	143
भविष्यति	90	यद्येनकाम	254	विग्रहो हवि	207
भार्यारतिः	242	ययाधर्म	252	विचित्रा	58
भिन्न काल	139	यस्मिन्नेव हि	129	विद्याचोरो	71
भृशंभवति	58	यस्मिन्नेव हि	145	विप्रतिषे	218
भोगमात्र	181	या वेदबाह्या	62	विभेदे	182
म		ये यजन्ति	242	वेदान्ते	236
मनः षष्ठानी	35	योगी चकार	221	वेदे कर्त्राद्य	245
मनुरप्याह	29	यंपश्येत्	59	वैदिकं	241
मन्वर्थ	203	र		वैधर्म्याच्च	134
मम साधर्म्य	17	रजः प्रवर्तकं	34	वैशेष्यात्तु	42
महदीर्घ	200-4	राम सुग्रीव	181	व्यत्तयाकृति	204
महान्वै	33	रूपान्तरं	47	व्यावृत्तमिव	143
				व्यासवाक्य	243

பரமாணங்கரின அகராதி

வ்யோமோர்ध	42	सर्वत्र वसति	8	संचष्टेनेश्वरं	214
श		सर्वथानु	124	संसार	164
शरीरमेतौ	5	सर्व धर्मान्	258	संहितं	208
शब्दब्रह्मै	187	सर्वास्ताः	264	स्मरेद्वा	257
शास्त्रफलं	184	सर्वेषातु	75	स्यादस्ति	168
शास्त्र हि	165	सर्वेषुच	87	स्यान्नागर	27
शिक्षाया	203	सर्व अनैका	169	सुभावमजहत्	65
शुद्धोदन	80	सर्व समा	61	स्युः शक्ति	189
शैवान्	230	ससिसृक्षुः	213	स्वकर्मणा	240
शौनकोऽहं	240	ससंशयान्	71	स्वल्पस्संकरः	164
श्रीवत्स	62	सहोपलंभ	128		
श्रुतिमूलमिद	276	सात्त्विकेषु	23		
		सात्त्विको	33	ह	
स		साख्यस्यवक्ता	87	हस्तादयस्तु	177
		साख्य योग	222	हिरण्यगर्भः	221
स एवतु	109	साख्यं योगः	86		
सत्वात्स	26	सिसृक्षुः	213	क्ष	
सत्वोपादेय	25	सूक्ष्मैः	190	क्षीरादिदं तत	45
सत्त्व रजस्तम	23	सृष्टि ततः	66	ज्ञ	
सदाहि	50	सोऽभिध्याय	30	ज्ञानक्रिया	227
समुदाय	149	संघातपरार्थ	218	ज्ञानान्येतानि	232

ப்ரமாண ஸ்லோகங்களுக்கு பொழிப்புரை

1 மூலபரகிருதி விகிருதி அல்லாதது மகத்து முதலானவை ஏழு தன காரியங்களுக்கு பரகருதியாயும் மூலப பிரகருதிககு விகருதியாயும் இருப்பவை. இந்திரியங்கள் 11, தன மாததரைகள் ஐந்து இந்த பதினாறும் விகருதியே ஆகும் புருஷன் பிரகிருதியும் ஆகான, விகருதியும் ஆகான. (ஸாங்கய காரிகை—3)

2 23ஆம் பக்கம் பாகக.

3. 40ஆம் பக்கம் பாகக.

4. விஷ்ணுபுராணம் 1—22—60

5 பலவிதமான பிரஜைகளை சிருஷ்டிக்க விரும்பி முதலில் ஜலத்தையே சிருஷ்டித்தாரா அதில் வீரயத்தை விட்டாரா

6. அவா சிருஷ்டிக்க விரும்பினா 1000த்தில் ஒரு பங்கி லிருந்து அவை அண்டத்தை உண்டாக்குகின்றன.

7. உத்பத்திககு உத்பத்தி இலலையயாகில் அது நித்தியமாகும் உறபத்தி உண்டாகில் அநவஸத்தை வரும் அதனால் காரியம் இன்ன தென்றும் காரணம் இன்னதென்றும் நிருபிக்கப்படவில்லை.

8 காரணம் இல்லாததனால் இருக்கும் காரணங்களேரடு அதற்கு சம்பந்தமில்லை, சம்பந்தம் இல்லாததற்கு உறபத்தி சொன னால் இன்னகாரியம்தான் உண்டாகும் என்கிற வயவஸத்தை இருக்காது

9. காரியத்துவம் எனபதும் காரணத்துவம் எனபதும் ஒரு சம பந்தம் இல்லாதவற்றிற்கு அது ஏது? இருக்குமேயானால் காரணம் காரியாததம் இல்லாததானால் அநவஸத்தை

10 காரணம், காரணமாவது காரியத்தை உண்டாக்கியா? உண்டாக்காமலா? இரண்டு விதமாகவும் அது காரணமாகமாட்டாது உண்டாகக் காரணங்களானால் அநவஸத்தை. உண்டாக்காமல் காரணமானால் இந்த காரியம்தான் உண்டாகும் என்ற அவஸதை இராது.

11. சாங்கியன் ஒன்றையும் புருஷ கோஷ்டியில் வைத்து அல்லது வேறு கருத்தினால் ஈஸ்வரனாக கூறவில்லை. யோகியும்,

12 ஐந்து பூதங்களின் கூட்டம் பிறா பொருட்டே ஆகின்ற படியால் (ஸாங்கய காரிகை—17)

13 புருஷனைக் காண்பதற்காக. (ஸாங்கய காரிகை—21)

14 16ஆம் பக்கம் பாராகக .

15 சாரீரக—ஸஹதரம் 2-2-9 ஒன்றுக்கொன்று விரோதமாக இருப்பதினாலும், அஸமஞ்சஸம் (சாங்கயாகளின ஸித்தாநதம்) பொருத்தமுடையதல்ல

16 ஹிரண்யகாபா யோக சாஸ்திரத்தை சொன்னவர்.

17 116ஆம் பக்கம் பாராகக

18 யோகி பிரதிபிம்பமபோல ஆக்கினான் ஒருகால ஈஸ்வரத் தன்மையை சொன்னான்

19 சாரீர—ஸஹதரம் 2-1-31 இததால் அதாவது கீழ்க்கூறிய காரணத்தினால் யோகமதமும நிஷேதிகப்பபட்டது.

20 86ஆம் பக்கம் பாராகக.

21 காலமும நியதியும் ஒரு ஸம்புடமாய் இருக்கையாலே ஒரு வஸ்து

21-A கீதை—10-11. அவாகளுக்கு அனுகரஹம் செய்வதற்காக (காமத்தினால் உண்டான இருட்டை நாசம் செய்கிறேன்)

22 முக்தாகளான ஆதமாககளும் சிவன்களே, ஆனால் இவாகள அவனுடைய அனுககிரகத்தால் முகதரானவாகள பஞ்சாக்ஷரமந்தரத்தை உடம்பாக உடையஅவன் ஒருவனே அநாதிமுகதன்,

23 சேதனம் அசேதனம் இவற்றின அனுககிரகத்திற்காக சிருஷ்டி செய்ய விரும்பிய இவனுடைய முதல எழுச்சியே சகதித்தவம் எனப்படுகிறது இது இவனோடு பிரிவற்றது

24 ஞானசகதி, கிரியாசக்தி இரண்டுக்கும் ஏற்றத்தாழ்வு இல்லாத விரிவுயாதொன்று உண்டோ அதை அறிவாளிகள் சதா சிவன என்றபெயருள்ளதத்துவம் என்கிறார்கள்

25 ஞானசகதி தாழ்நது க்ரியாசகதி ஒங்கினினுல இது ஈஸ்வரத்தத்துவம் எனப்படுகிறது, இது எப்பொழுதும் சாவகாரியங்களையும் செய்கிறது

26 கிரியாசகதி தாழ்நது ஞானசகதிஒங்கி நின்றபோது அது விதயை என்கிற தத்துவமாகிறது பிரகாசப்படுத்தும் ஞானஸவரூபம் ஆகையாலே

27 நாதம் பிநது என்ற இவ்விரண்டும் முற்றிலும் சதா சிவன என்கிற தத்துவத்தைப் பற்றி இருப்பவை விதயாதிபதிகள் ஈஸ்வர தத்துவத்தைப் பற்றி இருப்பவாகள, மந்தரங்களும் விதயைகளும் விதயை என்ற தத்துவத்தில் இருப்பவை

28 காலமில்லாதபடியினாலே இந்தஐந்துக்கும் ஒருகிரமம் இலலை வியாபாரத்தை அனுசரித்து இவற்றிற்குக் கலப்பையன்றோ சாஸத்திரத்தில் செய்யப்பட்டது. உண்மையில் நூற்றுக்கணக்கான பலவித சக்தி நிறைந்தசிவன் என்ற பேருள்ளத்தத்துவம் ஒன்றே சக்தியின் வியாபார வேற்றுமையால் அதற்கு இந்த பலவிதகற்பனைகள் மாயைக்கு அப்பால் சுத்தமான சகலவழியும் சக்தியில்லயம் அடைகிறது, அநதமாயையும் பரமாதமாவாகிற சிவனிடத்தில் பிரிவு அற்று நிலைபெறுகிறது, மாயை, புருஷன், சிவன் என்ற இம்மூன்றும் பிரளயகாலத்தில் மிகுந்த நிற்கிறது மறுபடியும் முனபோலவே சிருஷ்டி செய்ய பிரவாததிககிறது சிருஷ்டி கிரமமாக இப்படி எல்லாதத்துவங்களுடையவும் நிலைசொல்லப்பட்டது அவை எல்லாம் பிரதிலோமபரிணாமத்தாலே மாயையில் லயம் அடைகின்றன

29 தீக்ஷை பண்ணிக்கொள்வது மாதத்திரத்தினால் மனிதன் நிச சயமாக பிராம்மணன் ஆகிறான் கபாலவிரதத்தை அனுஷ்டித்தால் யதி ஆகிறான் (சைவாகமம்)

30 271ஆம் பக்கம் பாகக (ஆதிதய புராணம்)

31 80ஆம் பக்கம் பாகக

32 ரிக வேதம் யஜுர் வேதம் சாம வேதம் உபநிஷத்து நயாய சாஸ்திரம் வைத்திய சாஸ்திரம் பாசுபதம், இதெல்லாம் ஞானம் (பார—ஆதி, 1-91-92)

33 பகவானுடைய மாஹாத்மியத்தையும் பாண்டவர்களுடைய சத்தியத்தையும் தூயோதனத்தியருடைய நடத்தையையும் வேத வியாஸ பகவான் சொன்னான் (பார—ஆதி, 1-76)

34 பூவபக்ஷம், சித்தாந்த நிரணயம் இவற்றுடன் கூடியது (பாரதே ருத்ரகீதா)

35 உமாபதியும், பசுபதியும், ஸ்ரீ கண்டனும் பிரமம் புத்திரனு மான சிவனும் இந்த பாசுபத ஞானத்தை அமைதியாய் இருந்து சொன்னான் (பாரதம்)

36 87ஆம் பக்கம் பாகக

37 86ஆம் பக்கம் பாகக.

38 ஓ ராஜரிஷியே இவை எல்லாம் வெவ்வேறு மதங்களைக் கொண்ட ஞானங்கள் என்று அறி.

39 87ஆம் பக்கம் பாகக.

40 சாஸ்திரங்களை இயற்றிய அறிவாளிகள் அவரையே சொல்லுகிறார்கள்.

41 பசுபதியினுடைய ஆகமம் பிரமாணம் அன்று வேத விருத்தமான விஷயங்களைக் கூறுவதால்

42 சாவகஞான பகவான பகதாகளித்ததிலுள்ள கருணையினாலே வேதாந்தங்களிலுள்ள ஸாரங்களைக் கிரகித்து எளிதாகக் கருக்கிச் சொன்னான் (பாஞ்சராதரம்)

43-44 புராணம், வேதம், வேதாந்தம், அப்படியே ஸாங்க்யம் யோகம் என்று இப்படி ஐந்து விதமாக உள்ள ஞானமானது எதைப் பாராக்குமோது ஒ பிரமமாவே ராததிரி (பௌஷ்கரஸம்ஹிதை)

அது போதிக் கும பலன உயாந்ததாய இருப்பதினாலேயே

45 பரம ஸம்ஹிதை-ஞானமில்லாதது, அயலாருடைய பிரயோஜனத்தையே பரயோஜனமாக உடையது நித்தியமானது, எப்பொழுதும் பரிணாமத்தை உடையது ஸதவ ரஜஸத்தமோ குணங்களை உடையது புணய பாப கருமங்களைச் செய்தவாககு அதன் பலன்களாகிய ஸுக துக்கங்கள் உண்டாகுமிடம் என்று பரகருதியின் ரூபம் சொல்லப்படுகிறது

46 அகனி அரணிககடடையில் எப்படியோ எண்ணெய் எனளில் எப்படியோ அப்படி புருஷன் பிரதானத்தில் இருக்கிறான் வியாபதியினாலே சம்பந்தம்

47 மரத்தில் நெருப்பும், எள்ளில் எண்ணெயும் எப்படியோ அதைப்போல ஜீவாத்மாவும் பரகருதியில் வ்யாபிததுக் கொண்டு ஐஞான ஸ்வரூபனாகவும் ஸ்வயம் பரகாசனாகவும் இருக்கிறான்.

48 வாயு ஆகாசத்தினாலே சூழப்பட்டிருக்கிறது, ஆகாசம் மனத்தினால், மனசு அபிமானத்தினால், அபிமானமென்கிற அகங்காரம் புத்தியினால், புத்தி மஹத்தினால், மஹத்து அவயகத்தினால், அவயகம் தம்ஸஸினால், அநத் தம்ஸ் ரஜஸஸினால், ரஜஸ் ஸதவ குணத்தால், ஸதவம் காலத்தினால், காலம் நியதியினால், நியதி சகதியினால், இது உள்ளேயும் வெளியிலேயும் புருஷனால் சூழப்பட்டிருக்கிறது. புருஷன் இதய கமலத்தின் காண்கையுள்ளே இருப்பவன் சாவதோ முகன் சாவஹுன் எங்குமுள்ளவன் எல்லாம் ஆகிறவன் எல்லாவற்றிலும் சூழ்ந்து நிற்பவன் அவனைக் காட்டிலும் பரம சூக்ஷ்மமான ஆகாசம் நிராமலமாக விளங்குகின்றது அது சுத்த ஸ்படிகம் போல றது ஸுக ரூபமானது பரமம் பதம் எனப்படுகிறது உண்மையை அறிந்தவர்கள் அநத் ஸதானத்தை அடைந்து சுபாசுபங்களிலிருந்து விடுபடுகிறார்கள் திஸ்ரேணு என்கிற அணுவின் பிரமாணமுள்ள அவர்கள் கோடிக் கணக்கான ஒளிகளால் விளங்குகிறவர்கள் மறுபடியும்

அவர்கள் எங்கும் பிறப்பதில்லை இறப்பதில்லை எனது ரூபத்தை பெற்று விளங்குகின்ற அவன் சாயுஜ்யம் அடைகிறான் உததம்மான அநத ஸ்தானத்தை அடைந்து பிரகாசித்து விளங்குகிறான்

49 இதுஉள்ளும் புறமும் புருஷனாலே சூழப்பெற்றது

50 அதைக்காட்டிலும் வெகு சூக்ஷ்மமான ஆகாசம் நிரமலமாக விளங்குகின்றது

51 182ஆம் பக்கம் பாராக

52 சாரீ-ஸூத்ர 4--4--17 லோகங்களின் ஸருஷ்டி முதலான வியாபாரங்கள் நீங்கலாக பரமாத்மாவோடு முகத நித்யாக்களுக்கு ஸம்மாயிருத்தல் ஏற்படுகிறது

53 அவன் ஆதீயம் அநதமும் இல்லாதவன்

54 வேதத்தை மூலமாக உடைய இநத சாஸ்திரம் கலப சூத்திரம் போல பிரமாணம் (வாமன் ஸம்ஹிதை-ஜ்ஞானபாத)

55 அபிகமநம் முதலானவை நன்கு அனுஷ்டிக்கப்படடும்

56 பகவத கீதை 18--46 தனக்குரிய காமததினால் அவனை ஆதரித்து மனிதன் சித்திபெறுகிறான்

57 விஷ்ணு புராணம் 3--8--9 வாணஸரம்ங்களுக்குரிய அனுஷ்டானமுள்ள புருஷனால் பரம்புருஷனான விஷ்ணு ஆராதிக்கப்படுகிறான் வேறு வழி அவனுக்கு சந்தோஷத்தை உண்டாக்காது

58 செளனகா என்கிற நான் நிச்சயம் செய்யவேண்டியதாய் மிகவும் உயர்ந்ததான் விஷ்ணு பூஜையை பரவ பாரதம் என்கிற அரைருக்கின் விதியின்படி சொல்லுகிறேன் (சௌன ஸூத்ரம்)

59 விஷ்ணு ஆராதனத்தைக் காட்டிலும் புண்ணியமான வைதீகிரியை கிடையாது ஆகையால் ஆதி, மத்தியம் முடிவு இல்லாத பகவானை நித்தியம் ஆராதிக்கவேண்டும் (வ்யாஸ ஸம்ருதி)

60 ஆராதனம் முதலான எநத காமாவை நான் உனக்குபூணமாக சொல்லவில்லையோ அதை எல்லாம் பகவானுக்கு பிரணவத்தினால் செய்ய வேண்டும்

61 ஸருதி, ஸமிருதி இவற்றில் விதிகப்பட்ட கருமங்களில் நோக்கு உள்ள விதவானான பிராமமணன் சதுர்புஜனாய மாச அற்றவனான நாராயணனை தாமரைபூவின நடுவில் பூஜிக்க வேண்டும்

62 விஷ்ணுவை முனற்காலமும் பூஜிப்பது உததமமான மோக்ஷ சாதனம், பலாசங்களாலேயும் தாமரைப்பூக்களாலேயும் பகவானை அர்ச்சிப்பது ச்லாககியம்

63 பகவத கீதை 9—26 இலையாவது பூவையாவது பழத்தை யாவது ஜலத்தையாவது கருடபுராணம் பூாவகணடம் 219-34-விலை க்கு வாங்காமல் கிடைக்கக்கூடிய இலைகள் பூக்கள் பழங்கள் ஜலங் கள் எப்பொழுதும் இருக்கும் பொழுது

64 வேதமந்தரங்கள் கிடைக்காதபோது பஞ்சராததிரத்தில் சொல்லப்பட்டதினாவது

65 நாரதீயம் -வைதிகம் என்றும் தாந்தரீகம் என்றும் அப்படியே வைதிக தாந்தரீகம் என்றும் முன்று விதமாக காமம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது பிராமமணாகளுக்குவைதிககாமமுமராஜாக்களுக்கு வைதிக தாந்தரீகமும் வைஸயாக்களுக்கும் சூத்திராக்களுக்கும் தாந்தரீகமும் (பிராமமணாகளைத் தவிர மற்றவா எல்லாருக்கும் தாந்தரீகமும்)

66 இங்கு சொல்லப்பட்டாததை விதவான பஞ்ச ராததிரத்திலிருந்து கிரகித்துக்கொள்ள வேண்டியது.

67

68 பாரதம்—பீஷ்மபாவம் 66-39-14 செய்யப்பட்ட சங்க சக ராதி அங்கநங்களை யுடையவர்களாயும், தங்கள் தங்கள் வாணசரம் தாமங்களில் எப்பொழுதும் இருக்கிறவாளுமான பிராமமணாகளினாலும், க்ஷத்திரியர்களினாலும் வைஸயாக்களினாலும், ஸூத்ரர்களினாலும், எந்த (ஸாதவத சாஸ்தர) தவாபர யுகத்தினுடைய முடிவிலும் கலியுகத்தின் ஆரம்பத்திலும் ஸங்காஷ்ணனால் சொல்லப்பட்டதும் (அப்படிப்பட்ட) பாஞ்சாராதர சாஸ்திரத்திலே சொல்லப்பட்ட விதியை அடைந்து பூஜை செய்யத் தருந்தவா, ஸேவிககத்த தருந்தவா

69 தீக்ஷிதனையும் வரதாநுஷ்டானம் உள்ளவனையும்

(ராமாய—அயோ 16-33)

70 எவாக்களித்தருக்கனையும் தேவாக்களையும் ஆராதிக் கின்றார்களோ?

பகம் 242—243

திருவாசிரியம் 6

திருவாய்மொழி 4— 6— 10

பரியதிருமொழி 11— 6— 6

முதலதிருவந்தரதி-11

திருவாயமொழி 3—4—8

திருப்பாவை 1, 29

71 வேதமாகிற மலையினின்று உண்டானதும் குதாக்கமாகிற மதங்களை அடித்துக் கொண்டு போகிறதுமான வியாஸ வாக்கியங்களாகிற ஜலப்பிரவாஹத்திலு பூமியானது அழகுகற்றதாகச் செய்யப் பட்டது (பாரதம் சாந்தி 342—1)

72 கிரகஸ்தனோ, பிரமமசாரியோ, வாநப பிரஸ்தனோ, சநியாசியோ, எவன சித்தியடைய விரும்புகிறனோ அவன அந்த தேவதையை ஆராதிக்கவேண்டும்

73 89ஆம் பக்கம் பாககக.

ஓ அரசனே, பல புருஷர்கள் சங்கிய சாஸ்திரம் யோக சாஸ்திரம் இவற்றை விசாரிக்கின்றனர் இவர்கள் புருஷன் ஒருவனை அங்கீகரிக்கவில்லை வியாஸா புருஷன் ஒருவனை ஆத்மா என்று எதைச் சொன்னாரோ அதை உனக்கு நான் மிகுந்த பெருமை வாய்ந்த வரான அவருடைய அனுகிரகத்தால் சுருக்கமாகச் சொல்லுகிறேன்

74 இது மிகவும் நலஸ்து புண்ணியமானது. இது உததமமான ஹிதம் இந்த சாஸ்திரமே பிரமாணமாகும் இது பெரும் உபநிஷத்து நான்கு வேதங்களோடு கூடியது சாங்கயயோக சித்தாந்தத்தோடு கூடியது, பஞ்சராததிரம் என்ற பெயருடையது இது லக்ஷ்கிரந்தங்கள் உடையதாய் விரிவான மஹாபாரதத்திலிருந்து புத்தியாகிற மததை இட்டு கடைநது தயிரிலிருந்து நெய்போல எடுக்கப்பட்டது.

75 பாரதம் ஸாந்தபாவம் 369-68 ஈலலா பஞ்சராதர சாஸ்தரத்திற்கும் நாராயணனே உபதேசம் செய்தவா

76 சுக்கராச்சாரியரும் பிருகஸ்பதியும் உண்டாகும்போது சுவாயம்புவமனு இதிலிருந்து உபதேசிக்கப்போகிறா.

77 ஆம் பக்கம் பார்க்க

78 (ரங்கராஜ ஸதவம் 2—13)